

برایانی کارامازوف

(۲)

برایانی کارامازوف

(۲)

فیودور داستایفسکی

وهرگیپانی
ئهمین گهردیگلانی

دەزگای توئۇڭىنەۋە و بلاوكردنهۋەى موكرىانى

● برايانى كارامازوۋف (۲۱)

● نووسىنى: فيۆدور داستاينىفسكى

● ۋەرگىپرانى: ئەمىن گەردىگلانى

● نەخشەسازى ناۋەۋە: گۇران جەمال رواندىزى

● بەرگ: ئاسقۇ مامزادە

● پىتچىن: شاسەنەم

● ژمارەى سپاردىن: ۱۳۵۹

● نىخ: ۱۵۰۰

● چاپى يەكەم: ۲۰۰۷

● تىراژ: ۱۵۰۰

● چاپخانى: چاپخانى خانى (دھۆك)

زنجىرهى كىتەب (۲۶۶)

ھەموو مافىكى بۇ دەزگای موكرىانى پارىزراۋە

مالپەپ: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

ناوەڕۆك

بەرگی دووهم

کتیبي هه‌شته‌م: مێتا ٦٠٣

کتیبي نۆه‌م: لی‌پرسینه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی ٧٣٥

بهن‌دی چواره‌م

کتیبي ده‌یه‌م: من‌داله‌ورکه ٨٤٠

کتیبي یازده‌هه‌م: ئیوان فیو‌دو‌روویچ ٩٢١

کتیبي دوا‌زده‌هه‌م: حو‌کمی نا‌هه‌ق ١٠٧٩

پاشینه ١٢٣٩

کتیبی هشتم

میتا

(۱)

كۆزما سامسانۇف

بەلام دىمىتىرى فىۋدۇرۇۋىچ، نەيدەزانى گرووشنىكا چوۋە بۆكۈى و بەجارى توۋشى شلەزان بوۋوبو و ئارا و قاراي لى ھەلگىرابوو، نەشىدەزانى گرووشنىكا كاتى بالگرتن بەرەو ژيانى تازە، دوايىن سلاۋى خۆى بەجى ھىشتوۋە و «فەرمان»ى داۋە بە ھىچ شىۋەيەك ئەو يەك سەعاتە خۆشەويستىيە لەبىر نەباتەۋە.

لە ماۋەى ئەو دوو پۆژەدا ۋا كەۋتبوۋە ژىر گوشارى پۆحى و خەيالى ناخۇش لەۋانەبوۋ بەھۋى تاۋياۋى مېشكەۋە لە پى بکەۋى. ئەۋەش دواتر خۆى گىپرايەۋە. ئاليوۋشا نەيتۋانىبوۋ بەيانى پۆژى پىشۋو بىدۆزىتەۋە، و ئىۋانى براشى ھەر ئەو پۆژە لە مەيخانەكە چاۋى پى نەكەۋتبوو. دەرۋ جىرانەكانىشى لە سەر داۋاى خۆى راستيان نەدەگوت چۆن و كەنگى ھاموشۇ دەكات. ئەو دوو پۆژە ۋەك خولخولە بە ھەموۋ لايەكدا ھەلسۈۋا بوۋ و ۋەك دواتر خۆى گوتى «لەگەل چارەنۋوسم كەۋتبوۋمە كىشە و ھەۋلمدەدا خۆم دەرۋاز كەم.» تەنانەت چەند سەعاتىش بۆ بەرپۈەبىردنى كاريكى خىرا ۋەك باى شەمال لە شار چوۋوبوۋە دەرۋ، چونكە چاۋ ھەلگرتن لە سەر گرووشنىكاى بۆ تاقە سەعاتىكىش پى تامل نەدەكرا. ئەۋەشى دواتر بە تىرو تەسەلى گىپراۋە و بە دەلىل و بەلگەۋە سەلماندى. بەلام ئىستا تەنيا دەچىنە سەر باسى پروداۋە بنەرەتتەيەكانى ئەو دوو پۆژە سامناكە، چونكە نىشاندەرى كارەساتىكى ترسناك بوۋ و زۆر لە ناكاو بە سەرىدا كەۋتبوو. ئەگەرچى گرووشنىكا بەراستى ماۋەى سەعاتىك بە دل و بە گيان خۆشى ويستبوۋ، ھىندى جارىش زۆر دلرەقانە و بى بەزەييانە ئازارى دەدا.

له هه مووشی خراپتر ئه وه بوو نه دیده زانی گرووشنکا چ خه یالکی له سهردایه. زال بوون به سه ریشیدا به زۆری یان به خۆشی مه حال بوو: کهوی نه ده بوو. ئاکامه کهشی ئه وه بوو به توورپهیی پووی وهردهگیرا و ده پویششت. میتیا ئه وهشی به باشی بۆ ده رکه وتبوو. هه ستیشی پیکردبوو، به راستیش هه ر وابوو، دهیزانی که گرووشنکاش تووشی کیشهیهکی دهروونی هاتوو و واسه ری لیشیواوه و زهینی ئالۆز بووه خۆشی نازانی چدهکا. هه ر بۆیه به دلکی شکاوه وه بۆی ده رکه وت که گرووشنکا ده بی ماوهیهک له ئه و و له ئه شقه ئاگرینه کهی بیزار بووبی. په نگه هه رواش بووبی، به لام نه دیده زانی گرووشنکا بۆ ئه وهنده په رۆش و دله دوايه. له دلی خۆیدا ئه و پرسیاره پر ئازاره ی به خوی و فیودۆر پاولوویچی باوکییه وه پێوه ند ده دا.

له گه ل ئه وه شدا جیی خۆیه تی سه رنج بدهینه راستیه کی حاشا هه لنه گر: به ته واوی باوه ری کردبوو که فیودۆر پاولوویچ ده یه وه ی گرووشنکا به ده ست بگری. ویده چی ئه و داوايه شی کردبی، به لام هه رچی ده کرد نهیده توانی باوه ر بکا که ئه و پیره تۆلازه به هیوايه به سی هه زار پۆل به ئامانجی خوی بگا. میتیا به ناسینی گرووشنکا و تیگه یشتن له خووخده ی به و ئاکامه گه یشتبوو. هه ر بۆیه جاروبار به و یه قینه ده گه یشت که ته واوی په رۆشی و دله خورپه ی گرووشنکا ئه وه یه نازانی کامیان هه لبرێی و کامیانی زیاتر به قازانجه.

سه یه ره له ماوه ی ئه و چهن پۆژهدا بۆ جاریکیش به بیریدا نه هاتبوو که کۆنه میرده کهی خه یالی گه رانه وه ی کتوپری هه یه. یانی هه ر ئه و که سه ی که شوینیکی زۆر نه خس و ناپیرو ز له سه ر ژیا نی گرووشنکا داده نی و ئه و خاتوونه به دله خورپه و په رۆشییه کی زۆره وه چاوه روانی بوو. له راستیدا ماوه یه ک بوو گرووشنکا له و باره وه گوئی خوی لی خه واندبوو و ناویشی نه ده هینا. له گه ل ئه وانه شدا، میتیا خه به ری ئه و نامه یه ی بوو که مانگیک له مه وه به ر گه یشتبووه ده ستی و له زمانی خۆشی بیستبوو. هه تا راده یه کیش دهیزانی ناوه رۆکی نامه که چییه. گرووشنکا جاریک به بیزاری پیشانی دابوو، به لام به وه په ری سه رسوو پرمانه وه بۆی ده رکه وتبوو که گرنگایه تییه کی ئه وتوی پی نادا. باسکردنی

ئەو ەش كە بۇ ئاوا بوو، زۆر دژوار بوو. واديارە ترسى دوژمنايەتى و كيشەى خۆى و باوكى لە سەر ئەو ژنە وای بەستبوو، كە نەيدەتوانى بىر لە شتىكى بەسام بكاتەو. ەەرچۆنىك بوو، برۆاى نەدەكرد خوازىنى كەرىك دواى پىنج سالل خۆ شارەنەو، ديسان قوت بىتەو، چبگا بە سەرەلەدانى ترووسكەى ئۆخژن و ئۆقرە گرتن. جگە لەو ەش، لە يەكەمىن نامەى ئەو ئەفسەرەدا كە مېتنكا چاوى پىى كەوتبوو، ئاماژەيەكى زۆر كورت و تەماوى بە رەقىبە تازەكەى و چاوپىكەوتتى كرابوو. نامەكە زۆر بەتام و خۆى و پر لە ەست و سۆزى ئاشقانە بوو. دەبى سەرنجبدەين كە گرووشنكا دواين دىرەكانى نامەكەى لە مېتيا شارەو ە كە بە روونى باسى گەرەنەو ەى كەربوو. لەگەل ئەو ەشدا، زۆر دواتر وەبىرى ەاتەو، لەو ساتەدا ەستى بە پەستىيەكى بى ئىختيار كەربوو لە روخسارى گرووشنكا، كە ئەو ەش لەبەر ون بوو سىبرىايىيەكەى. گرووشنكا دواتر باسى نىوانى خۆى و ئەو رەقىبەى بۇ مېتيا نەگىرايەو. ەەر بۆيە وەردە وەردە بە تەواوى ئەو ئەفسەرەى لەبىر چووبۆو. ەستى دەكرد ەەرچىيەك لە داهاوودا رووبدا و بارودۆخەكە بە ەەرلایەكدا بشكىتەو، شەرى نىوان خۆى و باوكى نزىكە و بەر لە ەموو شتىك، دەبى برىارى لە سەر بدرى. بە دللىكى شكاوو ە سات لە دواى سات چاوەروانى برىارى گرووشنكا بوو، لە سەر ئەو باوەرەش بوو كە لە ناكاو بەهۆى پالەرىكى كتوپرەو، وەرەست دەگەرئ. لە ناكاو پىندەلئ: «بمبە لەگەل خۆت، ەتا ەتايە ەى توم،» ەموو شتىكىش تەواو دەبى. ئەو یش داگرى دەكا و لەگەل خۆى دەبىا بۇ ئەوسەرى دنيا. ئاخ، ئەو كاتە لەرپۆە لەگەل خۆى دەبىا. زۆر دوورى دەبا، ئەگەر نەبىا بۇ ئەوسەرى دونباش، بۇ دوورترىن شوینى رووسىاى دەبا. ئەو كاتە مارەى دەكات و بە ناوئىكى خوازراو ە لەگەل ئەودا مال و ژيان پىكەو ەننن. وا خۆيان شرت و گوم دەكەن ەچكەس پىيان نەزانئ. لىرە و لەوئ و لە ەركوئ بن. ئەو كاتە، ئاخ، ئەو كاتە. ژيانئىكى تازە دەستپدەكەن! ەموو ساتىك بە گور و تىنەو ەخەون بەو ژيانە جىاواز و شىرىنەو ەبىنن كە «پر لە سەر بەرزىيە» (دەبى پر لە پاكى و سەر بەرزىش بى) «تىنووى ئەو راسان و نوئ بوونەو ەبە بوو. لەدەست ئەو

زەلکاوه گەماره وه زاله هاتبوو که بئێختیار به ناخیدا پوچووبوو، وهکو زۆربهی خه‌لکیش له بارودۆخیکى وادا، زیاتر له هه‌موو شتیک پێخۆش بوو شوینى نیشته‌جى بوونی بگۆردى. ئه‌گەر له‌به‌ر خاترى ئه‌و خه‌لکه نه‌بوايه، ئه‌گەر له‌به‌ر خاترى ئه‌و بارودۆخه نه‌بوايه، ئه‌گەر له‌و شوێنه تووک لێ‌کراوه ده‌رباز بووبایه و دوور که‌وتبایه‌ته‌وه . وه‌ک تازه له‌دایکبووی واده‌بوو، رێگایه‌کى نوێی ده‌گرته‌ به‌ر. ئه‌وه بوو ئه‌و شته‌ی که ئیمانى پێی هه‌بوو و ئۆقده‌ی لێ‌بریبوو.

به‌لام ئه‌م تاسه‌مه‌ندییه ده‌بوو هه‌لیکی له‌بارى بۆ بره‌خسى، یانى ئه‌و گرفته به‌ خێر و خۆشى چاره‌سه‌ر بکړی، شتیکى دیکه‌ش هه‌بوو، یانى کۆتاییه‌کى جیاواز و سامناک. یان کتوپر له‌وانه‌بوو، گرووشنکا پێبیلی: «برۆ وازم لێ‌بینه، ئیتر له‌گه‌ڵ فیۆدۆرپاولوویچ پیکهاتووین و دهمه‌وى شووى پێکه‌م و تۆم هه‌ر ناوی». - جا ئه‌و کاته... به‌لام ئه‌و کاته... به‌لام میتیا نه‌یده‌زانى ئه‌و کاته چى ده‌قه‌ومى و هه‌تا دوايين سه‌عاتیش نه‌یده‌زانى. پێویسته به‌ قازانجى ئه‌و ئه‌مه‌ش بلیین. قه‌ستیکى دیاریکراوى نه‌بوو، پیلانى جینایه‌تیکیشى دانه‌پشتبوو. ته‌نیا کارى چاوه‌چاو کردن و سایه‌دبون بوو له‌ نیوان ئه‌و رهنج و ئازاردا و هه‌ر له‌و کاته‌شدا خۆی بۆ هه‌لیکی له‌بار ئاماده‌ ده‌کرد. یانى چاره‌سه‌ر بوونی چاره‌نوسى به‌خێر و خۆشى. له‌ راستیدا هه‌موو بیروکه‌یه‌کى دیکه‌ی له‌خۆی ده‌تاراند. به‌لام بۆ کۆتاییه‌کى ئاوا ده‌راوکێیه‌کى جیاواز سه‌رى هه‌لدا، گيرو گرفتیکى تازه و له‌ناکاو، هه‌روه‌ها نه‌خس و گرێپوچکه ئاسایى به‌ر بینگی پێگرت.

ئه‌گەر گرووشنکا گوتیشى «من بۆ تۆ باشم، بمبه‌ له‌گه‌ڵ خۆت،» چۆن ده‌یتوانى له‌گه‌ڵ خۆی ببیا؟ پاره‌ له‌ کوێ بێنى؟ هه‌ر له‌و کاته‌دا بوو ته‌واوى ئه‌و سه‌رچاوه‌ی داها‌تانه‌ی له‌لایه‌ن فیۆدۆرپاولوویچه‌وه، وه‌ک کۆمه‌گ خه‌رجى سالانیک بوو به‌رده‌وام دا‌بین ده‌کرا، لێ‌ی هه‌لبێرى. هه‌لبه‌ت گرووشنکا پاره‌ی هه‌بوو، به‌لام میتیا له‌وباره‌وه زۆرى خۆی به‌ پۆ‌ح‌زل ده‌زانى و ده‌یویست له‌ سه‌ر خه‌رجى خۆی بیگوزیته‌وه و چاوى له‌ ده‌ستى ژنه‌کە‌ی نه‌بێ. هه‌روه‌ها به‌

غرووریکى پیاوانه وه ژيانى هاوبه شى پیکینى. نهیده توانى بیریشى لی بکاته وه که رۆژیک چاوى له دهستی گرووشنکا بى و تهنا ته بیژی له بیر لیگردنه وه که شى هه لده ستا. ئەو راستیه ناشارمه وه و لیرده ناشمه وه شیکه مه وه، ته نیا ئە وهنده ده لیم له و کاته دا هه لۆیستیکی ئاواى گرتبوو. له وانه یه هه مووشى به شیوه ی ناراسته وخۆ و بى ئختیار بووبى و به هۆى هه لگرتنى ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا وه که وتبیه بهر چزووى نهینى و یژدانى خۆى. ههروهک دواتر خۆى باسیکرد له و کاته دا هه ستى وابوو: «ده رهق به یه کیان مرو فیکى هه رزه و خویری بووم و دیسان ده رهق به ئەوى دیکه شیان هه روا ده بم. هه ر کاتیکش گرووشنکا ئە وه ی بۆ ده رده که وى، مرو فیکى ئاوا خویری و هیچووچ به هیچ نازانى» که وایه چبکا و پرو له کوئ کات. چۆن ده روویه کی بۆ ده کریته وه و ئەو پاره دوا براده ی وه گیر ده که وى؟ به بى ئە وه ش هه موو شتىکی له کیس ده چوو و کاره که ی سه رى نه ده گرت، «ئە ویش ته نیا به و هۆیه وه که پارهم به دهسته وه نه بوو، به جارى تووشى شه رمه زارى ده بووم.»

با ئە وه ش له پێشدا بلیم که میتیا، رهنگه زانییشتى پاره که ی چۆن وه گیر ده که وى، ههروه ها ده شیرانى له و کاته دا پاره که له کوئیه. لیرده له وه زیاتر له سه ر ئەو مه سه له یه نارۆم. چونکه دواتر پروون ده بیته وه. به لام گرفته سه ره کییه که ی هه رچۆنیک بى ناچارم ئاماژه یه کی پێکه م، ئە ویش هه لگری ئەو راستیه یه که بۆ وه دهسته یانى ئەو پارهی که به شوینه که ی ده زانى و هه قى خۆشى بوو بیستینى، سه ره تا ده بوو ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا بداته وه. - ده نا «ده له دزیکی هیچو پووچم و نامه وى ژيانى نوئ وهک مرو فیکى هه له و هه رزه ده ستپیکه م.» که وایه بریاریدا بۆ دانه وه ی ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا خو به ئاو و ئاوردا دا و زه مین و زه مان بشله قینى. له دوا یین ساته کاندایه بریارى سه رکیى دا ئە ویش دواى ئاخفتنه که ی له گه ل ئالیووشا، دوو رۆژ پێشتر، له سه ر شارى، عه سرى ئەو رۆژه ی که گرووشنکا سووکایه تى به کاترینا ئیوانا کردبوو، میتیا دواى بیستنى ئەو قسانه له زمانى ئالیووشا، دانى پیا نابوو که مرو فیکى هیچووچ و خویرییه و داواى لیگردبوو

ئەو بە كاترینا ئیوانا بلی، ھەلبەت «ئەگەر زانیت دەبیته ھۆی دلدانەوھى.» ئەو شەوھە دوای ھەلبەران لە براكەى، ھەك شیت و ھارى لێھاتبوو و ھەستىكردبوو «دزى و كوشتوبەر» چاكترە لەوھى «نەتوانم ئەو قەرزە بە كاترینا ئیوانا بەدەمەوھ. بە چاكترى دەزانم ھەموو بە دز و پیاوكوژم بزانن، پۆششتن بۆ بەندیخانەى سبیریام پێباشترە لەوھى كاترینا ئیوانا بلی.» «فریویدام و پارەكەمى دزى، كەلكى لە پارەكەم وەرگرت، تا لەگەڵ گرووشنكا تیی تەقینى و ژيانىكى تازە و پەر لە شادى و خۆشى دەستپێكا! ناتوانم ئەو كارە بكەم!» میتیا لەكاتىكدا لیوى خۆى دەكروشت، ئەو بریارەى دا، لەوانەى جاروبارىش پێیوابوو بى شیتبوو. بەلام ھەر لەو كاتەدا كیشە و ھەرای ساز كرد...

سەیریش ئەوھى، پیاو پێوابوو بەجاری ھیوابراو بوو - چونكە بۆ پەیدا كردنى پارەىكەى وا ھیچ شانسىكى نەبوو - زۆرىش بەھیوا بوو كە ئەو سى ھەزار رۆبلە وەدەستدینى و بە پێى خۆى بۆى دیتە مالى، ھەرھەك لە ئاسمانەوھە بۆى دابارى. ئەمەش راست نەقلی كەسانىكى ھەك دیمیتىرى فیوڤرۆوچە، كە ھیچ كارىكیان بە پارە نەبوو، جگە لە ھەلەخەرجى و بە ئاودادانى مال و میراتىك كە پێیان براوھ و ھەر نازانن پارە چۆن پەیدا دەبى. دوو پۆژ لەمەوبەر، دوای ئەوھى لە ئالیووشا ھەلبەرا، خەيالىكى تال و پەر لە ناھومىدى زەینى داگرت و تووشى ئالۆزى و شلەژانىكى پۆحى بوو. ھەر لەبەر ئەوھش بوو لەرێوھ بیری لە كارىكى شیتانە كردهوھ. رەنگە بۆ كەسانىكى ھەك ئەو بارودۆخىكى ئاوا، بەر لە ھەموو شتىك تووشى بىر كردنەوھ لەو جۆرە پیلان و كردهوھ مەحال و بىبنەمايەیان بكا و بە گونجاوترین رینگە چارەشى بزانى.

لەناكاو بریاریدا بچى بۆلاى سامسانوف، ھەر ئەو بازەرگانەى پارىزەرى گرووشنكا بوو. «پیلان» یكى پى پێشنيار بكا و بە ھۆى ئەوھوھ تەواوى ئەو گۆژمە پارەى پێوستىبەتەى یەكجى لێى وەرگرى. گومانى لە پەر بايەخ بوونى پیلانەكەى نەبوو. تەنیا دل لە دلدانى ئەوھە بوو كە سامسانوف چۆن دەروانىتە پیلانەكەى. ئەگەرچى میتیا ئەو تاجرەى بە پوالەت دەناسى، بەلام ئاشنايەتیی لەگەڵى نەبوو قەتەى قسە لەگەڵ نەكردبوو. بەلام بە ھۆیەكى نامەعلومەوھ، لەمێژ

بوو له سهر ئه و باوهږه بوو كه ئه و پيره خهږه فاوه كه پيى له ليوى گوږه، ږهنگه
 ئيستې رازى بى گرووشنكا بكه وپته باروډوڅيكي ئابروومه ندانه وه و له گه ل
 پياويك زه ماوه ند بكا كه «بوى بيته يار و پشتيوان.» له سهر ئه و باوهږه ش
 بوو كه نهك يارمه تيبه كي باشى ددها. له پيى دهمگو، يان ږهنگه قسه ي كتوپري
 گرووشنكاوه كه جاروبار له دهمي دهرده چوو، كه سامسانوف ئه وى له
 فيودورپاولوويچ پي باشته و پيوايه شوو به و بكات به قازانجى ۰۰.تى. ږهنگه
 زوربه ي خوينه راني ږومانه كه م پييان وابى ديميتري فيودوروويچ زور خاوو
 خليچكانه خوى نيشان داوه، كه به هيواي يارمه تيبه كي ئاوا بووه و ويستويه
 ژنه له پاريزه ركه ي بستيني. ههر ئه و دنده ش وه بير دينمه وه كه ميتيا رابردووى
 گرووشنكاى به يه كجاري له زهيني خويدا سريپووه. ئه و رابردووه شى به
 چاويكي دلسوزانه دده ي و به وپه ږي ئه شق و كولوكووه به و ناكامه گه شت كه
 سازبوونى گرووشنكا و دهربريني هه ستي خوشه ويستي و رازى بوونى
 سه رچاوه ي خولقاني گرووشنكا يه كي نوييه و ديميتري فيودوروويچ نويش
 هه رچى خوږپييه تيبه وه لاي ناوه و سهر تا پاى گه وړه يي و ماريغه ته. له يه كتر
 ده بوورن و ژيانكي تازه و شيرين ده ستيډه كه ن. به لام ديميتري به چاويك له
 كوزما سامسانوفى دهرواني كه شوييكي نه خسي له سهر رابردووى گرووشنكا
 داناه، ئه گه رچى گرووشنكا قه تي خوش نه ويستبوو و ئيستاش دلى له داوى
 ئه شقى رابردوويده بوو، له پياوه تي كه وتبوو و وهك ده لين وشكاوى هاتبوو.
 ههر بويه ميتيا به چاوى پياويك ته ماشاي نه ده كرد و هه موو خه لكى شار
 ده يانزاني لانكه شكاوېكه و به س. پيوه نديشى له گه ل گرووشنكا گوږاوه و
 پيوه نديى ئيستايان پيوه ندييه كي باوك و كچانه يه، زور له ميژه ههر به و شيوه يه
 بووه.

وه لحاسل ميتيا له و باره وه ساويلكه ييه كي زورى له خو نيشاندا، چونكه
 له گه ل هه موو خراپيه كاني، مروڅيك بوو هيچى له دلدا نه بوو. بى سايلوحيه كه شى
 ههر ئه و دنده به سه كه به ته واوى پيواوبوو كوزماى پير عومري پيره مه ږيكي
 ماوه و سادقانه توبه له رابردووى خوى و پيوه ندييه كاني له گه ل گرووشنكا ده كا

و گرووشنکاش دۆست و پاريزهريکي سهر له پيناوي جگه لهو پيره پياوه
بيئازارهي ئيستاي له دنيا دا نيه.

دواي ئاخافته نه کهي له گهل ئاليووشا، شهو و نيوه شهو له سهر پيگا چاوي
ليکنه دهنا و سهعات دهی سهر له به ياني پوژي دواي له مالي سامسانوف بوو و
داواي له پيشخزمه ته که دهکرد، هاتنه کهي راگه ييني. ماليکي دووقاتي زور کوڤ
و گه وره و خهفه بوو. وهتاغي تاييه تي خزمه تکارانيشي هه بوو. له قاتي
خواروودا دوو کوپي خاوهن ژن و مالي سامسانوف و بنه ماله کهيان و خوشکه
پيره کهي و کچه شوونه کردوو کهي، ده ژيان. دوو کهس له نووسياره کاني له
ژووري خزمه تکاراندا ده ژيان، که خاوهن ژن و مال بوون. ژووري
خزمه تکارانيش و قاتي خوارووش زور پر خيزان بوون، به لام پيره پياو قاتي
سه ووري بو خوي دانابوو و ته نانه ت ئيزني به کچه کهشي نه ده دا بچيته سهر
و له گه ليدا بژي. ئه گه رچي کچه کهي خزمه تي دهکرد و کاتي هه ناسه سوار بوون
و نه خوשי و هه رکاتيک بانگي بکردبايه ناچار بوو به هه له داوان وه سهر کهوي.
قاتي سه روو وهتاغي گه وره ي هه بوو و پواله تيکي ته واو رازاوهيان پيوه ديار
بوو و به شيوازيکي له باوکه و تووي بازرگانانه رازيندرا بووه، له بن ديواره کاني
کورسي له ي دريژو کهي دارين به ريز داندرا بوون. چلچراي شووشه يي و ئاوينه ي
غه ور گرتوو به ديواره کانييه وه هه لواسرا بوون. هه موو ئه و وهتاغانه خالي و
خولي بوون و کهسيان لي دانه ده نيشت. چونکه پيره هه ر له وهتاغيکي چکوله دا
ده ژيا و کله تيکي پيري له چکه به سهر و کوپيکي له دالانه که له سهر
کورسي له يه ک داده نيشتن و هه ر کاريکي ببوايه بويان ئه نجام ده دا. پيره پياو
لاقوقولي وهک خيگه ماسي بوو و نه يده تواني به پيدا بړوا. جاروبار له سهر
کورسي له چه رمينه پينچکه داره کهي هه ليان ده ستاند، ئه ويش کاتيک که کله ته کهي
ده چوه ژير پيلي و دوو سي جار ئه مسهر و ئه وسه ري ژووره کهي پيده کرد.

کاتيک که هه والي هاتني «سه روان» يان پيدا، نه يويست چاوي پييبکه وي،
به لام ميتيا پيدا گري کرد و ديسان کوپه ي نارده وه سهر و گوتي بلئ سهر وان
ميتيا هاتوه. سامسانوف له کوپه ي پرسى: قه لافه تي چونه؟ مه سته؟ خو شه پري

به دهسته وه نییه؟ کوږه گوتی: مه ست نییه، به لام ناروا ته ده ری. پیره پیاو دیسان پیخو ش نه بوو چاوی به چاوی بکه وئ. به لام میتیا پیشبینی ئه وه ی کرد بوو بویه قه له م و کاغه زی له گه ل خو ی هینابوو، به خه تیکی خو ش ئه م وشانه ی بو نووسی: «سه باره ت به مه سه له یه کی زور گرینگ، سه باره ت به ئاگرافنا ئه لکساندرفنا هاتووم» به کوږه دا بو پیره پیاوی نارده سه ری.

سامسانؤف دوا ی تو زی مات بوون، به کوږه ی گوت میوانه که به ریته ژووری میوانداری و پیریژنی نارده خواری تاکو کوږه لاوه که ی خیرا بنی ریته سه ری. کوږه، لاویکی بالابه رز و به هیز بوو، سه ر و ردینی شه ش تیخ تاشی بوو و به شیواز و موده ی فه رهنگی جلو به رگی پوشی بوو. ئه گه رچی باوکی هه می شه په سته ک له به ر و ریشن بوو. کوږه هه ر خیرا به دهنکی باوکییه وه چوو و خو ی کرد به ژووره که یدا. ته واوی ئه ندامانی بنه ماله به ترس و له رزه وه چاویان له سامسانؤف ده کرد و که س نه یده ویرا قسه له قسه یدا بکا. پیره پیاو له ترسی «سه روان» نه بوو که ناردی به دوا ی کوږه مل که له که یدا، (چونکه ترسه نوکی له زاتیدا نه بوو). ته نیا له به ر ئه وه بوو، ئه گه ر پیویست بوو شایه دیکی هه بی. کوږه که ی و کوږیژگه خزمه تکاره که چوونه بن پیلی و به له قه له ق هینایان بو وده تاغی میوانداری. دیار بوو هه سته کی کونچکاوانه شله ژاندوویه تی و چاوپه وانی شتی که. ژووری میوانداری که میتیا له وئ چاوه ری بوو، وده تاغیکی گه وره و به رژه و هند خو ش بوو و دلت نه ده هات بییه ده ری. دوو ریزی په نجیره تیدا بوو و دیواره کانی به ردی مه رمه ر و سی چلچرای گه وره ش به دیواره که وه.

میتیا لای درگا که وه له سه ر کورسیله یه کی چکوله دانیشتبوو. بی سه برانه چاوه روانی چاره نووسی خو ی بوو. کاتیک پیره پیاو له لای درگا که ی ئه و به ره وه وده ر که وت، میتیا خیرا قرچه پی هه سته و به هه نگاوی پته و و نیزامییانه به ره وپیری چوو. میتیا جلو به رگیکی ریکوپیک و کوله بالته یه کی له به ردا بوو، هه موو دوگمه کانی داخستبوو. ده سته کی شی ره ش له ده سته و کلاوی تاسه یی له سه ردا، هه روه ک سی رۆژ له مه و به ر که هات بو حو جره که ی پیری کلێسه، پیره پیاو قورساخ و قیتوقۆز راوه ستابوو، میتیا هه روا که ده چووه پیشی

ههستیگرد ناخی پیره‌پی‌او ده‌خوینیته‌وه و تیی گه‌یشتبوو. میتیا که چاوی به
 ر‌وخساره په‌نه‌ماوه‌که‌ی سامسانۆف که‌وت و‌اقی و‌ر‌ما. لچه ئه‌ستور‌ه‌که‌ی
 ئه‌وه‌نده‌ی دیکه شۆر بووبۆوه و ده‌گوت کولیره‌یه. به بیده‌نگیه‌کی
 قور‌ساخانه‌وه ک‌رنۆشیک‌ی بۆ میوانه‌که‌ی برد و داوای لیک‌رد له سهر کور‌سیله‌ی
 ته‌نیش‌ت قه‌نه‌فه‌که دانیشی، خۆشی هیزی دابووه سهر باسکی کور‌ه‌که‌ی و له‌گه‌ل
 ئه‌وه‌ی له‌به‌ر ژانی جه‌سته‌ی نالان‌دی، به ئه‌سپایی له سهر قه‌نه‌فه‌یه‌کی
 ر‌ووبه‌رووی میتیا دایان‌نیشاند. میتیا که زانی بۆته هۆی زه‌حمه‌ت و ئازاری ئه‌و
 پیره خاوه‌ن و یقاره، سووک‌و‌چ‌رووکی خۆی بۆ ده‌ر‌که‌وت و هه‌ستی به
 په‌شیمانی کرد.

پیره‌پی‌او له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌جیی خۆی دانیش‌ت، به له‌بزیکی جید‌دی و توند و
 راشکاوانه، به‌لام به ئه‌ده‌به‌وه، گوتی: «کاک‌ی خۆم چ کار‌یک‌ت پیمه‌؟»
 میتیا داچ‌له‌کی، هه‌ستا سه‌ر‌پ، به‌لام دیسان دانیش‌ته‌وه. پاشان به ده‌نگیک‌ی
 به‌رز و توور‌ه و ر‌او‌ه‌شان‌دی ده‌ستی، که‌وته قسه. دیاربوو تووشی ته‌نگ‌زه
 هاتووه و که‌وتۆته گیزاویکه‌وه چنگ بۆ په‌له‌پووشیک‌یش ده‌با و ئه‌گه‌ر هیوا ب‌ر‌او
 بی ئاماده‌ی نوقم بوونه. سامسانۆف ههر به دیتنی هه‌ستی به‌وه کرد، ئه‌گه‌ر‌چی
 ر‌وخساری وه‌ک داوه‌لیک وشک و بی‌جووله‌ مابوو.

- هه‌ز‌ره‌تی کوز‌ما‌کوز‌وویچی به‌ر‌یز، بیگومان له کیش‌ه‌ی نیوان من و
 فی‌ود‌ر‌پا‌ول‌وویچی باوک‌م ئاگاداری، که ته‌واوی میراته‌که‌ی دایک‌می داگیر کرد و
 له چنگی ده‌ره‌ینام. ته‌واوی خه‌لکی شاریش ئه‌وه ده‌زانن... چونکه لی‌ره ههر
 ئه‌وه‌نده‌یه شتیکیان که‌وته سهر ده‌م... وه‌ک ده‌هۆل ده‌نگ‌ده‌اته‌وه... له‌وانه‌یه له
 زمان گ‌رووش‌نک‌اشت بی‌ست‌بی... داوای لی‌بوور‌دن ده‌که‌م، له زمانی ئاگراف‌نا
 ئه‌لک‌سان‌د‌رف‌نا... ئاگراف‌نا ئه‌لک‌سان‌د‌رف‌نا، خاتون‌یک که له ر‌اده‌به‌ده‌ر ر‌یزم بۆی
 هه‌یه...

میتیا ئاوا ده‌ستی به قسه‌کرد و ههر له یه‌که‌م ر‌سته‌وه زمانی که‌وته ته‌ته‌له
 کردن. وته‌کانی وشه به وشه دانار‌پ‌ژینه‌وه، ته‌نیا ئاماژه به خاله گرینگه‌که‌ی
 ده‌که‌ین. گوتی: «سی مانگ له‌مه‌وبه‌ر به‌په‌له (میتیا به تایبه‌ت ئه‌م وشانه‌ی

له جياتى «به ئانقەست» بەكار دەبرد) له ناوەندى پارێزگا بۆ تهگبیر چوومه لای وهکيلێک، وهکيلێکى بهناوبانگه، ناوى "پاول پاولوويچ کورنيلوڤوف"ه. پهنگه ناويت بيستى. پياويکه خاوهنى بير و باوهريکى ژيرانهيه و سياسهت زانیشه... ئيوهش دهناسى... به ريزيکى زۆرهوه باسى ئيوه دهکرد...» ميتيا ديسان بيهنگ بوو. بهلام ئەم پارهستانه له دريژه پيدانى قسهى نهخست. ههر خيرا به سهر باسه ئاساييهکاندا بازیدا و چووه سهر باسه پيوهنديدارهکان.

ئەم کورنيلوڤوفه، دواى ئەوهى به وردى پرسيار بارانى کرد، چاوى بهو بهلگانهدا خشانده که توانيبوو بيا (ميتيا سهرسهرهکى ئاماژهى بهو بهلگانه کرد و به پهله به سهريندا تپيهرى). گوتى گوندى چيرماشنيا، که هى دايكى بووه، ياسا به ديميتري دهدا و دهتوان پيوشوينى بگرن و له چنگ ئەو پيره دلرهشه، واتا باوکی، دهريهينن و داخ بنينه سهر دلى... «چونکه ههموو درگاكانى لىدانه خرابوو و عهدهالته دهيتوانى دهروويهکى بۆ بکاتهوه.» له راستيدا ئەو دهيتوانى شهش ههوت ههزار رۆبل له باوکی بستيى. چونکه چيرماشنيا لانیکهه بيست و پينج ههتا بيست و ههشت ههزار رۆبل دىنى. ئەوه دهليم چى «سى ههزار رۆبل دىنى، کوزما کوزوويچ، بروام پينکه ئەو کابرا دلرهقه ههقهده ههزاريشى بۆ نهئارد!» ههر بۆيه ميتيا که سهرى له ياسا دهرنهدهچوو، وازى له مهسهلهکه هيتا، بهلام کاتى هاتن بۆ ئيره زور دلرهقانه ههلسوکهوتى لهگهه کرد و ئەو کاره ناحهزهى باوکی برينى کولاندهوه و ناچار بوو ديسان شکايتى لىبکاتهوه. (ليزهده ديميتري ديسان تووشى شلهزان هات و به سهر هيندى باسوخواسى ئاساييدا بازىدا). «ئىستا جهنابى کوزماکوزوويچ ئامادهى سى ههزار رۆبلم پى بهدى و تهواوى ئەو مافه ياسايانهى ههمه وهعۆدهى بگرى و ببينه خاوهنى گوندى چيرماشينا؟... دلنيا به ئيوه لهو مامهلهيهدا تووشى زيان نابن. سويند دهخۆم، به ويژدانى ههرچى پياوه لهو مامهلهيهدا شهش ههوت ههزار رۆبل قازانج دهکەى، بهلام ئەم مهسهله گرينگه دهى ههر ئەمرو يهکلایى بيهتهوه. من له نووسينگه بهلگه و سهنهدهکانت بۆ ئيمزا دهکەم... من ئامادهم بۆ ههموو کارىک و ههر بهلگهيهکتان پيوست بى ئيمزاي دهکەم. ئەم گرييهستهش

ھەر ئەمىرۆ يەكلايى دەكەينەو ھە و كۆتايى پىن دىنن... ئەگەر بۆت ھەلدەسوورپى،
 ئەگەر بۆت ھەلدەسوورپى ھەر ئەو پۆرە بەيانى... ئەو سى ھەزار پۆبلەم بەدەيە.
 چونكە ئەم شارە ھىچ دەولەمەندىكى لىنىيە بتوانى شان لە شانى ئىو بەدا. ھەر
 بۆيە دەبنە ھۆى نەجاتم... دەبنە ھۆى نەجاتم. لە راستىدا... ئەو كارە خىرەتان
 دەبىتە ھۆى كرىنەو ھى ئابرووم... چونكە دلم لىورپۆرە لە ھەست و رىزىكى
 تايىبەت بۆ كەسىك، ئەو كەسەش بە جوانى دەيناسن و ھەك باوك چاوتان بە
 سەريەو ھە بوو. لە راستىدا ئەگەر ئەو دلسۆزىيە باوكانەى ئىو ھەم شەك نەبردايە،
 نەدەھاتم. بە راستى لەم نىوانەدا كىشەكە كەوتۆتە بەينى سى كەس، چونكە
 چارەنووس وايە - جەنابى كۆزماكوژوويچ، كىشەكە بە جىيەكى بارىك
 گەيشتوۋە! ژيانى من لە دەستى دىوزمەيەكى دلرەشدايە. ئەو ھە راستىيەكە
 جەنابى كۆزماكوژوويچ، فرىامكەو، چونكە ئىو ھەمەكە پىتان كىشاوئەو ھە و
 كىشەكە ئىستا بۆتە ملەلانىي دوو كەس. رەنگە ناشيانە بدويم، چونكە نووسەر
 نىم. سەرنج بەدە قوربان، من لايەنىكى كىشەكەم و ئەو پمووزنەش لايەنەكەى
 دىكەيە. كەوايە دەبى دەسنىشانى بكەى، يان من يان ئەو پمووزنە. ھەموو شتىك
 لە دەست ئىو ھەدايە - چارەنووسى سى كەس و بەختەو ھەرى دوو... بمبوورە،
 بەجارى دۆ و دۆشاوم تىكەل كەردوۋە. بەلام ئىو تىدەگەن... بە چاوى پىر
 كەرامەتتەندا ديارە... ئەگەر تىنەگەى و فرىام نەكەوى بەجارى لىم دەقەومى...
 تكات لىدەكەم! «مىتيا بەو «تكات لىدەكەم!» دەستى لە قسەى ناشارەزايانە
 ھەلگرت و لە جىي خۆى دەريپەرى و چاوەروانى ھەلامە گەوجانەكەى خۆى بوو.
 لە كۆتايى قسەكانىدا لە ناكاو تىگەيشت، تىرەكەى لە بەرد دراو ھە و ھەمووشى
 گرىنگتر، تەواوى قسەكانى ورىنە بوو. لە راستىدا ئاسنى ساردى كوتاو.
 «زۆر سەيرە! لە رىگا كاتىك دەھاتم بۆ ئىرە دەشمبەرى و دەشمدورى،
 بەلام ئىستا ورىنە و قسەى قۆرە.» ئەو بىرە لە ناكاو بە زەينى ناھومىدى مىتيا
 تىپەرى. لە تەواوى ھەمەكە مىتيا پىرەپىاو جوولەى نەكرد و بە
 شىو ھەكى ساردوسر چاوى تىپرىيوو. دواى تاويك بىدەنگى و چاۋ لە دەمى
 سامسانوف بىر، ئاخىرى بە لەبىزىكى سارد و لىبراۋانە و پىر لە ناھومىدى گوتى:

- بېووره رۆلەگیان ئیمە مامەلەى ئاوا ناکهین.

میتیا له ناکاو ههستیکرد بهری پێی دهرزی ئاژن دهکهن.

به بزهیهکی سارد و سرهوه، منجاندی: «ئهی قورپی کوێ به سههما کهم، جهنابی کوزماکوزوویچ؟ پیموایه ئیتر من لیم قهوما - بروام پێکه قوربان. - بېووره، کاکه...

میتیا که له جینی خوێ وشک بووبوو، له ناکاو گۆرانیکی له ئەدگاری پیره پیاویدا ههستیکرد و وهخۆ هاتهوه.

سامسانوف له سه رهخۆ گوتی: «گوینگره کاکێ خۆم ئهو جوړه مامه لانه بو ئیمه نابێ. دادگا ههیه. وهکیل هه. ئهوه گیره وکیشهی به دواوهیه. به لام ئهگهر پیت خوش بێ، کهسیک ههیه دهتوانی بچی بو لای.»

میتیا به زمان تیکهڵ هاتنهوه گوتی: «ئهک له بهرت مرم! له کوینییه؟ خودایه زور شوکور. کوزماکوزوویچ تو فریشتی نهجاتی.»

- له م شاره نییه، یانی ئیستا لێره نییه. لادییه که مامه لای دار و تهخته دهکا. ناوی "لیاگافی"یه. له پاره کهوه له گهڵ باوکت له سه ره ئهو دارستانه ی چیرماشنیا چه نه چه نیانه و له سه ره قیمه ته که ی یهک ناکهون، رهنگه بیستییت. ئیستا - گهراوه ته وه و له ئیلینسکو، نزیکه ی ههشت فرسه خیک له چاپارخانه ی ولوفیاوه دووره. له گهڵ قهشه پیکه وه دهژین. سه بارهت به مامه لای دارستانه که و بو ئه وه ی بیروپای من بزانی نامه یه کی بو نووسیم. فیوودورپاولوویچ دهیه وه ی خوێ بچیت و چاوی پێی بکهوێ. بویه ئه گهر به ره له باوکت بچی و ئهو پێشنیاره ی به منت کرد به ئه وه ی بکه ی له وانه یه...

میتیا به شله ژاوی و جوړیک نه شه ی کتوپره وه، په رپیه نیو قسه کانی: «به خوای فکری چاکه! ئهو ئهو که سه یه وا من لێی ده گهریم. مامه له که یان سه ره نه گرتووه و باوکت قیمه تیکی زوری له سه ره داناوه، ئیستا ئهو قه باله و به لگانه ی بو به رم و بزانی بو ته خاوه نی ئهو ملکه، له خوشیانا پێی وه عهرز ناکهوێ. هه، هه، هه!»

میتیا دای له قاقای پیکه‌نین و سامسانۆفی داچله‌کاند. به زمانیکی چه‌ور و گه‌رموگوره‌وه نه‌راندی: «له ده‌ورت گه‌ریم کۆزماکۆزۆویچ، قه‌تم ئه‌و چاکه‌یه‌ی تۆ بۆ نادریته‌وه!»

سامسانۆف سه‌ری داخست و گوتی: «چاکه‌ی چیم کردووه قسه‌ی وا مه‌فه‌رموو.»

- به‌لام تۆ نازانی له چ ته‌نگژیه‌کت ڕزگار کردووم. ئاخ، له دلمی دابوو بيم بۆلای تۆ کاره‌که‌م راست دینی... ئه‌و ده‌رۆم بۆ لای ئه‌و قه‌شه‌یه‌ی زۆرت سپاس ده‌که‌م.

- کاکای خۆم سپاسی ناوی.

- زۆر به‌ په‌له‌ ده‌چم. بمبووره‌ به‌و حاله‌وه‌ تووشی زه‌حمه‌تم کردی. قه‌تم ئه‌و چاکه‌یه‌ت له‌بیر ناچی. ئه‌وه قسه‌ی پیاویکی ڕووسییه، کۆزماکۆزۆویچ پیاویکی ڕووسی.

دیمیتری ویستی ده‌ستی پیره‌پیاو بگرئ و ماچیکا. به‌لام له‌ ناکاو هه‌ستی به‌ بریقه‌یه‌کی فیلاوی کرد له‌ چاویدا. ده‌ستی کیشا دواوه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌و درېدۆنگیه‌ له‌ دله‌وه‌ خۆی لۆمه‌ کرد و له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی: «هی ئه‌وه‌یه‌ نه‌خۆش و ماندووه.»

هاواریکرد: «له‌به‌ر خاتری ئه‌و! له‌به‌ر خاتری ئه‌و کۆزماکۆزۆویچ! خۆ ده‌زانی له‌به‌ر خاتری ئه‌وه.» زایه‌له‌ی ده‌نگی له‌ ژووره‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه. کرڼۆشیکی برد و وه‌رسووپا، به‌ هه‌نگاوێکی پته‌و بئ‌ئ‌وه‌ی ئاو‌ر بداته‌وه، ڕۆیی بۆلای درگاکه‌. له‌ خۆشیانا ده‌له‌رزی.

له‌ دلی خۆیدا گوتی: «خه‌ریک بوو به‌جاری له‌ نیو ده‌چووم، فریشته‌ی نگابانم نه‌جاتی دام.» بازرگانێکی وه‌ک سامسانۆف (ئ‌ه‌و پیره‌پیاوه‌ به‌رێز و قورساخه‌)، رینۆینی کردووم، بۆیه... بۆیه دلنایام کاره‌که‌م به‌ ده‌سته‌وه‌ دی. به‌ له‌ز وه‌رئ که‌وت. «بۆ ئیواری ده‌گه‌ریمه‌وه، هه‌تا شه‌وی کاره‌که‌م ته‌واو ده‌که‌م.» هه‌روا که‌ به‌ره‌و ماله‌که‌ی خۆی ده‌رۆشیشت به‌ سه‌رسوپمانه‌وه‌ پرسیی: «بلی پیره‌پیاو به‌ که‌ری زانییتم؟» هه‌لبه‌ت له‌وه‌ زیاتر بیرى لینه‌کرده‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی پيشنیاى

«بازرگانیکی ئاوا» که سهری له مامه‌له دهردهچی، دیاره لیاگافیش دهناسی (چ نازناویکه!) دیاره کاره‌که سهر دهگری. بلیی پیره پیاو به کهری نه‌زانیی؟ به داخه‌وه گریمانه‌ی دووه‌هم راست بوو. ماوه‌یه‌ک دوا‌ی رووداوه‌که، سامسانۆفی پیر، به پیکه‌نینه‌وه گوتبووی چاکم «سه‌روان» به کهر زانی. سامسانۆف پیاویکی سارد و سر و خوین‌تال و به تیروتانه بوو و وه‌ک مار به هه‌موو که‌سییه‌وه ددها. بلیی روخساری هه‌له‌شه بووی «سه‌روان» یان برۆای ئه‌م لاوه «که‌وج و هه‌له‌خه‌رجه» سامسانۆفی وا لیکردبی ئه‌و پیشنیاره بکا، یان به هۆی به‌خیلی بردن به‌و ره‌قیبه تو‌لا‌زه‌ی که ئاوا هاتووه و دا‌وی پاره‌ی لیده‌کا؟ - جا کام خه‌یالیان شوینی له سهر پیره‌پیاو دانا، ناتوانم بیلیم. به‌لام ههر له‌و کاته‌دا که میتیا له هه‌مبه‌ریدا راوه‌ستا بوو و هه‌ستی ده‌کرد ئه‌ژنۆی ده‌له‌رزئ و وه‌ک شیت و نه‌فام ده‌یگوت له نیو چووم. ههر ئه‌و کاته پیره‌پیاو به رقیکی ئه‌ستوره‌وه چا‌وی لیکرد و بریاریدا بیکاته مه‌له‌که. کاتیک میتیا رویشتبوو، کوزما‌کو‌زو‌ویچ له داخانا له‌رزیبوو. به کور‌ه‌که‌ی گوتبوو جاریکی دیکه نه‌هیلئ ئه‌و سوال‌که‌ره سهر به‌م ماله‌دا بکاته‌وه. ته‌نانه‌ت نه‌هیلئ بیته‌هه‌وشه‌ش، دهنّا...

هه‌ره‌شه‌که‌ی خواردووه. به‌لام ته‌نانه‌ت کور‌ه‌که‌شی که زۆرجار به تو‌ور‌ه‌یی دی‌بو‌وی، له ترسانا له‌رزیبوو. سه‌عاتیکی ته‌واو دوا‌ی ئه‌وه، پیره‌پیاو له‌به‌ر رقی زۆر جینگلی ددها و ده‌له‌رزئ. هه‌تا ئیواره سات له دوا‌ی سات خراپتر ده‌بوو و ناردیان به دوا‌ی دو‌کتور‌دا.

لیا کافی

میتیا، کاتیک ئو نو پۆبلە ی وەدەستکەوت، ناردی بەدوای کابرایەکی
ئەسپەواندا، تاکو ببیا بۆ چاپارخانە ی ولفیا. هەر بۆیە ئەم راستییە لەبیری
خەلک نەچۆو «نبوهرۆی، رۆژی بەر لە رووداو هکە، میتیا تەنانەت پارە بەکی

قەلبى نەبوو، سەعاتەكەى فروشتىبوو و سى پۇبلىشى قەرز كردبوو، بۇ ھەموو ئەوانەش شايدەدى زەق و زىندووى ھەبوو.»

با بىمە سەر باسى ئەو راستىيە؛ دواترىش دەرەكەوئى بۇ ئاوا دەكەم. ئەگەرچى زۆر ھىوادار بوو لە دلى خۇيدا دەيگوت «ھەموو تەنگو چەلەمەكانى» ژيان وەلاچوو. كاتى لە چاپارخانەى ولۇفيا نزيكبۇو، بىرى لەوہ كردهوہ بلئى گرووشنكا چاوى منى لىدوور بى چبكا؟ ھەر بۇيە گيانى بەو خەيالە وەلەرزىن كەوت. نەكا ئەمرۆ گرووشنكا بىريار بدا و بېوا بۇلاى فيودورپاولوويچ. ھەر بۇيە ميتيا بىئەوہى خەبەرى پىيدا پۇيشتىبوو، خاوەن مالەكەشى راسپاردبوو ھەر كەسيك لىي پرسى، پىي نەلئىن لە كوئيە، كاتى عارەبانەكە وەرئى كەوت، دووپاتى كردهوہ: «خەتمەن دەبى ئەمشەو بگەرئىمەوہ. ھەر چۇنيك بى لياگافى لەگەل خۇم دىنم بۇ ئىرە.... تاكو قەبالەكە ئىمزا بكا.» ميتيا بە دلەكوتىوہ ئاوا بىرى كردهوہ، بەلام مخابن خەونەكانى نەھاتنە دى.

لە چاپارخانەى ولۇفياوہ نىوبىر پۇيشت و بەجىي ھشت كيلۇمەتر دوازده كيلۇمەترى رى بىرى و درەنگ گەيشتى. كە گەيشتە ئىلېنيسكوڭ قەشە لە مالئى نەبوو. پۇيشتىبوو بۇ گوندىكى ئەو دەوروبەرە. كاتىك ميتيا ھەر بەو ئەسپە شەكەت و ماندووانەوہ گەيشتە ئەوئى و چاوەروانى ھاتنەوہى قەشە بوو، ھەوا تاريك داھات.

قەشە، گرده پياويكى بەحەيا و دلۇقان بوو، لەپىوہ پىيگوت كە لياگافى جاران لەلاى ئەو دەماوہ و ئىستا لە «سۇخاى پۇسيۇلۇك»ە و شەوانە لە مالۇچكەى جەنگەلبان دەخەوئى، چونكە لەوئى خەرىكى كرىنى دار و كارىتەيە. ميتيا پىداگرانە لەبەر قەشە پارايەوہ بىبا بۇلاى لياگافى و «ئەو كارە خىرەى دەرھەق بكا و نەجاتى بدا» قەشە دواى تۇزى بىر كىرنەوہ پازى بوو ھەتا سۇخاىپۇسيۇلۇك لەگەلى بچى. دياربوو ئەويش ھەستى كونچكاوى دايگرتوہ. بەلام نىوچاوانەكەى نەيھىنا و قەشە واى بە چاك زانى بە پىيان بېرۇن. چونكە ھەتا ئەوئى ھەر كيلۇمەترىك دەبوو يان نەدەبوو. ميتياش پازى

بوو و به ههنگاوی پتهو و خیرا وهپیکهوت. وا دهرویشته قهشه‌ی بیچاره ده‌بوو به دوایدا هه‌لی. قهشه پیر نه‌بوو، به‌لام مروڤئیکی زور وریا بوو. میتیا له‌پئوه نه‌خشه و پلانه‌که‌ی خوی بو ئه‌ویش باسکرد و به تین و تاوه‌وه سه‌بارته به لیاگافی پرسیاریده‌کرد. له رینگا ههر قسه‌ی کرد، قهشه‌ش پرسیاره‌کانی میتیای به «نازانم، ئاخ، ناتوانم بیلیم، بلیمچی، چووزانم» وه‌لام ده‌دایه‌وه. میتیا کاتیک باسی کیشه‌که‌ی خوی و باوکی کرد که له سه‌ر میرات لییان په‌یدا بو‌وبوو، قهشه زوری پی‌ناخوش بوو، چونکه به شیوه‌یه‌ک پشتی به فیوڤرپاولوویچ به‌ستبوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به سه‌رسوپرمانه‌وه پرسیی بو به گورستکین ده‌لین لیاگافی، گوتی ئه‌گه‌رچی ناوی راسته‌قینه‌ی لیاگافییه، به‌لام که‌س به‌و ناوه بانگی ناکا، چونکه زوری پی‌ناخوشه و به دلییه‌وه ده‌گرئ. میتیاش ده‌بی وشیار بی و به ناوی گورستکین بانگی نه‌کا، «ده‌نا»، قهشه له کو‌تاییدا گوتی: «مامه‌له‌که‌تان سه‌ر ناگرئ. چونکه گوئ ناداته قسه‌ی ئیوه.»

میتیا بو چه‌ن ساتیک تووشی سه‌رسوپرمان بوو، پاشان گوتی سامسانوف ئه‌و نیوه‌ی به‌سه‌ردا بریوه. قهشه به بیستنی ئه‌و راستیی له خیر و بیری مه‌سه‌له‌که‌گوزه‌را. ئه‌گه‌رچی وا باشت‌ر بوو ئه‌و دپدو‌نگییه‌ی خوی بدرکینئ. یانی ئه‌گه‌ر سامسانوف ئه‌وی بولای ئه‌و لادییه ناردبی، که لیاگافی پی‌ده‌لی، مه‌به‌ستی ئه‌وه بو‌وه سه‌ر بخاته سه‌ری و بیکاته مه‌له‌که و به که‌ری بزانی. به‌لام میتیا ده‌رفه‌تی بیر کردنه‌وه‌ی «له‌و قورپاته» نه‌بوو. به هه‌نگاوی پتهو و خیرا پی‌ ده‌پئوا و کاتیک گه‌یشتنه سو‌خای پوسیولوک، تیگه‌یشت نه‌ک کیلومه‌تریک و کیلومه‌تر و نیو، به‌لکو لانیکه‌م سی کیلومه‌تریان پی بریوه. ئه‌و قسانه تا راده‌یه‌ک تووشی په‌روشیی کرد، به‌لام وه‌رووی خوی نه‌هینا. چوونه نیو مالوچکه‌که‌وه. کابرای جه‌نگه‌لبان دۆستی قهشه بوو، ئه‌و له به‌ریکی ماله‌که‌دا بوو، گورستکینیش له‌وبه‌ره‌ی دیکه. یانی له به‌ری لای رپره‌وه‌که که تو‌زی خاوین و خوشت‌ر بوو. چوونه ئه‌و وه‌تاغه و مؤمیکیان هه‌لکرد. ژووره‌که زور گه‌رم بوو. له سه‌ر می‌زیکی دارین سه‌ماوه‌ریکی

كوژاوه داندرا بوو، كه شه فنيكيش به چهن په رداخه وه، بتريبه كي به تالي «رؤم» و بتريبه كي نيوهي و دكا، له گهل توژيكيش ورکه ناني له سهر بوو. ميوانه كه له سهر چرپايه ك خوي راكيشابوو و كوټه كه ي گرموله كړدبوو و به جيى بالنج نابوو په ژير سهر ي و پرخه پرخه ژووره كه ي داگرتبوو. ميتيا له جيى خوي مات بوو.

به شله ژاوييه كي زوره وه گوتي: «ده بي خه به ري كه مه وه. كاره كه م زور زه رووره. به هله داوان هاتووم و ده بي ههر ئه مړوش بگه پيمه وه.» به لام قه شه و جهنگه لباڼ بيدهنگ راوه ستا بوون و هيچيان نه ده كوت. ميتيا چووه پيشي و ده يو يست خه به ري كاته وه. زوري هه ولدا، به لام نه يتواني له خه وي هه ستيني. ميتيا گوتي: «مه سته. خودايه گيان، چبكه م؟ ده بي چبكه م؟» بي سهرانه قولې ده كي شا و رايد ه تله كاند. لاقى كيشا، سهر ي گرت و هه ليهينا، باوه شي پيدا كړد و هه ليستانده سهر قوون. له گهل ئه وه شدا، دواي حه ول و ته قه لايه كي زور، ته نيا تواني ئه و كا برا مه سته وا ليكا، جنيو بدات و ته پو تو زيان لي هه ستيني.

قه شه وده دنگ هات: «واچا كه توژي ده ست راگري، چون دياره حالي باش نيبه.»

جهنگه لباڼيش هه ليدايه: «له به يانيه وه خه ريكي خوار دنه وه يه.»
ميتيا گوراندي: «خودايه گيان! خوژكه ده تزاني ئه م مه سه له يه چه نده م بو گرينگه و چه نده هيو ابراوم!»

قه شه دووپاتي كړده وه: «به په له نابي، واچا كه تا به ياني ده ست راگري.»
هه تا به ياني؟ شتي وا ههر نابي! مه حاله!

ناهو ميدي و ايلي كړدبوو ده يو يست ديسان ئاوقاي كا برا بيته وه، به لام بوي ده ركه وت كه لكى نيبه و ده ستي لي هه لگرت. قه شه هيچي نه گوت، جهنگه لباڼي خه والووش خه مباري ده نواند.

ميتيا به هيو ابراوي گوتي: «ژيان ديوته چ به لا و به دب ختياه ك بو پياو دروست ده كا.» تكتك ئاره قه له روخساري ده چورا. قه شه به ده رفه تي زاني

و زور ماقوولانه به میتیای گوت، ئەگەر له خەویشی هەستینی، مەستییه‌که‌ی هەروا دەمینی و ناتوانی قسە بکا. «کارەکه‌ی ئێوەش گرینگە، بۆیە وای بە باش دەزانم هەتا بەیانی دەست ڕاگرن.» میتیا شانی هەڵتەکاند و قەبوولی کرد.

«باوە بە مۆمیکەوێ لێرە دەبم، با لە کاتی خۆیدا قسە‌ی لەگەڵ بکەم. هەر لە خەو هەستی ئێتر خەمم نییه.» بە کابرای جەنگە‌لبانیشی گوت: «پارە‌ی مۆمە‌کەت دەدەم، کرێی ئە‌مشە‌ویشت پشتگوێ ناخەم. دیمتری کارامازوفت لە‌بیر نه‌چی. بە‌لام باوە نازانم تۆ چ لێ‌که‌ین. لە‌ کوێ دە‌خە‌وی؟» «من دە‌پۆ‌مه‌وه بۆ مائی.» چاوی لە‌ کابرای جەنگە‌لبان کرد و گوتی: «ئە‌سپە‌که‌ی ئە‌و وەر‌دە‌گرم و دە‌پۆ‌مه‌وه بۆ مائی. هەر ئێ‌ستا وەر‌ی دە‌کە‌م، خودا‌حافیز. هیوا‌دارم سەر‌که‌وتوو بی.»

هە‌رواشی کرد. قە‌شە‌ لە‌ خۆ‌شیی ئە‌وه‌ی دەر‌باز دە‌بی گە‌شابۆ‌وه. سواری ئە‌سپە‌که‌ی جەنگە‌لبان بوو و تی‌ی‌تە‌قاند. ئە‌گەر‌چی بە‌ خە‌مباری سە‌ری ڕا‌وه‌شاند و لە‌ خۆ‌ی پرسی بلێ‌ی گە‌یان‌دنی ئە‌و هە‌والە‌ بە‌ دۆ‌سته‌ سایە‌ چه‌وره‌که‌ی، فی‌ودۆ‌رپا‌ول‌و‌ویچ، لە‌ سەر‌ شانی ئە‌و بی‌ یان نا، «چون‌که‌ ئا‌خ‌ری دە‌زانی و مە‌سه‌له‌که‌ بە‌ گو‌یی دە‌گاتە‌وه، ر‌قی هە‌ل‌ده‌ستی و ئێ‌تر خێ‌ر و یار‌مه‌تی نا‌ی‌ترێ‌.» جەنگە‌لبان بە‌خۆ هە‌ل‌کران‌دن خۆ‌ی کردە‌وه بە‌ ژو‌وره‌که‌ی خۆ‌یدا، میتیا بە‌ دی‌ارییه‌وه‌ دانیش‌ت، تا‌کو خۆ‌ی گو‌ته‌نی «لە‌ کاتی خۆ‌یدا» قسە‌ی لە‌گە‌ڵ بکا. دل‌ە‌پا‌وکی و پەر‌ۆ‌شی وەک تە‌موم‌ژێ‌کی چ‌ر دە‌وری تە‌نی. خە‌می‌کی قورس و جەر‌گ‌بر! دانیش‌تبوو فک‌ری دە‌کر‌ده‌وه، بە‌لام بی‌ری بۆ هیچ لای‌ه‌ک بر‌ی نه‌ده‌کرد. مۆ‌مه‌که‌ دای‌یسا و سی‌سر‌کی‌ک جری‌که‌ی دە‌هات؛ لە‌و ژو‌وره‌ گە‌رم‌ه‌دا دە‌نگی وا لە‌ نزیکە‌وه‌ دە‌هات، ئێ‌تر تامل نه‌ده‌ک‌را. میتیا لە‌ نا‌کا‌و با‌خه‌که‌ی ها‌ته‌وه‌ بی‌ر، ر‌ی‌گای پشت با‌خه‌که‌ و در‌گای مائی با‌وکی که‌ بە‌ شی‌وه‌یه‌کی ر‌ازا‌وی دە‌کر‌یتە‌وه‌ و گ‌رو‌وش‌ن‌کا بە‌ هە‌ل‌ه‌دا‌وان خۆ‌ دە‌کا بە‌ ژو‌ور‌یدا. میتیا لە‌ سەر‌ کورسی‌له‌که‌ ق‌ر‌چه‌ پی‌ هە‌ستا و لی‌وی خۆ‌ی گە‌ست: «ترا‌ژیدی‌ایه‌!»

بئى ئىختيار پۇيى بۆلای لياگافى و چاوى له ئەدگارى بړى. كابرا، لادىيىهكى بهلهبارىك و چل سالان دهبوو. پوخسارىكى دريژۆكه و تووكه سهرى لول و كهتانى. ريشيكى دريژ و بارىك و مهيلهوسور. كراسيكى كهتانى شين و جليسقهيهكى رهشى لهبهردا بوو. زنجيريكى زيوين به گيرفانى جليسقهكهيدا شور بووبووه. ميتيا به رقيكى ئەستوروهه تيپروانى. به تايهت تووكهسهره لولولهكهى، لهبهر هۆيهكى ناديار بووه هۆى شلهژانى. ئەوهى له ههموو شتيك شوروهيتر بوو، ديميتري ئاوا بهپهله و ههلهداوان هاتبوو و پشتى له ههموو شتيك كردبوو، بهلام ئىستا شهكهت و ماندوو له پشت سهرى گهمزهيهكى ئاوا دانىشتبوو كه تهواوى چارهنووسى ئەوى له دهستدا بوو، بهلام ئەويش بىخهه و خهيال له دنياى خويدا بوو و پرخوهوړى پوژهپييهك دهپويشت و دهگوت له دنيايهكى ديكهوه هاتووه. ميتيا گوراندى: «داخ له دهستى چارهنووسى موقرباز» وهك شيت و هار ديسان ئاوقاى كابراى لادىيى بوو، دهيويست له خهوى ههستينى. به هيز و قهوهتى باوهشى پيدا كرد و ههليستانده سهر قوون، رايوهشاند و تهنانهت به زللهش لييدا، بهلام دواى پينج دهقيقه ههولدان، هيوابرآوانه گهرايهوه سهر كورسييلهكهى و دانىشت.

ميتيا گوراندى: «گهوجييهتبيه، گهوجييهتبيه!» ههروهها شتيك وايلىكرد بشلى: «بهراستى شوروهييه!» ژانهسهرى كردبوو. له خوى پرسى: «باشتر نيه وازى ليينم. بگهپيمهوه؟ وهلامى خوى دايهوه نا، ههتا بهيانى رادهوهستم. بهئانقهست ناروم. بوچى هاتووم؟ به چى بپوم؟ خو بهوشهوه رى دهرناكهم. لهو گهوجييهتبيه!»

ژانهسهرهكهى ئوقرهى ليپرى. به ئەسپايى له سهر عهرزهكه دانىشت و دهستهوهئەژنو سهرى نايه سهر پشتى دهستى و دواى چهن وهنهوز و خهونووچكه خهوى ليكهوت. نزيكهى دوو سهعات يان زياتر خهوت. لهبهر ژانى سهرى خهبرى بووه. ژانهكهى هينده زور بوو لهوانهبوو لهحهيهتا بقيژينى. دهگوت به كوتك له لاجه سهرى رادهكيشن و تهپلهسهرى ژانى دهكرد. ماوهيهكى زورى پيچوو تا بوى دهركهوت چيى بهسهر هاتووه.

ئاخري بۆي دەرکەوت وەجاخەکە دووکەلى کردوو و ژوورەکەي پەر کردوو و خەريکە دەخنکي. کابراي لاديش هەروا پرخو هۆر خەوتبوو. مۆمەکە کەوتبوو پرتەپرت و خەريک بوو دەکوژايەو. ميتيا هاواریکرد و بە رەتەلەدان لە پيرەووەکەو بەرەو ژووري کابراي جەنگەلبان هەلات. جەنگەلبان خيرا لەخەو راپەنەي. بەلام کە بيستی وەتاغەکەي دیکە دووکەل دايگرتوو، سەري لە ميتيا سوورما و زۆر بە کەمتەرخەمي گوويدا مەسەلەکە، ئەگەرچی هەستا و لەگەلي رويشت.

ميتيا وەک شيت و ماخوليا هاواري کرد: «مردوو، ئەو کابرايە مردوو!» من قوري کوي بەسەرما کەم؟»

دەرگا و پەنجيرەکانيان کردوو و سەري دووکەل کيشەکەشيان لابر. ميتيا سەتليکي ئاو لە دالانەکە هيتا، سەرتا سەري خوي خووساند، پاشان گوئي پەرۆي پەيدا کرد و لە ئاوەکەي هەلکيشا و نايە سەر نيوچاواني لياگافي. جەنگەلبان سەبارەت بە مەسەلەکە هەروا کەمتەرخەم و سەرسارد بوو. کاتيک خەريکي کردنەوێ پەنجيرەکە بوو، بە موموچي گوئي: «ئيتەر خەمت نەبي دووکەلەکە دەروا.» لەتەريکي بۆ ميتيا بەجي هيشت و رويشتەو بۆ ژووري خەوتنەکەي. ميتيا نيو سەعاتيک بە دەوري لياگافيدا هات و پەرۆي تەري بە سەروچاويدا هيتا. برياريشيدا هەتا بەياني نەخەوي. بەلام هيندە شەکەت و هيلاک بوو، کاتيک بۆ حەسانەو دانيشت، بيئختيار چاوي قوچاو، لە سەر تەختەکە خوي راکيشا و لە حەوت سالان راست بۆو. دەرنگانيک خەبەري بۆو. نزیک سەعات نوي بەياني بوو. خۆر بە دوو پەنجەرە چکۆلەکەي وەتاغدا تيشکي رژاندبوو ژووري. لاديني سەرنالۆز لە سەر چرپاکەي دانيشتبوو و کۆتەکەي لەبەردا بوو. سەماوەرەکە دەکولاً و بترپيەکي دیکە لەبەر دەمی بوو. بترپيەکەي دويني تەواو بووبوو. بترپيە تازەکەش نيوەي زياتري خالي کرابوو. ميتيا گورج هەستا پي و تيگەيشت لاديني مەلعوون ديسان مەستە، مەست و سەرخۆش. چاوي پي زەق بوو و ماوہيەک تيرپاما. لياگافي ئارام و فيلبازانە چاوي ليدەکرد، پوانينيکي

تەوساوی و تەنانت جۆریک بەزەیی پێداهاتنی پر لە سووکایەتی - یانی میتیا
وای ھەستدەکرد. ھەڵات بۆلای.

- ببوورە، رەنگە ناوی... منت... لەو جەنگەلبانەیی ئێرە بیستی و باسی
مەسەلەکەیی بۆ کردبیتی. من سەروان دیمیتری کارامازوفم، کوپی
کارامازوفی پیر کە دەرھەوئێ دەرستانەکەیی لێبکری.

لیاگافی، ھیدی و ئەرخیان گوتی: «درۆیە!»

- درۆ؟ فیۆدورپاولوویچ دەناسی؟

لیاگافی بە توندی گوتی: «فیۆدورپاولوویچ و مالوویچ ناناسم.»

«لەگەڵ ئەو دەرھەوئێ مامەلەیی دەرستانەکە بکەن، بەلێ دەرستان، تکت
لێدەکەم گوئیگرە، وەرھووە سەر ھۆش. باوە پاول ئیلینسکویی ھینامی بۆ
ئێرە.»

میتیا بە ھەناسەبرکێوھ درێژەیی پێدا: «نامەت بۆ سامسانوف نووسیویو،
ئەویش منی نارد بۆلاتان.»

لیاگافی بە سەرساردی گوتی: «د - درۆ دەکەیی!» میتیا ئەژنۆی سەر بوو.
- بەخودا بە راستمە، ئێستا وەختی گالته و گەپ نییە! وادیارە مەستی.
بەلام خۆ دەتوانی قسە بکەیی و تیبگەیی... یان من ئەقلم پارسەنگ ھەلدەگری!
- تۆ تەلەکەبازی.

- بیکە بۆخاتری خودا! من کارامازوفم، دیمیتری فیۆدوروویچ کارامازوف.
پیشنیاریکم ھەبە بۆتان، پیشنیاریکی پر قازانج... زۆرت بە قازانجە، سەبارەت
بە دەرستانەکە!

لیاگافی دەستیکی بە ریشیدا ھینا و گوتی:

گریبەستی مامەلەکەت ئیمزا کردوو و بە خویری دەرچووی. تۆ خویری
و ھیچوچوچی!

میتیا، لە ھەبەت دەستی خۆی ھەلدەگولۆفی، ھاواریکرد: «دانیابە بە
ھەلەچووی.» لادیی دیسان دەستیکی بە ریشیدا ھینا و لە ناکاو فیلبازانە
چاوی زیت کردووە.

- نا، بږوات پیناکه م، نه گهر راست ده که ی نیشانمده: نه و یاسایه ی ئیزی سهره پوی و فیلی پیدای کامه یه؟ ده زانم تو هیچوپوچی! تیگه یشتی؟ میتیا خه مبار و هیوا بر اوانه کشایه دواوه و ههروهک دواتر خوی گیرایه وه ده تگوت، «ناسمان به سهرمدا رووخا.» له ناکاو تیشکیک له زهینیدا درهوشایه وه، «تروسکه یهک له میشکی دام و له هه موو شتیک گه یشتم.» واق ورم اوانه له جیی خوی راوه ستا و له خوی پرسى: "به لای ناخیرم ناقل و وریام، چونم نه و گه وجییه تییه نواندوه خوشم نازانم. نزیکه ی بیست و چوار سعات به خوته خوت به دهوری نه م لادییه به دغه ردا هاتم و په پوی ته پم به سهر وچاویدا هینا، جا نه وه گه وجییه تی نییه چییه؟"

- ئاخړ نه و کابرایه مه سته، خو هویشی لای خوی نییه. له ئیستا وه تا هه وتوویهک ده ست له خوار دنه وه هه لنگرئ، بو له خورا لیره مه حتهل بم؟ له وانه یه سامسانوف به ئانقه ست بو ئیره ی ناریدیتم! نه گهر گرووشنکا؟... ئاخ... خودایه چ کارئیکى بیجیم کرد!

کابرای لادیی دانیشتبوو و چاوی لیده کرد و له بنه وه زهرده ی ده گرت. میتیا له وانه یه رقی لیته لگرئ و پوژیک نه و گه وجه پیاوه بکوژی. به لام ئیستا خوی وهک مندالیکى بیده سه لات ده هاته به رچاو. به هیواشی چوو بولای کورسیله که، چاکه ته که ی هه لگرت و بی نه وه ی زمانى بگه ری، له به ری کرد و پویشته ده ری، کابرای جهنگه لبان له ژوره که ی خوی نه بوو، که سی لینه بوو. په نجا کوپکی له گیرفانى دهرهینا و بو کرئى شه وئ و مؤمه که له سهر میزه که ی دانا. کاتیک له ماله که هاته ده ری، هه ر چوار دهوری دارستان بوو.

بی نه وه ی بزانی بوکوئ ده چی، به لای راستیدا بروا یان به چه پدا، وه ری که وت. دوی شه و کاتی له گه ل قه شه به هه له داوان هاتن، سهرنجی ریگا که ی نه دا. هه ستي تولی دهره هق به که س له دلدا نه بوو، ته نانه ت سامسانوفیش. به توله رییه کی باریکدا هه نگاوی دنا. گیز و چه واشه. به «بیروکه ی چه واشه» وه، بی نه وه ی سهرنجبدا و بزانی بوکوئ ده چی، ملی ریئی گرتبوو. نه وه دنده شه که ت و بی هیز بوو بوو مندالیکیش دهی توانی له عهرزی بدا. به و

حاله شه‌وه، هه‌رچۆنیک بوو له لیڤه‌واره‌که چووه ده‌ری. ده‌شتیکی به‌رین، جاره‌ گه‌نمی دروینه‌کراو، هه‌تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد ده‌شتیکی کاک‌ی به‌کاک‌ی. هه‌روا که ده‌رۆیشه‌ پێشی، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: «چ ناهومیدییه‌ک، چ کۆله‌مه‌رگییه‌ک ده‌وری ته‌نیوم!»

چاوی به‌ بازرگانیکی پیر که‌وت که‌ عاره‌بانه‌یه‌کی به‌کری گرتبوو، میتیا به‌ هه‌لاتن چووه‌ سه‌ر پێگاکه‌یان و پرسیا‌ری لیک‌ردن. ده‌رکه‌وت که‌ بازرگانه‌ پیره‌ش ده‌چی بۆ و‌لوفیا. دوا‌ی تاوێک مشتوم‌ر، میتیا سوار بوو، دوا‌ی سێ سه‌عات گه‌یشتن. له‌ و‌لوفیا میتیا له‌پێوه‌ ئه‌سپی به‌کری گرت تا‌کو بیبه‌نه‌وه‌ بۆ شاری. ورده‌ ورده‌ هه‌ستیک‌رد برسییه‌تی خه‌ریکه‌ برستی لێده‌برێ. هه‌ر له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌سه‌په‌کانیان به‌ خامووت و‌ هیلینگه‌وه‌ ده‌به‌ست، هیلکه‌ و‌ ته‌ماته‌یه‌کیان بۆ ساز کرد. له‌ چاو‌ترووکانی‌که‌دا قرته‌ی لێب‌ری، نانیکی گه‌وره‌ و‌ سۆسیسیک و‌ سێ په‌رداخ و‌دکاشی پێدا کرد. دوا‌ی خوارده‌نه‌که‌، هیزی هاته‌وه‌ به‌ر و‌ به‌ره‌و شاری وه‌پ‌ری که‌وت. به‌ عاره‌بانه‌چییه‌که‌ی گوت به‌ پ‌رتاو ب‌روا. له‌ نا‌کاو پ‌لانیکی تازه‌ی دا‌رشت. «پ‌لانیکی نه‌گۆ‌ر». ده‌بوو هه‌رچۆنیکه‌ ئه‌و «پاره‌ نه‌گبه‌تییه‌» به‌ر له‌ ئیواره‌ وه‌ده‌ست بێنی. به‌ له‌بزیکی پ‌ر سووکایه‌تی گۆ‌راندی: «بیری لێبکه‌وه‌، بیری لێبکه‌وه‌ بۆ سێ هه‌زار رۆبلی ب‌ی قابیله‌ت ژیا‌نی مرو‌فیک له‌ نیو ده‌چی! ئه‌م‌رۆ یه‌کلایی ده‌که‌مه‌وه‌.» ئه‌گه‌ر بیرکرده‌وه‌ له‌ گرووشنکا و‌ پێشهاتی چاو‌ه‌روان نه‌کراو له‌ گۆ‌رێدا نه‌بوا‌یه‌، له‌وانه‌بوو به‌ ته‌واوی هه‌ست به‌ شادی بکا... به‌لام بیرکرده‌وه‌ له‌و ژنه‌ شو‌خوشه‌نگه‌، به‌رده‌وام وه‌ک چه‌قۆیه‌کی تیژ دلی تواتوا ده‌کرد.

گه‌یشته‌ شاری و‌ میتیا له‌پێوه‌ به‌ هه‌له‌داوان رۆی بۆلای گرووشنکا.

کانکھی نالتوون

ئەمە ھەر ئەو دیدارە بوو کە گرووشنکا بە مەترسییەو ھە بۆ راکیتین و ئالیووشای باسکرد. گرووشنکا راست لەو کاتەدا چاوەروانی «راسپاردە» بوو. دلی ھەسایەو ھە کە ئەو پۆژە و پۆژی پیشووی نەچووبوو بۆ دیدەنیی. ھیوادار بوو کە «خودا کاریک دەکا ھەتا لێرە نەپوا، میتیا نەیت،» بەلام میتیا ھەک مووت لی ھەلپروژاندبی لیتی پەیدا بوو. پاشماو ھە بەسەرھاتە کەش دەزانین. گرووشنکا بۆ ئەو ھە لە کۆل خۆی کاتەو، خێرا پیشنیاری پیکرد لەگەلی بچی بۆ مالی سامسانۆف. جیگایەک کە خۆی گوتەنی ھەتمەن دەبی بچی «بۆ ئەو ھە بە ھیسابەکانی سامسانۆف رابگا.» کاتیکیش کە میتیا لەگەلی چوو، گرووشنکا لەبەر دەرگای مالی سامسانۆف پیی گوت سەعات دوازدە بیتەو ھە دوایدا و بیاتەو ھە بۆ مالی. میتیاش بەو قسە و بەلێنە تەواو گەشایەو ھە. ئەگەر گرووشنکا لە مالی سامسانۆف دانیشی، ناتوانی بچی بۆ مالی فیوڈورپاولوویچ، بۆیە لەپتو ھە گوتی: «ئەگەر درۆی نەکردبی.» بەلام پیی وابوو گرووشنکا درۆ ناکا.

میتیا لەو جۆرە مرقە دەلپیس و خانەگومانانە بوو، کە دوور لە خۆشەویستە کەیان ھەموو جۆرە بیر و خەیاڵیکی ترسناک لە میشکیاندا دینن و دەبن، بیریش دەکەنەو ھە چیی بەسەر دئ و چۆنیان خەیانەت پندەکا. بەلام لە کاتی دلشکان و دلنیا بوون لەو ھە کە ھاوسەرە کەیان خەیانەتی پیکردوون، بە توورپەیی دەگەڕێنەو ھە بۆلای؛ بە چاو لیکردنی و دیتنی پوخساری گەشاو ھە و لیوی بە بزە، ھەک گول دەگەشینەو ھە و گومان و دلپیزی ھە لا دەنن و

له بیریان دهچیتتهوه، به شهرمه زاری و خو لومه کردنه وه په شیمان دهنه وه. میتیا دواى ئه وهى له بهر درگاهه له گرووشنکا هه لېرا، به په له پوښته وه بو مالى. چونکه ئه وه پوژه کارى زور مابوو به ریوهى ببا! به لام هه سستى به دنایى ده کرد و توژى بارى دلى سووک بوو بوو. بیرۆکه یه که له زهینیدا شه پولى ددها: «ئىستا ده بى بچم بولای ئىسمیر دیاکوف و هه رچونیکه لى ده رکیشم که دویشه و له وى چى پووى داوه و گرووشنکا چووه بولای فیودورپاولوویچ یان نا؟» بهر له وهى بگاته وه مه زله که ی، گری گومان و دلپىسى دله بى قه راره که ی هه لده چوقاند.

گومان و دلپىسى! پووشکین گوته نی: «ئه تیللو خانه گومان نییه، سه رتاپا باوه و متمانه یه.» ئه م وته یه ش به ته نیا نییه، بو ئه وهى پروانگه ی قولی ئه و شاعیره مه زنه مان بو ده رکه وى. گیانی ئه تیللو له به ریه که ده چى، ته واوى پروانگه ی سه باره ت به ژیان ره ش داده گه رى. ته نیا له بهر ئه وهى ئامانجه که ی له نیو چوو. به لام ئه تیللو ده سستى نه کرد به خو داگرتن و سه ره تاتکى و سیخوړى کردن. ئه و سه رتاپا متمانه بوو. به پیچه وانه، بهر له وهى بیر له بیرۆکه ی فیلاوى بکاته وه، ده بى به دژواى دنه ی بده ی و ئه و کاره ی پى بکه ی. خانه گومانى راسته قینه وانیه. هیتانه بهرچاوى شووره یى و سووکایه تی که مروقى دلپىس به بى، ئازارى ویزدان، قه بوولی ده کا، مه حاله. له گه ل ئه وانه شدا، هه موو مروقه خانه گومانه کان خوړى و هیچوپوچ نین. به پیچه وانه، که سیک که سوز و خوشه وى سستى له ناخى دایه و خاوه نی ئه شقیکی پاکه و زوریش له خو بوردوه، له وانه یه له ژیر میژدا خویان بشارنه وه، به رتیل و سمیل چه ورانه به خوړپیتى که س بدن و به شووره ییتى شیه خو له خه لکى داگرن و سیخوړى بکه ن.

ئه تیللو نه یده توانى له گه ل بیوه فایى ئاشت بیته وه - نه که ئه وهى توانایى لیبوردى نه بى، نا، نه یده توانى خو ی له گه لیان ئاشت بیته وه - ئه گه رچى پوخی وه که پوخی مندالیک بیگه رد و به رى له رق بوو. سه باره ت به دلپىسى راسته قینه، مه سه له که ئاوا نییه. هیتانه بهرچاوى ئه و خاله زور دژواره که

دلپیس چۆن دعتوانی خۆی ئاشت بکاتهوه و چاوپۆشی بکا. له چیش دعتوانی خۆشبی! ئەو مرقانەى خانهگومانن بۆ لیوردن له زۆر کهسانی دیکه پۆحسووکترن، ههمو ژنانیش ئەوه دهرانن. دلپیس دعتوانی هەر له پێوه بهخشر بێ، (ههلبهت جارى وایه دواى شەر و قهیهکى زۆر) دعتوانی زۆر جار خهيانهتى سهلمیندراویش، ئەو ماچوموچ و ژوانانهى دیتوویهتى، چاوپۆشیان لیبا و لیان ببوورێ. به مهرجیک بتوانی جوریک خۆی قانع بکا که «ئهمجاره دوايين جار» دهبی. رقیبه کهشى لهو پۆژه بهدواوه خۆی شرتون بکا و بپوا بۆ ئهوپهرى دنیا. یان خۆی دلداره خۆشهویستهکى دهبا بۆ جیگایهک که ئەو رهقیبه ترسناکه تخوونى نهکهوێ. ههلبهت ئەو ئاشتییهش له سهعاتیک زیاتر ناخاینتی. چونکه ئەگەر پۆژی دواى شرت و نیش بێ، رهقیبیکى دیکه دادهتاشی و دلپیسى لیدهکا. بهلام ئەشقیكى ئاوا بهکارى چى دى که مرقف دهبی بهردهوام کیشکى بدیرى. بۆ ئەشق چیه واپیاو ئەو ههمووه ئاگاداریی لیدهکا. بهلام مرقف خانهگومان هیچ کاتیک لهو ناگا. بهلام بهو حالهشهوه کهسانیکى زۆر پۆحزل و دلفراوان له نیواندا ههلهکهون. دیسان شایانى باسه، هەر ئەم مرقفه دلفراوانانەى خویان له نیو دۆلاب و کهلوکوندا دهشارنهوه و خویان دهگرن و دهیانههوى سهر له کاروبارى هاوسهرهکهیان دههینن. لهوکاتهشدا تیدهگن که له نیو گۆمى شهرمهزاریدا ئەوق بوون و ههست به پهشیمانیش ناکهن.

میتیا ههرکه چاوى به گرووشنکا کهوت، گومان و دلپیسى لهبیر چۆوه و له پێوه متمانه و دلنایى گیانى داگرت، لهبهر ئەو ههسته شهیتانییهش به توندی خۆی سهركونه کرد. بهلام تهنیا ئەو خاله سهلمیندرا که عهشقى ئەو سهبارهت بهو ژنه زۆر لهو ئهوینه بهرز و پیرۆزتر بوو که خۆی بیری لیدهکردهوه و به هیچ شیوهیهک پێوهندیی به ههوا و ههوهسهوه نهبوو. به هوى «لهشه نهرمونۆلهکى» گرووشنکاشهوه نهبوو، که بۆ ئالیووشای باس کردبوو. بهلام لهگهڵکو گرووشنکا دوور کهوتهوه، میتیا کهوته ژیر تهوژمى

گومان و دلپرسی و هموو جوړه فیل و خه‌یانه‌تیکي ده‌هینایه به‌رچاوی خوی و هه‌ستی به چزووی ویزدانیش نه‌کرد.

هر بویه کلپه‌ی درېدونگی و گومان به‌ربووه گیانی. هه‌رچونیک بوو ئه‌و ده‌بوو رانه‌وستی. یه‌که‌م کاریک که ده‌بوو بیکا ئه‌وه بوو، لانیکه‌م وامیکی که‌م‌ماوه وەرگری. نو پوښل‌ه‌ی ته‌نیا به‌شی خه‌رجی ریگا‌که‌ی کردبوو. ئه‌وه‌ش هه‌موو که‌س ده‌زانی که مړوف به‌بی پاره ناتوانی هه‌نگاو هه‌لینیته‌وه. به‌لام له نیو عاره‌بانه‌که‌دا بیري کردبووه له کوئ ده‌توانی پاره و‌ه‌گیرخا. دوو ده‌مانچه و فیشه‌کلغه‌که‌ی هه‌ر مابوو، هه‌تا ئه‌و کاته‌ش له هیچ کوئ به بارمته‌ی دانه‌نابوو. چونکه هو‌گریبه‌کی زوری پټیان هه‌بوو و ته‌واوی مال و سامانه‌که‌ی له لایه‌ک و ده‌مانچه‌که‌شی له لایه‌ک.

له مه‌یخانه‌ی مترۆپولیس، ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر له‌گه‌ل کارمه‌ندیکی لاو ئاشنا بووبوو و بوی دهرکه‌وتبوو ئه‌و لاوه زور هو‌گر و تامه‌زرۆی تفه‌نگه. ئه‌و کوږه ده‌مانچه و شه‌شلوول و خه‌نجه‌ری ده‌کړی و به دیواردا هه‌لیده‌واسی و نیشانی دۆست و ئاشناکانی خوی د‌دا. پوز و هه‌وا‌ی پیوه لی‌ده‌دان و شاره‌زاییه‌کی باشی له شه‌شلوولدا هه‌بوو. میتیا به‌بی راوه‌ستان، رۆی بۆلای کوږه و پیشنیاری پی‌کرد که له بری ده پوښل، ئاماده‌یه ده‌مانچه‌کانی به بارمته له‌لای دانی. کارمه‌ندی لاو که له خو‌شیانا پیی و‌ه‌ه‌رز نه‌ده‌که‌وت، هه‌ولیدا پیی بفروشی. به‌لام میتیا قه‌بوولی نه‌کرد، هر بویه کوږه ده پوښل پيدا و به قه‌لسی گوتی: هیچ شتیک هانم نادا به‌هره و‌ه‌رگرم. پاشان و‌ه‌ک دوو هاوړی له‌یه‌ک هه‌لبران. میتیا به‌په‌له بوو، به هه‌شتاو به‌رهو مالی فیودورپاولوویچ رۆیشت و له ریگای پشته‌وه چووه نیو باخه‌که‌وه، تا‌کو به زووترین کات چاوی به ئیس‌میر دیا‌کوف بکه‌وی. ئه‌م راستییه له‌وه‌وه سه‌رچاوه ده‌گری که سی چوار سه‌عات به‌ر له‌و رووداوه‌ی که دواتر باسی ده‌که‌م، میتیا فلسیکی نه‌بوو و حازر بوو بۆ ده پوښل پر‌بایه‌خترین ملکی خوی. ده‌مانچه و فیشه‌کلغه‌که‌ی. به بارمته‌ته دانی. ئه‌گه‌رچی سی سه‌عات دواتر بوو به خاوه‌نی هه‌زاران پوښل... به‌لام وا باشه جاری باسی ئه‌و رووداوانه نه‌که‌م....

له زمانى مارييا كاندراتيفناى بىست كه ئىسمير دياكوڤ زور نه خوښه. مارييا كاندراتيفنا جيرانى مالى فيودور پاولوويچ بوو. ههوالى فى ليهاتن و چونييتى كهوتنه نيو ههمارهكهوه. ههروهها باسى دلخورهه فيودور پاولوويچيشى كرد دواى روښتنى دوكتورهكه. ههروهها پتيان گوت كه ئيوانى براى هه ر ئه و پوژه سهر له بهيانى بهرهو مۆسكو وهري كهوتوه. ديميتري فيودوروويچ له دلى خويدا گوتى: «كهوايه بهر له وهى من بگه م، به سوارى له ولوفياوه تپه پيوه.» به لام سه بارهت به ئىسمير دياكوڤ و نه خوښيه كهى زور دلنهنگ و پهروش بوو. له دلى خويدا گوتى: «جا له مه وله ولاوه چييكه م؟ كى نيگابانيم بۆ ده دا؟ كى هه والم بۆ دينى؟» به تامه زرووى له ژنانى ده پرسى دوينى عه سر چاويان به شتيك كهوتوه يان نا. ئه وان تيگه يشتن كه به دواى شتيكه وهيه و ده يه وي سهرى لينده رهينى، بويه ته واو دلنيايان كرد كه هيچكس نه هاتوه و ئيوان شه وي له مالى نه بووه؛ «هه موو شتيكيش ئاسايى بووه.» ميتيا كهوته گيژاوى خه ياله وه. ئه مپو حه تمه ن ده بى كيشك بديري، به لام له كوئ؟ ليره يان له بهر ده رگاي مالى سامسانوف؟ برياريدا چاوى به سهر هه ردوو لاوه بى. هه ر له و كاته شدا... وه بيري هاته وه ده بى ئه و پيلانه تازه ي له پيگاي گه رانه وه له سه فه ره كهى دايرشتبوو، به ريوه به ري. دلنيا نه بوو به ده ستيه وه دى يان نا. به لام نه ده بوو لى راوه ستى. ميتيا هاته سهر ئه وهى سه عاتيك وهخت بۆ ئه و كاره ته رخانبا. «له و سه عاته دا له هه موو شتيك ئاگادار ده بم و كاره كه يه كلايى ده كه مه وه. جا ئه و كاته، هه ر خيرا ده چم بۆ مالى سامسانوف، ده پرسم بزانم گرووشنكا له وييه يان نا و هه ر خيرا ده گه ريمه وه بۆ ئيره. هه تا سه عات هه وت ليره ده بم، ئه و كاته ديسان ده چمه وه بۆ مالى سامسانوف بۆ ئه وهى گرووشنكا به رمه وه بۆ مالى. ئه وه ش برياره كهى بوو.

به پرتاو پويشته وه بۆ مالى، خو شت و سهرى داھينا و، جله كانى شه ي كيشا. خو ي پويشته كرده وه و پويى بۆ مالى مادام خوڤلاكوف. حه يف كه هيوايه كى زورى به و خاتوونه بوو و ده يويست سى هه زار روڤله كه له ئه و

قهرز بکا! ئەمجار، لە ناکاو دلتیا بوو که ئەو خاتونە دەست بە پرویەوه
 نانی. ئەگەر ئاوا هەستی بە دلتیایی دەکرد، وەک دەشلین هەردووکیان قورپی
 کولانیکن، بۆیە لە پیشدا نەچوو بۆلای ئەو و ملی لەبەر سامسانۆف خوار
 کردوو که نەیدەناسی. چونکه هاوشانی ئەو نەبوو نەیدەزانی چۆنی قسە
 لەگەڵ بکا. بەلام راستییەکهی ئەو هیە مادام خۆخلاقویشی بە باشی
 نەناسیبوو، مانگیک بوو چاوی پیتی نەکەوتبوو، دەیزانی مادام خۆخلاقو
 چاوی بەرای نادا بیینی. چونکه هەر لەو کاتەوه بووبوو دەزگیرانی کاترینا
 ئیوانا، مادام خۆخلاقو فقی لیتیوو. لەبەر هۆیهک لە ناکاو ئارەزووی
 کردبوو کاترینا ئیوانا واز لە ئەو بیتی و شوو بکا بە «ئیوان فیودوروویچ که
 لاویکی جوانچاک و جوامیز و خویندەوار و خاوەن ئەدەب و ئاکاریکی
 بیوینەیه.» فقی لە ئاکار و هەلسوکهوتی میتیا بوو. میتیا پیتی پیکەنیوو و
 گوتبووی مادام خۆخلاقو بەقەد دل بە دنیایی و لە سەرەخۆییەکهی
 بیفەرهنگ و دواکەوتوو. بەلام ئەو پۆژە لە نیو فایتوونەکه دا بیرۆکهیهکی
 سەیر بە زەینیدا هاتبوو. «ئەگەر ئەو ئەوئەندە تامەزرویه لەگەڵ کاترینا ئیوانا
 زەماوێند بکا» - دەشیزانی ئەو سەبارەت بەو مەسەلەیه ئاوا که م جیکەلدانەیه
 - «بۆ دەبی بۆ سێ هەزار رۆبل دەست بە پرومەوه بنی؟ ئەو پارەیه توانایی
 ئەوهم دەداتی واز لە کاتیا بینم و بە یەکجاری لیتی دوور کەومەوه. ئەو ژنە
 شوخوشەنگ و بەناز و نووزانە، هەر ئەوئەندە لە شتیک هەلپێچن، ئیتر
 دەستبەرداری نابن و بۆ گەیشتن بەو مەیل و مگێزە خو بە ئاو و ئاوردا
 دەدن. ئیتر بۆ ئەو کارە پارەیهکی وا هەر هیچ نییه، چونکه زۆر
 دەوله مەندە.»

بەلام پیلانەکهی هەر ئەو پیلانەیی پیشوو بوو. یانی دارستانەکهی
 چیرماشینا بدا بە مادام خۆخلاقو، ئەویش نەک وەکو مامەلەیهکی پر قازانج
 چاوی لیتکا وەک ئەو پیشنیارە بە سامسانۆفی کردبوو، بۆ ئەوەش نەبوو ئەو
 ژنە سەر تەماح بخا و بەجی ئەو سێ هەزار رۆبل، حەوت، هەشت هەزار
 رۆبل قازانج بکا، بەلکو وەک بارمتهی ئەو قهرزه قەبالەکهی لەلا دانی. ئەو

خەيالە تازەيە خەستبويە شادی و قەسەما، ھەر خووخدەي وابوو ھەركاتىك
برپارى دەدا كاريكى دلخوازي خوي سەركەوتوانە ئەنجامبدا، ئاوا لە خوشيانا
بالى دەگرت. زۆر بە تامەزرۆي بەرەو مالى مادام خوخلاكوف وەرئ كەوت،
لەگەل ئەوھشدا كاتىك لە پليكانەكانى مالى ئەو ژنە وەسەر كەوت، ترسيك لە
دلى نىشت و ئەژنۆي لەرزى. لەو كاتەدا تيگەيشت - وەك پوژيش لىي پوون
بوو - ئەوە دوايىن ھىوايەتى و ئەگەر بە دەستىيەوە نەيەت چارەيەكى نامىنى
جگە لەوھى «كەسيك بكوژئ و تالانى بكا بۆ سى ھەزار پوئل». كاتى لە
زەنگى دەرگاكي دا، سەعات ھەوت و نيو بوو.

سەرەتا وەك ئەوە دەچوو ناوچاوانەكەي ھىنابىتى. ھەر ھەوالى ھاتنەكەي
راگەياندرار، لەپۆيە بانگيان كردە ژوورى. پيئوابوو «چاوەروانى بوون،»
ھەركە پيئى نايە ژوورى ميوانداری، خاتوونی مالى خيرا ھاتە ژوورى و گوتى
چاوەروانى بوو.

- چاوەرپت بووم! چاوەرپت بووم! ئەگەرچى، ئەو جورى خوت دەلىي
ھىچ ھۆيەك نەبوو كە پيئوابى دىي بۆ ديدەنيم. وەلھاسل چاوەروانت بووم.
ديمىترى فيودورويچ، ناھەقت نىيە سەرت لە غەريزەي من سوور بمىنى،
بەلام ئەمرو لە بەيانىيەوە لە دلى دابووم دىي.

ميتيا كە بەلارەوە لارەوە دەيوست دانىشى گوتى: «خاتون، بەراستى
جىي سەرسوورمانە، بەلام بۆ مەبەستىكى زۆر گرینگ ھاتوومەتە خزمەتتان...
يانى سەبارەت بە مەبەستىكى زۆر زۆر گرینگ، خاتون... تەنيا بۆخۆم و...
بى ئەوھى كات بەفیرۆ بچى...»

- ديمىترى فيودورويچ، دەزانم بۆ كاريكى زۆر گرینگ ھاتووى؛ باسى
ئىلھام و كەرامات لە گۆرپدا نىيە. وەبىر ھىنانەوھى كۆنەپەرستانەي
مەبەستىكى مۆجەزئاساش نىيە (سەبارەت بە باوہ زووسىما ھەوالت
پىگەشتووە؟) ئەوە مەبەستىكى بىركارىيە: دواي ئەو ھەموو پروداوھى بە
سەر كاترينا ئىوانا ھاتووە، نەتوانى خو لە ھاتن ببويىرى؛ نەتوانى، نەتوانى،
ئەويش يەقىنيكى بىركارىيە.

- مادام، راستییەکانی ژیانیکی راستەقینە، هەر ئەوەیە و بەس. بەلام ئیزن
بفەرموو عەرزت بکەم که...

- دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، گالته ناکەم، راستەقینەیه که. ئیستا ئیتر لایەنگری
سەر سەختی راستیم. زۆرم مۆجزە دیوە. بیستووتە باوە زووسیمە مردووە؟
«نا، مادام ئەوە لە تۆی دەبیستم.» میتیا تۆزی سەری سوورما.
ئالیووشای هاتەوێر.

- شەوی رابردوو، بیهێنە بەرچاوی خۆت...
میتیا پەڕییە نیۆ قسەکانی: «مادام، ناتوانم بیر لە هیچ شتێک بکەمەوێ،
زەینم بەستوویەتی. تووشی بارودۆخیکی زۆر تالوتوون هاتووم، ئەگەر
یارمەتیم نەدەیت بە رۆی دەردەچم، بمبۆرە رەشوکیانە دەدویم، سەرم
لێشیواوە...»

- دەزانم، دەزانم عەجمانت لێ هەلگیراوە. چارەیهکی دیکەت نییە و
هەرچیت دەوێ پێمبێ، تێتدەگەم. ماوێیهکی زۆر بیر لە چارەنووست
دەکەمەوێ. دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، خستوومیەتە ژێر چاودیاری و زۆرم بیر لێ
کردۆتەوێ... بڕوام پێبکە، دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، من پزیشکی بە ئەزموونی
پۆچی تۆم.

میتیا هەولی دەدا بە ئەدەب بێ، گوتی: خاتوون، ئەگەر ئێوە پزیشکی
خاوەن ئەزموون، منیش نەخۆشیکی خاوەن ئەزموون، هەستدەکەم ئەگەر
لەم لایەنەوێر بیر لە چارەنووسم دەکەیتەوێ، کاتی لە نیۆچوون وەفریام دێی،
هەر بۆیە ئیزنم بدە لانیكەم باسی ئەو پیلانەتان بۆ بکەم که بۆ ئەوە ئاوا رۆو
هەلماڵدراوانە هاتوومە خزمەتتان... هیوای گەورە و گرانم ئێوەن... خاتوون
هاتووم تاكو...

- مەیلی، ئەوە زۆر گرینگ نییە. بەلام یارمەتی، تۆ یەكەم کەس نیت که
یارمەتیم داوە. حەتمەن ناوی ئەو کچەی پوورزامت بیستووە، مادام
بلیسمۆف. مێردەکە ی وەرشکەست بوو، خۆت گوتەنی «بە رۆی دەرچوو.»
پیشنیارم پێکرد دەستبکا بە پەرۆردەکردنی ئەسپ، ئیستاش کارەکە ی

به دهسته وه هاتووه و ههستاوه ته وه. ديميتري فيودوروويچ، سهرت له پهره ورده كردنى ئه سپ ده رده چى؟

ميتيا ههستا سه رپى و بى سه برانه گوراندى: «مادام، ههر باسى مه كه، نا، من سه رم له و شتانه ده رنا چى و ئه وه كارى من نيه. مادام، تكات ليه ده كه م، گويم بۆ راديره و دوو ده قيقه ئيزنم بدهى هه موو شتيكت بۆ باسده كه م، ته واوى پيلانه كهى خومت پى ده ليم كه ههر بۆ ئه وهش هاتووم. چونكه ده رفه تم بۆ نه ماوه ته وه.»

ميتيا، هه ستيكرد مادام خوڤلاكوڤ ده يه وهى ديسان ده ستيكاته وه به قسه كردن، دهنگى هه لينا و به و هيوايه قسه كهى پيبري، هاواريكرد: «زۆر به په له م. له بهر ناچارى هاتووم... هيواي گه وره و گرانم توى، به وه په رى ناهوم يديه وه په نام بۆ ئيوه هيناوه و سى هه زار رۆبلم پيوسته به قه رز بدهنى، بارمه يه كهى زۆر باشيشت له لا داده نيم، بارمه يه كهى جىي متمانه! به لام ئيزن به فرموو عه رز تبكه م...»

«دوايى باسى ئه وه م بۆبكه، دوايى!» مادام خوڤلاكوڤ به ده ستي ئاماژه ي كرد بيدهنگ بى. «ده زانم ده ته وى بللى چى، پيشتريش پيمگو تى. برپكى بى قابيله تت پاره ده وى، سى هه زار رۆبلم، به لام ده توانم زۆر له وه زياتر ت بدهمى. ديميتري فيودوروويچ يارمه تيبده ده م، به لام ده بى گويم بۆ شل كهى.»

ميتيا ديسان هه ستايه سه رپى و به تينوگورپكى ئاو يته ي شادييه وه هاوارى كرد: «مادام، گه وره يى له هه قى مندا ده كهى! خودايه گيان، زۆر شو كور. نه جاتت دام، پياويكت له مه رگيكي دلته زين، له گولله، نه جاتدا... هه تا ده مر م له بيرم نا چى...»

مادام خوڤلاكوڤ به بزه يه كهى شيرينه وه چاوى له ميتيا برپبوو، گو تى: «زۆر له سى هه زار رۆبلم زياتر، يه كجار زياتر ده ده مى!»

- يه كجار زياتر؟ به لام من ئه و هه موو پاره يه م پيوست نيه. ته نيا ئه و سى هه زار رۆبلمه چارنووس سازه م پيوسته و ده توانم له هه مبه ر ئه و گوژمه

پارهیەدا، له گه‌ل سپاس و پیزانیی له راده‌به‌ده‌ر بارمه‌ دانیم. پێشنیاری پیلانیکتان پێ ده‌که‌م که...

مادام خۆخلاقوف زال و له‌خۆده‌رچوو قسه‌که‌ی پێ بێری: «دیمیتری فیودوروویچ، به‌سی که. قسه‌کراو براهیه‌وه. به‌لیندا نه‌جانت ده‌م، نه‌جانت ده‌ده‌م. هه‌ر وه‌ک چۆن بلیسموف نه‌جانتا، ئاوا تۆش نه‌جانت ده‌ده‌م. بێر و رات سه‌بارت به‌ کانگه‌ی ئالتوون چییه، دیمیتری فیودوروویچ؟»

- سه‌بارت به‌ کانگه‌ی ئالتوون؟ خاتوون قه‌تم بێر له‌ شتی وا نه‌کردۆته‌وه.
- به‌لام من به‌جیی تۆ بێرم لیکردۆته‌وه. یه‌کجار زۆریشم بێر لیکردۆته‌وه.
له‌ مانگی رابردووه‌وه تۆم خستۆته‌ ژێر چاوه‌دی‌ری. کاتی له‌م ده‌ورووبه‌رانه‌وه تیده‌په‌یت، سه‌د جار زیاتر بێرم لیکردۆته‌وه و به‌ خۆم گوتووه: ئه‌وه راست ئه‌و پیاوه به‌ تواناییه‌ که ده‌بی بپوا به‌ دوا‌ی کانگه‌ی ئالتوونا. خودا توی بۆ ئه‌و کاره‌ داناوه. شیوه‌ی ره‌وت و پۆینه‌که‌شت دانیای کردووم، سوڕ ده‌زانم و به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتموم که تۆ ئه‌و پیاوه‌ی که گانگای ئالتوون ده‌دۆزییه‌وه.

میتیا به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گوتی: «به‌ شیوه‌ی ره‌وت و پۆینما، مادام؟»
- به‌لێ، به‌ شیوه‌ی ره‌وت و پۆینتا. هه‌تمه‌ن حاشای لیده‌که‌ی که به‌ ره‌وت و پۆینی که‌سیکدا ده‌توانی له‌ خووخده‌ی بگه‌ی؟ زانست ئه‌و بێرۆکه‌یه‌ی سه‌لماندووه‌. من ئیستا لایه‌نگری زانست و راسته‌قینه‌خوایم. دوا‌ی ئه‌وه‌ش مه‌سه‌له‌ی باوه‌ زووسیم زۆری تووشی په‌رۆشی کردووم. له‌مپۆش به‌ دواوه‌ راسته‌قینه‌خوایم و ده‌مه‌وه‌ی خۆم بۆ قازانج و به‌رژه‌وه‌ندی گشتی ته‌رخانه‌که‌م. من ماریجه‌ کراوم. تۆرگنیف گوته‌نی: «ئێتر به‌سه‌!»
- به‌لام، خاتوون ئه‌و سی هه‌زار پۆله‌ی ده‌ستودلبازانه‌ به‌لینیت پێدام، به‌ قه‌رز بده‌یه‌...

1- تۆرگنیف به‌و چه‌شنه‌ مالتاوا‌یی له‌ ئه‌ده‌بیات ده‌کا «١٨٦٢» هه‌لبه‌ت هه‌تا کاتی مه‌رگ (١٨٨٣) درێژه‌ی به‌ نووسین دا.

مادام خۇخلاكوڭ خىرا قىسەكەي پىن بىرى: «دىمىترى فىۋدورۋويچ، خەمى ئەۋەت نەبى، ۋەبزانە لەگىرفانتدايە. نەك سى ھەزار بەلكو سى ملوۋىن. ئەۋىش لە ماۋەيەكى زور كورتدا. ئەۋ بىرۋكەيە پىشكەش بە تۆ دەكەم: كانگەي ئالتون دەۋزىيەۋە، مال و سامانى زور پىكەۋە دەنىتى، دەگەپىتەۋە و دەبىتە پىيەر. رامان دەپەپىتى و بۆ شتى چاكتىر پىنۋىنيمان دەكەي. بۆ ھەموو شتىكى خۇمان بگەينە مشتى جوۋلەكانەۋە؟ ھەموو چەشنە دامەزراۋە وشوۋىن و بنكەي كىرىن و فروشتىن ۋەپى دەخەي. يارمەتتى لىقەوماۋان دەدەي و ئەۋانىش دوۋەي بەخىرت بۆ دەكەن. ئىستا سەردەمى ھىلاسنە، ھالىيە دىمىترى فىۋدورۋويچ. ناۋبانگ دەردەكەي و بوونت بۆ ۋەزارەتى دارايى. كە ئىستا زور لە باروۋىخىكى خرابدايە. زور پىۋىست دەبى. بىبايەخ بوۋنى رۆبل شەۋانە ناھىلى خەۋ بچىتە چاۋم. جەنابى دىمىترى، خەلكى لەۋ پروكارەيانم ناگەن...»

دىمىترى فىۋدورۋويچ دلى ناخۇش بوۋ، پەپىيە نىۋ قىسەكانى: «مادام، مادام! پەنگە ئەۋ ئامۇژگارپىيە ئىۋە، ئەۋ ئامۇژگارپىيە ھەكىمانەتان لە گوى بگرم و بەكارپىنم، مادام... پەنگە ۋەپىكەۋم... بەرەۋ كانگە ئالتون... دىمەۋە و لەۋبارەۋە قىسەي لىدەكەين... لە راستىدا پىت لىناپىرم، زوو زوو دىم... بەلام ئىستا ئەۋ سى ھەزاررۆبلەم... ئاخ نازانى چەندە لە تەنگزەدام. ئەۋ پارەيە پزگارم دەكا، ئەگەر بتوانى ئەمرو... دەزانى چى ئەمرو ئىتر دەرفەتم بۆ نەماۋە... ئەمرو ھەرچونىك بى دەبى...»

مادام خۇخلاكوڭ بە لەبىزىكى توندەۋە پەپىيە نىۋ قىسەكانى: «بەسى كە، دىمىترى فىۋدورۋويچ ئىتر بەسى كە! قىسە لەۋەيە دەچى بە دۋاى كانگەي ئالتوندا يان نا؛ بە تەۋاۋى بىرپارتداۋە؟ راست و رەۋان جۋابمەدەۋە.»

خاتون دەستم لىراگرە... ھەر كۆيت پىخۇشپى دەچم... بەلام ئىستا...

مادام خۇخلاكوڭ گوراندى: «سەبركە!» ھەستا سەرىپى و ھەلات بۆلەي دۆلابىكى جوان كە چەند چەكەجەي ھەبوۋ چەكەجەكانى دەكىشايەۋە و بەپەلە بە دۋاى شتىكدا دەگەرا.

میتیا که وتبووه دلّه کوتی و له دلی خۆیدا دهیگوت: «سی هه زار رۆبل،
ئهویش خیرا... به بی هیچ بارمته و... بهوه دهلین جوامیری! ئهوهیه ژن.
حهیفی زۆر قسه دهکا!»

مادام خۆخلاقوف به شادی ههلات بۆلای میتیا و گوتی: «ئهوهتا! خه ریک
بووم لهوه دهگه رام!»

سووپه تیکی زیوینی چکۆله بوو به دزوویه کهوه کرابوو. وهک ئهوانه ی
هیندی جار به خاچهوه له ملی دهکهن.

مادام خۆخلاقوف به رووخوشیهوه درێژه ی به قسه کانی دا: «ئه مه هینی
کییوفه، له پاش شه هیدی پیروژ باربارا به جی ماوه. بینه با بیکه مه ملت.
بهوهوه دهتیرم به رهو ژیا نی نوئ و کاروباری نوئ.» دهزووه که ی له ملی
کرد و سووپه ته که ی له سه ر سنگی میتیا راسته و پاس ته کرد. میتیا به
شله ژاوی سه ری داخست و له ژیر بۆینباخه که و یه خه ی کراسه که یه وه
خستیه ژووری.

مادام خۆخلاقوف ههستی به سه رکه وتن ده کرد و شاد و لیو به بزه له
سه ر جیگا که ی دانیشه وه و گوتی: «ئیس تا ده توانی وه ریکه وی.»

- خاتوون، من به جارێ که وتوومه ته ژیر کارتیکه ری. به راستی نازانم
چۆنتان سپاس لیکه م... ئه وه موو چاکه یه تم بۆ قه ره بوو نا کریته وه، به لام...
خۆزگه ده تزان ی کات بۆ من چه نده به نرخه... ئه وه پارهی که له بهر ئه وه
بوومه ته به رمنه تی ئیوه... خاتوونی هیژا، ئیس تا که ئه وه چاکه گه وره یه م له گه ل
ده که ی و گه وره یی خۆت نیشان ده ده ی (میتیا به پیتی پالنه ریکی کتوپر گوتی)
ئیزن بفه رموون به راشکاوی عه رزتان بکه م... ئه گه ر له میژه له وه ئاگاداری...
له م شاره که سینک خۆش ده وی... خه یانه تم به کاتیا کردووه... بلیم کاترینا
ئیوانا باشته ره... زۆر ناپیاوانه بی حورمه تیم پیکردووه، به لام چبکه م ئاشقی
ژنیکی دیکه بووم... مادام ئیوه ش په نگه رقتان له و ژنه بی، چونکه ئاگاداری
هه موو شتیکی، به لام به هیچ شیوه یه ک ناتوانم واز له و ژنه بینم. هه ر بۆیه
ئیس تا ئه وه سی هه زار رۆبله...

مادام خۆخلاکۆف به له بزیکی تهواو لیبرالوانه په پیهه نیو قسه کانی: «دیمیتري فیودوروویچ، دهست له هه موو شتیک هه لگره. واز لهو شتانه بینه. به تاییهت ژنان. ئامانجی تۆ کانگای ئالتوونه و لهوئ ژن جیی نییه. دواتر که دهوله مه ند بووی و ناوبانگت ده رکرد، کچی دلخوازی خۆت له باشترین کۆمه لگادا په یدا ده که ی. ئه و کچه ش، کچی پوو کراوه ی ئه مپووی ده بی، کچی خوینده وار و خاوه ن فام و شعور. تا ئه و کاته مه سه له ی ژنان چاره سه ر ده کری و ژنی نوئ و ئه مپووی سه ره له ده ن.»

«خاتوونی به ریز جارئ له وه گه رپین، باسی ئه و مه سه له یه هه ر مه که.»

میتیا به نیشانه ی پارانه وه دهستی لیک هه لپیکا.

– دهنه زۆریش گرینگه، دیمیتري فیودوروویچ راست ئه و شته یه که پیوست پیهه تی، ئه و شته ی ئاواتی بۆ ده خوازی. ئه گه رچی خۆت لیکیان ناکه یته وه. من به هیه شیه وه یه ک دژی بزوتنه وه ی ئیستای ژنان نیم. سه رکه وتنی ژنان و ئازادی سیاسی ژنان له داهاتویه کی نیکدا ئامانجی سه ره کیی منه. دیمیتري فیودوروویچ، خۆشم کچی کم هیه، له و باره وه خه لک نامناسن. سه به رت به وه ش نامه یه کم بۆ ئه شچیدرین² نووسی. ئه و نووسه ره زۆر شتی فیژکردووم، سه به رت به شاره زایی ژن. هه ر بۆیه سالی رابردو و ده ک نه ناسراویک نامه یه کی دوو دیریم بۆ نووسی: «نووسه ری خۆشه ویست، له لایه ن ژنیکی مودیرنه وه، ماچنده که م و له ئامیزت ده گرم، خۆراگر به ...» پاشان ئیمزام کرد «دایکیک.»

پیموابوو به «دایکی سه رده م» ئیمزای که م باشه، له وه ش دوو دلبووم، به لام ئاخری قه ناعتم به «دایک» ی وشک و خالی کرد. چونکه زیاتری جوانیی ئه خلاق ی تیدا یه. له وانه بوو وشه ی «سه رده م» پۆژنامه ی سه رده می

2- م.ئ. سالتیکوف ئه شچیدرین (۱۸۸۹-۱۸۲۶) ته نزووس و پۆژنامه نووسی روسی وته بیژی لیبراله کان و سه رنووسه ری پۆژنامه ی سه رده م، که له ۱۸۶۶ به هوی سانسۆروه داخرا. ئه و روودا وه ش بۆ ئه و زه بریکی گران بوو. دواتر یادداشته کانی ولاتی باوکی بلاو کرده وه.

وهبیر بینیته وه - بیره وهریی تالوتوونی سانسۆر... خودایه گیان، تو چیت له سهردایه؟

میتیا ئاخری له جیی خوی ههستا و له هه مبه ریدا ههردوو دهستی هه لپیکا و به پارانه وهیه کی هیوا بپاروانه وه هاواریکرد: «خاتون! ئیوه وهگریانم دهخن، ئه گهر له وه زیاترم مائل بکهی و گه ورهییی خۆت...»

- ئه ری بگری دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، بگری، چونکه ههستیکی به رزه... ریگایه کی ئاوات بو کراوته وه! گریان سوکنایی به دلت ده به خشی و دوی ئه وه به شادی کردن ده گه پینیته وه. به هه شتاو له سیبریاه دیی بۆلام تاكو له و شادییه تدا منیش به شدار بم...

میتیا له ناكو گوتی: «به لام ئیزم بدهیه، بو دوایین جار تكات لینده کهم، پیمبل، ئه و پارهیی ئه مرق به لینت دامی، پیمده دی؟ ده نا بفرمون کهی بیمه وه بو وهرگرتنی؟»

- دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، کام پاره؟

- ئه و سی هه زار رۆبله ی به لینت پیدام... ئه ویش ئاوا دهست و دل بازانه. مادام خوخلاکوف به سه رسام بوونیکی شینه ییه وه گوتی: «سی هه زار رۆبل، رۆبل؟ ئه یه رۆ کوا، من سی هه زار رۆبلم له کوئ بوو.» میتیا چه په سا.

- چۆن هه ر ئیستا نه تگوت؟... گوتت... گوتت وه بزانه هه ر ئیستا له گیرفانت دایه...

- ئه یه رۆ، له مه به ستم نه گه یشتی دیمیتری فیۆدۆرۆویچ له و باره وه له مه به ستم نه گه یشتی. من باسی کانگای ئالتونم کرد. راسته به لینی زیاتر و له راده به دهرترم پیدای، ئیستا وه بیرم هاته وه، به لام من مه به ستم کانگای ئالتون بوو.

دیمیتری فیۆدۆرۆویچ، به شیوه یه کی گه وجاهه گوتی: «به لام پاره؟ ئه و سی هه زار رۆبله؟»

- ئەيەرۆ، ئەگەر مەبەستت پارەيە، ھەر نيمە. تاقە كۆپكېڭىش شەك نابەم. لەگەل وەكىلەكەم لە سەر پارە كېشەمان لىپەيدا بوو و لەم پۆژنەدا پېنچسەد پۆبلم لە مېۆسۆف قەرز كردوو. نا، نا، باسى پارە ھەر مەكە. خۆشت دەزانى ئەگەر بىمبوايە پېمەندەداي. جارى عادەتم وايە قەت پارە بە قەرز نادەم. چونكە پارە بە قەرزدان يانى لە دەستدانى دۆست و ئاشنا. بەتايبەت تۆ، ھەر ناتدەمى. بۆيەش قەرزت لەگەل ناكەم چونكە خۆشمەدەيى و دەمەھوى نەجات دەم. تۆ پېويستىت بە شتېكى ديكەيە، كانگەي ئالتون، كانگەي ئالتون، كانگەي ئالتونت پېويستە!

ميتيا گوراندى: «بە جەندەم، ھەر نامەوي!» بەھيىز و قەوۋەتى خۆي مېشتىكى بە مېزەكەدا كېشا.

مادام خۇخلاكوۋ بە شلەژاۋى ھاوارىكرد: «ئەيەرۆ!» ھەلات بۆ ئەوسەرى ژورورەكە.

ميتيا تېڭىكى لە عەرزەكە كرد و بە تالووكە لە وەتاغەكە ھاتەدەرى. لە مالاكەش دەرىپەرى و پىنى نايە سەر شەقام و لە تاريكىدا بىز بوو! وەك شىت و ماخوليا ھەنگاۋى دەنا و لە سىنگى خۆي دەدا، راست لەو شويىنەي دەدا كە دوو پۆژ لەمەوبەر لە ھەمبەر ئاليووشادا، دوايىن جار لە تاريكىدا، لە سەر رېڭاكە تووشى ھات. ئەو لەسىنگدانە و لەو شويىنەي، چ مانايەكى بوو، مەبەستىشى لەو كارە چ بوو. - ئەو شويىنە، لەو كاتەدا، رازىك بوو ھېچ عەبدولبەشەرىك نەيدەزانى چىيە و ئاليووشاش ھەر نەيدەزانى. بەلام ئەو رازە بۆ ئەو ماناي ئابرووچوون و شوورەيى بوو؛ ماناي لە نېو چوون و خۇكوژى. ئەو بېرىارەشى دابوو. ھەلبەت ئەگەر نەيتوانىبايە ئەو سى ھەزار پۆبلە بە كاترىنا ئىوانا بداتەو، نەتوانى ئەو شوورەيىيە لە سىنگى و لەو شويىنەي سىنگى دەرھىنى، كە تووشى ئازارى وىژدانى كردبوو. بېرىارەكەي دەبردە سەر و خۆي دەكوشت. دواتر سەر لەبەرى ماجەراكە بۆ خويىنەران پوون دەبىتەو. بەلام ئىستا كە دوايىن ھىواي خۆي لەدەستداو، ئەم پياوھ كە پوالەتەن ئاوا بەھيىز ديار بوو، كاتىك چەند ھەنگاۋىك لە مالى خۇخلاكوۋ

دوور که و ته وه دای له پرمه ی گریان. ههنگاوی دهنه و بی ئه وه ی بزانی چ دهکا و بۆکوئ دهچی، به له پی دهستی فرمیسکی دهسری. ئاوا به شله ژاوی گه یشته گۆره پانه که و له ناکاو خوی دا به شتی کدا. دهنگی ناله ی پیریژنیکی هاته گوئ که به عه زیدا دابوو.

- ئه وه بۆ واده که ی خودابترگی، خه ریک بوو بمکوژی! بۆ چاو له بهر پیی خۆت ناکه ی، هیچو پوچ؟

میتیا به و تاریکیه پیریژنه ی ناسییه وه، هاواری کرد: «ئه وه توی!» کلفه تیکی پیر بوو، خزمه تی به سامسانوف ده کرد، میتیا پوژی پیشوو دیبووی. پیریژنه ش به له بزیک ته وای جیاواز گوتی: «کاکی به ریز ئیوه کین؟ به و تاریکه ناتناسمه وه.»

- تو کلفه ته که ی مالی کوزما کوژوو یچ نیت؟
- با، خۆم، به په له ده مویست بچم بۆ مالی پرۆخوو یچ... به لام ئیستا ئیوه ناناسم.

میتیا که دله راوکی به جاری هۆشی لی بریوو، گوتی: «خاتوونی به ریز، پیم بلی ئاگرافنا ئه لکساندرفنا ئیستا له لای سامسانوفه؟ چهند سه عات له مه وه بهر هه تا به رده رگا له گه لی هاتم.»

- گرووشنکا! هات به لام دوا ی تاویک رویشت.
میتیا گورانندی: «چی؟ رویشت؟ کهنگی رویشت؟
- هه ر ئه و کاته ی هات. یه ک دوو ده قیقه راوه ستا و رویشت. قسه یه کی بۆ کوزما کوژوو یچ گیرایه وه و وه پیکه نینی خست و پاشان به په له هه لات.
میتیا گورانندی: «نه گبه تی، درۆ ده که ی!»

پیریژنه قیزانندی: «های! های!» به لام میتیا غه یب بوو بوو.
میتیا به پرتاو به ره و مالی گرووشنکا هه لات. کاتیک گه یشته ئه و ی، گرووشنکا به ره و ماکوړیه وه ری که وتوو، چاره گیك دوا ی رویشتنه که ی بوو. فینیا له گه ل دایه گه وره ی، ماتریونا، که ئاشپه زیکی پیر بوو، له چیشتخانه که

دانیشتبوون، سهروان خۆی کرد به ژووړیدا. فینیا هرکه چاوی پییکهوت
قیژاندی.

میتیا گوراندی: «قیژه قیژ مهکه، له کوښیه؟» بهلام بئټهوهی دهرفتهی قسه
کردن به فینیای ترس لینیشتنو بدات، لهبر پیندا سهری نایه زهوی.

- فینیا گیان تۆ گیانی مهسیح پیم بلئ له کوښیه؟

فینیا به سویند و حاشاوه گوتی: «نازانم. دیمتری فیودوروویچی بهرین،
نازانم. نهگه ر بشمکوژی ئیختیارت ههیه، بهلام ناتوانم پیتبلیم. خوت چه ند
سهعات لهمهو بهر لهگهلئ رویشتییه دهړی...»

- نهو گهراوه؟

- راستت دهوئ نا، بهخودا نهگهراپهوه.

میتیا هاواریکرد: «درؤ دهکهی. بهو ترسه تدا دهزانم له کوښیه.»

میتیا دهرپهړی بؤ دهړی. فینیا لهگهلئ نهوهی نیوه گیان بووبوو له ترسانا،
گهشایه وه که ئاوا به ئاسانی نه جاتی بووبوو. بهلام دهیزانی میتیا له بهر
په له پهل فریا نه که وتووه، دهنه سهد رڅو پنبوایه رڅوکیکی دهرنه دهبرد. بهلام
میتیا بهو هه لاتنه کتوپړه و بهو کردهوه چاوه پروان نه کراوهی فینیا و
ماتریونای تووشی سه رسوورمان کرد. ئاونگیکی برنجی له سهر میزه که بوو،
دهسکا ونگه کهی له نیویدا بوو، دهسکا ونگیکی چکولهی برنجی، دریژییه کهی
بستیک دهبوو. میتیا به دهستیکی دهرگا کهی کردهوه و به دهسته کهی دیکه
دهسکا ونگه کهی نایه گیرفانی و هه لات.

فینیا لهگهلئ نهوهی دهستی هه لینا هاواریکرد: «خودایه! نهو دهیهه وئ
که سیک بکووژئ!»

لە تارىكىدا

هەلەدەھات بۇ كۆي؟ واديارە گرووشنكا «جگە لە مالى فيودورپاولوويچ بۇ
 ھېچ كۆيەكە دىكە نەچوۋە! رەنگە ھەر لە مالى سامسانوفەۋە ھەلاتى بۆلەي
 ئەۋ، ئىستە ئەۋەي لى پروون بوو. ھەموو فىل و تەلەكەكەي ئاشكرا بوو...
 ھەموو ئەۋانە ۋەك گىژەلوۋكە لە مېشكى ھالان. بەرەۋ مالى ماريە كاندراتىفنا
 نەچو، «پىۋىست نەبوۋ بچى بۇ ئەۋى... چوۋنى ئەۋى رېزەيەكېش پىۋىست
 نەبوۋ... چونكە ئەۋان بە ھەلەداۋان دەچوۋن و ھەۋالەكەيان پادەگەياندى...
 ماريە كاندراتىفنا بە ئاشكرا دەستى لەۋ دۆلاب و دەھۆيەدا بوو. ئىسمىر
 دىاكوفىش، بەلى ئەۋىش، ھەموۋيانىان كرىۋو!»

پىلاننىكى دىكەي دارشت: دەۋرىكى مالى فيودورپاولوويچ لىدا و لە
 كۆلانەكە تىپەرى، بە ھەلاتن بەرەۋ شەقامى دىمىترفىسكىدا گەرا. پاشان لە
 پردى چكۆلە پەرىيەۋە و راست بە كۆلانە چۆلەكەي پىشتەۋەدا رۆيى،
 كۆلاننىكى چۆلۈھول كە ھاتوچۆي بە سەرۋە نەبوۋ، لايەكى تەيمانى جىران
 باخەكە بوو، لايەكەي دىكەشى نەردە و پرژىنى باخەكەي فيودور پاولوويچ
 بوو. بۇ چوۋنە نىۋ باخەكەي باۋكى شويىنكى ھەلبژارد، واديار بوو ھەر ئەۋ
 شويىنە بوو. ۋەك دەيانگوت. كە لىزاۋتاي بۆگەنيۋ كاتى خۆي پىيدا ھەلگەرا
 بوو. ئەم بىرۋەكەيەش خۇدا دەزانى بۇ. بەزەينىدا ھات. «ئەگەر ئەۋ تۋانىيىتى
 لەۋ نەردانە ۋەسەر كەۋى، مېش دەتۋانم.» لەراستىدا خۆي ھەلدا و ھەر
 لەرپۋە و بە ئاسانى دەستى لە لاي سەرۋى نەردەكە گىركرد. پاشان
 چالكانە پىيدا ھەلگەرا و لە سەر لاتەنىشت دانىشت. لەۋ نىكانە، لە نىۋ

باخه که دا حه مامیکی لیښو، به لّام له سهر نه رده کانه وه په نجیره پوونا که که ی مالی فیوډور پاولوویچیش دیار بو، «به لّی، چرای ژووری خه وه که ی باوکی نه کوژاښو، گرووشنکا له وینیه!» به سهر نه رده کاندایا زیډا ئه وډیو. ئه گهرچی دهیزانی گریگوری و ئیسمیر دیاکوف هه ردو وکیان نه خوشن و هیچکه س گوئی له ترپه ی پی نابی، به لّام به شیوهیه کی غهریزی خوی شارده وه، ئارام له جیی خوی راوه ستا و ههستی راگرت. بیدنگیه کی قورس ولّاتی داگرتبو. وادیار بوو پیلانه که ی تائیره به دل بو. «له هیچ لا خشپه یه ک نایه، جگه له ویره ویری بیدهنگی،»^۲ ئه م ډیره له بهر هویه ک به زهیندا تی په ری. «خودا بکا که س گوئی له ته په ی پیم نه بووبی کاتیک به سهر نه رده کاندایا زمدا! پیشم وانیه که س گوئی لیښووبی.» دوی تاوکیک راوه ستان، به ئه سپایی به سهر گژ و گیای باخه که دا هه نگاهی نا. خوی له داروینچکه کان لاده دا. به پیدزکه لاقی داده نا و گوئی له خشپه ی به ئاسته می هه نگاهی خوی بو. تا گه یشته بهر په نجه ره که پینج دهقیقه ی خایاند. وه بیری هاته وه راست له بن دیواری بهر په نجه ره که دا چهند بنجه تووترک و فندق سی لیه. دهرگی لای دهسته چه پی مالّه که داخرا بوو. کاتی تیپه رین به وردی سهرنجی دابوو. ئاخری خوی گه یانده بنچک و ده وه نه کان و له بنیاندا خوی حه شاردا. پشووی له سنگیدا راگرت. له دلّی خویدا: «ئیسّا ده بی سهر بگرم، با ئه گهر گوئیان له ته په ی پیم بووبی دلّیا بن... خودا بکا کوخین و پشمن لّام لّی لاده ن.»

دو دهقیقه ههستی راگرت. دلّی به پرتاو لیښده دا، چهند ساتیک له وانه بوو هه ناسه ی راوه ستی. له بهر خویه وه گوتی: «وادیاره، ئه م دلّه ته پیته م ته وای نابی، ئیتر ناتوانم راوستم.» له بن سیته ری بنچکیکدا چه قیښو. شه وقی په نجیره که له لای پیته وه ی بنچکه که ی دابوو. ورته یه کی لیوه هات و نه شیزانی بو: «ئو دهنکه فندقه سپیانه چهنده سوورن!» به ئه سپایی و پیدزکه له

3- وه رگریاوکی ناراسته وخو له ډیره شیریکی پووشکین، له زمان «رؤسلان قولی یو دمیلا» وه.

ئه سلی ډیره شیرعه که ئاوايه: «بیر دهکاته وه... بیدهنگی ویره ویری دی.»

پهنجیره که نژیک بڼه و له سهر نووکی لاقی خوۍ هه لينا. چاوی به ژووری خه وه که ی باوکیدا گیرا. وه تاغیکی گه وره نه بوو، په رده یه کی سوور کردبووی به دوو به شه وه. فیوډورپاولوویچ به و په رده یه کی ده گوت «چینی» وشه ی «چینی» له زهینی دیمتری دهرپه ری و له دلۍ خویدا گوتی: «گروشنکا له پشت په رده که یه.» چاوی له فیوډورپاولوویچ کرد جله خه ویکۍ هوریشمین و ری پنی له به ردا بوو. که میتیا نه وه ی پشتر نه دیبوو. به نه خوینیکی هوریشمینی گولنگه داریشی له نیو قه دی به ستبوو. کراسیکی خاوین و جوانی که تانی به دوگمه ی زیرینه وه له به ردا بوو، له به روکی ئاوه لای جله خه وه که یه وه دیار بوو. فیوډورپاولوویچ نه و په رو سووره ی له سهری پیچابوو که میتیا دیتبووی.

میتیا له دلۍ خویدا گوتی: «چونی خوۍ رازاندو ته وه و نه خه وتووه.» باوکی له نژیک پهنجیره که راوه ستابوو. له وهش ده چوو نوقمی بیر و خه یال بی. له ناکاو سهری هه لينا، توژی ههستی راگرت، که زانی هیچ خشپه یه ک نایه، چوو بولای میزه که و له تونگه له که نیوه په ردا خیکی براندی تیکرد و نای به سهریه وه. پاشان هه ناسه یه کی هه لکیشا و ساتیک ئارام راوه ستا. به شله ژاوی پوی بۆ بهر ئاوینه بالانوینه که. به دهستی راسته ی په رو سووره که ی توژی له سهر نیوچاوانی هه لکیشا و چاوی به برین و هه لتوقیویه کانی ته ویل و لاجانگیدا گیرا که هیشتا چاک نه بوو بونه وه. میتیا له بهر خویه وه گوتی: «به تاقی ته نیایه، دیاره به ته نیایه.» فیوډورپاولوویچ له ئاوینه که دوور که وتووه، له ناکاو هاته بهر پهنجیره که و چاوی له دهری کرد. میتیا خیرا به ره و تاریکی خوشی. «له وانه یه گروشنکا له پشت په رده که بی.» به دل گوشرای بیریکرده وه: «په ننگه ئیستا خه وی لیکه وتبی.» فیوډورپاولوویچ له پهنجیره که دوور که وتووه. «بۆ دیتنی نه و له پهنجیره که وه دهروانی، که وایه نه و له وی نییه. دهنه بۆ له خورا چاو له تاریکی دهری. ئاراقارای لی هه لگیراوه.» میتیا خیرا گه رایه وه جیگا که ی پیشووی و چاوی له نیو وه تاغه که بری. پیره پیاو و دیاره هیوا برآوانه، له پشت میزه که

دانیشتبوو. ئاخری ههنیشکی له سهر میزه که دانا و پرومهی راستهی نایه سهر له پی دهستی. میتیا به وردی و تامه زرویی چاوی له سهر هه لئه دهگرت. دیسان دووپاتی کردوه: «به تاقی ته نیایه، به ته نیایه! ئه گهر گرووشنکا لیڤه بوایه، وا نه ده بوو.» سهر سام بوون له وهی گرووشنکا له وی نییه، خه میکی سهیر و گه و جانه دلی داگرت. ههر له پیره دلخووشی خوی دایه وه: «مه سه له ئه وه نییه که لیڤه نییه، به لام مه سه له ئه وه یه لیڤه روون نییه لیڤه یه یان نا.» میتیا دواتر وه بیری هاته وه له و ساته دا زهینی له راده به دهر پرووناک بوو، له هه موو شتیکیش دهگه یشت. به لام دلله راوکی و خه م و دردوونگی جار له گه ل جار زیاتر دلی داده گرت. «بلی لیڤه بی یان نا؟» ئه و گومانه پر له سه سه ته دلی داگرت و له ناکاو بریاریدا، دهستی برده پیشی و به نه رمی له شووشه ی پهنجیره که ی دا. ههر ئه و جوړه ی له گه ل ئیسمر دیاکوف قه راری دانابوو، دوو جار هیواش و پاشان سی جار به توندی، تهق - تهق - تهق. که ماناکه شی ئه وه بوو، «گرووشنکا لیڤه!» پیره پیاو داچله کی، سه ری هه لیتا و به په له دهر په ری و هات بو بهر پهنجیره که. میتیا به ره و تاریکییه که خوشی. فیو دۆرپا و لووچ پهنجهره که ی کرده وه و ملی کیشا دهری.

به سه رته یه کی له رزوک گو تی: «توی گرووشنکا؟ توی؟ له کو یی فریشته که م، له کو یی؟ تینوتا و هه ناسه برکیی خستبوو.

میتیا بوی دهر که وت «به تاقی ته نیایه.»

پیره پیاو دیسان به نه رمی هه رای کرد: «له کو یی؟» زیاتر سه ری کیشایه دهری و هه تا شانی له دهری بوو چاوی به راست و چه پدا گیرا. «وه ره بۆ ئیره، دیارییه کی چکوله م بۆ داناوی، وه ره با نیشانتی دهم...»

میتیا له دلی خویدا گو تی: «مه بهستی ئه و سی هه زار پۆله یه.»

- ئاخ له کو یی؟ له بهر دهر گاکه ی؟ ههر ئیستا دیم ده یکه مه وه.

پیره پیاو سه ری له پهنجیره که هیتا بووه دهری و به لای راستا دهیروانی، بۆ لای درگایه ک که به ره و پرووی باخه که دهکرایه وه. چاوی له تاریکییه که بریبوو و هه ولی دها تارماییه ک ببینی. ساتیکی دیکه، بی ئه وه ی چاوه پروانی

وهلامی گرووشنکا بی، حه‌تمه‌ن هه‌لده‌هات بۆ کردنه‌وه‌ی دهرگا‌که. میتیا بی‌ئه‌وه‌ی له‌جیی خۆی جوول‌ه بکا، چاوی لنده‌کرد. لاسه‌ری پیره‌پیاو و به‌رخه‌به‌به شو‌ره‌که‌ی و لووته قه‌له‌نگیه‌که‌ی، میتیا پیی خوشبوو کو‌یر بی و نه‌یبینی. لیوی به‌ پیکه‌نینیکی تامه‌زرۆ ده‌له‌رییه‌وه، که شه‌وقی چرای ژووره‌که له‌لای چه‌په‌وه له‌ پوخساری دابوو و میتیا ده‌یدی. رقیکی ئه‌ستوور له‌ ناکاو دلی میتیای داگرت و خوین به‌ری چاوی ته‌نی: «ئیس‌تا ئه‌و ره‌قیبه‌ی، پیاویک که ئازاری ده‌دا و ژیا‌نی لیتا‌ل‌کردبوو و وه‌زال‌ه‌ی هینا‌بوو!» ئه‌م ره‌قه‌ش هه‌ر ئه‌و قینه ئه‌ستوور و له‌ناکاوه‌ی چوار پۆژ له‌مه‌وبه‌ری نیو خانه‌باخه‌که بوو که ئالیووشا له‌ وه‌لامی هه‌ره‌شه‌که‌یدا گوتبووی: «چۆن ده‌توانی بلیی باوکی خۆت ده‌کوژی؟»

ئه‌ویش گوتبووی: «نازانم، نازانم، ره‌نگه‌ بیکوژم، یان نه‌یکوژم. به‌داخه‌وه له‌و کاته‌دا، به‌و دهموو‌چاوه قیزه‌ونه‌یه‌وه، به‌جاری ئاراوقارام لی‌هه‌لده‌گرئ. ر‌قم له‌و به‌رخه‌به‌به و که‌پوو و چاوانه‌ی و ئه‌و تاله‌بزه حی‌ز و تولا‌زانه‌یه‌تی. بی‌زم لی‌ی هه‌لده‌ستی. هه‌ر له‌وه ده‌ترسم، هه‌ر بۆیه ده‌ترسم وام لی‌یی نه‌توانم خۆم را‌گرم و...»

ئه‌و هه‌سته تال و قیزه‌ونه ئیتر تاقه‌تی لی‌بر‌پیوو. میتیا ئیتر هۆش و ئیختیاری نه‌ما‌بوو. له‌ ناکاو ده‌سکا‌ونگه‌که‌ی له‌ گیرفانی دهره‌یتا.

میتیا دواتر خۆی گوتی: «له‌و کاته‌دا خدا خستبوومیه ژیر چاوه‌دی‌ری.» له‌و کاته‌دا گری‌گۆری به‌ نه‌خۆشی له‌ پێخه‌فه‌که‌ی هاته‌ ده‌ری. سه‌ر له‌ ئیواری ده‌وا و دهرمانیان پیدابوو، که ئیسمیر دیا‌کۆف بۆ ئیوان فی‌ودۆرۆ‌و‌چی با‌س‌کرد. گری‌گۆری له‌شی خۆی به‌ ماجوومیکی دروست‌کراو به‌ ودکا و ده‌م‌کرا‌ویکی گیایی دامالی‌بوو، ماجوومه‌که زۆر به‌ قه‌وه‌ت بوو، پاشما‌وه‌که‌شی دوا‌ی ئه‌وه‌ی مارتای ژنی «دۆ‌عایه‌کی تایبه‌ت» ی به‌سه‌ردا خویند و فووی لیک‌رد‌بوو، خوار‌د‌بو‌ویه‌وه و خزا‌بو‌وه جی‌و‌بانه‌که‌یه‌وه. مارتا ئیگنا‌تی‌ف‌ناش

قومیکى لیخواردبۆوه و چونکه عادهتى به خواردنهوهى مهشروب نهگرتبوو، وهک مردوو له پال میردهکهیدا تخیل بووبوو.

بهلام گریگورى، شهوى له ناکاو خهبرى بۆوه و دواى تاویک ههستا و له سهر جیوبانهکهى دانىشت، ژان و برکیكى تاقهتېر له پشت و کهلهکهى گهراپوو. دواى ئهوهى تۆزى دانى به خۆیدا گرت ههستا سهپى و خۆى پۆشته کردهوه. پهنگه وهبیری هاتبیتهوه، خهوى لیکهوتووه و مالهکه «له کاتیکی ئاوا پر مهترسیدا» بهبى کیشکچى ماوتهوه، بۆیه تووشى ئازارى وێژدان بوو. ئیسمیر دیاکوفیش نهخۆشى کهلهلا و کۆلهکوترای کردبوو و له وهتاغهکهى دیکه جوولهى لیبراپوو. مارتا ئیگناتیفناش نهدهبزووت. گریگورى چاویکی لیکرد و لهبهه خۆیهوه گوتى: «کوا تو قهوت بهو ماجوومه دهشکى ژنهتیوه.» به ناله نال هاته دهرى و گهیشته سهر قالدومهکان. بیگومان دهیویست له سهر پلیکانهکانهوه چاویک به حهوش و بانهکهدا بگێرێ، چونکه بهحال دهیتوانى بهپیدا بپروا. ژانى پشت و لاقى راستهى پرستى لیبراپوو. بهلام له ناکاو وهبیری هاتهوه ئیوارى دهرگا چکۆلهکهى باخهکهى دانهخستوه، ئهو له وردبینى و مشوور خواردندا بى وینه بوو. پێرهویى له بارودۆخیکى نهگۆر و خووخدهیهک دهکرد که سالانیکى زۆر دهوامى دینا. به شهلهشهله و لهخو نووسان و تاملکردنى ژان، له پلیکانهکان هاته خوارى پۆیى بۆلاى باخهکه. بهلى دهرگاکه له سهر پهقى پشت کرابۆوه. بىئختیار پۆیى بۆ نيو باخهکه. پهنگه ههستى به شتیک کردبى. پهنگه دهنگیکى بیستبى. سهرى بۆلاى چهپ وهرسووړاند و دیتى پهنجیرهى ژوورى ئهربابهکهى ئاوهلایه. لهوکاتهدا، چاوى به کهسیک کهوت لهویوه ملی کیشابوو و چاوى له دهرى دهکرد.

گریگورى له دلى خۆیدا گوتى: «ئهو پهنجهرهیه بۆ کراوتهوه؟ خو هاوین نییه،» لهوکاتهدا کتوپر چاوى به شتیکى سهیر کهوت له نیو باخهکهدا، لهدوورهوه تاپۆیهکی دى له نیو باخهکهوه ههلهدهات. کهسیک بوو به پرتاو ههلهدهات. گریگورى بىئختیار هاواریکرد: «خودایهگیان!» ژانى پشتى لهبیر

چۆۋە وبە ھەلاتن چوۋ رې ۋە تاپۋىيە بگرى. ويستى نيۋېر ۋەدوۋى كەۋى و پىشاۋېرى بداتەۋە، دياربۋو باخەكەشى ۋەك لەپى دەستى دەناسى. تاپۋ راکردوۋەكە رۋىي بۆلای ھەمامەكە. خۆى گەياندە پىشتى و ھەلات بۆلای شىشەندەكە. گريگورى بىئەۋەى چاۋى لە سەر ھەلگرى، ھەموو شتىكى لەبىر چۆۋە و ۋەدۋاى كەۋت. كاتىك گەيشتە نەردەكان، كابرە خەرىك بوو پىيدا ھەلدەگەر. گريگورى - بىئىختىار - ھاۋارىكرد و ھىرشى بۆبرد و بە ھەردوۋ دەستى لاقى گرت.

بەلى، دلى خەبەرى پىدابوو. ناسىيەۋە، خۆى بوو، ئەۋ «دىۋە باۋككوژە بوو.»

پىرەپىياۋ نەپاندى: «ھەى باۋككوژ» ۋاى نەپاند تەۋاۋى جىرانەكان گوئىيان لىبۋو. بەلام فرىا نەكەۋت لەۋە زىاتر ھاۋار بكات، ۋەك ئەۋەى بروۋسكە لىيدابى كەۋت بە ەرزىدا. مېتىا گەپايەۋە سەرى و دانەۋى چاۋى لە گريگورى كرد. دەسكاۋنگىكى بە دەستەۋە بوو، فرىيدا نىۋو گژ و گىاى باخەكەۋە. دەسكاۋەنگەكە دوۋ ھەنگاۋ لەۋلای گريگورىيەۋە كەۋت، بەلام نەكەۋتە نىۋو گىا و گژەكەۋە، ھەلبەزىيەۋە و كەۋتە سەر توۋلە رېى نىۋو دارەكان، شوئىنكى ئاشكرا و بەرچاۋ. تاپۋكە چەند ساتىك لە ژوور سەرى گريگورى چۆكىدا و چاۋى لىكرد. سەرى پىرەپىياۋ لە خوئىنا شەلتان بوۋبوو. مېتىا دەستى برد و بە نوۋكى قامكى سەرى بەلادا خست. دواتر بە رۋونى ۋەبىرى ھاتەۋە كە زۆرى خەم بوۋە. «بۆ ئەۋەى دلىيا بى» كاژەلاكى پىرەپىياۋى شكاندوۋە يان تەنبا بە زەبرى دەسكاۋەنگەكە «گىژى كردوۋە.» بەلام بە خور خوئى لىدەھات؛ خوئىكى گەرم، لەپىۋە پەنجەى مېتىاى خوۋساند. ۋەبىرى ھاتەۋە و دەسرىەكى سېپى خاۋىنى دەرھىتا كە بۆ دىدار لەگەل مادام خۇخلاكوۋ نابوۋىە گىرفانى. سەرى گريگورى بە دەسرىەكە پىچا و بە دەستە بىھىز و سېرەكەى ھەۋلىدا خوئىنى سەر و رۋومەت و لاجانگى پاككاتەۋە.

میتیا له ناکاو خۆی کو کردهوه و کهوته بیر کردنهوه: «خودایه گیان! بۆ ئاوام کرد؟ ئەگەر کاسه سهریم شکاندبێ، چۆن بزانی؟» پاشان به هیواپراوی گوتی: «ئێستا فهرقی چییه؟ ئەگەر کوشتیتیم، کوشتوممه...» به دهنگیکی بهرزیش گوتی: «پیرهپیاو به رێوی دهرچووی، کهوایه ههر لێره لالهخه و بکه!» له ناکاو گهراپهوه بۆلای نهردهکه و پیتیدا هه‌لگه‌را و بازیدایه کۆلان و دهرباز بوو. دهرسه خویناوییه‌که‌ی هه‌روا له مشتیدا گرمۆله کردبوو، به دهم هه‌لاتنه‌وه نایه گیرفانی باخه‌لی بالته‌که‌ی. به شله‌ژاوی هه‌لده‌هات و چهن که‌سی رپیوار به‌و تاریکه له سهر شه‌قامه‌که دیتبویان، دواتر وه‌بیریان هاته‌وه ئه‌و شه‌وه پیاویکیان دیتوو، دهم له سهر پشت هه‌لدی. دیسان هه‌لات بۆلای مالی ژنه‌که‌ی مارازۆفی ره‌حمه‌تی.

ئهو پوژه‌عه‌سر، دوا‌ی ئه‌وه‌ی میتیا له‌و ماله‌هاته‌دهری، فینیا هه‌لاتبوو بۆلای نازار ئیوانیچی درگاوان و سویندی دابوو که «له‌مه‌به‌به‌ولاوه‌ریگا به «سه‌روان» نه‌دا بجێته ژووری.» ئه‌ویش به‌لێنیدا نه‌هیلی. به‌لام کاتی‌ک ئه‌ربابه‌که‌ی بانگی‌کرد بۆسه‌ری، چوو بۆلای ئه‌رباب و له‌وێ چاوی به‌کو‌ریکی بیست سالان که‌وت که‌ تازه له‌گونده‌وه‌هاتبوو، کو‌ره‌ی له‌جیی نازار ئیوانیچ دانا، به‌لام درگاوانی پێشوو له‌بیری نه‌بوو ناوی سه‌روانی پێ‌بلی. میتیا هه‌لات بۆ به‌ر درگا‌که و له‌درگای دا. کو‌ره‌هه‌ر له‌رێوه‌ناسییه‌وه، چونکه‌میتیا چهن‌د جاری پاره‌پێ‌دابوو. خێرا دهرگای لێ‌کرده‌وه و به‌بزه‌یه‌کی شیرین و خولک خۆشانه‌وه‌پێ‌گوت: «ئێستا ئاگرافنا ئه‌لکساندرفنا له‌مالی نییه.»

میتیا له‌جیی خۆی وشک‌وو و پرسیی: ئه‌ی چووه‌بۆ کو‌ی، پیرۆخو‌ر؟»
- ئه‌م‌رۆ ئیواره‌نزیکه‌ی دوو سه‌عات له‌مه‌وه‌به‌ر، له‌گه‌ل تیمووتی به‌ره‌و ماکرویه‌وه‌ریکه‌وت.

میتیا گوران‌دی: «بۆ چوو؟»
- ئیتر نازانم، چووه‌بۆ دیده‌نیی ئه‌فسه‌ریک، که‌سیک بانگه‌یشتی کرد و عاره‌بانه‌ی نارد به‌دوایدا.

میتیا له‌وێ دوور که‌وته‌وه و وه‌ک شیت و هار پۆیی بۆلای فینیا.

برپاریکی کتوپر

فینیا له گه‌ل دایه‌گه‌وره‌ی له چیشته‌خانه‌که دانیشتبوو. ئه‌وان ده‌یانویست برۆن بخه‌ون. له نازار ئیوانیچ خاترجه‌م بوو، بۆیه ده‌رگا‌که‌ی دانه‌خستبوو، میتیا خۆی کرد به ژووریدا، هیرشی بۆ فینیا برد و ده‌ستی نایه‌گه‌رووی. به‌ر‌قیکی ئه‌ستووره‌وه‌ گوراندی: «ژووکه‌ پیمبل‌ی له‌کوئییه؟ ئیستا له‌ ماکرویه‌ له‌گه‌ل کی ده‌ژی؟»

هه‌ردوو ژنه‌که‌ قیزاندیان.

فینیا له‌ ترسانا وه‌ک شه‌قشه‌قه‌ ده‌له‌رزی، به‌هه‌ناسه‌پر‌کی گوتی: «باشه‌، پیتده‌لیم، باشه‌ دیمیتری فیودوروویچی به‌ریز پیت ده‌لیم. هه‌موو شتیکت پیتده‌لیم، به‌خودا هیچت لیناشارمه‌وه‌. رۆیشت بۆ ماکرویه‌، چووه‌وه‌ بۆلای ئه‌فسه‌ره‌که‌ی»

میتیا گوراندی: «کام ئه‌فسه‌ر؟»

فینیا تا ئه‌وجیه‌ی بۆیکرا ده‌نگی هه‌لینا و به‌قرخه‌قرخ گوتی: «ئهو ئه‌فسه‌ره‌ی گرووشن‌کای ده‌ناسی، هه‌ر ئه‌وه‌ی پینچ سال له‌مه‌وبه‌ر ده‌ری کرد.»

میتیا ده‌ستی له‌ قور‌قور‌اچ‌که‌ی کچه‌ کرده‌وه‌: وه‌ک مردوو، له‌هه‌مبه‌ر فینیدا راوه‌ستا، سپی هه‌لگه‌را، زمانی له‌گۆ که‌وت، به‌لام چاوی هه‌موو شتیکی ده‌ن‌واند، هه‌موو شتیکی، هه‌ر له‌یه‌که‌م وشه‌وه‌ تا ئاخ‌ر هه‌موو شتیکی بۆ ده‌رکه‌وت و تیگه‌یشت. فینیا‌ی به‌سته‌زمان له‌و کاته‌دا وا ترسابوو نه‌یده‌و‌یرا چاوی لیب‌کا، چاویشی لیب‌کرایه‌ له‌ بارودۆخ‌یکدا نه‌بوو که‌ بزانی میتیا تیگه‌یشتوو ه‌یان نا. له‌ سه‌ر یه‌غدانیکی دانیشتبوو، هه‌ر به‌و شیوه‌ی کاتی میتیا خۆی کرد به‌ ژووریدا، سه‌رتاپای ده‌له‌رزی و هه‌ر دوو ده‌ستی به‌رز

کردبۆوه وهك ئهوهی بپارێتهوه و داوا له كهسی ڕووبه‌ڕووی بكا لێ نه‌چێته پێشی. ده‌تگوت به‌و شیوه‌یه‌ وشك بووه. چاوی ترساو و به‌ مۆله‌ق ویستاوی له‌ میتیا بریبوو. ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو شتیك زیاتر تۆقاندبووی ده‌ستی خویناویی میتیا بوو. له‌ ڕیگا، کاتی هه‌لاتن، وا دیاره‌ ئاره‌قه‌ی نیوچاوانی س‌ریوه‌، بۆیه‌ ڕوومه‌تی راسته‌ی و نیوچاوانی خویناوی بوو. فینیا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو گیانی ده‌رنه‌ده‌چوو. دایه‌گه‌وره‌ی فینیاش هه‌ستا‌بووه‌ سه‌رپێ و له‌ ترسانا ده‌تگوت شیتبووه‌، هۆش و ئیختیاری لێ‌برابوو و به‌ چاوانی ترس لێ‌نیش‌تووه‌وه‌ له‌ میتیای ده‌روانی.

میتیا چه‌ند چرکه‌ ڕاوه‌ستا، له‌ ناکاو وه‌ك ئه‌وه‌ی بکه‌وێ و هێزی لێ‌برایی له‌ سه‌ر کورسیله‌یه‌کی په‌نا فینیا دانیش‌ت. به‌لام نه‌ك ب‌لێی بیرى ده‌کرده‌وه‌، ده‌توانین ب‌لێن ب‌یه‌ست و زرا و تۆقیو. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌موو شتیك مه‌علووم بوو: نه‌قلی ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ی بیستبوو و له‌ هه‌موو شتیك ئاگادار بوو. له‌ گرووشنکای بیستبوو كه‌ مانگیك له‌مه‌وبه‌ر نامه‌یه‌کی ناردوو. وادیاره‌ مانگیك، مانگیکی ته‌واو ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ به‌ دزیی ئه‌وه‌وه‌ له‌ گۆریدا بووه‌ و فینیا ته‌نیا له‌ بیرى كۆنه‌ می‌زده‌که‌یدا بووه‌ و ئه‌مى هه‌ر به‌ پیاویش نه‌زانیه‌وه‌ و بیرى لێ‌نه‌کردۆته‌وه‌! به‌لام چۆن، چۆن بیرى له‌م نه‌کردۆته‌وه‌؟ ئاخه‌ر بۆ ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ی ئاوا به‌ ئاسانی له‌بیر بردبۆوه‌؟ خۆ گرووشنکا پێشی گوتبوو به‌لام ئه‌م بۆ هه‌میه‌تیکی نه‌دابوو‌یه‌ و له‌بیری چوو بۆوه‌؟ ئه‌مه‌ پرسیاریك بوو وه‌ك ڕمووزن له‌ هه‌مبه‌ر میتیادا قوت بووبۆوه‌. به‌ ترسه‌وه‌ چاوی له‌و دیوه‌زمه‌یه‌ ده‌کرد و له‌ ترسانا وشك بووبوو.

به‌لام له‌ ناکاو، وه‌ك مندالێك به‌ ئارامی و نه‌رمونیانی ده‌ستیکرد به‌ قسه‌کردن. چاوی له‌ فینیا بریبوو، ده‌تگوت هه‌ر له‌ بیریشی نییه‌ تاوێك له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و كچه‌ فه‌قی‌ره‌ی چۆن ترساندوو‌ه‌ و ئازاری داوه‌. زۆر به‌ وردی ده‌ستیکرد به‌ پرسیار کردن له‌ فینیا، ئه‌و پرسیاران‌ه‌ش له‌و بارودۆخه‌ ڕۆحیی‌ه‌ی ئێستایدا ج‌یی سه‌رسووپ‌مان بوو. كچه‌ چاوی زه‌ق کردبۆوه‌ و چاوی له‌ دسته‌ خویناوییه‌کانی بریبوو. به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رسووپ‌هینه‌ر و خیرا

وهلامی پرسیارهکانی ده‌دایه‌وه. ده‌تگوت تامه‌زرۆیه هه‌موو راستیه‌کان بدرکینی و ئه‌وه‌ی ده‌یزانی پێییلێ. ورده ورده ته‌نانه‌ت به‌ جووری تاموچێژه‌وه قسه‌ی بۆ میتیا ده‌گێژایه‌وه، بێ‌ئه‌وه‌ی بیه‌وه‌ی ئازاری بدا، یان داخ بنێته‌ سه‌ر دلێ، به‌ پێچه‌وانه‌ تامه‌زرۆ بوو گه‌وره‌ترین خزمه‌تی پێبکا. ته‌واوی ڕووداوه‌کانی ئه‌و ڕۆژه‌ی به‌ وردی بۆ گێژایه‌وه. دیداری ڕاکتین و ئالیووشا، کێشک دێرانی خۆی، ڕۆیشتنی گرووشنکا و له‌ په‌نجیره‌وه سه‌ر ده‌ره‌ینانی و به‌ ئالیووشای گوتبوو سلاوی میتیا بگه‌یه‌نێ و پێییلێ «قه‌تی له‌بیر نه‌چی که‌ تاقه‌ سه‌عاتیک خۆشم ویستوه‌». میتیا به‌ بیستنی ئه‌م قسه‌یه‌، له‌ ناکاو زه‌رده‌یه‌کی گرت و گه‌شایه‌وه. هه‌ر له‌و کاته‌دا فینیا بێ‌ئه‌وه‌ی بترسی گوتی:

- دیمیتری فیو‌دۆرۆویچ، چاو له‌ ده‌ستت که‌ هه‌مووی خویناوییه‌!

میتیا له‌ ناکاو وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌ری.» به‌ وردی چاوی له‌ ده‌ستی خۆی کرد و له‌ ڕیوه‌ له‌بیری چۆوه، ته‌نانه‌ت پرسیاره‌که‌ی فینیاش. دیسان له‌ ده‌ریای بێده‌نگیدا نوقم بۆوه. له‌و کاته‌وه‌ خۆی کردبوو به‌ ژووریدا، بیست ده‌قیقه‌ گوزه‌رابوو و ئه‌و ترسه‌ی پێشوو‌ی نه‌ما‌بوو، به‌لام دیاربوو ڕیاریکی تازه‌ و لی‌پراوانه‌ سه‌رتاپای داگرتوه‌.

فینیا دیسان ئاماژه‌ی به‌ ده‌ستی کرد، گوتی: «قوربان، چی‌بووه، بۆ ده‌ستت خویناوییه‌؟» دل‌سۆزانه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرد. ده‌تگوت له‌و خه‌مه‌ی میتیادا خۆی به‌ شه‌ریک ده‌زانی و له‌ دل‌وه‌ هه‌ستیییده‌کا. میتیا دیسان چاوی له‌ ده‌ستی کرده‌وه.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر چاوی له‌ فینیا ده‌کرد گوتی: «فینیا ئه‌مه‌ خوینه‌، خوینی مرو‌وف، به‌لام، خودایه‌ بۆ، بۆ ڕژاوه‌؟ به‌لام... فینیا... لی‌ره‌ نه‌رده‌یه‌کی به‌رز هه‌یه‌.» (جو‌ریک چاوی له‌ فینیا ده‌کرد که‌ ده‌تگوت ده‌یه‌وه‌ی مه‌ته‌لوکه‌یه‌کی لی‌داهینی.) «نه‌رده‌یه‌کی به‌رز، که‌ چاو لی‌کردنه‌که‌شی پیاو ده‌توقینی. به‌لام سبه‌ینی به‌یانی، که‌ خۆر هه‌لات، میتیا به‌ سه‌ر ئه‌و نه‌رده‌یه‌دا بازیده‌دا... فینیا، نازانی کام نه‌رده‌ ده‌لیم، به‌لام گوئی مه‌ده‌یه‌... سبه‌ینی بۆت ده‌رده‌که‌وی... به‌لام ئیستا خوداحافیز. ئیتر خۆم تی‌هه‌لنا‌قوتینم. وازی‌دینم،

دهزانم چۆن وازی لی بینم. که یفی خۆت بکه، مایه ی ژیانم.. سه عاتیگ خۆشت ویستم، میتینکا کارامازۆفت هه میشه ئاوا له بیر بی... هه میشه میتنکات پیده گۆتم، له بیرته؟»

ئو قسانه ی کرد و له ناکاو له چیشتهخانه که چوو هدری. ئو پۆیشته کتوپره ی میتیا، له کاتی خۆ به ژووریدا کردن و ئاوقابوونی زیاتر فینیای شله ژاند.

دوای ده دهقیقه ی تهواو، دیمیتری فیودورۆویچ پۆیشت بۆلای پیووتیر ئیلیچ پیرخۆتین، ئو کارمهنده لاوه ی دهمانچه که ی له لای به بارمه دانابوو. سهعات ههشت و نیو بوو، پیووتیر ئیلیچ چایی عه سرۆژه ی خواربۆوه، بالته که ی له بهر کردبۆوه و دهویست بۆ کایه ی بیلارد بچی بۆ میتروپۆلیس. خه ریکبوو دههاته هدری میتیا خافلگیری کرد. پیووتیر ئیلیچ که چاوی به دهمووچاوه خویناوییه که ی میتیا کهوت، به سه رسورمانه وه هاواریکرد:

- خواجه گیان! ئوه چبووه؟

میتیا به توندی گۆتی: «هاتووم بۆ دهمانچه که م، پارهم بۆ هیناوی. زۆریشته لی مه منووم. پیووتیر ئیلیچ، زۆر به په له م، تکایه مه حته لم مه که.»

پیووتیر ئیلیچ زۆر زیاتر له پێشوو سه رسام بوو. له ناکاو چاوی به چه که یه که پاره کهوت به دهست میتیاوه. چونکه میتیا جوړیک پاره که ی به دهستی راسته ی گرتبوو و دهتگوت دهیه وه ی خۆی پیوه بنوینی، جوړیکی به دهسته وه گرتبوو که هیچکه س کاری وا ناکا. وپویرکه که ی پیرخۆتین که میتیای له دالانه که دی، دواتر گۆتی هه ر به و جوړه هاتوته ژووری و پاره که ی به دهسته وه بووه و له پێش خویه وه گرتوویه. بۆیه ویده چی له سه ر شه قامیش هه ر ئاوا پاره که ی به دهسته وه بووی. هه موو که لاکان سه د رۆبلی بوون و گولیان به پشته وه بوو. ئو قامکانه ی گرتبوونی توژیکیان خوین و قه تماخه پیوه بوو. دواتر که سه بارهت به بری پاره که پرسیاریان له پیووتیر ئیلیچ کرد، گۆتی راده ی پاره که به چاو مه علوم نه ده بوو. به لام نزیکه ی دوو یان سی هه زار رۆبل ده بوو، به لام چه که یه کی گه وره و «درشت» بوو.

سەبارەت بە دیمیتیری فیۆدۆرۆوچیش شایەدی: «ئەو وەك خۆی نەدەچوو، مەست نەبوو، بەلام دەتگوت بە ئاسمانا دەفڕی و سەیران دەکا. جار ناجاریک مات دەبوو، دەتگوت بیر لە شتێك دەكاتەو و ناتوانی لە سەر بریارێك ساغ بێتەو. بێئۆقرە بوو، بە شیۆهەکی کتوپر و سەیر وەلامی پرسساری دەدایەو و هیندی جار پەرۆشیی پیۆه دیاربوو، بەلکو شاد و بەنەشە دیاربوو.»

پیووتیر ئیلیچ کە بە شیۆهەکی نامۆ چاوی لە میوانەکی دەکرد، گۆراندی: «پنمبلی چیت بە سەر هاتوو؟ چپوو؟ بۆ ئاوا شەلالی خوین بووی؟ لە جیگایەك کەوتووێ خوار؟ چاویک لە خۆت کە!» باسکی گرت و بردی بۆبەر ئاوینەکە.

میتیا، بە دیتنی دەموچاوه خویناوییهکی خۆی واقعی و پرما و گرژ بوو. لەگەڵ ئەوەی بە تالووکە پارەکی لە دەستە راستەو دەدایە دەستە چەپی، لە ژێر لیۆهوە منجاندی: «قور بەو ناوچاوانەم! هەر ئەمەم کەم بوو،» بەپەلە دەستیکرد بە گیرفانیدا دەسرهەکی دەرھێنی، کە دەرھێنا ئەویش خویناوی بوو. (ئەو دەسرهەیە بوو کە سەر و چاوی گریگۆری پی سربوو.) شوینی خاوینی نەماوو، ئەویش نەك وشک بووبیتەو، وەك تۆپیکی تەر گرمۆلە بووبوو. میتیا بە توورەبی فرییدا و گوتی:

«بەزێاد نەبی! کوته پەرۆیهک نییه... دەموچاومی پی خاوین بکەمەو؟»
«کەوايه بریندار نەبووی؟ وا چاکە دەست و دەموچاوت بشۆی. دەستشۆرییە کە لیۆهە. ئاو دەکەم بە دەستتدا.»

«دەستشۆری؟ زۆر چاکە... بەلام ئەمە لە کوێ دانیم؟» بە شیواوی و پەرۆشییهکی سەیر ئاماژەي بە گەلا سەد رۆبلییهکان کرد و بە چاویکی پر پرسسارەو چاوی لە پیووتیر ئیلیچ کرد، دەتگوت ئەو دەبی بریاردا میتیا پارەکی لە کوێ دانی.

«بیخه گیرفانت، یا لە سەر ئەو میزەي دانی، مەترسە ون نابێ.»

«گیرفانم؟ ئەرئ، گیرفانم. باشه...» وهك ئهوهی له ناکاو لهو ماتى و خو
خواردنهوهیه هاتیته دهرئ، گوتی: «بهلام، هه مووی وپینهیه. ده زانی چی،
وه ره با له پێشدا مه سه لهی ده مانچه کان یه کلا یی بکه ی نه وه. ده مانچه کانم
پێ بده وه. ها، ئه وهش پاره که ت... چونکه زۆرم پێویستی پێیه تی...
دهقیقهیه کیش، ته نانه ت دهقیقهیه کیش ناتوانم کات به فیرو بدهم.»
گه لایه کی سه د رۆبلی له چه که پاره که دهر کیشا و بۆلای پیووتیر ئیلیچی
پاداشت.

- ئاخهر ورده م پێ نییه باقییت بده مه وه، له وه که مترت پێ نییه؟
میتیا دیسان چاویکی له چه که ی پاره که کرد وه و گوتی: «نا» وهك
ئه وهی برۆای به قسه که ی خۆی نه بی، دوو سی جار گه لاکانی ئهمدیوه و دیو
کرد و دیسان گوتی: «نا، هه مووی سه د رۆبلییه،» دیسانیش به چاویکی پر
پرسیاره وه له پیووتیر ئیلیچی روانی.

پیووتیر ئیلیچ پرسی: «ئه وه موو پاره یه ت له کوئ بوو؟ را وهسته با ئه و
کورپه ورویرکه یه م بنیرم بۆ فرۆشگه ی پلاتینکوف، هه تا درهنگانی
دووکانه که ی داناخا. - بزانی پاره که مان بۆ ورد ناکاته وه.» سه ری له دهرگا که
برده دهرئ و هه رایکرد: «میشا، وه ره بۆ ئێره!»

میتیا وهك ئه وهی بیروکه یه کی به زهین گه یشتبێ، گوتی: «فرۆشگه ی
پلاتینکوف زۆر چاکه!» کاتیک کورپه هاته ژوورئ. رۆوی تیکرد: «میشا گیان،
به غار بچۆ بۆ فرۆشگه ی پلاتینکوف و بلی دیمیتری فیودورویچ سلاوی
ده که یاندی و ده یگوت هه ر ئیستا دیم بۆ ئه وئ... به لام گوئ بگره، گوئیگره،
بلی بهر له وهی بگمه ئه وئ سی جینم شامپانی بۆ ئاماده بکا و وهك جاری
پیشوو بیپچیته وه ده مه وه ئ ببه م بۆ ماکرویه.» (له ناکاو رۆوی کرده
پیووتیر ئیلیچ) و گوتی: «جاری پیشوو چوار جینم برد.» دیسان رۆوی کرده
کورپه: «خه مت نه بی میشا گیان، خۆی ده زانی. سه برکه، گوئ بگره، بلی په نیر
و پاته ی ئیسترازبۆرگی و ماسی سوول و ژامپۆن و خاویارم بۆ دانی،
هه رچییه کی هه یه با یی سه د رۆبلم بۆ دانی، یان وهك جاری پیشوو با یی

سه دوبيست پوښل... به لامل راوهسته، بللې ميوه و شيرينۍ له بير نه چي، هر مې و شووتې. بللې دوو يان سي، يا چوار دانه، - نا شووتيه كم به سه. نو قل و چوكليتيشي له بير نه چي. پيښلې ته واوي ئه و شتانه ي جاري پيشو و بردم بول ماکرويه، بايي سيسه د پوښل بوو...

واچاكه ديسان به قه د ئه و جارم بول داني له بيرت نه چي ميسا، ئه گهر ناوت ميشايه...» ديسان رووي كړه پيووتير ئيليچ: «ناوي ميشايه، وانيه؟»
پيووتير ئيليچ، به په روشييه وه گوښې راگرتبو و چاوي ليدنه كړه، هه ليدايه: «جاري راوهسته. وا چاكتره خوت بچي. ئه و نازاني.»

- ئه ري راست ده كه ي، ميسا گيان دهمه وي بول ئه و كاره ماچتبه كم. ئه گهر بچي و له بيرت نه چي، ده پوښل زهمه تانه دده مي. دا هه لي بزانه چده كي. خيراكه... شامپاني له هه مووي گرنگتره. براندي و شه رابي سوور و سپيش، ته واوي ئه و شتانه ي جاري پيشو و كړيم... خويان دهرانه ئه و جاره ي ديكه چيمكړيوه.

پيووتير ئيليچ بيسه برانه قسه ي پيږي: «به لامل گوښگره! من پيموايه واچاكه بول و رد كړنه وي پاره بچي و پيښلې جاري دوكانه كه دانه خه ن، پاشان خوت بچول... سه د پوښل كه ي بديه، با بچي و ردې كاته وه. هه لي بزانه، ميسا گورج بچول و وده وه!» پيووتير ئيليچ ده تگوت به قه ستي ديهه وي به په له به پي بكا، چونكه كوره دهمي بوو بوو به تاقې چرا و به چاوي زهقه وه راوه ستابوو، دياربوو راسپارده كه ي ميتاي له بير نه ماوه و هر حاليش نه بووه. به ترس و سه رسو و پرمانه وه چاوي له دهمو و چاوي خويناوي و قامكه له رزوكه كاني بريوو كه پاره كه ي پيگرتبوو.

پيووتير ئيليچ به گرزي و تووړه يي گوتي: «چاكه، ئيستا وده ده ست و دهمو چاوت بشول. پاره كه يان له گيرفانت ني يان له سه ر ميژده كه دايني... ناوhta، وده ده ي. بالته كه شت داكه نه.»

له گهل ئه وي يارمه تيده دا بالته كه ي داكه ني، گوتي:
- چاوكه، بالته كه شت هه مووي خويناوييه!

میتیا به شیوهیه کی سهیر و ساویلکانه گوتی: «ئمه... هیچ نییه تۆزی سهر قۆله کهی خویناوییه، ئه و لاگیرفانهشی دهره که خویناویی کردوه. رهنگه له مالی فینیا له سهری دانیشتیتم و خوینه که دایدای. چونکه دهره که خووسابوو.» پیووتیر ئیلیچ به مپوموچی گوئی گرتبوو، له ژیر لیوییه وه منجاندی:

- دهی، وادیاره شه پرت کردوه. له گه ل کئ به شه پ هاتی.

خهریکی شته وه بوون، پیووتیر ئیلیچ مه سینه کهی به دهسته وه گرتبوو، ئاوی به دهستیدا ده کرد. میتیا له بهر په له په ل به جوانی سابوونی له دهستی نه دا (دهستی ده له رزی، پیووتیر دواتر ئه وهی له بیر هاته وه). به لام کارمه ندی لای پیداکریی له سهر ئه وه بوو، باشتره سابوون له دهستی بدا و خاوینی بکاته وه. جار له گه ل جار زیاتر به سهر میتیادا زال ده بوو. ههر لیتره دا ده بی ئه وه بلیم پیووتیر ئیلیچ لایکی خاوه ن که سایه تی بوو.

- چاو له نینۆکت که، جوانت نه شو ردوه. ئیستا دهموچاوت بشو، ئیره ی لاجانگت، نزیک گوچکه ت... جوان دهستی لیخه ده ته وی به و کراسه وه برۆی؟ ده چی بۆ کوئ؟ دیوته سهر قۆلی راسته ت هه مووی خویناوییه.

میتیا چاوی له سهر قۆلی کرد و گوتی: «وایه، به خوین شه قیله ی داوه.» - که وایه کراسه که ت بگۆره.

میتیا به ساکارییه کی پر له بر واوه، له گه ل ئه وهی به خاوی ده ست و دهموچاوی وشکه کرده وه و بالته کهی له بهر ده کرد، گوتی: «وه ختم نییه.

هه لیده که م، قۆلم هه لده ده مه وه، له ژیر بالته که دا دیار نابی... چاو لیکه ئاوا!» پیووتیر ئیلیچ به لۆمه وه گوتی: «ده ی پیمبلی ئه و کیشه یه چۆن بوو؟ له گه ل کئ به شه پ هاتی؟ دیسان وه ک جار ان له مه یخانه؟ دیسان له و سه روانه ت داوه؟ ئه مجاره له کیت داوه... یان رهنگه کوشتییت؟»

میتیا گوتی: «ورینه یه!»

- بۆ «ورینه؟»

میتیا گوتی: «خەمت نەبێ،» لە ناکاو پیکەنی. «هەر ئیستا لە نیو بازار پیریژنیکم تخیلکرد.»

- تخیلتکرد؟ پیریژنیک؟

میتیا بە قاقاوه چاوی لە چاوی پیووتیر ئیلیچ بری و وەک ئەوەی کەر بی، نەراندی: «پیره پیاویکیش!»

- نەگەتی! پیریژنیک، پیره پیاویک... کیت کۆشتوو؟

«لەگەڵ یەکتەر پیکهاتین، شەڕمانکرد و - پیکهاتین. ئەوەندە لە بیرم بی، وەک دوو هاوڕێ لیک هەلبراین. گەوجیکە... ئەو لایم خۆش بوو... دانیام تا ئیستا لایم خۆش بوو،... ئەگەر هەستایەتەو، لایم خۆش نەدەبوو.»

- میتیا لە ناکاو چاویکی قرتاند - «بەلام چاوی دەری، دەزانی پیووتیر ئیلیچ بو دەلایم چاوی دەری! خەمت نەبێ! بە جەندەم، هەرکەسیکە چاوی دەری! من هەر گویشتم لای نییه!»

- بۆ لەگەڵ خەلکی شەڕ دەکەیت؟... بۆ وێنە ئەو کیشەییە لەگەڵ ئەو سەروانە لە سەر هیچو پوچ وەرپێت خست... شەڕت کردوو و ئیستا بۆ کەیف و نەهەنگ و رابواردن پەلەتە - خووخەییەکی قوڕت هەیە! سێ جین شامپانی - ئەو هەموو ئەو بۆ چییە؟

«ئافەرین! ئیستا دەمانچەکانم بدەو. بە شەڕفەم ئیتر وەختم نییه. پێم خۆشە لەگەڵ تۆی خۆشەوێست دەمەتەقی بکەم، بەلام وەختم نییه. پێویستیش نییه، ئیتر درنگە و کاتی دەمەتەقی نییه.» دەستیکرد بە گیرفانیدا و هاواری کرد: «پارەکانم! کوا پارەکانم؟ لە کۆیم دانان؟»

- لە سەر میزەکەت دانا... خۆت... ئەوەتا. لەبیرت چۆتەو؟ خۆ لەلای تۆ پارە وەک چلکی دەست وایە. ها، ئەوەش دەمانچەکانت. سەیرە، سەعات شەش بۆ دە پۆبل بە بارمەتە دانان، بەلام ئیستا هەزاران پۆبلت پێیە، دوو سێ هەزار پۆبل زیاترە.

میتیا کە پارەکە لە گیرفانی پاتۆلەکە دەناخی، بە پیکەنینەو گوتی: «تۆ سەری خۆت، سێ هەزار!»

- ئاوا لیت ون دەبی. لە سەر کانگای ئالتوون دانەنیشتووی!

«کانگا؟ کانگای ئالتوون؟ میتیا دای لە قاقای پیکەنین و بە پرمەپرم گوتی: «پیرخۆتین، پیتخۆشە بچی بۆ کانگای ئالتوون؟ ژنیک لێرە لە پێوێ سێ هەزار رۆبڵت دەدات، بەو شەرتە بچی. ئەو چاکەییە لە گەڵ من کرد. بۆ کانگای ئالتوون نە ماوە». ناوی مادام خۆخلاقوفە، دەیناسی؟»

پیووتیر ئیلیچ بە گومان و دردۆنگییەوێ چاوی لێکرد و گوتی: «نایناسم، بەلام تاریفیم بیستووێ و دیتووشمە. یانی هەر بە راستی ئەو سێ هەزار رۆبلی پێدای؟»

- سبەینی لە گەڵ هەلاتنی خۆر، لە گەڵ ئەوێ «فیبس»ی هەمیشە لاو لە گەڵ ریز و پاکیی خۆدا بەرەو تەشق بال دەگرێ، بچۆ بۆلای ئەو مادام خۆخلاقوفە و لێی بپرسە ئەو سێ هەزار رۆبلی پێداوم یان نا. هەول بدە و تێبکە.

- نازانم پێوەندیتان لە گەڵ یەکتەر چۆنە... بەلام چونکە ئاوا لێپراوانە دەلیی، پێمواوە بە راستی ئەو پارەییە پێداوی. پارەت بە دەستەوێ، بەلام بە جێی ئەوێ بچی بۆ سبیریا، خەریکی هەمووی خەرج دەکەیت... هەر بە راست پێمبلی بزانم دەچی بۆکۆی؟

- بۆ ماکوێ.

- بۆ ماکوێ؟ بەلام ئەو نیوەشەو!

میتیا لە ناکاو گوراندی: «سەردەمێک کۆرە هەموو شتێکی هەبوو، بەلام ئێستا هیچی نییە.»

- چۆن «هیچی نییە؟» بەو هەزاران رۆبڵەوێ وا دەلیی!

- باسی هەزارییهکان ناکەم. بەزێاد نەبن. باسی کەسایهتیی ژن دەکەم.

لەرزۆکە بناغەیی دلی ژن

لیۆرپێژە لە دەهۆ و فیل کردن

لە گەڵ ئۆلیس هاوڕام، ئەوێ قسەیی ئەوێ.

- سهرم له قسه کانت دهرناچی!

- بۆ مه ستم؟

- نا، مه ست نئی، به لام خراپتر.

- پۆحم مه سته، پيووتير ئيليچ پۆحم مه سته! به لام ئيتير به سه!

- چی ده که ی، ده مانچه که پر ده که ی؟

- ده مانچه که پر ده که م.

میتیا کالانی ده مانچه که ی کرده وه و سه ری قوتووی بارووته که ی هه لپچری و به ئارامی بارووتی له لوله که ی کرد به شیشه دایگرته وه. پاشان گولله که ی دهرهینا و بهر له وهی بیخاته نیو لوله که وه به دوو قامکی گرتی و له بهر چاوی رایگرت.

پیووتیر ئیلیچ به په رۆشی و کونچکاوی چاوی لی کرد و پرسیی: «بۆ ئاوا ته ماشای ئه و گولله یه ده که ی؟»

- ههر له خۆرا، ده لیم بزانم ئه گهر بتههوی گولله یه ک له میتشکی خۆت بده ی، چاو له گولله که ی ده که ی یان نا؟
- بۆ چاوی لیکه م؟

«له میتشکم راده چی، بۆیه زۆر خۆشه چاوی لیکه م و بزانم چۆنه. به لام ئه مه گه وجیه تییه، گه وجیه تییه کی کتوپر» له گه ل ئه وه ی گولله که ی خسته نیو لوله که وه و شیشکو تی کرد، گو تی: «ئیسنا ته واوه. پیووتیر ئیلیچی به ریز، قورپاته، هه مووی قورپاته، خۆزگه ده تزانی چ قورپاتیکی شه! ئه گهر هه یه کو تی کاغه زم ده یه.»

- ها ئه وه ش کاغه ز.

- ئه وه نا، کاغه زیکی تازه و خاوینم ده یه. ده مه وی لیی بنووسم. پیووتیر ئیلیچ کو تی کاغه زی سپیی پیندا. «ئه وه باشه،» میتیا قه له میکی له سه ر میزه که هه لگرت و به په له دوو دیری نووسی. پاشان چوارقه دی کرد و نایه گیرفانی جلیسقه که ی. ده مانچه کانیشی نایه وه نیو کالانه که یان، قرته که ی داخستن و به

دەستىيەو ە گرت. پاشان بە بزەيەكى ئارام و خەيالئىيەو ە چاوى لە پيووتير ئيليج کرد و گوتى:

- ئەمجار با برۆين.

پيووتير ئيليج بە شلەژاوى پرسىي: «بچين بۆكوى؟ نا، جارئ سەبركە... ناکا بتههوى ئەو گوللەيە لە مېشكى خۆت دەي؟»

- گالتەم دەکرد! دەمەهوى بژيم. ئاشقى ژيانم! لەوبارەو ە دلئابە. ئاشقى فيبسى قژ زيړين و تيشكە گەرموگورەكەيم... پيووتير ئيليجى ئازين، دەزانى چۆن پاشگەز بيتەو ە؟

- مەبەستت لە «پاشگەزبوونەو ە» چييه؟

- دەست لەكۆل كردنەو ە. واز هيتان لە بوونەو ەريكى خۆشەويست و كەسيك كە لىي بيزارم. هەروەها ئيزنى خۆشەويست بوون بە كەسيكدان كە لىي وەرەزم - واز هيتان و دەستبەردار بوون يانى ئەو ە! يانى پييان بلئى: «خودا چاكتان بۆ بكا، برۆن بەدواي ژيانى خۆتاندا، برۆن، منيش...
- توش؟

- بەسە، با برۆين.

پيووتير ئيليج چاويكى ليكرد و گوتى: «و ەللا بە كەسيك دەلئيم نەهئى بچى، بۆ دەچى بۆ ماكرۆيە؟

- ژنيك لەوييە ژنيك، حالئى بووى، ئيتەر دەمت ليكنئ.

- گوئيگرە، ئەگەرچى زۆر وەحشى و بئپرەحمى، بەلام هەميشە خۆشم ويستوى، دللم ناحەسيتهو ە، خەممە.

- هاوړئ گيان سپاستدەكەم. دەلئى وەحشيم. وەحشى، وەحشى! ئەو ە شتيكە هەميشە خۆم دەيلئيم. وەحشى! ها ئەو ەش ميشا هاتەو ە! خەريك بوو لەبىرم دەچۆو ە.

ميشا بەغار خوى کرد بە ژوورئدا، چەكەيەكى پارەي ورد بە دەستەو ە بوو. گوتى فرۆشگاگەي پلاتينكۆف هەموو كەوتوونە جمووچۆل. «خەريكن ماسى و بترى و چايى دادەگرن، بە زووترين كات هەمووى ساز دەكەن و

دهیښچنه وه. « میتیا گه لایه کی ده رږبلۍ دا به پیووتیر ئیلیچ، پاشان گه لایه کی ده رږبلۍ تری بۆ میشا فریدا.

پیووتیر ئیلیچ نه راندی: «دهست هه لگره! له مالۍ مندا هه قی ئه و کارهت نییه. خووخده و ئاکاریکی ناحهز و گنده له. پاره کهت هه لگره. هانی. بیخه ئیره ته وه، بۆ زایه ی ده که ی؟ سبه نیی به کارت دی، دلنایام بۆ قهرز کردنی ده رږبل دیسان دینیته وه بۆلام. بۆ پاره کانت ناخه یته گیرفانی باخه لته وه؟ لیت گوم ده بی!»

- هاوړی گیان، وهره پیکه وه بچین بۆ ماکرویه.

- من بۆ بیم؟

- وهره با به سه لامه تی ژیان بتریه که هه لدهین! دهمه وی مه ی بنۆشم، ئه ویش به تاییه ت له گه ل تو. تا ئیستا له گه ل تو دانه نیشتووم، وا نییه؟

- زور چاکه ده توانین بچین بۆ متروپولیس. هه ر ئیستا دهمویست بچم بۆ ته وی.

- وه ختم نییه. وهره با بچین له خه لوه تی دوو کانه که ی پلاتینکوف ده خوینه وه. ده کرځ مه ته لۆکه یه کت لی داهیتم؟

- دایهینه بزائم چیه.

میتیا کوتیک کاغزی له گیرفانی دهرهینا و کردیه وه و دایه دهست پیووتیر ئیلیچ. به خه تیکی خوش لینی نووسرابوو: «له بهر خاتری ژیان خۆم سزا ددهم، ته وای ژیانم سزا ددهم!»

پیووتیر ئیلیچ دوا ی خویندنه وه ی گوتی: «به راستی ده بی له گه ل که سیک قسه بکه م. هه ر ئیستا دهرۆم که سیک ئاگادار ده که م.»

- دهره تی ئه وه ت نابی کوری چاک، وهره په رداخیک هه لده. وهره با برۆین!

فرۆشگه ی پلاتینکوف له سووچنکی شه قامه که هه لکه وتبوو، دوو سی دهرگا له مالۍ پیووتیر ئیلیچ وه دوور بوو. گه وره ترین سوپه رمارکیتی شاره که مان بوو و له باره ی چاکیه وه قسه ی له سه ر نه بوو. چه ند بازرگانی ده وله مند به شه ریکایه تی دایانابوو. هه رچییه کت ویستبایه بوویان. ئه وه ی له فرۆشگه کانی پترزبورگ بوو، ئه مانیش بوویان: هه موو چه شنیک که لوپه ل و خواره مه نی،

شهرابی «سازکراو به دهستی برایانی ئیلی سۆف»، میوه و جگهره و چایی و شه‌کر و قاوه و هتد... سئی فروشیار و دوو و پویره‌که کاریان تیدا ده‌کرد. ئه‌گهرچی شاره‌که‌ی ئیمه‌فه‌قیرتر بووبوو، خاوه‌ن زه‌وی و زاره‌کان کۆچییان کردبوو و کاروباری بازرگانی له‌کزیی دابوو، به‌لام سۆپه‌رمارکی‌ت و فروشگاگان رَمینی باشتریان هه‌بوو. کپیریاری زیاتر پووی تیکردبوون. کار به‌ریوه‌به‌رانی فروشگاهه‌ تیکرا چاوه‌روانی میتیا بوون. سه‌ودای سئی چوار هه‌وتوو له‌مه‌وبه‌ری، هه‌روا له‌بیریان مابوو: هه‌موو جوړه شه‌راب و خواردمه‌نبیه‌ک بایی چه‌ندسه‌د رۆبل، هه‌مووشی به‌نه‌غد (دیاره‌ خو قه‌رزی له‌گه‌ل ناکه‌ن). له‌بیریانه‌ ئه‌و کاته‌ش وه‌ک ئیستا، میتیا چه‌که‌یه‌کی پارهی سه‌د رۆبلی به‌ دهسته‌وه‌ بوو. به‌بئی حیساب و کیتاب پیتیدا ده‌دا و به‌م ده‌ست و به‌و ده‌ست خه‌رجی ده‌کرد. به‌بئی ئه‌وه‌ی چه‌نه‌ لیدا و بییری لییکاته‌وه‌ ئه‌و هه‌موو شه‌راب و خوړاکه‌ به‌کاری چی دی. ته‌واوی خه‌لکی شار ده‌یانزانی میتیا ئه‌و کاته‌ له‌گه‌ل گرووشنکا چووه‌ بۆ ماکرویه «به‌ شه‌و و پۆژیک سئی هه‌زار رۆبلی له‌ ئاو کردوو و دوا‌ی که‌یف و رابواردن هه‌تال و به‌تال گه‌راوه‌ته‌وه‌». خیلێکی قه‌ره‌چیش (که‌ ئه‌و کاته‌ له‌ قه‌راغ شاری چادریان هه‌ل‌دابوو). له‌گه‌ل خو‌ی بردبوو. قه‌ره‌چییه‌کانیش دوو پۆژی ته‌واو مه‌ستیان کردبوو و به‌ که‌یفی خو‌یان پارهیان لیه‌ه‌ل‌کراند بوو، به‌ دلی خو‌شیان شه‌رابی گرانابییان خواربووه‌. خه‌لک هه‌موو به‌ میتیا پیده‌که‌نین که‌ شامپانی داوه‌ به‌و قه‌ره‌چییه‌ چلکن و پلگانه‌ و شیرینی و پاته‌ی ئیستراسبۆرگی داوه‌ به‌ ژنان و کچانی لادینی، بۆیه ئه‌و هه‌له‌ خه‌رجیه‌ی میتیایان کردبووه‌ بنیشته‌ خو‌شکه‌ی سه‌ر زاریان. ئه‌گهرچی به‌ره‌و‌وو نه‌یان ده‌و‌یرا پیتکه‌نن و له‌بزیان بگه‌رئ. چونکه‌ زۆر کاریکی پر مه‌ترسی بوو، پاشمله‌ قسه‌یانده‌کرد. به‌تایبه‌ت له‌ مه‌یخانه‌ میتیا خو‌ی دانی به‌وه‌دا نا که‌ دوا‌ی ئه‌و هه‌موو عه‌بله‌خه‌رجی و پاره‌ له‌ ئاو کردنه‌ گرووشنکا ئیزنی دابوو «لاق‌ی ماچکا» بۆیه‌ کو‌ری باده‌نۆشان زۆری پیتکه‌نین.

کاتیک میتیا و پیووتیر ئیلیچ گه‌یشتنه فروشگاکه، چاویان به عاره‌بانه‌یه که کهوت به سئ ئه‌سپی زه‌نگوله له‌مله‌وه. «ئاندیری» عاره‌بانه‌چی له‌وئ چاوه‌روانی میتیا بوو. نیو که ژاوه‌که‌شی به فهرش و په‌رده رازاندبووه. کاروباری پیچانه‌وه‌ی که‌لوپه‌له‌کانیش ته‌واو بووبوو. ته‌نیا مه‌حتله‌ی ئه‌وه بوون میتیا بی، سیایی بده‌نه ده‌ست و پاره‌ی لی‌وه‌رگرن و بیانخه‌نه سه‌ر عاره‌بانه‌که. پیووتیر ئیلیچ به واق و‌رمانه‌وه له میتیای پرسى:

ئهم عاره‌بانه‌یان به‌و دهموده‌سته له‌کوئ هیناوه؟

کاتیک به هه‌لاتن ده‌هاتم بۆلای تو، تووشی ئاندیری بووم و پیمگوت راست بچی بۆبه‌ر فروشگای پلاتینکۆف و له‌وئ چاوه‌روانم بی. به‌جاری وه‌دره‌نگ کهوتین. جاری پیشوو تیمووتی بردمانی بۆ ما‌کرویه. به‌لام ئیستا تیمووتی ژنیکی جادووبازی بردووه. ئاندیری، بلی زوو بگه‌ینی؟

ئاندیری عاره‌بانه‌چی پیاویکی موو زه‌رد و نزیکه‌ی چل سالانه ده‌بوو. بالته‌یه‌کی دریژی له‌به‌ردا بوو، که‌په‌نکی‌کیشی به سه‌ر شانه‌وه بوو، به گه‌رمی وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌گه‌ر زۆر توند رۆیشتبیتن، سه‌عاتیک به‌ر له ئیمه ده‌گه‌نی، له‌وانه‌یه له سه‌عاتیکیش که‌متر. خۆم تیمووتیم به‌رێکرد. ده‌زانم چۆن ده‌روا. ئه‌وان له پپی ئیمه ده‌رناچن. شتی‌وا هه‌ر نابێ، له‌وانه‌یه پیشیان بگه‌ینه‌وه.»

ئه‌گه‌ر ته‌نیا سه‌عاتیک دواى ئه‌وان بگه‌ینی، په‌نجا رۆب‌لت ده‌ستخۆشانه ده‌ده‌می.

دیمیتری فیو‌دۆرۆویچ، له سه‌ر گریو ناهیلیم نیو سه‌عاتیش به‌ر له ئیمه بگه‌نی، ئیتر سه‌عاتیک جیی خۆی هه‌یه.

ئه‌گه‌رچی میتیا که‌وتبووه په‌له و سه‌رحیسایی که‌لوپه‌له‌کانی ده‌بوو، فه‌رمانی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی ده‌رده‌کرد، زۆر بی جئ قسه‌یده‌کرد و جاری وابوو بۆخۆشی له خۆی نه‌ده‌گه‌یشت. پیووتیر ئیلیچ وای به باش زانی یارمه‌تیى بدا و له‌و ته‌نگ‌ژه‌یه ده‌ربازی بکا.

میتیا فه‌رمانی دا: «بایی چوارسه‌د رۆبلی ته‌واو، له‌ چوارسه‌د رۆبلی که‌متر نه‌بێ. راست وه‌ک که‌ره‌تی پێشوو. چوار جین شامپانی، نابێ بتریه‌کی که‌متر بێ.»

پیووتیر ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئه‌و هه‌مووه‌ت بۆ چیه‌؟ سه‌برکه‌! ئه‌و جه‌عه‌یه‌ چیه‌؟ چی تێدایه‌؟ لێم رۆونه‌ بایی چوارسه‌د رۆبلی تێدا نییه‌.»

میتیا فه‌رمانی دا: «بایی چوارسه‌د رۆبلی ته‌واو، له‌ چوارسه‌د رۆبلی که‌متر نه‌بێ. راست وه‌ک که‌ره‌تی پێشوو. چوار جین شامپانی، نابێ بتریه‌کی که‌متر بێ.»

پیووتیر ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئه‌و هه‌مووه‌ت بۆ چیه‌؟ سه‌برکه‌! ئه‌و جه‌عه‌یه‌ چیه‌؟ چی تێدایه‌؟ لێم رۆونه‌ بایی چوارسه‌د رۆبلی تێدا نییه‌.»

دووکان داره‌کان زمان چه‌رانه‌ هه‌لیان دایه‌. ئه‌م جه‌عه‌یه‌ش بتریی شامپانی تێدایه‌ و «پێویست‌ترین که‌لوپه‌ل» وه‌ک مه‌زه‌ و شیرینی و چۆکلیت و هتد. به‌لام به‌شی سه‌رکی شته‌کان به‌جیا ده‌پێچینه‌وه‌ و وه‌ک جاری پێشوو به‌ عاره‌بانه‌یه‌کی تایبه‌ت ده‌نیڕین، به‌ عاره‌بانه‌یه‌کی سی ئه‌سپه‌دا به‌رپێ ده‌که‌ین که‌ هینده‌ به‌ پرتاو ده‌روا سه‌عاتیک دواي گه‌یشته‌ی دیمیتری فیوڤرۆویچ ئه‌ویش ده‌گاتی.

میتیا به‌ توندی پێداگری کرد که‌: «له‌ سه‌عاتیک زیاتر نه‌بێ! له‌ سه‌عاتیک زیاتر نه‌بێ! شیرینی و شه‌گه‌لاتی زیاتر دانێن. کچانی ئه‌وئ بۆ شیرینی و شه‌گه‌لات نه‌ماون.»

پیووتیر ئیلیچ به‌ گرژی و شله‌ژاوی گوتی: «شیرینی و شه‌گه‌لات قه‌یناکا، به‌لام چوار جین شامپانیت بۆ چیه‌؟ جینیک به‌سه‌.» پاشان ده‌ستیکرد به‌ چه‌نه‌ لێدان و داوای فاکتۆری فروشی ده‌کرد. به‌لام ته‌نیا توانیی سه‌د رۆبلی لی‌که‌م کاته‌وه‌. له‌ کۆتاییدا هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی بایی سی‌سه‌د رۆبلی شتومه‌ک بۆ بنێرن.

پیووتیر ئیلیچ بیریکی تری کرده وه و گوتی: «جا ئیستا چونت پی خوشه وابه، به جهندهم! به من چی؟ پاره ی مفتت وه گیر که وتووه، خودای ده کرد ئاورت تی به رده دا.»

میتیا دهستی گرت و بردی بۆ خه لوه تیی پشته وه ی دوو کانه که. «وهره لیروه، جه نابی ئابووری زان، لیروه، تووره مه به. هر ئیستا له گه لم وهره، چونکه مرقیقی له بهر دلانی، هر له وجوره که سانه ی که من خوشم دهوین.» میتیا له پشت میزیکی چکوله دانیشته که سفره یه کی سپی له سه ر راخرا بوو. پیووتیر ئیلیچیش به ره ورووی دانیشته. خیرا بتریه کیان شامپانی بۆ هینان. لیان پرسین سه دهف مه یل ده که ن یان نا. «سه دهفی تازه و بی وینه مان بۆ هاتووه.»

پیووتیر ئیلیچ به تووره یی گوراندی: «به زیاده بی، من سه دهف ناخوم. هیچی دیکه شم پیویست نییه.»

میتیا گوتی: «فریای خواردنی سه دهف ناکه وین، منیش برسیم نییه.» پاشان به نه رموونیانی گوتی: «هاورپی گیان، ده زانم به عومراتی خوم ئه وه ندهم هه له خه رجی و کاری بی سه ره وه به ره نه کردووه.»

- کئ ئه وه ی پی خوشه؟ سی جین شامپانی بۆ لادییه کان، وه لالا هر ئه وه پیاو له دین ده رده کا!

- مه به ستم ئه وه نییه. باسی نه زمیکی زاتی ده که م، که له ژیا نی مندا هه رگیز ئه وه نه زمه نه بووه. ته وای ژیانم لیوپیژ له بی نه زمی و بی سه ره وه به ره یی بووه و که سیک پیویسته نه زمیکی بی بدا. وانیه؟ ئه وه جیناسه وانیه؟ - جیناسی چی، تۆ خه ریکی ورینه ده که ی!

سپاس بۆ خودای ئاسمانه کان

سپاس بۆ خودای وجودی خوشم...

ئهم شیعره رۆژیک له دلم که لاوپیژی کرد، شیعریش نییه، فرمیسه که... خوم دامناوه... هه لبه ته نه که ئه و کاته ی پریشی سه روانی گورینم ده کیشا... - بۆ له ناکاو ئه وت وه بیر هاته وه؟

- بۆ وهبیرم هاته وه؟ گه وجییه تی! هه موو شتیك كۆتایی پیدی؛ هه موو شتیك هاوته راز ده بی. ئەسل و فەرعی مه سه له كه ئە وه یه.

- ده زانی چی، ئەو ده مانچه یه مه له بیر ناچیته وه.

- ئە وه ش گه وجییه تییه! مه ی فرکه و بیر ی لیمه كه وه. من ژیانم خو ش ده وئ.

یه كجار زۆریش. زۆر زۆر هه ز به ژیان ده كه م. تیگه یشتی؟

هاوړی گیان. وه ره با به سه لامه تی ژیان دوو په رداخ بخوینه وه.

ده زانی بۆ له خو رازیم؟ من هیچو پووچم، به لام لووت به رز و له خو رازیم. له گه ل ئە وه شدا كه بیر له هیچو پووچی خو م ده كه مه وه ئازار ده كیشم، به لام هه روا له خو رازیم، ته واوی دنیا ته قدیس ده كه م. خودا و ته واوی مه خلوقاته كه ی ته قدیس ده كه م. به لام... ده بی بوونه وه ریکی مزیر له نیو به رم، چونكه ده ترسم بخو شی و ژیانی خه لكی بخاته مه ترسییه وه... برای خو شه ویست، وه ره با به سه لامه تی ژیان پیدا كه ی. چی ده توانی له ژیان خو شه ویستتر و شیرینتر بی؟ هیچ، هیچ شتیك! به سه لامه تی ژیان و به سه لامه تی شاژنی شاژنان.

- ئیستا كه پیت خو شه به سه لامه تی ژیان و شاژنی شاژنانت با بخوینه وه.

یه کی په رداخیكیان هه لدا. ئە گه رچی میتیا شه ژا بوو و ده ست و دل بازی ده كرد، به لام له ناخه وه په روش بوو. ده تگوت دل ه راو كییه کی تال و تا فته پروو كین له سه ر شانی باره.

- میشا... ئە وه ش میشای تو! میشا گیان وه ره بۆ ئیره و ئە م جامه به سه لامه تی فیسی قژ زیرینی به یانی بخو وه.....

پیووتیر ئیلیچ به توو ره یی گو راندی: «بۆ ئاوا ده كه ی؟»

- به تو چی، وام پی خو شه!

- ئا، ئاخ!

میشا جامه كه ی نا به سه ریه وه و كر نو شیکی برد و ده ره پری بۆ ده ری.

میتیا گوتی: «ئهمه ی دواتر وه بیر دیته وه. ژن، من ژنم خو ش ده وئ! ژن چییه؟ فریشته ی سه ر زه وئ! دلم گیراوه، زۆر دلته نگم پیووتیر ئیلیچ. هاملیت

له بیره؟ «زور دلتەنگم ئەی هۆراشیوی خوشەویست، بۆت بە داخم! مخابن ئەی یۆریکی چارەپەش؟» رەنگە یۆریک من بم، بەلێ، ئیستا من یۆریکم. داها تووش ئەوە پروون دەکاتەو.»

پیووتیر ئیلیچ بە بێدەنگی گویی راداشتبوو. میتیا تۆزی بێدەنگ بوو، چاوی بە سەگیکی چکۆلەیی جوان و چارەپەش کەوت، لە سووچینک هەلتووتکا بوو، لە دوکاندارەکی پرسی: «ئەو سەگی کێیە؟»

سەگی باربارا ئەلکسیفنا. لەگەڵ خۆی هینای بۆ ئێرە و لەبیری چوو بیباتەو. دەبی بۆی بنێرینەو.

میتیا مات و مەلەول منجاندی: «لە گوردان... سەگیکی ئاوام... دیو. بەلام ئەو لاقی چەپەیی شکابوو... ئەری پیووتیر ئیلیچ دەمەوی لیت بپرسم، تا ئیستا دزیت کردووە؟»

ئەو چ پرسیاریکە؟

مەبەستیکی ئەوتۆم نییە. پێمبلی تا ئیستا گیرفانی کەست بریو. مەبەستم پارەیی دەوڵەت نییە، هەموو کەس دەیدزی، بێگومان تۆش کارمەندی و دزیت کردووە...

جوانەمەرگ بی بۆ قسەت.

مەبەستم پارەیی خەڵکانی ترە. برینی گیرفانی خەڵکی؟ لە جزدانەکانیان، ها؟ کاتیک نو سالان بووم بیست کۆپکم لە دایکم دزی. بە دزییەو لە سەر میژەکە هەلمگرت و توند لە قۆلەمیچەم نا.

دەیی پاشان چتکرد؟

ئاخ، هیچ، سێ رۆژ شاردمەو. پاشان هەستم بە شەرمەزاری کرد، راستیم گوتو دامەو بە دایکم.

ئەیی دواي ئەو؟

زەبری قامچی. بۆ پرسیاری وادەکە؟ دزیت کردووە؟

میتیا فیلبازانە چاویکی قرتاند و گوتی: «ئەری.»

پیووتیر ئیلیچ بە کونچکاوییهو پرسی: «چت دزیو؟»

میتیا گوتی: «کاتیک نو سالان بووم، بیست کۆپکم له دایکم دزی و دوی سی پۆژ دامهوه.» دوی ئەوه له ناکاو ههستا سه‌ره‌پی.

ئاندری له ده‌رگای فرۆشگا کهوه هه‌رای کرد: «دیمیتری فیودورۆویچ، وه‌ری نه‌که‌و بز؟»

- ئامادەى؟ ئۇو ھاتىن! چەند وشەى دىكە و.... ئاندرىش، كاتى وەرپى كەوتن، يەرداخىكى وركا يىداكرد.

هیندیکیشی براندی بدنئ! ئه و قوتووہ - (قوتووی دهمانچه کان) - بخه ژیر کورسییه که ی منه وه. خوداحافیز، پیووتیر ئیلیچ، ئیمهت له بیر نه چی، گهردنه ئازاکه.

- مه گین تو سبه یینی ناگه رییه وه؟

- جاری نازانم.

- کابرای دوکاندار وهک کارگ له بهر ده می هه لتوقی و گوتی: «جه ناب

حیسا بہ کہت لہ بیر نہ چی!»

- ها، به چاوان، هر ئیستا.

چه‌کە‌ی پاره‌کە‌ی له‌ گیرفانی دەر‌هێنا و سێ گە‌لای سە‌د پۆ‌لبلی دەر‌کێ‌شا و له‌‌بەر دە‌می کابرای دوکاندار داینا و به‌ هە‌ڵ‌ه‌داوان دەر‌پە‌ری بۆ دەر‌ی. هە‌موو کار‌به‌‌پۆ‌وه‌به‌‌رانی فرۆ‌شگا‌که دە‌ستی‌ان به‌ سینگ‌یا‌نه‌وه گرت و له‌‌گە‌ڵ دوعا و مائا‌وا‌یی به‌‌دوا‌یدا هات‌ته‌ دەر‌ی. ئان‌در‌ی، په‌‌رداخ‌یک‌ی یه‌‌ک‌بین هە‌‌ڵ‌دابوو و له‌‌بەر په‌‌له‌‌په‌‌ل له‌‌ گه‌‌رووی گیرابوو و ده‌‌کو‌خی. په‌‌ری‌یه سەر‌ فایت‌و‌ونه‌که و له‌‌جێ‌ی خۆ‌ی دان‌یشت. به‌‌لام میت‌یا تازه‌ سوار بوو‌بوو، له‌‌ ناکاو به‌‌ سه‌‌رسو‌وپ‌مانه‌وه‌ چاو‌ی به‌‌ فین‌یا که‌‌وت له‌‌ هه‌‌م‌به‌‌ریا را‌وه‌‌ستا‌وه. فین‌یا به‌‌ هه‌‌ناسه‌‌بر‌ک‌ی په‌‌ری‌یه سەر‌ عاره‌‌بانه‌‌که و به‌‌ گریان‌ه‌وه له‌‌ هه‌‌م‌به‌‌ر میت‌یا‌دا ده‌‌ستی لێ‌‌ک هه‌‌ڵ‌پ‌یکا و خۆ‌ی‌دا به‌‌ سه‌‌ر که‌‌وشه‌‌کان‌دا:

- ديميترى فيودوروويچ، ديميترى فيودوروويچى خوشەويست و دلوفان،
 كارت بە خاتونەكەم نەبى، تۆ خدا روحى پېيكە. مەموو شىتىكم
 يەكوتى... ئەو كابرەش مەكۆرە، لە يېشىدا ئەو ھات، ئەو ئاشقى خاتونەكەمە!

ئەو لەگەڵ ئاگرافنا ئەلکساندرفنا زەماوەندی کردوو. ھەر بۆ ئەو لە سبیریا گەراوەتەو. دیمیتری فیودۆرۆویچی ئازیز، تکتا لیدەکەم، مەیان کوژە! پیووتیر ئیلیچ منجاندی: «ئاوا، ئاوا، ئاوا، ئەو تازە تیگەیشتم، کەوايە ئەو خەیاڵەت لەسەردایە؟ ئیستا بۆم دەرکەوت، چیت لەسەردایە. پاشان بە دەنگیکی بەرز گوراندى بە سەر میتیادا: «دیمیتری فیودۆرۆویچ، ئەگەر پیاوی، ئەو دەمانچانەت بدە بە من. گویت لێئە دیمیتری؟»

میتیا وەلامی دایەو: «دەمانچە؟ براکەم، مەترسە، لە شار بچمە دەرئ فریایان دەدەمە نێو زەلکاویکەو.» دواى ئەوئ لە سەر جیگاگەئ دانیشت، گوراندى: «هەستە فینیا، لەبەر دەمدا چۆک دامەدە. خەمت نەبێ، میتیا کارى بە سەر کەسەو نیه، ئەم گەوجە کەرمیشکە ئیتر ئازار بە هیچ کەس ناگەيەنێ. بەلام فینیا، تاوئ لەمەوبەر ئازارم بە تۆ گەياند، کەوايە بمبورو لە منى چارەڕەشى هیچوپوچ خوش بە... ئەگەر لیشم خوش نەبێ، گرینگ نیه. ئیستا ئیتر بۆ من فەرق ناکا. ئاندري، لیخوڤرە، بە چوارنال لیخوڤرە!»

ئاندري خەرەزەنگی ھەلسووراند و زرينگەئ زەنگولە ھەستا.

خوداحافیز، پیووتیر ئیلیچ! دواين فرمیسکم پیشکەش بە تۆ دەکەم!..

پیووتیر ئیلیچ ھەروا کە چاوی لە رۆیشتیان بریوو، لەبەرخۆیەو گوتی: «ئەو مەست نیه، بەلام وەک شیت و دلووکار ھەروا چەقە چەق دەکا.» بریاریدا لەوئ بمینیتەو، چاوەدیری پێچانەوئ کەلوپەلەکان بکا. چونکە دەیزانی فیلا لە میتیا دەکەن. بەلام لە ناكاو رقی لە خۆئ ھەستا تفیکى لە عەرزەکە کرد و فروشگاگەئ بەجئ ھیشت، پاشان بە ھەلەداوان رۆیشت بۆ بیلارد کردن لە مەيخانەئ میتروپۆلیس.

ھەروا کە دەرۆیشت، لەبەرخۆیەو گوتی: «ئەگەرچی مروقینكى باشە، بەلام زۆر گەوجە. نەقلئ ئەو ئەفسەرە، کۆنە میردەکەئ گرووشنکاشم بیستوو. چاکە ئەگەر ئەو کابرایە ھاتبیتەو بۆ ماکوڤیە... ئاخ، ئەو دەمانچانە! قیروسيا! خو من لەلەئ نیم چاوی دەرئ. ھەرچیەکیان پێخۆشە با بیکەن! ئەئ بلیئ نەقەومئ؟ نا، ئەوانە تاقمیکى جینگزین، هیچیان لە دەست نایە. دەخۆنەو و پیک

- دهستی سیټه می یارییه که یان دامه زراند و ورده ورده مشتومر سه بارهت به میتیا دامرکا. به لّام له کوتاییی دهستی سیټه مدا پیووتیر ئیلیچ له یاری تاقه تی به سهر چوو، داری بیل یارده که ی دانا و به بی ئه وهی شیو بخوا له مه یخانه چوو ده ری. کاتی گه یشته نیو بازار، له بهر په رۆشی له جیی خوی راوهستا و سهری له خوی سوپما. بۆی ده رکهوت هه وای چوون بۆ مالی فیو دۆرپا و لوو یچ له سهری داوه، بۆ ئه وهی بزانی پرو داویک قه و ماوه یان نا. له بهر خاتری مه سه له یه کی قۆر - که دلّیام هه رواش ده بی - دهمه وهی هه موو ئه ندامانی ماله که له خه وه سستیم و هاوار و هه لّلا وه ری بخه م؟ به گو ری بایانه وه، به من چی، خۆ من وه کیل و هه قدری ئه وان نیم.»

به خه مباری و دلّته نگي به ره و مال بۆوه و له نا کاو فینای وه بیر هاته وه. به قه لّسی به خوی گوت: «ده بوو چه ند ده قیقه له مه وه بهر نه مه یشتایه برپا و پرسیارم لیکردایه، ئیتر هه موو شتیکم بۆ پروون ده بۆوه.» له نا کاو تاسه ی تی گه یشتن له وه مه سه له یه وه ها ناخی ته نی، له نیوهی پگادا وه پرسو ورا و به ره و مالی فینا، شوینی ژیا نی گرووشنکا ملی ری گرت. گه یشته بهر درگا گه وره که و ته ق ته ق لی دا. ته قه ی ده رگا که به و شه وه کړو کپه وه خوی هینایه وه و ههستی به شه رمه زاری کرد. هیچ کهس وه لّامی نه دایه وه، هه موو خه وتبوون. به دلّیکی خه مباره وه له خوی پرسی: «بۆ له خۆرا دهمه وهی هه روا قاله قاله وه ریخه م؟» به لّام به جیی ئه وهی ملی ری بگری و بگه پته وه، به هیز و قه وتی خوی ده سستیکرد به لّیدانی ده رگا که و بی ده نگي ئه و گه ره ک و شه قامه ی شله قاند.

له گه لّ ئه وهی رقی هه ستابوو، هه ر مشتیکی له ده رگا که ده دا و له بهر خۆیه وه ده یگوت: «یانی کهس نایه بی کاته وه؟ باشه، خه وی مه رگیش چووبیته چاوتان هه لّانده سستیم، ئه ری هه لّانده سستیم.» له و کاته دا توندتر له پیشوو وه رگه رایه ده رگا که.

«منیش دیم»

دیمیتري فیودوروویچ به پرتاو بهرهو ماکرویه به پړیوه بوو. هه تا گه یشتنه ماکرویه نژیکه ی دوازدده کیلومه تریان مابوو. به لام ئەسپه کانی ئاندری هینده به تاو دەرپوښتن ئه و مه و دایه یان به سهعات و چاره کیك دهرې. میتیا له خوښیانا دهتگوت بالی گرتووه. ههوا خاوین و فینک بوو، ئەستیره ی گهش و گه وره به ئاسمانه وه ددرهوشانه وه. له شهویکی ئاوا و پهنگه هه ر له و سهعاته دا بوو که ئالیووشا چوکی دادا و ناوچاوانی نایه عهرزی و وهک حال لی هاتوو سویندی خوارد «هه تا دنیا به دنیایه زهوی خۆشبوی» به لام گیانی میتیا لیوړیژ بوو له خه م و دلّه خورپه، ئەگه رچی زور شت دلی دهرزی ئازن دهکرد، له و کاته دا ته و او ی گیانی تاسه و ئه وینی فریشته که ی تیگه را بوو و به رهو پروگه ی ئاواتی دهفری، تا کو بۆ دوا یین جار چاوی به فریشته که ی پروون بیته وه. ده توانم به دنیایی ئه وه بلیم، بۆ تاقه ساتیکیش دلی نه لهرزی. پهنگه بروام پینه که ن ئه گه ر بلیم ئه م ئاشقه دل سووتاوه، دهرهق به و که سه نوییه، ئه و رهقییه تازه یه، ئه م ئه فسه ره، که دهتگوت مووت لی هه لپروزاندووه و له پر پهیدا بووه، به خیل ی له دلدا نه بوو. به خیل ی به و ئه فسه ره نه ده برد، به لام هه ر که سیکی دیکه ببوا یه ته رهقیی، میتیا له رپوه رهگی غیره تی ده بزوا و دیسان خوین به ری چاوی دهگرت و په نجه ی به خوین رمووده ده بوو. به لام هه روا که له ناخی شه ودا دهفری، دهرهق به پیاویک که یه که م ئه وینداری گرووشنکا بووه، پیره یه ک رق و ئیره یی و دوژمنایه تی له ناخی خویدا هه ست پینه ده کرد. راستیه که ی هیشتا ئه و کابرایه ی نه دیبوو. لی ره دا خو تی هه لقوتان دنی خو ی به کاریکی نابجه ی ده زانی و هه قی به گرووشنکا و ئه و ئه فسه ره ددا. «ئه و یه که م ئه شقی گرووشنکا بووه و دوا ی پینچ سال له بیر ی نه بردو ته وه. هه ر بویه له ماوه ی ئه و پینچ ساله دا دلی

هەر له لای ئەو بووه و من کوا هەقی ئەوهم هەیه بمبە چۆلی سەر پێگایان؟ میتیا
پاشگەز بەوه و پێگا چۆلکه! ئێستا من چیم، و چکارەم؟ گریمان ئەو ئەفسەرەش
پەیدا نەبوا، بۆ من هەموو شتێک گەشتۆتە کوتای...»

ئەگەر میتیا ئەقڵی بری بکردبایە. ئەو وشانە تا پادەیک نیشاندەری هەست و
سۆزی بوو. بەلام لەو کاتەدا کوا توانایی بیر و ئاوەز هەیه؟ پیلانە تازەکەشی
بەبێ هیچ بیر کردنەوهیەک دارشتبوو. لەگەڵ قسەکانی فینیا ئەو پیلانە وەک
برووسکە بە مێشکیدا تێپەربوو، بێ ئەوەی بیر لە ئاکامەکی بکاتەوه،
دەبویست جێبەجێ بکا. لەگەڵ ئەوەشدا ئەو بریارە تووشی شلەژانی کردبوو
ئاراقارای لێهەلگرتبوو: بریارەکی هێمنایەتی بە دلی نەدەبەخشی. لە
پشتەوهشی زۆر شت هەبوو ئازاری دەدا. تاواناویکیش بیر کردنەوه لە حوکی
ئێعدامی خۆی کە بە دەستی خۆی نووسیویو، تووشی سەرسووڕمانی دەکرد:
«تۆلە لە خۆم دەکەمەوه،» کاغەزەکەش ئامادە لە گیرفانیدا بوو؛ دەمانچەکە پر
بوو؛ بریاریشی داوو کە بەیانیی رۆژی دوايی لەگەڵ گزنگی خۆر، «فیسی قژ
زێرین» چۆن دیدار بکا. لەگەڵ ئەوانەشدا نەیدەتوانی خۆی لە رابردوو بدزیتەوه
و بیرى ئەو هەموو شتەى لە دوايى خۆی بەجێ هێشتبوو، ئازاری دەدا. بە
داماوی هەستی بەوه دەکرد و بیرۆکەکی لەگەڵ ناھومیدی لە دایدا زەق
دەبوو. لەو کاتەدا تەنیا بیرى بۆ ئەوه چوو و ئەو هەستە لە ناخیدا هەلقولای کە
فەرمان بە ئاندري بدا عارەبانەکە راگرئ. لە کەژاوەکە دابەزئ، دەمانچە پرەکی
دەرھیتی و بێ ئەوەی چاوەرێی بەیانی بئ، کوتایی بە هەموو شتێک بینی. بەلام
ئەو کاتە وەک برووسکەیک تێپەری. ئەسپەکان وەک بای شەمال دەفرین و
دەتگوت «مەوداکان هەلدەلووشن» لەگەڵ ئەوەی لە شوینی مەبەست نزیک
دەبوو، دیسان بیرۆکەى گرووشنکا زیاتر گیانی ئابلۆقە دەدا و ئەو خەیاڵە
ترسناکانەى بە سەر گیانیدا سەپا بوون و دانەچیرەیان لێدەکرد، دەیتارانندن.
پەککو چەندە تاسەمەندی دیتی بوو، تەنانەت بۆ ساتیک، چاوترووکانیک.
تەنانەت ئەگەر بکری لە دوورەوه. لە دلی خۆیدا گوتی: «ئێستا لەگەڵ ئەوه.
ئێستا بلی لەگەڵ ئەو، لەگەڵ یەکەم دلدارى چکا و چۆن راییویئ، دەمەهوی

هەر ئهوه بزنام.» ئه و ژنه، كه ئاوا شوینی له سه ر ژیا نی دانابوو، میتیا قهت ههتا
ئهو رادهیه به گری ئه شقی هه لئه قهچابوو، ئه وه موو ههسته تازه و پر له رازه،
كه خو شی تووشی سه رسامی کردبوو، هه سستیکی تیکه ل به فیداکاری و له نیو
بردنی خو ی له هه مبه ر ئه ودا! له ناکاو كه وته به ر هیرشی جه زم بوون و حال
لئ هاتنیکی پر له خولیا و گو تی: «خۆم له نیو ده به م!»

نزیك سه عاتیک بوو به چوارنال رییان ده بری. میتیا بیدهنگ بوو، ئه گه رچی
ئاندری، پیاویکی سویر قسه بوو، به لام زمانی نه گه را... ده تگوت ناویرئ قسه بکا،
ته نیا ئه سپه كه له كه قوپاو و تیژ تیپه ره کانی دابوو به ر زه بری خه ره زهنگ. له
ناکاو میتیا به ترس و دله خورپه وه هاواری کرد: «ئاندری، ئه گه ر خه وتیبتن
چبکه یین؟

ئهو بیرو که یه وه ک زه بریکی کاریگه ر ته زان دی. پیشت ر بیری له وه نه کردبووه.
- دیمیتری فیودور وویچ، رهنگه تا نیستا خه وتیبتن.
میتیا وه ک ئه وه ی زه رگی له دل راچی، له ناکاو گرژ بوو. ئه ری راسته... جا
بروانه ئه ویش چۆن به پرتاو ده چی بو ئه وئ... به هه سستیکی ئه وتوووه... كه ئه وان
خه وتوون... گروو شنکاش رهنگه له وئ خه وتی... هه سستیکی پر له بق و توو په یی
له دلی هه لده قولا. بی ئیختیار هاواری کرد:

- ئاندری، توندتر! خه ره زهنگه كه ت وه کارخه! خیرا تر لیخوره!
ئاندری، دوا ی توژی بیدهنگی، گو تی: «رهنگه نه شخه وتیبتن. تیمو تی ده یگوت
خه لکیکی زوری لییه.»
- له چاپارخانه؟

- له چاپارخانه نا، له کاروانسه رای پلاستونوف كه ئه سپه کان له وئ ده گورن.
میتیا كه به وه هه وال ه چاوه پروان نه کراوه شه ژابوو گوران دی: «ده زانم، گوت
خه لکیکی زوری لییه؟ یانی چی؟ ئه وانه کین؟

- تیمو تی ده یگوت هه مو یان كه سانیکی باش و حیسابین. دوو كه سیان
خه لکی شاره که ی خومانن - نازانم کین - دوو كه سی دیکه شیان غه ربیه ن، رهنگه

که سانیکی دیکه‌شی لیئی. زۆرم پرسیار لینه‌کرد. تیمووتی ده‌یگوت خه‌ریکی گه‌نجه‌فه‌ن.

- گه‌نجه‌فه‌؟

- به‌لی. ئە‌گەر خه‌ریکی قومار بن، په‌نگه نه‌خه‌وتبیتن. پیموانییه سه‌عات له یازدهی لادابی.

- میتیا به‌رق‌ه‌ستاوی دیسان گوراندی: «ئاندری، خیراتر! خیراتر لیخوره!»
ئاندری دوی ساتی بیده‌نگی گوتی: «قوربان، ده‌کری پرسیاریکت لیبکه‌م، به‌لام ده‌ترسم قه‌لس بی قوربان.»
- ده‌ته‌وی چیم لی‌پرسی؟

- هه‌ر ئیستا فینیا خوی به‌سه‌ر که‌وشه‌کانتا دا و تکای لی‌کردی ئازار به‌خاتوونه‌که‌ی و ئە‌و کابرایه نه‌گه‌یه‌نی... ده‌زانی چی قوربان... ئە‌وه منم تو ده‌به‌م بو ئە‌وی... لیم ببوره قوربان. ویژدانم ئازارم ده‌دا... په‌نگه ئە‌و قسانه گه‌وجانه‌ش بن.

میتیا له‌ناکاو له‌دواوه‌چنگی له‌شانی گیر کرد و شیتانه‌پرسی:

- تو فایتوونه‌وانی؟ فایتوونه‌وان!

- به‌لی قوربان.

- که‌وايه ده‌زانی پیاو ده‌بی ریگا بکاته‌وه. تو ئە‌گەر فایتوونه‌وانیک ریگا له‌خه‌لکی بگری و هه‌ر لیخوپ و خه‌لک وه‌به‌ردا، ده‌لی چی؟ نا، فایتوونه‌وان نابی خه‌لکی وه‌به‌ردا. پیاو ناتوانی که‌س بکا به‌ژیره‌وه. پیاو ناتوانی ژیا‌نی خه‌لکی بخاته‌مه‌ترسییه‌وه. تو ئە‌گەر که‌سیکت له‌نیو بردووه - تو‌له له‌خوت بکه‌وه... ئە‌گەر که‌سیکت کوشتووه، ئە‌گەر ته‌نیا ژیا‌نی که‌سیکت به‌با داوه - تو‌له له‌خوت بکه‌وه و خوت له‌نیو به‌ره.

ئە‌و قسانه به‌شیوه‌یه‌کی شیتانه له‌ده‌می میتیا هاته‌ده‌ری. ئە‌گه‌رچی ئاندری تووشی سه‌رسوورمان کرد، درێژه‌ی به‌قه‌سه‌دا.

- وایه، دیمتری فی‌دۆرۆ‌ویچ هه‌ق به‌ئیه‌یه، پیاو نابی هیچکه‌س وه‌به‌ردا، یان ئازاری پیبگه‌یه‌نی. بوونه‌وه‌رانی دیکه‌ش هه‌روا، چونکه ته‌واوی بوونه‌وه‌ران

خولقاوی دەستی خودان. ئەسپ بێنە بەرچاوی خۆت، چونکە هیندیک لە خەلک، تەنانت لە نیو ئیمەیی عارەبانهچیدا، رایان دەدەن. بەزەبیان لە دڵدا نییە، بە زۆر لییان دەخوڕن و زیاتر لە توانایان کاریان لیدەکێشن...

میتیا پەڕییە نیو قسەکانی: «لەسەر ئەو دیانخەنە جەندەم؟» دای لە قاقای پیکەنین و دیسان چنگی لە شانی ئاندري گیر کرد و گوتی: «ئاندريی ساویلکە، پیمبلی بزەم دیمتری فیوڤوڤوویچ کارامازوف دەچیتە دۆزەخ یان نا؟ بیروپرای تۆ لەم بارەوێ چیه؟»

- کاکای بەرێز نازانم، پیوەندیی بە خۆتەوێ هەیە. چونکە ئێو... چاویلکە قوربان، کاتیک کوپی خودا لەخاچدرا و مرد، راست لە سەر خاچەکەوێ پوشت بوو دۆزەخ و تیکرای ئەو تاوانبارانە ئازاد کرد کە سزا دەدران. شەیتانیش دەستیکرد بە پرته‌وبۆلە، چونکە پێی وابوو ئێتر دۆزەخ تاوانبار بەخۆیەوێ نابینی. هەر بۆیە مەسیح پێیگوت: «بۆلە بۆل مەکە، چونکە تەواوی بەهیزەکانی سەر زەوی لە ئیختیاری تۆدان: حاکم و قازی و دەولەمەندان، دیسان وەک پێشوو دۆزەخ پێ دەبیتەوێ هەتا جاریکی دیکە دەگەریمەوێ.» ئەو دەقی قسەکانی ئەو بوو....

- ئەوسانەیی لادیتی! سەرنج ڕاکێشیش بوو. ئاندري لەو ئەسپەیی لای چەپەت ڕاکێشە!

ئاندري لەگەڵ ئەوێ ئەسپی لای چەپەیی وەبەر خەرزەنگ دا، گوتی: «کەوايە دیوتە قوربان، دۆزەخ بۆ کێتە. ئێوێ وەک مندالیکی چکۆلە وان... من ئێوێ وا دەبینم... ئەگەرچی توند تەبیەت و ئالەدینی، بەلام خودا بە هۆی دڵ پێ بەزەبییەکە تانەوێ لیتان خۆش دەبی.»

- تۆ چی، ئاندري تۆ لێم خۆش دەبی؟

- من بۆ دەبی لە ئێوێ خۆشیم قوربان، خۆ هیچ ئازاریکت بە من نەگەیانندووێ.

5- لە ئاییندا دەلێن مەسیحییەت «دۆزەخ و یران دەکا» of Hell Harrowing هەلبەت ئەو باوەڕەش لە دینی سەرەکیدا نییە و قەشەگەلی سەدەکانی ناوەراست دایان تاشی.

- نا، به جیی هه مووان، له جیاتی هه مووان، هه ر خۆت، له و پێگا چۆله، له باتی هه مووان لیمخۆشده بی؟ ده پیمبلێ دهی گوندنشینێ دلپاک و ساویلکه!
- ئاخ قوربان، ههست به مهترسی دهکه م ئیوه ده به م بۆ ئه وێ. قسه کانت زۆر سهیره.

به لام میتیا گوئی لینه بوو. له به رخۆیه وه شیتانه دۆعایه کی ده خویند.
- خودایه، به هه موو تاوان و سه رپێچیهی کانه وه وهر مگره و مه حکووم مه که.
له تاوانم خۆشبه. مه حکووم مه که، چونکه من خۆم مه حکووم کردووه.
مه حکووم مه که خودایه چونکه زۆرم خۆشده وێ. ئه گه ر بمخه یته دۆزه خیشه وه
هه ر خۆشم ده وێ و هاوار ده که م هه تا دنیا به دنیا هه ر خۆشده وێ... به لام
لیمگه رێ با هه تا کوتایی هه ر خۆشمبوێ... لیره هه ر ئیستا ته نیا پێنج سه عات...
تا کاتی وه درکه وتنی پرشنگی به تینی تۆ... چونکه شارنی رۆحی خۆم
خۆشده وێ... خۆشده وێ و له خۆش و یستنی حاشا ناکه م... تۆ خۆت ئاگات له
دلمه... به پر تاو ده پۆم، له به ر ده میدا چۆک داده ده م و ده لیم: «تۆ مافی خۆته واز
له من بێنی و برۆی. خودا حافیز. ئه م قوربانییه ی خۆت له بیر نه چیته وه... قه تیش
له به ر خاتری من دلته نگ مه به!»

ئاندری، به خه رزه نگه که ی ئا مازه ی به پێشه وه کرد و گوپاندی: «ماکرویه!»
له نیو تاریکایی که مرهنگی شه ودا، پۆلیک تاپۆی یه که ده ست و ره شی ماله کان،
که ده نگوت له ده شتیکی به ریندا هه لکه وتوون، وه در که وتن. گوندی ماکرویه
گوندیکی دوو هه زار که سی بوو. به لام له و کاته ی شه ودا هه موو له خه ودا بوون
و ته نیا تا کوته را چرایه ک سۆله ی ده هات.

میتیا به تینو تاویکه وه گوتی: «ئاندری، بۆ پێشه وه، توندتر لیخوره!»
ئاندری به خه رزه نگه که ی ئا مازه ی به کاروانسرای پلاستۆنۆف کرد که له
نیوه راستی ئاوابی هه لکه وتبوو. دیسان گوتی: «نه خه وتوون.» هه ر شه ش
پهنجیره ی سه ر شه قامی رووناک بوون.

میتیا به دلشادی دووپاتی کرده وه: «نه خه وتوون ئاندری، خیراتر! به پر تاو!
زه نگوله کان بزینگیته وه! با هه موو بزنانن من هاتووم. من دیم، منیش دیم!»

ئاندرى ئەسپە ۋە ھەناسە بېرىكى كەتۈۋەكەنى بە چوارنال گەياندە بەر سەكۆى
 پلىكانەكان و پايگرتن. ئەسپەكان ئارەقەيان كەردبوو و ھاللاويان لى ھەلدەستا.
 مېتيا راست لەو كاتەدا دابەزى كە خاۋەنى كاروانسەراكە دەيوست بچى
 بخەوى، لە سەر پلىكانەكانەۋە چاۋى لە تاريكى بېرى بزانى كى ھاتوۋە.
 - ئەۋە تۆى، تريفون بۆرىسىچ؟

خاۋەن كاروانسەرا دانەۋى و بە وردى پوانى، لە پلىكانەكان ھەلاتە خوارى
 و بە شادى و نەشەۋە چوۋ بەرھوپىرى مېۋانەكەى.

- جەنابى دېمىترى فىۋدورۋويچ، ئىۋەن! بەخىر بىي؟، چاۋم پوۋن بۆۋە!
 تريفون بۆرىسىچ لادىيەكى ساخ و تىكسمراۋ بوو، پىاۋىكى دەستەۋ
 توندوتۆل. توۋرە و توسن بوو، بەتايىبەت لەگەل خەلكى ماکرۋىە، بەلام كاتىك
 بۆنى پارەى دەكرد، دەگەشايەۋە و پوۋخوشى ۋەك خۆى نەبوو. بە شىۋازى
 پوۋسى جلوبەرگى دەپوشى. كراسىكى قۇپچەدار و بالئەيەكى دىژى لەبەردا
 بوو. زۆرى پارە ۋەسەرەك نابوو. بەلام ھەروا چاۋبرىسى بوو و خەۋنى بە
 پارەۋە دەدى. زۆربەى خەلكى گوندەكەى ھەتا بىنەقاۋا لە قەرز گرتبوو، زەۋى و
 زارى لە مالىكان دەكرى، يان ئىجارەى دەكرد. خەلكى پەشۋوپوۋتى ئاۋايىش لە
 سەر ئەۋ زەۋىيانە كارىيان دەكرد و ئارەقەيان دەپشت، بەلام قەت نەياندەتوانى
 قەرزەكانى پاك بىكەن. بىۋە پىاۋىك بوو خاۋەنى چوار كچى گەۋرە. يەكيان
 بىۋەژن بوو و بە دوۋ مندالەۋە لەو كاروانسەرايە دەژيا و ۋەك كلفەت كارى بۆ
 دەكرد. كچىكى دىكەشى ژنى ئەفسەرىكى نافەرمى بوو، لە ژوورىكى
 كاروانسەراكەدا بە دىۋارەكەۋە، لە نىۋان وىنەكانى بىنەمالەدا، وىنەيەكى چكۆلەى
 ئەۋ ئەفسەرە بە جلوبەرگى نىزامى و سەرشانەۋە بەرچاۋ دەكەۋت. دوۋ كچى
 عازەبىشى لە پىۋرەسمى كلىسەدا جلوبەرگى شىن يان سەۋزىيان لەبەر دەكرد
 كە لە پىشتەۋە دەچەسپا بە لەشيانەۋە و داۋىنىكى شورى ھەبوو. جلوبەرگى
 مۆدەى پۆژيان لەبەر دەكرد، بەلام پۆژى دۋايى كەپەى بەيانى ھەلدەستان و
 دەرۋوۋورى كاروانسەراكەيان دەمالى، چلكاۋى نىۋ تەشتەكانىيان دەپشت و
 كارى خاۋىن كەردنەۋەى ئەۋ كاروانسەرايە لە ئەستۆى ئەۋان بوو. تريفون

بۆرىسىچ، ئەگەرچى ۋەك بانبانك لە سەر خەزىنە دەخەوت، بەلام ديسان تامەزىۋى ھەلتەكاندىنى گىرفانى ميوانە سەرخۆشەكانى بوو، ھەر لە بىرىشى بوو پازدە بىست رۆژ لە مەۋبەر لە ماۋەى بىست و چوار سەعاتدا دووسەد سىسەد رۆبلى لە دىمىترى ھەلكراندبوو. ھەر لەرپۆھە كە بەرھوپىرى مېتيا چوو بۆنى پارەى كرد و بە زمانىكى چەور و شىرىنەۋە بەخىرھاتنى كرد.

- جەنابى دىمىترى فېۋدورۋىچ، بەخىر بىنى، پېت لە سەر چاوم دانا!
مېتيا بى سەبرانە گوتى: «سەبركە، تريفون بۆرىسىچ، جارى پېمبلى ئەۋ لە كۆيىھ؟»

خاۋەنى كارۋانسەرا خىرا تىگەشت. چاۋىكى موقلشەنەى لە مېتيا كرد و گوتى: «ئاگرافنا ئەلكساندرفنا؟ ئەۋىش لىرەيە...»
- لەگەل كى؟ لەگەل كى؟

- تاقمىك غەرىبە. يەكيان ئەفسەرە و بە شىۋەى قسەكردىدا دەبى لەھىستانى بى. ھەر لىزەۋە عارەبانەكەى نارد بە دوايدا. پياۋىكى دىكەشيان لەگەلدايە، كە نازانم دۆستىيەتى يان ھاۋسەفەرى. جلۇبەرگى ئاسايىي لەبەردايە.
- چاكە، بەزميان ۋەرى خستوۋە، پارەيان ھەيە؟

- بەزمىكى ھەژارانە! شتىكى ۋا نىيە پياۋ كەيفى پىي ساز بى، جەنابى دىمىترى فېۋدورۋىچ.

- شتىكى ۋا نىيە پياۋ كەيفى پىي سازبى؟ ئەۋ كەسانەى دىكە كىن؟
- دوو پياۋى دىكەن، خەلكى شارىن... لە چىرنى گەپۋانەتەۋە و شەۋى لىرە دەمىننەۋە. يەكيان پياۋىكى جىللە و دەللىن خزمى ئاغاي مېۋسوفە، بەلام ناۋەكەم لەبىر نەماۋە... ئەۋى دىكەشيان پېمۋايە خۆت دەيناسى، پياۋىكە ناۋى ماكسىموفە. ۋەك خۆى دەلى چۆتە زيارەتى كلىسە. لەگەل ئەۋ خزمەى ئاغاي مېۋسوف ھاۋسەفەرە.

- ھەر ئەۋەندە؟

- بەلى.

- سهبركه، تريفون بۆريسيچ، گويىگره. راست و رهوان پيمبلى: ئهو چى؟ ئهو
حالى چونه؟

- گرووشنكا، هر ئىستا پىش ئيوه گەيشته ئيره. لهگەليان دانىشتووه.

- شاد و بهكهيفه؟ پىدهكهنى؟

- نا پيموايه پىناكهنى، دلتهنگ و خەمبار دانىشتووه. خەريكه سهري ئهو كابرا
جحيله دادىنى.

- سهري ئهو لهههستانىيه؟ ئهفسهركه؟

- ئهو جحيل نيه، ئهفسهريش نيه. ئهو نا، قوربان. ئهو كابرا جحيلهى وا
خزمى ئاغاي ميسوفه... ناوهكهيم لهبىر چوتهوه..
گالگائف؟

- خويهتى، گالگائف!

- زور چاكه. خوم ههموو شتيك روون دهكهمهوه. خەريكى گەنجەفەن؟
- بهلى قوماريان دهكرد، بهلام دهستان ليكىشايهوه. چايشيان خواردوه و
ئهو كابرا ئهفسهره داواى ليكورى كرد.

- تريفون بۆريسيچ، سهبركه، به قوربانت بم، سهبركه، خوم ههموو شتيك
مهعلوم دهكه. ئىستا وهلامى پرسىاريكى ديكه بدهوه: ئهري قهرهچيهكان
ليزن؟

- ديميتري فيودوروويچ، ئهجاره قهرهچى و شتى لينيه. خەلكى ئاوايى
دهريان كردن. بهلام چەن جوولهكهى ليه تار و دمهك لیدهدهن. دهتوانين بنيرين
به دواياندا. لهپيوه دين.

- ميتيا بهپهله گوتى: «بنيره به دواياندا. ههتەن بنيره به دواياندا. وهك جارى
پيشو كچانيش كوکهوه. بهتايهت ماریا. ههروهه ئىستپانديا و ئاريناش.
دوسه د رۆبل ددهم به چاوهشهكان!

- جا بهو پارهيه دهتوانم تهواوى خەلكى نيو دى كوکهمهوه. بهلام ئىستا
ههموو خهوتوون. جهنابى ديميتري فيودوروويچ، يانى لادىيهكان شياوى ئهو
ههموو خوشهويستيهن، تهنانهت كچهكانيشيان؟ هەيف نيه ئهو ههموو پارهيه

سەرفى تاقمىك مەۋقە گۆشتال و بىئەدەب بىكەي؟ لادىيى ھەرزە و چەپەل
تەنەنەتە حەيفە جگەرەيەكەشى بەدەيەي! كچەكانىشيان ھەموو پەشكەن و بۆگەنەن.
بەلام دەتوانم بىئەدەي چاۋم لە ھىچ بى كچەكانى خۆم لە خەو ھەستىنم. تازە
لە پىخەفەكەيان خزاۋن، بە پىلاقە ھەليان دەستىنم، ھانىيەدەم گۆرانىتان بۆ بلىن
و سەما بىكەن. جارى پىشوو ئەو ھەموو شامپانىيەت دا بەو لادىيىە
ھىچو پوچانە، حەيف و خەسار!

- تريفون بۆرىسيچ، جارى پىشوو كە لىزە بووم، زياتر لە ھەزار پۆلم بە با
دا. لە بىر تە؟

- بەلى، بەراستى بىسووتاندەيە باشتر بوو. چاكن لەبىرە. پىموا سى ھەزار
پۆلم لە ئاۋ كەرد و پۆلىشتى.

- چاكنە، ئىستاش ھاتووم ئەو كارە بىكەم، تىگەيشتى؟
چەكەي پارەكەي دەرھىنا و لەبەر چاۋى كاپراي خاۋەن كارۋانسەرا پاىگرت.
- ئىستا گۆتىگەرە و لەبىرت نەچى. ھەتا سەعاتىكى دىكە شەراب و مەزە و
شېرىنى و چۆلكەت دەگاتى - خىرا ھەموو بىتە. ئەو جەبەي لاي ئاندرىيە،
دەبى خىرا بىھىنە سەرى. جەبەكە ھەلپەرە و شامپانى بۆ مېۋانەكان تىكە.
بەلام ئەو كچانە، كچەكان دەبى بىن بۆ ئىرە، بەتايبەت ماریا.

مىتيا گەرەۋە بۆلەي عارەبانەكە و جەبەي دەمانچەكانى دەركىشا.
- ئاندرى، ۋەرە با حىساب و كىتابەكەمان بىكەين، ئەم پارزە پۆلمە كرىكەتە.
ئەمەش پەنجا پۆلم بۆ ۋەك... لەبەر ئەۋەي زۆر بە پرتاۋ ھاتى، لەبەر
دېلكىيەكەشت... بەلام كارامازوفت لەبىرنەچى!

ئاندرى بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى: «قوربان، مەن دەترسم. پىنج پۆلم لە
كرىكەي خۆم زياتر بەدەيە باشە، لەۋە زياتر مەدەيە. تريفون بۆرىسيچ، تۆ
شايدە بە. ئەگەر قەسەيەكى گەۋجانەشم كەردوۋە بمبۋورە...»

مىتيا چاۋىكى لە سەرتاپاي كەرد و پرسىي: «لەچى دەترسى؟» پاشان پىنج
پۆلم بۆ فېدا و گوتى: ئىستا كەۋاي لىھات، بىرۆ بۆ جەندەم! ۋەرە تريفون

بۆریسیچ بیدەنگ بمبە سەرئ، دەمەوی چاوم پێیان بکهوئ، بەلام نابئ بمبین.
لەکوئین؟ لەوەتاغە شینەکەن؟»

تریفۆن بۆریسیچ بەخەمباری چاویکی لە میتیا کرد، بەلام دەسبەجئ
فەرمانەکەئ بەپێوە برد و بەرەو سەرسەرا پینوئنی کرد و خۆئ چوو
وہتاغیکی گەورەوہ کە میوانەکان لەوەتاغی پەنایدا دانیشتبوون. چرای ئەو
ژوورەئ هینا دەرئ. پاشان میتیای بردە ژوورئ و بەدزییەوہ لەسووچیک
داینیشانە. تاکو لەوێوە بەجوانی چاوی لەمیوانەکان بئ. بەلام چاوی لئ
کردنەکەئ زۆرئ نەخایاند، لەراستیدا نەیتوانئ چاویان لیبکا، کەچاوی پئی
کەوت، دلئ بەتوندی وہکوئەکوئ کەوت و چاوی لەرەشەوہ هات. گرووشنکا
لەسەر کورسیەک دانیشتبوو، لەپەناشیدا گالگاتۆفی لاو و جوانچاک لەسەر
قەنەفەئەک دانیشتبوو. گرووشنکا دەستی لەدەستی گالگاتۆف داوو، لەوہ
دەچوو پێیکەنئ. گالگاتۆفیش کەرەنگی بزکابوو چاوی لەگرووشنکا نەدەکرد.
لەگەل ماکسیمۆف قسەیدەکرد کەئەویش بەرەو پووی گرووشنکا دانیشتبوو.
ماکسیمۆف قاقا پیدەکەنئ. رەقیبەکەئ لەسەر کاناپایەک دانیشتبوو، کابرای
غەریبەش لەسەر کورسیەکی پەنائ دانیشتبوو. لەگەل کیشانی قەنە، خۆئ
راوەژاند و میتیا ئەوئ وەک پیاویکی قەلەوئ پووکرەوہ و کورتەبالا هاتە
بەرچاو، کەلەوہ دەچوو رقی لەشتیک هەستابئ. دۆستەکەئ، ئەو غەریبەئ
دیکە، ئالیووشا پئی وابوو زۆر کەلەگەتە، بەلام لەوہ زیاتر هیچئ دەستەکەوت.
هەناسەئ لەسینگیدا کو کردەوہ و نەیتوانئ لەوہ زیاتر خو بگرئ. جەعبەئ
دەمانچەکەئ لەسەر دۆلابیک دانا و بەدلەکوئێوە، کەسەرتاپای جەستەئ
دەلەرزئ و هەستئ بەسەرما دەکرد. راست پویششت بو وەتاغە شینەکە.
گرووشنکا، یەکەم کەس چاوی پێیکەوت و قیژاندئ: «های!»

یەکم نەویندار، ھەقی بە دەستە

میتیا بە ھەنگاوی پتەو و خیرا، راست ڕۆیشت بۆلای میژەکە، بە دەنگیکی بەرن، وەک ئەوەی ھاوار بکا، بە دەنگیکی لەرزۆکەووە گوتی: «ئاغایان، من... گورگ نیم... لیم مەترسن!» لە ناکاو ڕووی لە گرووشنکا کرد کە خۆی بۆلای گالگانوف خوار کردبوو و توند دەستیگرتبوو: «چبۆوە؟ بۆ لەخۆرا شلەژاون... منیش ھاتووم. ھەتا بەیانی لێرە دەبم. ئاغایان ئیجازە دەفەرموون ڕیواریکی ڕی لەبەر... ھەتا بەیانی لە لای ئیو بەمینیئەو؟ تەنیا ھەتا بەیانی، بۆ دوایین جار، لەم وەتاغەدا؟»

میتیا، ڕوویکردە ئەو کابرا کۆلەبنەییە قەننەیی دەکیشا و لە سەر قەنەفەیکە دانیشتبوو، کاتی ئەو قسانەیی کرد، ئەو گەردە پیاو قەلەو بە قورساخی قەننەکەیی لە لێوی کردەووە و بە توندی گوتی:

- پانیە، ئیمە لێرە کۆرەکەمان تاییبەتیە. ئەو ژووری دیکە ھەیە.

گالگانوف لە ناکاو وەلامی دایەو: «ئەو تۆی دیمیتری فیودورۆویچ؟ وەرە لەگەڵمان دانیشە. چۆنی، چاکی؟»

میتیا کە بە سۆز و تامەزرۆییەو دەستی بۆلای درێژ کردبوو و دەیویست تەوقەیی لەگەڵ بکا، گوتی: «ھاوڕێی خوشەویست و بەرێز، چاوم ڕوون بوو بە دیتنت. ھەمیشە تۆم لەبەر بوو.»

گالگانوف بە پیکەنینەووە گوتی: «وہی دەستم! بۆ ئاوا دەستم دەگوشی، قامکم شکا.»

گروشنکا، که زانی میتیا له سه رخویه و قهستی گیره و کیشه سازکردنی نییه، به بزهیه کی نه رمونیا نه وه گوتی: «ئهو هه میشه هه روا ته و قه دهکا.» به کونچکاو و له گه ل ئه وه شدا به دل خورپه وه چاوی له میتیا ده کرد. ههستی به شتیک کرد له وجودی میتیادا و به راستی چاوه روانیی ئه وه ی لیده کرد که ئاوا بیته ژووری و بهو شیوه قسه بکا.

ماکسیموف له لای چهپه وه، به شیوهیه کی دۆستانه گوتی: «سلاو.» میتیا به په له دهستی له دهستی ئه ویش نا.

«سلاو. توش لیږه ی! به دیتنی توش چاوم پوون بۆوه! ئاغان، ئاغان، من...» (دیشان پووی له کابرای قه نه به دهستی له هیستانی کرده وه. دیاربوو له نیو کۆرکه دا ئه وی به گرینگترین کهس هاتۆته بهرچاو.) «به پرتاو هاتم بۆ ئیره... ده مه وه ی دوا یین پۆژ، دوا یین سه عاتم له م ژوورده دا، له م ژوورده دا، رابویرم... شوینیک که منیش فریشته که مم... مه تحکردوه...» به شیوهیه کی تۆسانه گۆراندی: «پانیه^۱، بمبووره، بۆیه به رهو ئیره با لم گرتوه، بریارم داوه... مه ترسه، ئه مشه و دوا یین شه وی ژیانمه! وهرن با به خوشیی ئه م دۆستایه تی و پیکه وه بوونه مان شاد بین و مه ی فرکه یین. هه ر ئیستا شه راب دینن... له گه ل خۆم هیناومه.» (شتیک هانیدا که چه که ی پاره که ی دهره ی نی.) «ئیزن بدهن پانیه! پیمخۆشه گویمان له گۆرانی و موسیقاش بی، یانی وهک جاری پيشوو به شادی رایبویرین. به لام کرم، کرمی ناچیزه له سه ر زگ به رهو دهری ده خوشی و ئیتر چاوم پیی ناکه ویته وه. یادی پۆژی شادی و دوا یین شه وی خۆم زیندوو راده گرم.»

هینده ی قسه له دلدا بوو، خه ریکبوو ده خنکا. به لام له قسه ی سه یر و سه مه ره زیاتر له ده می نه ده هاته دهری. کابرای له هیستانی چاوی له میتیا و پاره کانی دهستی بری، سه رنجیکی گروشنکای دا و به ئاشکرا تووشی سه رسورمان بوو.

6- Panie. وشهیه کی پیزدانانه، واتا «گه وه ی به پیز» - کۆی وشه کهش «پانوویه» یه. Pan. یانی «ئاغا» و Pani. پانی واتا «خاتوون» - دواتر له رۆمانه که دا له کار کراون. ئه م وشانهش له هیستانین.

میتیا دیسان گوتی: «ئەگەر ئەو فریشتە شەرمە ئیزن بفرمەون...»
 گرووشنکا قسەکەى پېئېرى و گوتی: «تۆ زۆر سەیر قسە دەکەى، نا هەقم
 نییه پیکەنینم دى. دانیشە دیمیتىرى! تۆ دەلیى چى؟ تکتات لیدەکەم
 مەمان ترسیئە... بەلین دەدەى؟ ئەگەر نەمان ترسیئى، دلشاد دەبم بە دیتنت...»
 میتیا لە کاتیکدا دەستى هەلدەتەکاند، گوتی: من، من و ترساندنى ئیو؟
 دلنیا بە قەت نابمە هۆى ئازارتان، هەرچیت پېخۆشە بیکە، نابمە کوسپى سەر
 ریت!» لە ناکاو خۆى دا بە سەر کورسییەکەدا و دەستیکرد بە گریان. لەگەل
 ئەو هى سەرى بۆلای دیوارەکە سووراند و دەستى لە کەمەى کورسییەکە
 وەرھینا، وەک ئەو هى لە باوەشى بکا. هەموویان و تەنانەت خۆشى تووشى
 سەرسوورمان کرد.

گرووشنکا بە لەبزیکی سەرکۆنە کەرانیو هە گوتی: «دەست هەلگرە،
 دەستەلگرە، تۆ مۆفیکى سەیرى! لە مالیش کاتیک دەهات بۆ دیدەنیم هەر
 ئاوا بوو. دەستدەکا بە قسەى سەیر و سەمەرە و هەرچى دەکەم تیناگەم.
 پېشتىریش جارىکى دیکە ئاوا دەستیکرد بە گریان، ئیستاش ئەو دەستى
 پیکرد! شورەییە! بۆ دەگریى؟» پاشان بە لەبزیکی رازاوى و بە
 توورەبوونیکى کتوپر و پیداکرى لە سەر وشەکان گوتی: «وادیارە بۆ گریان
 بەهەنەشى بە دەستەوویە!»

«من ناگریم... چاکە، سلاو!» میتیا خیرا لە سەر کورسییەکە سوورا و
 دەستیکرد بە پیکەنین، جۆریک پیکەنینى وشک کە تاییەتى خۆى بوو،
 پیکەنینیکى سارد و سړ کە هەموو گیانى لەگەلای دەلەرییەو.

گرووشنکا بە لەبزیکی هاندەرانیو گوتی: «چاکە، ئاوا باشە... سەرودل
 خۆش بە، سەرودل خۆش. بە هاتنت زۆر دلشادم، زۆر دلشاد، گویت لێئە
 میتیا، زۆر دلشادم!» لەگەل ئەو هى پووی لە کۆرەکە بوو، بە شیوەیەکی
 ئاشکرا پووی قسەى لەو کابرایە بوو کە لە سەر قەنەفەیکە دانیشتبوو، بە
 لەبزیکی فرمان پیدەرانیو هە گوتی: «من دەمەهوى ئەویش لەگەلمان بى. ئەو

له ناخی دله‌وه ده‌لیم!» پاشان به بزه‌یه‌کی نهرمه‌وه چاوی گرشه‌ی هات و گوتی: «ئه‌گهر ئه‌و بره‌وا، منیش دهر‌وم!»

کابرای له‌هه‌ستانانی له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌ستی گرووشنکای ماچده‌کرد، به‌ریژیکی تایبه‌ته‌وه گوتی: «فریشه‌که‌م هه‌ر فره‌مانیک بدا، یاسا هه‌ر ئه‌وه‌یه!» پاشان ره‌وی کرده‌ میتیا و به‌ریژه‌وه دریه‌ی به‌قه‌کانی‌دا: «پانیه، تکتان لیده‌که‌م ئه‌وه‌ش بینه‌ کوره‌که‌مانه‌وه.»

میتیا خوی ئه‌مباره‌وبار کرد و هات مژولیايشیکی حیسابی بکا به‌لام قسه‌ی بو نه‌هات.

له‌جیاتی وتاردان گوتی: «پانیه، وهره‌با بخوینه‌وه.» هه‌موویان ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین.

گرووشنکا به‌توره‌یی هه‌لیدایه: «خودایه‌گیان، پیموابوو دیسان ده‌ستپیده‌کا.» به‌له‌بزیکی رازاویش له‌دریه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «میتیا گوپیگره، هه‌لبه‌ز دابه‌ز مه‌که. کاریکی باشت کرد شامپانیت هینا. منیش چه‌ند په‌رداخ ده‌خومه‌وه، به‌لام ئه‌شتیام لیکور نابا. له‌هه‌موو چاکتر هاتنی خوته. چاکت کرد هاتی، ئیمه‌وشک و بیده‌نگ دانیشتبووین و پیاو هه‌ستی به‌غهریبی ده‌کرد و هه‌موو گیانمان داگیرابوو... پیموایه‌دیسان بو که‌یف و نه‌هه‌نگ هاتووی! به‌لام پاره‌که‌ت بنه‌وه گیرفانت. ئه‌و هه‌مووه‌ت له‌کوئ بوو؟» میتیا هه‌تا ئه‌و کاته‌چه‌که‌ی گرموله‌کراوی پاره‌که‌ی هه‌ر به‌ده‌سته‌وه‌بوو که‌هه‌موویان و به‌تایبه‌ت له‌هه‌ستانییه‌کان چاویان تیپریبوو. به‌شیواوی و هه‌له‌پرووکی پاره‌کانی ئاخنییه‌گیرفانییه‌وه. سوور هه‌لگه‌را. هه‌ر له‌وکاته‌دا، خاوه‌نی کاروانسه‌را له‌سه‌ر که‌شه‌فیک، بتریه‌ک شامپانی و چه‌ن په‌رداخ‌ه‌ینا. میتیا خه‌را پریدا بتریه‌که، به‌لام له‌به‌ر شیواوی نه‌یده‌زانی چیی لیکه‌کا. گالگاتوف لی وهرگرت و په‌رداخه‌کانی پر کرد.

میتیا گوراندی به‌سه‌ر خاوه‌ن کاروانسه‌رادا: «یه‌کی‌کی‌تریش! بتریه‌کی‌تریش بینه‌! هه‌روه‌ها له‌بیری نه‌بوو په‌رداخه‌که‌ی له‌په‌رداخ‌ی کابرای له‌هه‌ستانی بدا که‌قورساخانه‌داوای لیکردبوو به‌خوشی ئه‌و پیکه‌وه‌بخونه‌وه،

بی ئه وهی له سه ره ئه وانی دیکه راوهستی، یه کین نای به سه ریه وه. له ناکاو
 رهنگ و قه لافه تی گوړا، ئه وه حاله ته قورساخانه و تراژیکه ی پتوه ی هاتبووه
 ژووری، به ته وای له نیو چوو، حالاتیکی ساکار و مندا لانه بالی به سه ردا
 کیشا. دهگوت له ناکاو ئارامبوتوه و موو ناپسینی. شاد و شهرمن چاوی له
 هه موویان ده کرد. به پیکه نینیکی سارد و سر و به رده وام و خوگرانه وه
 دانیشتبوو، وینه ی سه گیک که هه له یه کی کردووه و ته مبیکراوه و چاوپووشی
 له هه له که ی کراوه، خه ریکی شادی و کلکه سووتی بوو. دهگوت هه موو
 شتیکی له بیر چوته وه، به پیکه نینیکی شیرین و مندا لانه وه چاوی به
 هه موویاندا ده گپرا. به رده وام به دهم گرووشنکاو ده گرژیه وه و
 کورسییه که ی لیده برده پیشی. ورده ورده خه ریکبوو له و دوو له هیستانییه
 شتیک هه لکپیتی. ئه گه رچی هیشتا له و باره وه دلیا نه بوو بوو. هه لسو و که وتی
 قورساخانه و زاراوه ی له هیستانی ئه و کابرایه ی که له سه ر قه نه فه که
 دانیشتبوو. له هه مووشی گرینگتر، قه نه که ی. سه رنجی را کیشابوو.
 بیریکرده وه: «ده ی چاکه، کاریکی باش ده کا، قه نه ده کیشی.» پوخساری
 په نه میوی ئه و کابرا له هیستانییه، به لووتی باریک و سمیلی ته نک و
 بویه کردو و پوو هه لمال دراوییه که ی تا ئیستا زه رپه یه کی گومان له ناخی
 میتیادا هه لنه خرا ند بوو. ته نانه ت ئه و کلاوتیسکنه ش که ده ستکاری سییریا
 بوو و تیسکه کانی به شیوه یه کی گه و جانه که وتبووه سه ر لاجانگی و شانه
 کرابوو. سه رنجی میتیای رانه کیشا. به حال و هه وایه کی شادانه وه له درێژه ی
 بیر کردنه وه که یدا گوتی: «پیموایه له سه ر کردنی کلاوی تیسکن خراپ نییه.»
 ئه و له هیستانییه ی دیکه ش که جحیلتر بوو، به شیوه یه کی جینگریانه و به
 چاویکی پر سووکایه تییه وه، چاوی به کوړه که دا ده گپرا و گوئی راگرتبوو،
 ئه و لاویکی که له گه ت بوو، ئه فسه ری له هیستانیش خریلانه له سه ر
 قه نه فه یه کی ته نیشتی دانیشتبوو، قه لافه تیان هینده پیکه وه ناته کووزی ده نواند،
 سه رنجی را کیشا بوو. «ئه گه ر به پتوه راوهستی شه ش بست نابی.» میتیا
 له خوړا ئه وه ش به زه نیدا هات. هه روه ها بیرى له وه کرده وه که ده بی ئه و

جووټه هاوړېي يه کتر بن. ده شکرې بلين: «پاسه وانييه تي»، بيگومان نه و له هيستانيه زله له خزمهت نه و له هيستانيه ورديله و قه نه کيشه دايه. چونکه جاروباره نه فسه ره خره فرمانی به و ته ژهيه ددا. که ميتيا نه وهی سروشتی هاته به رچاو.

ميتيا وهک گه مالیکي چکوله ی کهوی، که مترين ههستی به خياليه تی له دلیدا نه بوو. هيشتا له هه لسو کهوت و قسه به توپکه کانی گرووشنکا هيچی بو هه لنه کرابوو. ته نيا به دل کهوتيوه دهیدی که گرووشنکا له گهلی پروو خوش و دلوقانه، ليی خوشبووه و له په نا خویدا ديناوه. له خوشيانا پنی وهه رز نه ده کهوت، چاوی له گرووشنکا بريوو که قوم قوم شامپانی ده خوارده وه. به وحاله شه وه ناگای له بيدهنگ بوونی کوړه که بوو و به چاویکی پر چاوه روانيه وه تبي دهر و انين. چاوه زيته کانی دهنگوت دهر پرسی: «ناغايان بو ناوا بيدهنگ دانيشتووين؟ بو کاریک نه کهين؟»

گالگانونف، وهک نه وهی فکری ميتيای خويند بيته وه، نامارهی به ماکسيموف کرد و گوتی: «نه و قسه ی قورمان بو دهکا و ئيمه ش پیده که نين.» ميتيا خيرا چاوی له گالگانونف کرد و پاشان سهرنجی له سهر ماکسيموف گيرسايه وه. له ناکاويش وهک نه وهی شتيک بوويته هو ی گه شانه وهی، به پیکه نينيکی کورت و وشکه وه گوتی: «قسه ی قور دهکا؟ ها! ها!»

- نه ری. باوه ر ده که ی، دهلی ته وای نه فسه رانی سواره نيزامی ئيمه له

دهیه ی بيستدا ژنی له هيستانيان هيناوه. قسه يه کی قوره؟ مه گين نا؟

ميتيا وهک نه وهی حالی لی هاتبی، دووپا تيکرده وه: «ژنی له هيستانی؟»

گالگانونف ته وای ناگای له ههستی ميتيا دهره ق به گرووشنکا بوو، سه بارهت به و کابرا له هيستانيه ش له ميشکی خویدا شتيکی ليکدا بووه، به لام زوری گو ی به وه نه دا، يان ههر بیری لينه ده کرده وه؛ زياتر ماکسيموف سهرنجی راکيشابوو. به هه لکه وت له گه ل ماکسيموف هاتبوو بو ئيره. يه که م جار بوو له م کاروانسه رایه چاوی به و له هيستانيانه نه ده کهوت. پيشتریش گرووشنکای دهناسی، جاريک له گه ل که سيکی دیکه چووبوو بو

دیدەنئی، بەلام گرووشنکا ئەوی بەردل نەکەوتبوو. بەلام گرووشنکا لیترە
 بەچاوی خۆشەویستی تیێ دەروانی: بەر لە هاتنی میتیا، دەستی لە ملی
 کردبوو، نازی کیشابوو. بەلام گالگائف سارد و سەر و بئەست گویی
 پینەدابوو. لاویکی بیست سالانەی تەرپۆش بوو، پوخساریکی جوان و دلرفین
 و قژیکی پڕ و بۆری هەبوو. چاوی شینیکی کال و جوان بوو، نیشانەری
 هۆش و وردبینی بوو، کە لەپاستیدا زۆر لە تەمەنی زیاتر دیار بوو،
 ئەگەرچی هیندی جار قسەی منداڵانەی دەکرد، بەلام هەستی بە شەرمەزاری
 نەدەکرد، تەنانەت کاتیک کە دەشی زانی قسەیهکی وای کردوو. لە سەر یەک
 دەکری بلین پیاویکی سەیر و بیرەبیرە بوو، ئەگەرچی هەمیشە دۆستانە
 خۆی نیشانەدا. جاری وابوو قەلافەتی وەک پیاویکی نەگۆر و خیشەسەر
 دەچوو. چاوی لە پیاو دەکرد و گویی پادەگرت، لە تەواوی ئەو ماوەیەشدا
 لەو دەچوو لە بیر و خەیاڵی شتیکی تردا بێ. زۆربە ی کات سەرسارد و
 تەوژەل بوو، جاری واش بوو لەخۆرا تووشی دلەخورپە و بئۆقرەیی
 دەبوو، ئەویش بە هۆی مەسەلەیهکی زۆر ئاسایی و کەم بایەخ. لەگەڵ ئەو
 بۆ هەر وشەیهک دەنگی درێژ دەکردهو و مەبەستیشی خۆناندن نەبوو، لە
 درێژە ی قسەکانیدا گوتی: لە چوار پۆژ لەمەوبەرەو، یانی لەو کاتەو کە -
 ئەگەر لە بیرت بێ - ئیوانی برات لە سەر عارەبانەکە خستییە خوار، لەگەڵ
 خۆم بەملاوبەولایدا دەگێرم. هەر ئەو پووداوەی ئەو پۆژە بوو هۆی ئەو
 سەرنجی پیندەم، لەگەڵ خۆم بردم بۆ دێ، بەلام ئەوئەندە ی قسە ی قۆر
 کردوو ئیتر پیم عەیبە لەگەڵی بم. دەمەوی بیبەمەو بۆ ناوچەکە ی خۆی».

لەهێستانی قەنەکیش پووێکرده ماکسیموف و گوتی: «ئەم ئاغا، ئێمە
 لەهێستانی هەر نەدیو و قسەیهک دەکا کە بەپاستی مەحالە».

زمانی پووسی زۆر باش دەزانی، زۆر لەو باشتر کە چاوەروانی
 ئیدەکرا. کاتی وشەیهکی پووسی بەکار دینا، هەمیشە بە شیوەی وشە
 لەهێستانی دەریدەبری.

ماکسیموف گوتی: «بەلام من خۆم ژنیکی لەهێستانیم هیناوه».

گالگانۆف هه‌لیدایه: «تۆ مه‌گین له سواره‌نیزامدا خزمه‌تت کردووه؟ تۆ باسی سواره‌نیزامت ده‌کرد. یانی تۆ ئه‌فسه‌ری سواره‌نیزام بووی؟ میتیا به تاهه‌زرۆیی گویی شلکردبوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا چاوانی پڕ له پرسپاری به هه‌موویاندا ده‌گێڕا، له ناکاو هه‌لیدایه: «یانی هه‌ر به‌راستی ئه‌فسه‌ری سواره‌نیزام بووه؟ ها! ها!»

ماکسیمۆف رووی تێکرد و گوتی: «نه‌خێر، نه‌خێر قوربان، ده‌زانی چی قوربان، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که ئه‌و ژنه شو‌خ‌شه‌نگه له هه‌یستانیانه، قوربان، کاتیک له‌گه‌ڵ سواره‌کانی ئیمه، سواره‌ی مازورکا سه‌مایان ده‌کرد... یان کاتیک یه‌کیان له‌گه‌ڵ سوارچاکیکی مازورکا سه‌ما ده‌کا، وه‌ک به‌چه‌که پشيله خێرا خۆ ده‌خاته باوه‌شی، قوربان... به‌چه‌که پشيله‌یه‌کی سپی... دایک و باوکی داده خانمیش چاوی لێده‌که‌ن و هه‌یچ نالین... خۆیان ئیزنی پێده‌ده‌ن... پۆژی دواییش سواره ده‌چن بۆ خوازیینی داده‌خانم... مه‌سه‌له‌که ئه‌وه‌یه قوربان... ده‌چیته خوازیینی داده‌خانم، هی - هی!»

له‌هه‌یستانی که‌له‌گه‌ت له ناکاو گوراندی: «ئهم "پان" Lagdak (هه‌یچ‌پو‌و‌چ)ه!» لاقی نایه سه‌ر لاقی. میتیا چاوی به پۆستاله زه‌لام و چه‌وره‌که‌ی که‌وت به‌بنی ئه‌ستوور و قورپاوییه‌وه. له‌هه‌یستانییه‌که تا پاده‌یه‌ک چه‌ور و چلکن دیاربوو.

گروشنکا له ناکاو به توورپه‌یه‌وه گوتی: «یه‌که‌م پیاڵه و به‌دمه‌ستی!» له‌هه‌یستانی قه‌نه‌که‌یش به گروشنکای گوت: «پانی ئاگریپنا، ئه‌وه‌ی ئه‌و جه‌نابه له له‌هه‌یستان دیتوویه، که‌چه کل‌ه‌ت بوون، نه‌ک خاتوونی په‌سه‌ن و نه‌جیم‌زاده.»

له‌هه‌یستانی ته‌ژه به ر‌قه‌ه‌ستاوی گوتی: «ده‌توانن له سه‌ر ئه‌وه مه‌رج دانین.» گروشنکا به ر‌قه‌ه‌ستاوی گوتی: «ده‌لێی چی؟ لێگه‌رێ با قسه‌ بکا، بۆ ده‌بی نه‌هێلی خه‌لک قسه‌ی خۆی بکا؟ لێگه‌رێ با کورپه‌که‌مان گه‌رم کا.»

له هیستانی کلاوتیسکن، به روانینیکی مانادارهوه چاوی له گرووشنکا بری و گوتی: «پانی، من بۆ نه مهیشتوووه قسه بکه؟» پاشان قورساخانه خۆی ماتکرد و دهستیکردهوه به مژلیدانی قه نه که ی.

گالگانونف، وهک ئه وهی مشتومرپیکی زۆر گرینگ له گوریدا بی، دیسان به دله خورپه وه گوتی: «نا، نا. جهنابی له هیستانی راست دهکا، ئه وه به عومراتی خۆی له هیستانی نه بووه، که وایه چۆن دهتوانی سه بارهت به وه قسه بکا؟ من باوه نا کهم له له هیستان ژنت هیتابی، وا نییه؟»

- نا قوربان، له پاریزگای ئیسمالنیسک، قوربان. به لام سواریک ئه وهی هینابوو بۆ رووسیا، یانی ژنی داهاتوومی له گهل دایکی و پووری و ژنیکی دیکه خزمیان و کورپه گه نه که ی هینابوونی. ئه وه سواره ئه وانی راست له له هیستانه وه هینابوو و... به منی سپاردن. ئه وه سواره لایکی جوانچاک و کورپه خاسه بوو، له گوردانه که ی ئیمه دا ملازم بوو. یانی دهیویست خۆی مارهیکا، به لام په شیمان بووه. چونکه ژنه شهل بوو.

گالگانونف دهنگی هه لئنا: «که وایه تو ژنیکی شهلت هیتا؟»

- به لئ قوربان. له وه کاته دا هه ردووکیان فریویاندام و باسی ئه وه نه قوستانییه یان نه کرد. سه رهتا پیموابوو هه لوا دهکا، له په ستا هه لوای ده کرد.... پیموابوو له خو شیا نا واده کا.

گالگانونف به دهنگیکی جیکن و مندالانه وه، قیژاندی: «یانی ئه وهنده دلخوش بوو که شووی به تو کردووه؟»

- به لئ، قوربان، دوا یی بۆم ده رکه وت، یانی کاتیکی که زه ماوه ندمان کرد، هه ره شو ی یه کهم دانیپیا نا و به گریان و پارانه وه داوای لییووردنی کرد و گوتی: «کاتیکی مندال بووم له جوگه یه ک بازمدا و لاقم شکا.» ها! ها!

گالگانونف وای دا له قاقای پیکه نین خه ریک بوو بکه وئ به عه رزدا. گرووشنکاش پیکه نی: میتیا ده تگوت پۆن قازت لیداوه. هینده شاد بوو، گوژی به کلک ده شکاند.

گالگانوف پروی کرده میتیا و گوتی: «دهزانی ئه وه یانی به راسته، ئه مه یان درو نییه. با پیتبلیم ئه و دوو جاری ژن هیتاوه. ئه وه نه قلی ژنی یه که میه تی. ژنی دوو هه میشی. عهرزی به خزمه تتان ده که م، هه لات، ئیستاش هه ر ماوه.»

میتیا به و په پی سه رسورمانه وه بۆلای ماکسیموف وهر سووړا و گوتی: «راست ده کا؟»

ماکسیموف خا که رایانه گوتی: «به لئ قوربان، هه لات. ئه و ئه زمونه تاله م تاقیکردو ته وه قوربان. له وه ش ناخو شتر ئه وه بوو له گه ل پیاویکی فه پرسی هه لگیرا، ژنه بهر له هه لگیرانه که ی هه موو ملک و ماله که می به ناوی خو ی تا پو کرد بوو، پییده گوتم: «تو خوینده واری. له بن بهر دیش ده توانی بژیوی خو ت دابین که ی.» به و قسه یه ش کو تاییی به مه سه له که هیتا: ئوسقوفیکی ریزدار جاریکیان پییگوتم: "تو یه کی که له ژنه کانت شهل بوو به لام ئه وی دیکه یانت گورج و گول." «هی - هی!»

گالگانوف که له بنه وه ده کولی، هه لچوو: «گوئیگرن، گوئیگرن! ئه گهر درو بکا - که زور جاریش ده یکا - بو ئه وه یه سه رگه رمان کا. با بیکا، خو زه رده ی نییه، وانیه؟ هیندی جار خوشم ده وی. مرو قیکی شه رمنه، به لام ته بیعه تی وایه، پیتان وانیه وایی؟ هیندی که س له بهر قازانجی خو یان خو مات ده که ن، به لام ئه و ته بیعه ته که ی وایه. رهنگه پیتانوابی خو ی هه لده کیشی (دوینی له ریگا هه ر له و باره وه مشتومرمان کرد) که "گوگول" "رۆحه مردوه کان" ی سه باره ت به ئه و نووسیویه. ئه گهر له بیرتان بی له و کتیبه دا وهرزی پیک هه یه ناوی ماکسیموفه و نازدیروف به قامچی لییده دا. ئه گهر له بیرتان بی، نازدیروف به مهستی ماکسیموف ده داته بهر زهبری قامچی و برینداری ده کا، دوا ی لیدان و ئه و سووکایه تییه له لایه ن یاساوه مه حکووم ده کری و بپوا ده که ن که سووره له سه ر ئه وه ی که ئه و ماکسیموفه یه و قامچیشی خواردووه! پیتانوا یه راسته ده کا؟

چیچیکوف سهره‌تای دهیه‌ی بیست، سه‌فهری ده‌ستپیکرد، ههر بویه ئهم میژووانه یه‌ک ناگرنه‌وه. قهت باوه‌ر ناکهم ئهو قامچی خواردبی، باوه‌ر ناکهم. ئیوه ده‌لین‌چی؟»

تووره‌ بوون و هه‌لچوونی گالگائف هه‌ستپینه‌ده‌کرا، به‌لام به‌راستی تووشی ده‌خورپه‌ بووبوو. میتیاش بی‌ئوه‌ی ناره‌زایه‌تی ده‌ربری، قسه‌که‌ی ئه‌وی سه‌لماند و به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

«ئه‌گه‌ر قامچی خواردبی چی!»

ماکسیموف هه‌لیدایه: «مه‌سه‌له ئه‌وه نییه، به‌راستی قامچیم خواردبی، به‌لام هه‌روا...»

«مه‌به‌ستت له «هه‌روا» چییه؟ قامچیت خوارد یان نا؟»

له‌هیستانی قه‌نه‌کش، به‌ ناوچاوانیکی گرژدوه و به‌ زمانی له‌هیستانی به‌ هاو‌ریکه‌ی گوت: «پانتته، سه‌عات چه‌نده‌یه؟»

«ته‌ژه‌ی هاو‌ری له‌ وه‌لامیدا شانی هه‌لته‌کاند. هیچ‌کام سه‌عاتیان پینه‌بوو. گرووشنکا راشکاوانه ده‌ستیکرد به‌ دۆزینه‌وه‌ی عه‌یه‌کانی و به‌ توندی گوتی: «بۆ قسه‌ کردن قه‌ده‌غه‌یه؟ ده‌فه‌رموون که‌س زمانی نه‌گه‌رێ چونکه‌ جه‌نابتان گیانی مه‌باره‌کی داده‌گیری؟» ده‌نگوت بویه‌که‌م جار شتیک له‌ زه‌ینی میتیادا ده‌بریسکیته‌وه. ئه‌مجاره له‌هیستانی به‌ تووره‌یه‌کی ئاشکراوه وه‌لامی دایه‌وه:

«پانی، خۆ من دژایه‌تیم نه‌کردوه. کوا، چیم‌گوتوه؟»

گرووشنکا قیژاندی به‌ سه‌ر ماکسیموفدا: «باشه ئیتر، زووکه‌ چیرۆکه‌که‌تمان بۆ بگیڕه‌وه. بۆ هه‌موو مه‌یمونه‌که‌تان توپیوه؟»

ماکسیموف به‌ شادییه‌کی ئاشکراوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی نه‌ختی نیوچاوانی تیگنا، ده‌سته‌وبه‌جی وه‌لامی دانه‌وه: «خاتوون، شیاوی گیرانه‌وه‌ نییه، هه‌مووی قوریاته. نووسراوه‌که‌ی گوگۆل گیرانه‌وه‌ی نه‌قله‌ و به‌ کینایه‌ ده‌ریبریوه، چونکه‌ ئه‌و ناوانه‌ی له‌ کتێبه‌که‌شدایه مانای تایبه‌تیا نه‌یه. و به‌ ئانقه‌ست گۆریویه‌تی. ناوی راسته‌قینه‌ی نازدی‌ریوف بوو. کوفیشنی‌کوف ناویکی دیکه‌

بوو، پييان دهگوت ئيشكفورنؤف. تهنيا ناوى فيناردى ھر ئه و ناوهى خوى بوو، چونكه ئه و ئيتاليايى نه بوو، پرووسى بوو. مادمؤزىل فيناردى كچيكي شوخ و دهلال بوو، لاقه چكوله و جوانه كانى دهگوت له قالبدراره. ميني ژوپيكي گولنكه دارى قولهى له بهردا بوو، دهستىكرد به سه ما، به لام نهك چوار سهعات، تهنيا چوار خولهك، ھر به و ماوه كه مهش هه مووانى سه رسام كرد...

گالگانؤف گوراندى: «باسى قامچى خواردنه كهت بكه، بؤ لييانداى؟»

ماكسيمؤف وه لامى دايه وه: «له سه ر پايروُن»

ميتيا گوتى: «كام پايروُن؟»

- ئه و نووسه ره به ناوبانگه كهى فهره نسا. له مه خانه يه كه دانىشتبووين و خه ريكي خواردنه وه بووين. بانگه يشتيان كردبووم. له پيش هه مووياندا دهستمكرد به فرهاويشتن و شيعرى داشورين. «بؤيلؤ توى؟ به و جلو به رگه قوره وه!» بؤيلؤش له وه لامدا گوتى: دهچم بؤ بالماسكه، يانى بؤ هه مام هى - هى! زانيم به وه تيکچوون، ھر بؤيه خيرا فريكي ديكه م هاويشت، كه هه موو دانىشتووان بيستبوويان و زوريش ته شه راوى بوو:

تؤ سافؤى منيش فائؤنم!

به لام ئه و داخه كوشتوومى

تؤ ريگاي دهريا نازانى!

ئيتر دانىشتووان به جارى قه لسه بوون و به جنيو و ناونيتكه كويريان كردم. به لام ناوچاوه كه م هيتابووى، بؤ ئه وهى تينى هه لينمه وه و توژى دليان چاكه مه وه، دهستمكرد به گيرانه وهى حه قايه تيكي روشنييرانه سه بارهت به پايروُن، كاتيک ريگاي نادهن بچيته ئه كادميائى فهره نسا، له داخانا ئه م دوو ديڤه بؤ سه ر كيلى گوره كهى ده نووسى:

Gi-git piron qui ne futrien

Pas même academician⁷

7- «پايروُن له م شوينه نيژراوه، له ژيانا هيچى به هيچ نه كرد و ئه ندامى ئه كاديمياش نه بوو.»

له سەر ئه وه گرتيانم و چیت خواردووه ترش و چه وه دهندهر.

- ئاخىر بۆ؟ له بهرچى؟

- له بهر كه مال و زانست. خه لك ده توانن كه سيك له سهر هيچوپوچ قامچى

كارى بكهن.

گرووشنكا له ناكاو قسه كهى پيپرين: «ئاه ده به سيكه ن. هه مووى قورياته، نامه وئ گويم ليئى. پيمابوو قسهى خوش ده كه ن.» ميتيا وايكى برده وه و له پيكه نين كه وت. له ههستانيه كه له گه ته كه، هه ستا سه رپى و وه ك مروقيكى خه ميار و بيتاقه ت ده ستى له پشته وه هه لپيكا و ده ستى كرد به راويچكه كردن به نيو ژووره كه دا.

گرووشنكا، به رقه وه چاوى ليده كرد، گوتى: «ئيتىر ناتوانم دانيشم.» هه ستى به خه ميارى كرد. له گه ل ئه وه شدا بۆى ده ركه وت له ههستانى خريله به چاويكى ده خه زدارانه وه چاوى ليده كا.

ميتيا گوراندى: «پانييه وه ره بخوينه وه! ئه و پانهى ديكه ش هه روا! وه رن با بخوينه وه.»

هه ر خيرا سى په رداخى هينا پيشى و پريكردن له شامپانى.

ميتيا ديسان گوراندى: «پانوويه، به خوشى له ههستان دهخوينه وه، به خوشى له ههستانى ئيه!»

ئه و له ههستانيهى له سهر قه نه فه كه دانيشتبوو، به خوگرتنى كى قورساخانه وه گوتى: «پانييه، زوريشم پيخوشه،» خيرا په رداخى كى هه لگرت.

ميتيا به پيدارگرييه وه گوتى: «ئه و پانهى ديكه ناوى چيه؟ بخوه، ئه و به ناوبانگرتينى به ناوبانگه كان، په رداخه كه ت هه لگره!»

له ههستانى خريلا نه گوتى: «پان ويروبليفسكى.»

پان ويروبليفسكى، كه به دهم پياسه وه خوى ده له قاند، هات بۆلاى ميزه كه.

ميتيا په رداخه كهى هه لگرت و گوتى: «پانوويه، به خوشى له ههستان!»

هه رسيكيان خواردiane وه. ميتيا ده ستى دا بتريه كه و ديسان سى

په رداخه كهى پر كرده وه.

- پانووې، ئىستا به سه لامة تىي پرووسيا، وهرن پيکه وه بېينه برادر!
گروشنکا گوتى: «بۇ ئيمه ش تیکه. منيش دهخومه وه به خوشي پرووسيا!»
گالگانونف گوتى: «منيش.»
ماکسيموف گوتى: «منيش دهخومه وه... به سه لامة تىي پرووسيا، دايه گه وره
خوشه ويست.»
ميتيا هاواریکرد: «هه موومان! هه موومان! تريفون بوريسیچ، چه ند بترى
ديکه مان بۇ بينه!»
سى بترى دیکه يان شامپانى له وانه ي ميتيا له گه ل خوى هينابوى، له سه ر
ميزه که يان دانا. ميتيا هه موو په رداخه کاني پرکرد.
ديسان گوراندى: «به خوشي پرووسيا! هوپرا!» هه موو به سه ريانه وه نا،
جگه له له هه يستانيه کان. گروشنکاش يه کبين ناي به سه ريه وه. به لام
له هه يستانيه کان ده ستیان بۇ نه برد.
ميتيا گوتى: «پانووې، يانى چى؟ ناخونه وه؟»
پان ويروبلېفسکى په رداخه که ي هه لگرت. به دهنگيکى به رز و ئاهه نگدار
گوتى: «به سه لامة تىي پرووسيا به ر له سالى ۱۷۷۲^۱. له هه ستانىي گرده پياو
گوتى: «ئاوا باشه!» پاشان هه ردووکيان پيکه وه په رداخه شامپانيان هه لدا.
له ناکاو ميتيا له ده مى ده رچوو: «پانووې، ئوه گه وچن.»
هه ردو له هه يستانيه که به له بزيکى هه رپه شه ئاميزه وه گورانديان: «پانيه!»
وهک که له شيرى لارى هومه نيان بۇ ميتيا برد. پان ويروبلېفسکى به تايه ت زور
به رق هه ستاوى و به زمانى له هه ستانى گوتى: «مه گين پياو ده توانى ولاته که ي
خوى خوشنه وي؟»
گروشنکا به له بزيکى فه رمان پيدراوانه وه گوراندى: «بيده نگين! شه ر
مه که ن، من تاقه تى شه ر و کيشه م نييه!» لاقى له عه رزى کوتا. سوور هه لگه را

8- سالى ۱۷۷۲ له هه ستان له نيوان پرووسيا و نه مسا و پيترسدا به شکرا و حکومه تى پاشايه تى
کوتايى پينها.

و چاوی زیتەى ھات. ئەو پەرداخە شامپانییەى تازە خواردییەو شونینی لە سەر دانابوو. میتیا ئۆقرەى لێبرا.

- پانویە، بمبۆرن! خەتای من بوو، داواى لێبۆردن دەکەم. وێرۆبلیفسکی، پانیە وێرۆبلیفسکی، داواى لێبۆردنتان لێدەکەم.

گرووشنکا بە رق و توورەیی و لۆمەووە گوتی: «تۆش دەمت لێکنی! بێدەنگ دانیشە، ھەقمەق!»

ھەموو دانیشتن و بە بێدەنگی لە یەکتریان دەروانى. میتیا سەرى لە قسەکانی گرووشنکا دەرندەدەچوو، دیسان گوتی: «ئاغایان، من دامەزرا ندووە. وەرن دەستپێکەین، بۆ ئاوا دەست لە سەر دەست دانیشتووین؟ چیکەین... با دیسان خۆمان سەرگەرم کەین!»

گالگاتوف، بە ناقایلی لە ژێر لیووەو منجاندی: «پەککو دەتوانی ھەموو ناویکی قۆرى لێبنی، جگە لە سەرگەرمی!»

ماکسیموف گوتی: «وەرن گەنجەفە بکەین، قوربان. ھەر وەک پێشتر دەمانکرد.

میتیا دەنگی ھەلینا: «گەنجەفە؟ کەیفی لە لایە! بەلام ئەگەر پانویە...» لە ھێستانیی قەننەکیش، زۆر بە لەشگرانی وەلامی دایەو: «پانویە، دوورە.»

پان وێرۆبلیفسکی گوتی: «راستدەکا.

گرووشنکا پرسیی: «دوور؟ دوورە یانی چی؟»

لە ھێستانیی قەننەکیش گوتی: «درەنگ، پانی، مەبەستم ئەو یە درەنگ وەختە.»

گرووشنکا بە توورەیی قیژاندی: «ھەمیشە درەنگیانە. ھیچ کاریکیان لە دەست نایە. خۆیان بەرەللا و ھەرەللان، بۆیە دەیانەوێ خەلکیش وەک ئەوان بەرەللا و ھەرەللا بێ، میتیا بەر لەوێ تۆ بێ، ھەر ئاوا قووقەپیان کردبوو و بە بیزاری چاویان لێدەکردم.»

له هیستانی خریلانه ی قه نه کیش به زمانی له هیستانی گوراندی:
 «فریشته کهم، دیاره لووتمان پيدا ناهیتی، هر له بهر ئه وهیه ماتم.» پاشان
 میتیای کرده به ردهنگی خوی و گوتی: «پانییه، من ئامادهم.»
 میتیا، پاره که ی له گیرفانی دهرهینا و دووسه د رۆبلی له سهر میزه که داگرد:
 «پانییه، دهستیپیکه. دهمه وی زورت پی بدوړینم. په پی خوت هه لگره و له سهر
 بانک دانیشه.»

له هیستانی گرده پیاو به شیوهیه کی جیددی و لیبراوانه گوتی: «پانییه،
 گه نجه فه له خاوه نی کاروانسهره ودرده گرین.»
 له هیستانی ته ژه گوتی: «ئه وه زور چاکتره.»
 میتیا پرتاندی: «له خاوه نی کاروانسهره؟ زور چاکه، تیگه یشتم، په ر له و
 ودرده گرین. پانوویه، بژی بۆ ئه و ئه قله ت، تریفون بوریسیچ، گه نجه فه مان بۆ
 بیته!»

خاوه نی کاروانسهره دهستیکی په پی تازه بۆ هینان. میتیا به سته که ی
 هه لپچری.

تریفون بوریسیچ سهری له میتیا برده پیشی و گوتی: «کچه کان ئاماده ن.
 جووله که کانیش عه دوسه دی ئه وهیه به تار و دهمه که وه بگه نی. به لام عاره بانه ی
 هه لگری که لوه له کان نه گه یشتوتی.» میتیا هه سته پی و به هه له داوان رۆیی بۆ
 ژووره که ی دیکه تا کو کاروباره کان وهری بخا و فه رمانی پیویستیان پییدا.
 به لام ته نیا سی کچ هاتبوون و هیشتا ماریا نه هاتبوو. خوشی نه یده زانی چ
 فه رمانیک بدا و بۆچی ئاوا به هه له داوان هاتووه بۆ ئیره. هر ئه وه نده ی
 پیگوتن که دیاری ئه و کچانه - شیرینی و شه گه لات و نو قل - له جه عبه که
 دهره ینن. زوریش به هه له پرووکی گوتی: «ودکاش بۆ ئاندری، بۆ ئاندری
 ودکا، ودکا! سووکایه تیم به ئاندری کرد!»

له ناکا و ماکسیموف، که به دوایدا هاتبوو دهستی نایه سهر شانی و به سرته
 پییگوت:

- پینچ رۆبلم بدهیه. منیش دهمه وی په رین بکه م. هی - هی!

- كه يفه! زۆرم پيخۆشه! هانئ ئه وه ده رۆبل!

ديسان هه موو پاره كانئ له گيرفاني دهرهينا و گهلايه كي به جيئ ده رۆبل
دهر كي شئا. «ئه گه ر دۆراندت، وهره وه هي ديكه شت ده ده مي.»

ماكسيموف به دلخوشي چياندئ به گوئيدا: «زۆر چاكه قوربان» هه ر
خيراش به قله سه ما گه رايه وه بۆ وه تاغه شينه كه و داواي ليئوردني ليكردن كه
چاوه رواني راگرتوون. له هه يستانيه كان دانيشتبوون. په ري گه نه جه فه يان بلاو
كردبووه. دۆستانه و تاراده يه ك خۆمانه دياربوون. له هه يستاني خريله ديسان
قه نه كه ي داگيرساند بوو و ئاماده ي ده سپيكردن بوو. حال و هه وايه كي
قورساخانه ي به خۆوه گرتبوو.

پان ويروبليفسكي گوراندئ: «پانوويه، له سه ر جيئ خۆت دانيشه.»
گالگانوف گوئي: «من ئيتر ياري ناكه م، هه ر ئيستا په نجا رۆبلم
پي دۆراندن.»

له هه يستاني قه نه كه يش پيئگوت: «ئهم پانه نيوچاوانه كه ي نه يهينا، رهنگه
ئه مجاره يان بيهيني.»

ميتيا پرسئي: «بانكه كه چه ند بي؟ چه نده تان پي باشه؟»
- پانييه، يارييه كه جياوازه، سه د رۆبل، دووسه د، هه رچه ندت پيخۆشه دايني.
ميتيا به پيكه نينه وه گوئي: «ملوئنيك!»
- پان سه روان رهنگه نه قلى "پان پادفيسۆتسكي" ت بيستئي!
- كام پادفيسۆتسكي؟

- بانكيك له وار شو بووه، هه موو هاتوون و له سه ر داراييه كه ي مه رجيان
داناهه. پادفيسۆتسكي ش دئ، هه زار كوته ئالتوون ده بينئ، له سه ر داراييه كه يان
شه رت ده به ستئ. بانكدار ده لئ: «پانيه پادفيسۆتسكي، به قه د نرخي ئه و
ئالتوونانه پاره داده نيئ، يان قه ولى شه ره ف ده ده ي؟» پادفيسۆتسكي ده لئ:
«قه ولى شه ره ف پانيه.» «زۆر چاكره.» بانكدار گه نه جه فه دينئ. پادفيسۆتسكي
ده بياته وه. بانكدار ده لئ: پانيه، هه ليگره، «چه كه جه ي ميژه كه ده كي شته وه و
ملوئنيكي پي ده دا. «پانيه هه ليگره، بر دووته وه.» ملوئنيك له بانكه كه دا بووه.

پادفیسۆتسکی ئەلێ: «ئەوهم نەدەزانی.» بانکدار دەلێ: «پانیە پادفیسۆتسکی، تۆ شەرەفت نایە گەرە و ئێمەش هەرەوا.» بۆیە پادفیسۆتسکی ملوینە که هەلەدەگرێ.

گالگانۆف گوتی: «من باوەر بەو ناکەم.»

پانیە گالگانۆف، پیاو لە کۆرپێکی ئاوا پر لە پیاوی موحتەرەمدا شتی وا نالێ.

میتیا دەنگی بەرز کردەو: «وا دیارە قوماربازی لەهێستانی چاوپۆشی لەو ملوینە دەکا!» بەلام خێرا قسەی خۆی خواردەو. «پانیە، بمبۆرە، دیسان خەتامکرد. ئەو لە ملوینە که چاوپۆشی دەکا. لەبەر شەرەفی، لەبەر شەرەفی لەهێستانی. دیوتە زمانی لەهێستانی چۆن دەزانم، ها - ها! وەرە، من دە پۆبل لە سەر سەرباز دادەنێم.»

ماکسیمۆف پێکەنی و گوتی: «منیش پۆبلیک لە سەر بی بی دادەنێم، لە سەر بی بیی دلەکان. پانیە نووچکای جوان و وردیلە، هی - هی!» پەری بی بیی هەلگرت و وەک ئەو قەستی شارەدەوی هەبی، خۆی پەیکردەو و بەپەلە لە ژێر میزەکا خاچی خۆی کێشا. میتیا بریدیەو ماکسیمۆفیش بریدیەو. میتیا گۆراندی: «یاللا دەی!»

ماکسیمۆف که لە خۆشیی بردنەو ئەو یەک پۆبلە پێی وەعەرز نەدەکەوت لە ژێر لیووە گوتی: «من پۆبلیکی دیکەش دادەکەم.» میتیا نەراندی: «دۆراندی. دووبل لە سەر حەوت!» حەوتیش دۆراندی.

گالگانۆف لە ناکاو وەدەنگ هات: «بەسیکەن!»

«دووبل! دووبل!» میتیا داووەکی کردە دوو بەرانبەر، هەر جارێکیش که دەیکرد دوو بەرانبەر، راست لە سەر ئەو پەرهی شەرتی دەبەست، دەیدۆراند. داوی نیوهراست پیکوپیک بوو.

میتیا بە توورەیی گوتی: «دووبل!»

له هیستانی قه نه کیش گوتی: «پانیه تو دووسه د رۆبالت دۆراندووه. سه دی دیکه ش داده که ی؟»

- چی؟ دووسه دم دۆراندووه؟ که وایه دووسه دی تر! هه مووی دووبل!
میتیا پاره که ی له گیرفانی دهرهینا و خهریکی دانانی دووسه د رۆبالت له سه ر
بی بی بوو گالگانیف دهستی له سه ر دانا و به دهنگیکی زایه له دار گوتی:
«به سسه ئیتر!»

میتیا چاوی لی زهق کرده وه: «مه سه له چییه؟»

- ئیتر به سسه! ئیتر ناهیلیم بیکه ی، مه گین!

- بو؟

- چونکه پیم خوش نییه. دهست له کایه هه لگره. ئه وه پیمگوتی ئیتر ناهیلیم
بیکه ی.

میتیا به سه رسوورمانه وه چاوی تیبری.

گرووشنکا به دهنگیکی خه ماوییه وه گوتی: «میتیا، دهست له یاری هه لگره.
راستده کا. تا ئیستا زورت دۆراندووه.» هه ردوو له هیستانییه که، به شیویه که ی
توراوانه هه ستانه یی.

له هیستانی وردیله، که به مۆره وه چاوی له گالگانیف دهکرد، گوتی: «پانیه
پیته وایه گالته یه؟»

پان ویروبلیفسکی گوراندی به سه ر گالگانیفدا: «تو چکاره ی؟»

گرووشنکا گوتی: «تو هه ق چییه دهگورینی؟ که له شیرگیه مژه!»

میتیا هه ر جارێ چاوی له یه کیان دهکرد. له ناکاو له روخساری
گرووشنکا دا شتیکی بو دهرکه وت، هه ر له و کاته دا شتیکی تازه به زهینییدا هات
- خه یالکی تازه و سه یر!

له هیستانی وردیله، له داخانا سوور هه لگه رابوو، تا هات بلی: «پانی
ئاگرپینا،» میتیا به په له چوو بۆلای و دهستی دا به شانیدا.

- به ناوبانگترینی به ناوبانگان، دهمه وی دوو قسه ت له گه ل بکه م.

- چیت ده وی؟

- لەو ژوورەى دیکە، دوو قسەت لەگەڵ دەکەم، قسەیهکی خۆش، زۆر خۆش. بە بیستنی دڵشاد دەبێ.

لەهێستانیی خڕیلە داچلەکی و بە نیگەرانی تەماشای میتیای کرد بەو حالەشەو لەرێو قەبوولیکرد، بەو شەرتهی پانویروبلیفسکی لەگەڵیدا بێ. میتیا گوتی: «پاریزەر؟ قەیناکا با بێت کارم بە ئەویشە. دەبێ ئەویش لەوێ بێ. پانویە، با برۆین دە!»

گرووشتنکا بە نیگەرانییەو پرسیی: «بۆ کوێ دەچن؟»

میتیا وەلامی دایەو: «هەر ئێستا دەگەرێنەو.»

جۆریک باوەری کتوپر و جەسارەت لە چاویدا دەدرەوشایەو. روخساری لەگەڵ سەعاتیک لەمەو بەر کە هاتە ژوورێ زۆر جیاواز بوو. لەهێستانییەکانی نەبرد بۆ وەتاغیک کە کچان لێی کۆ بوو بوونەو و میزەکەیان بە شیرینی و شەگەلات و شامپانی چنی بوو، بردنی بۆ وەتاغی خەویک کە لای دەستە راست بوو. ئەو دیوێی کە سەندووq و بەستەکانی لێدانرابوو. دوو چرپای گەورەى لیبوو کە یەکی کۆمایەک بالنجیان لە سەر هەڵچندرا بوو. مۆمیک لە سەر میزیکى چکۆلەى دارین دایبسا. میتیا و کابرای لەهێستانى لە پەناى میزیکەدا ڕووبەڕووی یەکتەر دانیشن. ویروبلیفسکی تەژەش دەستی نایە پشت قوونى و لە لایان ڕاوەستا. لەهێستانییەکان کرژ و مۆن بوون، بەلام دیاربوو وەدڵەخورپە کەوتوون.

لەهێستانیی وردیلە گوتی: «پانیە، چ فەرمایشتیکت بوو؟»

پانیە، زۆرتان ماتلناکەم، «پارەکانی لە گیرفانی دەرھیتا. «ئەم پارەیه بۆ تۆ،

لەگەڵ سێ هەزار رۆبل چۆنی؟ وەریبگرە و برۆ بەرپی خۆتا.»

لەهێستانى، سەرسوڕماوانە چاوی لە میتیا برى. لەگەڵ ویروبلیفسکی چاویکیان لە یەکتەر کرد و گوتی:

- پانیە، سێ هەزار رۆبل؟

- پانویە، سێ هەزار، بەلێ سێ هەزار! پانییە گوی بگرە، دەزانم پیاویکی

ماقوولی. سێ هەزار رۆبل وەرگرە و بۆ هەركوێ دەچی بچۆ. ئەو پان

ویروبلینفسکیهش له سهر تو - حالى بووى؟ بهلام خیرا، هر ئیستا و ئیتر پیتان بیرهدا نایه‌ته‌وه. پانیه تیگه‌یشتی، بۆ هه‌میشه‌ده‌رۆی. ئه‌وه‌ش ده‌رگا‌که‌ برۆ ده‌رئ و ئاور مه‌ده‌وه. له‌و وه‌تا‌غه‌ی دیکه‌ چیت هه‌یه‌ بۆت دینم، رو‌وپۆشیک و بالته‌یه‌کی په‌شمی، هر ئیستا، ده‌چم بۆت دینم. ئه‌سپه‌کانیشتان خیرا بۆ ئاماده‌ ده‌کن. ئیتر خوداتان له‌گه‌ل، پانیه!

میتیا به‌ دلنیا‌یی چاوه‌روانی وه‌لام بوو. ریزه‌یه‌ک دوودل نه‌بوو. کابرای له‌هه‌یستانی وه‌ک ئه‌وه‌ی بریاریکی باشی دابی رهنگ و رووی گه‌شایه‌وه. - پارهی نه‌غد پانیه؟

میتیا گوتی: «پارهی نه‌غد پانیه، پینچ‌سه‌د رۆبل هر ئیستا بۆ خه‌رجی رێگه‌ و وه‌کو بیحانه‌ ده‌دمه‌ خزمه‌تتان، دوو هه‌زار و پینچ‌سه‌د رۆبله‌که‌ی دیکه‌شی سبه‌ینی له‌ شاری، به‌ شه‌ره‌فم له‌بن به‌ردیش بی بۆتان په‌یدا ده‌که‌م.» له‌هه‌یستانییه‌کان دیسان چاویکیان له‌ یه‌ک‌تر کرد. گرده‌ پیاوه‌که‌یان گرژ بوو‌بوو.

میتیا هه‌ستیکرد چه‌تیک له‌ کاردا‌یه، بۆیه‌ گوتی: «حه‌وسه‌د رۆبل، حه‌وسه‌د رۆبل، ده‌لێ چی؟ ئه‌ویش به‌بی ماتلبوون، هر ئیستا نه‌غد، دیده‌مه‌ خزمه‌تتان، باشه‌ پانیه. چیه‌؟ متمانه‌م پیناکه‌ن؟ ئیستا ناتوانم سئ هه‌زار رۆبله‌که‌تان بده‌م. ئه‌گه‌ر ئیستا بتانده‌م، له‌وانه‌یه‌ سبه‌ینی بگه‌رینه‌وه‌ بۆلای... ئیستا سئ هه‌زار رۆبلیشم پینیه.» میتیا له‌گه‌ل هر وشه‌یه‌کدا ده‌تگوت جه‌رگ و دلێ داده‌که‌وی. به‌ ده‌نگیک له‌رزۆک گوتی: «له‌ شاری ئه‌و پارهی‌هه‌یه، زیاتریشم هه‌یه. به‌ شه‌ره‌فم پاره‌که‌م له‌وێه، شاردوومه‌ته‌وه.» غرووریکی رۆحی له‌ نا‌کو به‌ رو‌خساری له‌هه‌یستانی وردیله‌وه‌ رهنگی دا‌یه‌وه، به‌ ته‌شه‌ریکه‌وه‌ گوتی: «ده‌ی چیی دیکه‌ش؟ خه‌جاله‌تیش شتی چاکه‌!» پاشان تفيکی کرده‌وه. پان ویروبلینفسکیش تفی کرده‌وه.

میتیا به‌ هیوا‌برای بۆی ده‌رکه‌وت ده‌مله‌پووش ماوه‌ته‌وه، گوتی: «پانیه، بۆیه‌ ئه‌و کاره‌ ده‌که‌ی به‌ هیوا‌ی گرووشنکا پارهی‌هه‌کی زیاتری به‌نیو چاوانه‌وه‌ بی؟ ئیوه‌ جووتیک که‌له‌شیری نیره‌مووکن، هر ئه‌وه‌تان قابیله‌!»

«ئەو سووکایەتیەکی گەورەیه!» لەهێستانی وردیلە وەک چەوێندەر سوور هەلگەرابوو، بە پرتاو لە ژوورەکە دێرێ، دەتگوت تەوانە گوێی لە وشەیهکی دیکە بێ. وێرۆبلیفسکیش بەپەلە بە دوایدا هاتە دەرێ، میتیاش، شێواو و سەر لە بەرد کەوتوو بە دواياندا هاتە دەرێ. لە گرووشنکا دەترسا، ترسی ئەوێ بوو پان هەرا و هوریا وەرێ بخا. لە راستیدا هەرواشی کرد. گەردە پیاو خۆی کرد بە وەتاغەکەدا و بە شێوێهەکی سەیر خۆی خستە بەرپیتی گرووشنکا.

بە زمانی لەهێستانی گوتی: «پانیە ئاگرپینا، سووکایەتیەکی گەورەم پیکراوە!» بەلام گرووشنکا لە ناکا ئاراو قارای لێ هەلگیرا، وەک ئەوێ ژان بە جەرگی گەشتی. قیژاندی: «بە زمانی پووسی بدوێ! پووسی! ئەگەر یەک وشە ی دیکە لەهێستانی لە دەم بیتە دەرێ، خۆت دەزانی! بەلای ناخیرت پووسیت دەزانی، ناکا دوا ی پینج سأل لەبیرت چوو بیتەو؟» لە داخا سوور هەلگەرا بوو.

- پانی ئاگرپینا...

- ناوی من ئاگرافنایە، گرووشنکا، پووسی قسە بکە، دەنا گویت لیناگرم! لەهێستانی بە هەست و غروورێکی بریندارەووە کەوتبوو هەناسەپرکی. بە رِق هەستاوی و پۆز و هەواوە، دەستیکرد بە پووسیەکی سەرگوێ شکاو: - پانی ئاگرافنا، من هاتووم بۆ ئێرە تاکو رابردوو لەبیر بەرەمەو و ئەوێ هەتا ئەمڕۆ پووی داوە بەیە کجاری لە یاددا بێسپرمەو...

گرووشنکا لەجیبی خۆی جینگلیکی دا و قسەکە ی پێ بری: «لەبیری بەریهەو؟ هاتووی بۆ ئێرە رابردوو لەبیر بەریهەو؟»

- بەلێ وایە پانی، من قرنیس نیم، خاوەن پیاو هتیم، غیرەتی پیاوانە، بەلام کاتیک ئاشقەکانی تۆم دی، چاو هاتە تەپلی سەرم. پان میتیا لەو ژوورە ی دیکە پیشنیاری سێ هەزار رۆبلی پیکردم، بۆ ئەوێ دەست لە تۆ هەلگرم. بەلام من تفیکم لەناو چاوانی کرد.

گرووشنکا شیتانه قیژاندی: «چی؟ پیشنیاری پارهی پیکردی؟ راستدهکا میتیا؟ چۆن ویرات هه‌له‌ی وابکه‌ی؟ بۆ من فروشیم؟»
میتیا گوران‌دی: «پانیه، پانیه! ئه‌و پاک و بی تاوانه. من قه‌ت ئاشقی نه‌بووم!
ئه‌وه درۆیه...»

گرووشنکا قیژاندی: «به چ هه‌قینک له هه‌مبهر ئه‌ودا له‌سه‌رم ده‌که‌یته‌وه؟
ئه‌وه‌ی منی پاک پاگرتووه، که‌مال و زانایی نه‌بوو، ترسان له کوزماش نه‌بوو،
راستییه‌که‌ی ئه‌وه بوو سه‌رم به‌رز پاگرم و پینیلیم هیچوپووچی. هه‌ر به
راستی پاره‌که‌ی ره‌تکرده‌وه؟»

میتیا گوران‌دی: «قه‌بوولیان کرد، قه‌بوولیان کرد، به‌لام ده‌یانویست سئ
هه‌زاره‌که به سه‌ر یه‌که‌وه وه‌رگرن. به‌لام من ته‌نیا هه‌وسه‌د رۆبلم بۆ
هه‌لسوورا.»

- ئاوا: بیستویه‌تی پارهم هه‌یه بۆیه هاتوته‌وه زهماوه‌ندم له‌گه‌ل بکا!
له‌هه‌ستانیی وردیله ده‌نگی هه‌لینا: «پانی ئاگرپینا، من نه‌جیمزاده و
خانه‌دام، من - Lajdak نیم، هاتووم بۆ ئیره زهماوه‌ندت له‌گه‌ل بکه‌م و ئیستا
ده‌بینم گۆراوی، بوویه‌ته ژنیکی ته‌ورخراپ و بی‌حه‌یا.»

گرووشنکا، به تووریه‌یی گوتی: «برۆوه بۆ ئه‌و جیگایه‌ی لیوه‌ی هاتووی!
ملی خۆت بشکینه، ده‌نا فه‌رمانده‌م وه‌دهرت نین. منی گه‌وج چه‌نده که‌ر بووم
پینج سال شه‌و و رۆژ عه‌جمانم نه‌بووه! هه‌مووشی له‌به‌ر ئه‌وه بوو،
رۆقه‌ستووری به‌و دهرده‌ی بردم. ئه‌ویش وه‌ک خۆی نه‌ماوه. یانی هه‌ر ئاوا
بوو؟ ره‌نگه‌ باوکی بی‌ت! ئه‌و کلاوه تیسکته‌ له‌کوئی بوو؟ ئه‌و که‌و بوو ئیستا
بۆته عه‌له‌شیش. پیده‌که‌نی و گۆرانیی بۆ ده‌گوتم... منی گه‌وج و له‌وج و حه‌یا
لی‌هه‌لگیراو چۆن له‌خۆرا پینج سال خۆم خواردوه‌وه و فرمی‌سکم هه‌لوه‌راند!»

گرووشنکا له سه‌ر کورسیله‌که‌ی خۆی به پشتدا خست و هه‌ردوو ده‌ستی
به‌به‌ر چاوییه‌وه گرت. هه‌ر له‌و کاته‌دا کچانی گۆرانی بیژی ماکرۆیه له وه‌تاگی
ده‌سته چه‌په‌وه تینان چریکاند - گۆرانییه‌کی شاد و هه‌وای هه‌له‌په‌رکی.

ویرۆبلیفسکی له ناکاو گوراندی: «ئێره قه حبه خانیه! تریفۆن بۆریسیچ، ئهم سه لیته حه یا لی هه لگیراوانه ده رکه با بپۆن!»

خاوه نی کاروانسه را، که گوینی له گالۆبوغری میوانه کان بووبوو، پینو ابوو شه ر ده که ن بۆیه ماوه یه ک بوو له پشت ده رگا که راوه ستابوو و سه رتاتکی ده کرد. خیرا خۆی به ژووریدا کرد، به بی ئه ده بییه کی سه رسوور هینه ره وه پووی کرده ویرۆبلیفسکی و گوتی:

- ئه و چه قه چه قه ت له چیه؟ ده ته وی گه رووی خۆت بدپینی؟

ویرۆبلیفسکی نه راندی: «هه ی حه یوان!»

«حە یوان؟ پیمبلی بزنام تاوی له مه و به ر به کام گه نه جه فه یاری ته ده کرد؟ ده ستیکم په ر پیدای شار ده ته وه. به په ری دیاریکراو یاری ته کرد؟ ده زانی یاری کردن به گه نه جه فه ی نیشانه کراو تاوانه و ده توانم به و تاوانه به ره و سیریا بتره تینم؟ چونکه ئه و کاره له گه ل قۆپیکردنی پاره جیاوازی نییه...» ئه وه ی گوتو پۆی بۆلای قه نه فه که، ده ستیکرد به پشت قه نه فه که و بال نه جه که ی سه ریدا و ده سه ته یه ک گه نه جه فه ی هه ل نه پچراوی ده رهینا.

به سه ته گه نه جه فه که ی هه لینا و نیشانیان: «فه رموون، ئه وه ش به سه ته هه ل نه پچراوه که ی من! له و پشت درگایه راوه ستا بووم و چاوم لیبوو شار دییه وه و به سه ته که ی خۆی له جیی دانا - تو مرو فیککی گزیکاری!»

گالگانیف گوتی: «منیش دوو جار ئاگام لی بوو په ری گۆری!»

گرووشنکا، ده ستی لیک هه لپیکابوو و له شه رمانا سوور هه لگه رابوو، گوتی: «دارزینه، دارزین! خۆ شه رم و حه یا نه ماوه، خودایه گیان، دیوته کاری به کو ی گه یشتوه!»

میتیا گوتی: «بیرو پای منیش هه روایه!» به لام به ر له وه ی ئه و وشانه ی له دم بیته ده ری، ویرۆبلیفسکی، به نیوچاوانیکی مۆنه وه، مشتی بۆلای گرووشنکا راته کاند و گوراندی:

- هه ی به سه تۆکه ی هیچوپوچ!

میتیا له پټوه شالاولی بۆ برد، ههردوو دهستیگرت، ههلیهینا و بردی بۆ ئه‌و ژووره‌ی که تازه لێی هاتیوونه ده‌ری.

دوای گه‌رانه‌وه، هه‌روا به‌دهم هانکه هانکه‌وه، گو‌تی: «ئ‌ه‌وم له‌و ژووره له سه‌ر عه‌رزه‌که راکێشاوه. بۆره‌که‌ی خو‌پ‌ری هه‌ولده‌دا هه‌ستیه‌وه! به‌لام ئ‌یتر ناگه‌رپته‌وه، خه‌یال‌تان ته‌خت بی...» تایه‌کی ده‌رگا‌که‌ی پټ‌وه‌دا و تایه‌کی به‌ ئاوه‌لایی هیشته‌وه و نه‌راندی به سه‌ر له‌هه‌ستانیه‌ی وردیله‌که‌شدا:

حه‌زهره‌تی مه‌باره‌کیش، ئ‌ه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نییه ته‌شریف بینه بۆ ئ‌یره!

تریفون بۆریسیچ گو‌تی: «دیمیت‌ری فیودورو‌ویچی خو‌شه‌ویست، ئ‌ه‌و پاره‌یه‌ی پټ دۆراندوون لێیان بستی‌نه‌وه. وه‌ک ئ‌ه‌وه وایه دزیان لێ‌کردبیتی.»

گالگانوف هه‌ل‌دایه: «من په‌نجا رۆبه‌له‌که‌ی خو‌م ناستینه‌وه.»

میتیا گو‌تی: «منیش دووسه‌د رۆبه‌له‌که‌ی خو‌میا ن لێ‌وه‌رناگرمه‌وه. هه‌ر نامه‌ویته‌وه قه‌ینا‌ک‌ا ئ‌ه‌وان دلیان به‌وه خو‌شه.»

گرووشنکا هاواری‌کرد: «ئافه‌رین میتیا! تو ده‌ست‌ود‌لبازی میتیا!» تو‌ره‌یه‌که‌ی ناوه‌کی به‌ قسه‌کانیه‌وه دیاربوو. پانی وردیله، له ر‌قا سووره‌ل‌گه‌ر‌ابوو، به‌لام هه‌روا به‌ پۆز و هه‌واوه رۆیی بۆلای درگا‌که و له‌نگه‌ری‌کی گرت، ر‌ووی کرده گرووشنکا و گو‌تی:

پانی، ئ‌ه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ‌ی له‌گه‌لم بیی، وه‌ره، ده‌نا خودا‌حافیز.

هه‌روا که له‌به‌ر قین و ده‌ماری زۆر بای کردبوو، له ده‌رگا‌که چووه ده‌ری و خو‌ی کرد به ژووره‌که‌ی‌تردا به‌وه ده‌لێن مرو‌قی خاوه‌ن که‌سایه‌تی، چونکه ئ‌ه‌وه‌نده له‌خو‌رازی بوو، دوای ئ‌ه‌و هه‌موو م‌اجه‌رایه، هیشتا چاوه‌روانی ئ‌ه‌وه بوو گرووشنکا شو‌ی پټ‌یکا. میتیا ده‌رگا‌که‌ی لێ‌پټ‌وه‌دا.

گالگانوف گو‌تی: «ده‌رکا‌که گاله‌ ده.» به‌لام کلێله‌که له پشت ده‌رگا‌که‌وه ته‌قه‌ی هات. دیاربوو ئ‌ه‌وان له پشت‌ه‌وه دایان‌خست.

گرووشنکا بی‌به‌زه‌بییانه گو‌تی: «ئو‌خه‌ی له دلم که‌وت، چه‌ندهم پی‌خو‌ش بوو! هه‌قی خو‌یانه.»

(n)

جەزم بوون

دوای ئەو بەزم و شادی دەستیپێکرد. سەما و کەیف و خواردنەو. بەزمەکەش ئازاد بوو و بەرگێڕەوێ نەبوو. گرووشنکا یەكەم کەس بوو داوای شەرابی کرد. «دەمەوێ بە دلی خۆم بخۆمەو و وەک جاری پیشوو مەست و سەرخۆش بم. لەبیرتە، میتیا لەبیرتە جاری پیشوو لیڤه لەگەڵ یەکتەر ئاشنا بووین؟» میتیا بەجاری جەزم بوو، بە تەواوی هەستی بە نەشە و شادی دەکرد، چونکە بەختەوهری لەبەر دەستی بوو. بەلام گرووشنکا جار لەگەڵ جار ئەوی لە خۆی دوور دەخستەو: «بێو کەیفی خۆتی بۆ بکە. پێیان بلی سەما بکەن و بەزم و شادی وەرێ بخەن. با دار و دیواریش بکەوێ سەما و هەلپەڕکی، راست وەک جاری پیشوو.» لە رادەبەدەر شاد و دلخۆش بوو. میتیاش هەركاریکی پێ بسپێردرایە لەلایەن گرووشنکاوە بە سەر دەچوو و ملی خۆی بۆ دەشکاند. گۆرانپێژان لە وەتاغەکە یەكە بوون. وەتاغێک بوو تا ئیستا ئەوان لێی دانەنیشتبوون، ژوورێکی چکۆلە بوو، پەردەیهکی کەتانیان لێ گێڕا بوو و کردبوویان بە دوو بەشەو. پشت پەردەکەش چرپایەکی گەورە ی لێبوو باریکی دۆشەک و بالنج لە سەر هەلچندرابوو. هەر چوار ژوورەکە ی تایبەتی میوانان قەرەوێلە ی لێبوو. گرووشنکا لای دەرگاوە جێی خۆی گرتەو. میتیا کورسیهکی نەرم و خۆشی بۆ دانا. گرووشنکا بۆ سەیری بەزم و هەلپەڕکی لە شوێنەکە ی پیشووی دانیشتبوو. هەر ئەو شوێنە ی کە بە کەیفی دلی عەیش و نوشی

کردبوو. ته‌واوی ئه‌و کچانه‌ی هاتبوون، جاری پيشووش هه‌ر له‌وێ بوون. کۆڤی جووله‌کان به‌ تار و دمه‌که‌وه‌ هاتبوون، عاره‌بانه‌ی هه‌لگری شه‌راب و که‌لوپه‌له‌کان گه‌یشتی.

میتیا که‌وتبووه‌ هه‌له‌که‌ سه‌ما. هه‌موو جوړه‌ مرۆڤیک خۆیان به‌ ژووریدا ده‌کرد. بۆ ئه‌وه‌ی سه‌یری به‌زم و هه‌له‌په‌رکی بکه‌ن، خه‌لکی نیو دی به‌ ژن و منداڵه‌وه‌ له‌ خه‌و هه‌ستابوون، به‌هیاو بوون وه‌ک مانگی پيشوو بچنه‌ سه‌یران و به‌زم و بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ خۆشی راپیویژن. میتیا قه‌لافه‌تی هه‌موویانی له‌بیر ماوو، تووشی هه‌رکامیشیان ده‌بوو و ده‌یناسییه‌وه‌، ماچومووچی له‌گه‌ل ده‌کرد. بتری شامپانی هه‌له‌په‌رچی و هه‌رکه‌س له‌پێوه‌ ده‌هات، په‌رداخى بۆ پر ده‌کرد. ته‌نیا کچان حه‌زبان له‌ شامپانی بوو. پیاوه‌کان پۆم و براندی و پانچی گه‌رمیان پى‌خۆش بوو. میتیا فه‌رمانیداوو نوڤل و چۆکلیت بۆ کچه‌کان دانین و نه‌هیلن سى‌ سه‌ماوه‌ر هه‌تا به‌یانی بکوژیته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی چایی و پانچ بۆ هه‌موان ببی و که‌مى نه‌هینى. ورده‌ ورده‌ وابوو به‌ تیکه‌ولیکه‌، ده‌تگوت کاسه‌ی قه‌ره‌چی ئاو بردوو، به‌لام میتیا هینده‌ که‌یف‌خۆشبوو، هه‌رچه‌نده‌ تیکه‌و لیکه‌ زیاتر ده‌بوو ئه‌و زیاتر ده‌گه‌شایه‌وه‌ و نه‌شه‌ ده‌بوو. ئه‌گه‌ر لادییه‌کان له‌و کاته‌دا داواى پارهیان لى‌بکرده‌یه‌، چه‌که‌ی پاره‌که‌ی له‌ گیرفانى ده‌ردینا و به‌م ده‌ست و به‌و ده‌ست پێیده‌دان. وادیاره‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو تریفۆن بۆریسیچ به‌ ده‌وری میتیادا ده‌هات و چاوى له‌ سه‌ر هه‌له‌ده‌گرت. وادیاره‌ ئه‌و شه‌وه‌ به‌یه‌کجاری وازی له‌ خه‌وتن هینابوو، ئه‌گه‌رچی بریکی خواردبووه‌، ئه‌ویش ته‌نیا په‌رداخیک پانچ، چونکه‌ ئاگای له‌ میتیا و گیرفانى بوو و له‌سه‌ری سایه‌د بوو. کاتیک ده‌هات گیرفانى هه‌له‌ته‌کینى، خیرا ناو‌بژوانی ده‌کرد و به‌ پێز و ئه‌ده‌بیکى زۆره‌وه‌ هانیده‌دا «سیگار و شه‌رابی راین» خه‌سار نه‌کا و له‌وه‌ش گرینگتر به‌ پێچه‌وانه‌ی جاری پيشوو پاره‌ به‌ لادییه‌کان نه‌دا. زۆریشى رق له‌ لیکۆرخواردنه‌وه‌ و شیرینی خواردنی کچان هه‌ستابوو. ده‌یگوت: «دیمیتری فیودۆرۆویچ، ئه‌و

پشکانه چین. ئەگەر لە جیاتى ئیوه بوايەم، شەپىکم تێهەلەدان، ئەوان تەنانهت ئەو شەپەش بە شانازی دەزانن - ھەر شیاوی ئەوەشن!»

میتیا دیسان ئاندریى وەبیر ھاتەو و فەرمانیدا پانچى بۆ بەرن. بە دەنگىكى نەرم و گیراوە دووپاتیکردەو: «ناحەزى لەگەڵ جوولامەو، پێموا پەنجاندم.» گالگانۆف قەستى شەپاب خواردنەوێ نەبوو، سەرەتا گرنگیەکی ئەوتوى بەو کچانە نەدەدا، بەلام دواى خواردنەوێ یەک دوو پەرداخ شامپانى بە تەواوى وە نەشەى خست. بە نیۆ ژوورەکەدا پیاسەى دەکرد و پێدەکەنى و تاريفى گۆرانى و مۆسیقاکی دەکرد، ھەموو شتیک و ھەموو کەسیكى بەباش دەزانى. ماکسیمۆف، شاد و سەرخۆش لە گالگانۆف دوور کەوتەو. گرووشنکاش خەریکبوو سەرخۆش دەبوو. ئاماژەى بە گالگانۆف کرد و بە میتیای گوت: «چ کورپكى جوانچاک و خوین شیرینە!» میتیاش ھەلات بۆلایان و گالگانۆف و ماکسیمۆفى ماچکرد. زۆرى ئارەزوو لە دلدا بوو! گرووشنکا ھیشتا ھىچى نەگوتبوو، وێدەچوو بەقەستى لە قسە کردن پاریز بکا. بەلام جاروبار بە چاویكى بەسۆز و لاوینەر لە میتیای دەروانى. ئاخىر وایلیھات لە ناكاو دەستى میتیای گرت و كیشای بۆلاى خۆى. لەو کاتەدا لە سەر کورسیلەى بەردەرگاگە دانیشتبوو.

- چۆن بوو ھاتى؟ ھا؟ کاتى ئاوا بەپەلە ھاتى!... زۆر ترسام. دەتویست من بە ئەو بسپىرى، ھا؟ ھەر بە راستى دەتویست ئەو کارە بکەى؟

میتیا سەرخۆشانە گوتى: «نەمدەویست شادییەکەتان لى تیکبەدم!» بەلام گرووشنکا گوێی لە وەلامى ئەو نەبوو.

ديسان لەخۆى تاراندا: «چاکە، برۆ کەیف بکە... مەگرى، دیسان بانگت دەکەم.» میتیا بە ھەلاتن پۆی بۆ ئەوسەرى ژوورەکە و گرووشنکا گوێی لە گۆرانى گرتبوو و سەبرى سەما و ھەلپەرکى دەکرد، ئەگەرچى چاوى لە سەر میتیا ھەلنەدەگرت. بەلام دواى چارەگیك دیسان بانگیکردەو و میتیا بە ھەلاتن چوو بۆلاى.

وهره له لām دانیسه، پیمبلې بزنام دوینی نه قلی منت له کوئ بیست و کی پینگوئی هاتووم بو ئیره؟

میتیا به شیوهیه کی تیکه ل و پیکه ل و پچر، پچر هه موو شتیکی بو گیرایه وه. زور سهیر قسه ییده کرد، جار جار گرژ ده بوو و له قسه ده کهوت. گرووشنکا پرسیی: «بو وا تیکده چی؟»

— له خووه... نازانم... راستت دهوئ، پیاویکی نه خوشم لهوئ به جی هیشتووه. ئه گهر بلوایه بوم ده سالم له ته مه نی خوم پیده دا بو ئه وهی چاکبیته وه. بو ئه وهی بزنام چاکبوته وه!

— ئه گهر نه خو شه، ههر بیریشی لیمه که وه. دهی، سبهینی ده تو یست به گولله له خوت دهی! چهنده کورپکی گه وجی! بوچی ده تو یست خوت بکوژی؟ من زورم مروقی ئاوا نه ترس و ئازا خوشدهوئ. دهی، که وایه ئامادهی له بهر خاتری من هه موو کاریک بکهی، ها؟ گه و جه گیان، یانی ههر به راستی ده تو یست سبهینی خوت بکوژی؟ نا، ماوهیه که ده ستر اگ ره، رهنگه قسه یه کت پیتلیم... ئه مرو پیتنالییم، سبهینی رهنگه. پیت خوشه ئه مرو پیتلیم؟ نا، ئه مرو پیتنالییم. چاکه ئیستا هه سته برو. برو خوشی رابویره.

له گه ل ئه وه شدا، وهک ئه وهی تیگه یشتی ئوقره ی لی هه لگیراوه، بانگی کرد. به وردی چاوی له چاوی بری و گوئی: «بو خه مباری؟ خه مبارت ده بینم... ئه ری ده زانم دلته نگی. پیت وایه ده گورینی و قاقا ده کیشی و کچانی لادیی ماچه ده کهی، ئیتر تیتناگه م، ده زانم له ناخه وه چهنده ئالوز و ناشادی. بیرى لیمه که وه، برو خوشبه. من زور شادم، توش برو شادبه، خه مت نه بی... لی ره که سیکم خوش دهوئ، بزنام ده زانی کینی. ئه یه رو چاوی لی که، جه رگه که م خه وی لیکه وتووه، مه سته.»

مه به سستی گالگانوف بوو، به سه رخوشی، بو تاو یک له سه ر قه نه فه یه ک دانیشت، به لām له ریوه، خه وی لیکه وتبوو. خه والوییه که شی ته نیا به هوئ مه سستییه وه نه بوو. له ناکاو هه سستی به دلته نگی کرد، یان خوئ گوته نی، «تاقه تی به سه رچوو» گورانیی ئه و کچانه به جارئ خه مباری کرد. گورانییه که و

خواردنه وهی په یتا په یتای شامپانی ورده ورده خه ریکبوو له بهر چاویان دهکوت. سهما و هه لپه پکیکه ش به وړادهیه له بهر چاوی تالوو. دوو کچیان خویان وهک ورچ لیکردبوو و کچیکي شاد و قوشمهش به ناوی ئیسپانیدا، به دارده سستیکه وه ئاگاداریی لیده کردن و ده سستیکرد به «رینوینی کردنیان.» «ماریا هوشت به خوته وه بی دهنه لیدان دهخوی!» ورچه کان ئاخری به شیوهیه کی ناحهز له گهل پرموو هوپری ژنان و پیاوان که تیک ترینجاوون، له چه قی ژوورده که دا تلانه وه.

به واقورماوی گوتی: «زور چاکه، لینیان گه پین! لینیان گه پین! کاتیک خه لک بو شادی و خوشی روژیکیان بو هه لکه وتوو، بو شادی نه کهن؟» به لام گالگانونف دهگوت ئازای ئه ندای له پیسای هه لکشاوه، گرژ و مون، خوی دووره په ریز رادهگرت، و له بهر خویه وه دهیمنجاند: «ته واوی ئه و قوریاته لادیینه، وهک کاری به راز وایه. شه وانی هاوین که مانگه شه و ده بی، ئه و جوړه به زم و گه مانه ساز ده کهن.» ئه و به تایبهت گورانییه کی تازه ی زور پیناخوش بوو که هه وایه کی شاد بوو و پیړیژنی به قوون هه لده په راند. ئه و گورانییه باسی پیاویک بوو که ده هات به ختی خوی له گهل کچیک تاقی بکاته وه، بو ئه وهی بزانی خوشیان دهوی یان نا:

ئه رباییک دی بو خوازیینی:

تا کو بوی دهرکه وی کچه

خوشی دهوی و شووی پیده کا؟

به لام کچان کوا ده توانن ئه و ئه ربابه یان خوشبوئ:

ئه و زالمانه لیمده دا

به شوول و قامچی لیمده دا

به کاری چی دی ئه شقی وا؟

پاشان قهره چیه ک دی و ئه ویش به ختی خوی تاقی دهکاته وه:

قهره جیک دی بو خوازیینی:

تا کو بوی دهرکه وی کچه

خۆشى دەوئى و شووى پىدەكا؟
 بەلام ئەوان ناتوانن قەرەجىشيان خۆشبووى:
 ترسم هەيە دەرچى بە دز
 بىيئە ھۆى خەم و دەردم
 دامام كا و مات و سەركز.
 زۆر پياوى دىكەش بۆ تاقى كردنەوھى بەختى خويان دىن، يەكيان سەرباز
 دەبى:

سەربازىك دى بۆ خوازىيىنى
 تاكو بۆى دەرکەوئى كچە
 خۆشى دەوئى و شووى پىدەكا؟
 بەلام دەست بە پووى سەربازەكەشەوھ دەنين:
 من چۆن شوودەكەم بە سەرباز
 كۆلەپشتى لەكۆل دەنى
 منىش دەبى وەدواى كەوم
 لە چۆل و ھەرد و بەندەنى.
 لىرەدا دىپكى زۆر ناحەزيان بە راشكاوى دەگوت، گويگرانى توشى
 دلەخورپە كرد. گۆرانىيەكە بە خوازىيىنى بازىرگانىك كۆتايى دى:
 بازىرگان دى بۆ خوازىيىنى:
 تاكو بۆى دەرکەوئى كچە
 خوشى دەوئى و شووى پىدەكا؟
 دردەكەوئى كە بە ئاواتى خۆى دەگا، چونكە:
 بازىرگان بۆم دىنى پارە
 منىش دەبم بە خاتوونى
 ئەم ناوچە و مەلبەند و شارە.
 گالگانوف زۆرى رىق ھەستا. بە دەنگىكى بەرز گوتى: «ئەم گۆرانىيە ئىتر
 باوى نەماوھ. كى ئەم ھۆنراوانەيان بۆ دەنووسى؟ برىا كرىكارى ھىلاسن و

جوله کهش بهاتبایه‌ن بۆ خوازیبئی و تاقیکردنه‌وه‌ی به‌ختی خۆیان. «پیی و ابوو زۆر دزیوه و سووکایه‌تی پیوه‌یه، بۆیه له‌ریوه گوتی تاقه‌تم به‌ سه‌ر چووه. دوا‌ی ئه‌و قسه‌یه له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیشته و خه‌و بریدییه‌وه. روخساری جوان و چکۆله‌ی که‌وته سه‌ر بالنجی قه‌نه‌فه‌که و هه‌تا راده‌یه‌ک ره‌نگی په‌ریبوو.

گرووشنکا که‌ میتیای ده‌برد بۆلای، گوتی: «چاوی لێکه‌ چه‌نده‌ جوانه. هه‌ر سه‌عاتیک له‌مه‌وبه‌ر سه‌ریم دادینا، قژی ده‌لێی خه‌یاته‌ی خاوه، چه‌نده‌ش پرپه‌...»

به‌نه‌رمی داها‌ته‌وه و نیوچاوانی ماچکرد. گالگانۆف خیرا چاوی هه‌لێنا. هه‌ستا سه‌رپی و به‌ شیوه‌یه‌کی تاسه‌مه‌ندانه‌ پرسیی ماکسیمۆف له‌کوێیه. «میتیا گوتی: «که‌وایه‌ ئه‌و که‌سه‌ی خوشت ده‌وی ئه‌وه. گرووشنکا به‌ پێکه‌نینه‌وه گوتی: «گالگانۆف تاوی له‌لام دانیشه. میتیا، هه‌لێ ماکسیمۆف ببینه‌وه.»

دیار بوو ماکسیمۆف ناتوانی واز له‌و کچانه‌ بی‌نی و ته‌نیا جاروبار به‌په‌له‌ ده‌چی په‌رداخیک لیکۆر بۆخۆی تیده‌کا. دوو پیاله‌شی پانچ^۹ خواردبووه. دوموچاوی سوور هه‌لگه‌رابوو، لووتیشی په‌مه‌یی بوو، چاوی ته‌ر بوو و جوانیه‌کی بی‌تامی پیوه‌ دیاربوو. هه‌لاته‌ پێشی و رایگه‌یاند که‌ ده‌یه‌ه‌وی سه‌ما بکا.

- کاتیک منداڵ بووم ته‌واوی سه‌ما دروست و حیسابی و ئه‌شرافییه‌کانیان فی‌رکردم...

گرووشنکا گوتی: «میتیا تو له‌گه‌لێ بچۆ، من ده‌مه‌ه‌وی هه‌ر لی‌روه‌وه‌ چاو له‌ سه‌ما کردنه‌که‌ی بکه‌م.»

گالگانۆف به‌ ساویلکه‌یه‌یه‌کی ته‌واوه‌وه‌ رازی نه‌بوو گرووشنکا له‌گه‌لێ دانیشی، گوتی: «نا، نا، منیش دیم و ته‌ماشای ده‌که‌م.» هه‌موویان چوون بۆ ته‌ماشای کردن. ماکسیمۆف ده‌ستیکرد به‌ سه‌ما کردن. به‌لام جگه‌ له‌ میتیا هیچ

9- شه‌راب یان عاره‌قی تیکه‌ل به‌ ئاوی گه‌رم و شه‌کر و لیمۆ و بی‌به‌ر و هتد...

کەس ئافەرینی پینە کوت. سەماکەشی تەنیا ھەلبەزدا بەز و ھەلێنانە وە لە لاقی بوو لە پشتمە وە، کە ھەر جارئ ھەل دە بە زییە وە بە دەست لە و لاقە ی دەدا کە لە پشتمە وە ھەلێ دە ھینایە وە. گالگانیۆف ریزە یە کیشی پی خوشنە بوو، بە لام میتیا باوەشی پێدا کرد و ماچیکرد.

- بژی، سپاس بۆ ئەو سەما جوانەت وادیارە ماندوو بووی! لێرە بە دوای چیدا دەگەر پی؟ تۆزێ شیرینی مەیل کە. یان جگەرە یە ک داگیر سینە. جگەرە یە ک قوربان.

- ئەو مەشرووب ناخۆیتە وە؟

- تاوئ لە مە و بەر پەرداخیکم لیکۆر خوارد وە قوربان... شەگەلات نییە؟
- چۆن نییە، بارخانە یە ک لە سەر میزە کە ھەل پڑا وە. چ جوریکت پی خوشە برۆ ھەل بژی رە پۆحە کەم!
- وانیلی، وانیلی ئەگەر ھەبی پیمخوشە قوربان، تاییە تی پیرە پیاوانە. ھی - ھی!

- نا براکەم لەو جورە تاییە تەمان نییە.

ماکسیمۆف دانە و بییە وە سرتاندی بە گوئی میتیادا: «دەلیم ئەو کچە، ماریا چکۆل ھی - ھی! دەرکری یارمە تیم بەدی لەگەلێ ئاشنا بم؟»

- کە وایە ئاوری ئەو ھەلێ گرتووی! نا، براکەم، ئەو ھاتوو نە سازای!

- ماکسیمۆف بە لەبزیکی خاماوی گوتی: «نە بەخوا ئازاری نادەم.»

- باشە، باشە، بە لام دەزانی چی براکەم، ئەوانە تەنیا بۆ سەما و گۆرانی ھاتوون بۆ ئێرە. سەگی تیپی بۆ ئەو ھاتنە یان، سەبرکە بزانی!... جارێ خەریکی خواردن و خواردنە وە بە. پارەت ناوی؟

ماکسیمۆف بە پینکە نینە وە گوتی: «دواتر پەنگە.»

- زۆر چاکە، زۆر چاکە...

میتیا سەری گەرم داھاتبوو، چوو بەر کە پرە دارینە کە ی ھەوشە، کە بە دەوری کاروانسەرە کە دا لێدرا بوو. ھەوای فینک تۆزیک ھینایە وە سەر خۆ. لەو تاریکییە دا راوەستا و بە ھەردوو دەستی سەری خۆی گرت. بیر و خەیاڵە

په پړوه کانی له ناکاو گه پړانه وه و له میښکی وهره اتن. هه ست و بیرى تیک هالان و برووسکه یه کی کتوپړ له زهینى دا و برووسکه یه کی به سام و پړ مه ترسى! به زهینیدا تیپه پړى: «نه گهر بریاره خوځم بکووژم، بؤ هر ئیستا نه کاره نه که م؟ بؤ نه چم بؤ ده مانچه کان و بیاننیم بؤ ئیره، لیره، له م قوژبڼه تاریک و تنوکه دا کاره که یه کلایى که مه وه؟» نزیکه ی ده قیقه یه ک، به دوو دلی راوه ستا. چن سعات له مه و بهر که به پرتاو هات بؤ ئیره، نه و شووړه ییه ی به دوايه وه بوو، نه و دزییه ی کردبوو، نه و خوینه، نه و خوینه!... به لام له گه ل هه موو نه مانه ش له و کاته دا ئاسانتر بوو بؤى. له و کاته دا هه موو شتیک کوتایى پی هاتبوو: گرووشنکای له ده ست دهرچووبوو، ئیتر ده ستى لى داشتبوو. نه و ئیتر له ده ستى دهرچووبوو. له و کاته دا مهرگ بؤ نه و سانتر بوو؛ ده بوو هه رچوونیکه بمرى، چونکه ئیتر هیچ هیوايه کی بؤ مانه وه له م دنیايه دا نه بوو. به لام ئیستا؟ ئیستاش وه ک نه و کاته یه؟ ئیستا ئیتر تارماییه ک، لانیکه م نه و ترسه ی له دلدا نه مابوو: نه و ناشقه هه ق به ده ستى پیښوو، نه و داهو له نه خسه له نیو چووبوو، ئیتر ئاسه وارى نه مابوو. نه و تاپو توقینه ر و به سامه بوو بووه شتیکی هیچه که و قوړ و خوړی. بردبوویانه ژوورى خه وتن و دهرگای له سهر گاله درابوو. تازه گه پړانه وه ی نه بوو. گرووشنکا تووشى شهرمه زارى بوو بوو، میتیا له چاویدا خویندبوویه وه که دلی به چ که سیکه وه یه. ئیستا بؤ به خته وهرى له ژياندا، هه موو شتیکی له ئیختیاردا بوو... به لام نه یده توانى دريژه به ژيان بدا، نه یده توانى، نه ی هوار، خودایه، ئاخ! خودایه نه و پیاو ی لای په رژینه که دام به عرزدا، نه مردبى! نه و مووسیبه ته گه وره م لى دووړ خه وه! خودایه! بؤ تاوانبارانى وه ک من زوړت مؤجزه نواندوه! به لام نه گهر، نه گهر نه و پیره پیاوه زیندو بى، هه رچوونیک بى نه و په له ی شووړه ییه دهرمه وه، پاره که ده به مه وه جیى خو ی. دیبه م دهیده مه وه، به هر شیوه یه ک په یدایده که م و ده یبه مه وه. ناهیل م هیچ ئاسه واریک له و شووړه ییه بمیټیته وه، مه گین له دلدا بمیټى! به لام نا، نا، چ خه وونیکى مه حال و ترسه نوکانه یه! ئاخ، هواره له م من!»

له گهل ئه وه شدا ترووسكهى هيوايهك له و شه وه نووته كه دا خوئ به زهينبيدا كرد. ههستا پئ و به ههله داوان پويشته وه بو وه تاغ - بولاي ئه و، بولاي ئه و فريشتهى هيوايهى، كه سه عاتيک هئچ، ته نانه ت ده قيه يه ك ئه شقى ئه و ته واوى پاشماوهى ژيان دينى. ته نانه ت له گهل ئازارى ئابروو تكانيشدا؟ ئه و پرسياره تاله چنگى له دلئ گير كرد. «بولاي ئه و، بولاي خوئ، بو ديتنى، بو بيستنى، ئيتير بير له هئچ نه كردنه وه و له بير بردنه وهى هه موو شتيك. ته نانه ت ئه گهر ته نيا ئه و شه وه ش بئ، سه عاتيک، يان بو چركه يه كا!» راست له و وه خته دا كه له بهر هه يوانه كه وه پويى بو سه سه را. لووتى به لووتى تريفون بوري سچدا ته قئ. بوئ ده ركه وت كه خه مبار و نيگه رانه و پيئ وابوو به دواى ئه ودا ده گه رئ.

- تريفون بوري سچ، چبووه، له من ده گه رئ؟
 خاوه ن كاروانسه را مات و خه مبار دياربوو، گوئى: نا قوربان. بو له تو بگه ريم؟ مه گين چووبووى بو كوئ؟
 - بو وا ماتى؟ خو رقت هه لئه ستاوه؟ په له مه كه، هئنده ي نه ماوه، برؤى له جيگا كه ت خزئى... سه عات چه نده يه؟
 - سه عات سئ. رهنگه له سئش لاي دابئ.
 - ئيتير زؤرى نه ماوه، ورده ورده به زمه كه كوئاي پيدينين.
 - ئه وه چ فه رمايشتي كه قوربان. تا هه ركاتيک پيتان خو شه، دريژهى پيدينه ن...

ميتيا بو ساتيک له خوئ پرسى: «چبووه؟» پويى بو وه تاغيک كه كچه كان خه ريکى سه ما بوون. گرووشنكا له وئ نه ما بوو. ميتيا سه رى كي شا پشت په رده كه - گرووشنكا له وئ بوو. له سووچيک، له سه ر سندوقيک دانى شت بوو. سه رى كرد بووه سه ر قه ره وي له ي به رده مى و خوئ كو م كرد بووه. ده گريا و هه ولى ده دا به ده نگ نه گرى، نه وه ك گوئيان له ده نكي بئ. كاتئ چاوى به ميتيا كه وت بانگي كرد بولاي خوئ، توند ده ستيگرت و به سه رته گوئى:

- میتیا، میتیا، نازانی چەندەم خۆش دەوێست. حەیفی بۆ ئەو پێنج سالی
خۆشم ویست! نازانم ئەوم خۆش دەوێست یان پقی خۆم؟ نا ئەوم
خۆش دەوێست، ئەو. ئەو درۆیه کە پقی خۆم خۆش ویستی و ئەوم خۆش
نەویستی. میتیا ئەو کاتە حەقدە سالم تەمەن بوو. لەگەڵما زۆر دڵوفان بوو،
زۆریش سەرو دڵخۆشبووین. گۆرانیی بۆ دەکوتم... یان پەنگە کچیک
گەمژە وەک من پێیابوو بێ وایە... خۆدایە ئیستا ئێتر و نەماوە، گۆراوە.
تەنانت پەنگی روخساریشی وەک ئەو کاتە نییە. تەواو جیاوازه. ئەو پیاوێ
پێنج سال لەمەوبەر نییە. هەر کەسیکی دیکە بواوە بەجێ من نەیدەناسییە وە.
لەگەڵ تیمووتی هاتم بۆ ئێرە، لە تەواوی ماوێ پێگادا بیرم لێدەکردووە
چۆنی لەگەڵ بەرەورووبم؟ چیی پێیلم؟ چۆن چاو لە چاوی یەکتەر بکەین؟
هۆشم لانە مابوو. کتوپر وەک ئەوێ سەتلیکم ئاوی پیس بەسەردا کەن،
داچلە کیم. کە گەیشتمە ئێرە، وەک بەرپێوەبەری قوتابخانە، بە قەلافەتیک
وشک و پۆز و هەواوەکی عالمانە وە، قسە لەگەڵ کردم. هێندە بە وێقار و
دەمارە وە لەگەڵم بەرەوروو بوو، زمانم لە گو چوو. نەمتوانی لە ئەلفە وە بی
بێ. سەرەتا پێمابوو لەبەر ئەو لەهێستایی خۆبەزل زانە هاورپی پێ
عەییە قسەم لەگەڵ بکا. دانیشتم و چاوم تێبێ، لەخۆم پرسى بۆ ئیستا
ناتوانم تەنانت قسەیکە لەگەڵ بکەم. پەنگە ژنەکەى ئاوا وشکی کردبێ؛
ئاخر خۆ دەزانی، منی لەخۆی تاراند، بۆ ئەوێ ژنیکی دیکە بێ. پەنگە
ژنەکەى ئاوی لیکردبێ، ئەو ئالوگۆرەى بە سەر هێنابێ. میتیا، چەندە
شوورەییە! ئاخ، میتیا نازانی هەست بە شەرمەزاری دەکەم. هەى نەحەت لەو
پێنج سالە!

دیسان دەستیکردووە بە گریان. بەلام دەستی میتیای توند گوێ و بەری
نەدا. بە سرتە گوێ: میتیای خۆشەویست، لە لام بە. بەجیم مەهیلە. دەمەوی
قسەت لەگەڵ بکەم.» لە ناکاو سەری بۆی لای میتیا بەرز کردووە. «گوێ
بگرە پێمبێ بزانی کیم خۆش دەوێ؟ لێرە پیاویکم خۆش دەوێ. ئەو پیاوێ کتیه؟

دهبی ئه وهم پیتلیی؟» بزهیهک، پوخساره شیواوه که ی گه شانده وه، چاوی زیته ی هات و له و تاریکییه دا دره وشایه وه.

- بروسکه یهک له دل می دا و راچه نیم. هه لویهک خوی به ژووریدا کرد. «گه وچه گیان ئه وه ههر ئه و پیاو هیه و خوشته دوی!» دل م ئه وه ی پیگوتم. تو هاتی و پووناکی له دل م گه را. له خوم پرسى: ئه و له چی دهترسى؟ چونکه هه راسان و بی ئوقره بووی؛ نه تده توانی قسه بکه ی. له وان ناترسى - بو دهکری ئه و له که سیک بترسى؟ له دلی خومدا گوتم: له من دهترسى وادیاره، ته نیا له من. که وایه فینیا به تو ی گه و جیله ی گوت سه رم له پهنجیره بردوته دهری و به ئالیووشام گوتوه بو ماوه ی سه عاتیکم میتنکا خوش ویستوه و ئیستا دهروم تاکو که سیکی دیکه م... خوشبو ی. میتیا، میتیا، چهنده گه وچ بووم که پیمو ابو دوی تو ده توانم که سیکی دیکه م خوشبو ی! ده مبووری میتیا؟ لیم خوشده بی؟ خوشت دهویم؟ ها، خوشت دهویم؟

گرووشنکا هه ستا سه ری و به هه ردوو دهستی شانی میتیا ی گرت. میتیا وهک جه زم بوو چاوی له پوخساره پر بزه که ی بری. له ناکاو باوه شی پیدا کرد و ده می نا به پومه تیه وه به گه رمی ماچیکرد.

«بمبووره که ئازارم داوی! ده مبووری؟ له بهر دلره شی و قین ئازارم ده دان. هه ر له بهر ئه وش ئه و ده رده م به پیره پیاو ده دا و وهک شینیم لیکرد بوو... له بیرته پوژیک له مالی ئیمه شه رابت خوارد وه و په رداخه که ت شکاند؟ ئه وه م وه بیر هاته وه و منیش ئه مرۆ په رداخیکم شکاند. پاشان «به خوشی دلّه ئابروو تکا وه که م» پیکیکم هه لدا. میتیا. هه لۆکه م، بو ماچمنا که ی؟ جاریکت ماچکردم و کشایه دوا وه، هه ر ئه وه نده بوو؟ کشاویه ته دوا وه و گویت بو قسه کانم شلکردوه. گویمه گره، ماچمه، به که یفی خوت ماچمه. ده ی توند ماچم که، ئاوا. ئه گه ر خوشته دویم، چاکه خوشتبویم، منیش ده بمه قه ره واشت، هه تا ئاخری ته مه نم قه ره واشیت ده که م. زورم پی خوشه بیمه کلفه تت. ماچمه، لیمده، جه زره به م ده، هه رچیت پی خوشه له گه لم بکه... مافی خومه ئازار بکیشم. راوهسته، سه برکه، ئه و کاره هه لگره بو دوی، جار ی...»

گرووشنكا له ناكاو خۆى كيشا دواوه. «ميتيا، ههسته برۆين، منيش ديم چۆرئ شهراپ دهخۆمهوه. دهمهوى سهرخۆش بم. دهمهوى سهرخۆش بم و سهما بكهم. ئهري حهتмен دهبي سهرخۆش بم و سهما بكهم!»

گرووشنكا، خۆى له چنگى ميتيا دهرباز كرد و چووه پشت پهردكه. ميتيا وهك مهست و هۆش ليراپاو وهداوى كهوت. له دلئ خويدا گوتى: «ههرچى دهبي با بيبى چش - لهوانهيه ههموو جوړه رووداويك بيته پيشى، بۆ ساتيک ئامادهم تهواوى دنيا بدهم.» گرووشنكا، بهراستى دواى ئهوهى پهرداخيك شامپانيى يهكبين نا بهسهريهوه، مهستيكرد و زهرده خهنيهكى شيرين و پر شادى روخسارى خهملاند و به ئارامى له سهر جيگاكهى پيشووى دانستهوه. روومهتى دهتگوت دهنكى ههناوه. لئوى بووبووه ياقووت، چاو ههشهكانى نهرم و مهست. ههزيكى ئاگرين له چاويدا شهپۆلى ددها. تهنانهت دلئ گالگانوفى خسته كهلكهله و رويشت بۆلاى.

گرووشنكا به شيويهيهكى خۆمانه گوتى: «تاويك لهمهوههر كه خهوت ليكهوتبوو ههستتكرد چۆنم ماچكردى؟ ئيستامهستم، ههر ئهوهنده... مهگين تو مهست نيت؟ ميتيا بۆ ناخواتهوه؟ ميتيا، ئهوه بۆ ناخويهوه؟ من مهستم و تۆش تهماته نهخويهوه...»

من مهستم! قهت ئهوهنده مهست نهبووم... مهستى تۆم... ئيستامهستى شهراپيش دهيم.

ميتيا پهرداخيكى ديكهى پيدا كرد و - خۆشى پيئى سهير بوو - ههر ئهوه پهرداخه مهست، مهستيكرد. له ناكاو مهستيكرد، ئهههرچى ههتا ئهوه كاته تهواو هۆشى له سهر خۆى بوو. ئهوهى ههر لهبيرما. سههره گيژهى گرت، وولات له دهورى سههرى دهخولايهوه. شهشدانگ مهست، به نيئ وهتاغهكهدا دهگهرا و پييدهكهنى، قسهى لهگهله ههمووان دهكرد، بيئهوهى بزاني چدهكا و دهلي چى. تهنيا ههستيكي ئاورين و بههيز له دليهوه دهم به دهم ههلهدهقولا. «وهك پۆلوهيهكى گهشاوه له ناخيدا» - ههروهك دواتر گوتى. رويشت بۆلاى گرووشنكا و له پهنايدا داناشت. چاوى تيپري و گوئي بۆ راگرت... گرووشنكا

زۆربلى بوبوو؛ له پهستا بانگى هه مووانى ده كرد. بانگى كچه گورانى بيژهكانى ده كرد. ههركام له كچهكان دههاتن بۆلاى ماچيده كردن، يان خاچى دهكيشان. دهقيقه يهك دواتر رهنگبوو بگرى. «پيره پياوى ورديله»، ئاوا بانگى ماكسيموفى ده كرد، ئه وهشى به رابواردنيكى باش ده زانى. ماكسيموف خيرا هه لدهات بۆلاى و دهستى «دانه دانه قامكه شووش و باريكه كانى» ماچده كرد و دواى ماچه كه به هه وايه كى قه ديمى كه خوى گورانييه كهى دهگوت، دهستيده كرد به سه ما. كه دهگه يشته سه ره بندى گورانييه كه به هه موو توانايه وه سه ماى ده كرد و هه لده به زى.

كووده له دهلى - فس، فس، فس

گویره كه دهلى - مۆ، مۆ، مۆ

مراوى دهلى - واق، واق، واق

قازه كهش دهلى - قاغ، قاغ، قاغ

مامر به لاروله نجه

دهچى به ره و سه ره سه را

دهگار كينى قود، قود، قود!

گرووشنكا گوتى: «ميتيا شتيكى بدهيه. دياريبهك، شاباش. خوت ده زانى فه قيره. به سته زمانه سووكايه تى پيكراره... ده زانى ميتيا من دهچم بۆ كليسه، گالته ناكه م، ئاخري پوژيک دهچم. ئه مپو ئاليووشا شتيكى پيگوتم كه هه تا بمينم له بيرم ناچى... به لى... به لام وهرن ئه مپو با به دلى خومان سه ما بكه ين. سبه ينى دهروين بۆ كليسه، به لام ئه مپو سه ما ده كه ين. خه لكينه، ئازيزان، ئه مپو دهمه وى ياريبكه م، قه ييناكا، خو كفرمان نه كردوه! خودا لي مان خو ش ده بى. ئه گه ره له جيى خودا بوايه م، له هه موو عالم خو شده بووم: «تاوانبارانى خو شه ويست، له مپو به دواوه ده تانبه خشم. دهمه وى داواى لى بوردين بكه م: «خه لكانى ئازيز، ئه م كچه گه وچه ببورن.» من بوونه وه ريكم، ته نيا سه ر و گويم كون كراوه و هيچى تر. به لام دهمه وى دوعا بكه م. من پياوازيكم كردوه به خير. ئه گه رچى دل ره شم، دهمه وى دوعا بكه م.

میتیا لیتانگه‌ری هه‌لپه‌رن. کارت به‌سه‌ریان‌ه‌وه نه‌بی. ته‌واوی خه‌لکی دنیا باشن، هه‌موویان - ته‌نانه‌ت خراپ‌ترینیان. دنیا جیگای چاکانه، ئه‌گه‌رچی ئیمه خراپین، به‌لام دنیا بی‌عه‌یبه. ئیمه چاک و خراپین، چاک و خراپ... وهرن پیمبلین، دهمه‌وی شتیکتان لیتپرسم، هه‌مووتان وهرن بۆ ئیره، دهمه‌وی لیتان پرسم: «بۆ ئه‌وه‌نده چاکم؟ ده‌زانن من چاکم، زۆریش چاکم... وهرن، بۆ ئه‌وه‌نده چاکم؟» گرووشنکا هه‌تا زیاتری مه‌ستده‌کرد، زیاتری زۆربله‌یی ده‌کرد. ئاخری رایگه‌یاند که ده‌یه‌وی ئه‌ویش سه‌ما بکا. به‌له‌تردان له‌ سه‌ر کورسییه‌که هه‌ستا، «میتیا، ئیتر شه‌رابم مه‌ده‌یه. شه‌راب هیمنایه‌تیم پینابه‌خشی. سه‌رم له‌ گێژ‌ه‌وه دی. دهمه‌وی سه‌ما بکه‌م. لینگه‌ری با هه‌مووان بزائن چۆن سه‌ما ده‌که‌م... با بزائن چه‌نده جوان سه‌ما ده‌که‌م...»

ئهو راستی ده‌کرد. ده‌سه‌ره‌یه‌کی که‌تانی سپیی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا و سووچی ده‌سه‌ره‌کی گرت، بۆ ئه‌وه‌ی کاتی سه‌ماکردن هه‌لی سووڕینی. میتیا به‌ملاوبه‌ولادا هه‌لده‌هات، که‌ه‌کان بیده‌نگ بوون و ئاماده‌ بوون به‌ ئاماره‌یه‌که هه‌وا‌ی هه‌لپه‌رکی بچرن. ماکسیموف، که‌ بیستی گرووشنکا ده‌یه‌وی سه‌ما بکا، له‌خۆشیانا قیژاندی و به‌هه‌لبه‌زدا به‌ز چووه‌ به‌رده‌می تی هه‌لکرد له‌ گۆرانی:

لاقی وردیله و قه‌دی باریکه

کلکه چوکه‌که‌ی چرچ و لۆچ بووکه

به‌لام گرووشنکا ده‌سه‌ره‌کی بۆلای ئهو راوه‌شاند و له‌ خۆی تاراند.

- ئه‌ه! ئه‌وه میتیا بۆ نایه؟ لینگه‌ری هه‌مووان بین... ته‌ماشای بکه‌ن. ئه‌وانه‌ی ده‌رگاشیان له‌ سه‌ر داخراوه، بانگیانکه‌ن... بۆ ده‌رگاتان له‌ سه‌ر داخستوون؟ پینابلین دهمه‌وی سه‌ما بکه‌م. با ئه‌وانیش بین ته‌ماشای بکه‌ن...

میتیا، به‌له‌تردان و لاره‌وه لاره‌وه‌ی بۆلای ده‌رگا داخراوه‌که و ده‌ستی کرد به‌ لیدانی. به‌مشت له‌ ده‌رگا که‌ به‌ربوو.

- هۆی... پادفیسۆتسکییه‌کان! وهرن، ئهو ده‌یه‌وی سه‌ما بکا. بانگتان ده‌کا.

یه‌کی له‌ له‌هه‌ستانیه‌کان له‌ وه‌لامیدا گوتی: «Lajdak»

Lajdak خوتی! تو له هیستانییه کی خوږی و هیچوپوچی، گویت لیبوو. گالگانونف به له بزیکي حه کیمانه وه گوتی: «دهست له پیکه نینی له هیستانی هه لگره.» ئه ویش مه ستبوو.

کورپی چاک، بیدهنگ به! ئه گهر ئه وه به خوږی و هیچوپوچ ده زانم، به مانای ئه وه نییه که هه موو خه لکی له هیستانی هه روان. خو تاقه یه ک Lajdak له هیستانی پیکه هیناوه. کورپی چاک، بیدهنگ به وه برؤ نه قولیک بنی دهمت. گرووشنکا گوتی: «په ککو له وه به شه رانه! هه ر ده لئی بنیاده م نین. بو له گه ل یه کتر نابنه برادره؟» رؤیشته پیشی بو سه ما کردن. گورانییژان ده ستیانکرد به گورانی گوتن. «ئاخ، مال و حاله که م، مال و حاله که م!» گرووشنکا سه ری خست به پشتدا، زه رده یه کی گرت و ده سره که ی هه لته کاند، له ناکاو سوورپکی خوارد و له جیی خو ی چه قی. له چه قی ژووره که دا راوه ستا و به دهنگیکی ماندوو گوتی: «ناتوانم، هیزم نییه، بمبوورن... هیزم نییه، ناتوانم... بمبوورن.» پاشان کرنؤشی بو گورانییژه کان برد و ئه نجا رپووی له هه موو لایه کی ژووره که کرد و دهستی به سینگییه وه گرت.

داوای لیبوو ردن ده که م، به داخه وه ناتوانم...

دهنگی خه لکه که له مالاو لاره: «خاتوون مه ستیکردوه. خاتوونی شوخوشه نگ مه ستیکردوه.»

ماکسیموف به پیکه نینه وه به کچه کانی گوت: «خاتوون لکه ی سه ری دی.»

گرووشنکا به بیوازی گوتی: «میتیا وه ره بمبه... وه ره بمبه.» میتیا، به هه لاتن چوو باوهشی پیداکرد و ئه وه باره خو شه ویسته ی برد بو پشت په رده که. گالگانونف له دل ی خویدا گوتی: «چاکه، هه ر ئیستا لی ره ده روم،» له وه تاغه شینه که رؤیشته ده ری و هه ردوو تای درگاکه ی پیوه دا. به لام به زموره زم له ژووره گه وره که دا هه روا به رده وام بوو، دهنگی گورانی و موسیقا هه راوا گوپی شه وی ده زرینگانده وه. میتیا گرووشنکای له سه ر چرپاکه راکیشا و لیوی ماچکرد.

گروشنکا به دهنگیکی شه کهت و نارازی گوتی: «دهستم بۆ نه بهی...
باسم مه که... جارئ نه بوومه ته ژنت... پیمگوتی نه مرم هی توّم، به لام جارئ
دهستم بۆ مه به... وازم لیینه... ئەو هه موو خه لکه ی لییه، ئەو هتا له بنه و پالمان
دان، نابئ کاری وابکهی. ئیره پیسه...»

میتیا له بهر خویه وه گوتی: «به سهر چاوا! ئیتر ههر بیریشی لیناکه مه وه...
دهتپه رهستم! وایه ئیره پیسه، ههر عه بییشه، راسته ده کهی.» هه روا که له
ئامیزی گرتبوو له پال چرپاکه دا چۆکی دادا.

گروشنکا به گرانی له ژیر لیوه وه گوتی: «دهزانم، ئەهه رچی دهعبایه کی
هیچوپوچی، به لام دهستودلبازی. ئەوینه که مان دهبی ئابروودارانه بی... بۆ
داهاتوومان ئابروومه ندانه دهبی... وهه با دروستکار بین، وهه با چاک بین،
دهعبا نه بین، مروّقیکی باش بین... بمبه له گه ل خۆت، له گه ل خۆت بمبه بۆ ئەو
دوور دوورانه، گویت لییه؟ نامه وئ لییه بم. دهمه وئ لهو دوور دوورانه...

میتیا که توند له باوهشی گرتبوو، گوتی: «ئه ری، وایه، حه تمه ن! دهتبه م
له گه ل خۆم، به ره وه ئەو دوور دوورانه بال ده گرین... ئاخ، ته وای ته مه نی خۆم
به سالیک دهگۆرمه وه، به و مه رجه ی لهو خوینه ئاگادار بم!»
گروشنکا به سه رسوورمانه وه گوتی: «کام خوین؟»

میتیا له بن لیوه وه گوتی: «هیچ، هیچ. گرووشا گیان، تۆ دهتویست
دروستکار بی، به لام من دزم. به لام من پاره م له کاتیا دزیوه... شووره ییه،
شووره یی!»

له کاتیا، لهو خاتوونه؟ نا، تۆ نه تدریوه. دهیدهیه وه، خۆم دهتدهمی... ئیتر
ئهم هاتوهاواری ناوی! ئیتر هه موو شتیکم هی تویه. پاره چییه، به ههر
شیوهیه که ویستمان به بایدا دهدهین... مروّقی وهک ئیمه ش چاره نووسه که ی
وایه و دهبی پاره به فیروّ بدا. به لام وای به باش دهزانم بچین له سه ر زهوی
و زار ئیشبکهین. دهمه وئ به و دهستانه ی خۆم زهوییه که بکێلم. ئیمه دهبی
زحه مت بکێشین، گویت لییه؟ ئالیووشا وایده گوت. من گراوی تۆ نابم، دهبمه
ژنیکی وهفادار و تا ئاخری ته مه نم کله فتیت ده که م. ئیشت بۆ ده که م. پیکه وه

دەچىن بۇلاى ئەو خاتونە بەرپزە و كړنۍشى بۇ دهبەين، بۇ ئەوہى ليمان،
خوش بى، دواى ئەوہش لەم مەلبەندە دەرۋين. ئەگەر ليشمان خوشنەبوو،
هەر دەرۋين، پارەكەى بۇ بەرەوہ و دلت بدە بە من... ئەوت خوشنەوئ، ئيتەر
خوشتنەوئ، ئەگەر خوشتبوئ، دهيخنكىنم... هەردوو چاوى بە شووژن
هەلدەكۆلم...

- من توم خوشدەوئ. تەنيا تۆ. لە سيبيرياش هەر خوشمدەوئى...
- لە سيبيريا بۇ؟ باشە ئەگەر پيت خوشە، با سيبيريا بى. بۇ گرینگ نيبە...
ئيمە زەحمەت دەكيشين... بە رەنجى شانى خومان بژيوى پوژانە دابين
دەكەين... سيبيريا بەفرى لايە... شەيداي خيشكم لە سەر بەفر... دهبى
زنگولەشمان هەبى... گويت لە دەنگى ئەو زەنگولەيە؟ ئەوہ دەنگى زەنگولەيە
لە كويۋە دى؟ خەلكى خەريكن دين... ئەوہ بیدەنگ بوو.

گرووشنكا شەكەت و ماندوو چاوى نووقاند و لە ناكاو خەوى لىكەوت.
هەر بە راستى دەنگى زەنگولە لە دوورەوہ دەهات. بەلام دەنگەكە راوہستا.
ميتيا سەرى كەوتە سەر سينگى گرووشنكا. ئەو تىنەگەيشت كە دەنگى
زەنگولەكە راوہستاوہ و بەجىي بەزم و رەزم و گووانى، بیدەنگيەكى كړو
كپ ژوورەكەى داگرتوہ. گرووشنكا چاوى هەلينا.

- ئەوہ چيپە؟ خەوم لىكەوتبوو؟ بەلى... زەنگولە... خەوم لىكەوتبوو و لە
خەوما لە سەر بەفر سواری خيشكى زەنگولەدار بووم و وەنەوزم دا. لەگەل
كەسيك بووم كە خوشم دەويست، لەگەل تۆ. لەو دوور دوورانە. تۆم لە
باوہش گرتبوو و ماچمدەكردى. خۆم لە باوہشت توند كړدبوو، سەرما بوو،
بەفر ترووسكەى دەهات... خۆ دەزانى شەوانە كە مانگەشەو تريفەى
ليدەبارى، بەفر چۆن بريقەى دى. دەتگوت لە سەر زەوى نيم. خەبەرم بۆوہ
و يارى خوشەويستم سەرى لە سەر دالم بوو، چەندە شيرينە...

ميتيا لەگەل ماچكردنى كراس و سينگ و قۆلى، سرتاندى: «لەسەر دلى
تۆ.» لە ناكاو خەيالكي غەريب هەليگرت: ديتى گرووشنكا راست چاوى لە
پيش خۆى بريوہ، چاوى لەو نەدەكرد. نا، لە ژوور سەرى ئەوہوہ بە

شیوهیه کی سهیر و واقوړمانه وه چاوی له خالیګ بریوو. حاله تیګی ترس و سهرسو وړمان له ناکاو نه دگاری گروو شنکای داگرت. به سرته گوتی: «میتیا، نه وه کتیه چاومان لیده کا؟»

میتیا سهری و هرسو وړاند و دیتی که سیک په رده که ی لاداوه و ته ماشایان دهکا. وادیاره چهن کهس بوون. ههستا پی و به توندی پړوی بولای ملوژمه که.

دهنګیک هات، نهک به توندی، به لکو راشکاوانه فهرمانی پید: «وهره بو ئیره، وهره دهی.»

میتیا چووه نه و دیوی په رده که و له جی خوی وشک بوو. ودهتاغه که پرېوو له خه لک، به لام نه وانه ی پیښوو نه بوون. ته زوویه که به پښتیدا هات و دلّه کوتی گیانی وده لرزین خست. هر له ریوه هه موویانی ناسییه وه. نه و پیره پیاوه که له گه ته چوارشانه و یونی فورم له بهر ی کلاوی نیشانه داری له سهر نابوو، میخییل ماروویچ، بهرپرسی ئاسایش بوو. نه و ته پرېوشه رهقه له ی «هه میشه پوستانی بویه کراو له پی دهکا،» - جیگری دادوهر بوو. «نه ویش کرو نومیترتیکی «Chronomètre» هه یه چوارسه د پوئل دهژی، جاریک نیشانی داوم.» نه و لاوه چاویکه له چاوه وردیله یه ش... میتیا ناوه که ی له بیر چووبووه، نه گهرچی دهناسی و دیتبوی: نه ویش و هکیلی ماف بوو که ماوهیه که بوو هاتبوو بو شارده که مان. نه و پیاوه ش - ماوریکی ماوریکیه ویچ، بهرپرسی پولیس بوو که زور باشی دهناسی. نه و چهن پیاوه ی دیکه ش که هه موویان خاوه نی پله و پایه بوون. نه وانه بو لیړهن؟ نه و دوو کهسه ی دیکه ش... خه لکی ماکرویه ن... تریفون بوریسیچ و گالگانوفیش له لای درگاهه... میتیا گوتی: «ناغایان بو ته شریفان لیړهن! نه مه یانی چی؟» به لام کتوپر وهک نه وه ی ئاگای له خوی برابی، بی نه وه ی بزانی چ دهکا گوران دی «تی - که - یشتم!»

لاوه چاویکه له چاوه که «هاته پیښی، چو بولای میتیا و به په له و قورساخانه گوتی: «نیمه ده بی لیکولینه وه... به کورتی، داواتان لیده که م

لیره وه وهرن، وهره بۆلای قه نه فه که... پتویسته وهلامی چهن پرسیارمان بدیهته وه.»

میتیا شیتانه دهنگی هه لیتا: «ئهو پیره پیاوه! ئهو پیره پیاوه و خوینته که ی! تیگه یشتم!»

کهوته سهر کورسیله یه کی نزیک خوی، وهک ئه وهی قه له می لاقی شکابی. بهرپرسی ئاسایش هات بۆلای میتیا و له ناکاو گوراندی: «تیگه یشتی؟ خو دهزانی! دیوه زمه ی باوک کوژ! خوینی باوکت ده تگرئ!» سوور هه لگه رابوو، سه رتا پای ده له رزی و هوش و ئیختیاری نه بوو.

لاوی چاویلکه له چاو نه راندی: «ئهو شته مه حاله! میخائیل ماکروویچ، میخاییل ماکروویچ، خو ئاوا نابئ!... تکات لیده کهم ئیزن بدن قسه بکه م. به هیچ شیوه یه ک چاوه روانی ئه وه م لیتان نه بوو....»

بهرپرسی ئاسایش گوراندی: «ئهو شیتیه، شیتی ئاغان، شیتیه کی ورینه ئاسا، چۆن توو ره نه بم! چاوی لیکه: مه ست مه ست، له م کاته ی شه ودا له گه ل ژنیکی سه لیته، خوینی باوکیشی به ده ستیه وه یه... ئهو شیتیه، شیتی!»

دادوهر سرتاندی به گوئی بهرپرسی ئاسایشدا: «میخاییل ماکاروویچ، به ریز گیان، تکاتان لیده کهم توژی دان به خۆدا بگرن. دهن ناچار ده بم په نا بهرم بۆ...»

به لام وه کیلی وردیله نه یه یشت قسه کانی ئهو ته وای بی. پرووی له میتیا کرد و به دهنگی بهرز و قورساخ و راشکاوانه گوتی:

- سه روان کارامازوف، له سهر منه پیتان راگه یینم که ئیوه تۆمه تبارن به وهی فیو دۆرپاولوویچ کارامازوف، باوکی خۆت کوشتووه، که ههر ئه مشه و پرووداوه که قه و ماوه....

ئهو قسه ی دیکه شی کرد و دادوهریش شتیکی گوت، به لام ئه گه رچی میتیا گوئی له دهنگیان بوو، به لام یه ک وشه یان لی نه ده گه یشت. به چاوی زه قه وه تیان رامابوو.

کتیپی نۆهەم

لی پرسینه وهی سه رهتایی

سەرەتای کاری فەرمانبەری پێرخۆتین

پیووتیر ئیلیچ پیرخۆتین، که لەبەر دەرگای مالی ژنه‌که‌ی مارازۆف، یانی ئەو ماله‌ی گرووشنکای تیدابوو و به‌هیز و قه‌وه‌تی خۆی له‌ دەروازە گالە دراوه‌که‌ی دەدا، به‌جێمان هێشت. ئەوه‌نده‌ی له‌ درگا‌که‌دا هه‌تا لێیان هه‌لگرت. فینیا که‌ ترسی دوو سه‌عات له‌مه‌وبه‌ر هێشتا له‌ دلیدا بوو و له‌بەر دله‌خورپه‌ نه‌یده‌توانی بخه‌وی، له‌گه‌ل بیستنی ته‌قه‌ی دەرگا‌که‌ خه‌ریک بوو دلی بتۆقی له‌ ترسانا، ئە‌گه‌رچی به‌چاوی خۆی دیتبووی میتیا به‌ سواری عاره‌بانه‌ رۆیشتووه‌، به‌لام پێیوابوو ئە‌وه‌ دیسان له‌ دەرگا‌ دەدا. چونکه‌ هیچ که‌سیکی دیکه‌ ئاوا «شیتانه‌» له‌ دەرگای نه‌ده‌دا. به‌ هه‌له‌ داوان چوو بۆلای دەرگا‌وانه‌که‌، که‌ هه‌ستابوو بچی دەرگا‌که‌ هه‌لگرێ. ده‌ستیکرد به‌ پارانه‌وه‌ که‌ دەرگا‌که‌ نه‌کاته‌وه‌. به‌لام دەرگا‌وان دوا‌ی پرسیار کردن له‌ پیووتیر ئیلیچ و ئاگاداربوون له‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌ «مه‌به‌ستیکی زۆر گرینگ» چاوی به‌ فینیا بکه‌وی، بریاریدا دەرگا‌که‌ی لێکاته‌وه‌ و ڕیی بدا بێته‌ ژووری. پیووتیر ئیلیچ به‌ره‌و چیشته‌خانه‌که‌ی فینیا ڕینویتی کرا. به‌لام کچه‌ داواییکرد «له‌بەر ئە‌و شک و گومانه‌ی،» ئیزن بدا دەرگا‌وانه‌که‌ش له‌وی بێ. پیووتیر ئیلیچ ده‌ستیکرد به‌ پرسیارکردن له‌ فینیا و خه‌یرا له‌ گرینگترین ڕووداو ئاگادار بوو. یانی کاتیک دیمیتری فیۆدۆروویچ بۆ گه‌ڕان به‌ شوێن گرووشنکا‌دا ده‌رپه‌ریبوو، ده‌سکا‌ونگیکی له‌گه‌ل خۆی بردووه‌ و کاتی گه‌ڕانه‌وه‌، ده‌سکا‌ونه‌که‌ی نه‌هیناوه‌ته‌وه‌ و به‌ ده‌ست و پلی خویناوییه‌وه‌، هاتۆته‌وه‌.

فینیا له‌په‌ستا ده‌یگوت: «خوینی لێده‌چۆرا، لێده‌چۆرا!!» ئە‌م گێڕانه‌وه‌یه‌ش ته‌نیا خولقاوی زه‌ینه‌ ئالۆزه‌که‌ی بوو. ئە‌گه‌رچی له‌ راستیدا خوینی لێنه‌ده‌چۆرا،

به لّام پيووتير ئيليچ ئەو دەسته خويناويانەى به چاوى خۆى ديتبوو، بۆ شتتەوهكەشى يارمەتیی دابوو. هەروەها، پرسىاريك كه دەبوو بريارى بۆ بدا ئەو نه‌بوو كه ئەو خوينه‌ كه‌نگى وشك بۆته‌وه، به‌لكو ديميتري فيودورويچ به‌و دەسكاوه‌نگه‌وه بۆكوئ هەلینگی دابوو. يان وردتر له‌وه، بلیى بۆ مالى باوكی چوویی يان نا، له‌و مه‌سه‌له‌یه‌شدا ده‌توانی به‌ چ ئاکامیك بگا. پيووتير ئيليچ له‌ سه‌ر گه‌رانه‌وه بۆ مالى فينيا پینداگریی ده‌کرد و به‌ مه‌سه‌له‌یه‌كیش نه‌گه‌یشت قانعی بکا، به‌لام ئاخري هاته‌ سه‌ر ئەو باوه‌رپه‌ی كه‌ ديميتري فيودورويچ له‌ مالى باوكی زياتر بۆ هيچ‌كوئی ديكه‌ نه‌چوو. كه‌وايه‌ له‌ویش رووداويك قه‌وماوه. فينيا به‌ هه‌له‌پرووكی و ده‌له‌خوړپه‌وه‌ گوتی: «كاتيك گه‌راوه، هه‌موو شتيك بۆ گي‌راوه و ليمپرسی: «فيودورپاولوويچ، ده‌ستوپلت بۆ خويناوييه‌؟» ئەو له‌ وه‌لامدا گوتی ئەم خوينه‌ خوينی مروّقه‌ و تازه‌ كه‌سيك كوشتووه. له‌لای من دانی به‌ هه‌موو شتيكدا نا و له‌پر وه‌ك شيت ده‌رپه‌ری بۆ ده‌ری. دانیشتم و بيرم‌كرده‌وه ئاوا شيتانه‌ هه‌لات بۆ كوئ؟ پيمابوو ده‌چى بۆ ماكوړيه‌ و خاتوو گرووشنكا ده‌كوژى. هه‌لام به‌ دوايدا تاكو له‌به‌رى بپاري‌مه‌وه نه‌يكوژى. به‌ره‌و مه‌نزه‌كه‌ی هه‌لام، به‌لام كاتيك به‌به‌ر فروشگای پلاتينكوفا تپه‌رپم چاوم پينكه‌وت خه‌ريكه‌ سواری عاره‌بانه‌ ده‌بی و ئەو كاته‌ خوين به‌ ده‌ست و پلي‌ه‌وه نه‌بوو.» (فينيا سه‌رنجی ئەو خاله‌ی دابوو له‌بیری مابوو). دايه‌گه‌وره‌ی فينيا تا ئەوجي‌يه‌ی توانی قسه‌كانی فينيای پشت راستكرده‌وه. پيووتير ئيليچ دواى پرسینی چه‌ند به‌رسفی ديكه‌، له‌ مالى مارازوف چوو ده‌ری، ئەویش زۆر شي‌واو و په‌روشتەر له‌ كاتى هاتنه‌كه‌ی بۆ ئەو ماله‌.

سه‌رراستترين و ساده‌ترين ريگاش بۆ دليابوون له‌و رووداوه‌ ئەوه‌ بوو بچى بۆ مالى فيودورپاولوويچ و بزانی له‌وئ رووداويك قه‌وماوه‌ يان نا، ئەه‌گه‌ریش قه‌وماوه‌، چي‌يه‌. دواى ئەوه‌ش ته‌نيا كار ئەوه‌ بوو بچى بۆلای به‌رپرسی ئاسايش و به‌ پوليس راگه‌يه‌نى. پيووتير ئيليچ، كاتيك ئەو راستي‌يه‌ی به‌ خۆى سه‌لماند كه‌ كاره‌ساتيكي وا له‌گورپدايه‌، لئيرپاوانه‌ برياريدا ئەو كاره‌ بکا. به‌لام شه‌و تاريكبوو، ده‌روازه‌ی مالى فيودورپاولوويچيش وه‌ك ده‌روازه‌ی قه‌لا وابوو، بۆيه‌ ناچار بوو

ديسان ته قوهوړ له دەرگا بدا. له گهل فيودورپاولوويچيش ئاشنايه تيبه كي نه وتوي نه بوو. له گهل نه وه شدا گريمان دەرگايان كرده وه و هيچ پرووداويك نه قه و ما بوو، نه و كاته فيودورپاولوويچ به و نه داوئه تواريه وه و هرې دهكه وت له ته واوي شار قاوي بلاو دەرده وه كه غه وارهيك با ناوي پيرخوتين، نيوه شه و خوي كرده وه به ماله كهيدا تاكو بزاني كه سيك كوستوويه تي يان نا. نه و كار هس ئابرووچووني لينده كه ويته وه. پيووتير ئيليچ له هيچ شتيك به قه د ئابرووچوون نه د ترسا. به لام ههستيكي كه سهرتا پاي ته نيبوو، نه وهنده به هيز بوو، نه گهرچي به توورپه يي لاقى له زهوي كوتا و جنپوي به خوي دا، ديسان ملي ربي گرت، به لام نهك بو مالي فيودورپاولوويچ، به رهو مالي مادام خو خلاكو ف. هاته سهر نه وه ي نه گهر نه و ژنه حاشا بكا و بلي پاره م به ديميتري فيودورويچ نه داوه، راست دهچي بولاي پوليس. به لام نه گهر بلي من نه و سي هزار روللم پيداوه، دهرومه وه بو مالي و هه تا به ياني بیدهنگي ليندیم.

به لام به و نيوه شه وه چوون بو مالي ژنيكي خاوهن كه سايه تي و نه ناس و له خه و هه ستاندي، بو پرسياركي سهرسورهيته ر، له وانه يه له چووني مالي فيودورپاولوويچ شورهيتر بي. به لام هيندي جار، به تاييه ت له كاتيكي ئاوا دا برياري كه سانتيكي وردبين و خوين سارد هه روايه. پيووتير ئيليچ له و كاته دا خوين سارد و كه مته رخه م هه ر نه بوو. له ته واوي ماوه ي ته مهنيدا له بيري بوو كه چهنده ي هه ست به بي ئوقرييه كي پر ئازار كرده وه و نه و ئاراقارا لي هه لگيرانه جار له گهل جار به ژانتر ده بوو و نه وي به پيچه وانه ي ويستي خوي، دهره تاند. له گهل نه وانه شدا به هوي چوون بولاي نه و ژنه، به رده وام له ماوه ي ريگادا جنپوي به خوي دا. به لام هه روا كه ليوي خوي ده گه ست، بو دهه مين جار پاته ي كرده وه كه : «حه تمن ده بي لي بكولمه وه و به بنج و بناواني بگه م!» ناخري وازي هه ر نه هيتا.

كاتيگ گه يشته مالي مادام خو خلاكو ف سه عات يازده بوو. خيرا دەرگاي حه وشه كه يان بو كرده وه، به لام دەرگاوان، له وه لام ي پرسياره كهيدا كه، خاتوون خه وتووه يان به خه به ر، نه يتواني هيچ بلي، ته نيا گوتي وهك بزانه م خاتوون

ئەمدەمانەى شەو دەخەوئ. «لەسەر پلىكانەكان پرسیار بکە. ئەگەر مادام تاقەتى ھەبى و دمی چوونە ژوورئ دەدا، ئەگەر تاقەتیشى نەبى ئەو ھیچ.»

پیووتیر ئیلیچ پۆیشتە سەرئ، بەلام بارودۇخەکە زۆریش سادە نەبوو. وروپکەکەى نەدەچوو ھاتنى بە مادام راگەيەنئ، ناچار کلفەتەکەى بانگکرد. پیووتیر ئیلیچ بە ئەدەبانە و پىداگریبەو تەکای لیکرد بە مادام خۇخلاکوڤ راگەيەنئ کە کارمەندیک بە ناوی پیرخوتین کە خەلکى ئەم شارەيە، دەيەھوئ سەبارەت بە مەسەلەيەک بێتە خزمەتى. ديارە مەسەلەکەش زۆر گرینگە دەنا بەو درەنگ وەختە سەرودلەم نەدەگرتن. بە کچەى گوت: «راست ئەو قسانەى پىبلى.»

کچە پۆیشت. ئەویش لەبەر دەرگای پىشخانەکە چاوەرئ ما. مادام خۇخلاکوڤ لە وەتاغى خەوہکەى بوو، بەلام وادیاربوو ھىشتا خەوى لىنەکەوتبوو. لە دواى دیدارەکەى میتيا ھەستى بە پەرۆشى کردبوو. لە دلیشى دابوو کە ژانەسەر دەکا و ھەمیشەش دواى دلەخورپە و نىگەرانی ئەو ژانەسەرەى دەکرد و خوى ئامادە کردبوو ھەتا بەيانی بە ژانەسەرەو جینگل بدا. بە بىستنى ئەو خەبەرە لە دەمى کلفەتەکەى سەرسام بوو. بەو ھالەشەو بە تووڤەيى خوى لەو دیدارە بوارد. ئەگەرچى ئەو دیدارە چاوەروان نەکراو، بەو نيوەشەو، ئەویش «کارمەندیكى دانىشتوى شارەکە» کە قەتى نەدیو و نایناسى، بەجاری تووشى کونچکاويیەکى ژنانەى کرد. بەلام پیووتیر ئیلیچ ئەمجارە وەک کەرى کەندەلان پىئى چەقاند. دیسان لەبەر کلفەتەکە پارايەو، پەيامىکى تری «بەمچەشنە» بۆ بەرئ: «ئەو دەيەھوئ سەبارەت بە مەسەلەيەکى زۆر گرینگ قسەت لەگەل بکا، خاتوونى ھىژا ئەگەر رازى نەبى چاوم پىبکەوئ، لەوانەيە دواتر پەشیمان بێتەو و بە رانى خۇیدا بدا.»

دواتر دەيگوت: «بە سەرەو خۆم خستە بەرپىئى» کچەى کلفەت، کە واقوڤمانەو چاوى تىڤىڤىو، دیسان بۆ بردنى پەيامەکە پۆیشت بۆلاى خاتوون. ئەمجارە مادام خۇخلاکوڤ دلئ نەرمبوو، تۆزى بىرىکردهو، گوتى چۆن پياويکە و بۆى دەرکەوت کە «زۆر تەرپۆش و جوانچاک و جھیلە و لە

پاده به دهر به ئه ده به» وا چاکه ههر لیږده دا، له که وانه دا ئه وهش بلیم که (پیووتیر ئیلیچ لایوکی ریکوپیک بوو، خوښی ئه وهی ده زانی.) مادام خوځلاکوف پازی بوو چاوی پینیکه وی، به رگی خه وی له به ردا بوو و سه ریښی له پيدا و شالیکی په شیشی به سهر شانیدا دابوو. داوایان له پیووتیر ئیلیچ کرد بچی بۆ وه تاغی میوانداری. بۆ وه تاغیک که ماوه یک له مه و بهر میتیا لئی دانیشتبوو. مادام هات بۆلای میوانه که ی. به ئه دگاریکی مۆن و چاوی پر پرسیاره وه، بی ئه وهی چاکو خوشی له گه ل میوانه که ی بکا و داوی لیکه دانیشی، له ریوه گوته: «چینده وی؟»

پیڅو تین گوته: «مادام، بمبوره به و نیوه شه وه له خه وم کردن. سه به ارته به مه سه له یه کی گرینگ که پیوه ندیی به ئاشنا هاو به شه که مان، واته دیمیتری فیودورویچ کارامازوف وه هه یه، هاتومه خزمه تتان.» به لام ئه م ناوه ی دروست دهر نه بریبوو، بۆیه تووره یی له پوخساری ماداما وه دهر که وت:

شیتانه هاواری کرد: «تا که نگی ده بی له دهستی ئه و کابرا به سامه ئازار بکیشم؟ کاکي به ریز، چۆن ده توانی مزاحیمی ژنیک بی که نایناسی و هېچ ئاشنایه تیبه کت له گه لیدا نییه! ئه ویش له ماله که ی خو ی و ئاوا درنگ وه ختیش!... خوتی به سه ردا به سه پینتی و باسی پیاویک بکه ی که سی سه عات له مه و بهر هاتبوو بۆ ئیره، ههر له م ژوورده دا، ده یویست بمکوژی. کاتیکش پویشته ده ری وه ها لاقی به عه رزدا دا که هېچ که س له مالیکی ئابروومه ند کاری وا ناکا. کاکي نه ناس، با پیتبلیم له سهر ئه و کاره ت شکایه ت لیده که م. تکایه خیرا لیږه برۆ ده ری... من دایکم... من... من...»

- بتکوژی، که وایه ئه و ده یویست ئیوه ش بکوژی؟

مادام خوځلاکوف بی ئیختیار پرسی: «بۆ، ناکا که سیکی کوشتبی؟» پیڅو تین لیږانه وه لامی دایه وه: «مادام، ئه گه ر ئیزن بفرمووی نیو ده قیقه گویم بۆ بگره، به چه ند وشه هه موو شتیکت عه رز ده که م. دیمیتری فیودورویچ ئه م پو سه عات پینجی دوانیوه پو هات ده پو بلی لئ قه رز کردم، له راستیدا ده مزانی پاره ی پینیه. که چی سه عات نو به چه که یه ک گه لای سه د پو بلییه وه،

نزیکه‌ی دوو سی هه‌زار پۆبل ده‌بوو، هات بۆ دیدەنیم. دەست و دەموچاوی هه‌مووی خویناوی بوو، ده‌نگوت شیتە. کاتیک لیڤرسی ئەو پارەیه‌ت له‌کوئ بوو، وه‌لامی دایه‌وه‌ که‌ گوايه‌ تۆ سی هه‌زار پۆبلت داوه‌تی، بۆ ئەوه‌ی برۆا به‌ره‌و کانگای زیر...»

مادام خۆخلاقوف ئەوه‌نده‌ی دیکه‌ تووشی دل‌خوریه‌ بوو و ره‌نگی تیکچوو، ده‌ستی کیشا به‌ روومه‌تی خۆیدا و هاواری کرد: «خودایه‌ گیان! نا‌کا باوکه‌ پیره‌که‌ی خۆی کوشتی! من پارهم پێ نه‌داوه‌، نا‌قه‌ت پارە به‌ که‌سیکی ئاوا ناده‌م! زووکه‌ زوو، هه‌لێ، خیرا هه‌لێ، ئیتر قسه‌ مه‌که‌! برۆ پیره‌پیاو رزگار که‌... هه‌لێ بۆلای باوکی... به‌ هه‌له‌داوان بچۆ....

- ببووره‌ مادام، که‌وايه‌ تۆ پارەت پینه‌داوه‌؟ که‌وايه‌ به‌ جوانی له‌بیرته‌ که‌ پارەت پینه‌داوه‌؟

- نا پینه‌داوه‌! من چۆن پارە به‌ شتی وا ده‌ده‌م. چونکه‌ ئەو قه‌دری نازانی. لاقی به‌ عه‌زه‌که‌دا کوتا و به‌ توورپه‌یی ده‌ره‌په‌ری بۆ ده‌ری. شالاوی بۆ هیتام، به‌لام من هه‌لاتم... با ئەوه‌شت پینلیم، چونکه‌ ئیتر نامه‌وی هیچ شتیکت لی‌بشارمه‌وه‌، تفی لیکردم، تۆ بیرى لیکه‌وه‌! سووکایه‌تی کردن به‌ که‌سیکی وه‌ک من. ئیستا بۆ راوه‌ستاوی؟ دانیشه‌،... بمبووره‌، من... یان واچاکه‌ هه‌لێ، ده‌بی هه‌لێ ئەو پیره‌ پیاوه‌ بیچاره‌یه‌ له‌ مه‌رگ رزگار که‌ی!

- ئەگه‌ر کوشتییتی چی؟

- ئۆوه‌ی، خودایه‌، راست ده‌که‌ی! که‌وايه‌ چکه‌ین؟ به‌ برۆای تۆ ئیستا چکه‌ین باشه‌؟

هه‌ر له‌و کاته‌دا پیووتیر ئیلیچی خولک کرد دانیشی و خۆشی به‌ره‌و‌پووی ئەو دانیشت. به‌ کورتی پیووتیر ئیلیچ، تا راده‌یه‌ک رۆشن و به‌ وردی ئەوه‌ی به‌ چاوی خۆی دیتبووی بۆی گێزایه‌وه‌. باسی ده‌سکانگه‌که‌شی کرد. ئەو قسانه‌ وای شوین له‌ سه‌ر مادام خۆخلاقوف دانا‌بوو که‌ له‌په‌ستا ده‌قیژاند و به‌ له‌پی ده‌ستی له‌ روومه‌تی خۆی ده‌دا...

- بروام پي بکه هه موو ئه وانه م پيشيني کردبوو! من ئيستعداديکی تايه تم هه يه و بير له هه ر شتيک بکه مه وه، وه راست ده گه پري. زورجار چاوم له و مروقه سامناکه کردوه له دلي خومدا گوتومه ئاخري من به دهستي ئه وه ده چم. ئيستا ئه وه وه راست گه راوه... چونکه دلنيام بو کوشتنی منيش هاتبوو بو ئيره، يان خودا ئاگای له من بووه دهنه منيشی وهک باوکی دهکوشت. رهنگه له پرووشی هه لئه هاتبي من بکوژي، چونکه هه ر له م وه تاغه سوورپه تي پيروزم کرده ملي. سوورپه تيکی شه هیدی پيروژ سين باربارا بوو. به راستی له و کاته دا چه نده له مه رگ نزیک بوومه ته وه، چووم بولای و ئه ویش ملي بولای منه وه دريژ کرد!... ده زانی پيووتير ئيليچ (پيموا فه رموت ناوت پيووتير ئيليچه،) من باوه رم به په رجو نيه، به لام ئه و سوورپه ته، به راستی وهک مोजه يهک وابوو بو من - هه ر ئه وه ش وای کار تیکردووم. ئاماده م هه رچيت پي خو شه ئيمانی پي بينم. نه قلی باوه زووسيمات بيستووه؟... به لام نازانم بلیم چی؟... تو بيری لينکه وه به و سوورپه ته ی مليه وه تفی ليکردم. ته نيا تفی ليکردم، نه يکوشتم و... وهک تيسکه ی تفهنگ بوی ده رچوو! به لام ئيمه چيمان له ده ست دي، ئيستا ده بي چبکه ين؟ به پروای تو چبکه ين باشه؟

پيووتير ئيليچ هه ستا سه ري و گوتی ده مه وي راست بچم بولای به رپرسی ئاسايش و هه موو شتيکی پيبلیم، ئيتر خويان چونيان پي باشه با وابکهن. - ئه ري زور کاری چاکه، ليی رامه وهسته! ميخائيل ماکاروويچ ده ناسم. پياويکی زور باش و شايسته يه بو ئه و کاره. پيووتير ئيليچ چه نده مروقيکی به سه ليقه ی! چاکه بيرت له هه موو شتيک کردوته وه! من قهت بيرم بو شتی وا نه ده چوو.

پيووتير ئيليچ به پيوه راوه ستابوو، دياربوو ده يه وه ی خيرا له چنگ ئه و ژنه که نه يده هيشت خودا حافيزی بکا ده رباز بي. گوتی: «منيش سه روکی ئاسايش زور چاک ده ناسم.»

- هه تمه ن، هه تمه ن وه ره و پيتمبلی له وي چت ديوه و چی قه وماوه... هه رچيه کت بو ده رکه وت... شيوه ی دادگايی کردنه که ی... و مه حکووم

بوونه که ی... پیموا ئیمه سزای ئیعدامان نییه، هه مانه؟ هه تمه ن ئاگادارم که وه، ته نانه ت ئه گهر سه عات سی و چواری شه ویش بوو... پینان بلن خه بهرم که نه وه، ئه گهر خه بهرم نه بووه رامته کینن... به لام خودایه گیان، من ناخه وم! خه وم هه ر لیناکه وی. به لام سه برکه، و اچاکه منیش بیم له گه لتان!

.. نا.. نا... مادام. تو ته شریف مه هینه، به لام به ده ستوخه تی خوت، سی دیر بنوسی که پاره ت به دیمتری فیودورویچ نه داوه ره نگه.. ئه گهر پیویست بی پیشانیانده دم...

مادام خو خلاکوف به په له پویی بولای دولابه که: «به سه ر چاو! به راستی له هوش و ته گیرری ئیوه بو ئه و کاره ماق ماوم. فه رمانبه ری ده وه له تی؟ زور خوشحالم که له م شاره خزمه ت ده که ی!»

هه روا به قسه کردنه وه، له سه ر نیوه لاپه ره یه کی ده فته ری یادداشت چه ند دیری به خه تیکی درشت نووسی:

«من ئه مپو به هیچ شیوه یه ک سی هه زار پو بلم به دیمتری فیودورویچ کارامازوف، ئه و پیاوه ناشاده (چونکه هه رچونیک بی ئه و ناشاده) نه داوه. قه تم پاره پینه داوه و پیشیناده م! سه باره ت به وه ش، ئاماده م سویند بخوم!»

«ک. خو خلاکوف.»

به په له پووی له پیووتیر ئیلیچ کرد: «فه رموو! برپو رزگاری بکه، ئه و کاره ی تو به راستی کاریکی گه وره و مرؤفدوستانه یه!»

سی جار له سه ر یه کیش خاخی کیشا. پاشان هه لات بو ده ری بو ئه وه ی هه تا سه سه را به پیری بکا.

.. زور زور سپاسی ئیوه ده که م! به قه د ته واوی دنیات مه منوونم که بهر له هه موو که س هاتووی بولای من. بو تا ئیستا پیاوی وه ک ئیوه له م شاره هه یه و من زیاره تم نه کردووه؟ له داها تو دا زور زور خوشحال ده بم ئه گهر ته شریف بیئی، به مالی خوتی بزانه. زوریش خوم به به خته وه ره ده زانم که له گه ل کارمه ندیکی دل سوژی وه ک ئیوه ئاشنا بووم... به راستی ئه و وردبینی و به رژه وه ندخوازی و ئیستیعداده ی ئیوه جینی پیره... ده بی ریزیکی زور له ئیوه

بگیرئ، دهیی له زمانحالی ئیوه بگهن. ئەگەر بتوانم پیمخۆشه خزمهتیکتان پێیکەم،
باوەڕ بفهرموو.... من زۆرم لاوان خۆشدهوئ! هیوای گه‌وره و گرانم به
لاوه‌کانمانه! به‌ره‌ی نوئ ته‌نیا پشتیوان و پارێزه‌ری ڤووسیای ئازار
چیشتوومان. ته‌نیا هیوای.... ئاخ، ڤو، ئیتر ڤو!

به‌لام ڤیووتیر ئیلچ دهرباز بووبوو، دهنامادام خۆخلاقوف وا زوو به‌ری
نه‌ده‌دا. له‌گه‌ڵ ئەوانه‌شدا، مادام خۆخلاقوف شوینیکی باشی له‌ سه‌ر دانا، که
هه‌تا ڤاده‌یه‌ک دله‌خوریه و دلاودل بوونه‌که‌ی بو ئه‌و کاره که‌م کرده‌وه. هه‌ر
وه‌ک هه‌موومان ده‌زانین، سه‌لیقه جیاوازن. ڤیووتیر ئیلچیش به‌هه‌ستیکی
ئاوێته‌ی خۆشی و ڤه‌زایه‌ته‌وه به‌خۆی گوت: «زۆر جیله. له‌وانه بوو له‌گه‌ڵ
کچه‌که‌ی لیکیان نه‌که‌مه‌وه.»

چۆن باسی مادام خۆخلاقوف بکه‌م که شه‌یدای ئەم ڤیاوه لاوه بووبوو. «چ
هۆشیک!» چ وردبینییه‌ک! ئەویش بو ڤیاویکی ئاوا که‌م ته‌مه‌ن! ئەویش له‌م
سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا! ئەویش به‌و ئاداب و ئەخلاق و قه‌لافه‌ته‌وه! خه‌لکی ده‌لێن
لاوانی ئەم ڤو به‌کاری هیچ نایه‌ن، به‌لام فه‌رموو، ئەمه نموونه‌یه‌کی!» به‌م شیوه‌یه
ئەو «مه‌سه‌له سامناک» ه‌ی له‌بیر برده‌وه، ته‌نیا کاتیکی له‌ پێخه‌فه‌که‌ی خزا له
ناکاو وه‌بیری هاته‌وه «چه‌نده له‌ مه‌رگ نزیک بوومه‌ته‌وه»، گوتی: «ئهی
به‌ده‌خت نه‌خۆم ه‌ی!» به‌لام خیرا خه‌ویکی خۆش و شیرین بالی به‌سه‌ردا
کێشا.

به‌وه‌حاله‌شه‌وه ئەگەر ئەو دیداره کتوپره‌ی کارمه‌ندی لاو له‌گه‌ڵ ئەو بینه‌ژنه
شو‌خ و جیله، نه‌بوايه‌ته بئه‌مه‌یه‌ک بو به‌رژه‌وه‌ندیی داهاتووی ژیا‌نی، خۆم له
قه‌ره‌ی ئەو لایه‌نه که‌م بایه‌خه نه‌ده‌دا که هیچ ڤیوه‌ندییه‌کی به‌ چیرۆکه‌که‌وه نییه.
به‌سه‌ره‌تای ئەو هه‌تا ئەم ڤوش له‌ شاره‌که‌مان به‌ سه‌رسوڤمانه‌وه باسی
لێده‌کری. ڤه‌نگه دوا‌ی ته‌واو بوونی سه‌ربرده‌ی دوور و درێژی بریا‌نی
کارامازوف، چه‌ند وشه‌ش سه‌باره‌ت به‌وه باسبکه‌ین.

(۲)

هه‌وایی ترسناک

سه‌رۆکی ئاسایشی شاره‌که‌مان، میخاییل ماکارۆویچ ماکارۆف، سه‌ره‌ه‌نگ دووی خانه‌نشینکراو، بیوه‌ پیاویکی په‌زا سووک بوو. سی سال له‌مه‌وبه‌ر هات بۆ شاره‌که‌ی ئیمه‌، هه‌موو که‌س پێزی بۆ داده‌نا. ئه‌وه‌ش به‌ هۆی ئه‌وه‌ بوو که «پێگای پیکه‌وه‌ ژیان و یه‌کیه‌تی کۆمه‌لگای ده‌زانی.» شه‌و نه‌بوو میوانی نه‌بی، به‌بی میوان هه‌لی نه‌ده‌کرد. هه‌ر شه‌وی که‌سیک شیوی له‌گه‌ل ده‌خوارد، هه‌تا میوانیک یان چه‌ند میوانی نه‌بوایه‌ نانی نه‌ده‌خوارد. زۆربه‌ی کاتیش شیوی ساده‌ و ئاسایی سازده‌کرد. ئه‌گه‌رچی سفره‌که‌ی په‌نگین نه‌بوو، به‌لام نان‌و‌چیشتی که‌م نه‌ده‌هێنا. کوتلیتی ماسیه‌که‌ی بی‌وینه‌ بوو، قه‌ره‌بووی که‌م بوونی شه‌رابی ده‌کرده‌وه‌.

یه‌که‌م وه‌تاغیک که‌ میوانه‌کان ده‌چونه‌ ناوی، وه‌تاغی بیلارد بوو، ژووریکی خه‌لوه‌ت بوو، وینه‌ی ئه‌سپ و کێبه‌رکی ئینگلیزی له‌ قه‌ت‌ه‌ گیرابوون و به‌ دیواری وه‌تاغه‌که‌دا هه‌لواسرابوون. ئه‌و دار و دیوار رازنده‌وه‌ش وه‌ک ده‌زانین تایبه‌تی ژووری بیلاردی په‌به‌نا. هه‌موو شه‌وی له‌ ماله‌که‌ی یاری گه‌نجه‌فه‌ ده‌کرا. به‌لام له‌ کاتی دیاریکراودا ته‌واوی خه‌لکی شاره‌که‌مان به‌ ژن و پیاو و کچانه‌وه‌ له‌ ماله‌که‌ی کۆ ده‌بوونه‌وه‌ و به‌زمی سه‌ما و هه‌له‌په‌رکییان وه‌رێ ده‌خست. ئه‌گه‌رچی میخاییل ماکارۆویچ بیوه‌ پیاو بوو، به‌لام قه‌ت به‌ ته‌نیا نه‌بوو. کچیکی بیوه‌ژنی له‌گه‌ل دوو گه‌وره‌ کچی شوو نه‌کردووی هاتبۆوه‌ مالی باوکی. ئه‌و دوو نه‌وه‌ی خوێندنیان ته‌واو کردبوو، زۆر جوان و شو‌خوشه‌نگ بوون به‌ بۆنه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ پیاوانی جحیل بۆ مالی باوه‌گه‌وره‌یان ده‌هاتن، ئه‌گه‌رچی هه‌موو ده‌یانزانی میخاییل ماکارۆویچ ناتوانی جیازی به‌ نه‌وه‌کانی بدا.

میخایل ماکاروویچ له کاری خۆیدا زۆر شارەزا نەبوو، ئەگەرچی ئەرکی خۆی بە باشی بەرپۆه دەبرد و پووتەر بلیم: ئەو خۆیندەوارییەکی زۆری نەبوو. ئەو تیگەیشتنیکی زۆری نەبوو لەکارەکەیی خۆیدا و توانایی بەرپۆه بەرپۆه بەرپۆه جێی باوەر نەبوو. وا نەبوو کە نەتوانی لەو بەرژەوهندیانە بگا کە لە حکومەتی ئیستادا وەدی هاتبوو. بەلکو لە شروۆقەیی ئەو بەرژەوهندیانەدا هیندی جار بە هەلە دەچوو. ئەوەش بە هۆی کەم هۆشییەوه نەبوو، بەلکو بە هۆی سەرساردییەوه بوو. چونکە هەمیشە هیندە بەپەلە بوو نەیدەتوانی لە کاکلی مەبەست بگا. بە خۆی دەگوت: «من دلێکی سەربازانەم هەیە، نەک دلێ کەسیکی سویل.» تەنانەت بیروپایەکی تایبەتی سەبارەت بە بنەمای بەرژەوهندییەکانی پێوهنیدار بە ئازادیی کۆیلە و پەعیەتە زەرخریدەکان نەبوو. تەنیا سالا و سال ئەو بیر و ئەندیشانەی وەدەست دینا و لەبەرەوه دەیخستە سەر زانیارییەکانی. لەگەڵ ئەوانەشدا خۆی خاوەن زەوی و زار بوو. پوووتیر ئیلیچ لینی پوون بوو کە ئەو شەوه تاقمیک لە میوانەکانی میخایل ماکاروویچ دەبینی، بەلام نەیدەزانی کامیان و کێ. خوداواراستان ئەو شەوه دادوهر و واروینسکی، پزیشکی شارەکه مان، لاویک بوو دواي وەرگرتنی بروانامەیی دەرەجە یەک لە «فەرەهەنگستانی پزیشکی» ی پترزبۆرگ تازە هاتبۆوه بۆ شارەکه مان و لە مالی سەرۆکی ئاسایش پەڕینی دەکرد. ئیپۆلیت کیریلوویچ (کە لە راستیدا جیگری دادوهر بوو، بەلام هەموو کەس بە دادوهر بانگیان دەکرد)، مروفیکی سەیر بوو، نزیکەیی سی و پینج سالی تەمەن بوو، کز و مردەلوخە بوو، بەلام ژنەکەیی زۆر قەلەو بوو، مندالیشیان نەبوو. زۆر پیاویکی لووت بەرز و توورپە بوو. ئەگەرچی پیاویکی ئاقل بوو و خاوەنی دلێکی نەرم و پڕ بەزەهیش بوو. عەبیەکەشی ئەوه بوو زیاتر لە توانایی و ئیستعدادی خۆی چاوه‌پوانیی لە خۆی بوو. هەر ئەوەش بووبوو هۆی ئەوهی هەمیشە بی‌ئوقره بنوینی. لەگەڵ ئەوەشدا هۆگرییەکی زۆری بە هونەر بوو، با بلاین لە زانستی پەوانناسیدا شارەزا بوو، لە رۆحیاتی مروف و ناسینی تاوان و جینایەت بە

باشی دهگه‌یشت. هەر بۆیه دايمه خۆی ده‌خوارده‌وه و پێی وابوو له شوێنی کاره‌که‌ی هه‌میه‌تیکی ئه‌وتۆی پێتاده‌ن. ب‌رواشی وابوو که مه‌قاماتی بالا ئه‌و جۆره‌ی که پێویسته قه‌دری لیناگرن و ڕیزی بۆ دانانین و ته‌نانه‌ت نه‌یاریشی هه‌یه. له کاتی تووڤه‌ بوون و خه‌مباریدا هه‌ره‌شه‌ی ده‌ست له کاره‌که‌شانه‌وه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت ده‌سته‌که‌م به‌ کاری وه‌کیلايه‌تی له سه‌ر په‌روه‌نده‌ی جینایی. په‌روه‌نده‌ی چاوه‌ڕوان نه‌کراوی کارامازۆف، به‌جاری تووشی هه‌یه‌جانی کرد: «په‌روه‌نده‌یه‌ک بوو که وێده‌چوو له نیو ته‌واوی خه‌لکی ڤووسیدا ده‌نگداته‌وه.» به‌لام خه‌ریکم پێشده‌ستی ده‌که‌م.

نیکۆلای ڤارفنوویچ نیلی‌یۆدۆف بازپرسی لاو که دوو مانگ له‌مه‌وبه‌ر له پترزبۆرگه‌وه هاتبوو، له وه‌تاغیکی دیکه له‌گه‌ڵ کچان دانیشتبوو. دواتر ئه‌و مه‌سه‌له‌ بووه بنیشته‌خۆشکه‌ی خه‌لک که ته‌واوی ئه‌و که‌سانه‌ی له شه‌وی «جینایه‌ت» دا له مالی میخاییل ماکارۆویچ سه‌رۆکی ئاسایش کۆ بوو‌بوونه‌وه، ده‌تگوت به‌قه‌ست له‌وئ کۆبوونه‌ته‌وه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مه‌سه‌له‌که ته‌واو ساده و سروس‌تی بوو. ژنه‌که‌ی ئیڤۆلیت کیریلۆویچ دوو ڤۆژ بوو ددانی دیشا. ئه‌ویش له‌به‌ر ناچاری له مالی وه‌ده‌ر که‌وتبوو، بۆ ئه‌وه‌ی گوێی له ناڵه و نووزه‌ی ژنه‌که‌ی نه‌بی. پزیشکیش خووخده‌ی وابوو شه‌وانه نه‌یده‌توانی به‌بی یاریی پاستۆر هه‌لبکا. نیکۆلای ڤارفنوویچ نیلی‌یۆدۆف سێ ڤۆژ بوو ب‌ریاری دابوو له‌و شه‌وه‌دا سه‌ربه‌خۆ و له نا‌کاو خۆ به مالی میخاییل ماکارۆویچدا بکا، تا‌کو زراوی نه‌وه گه‌وره‌که‌ی - ئی‌لگا میخائیل‌فنا - بتۆقینێ، به درکانه‌ی ئه‌و ڤازه‌ی که ده‌زانی ڤۆژی له‌دایک بوونیه‌تی، چونکه ئی‌لگا میخائیل‌فنا هه‌ولێ ده‌دا ب‌یشاریته‌وه، نه‌کا ب‌یته‌هۆی وه‌ر‌یخس‌تنی کۆری سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی. ئه‌و ڤا‌بواردن و شادییه‌کی زۆری پ‌یش‌بینی ده‌کرد، گالته و گه‌پی زۆر خۆش سه‌باره‌ت به ته‌مه‌نی کچه و ترسان له ئاشکرا کردنی، سه‌باره‌ت به ئاگادار‌بوونی ئه‌و له ڤازی کچه و درکانه‌ی بۆ هه‌مووان و هتد... ئه‌م لاوه جوانچا‌که بۆ ئه‌و کارانه سه‌ه‌ری پ‌ی‌وه نه‌بوو. کچان نازناوی «چا‌وله‌وه‌ر‌ین» یان به‌سه‌ردا ب‌ری‌بوو. ئه‌ویش وێده‌چوو ئه‌و نازناوه‌ی

پېڅوښې. له گهڼه وده شدا ټه هلی خوښ پابواردن بوو، مړوڅيکی زور ټاکار جوان و خانه دان و بهه ست و خوینده وار بوو. گالته کانیشی دلپاکانه و بی غره ز بوون. کورته بالا و بهله باریکه و لاواز بوو. قامکه شووش و سپی و باریکه کانی همیشه چهن ټه نگوستيله ی گه وره و بریقه داری تیده کرد. له کاتی کاروباری ئیداریدا زور جیددی بوو و به جوانترین شیوه ټه رکی خوی به پټوه دهبرد. له ماوه ی لی پرسینه ودها قاتلان و تاوانبارانی چینی خواروی کومه لی تووشی سهرسورمان دهکرد و لهو بوارهدا ئیستعدادیکی تایبه تی هه بوو. ټه گهر له بهر ریزدانان نه بوايه، دهیتوانی زور له وه زیاتریان تووشی سهرسامی بکا.

پیووتیر ئیلیچ گه یشته مالی سهروکی ئاسایش و که چوه ژووری واقعی وړما. خیرا بوی ده رکوت که هه موویان دهزانن. په پیان وه لاناوو و تیکړا هه ستابوونه سهرپی و قسه یانده کرد. ته نانه ت نیکولای پارفنووچیش کیژده کانی به جی هیشتبوو و به هه له داوان خوی کردبوو به وه تاغی بیلاردا و ناماده یی خوی بو به دوا دچوون دهربری. پیووتیر ئیلیچ له گهڼه ټه وه واله سهرسوور هینه ره به ره وړوو بوو که فیودورپاولوویچی پیر ټه مشه و له ماله که ی خویدا کوژراوه و پاره کانیان به تالان بردووه. ټه م هه واله تازه یان بهو شیوه ی خواره وه پینگه یشتبوو.

مارتائیگنا تیفنا، (که میړده که ی واته گریگوری له نزیک ته یمانی باخه که به زه بریک بیټووش بوو بوو.) له پخه فه که یدا خه ویکی خوښ دایگرتبوو. دوی خواردنی ټه دهمکراوه گیاییه له وانه بوو هه تا به یانی خه بهری نه بیته وه. به لام له ناکاو راده په پړی، بیگومان به هاوار و ناله ی ترسناکی ئیسمیر دیاکوف که له ژووره که ی په نیاندا بیټووش که وتبوو خه بهری بوو بوو. ټه هاوارانه ی ئیسمیر دیاکوف هه میسه بهر له سهرودل لی هاتنه که ی سهری هه لدها و هه میسه ش دهبوه هو ی ترس و په روښی مارتائیگنا تیفنا و قهت نه یده توانی خووی پېنگری. له جیگا که ی دهرده په پړی و به خه واله ویی هه لدی بو ژووره که ی ئیسمیر دیاکوف. ژووره که ی تاریک و تنوک بووه و ته نیا

توانیویه تی گوئی له ناله و هه ناسه بپکێ و تهقه لای بی. ئه و کاته مارتائیگنا تیفنا هاوار دهکا و دهیههه وێ میژدهکهی بانگبکا، بهلام له ناكاو وهبیری دیتتهوه کاتیک له پێخهفهکهی هاته دهڕێ میژدهکهی له پالیدا نهبووه. دهگهڕیتتهوه بۆلای جیوبانهکه و به کویره کویره و دهسته کوتی دهگهڕێ، بهلام جیوبانهکه خالی بووه. پهنگه دواي ئه و هاتبیتته دهڕێ. له کویتته؟ ههلدی بۆلای پلیکانهکان و به ترس و لهرزهوه قاوی لیدهکا. بهلام وهلامیک نابیستی، لهوسهري باخهکهوه گوئی له دهنگی نالهیهک دهبی. گوێ رادهگری. ناله نالهکه دیسان دووپات دهبیتتهوه و بۆی دهردهکهوئ له نیو باخهکهوه دی.

به دلێکی پهروشهوه به خۆی دهلی: «خودایه گیان! له ناله نالهکهی لیزاوتا ئیسمریدیاشچانا دهچی!» به ترس و لهرزهوه له پلیکانهکان دهچیتته خوار و دهبینی دهراگی روو له باخهکه کراوتهوه. به خۆی دهلی: «میژده بیچارهکهم پهنگه لهوئ بی.» دهچی بۆلای دهراگه، به جوانی بۆی دهردهکهوئ گریگورییه به دهنگیکی کز و ترسناک دهناڵینی و به ناو بانگی دهکا: «مارتا! مارتا!»

مارتائیگنا تیفنا له بهر خۆیهوه دهپاړیتتهوه: «خودایه، له بهلامان بپاړیزه!» ههلدی بۆلای دهنگهکه و بهو شیویه گریگوری دهوژیتتهوه. به کهله لایی له پهنا تهیمانهکه دهیدوژیتتهوه، ههه لهو شوینیه که درابوو به زهویدا نایدوژیتتهوه، به لکو بیست ههنگاوێک له ولاترهوه. دواتر مهعلووم بوو که کاتیک وهخو دیتتهوه، به سکه خشی و پهنگه دواي ماویهکی زوور و چهن جار له هوشخو چوون، خۆی ههتا ئهوئ بکیش کردووه. مارتائیگنا تیفنا، له پێوه تیدهگا که شهلالی خوینه، بۆیه به هیز و قهوهتی خۆی دهقیژینی. گریگوری به ناله نال چهند وشه ی به دهمدا هاتووه: «کوشتی... ئه و باوکی خۆی کوشت... گهوجه بۆ دهقیژینی... ههلی... کهسیک بینه...»

بهلام مارتا ئیگنا تیفنا، ههروا قیژاندبووی، چونکه دهبینی پهنجهره ی وهتاغی ئه ربابه کهی ئاولایه و مۆمیکی هه لکراو له بهر پهنجیره کهیه، ههلدی بۆ ئه وئ و ههرا له فیوډورپاولوویچ دهکا. بهلام کاتیک له پهنجیره کهوه سهه

دهكشنيته ژوورئ، ديمه نيكي ترسناك ده بيني. ئه ربابه كه ي بئ جووله له بهر ميژه كه به پشتدا كه وتووه. بهرگي خه و كراسه سپيه كه ي له خوئن هه لكشاوه. مؤمي سه رميژه كه شوقه كه ي له خوئيني سهر روومه تي بئ جووله و مردووي فيؤدورپاولوويچ دراوه، مارتا ئيگنا تيفنا ترساو و زاروتوقيو له بهر په نجه ره كه وه هه لئدي و له باخه كه ده رواته ده ري. شه وژه ني ده روازه گه وره كه لاده با و له ريگه ي پشته وه به هه لاتن ده چي بولاي ماريا كيندراتيفناي جيرانيان. دايك و كچ خه ويان ليكه وتبوو، به لام به ته قه ته قى توند و په يتا په يتاي ده رگاكه يان خه بهريان ده بيته وه. مارتا دواي قيژ وه و و داد و هاواريكي زور هه رچونيكه تيان ده گه يئيني كه پيوستي به يارمه تيبه. ئه وانيش خيرا هه لده ستن و به هه لده داوان هه رسيكيان خو ده گه يه ننه شويني رووداوه كه. له كاتي هه لاتندا ماريا كيندراتيفنا وه بيري ديته وه كه نزيك سه عات هه شت گويي له هاواريكي ترسناك بووه له نيو باخه كه وه، كه بيگومان نه ره ي گريگوري بووه، كه لاقى ميتيayi گرتبوو و نه راندي: «باوك كوژا!»

ماريا كيندرا تيفنا به دهم هه لاتنه وه ده لي: «گويم له هاواري كه سيك بوو، پاشان بيده نگ بوو.» هه لدين بو ئه شوينه ي گريگوري ليكه وتووه، دوو ژن به يارمه تيي توماس هه ليده گرن و ده يبه نه ژوورئ. مؤميك داده گيرسينن و چاويان به ئيسمير دياكوف ده كه وي خه ريكه جينگل ده دا و چاوي به مؤله ق ويستاوه و كه ف به لاده ميده ديته ده ري. به ئاو و سر كه ي تيكه لكراو ناچاواني گريگوري ده خوسينن و خيرا ديته وه سه رخو و ده پرسى: «ئه رباب كوژراوه؟» ئه مجار توماس و دوو ژنه كه هه لدين بو ماله كه ي فيؤدورپاولوويچ، ده بينن نه ك هه ر په نجيره كه به لكو درگاي رووبه رووي باخه كه ش كراوه ته وه. ئه گه رچي پيره پياو له ماوه ي هه وتوووي رابردوودا هه موو شه ويك ده رگاي له سهر خو ي داده خست و ته نانه ت ودمي به گريگوريش نه ده دا به هيچ شيوه يه ك بجيته ژوورئ. كاتي ك ده رگاكه ده بينن كراوه ته وه ناويرن بچن بولاي ته رمه كه ي فيؤدورپاولوويچ. «له ترسي ئه وه ي

نهکا پاشان تووشی گیره وگیشه بن.» به په له دهگه پښه وه بولای گریگوری، پیره پیاو پښانده لئ، خیرا بچن به شوین سهروکی ئاسایشدا. ماریا کیندرا تیفنا به هله داوان دهچی و ئه وهواله ترسناکه به میخاییل ماکاروویچ و میوانه کانی رادهگه یه نی. ئه وه تهنیا پینچ دهقیقه بهرله پیووتیر ئیلیچ گه یشتبووه ئه وئ، ههر بویه قسه کانی پیووتیر ئیلیچ، نهک به شیوه ی شک و گومان، به لکو وهک پشت راست که ره وهی هه واله که چاو لیده کهن و هه موویان دینه سهر ئه و باوه ره که شاهیدی عه یینییه و گومانی تیدا نییه کاری میتیایه. (له گهل ئه وانه شدا پیووتیر ئیلیچ هه تا ئه و ساته برپوای نه ده کرد کاری دیمیتري فیودوروویچ بی.)

بریار ده دن خیرا ده سته کار بن. جیگری سهروکی ئاسایش فه رمانی پیدهگا که بۆچوونه شوینی رووداوه که، چوار شاهد له گهل خوی به ری و به پیی یاسای باو، له ریوه لیکولینه وه و لی پرسینه وه ده ست پیک، که لی رده دا جاری خۆ له و لایه نه ناده ین. پزیشکی شارستان، پیاویکی به غیره ت و تازه کار بوو، پیداگری دهکا که له گهل سهروکی ئاسایش و دادوهر و بازپرس بچی.

به کورتی ئه وهش بلیم، کاتیک گه یشتنه سهر تهرمه که ی فیودورپاولوویچ، به کاره لالی ورد و ئه نجن ئه نجنه وه له نیوه راستی ژووره که دا که وتبوو. به لام کاسه سهری به چی ئاوا ئه نجن ئه نجن کرابوو؟ زور ویده چی ههر به و ده سکاونه وایلیکرابی که گریگوری پی بریندار کرا. له داوی ئه وهی گریگوری هه موو چه شنه ده وا و هه توانیکیان بۆ کرد، به دهنگیکی نووسا و پیرانه وه باسی که وتن و زه برخواردنه که ی گیرایه وه. به له نته ره وه ده ستیان کرد به گه ران، هه موو ده وروبه ری شوینه که و په نا په رژین و نه رده کان گه ران، ئاخری ده سکاونه برنجیه که یان له سهر ریچکه یه کی به رچاوی نیو باخه که دوزیه وه. ئه وه وهاغه ی فیودورپاولوویچ لی کوژرابوو، دیارده یه ک له شپزه کردن و شیواندن که لوپه له کانی به رچاو نه ده که وت. به لام له په نا چرپاکه، له پشت په رده که، پاکه تیکی گه وره و ئه ستووریان هه لگرته وه ئه م

نووسراوهیهی له سهر بوو: «دیاریه کی سی هه زار رۆبلی بۆ فریشته کهم، گرووشنکا، نه گهر بیت بۆلام.» له لای خواروی پا که ته که شه وه نووسیوو ی: «بۆ مه لوو چکه کهم.» پا که ته که سی مۆری سووری پیوه بوو، به لام پا که ته که درابوو و پاره که یان لی دره هیتابوو. هه روه ها ته نزیلیکی باریکی په مه ییان له سهر عه رزه که دییه وه که رهنگه پا که ته که ی پییه سترایی.

کاتیک پیووتیر ئیلیچ گوتی دیمیتری فیودورۆو یچ به یانی بهر له هاتنی خۆی خۆی ده کوژی، به جاری شوی نی له سهر دادوهر و باز پرس دانا. چونکه پیی گوتن که له بهر چاوی نه وه ده مانچه که ی پر کردو وه و بریاریدا وه به گولله له خۆی بدا، نامه یه کیشی نووسیوه له گیرفانی دایه... کاتیک پیووتیر ئیلیچ که هیتشتا باوه ری نه ده کرد خۆ کوژی بکا، هه ره شه ی نه وه ی لی ده کا که به هه ر شیوه یه ک بی بهر به وکاره ده گری، میتیاش به بزیه کی ماناداره وه وه لامی ده داته وه: «کاتیک ده گهنی کار له کار ترازاو ه.» هه ر بۆیه بۆ دۆزینه وه ی تاوانبار که و تنه په له په ل و ویستیان بهر له وه ی نه وه به گولله له خۆی بدا، بگه نه ماکرۆیه و قۆلبه سستی بکه ن.

دادوهر به په له پرووزی و هه له شه یی گوتی: «وهک رۆژ رپوونه، نه وه وهک رۆژ رپوونه! نه مه راست کرده وه ی ده لووکارانه:» «سبه ی نی خۆم ده کووژم، که وایه هه تا کاتی مردن به خۆشی رایده بویرم.»

باسی کرینی شه راب و که لوپهل، دادوهری نه وهنده ی دیکه تووشی سه رسو رمان کرد: «ئاغایان، له بیرتانه نه وه که سه ی ئۆلسی فیوفی بازرگانی کوشت، هه زار و پینج سه د رۆبلی دزی و سه ر و فۆکله ی له ده ق دا و بی نه وه ی پاره که بشاری ته وه رۆیشت بۆلای کچان.»

له مالی فیودورپا لوو یچ، به هۆی گه ران و لی پرسینه وه و ته شریفات و هتد، وه درهنگ که و تن. نه وه کارانه کاتی گرتن و هه ر بۆیه دوو سه عات بهر له وه ریکه و تن، سه رۆکی ئاسایشی ناوچه که، ماوریکی ماوریکیه ویچ، که به یانی رۆژی پیشوو بۆ وه رگرتنی مووچه که ی هاتبوو بۆ شاری، له پیشه وه ناریدیان بۆ ماکرۆیه. پیشیان راگه یاند که کاتی ده گاته ماکرۆیه به بی دهنگی چاوی به

سەر تاوانبارەوه بێ و نهیان هارووژینی ههتا مهقاماتی بالا دهگهنى. ههروهها شایه‌دى پێویستیان بۆ قۆلبه‌ست کردنى «تاوانبار» و کاروبارى پۆلیس و دادگا کۆ کردهوه. ماوریکى ماوریکیه‌ویچ به‌پێى فه‌رمانیک که پێى درابوو، به‌ شیوه‌یه‌کی شاراهه‌ گه‌یشته‌ ماکرویه. جگه‌ له‌ ئاشنای له‌میژینه‌ی، تریفۆن بۆریسیچ نه‌یه‌یشت هه‌چکه‌س له‌ کاره‌ نه‌یه‌یه‌که‌ی بگا. راست ئه‌و کاته‌ له‌گه‌ل تریفۆن بۆریسیچ دوابوو که میتیا له‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌ دیتی که به‌دوایدا ده‌گه‌را، میتیاش له‌پێوه‌ هه‌ستی به‌ شه‌ژانی کردبوو. هه‌ر بۆیه‌ نه‌ میتیا خۆی و نه‌ هه‌چ که‌سی دیکه‌ ئاگاداری ئه‌وه‌ نه‌بوو که له‌ ژێر چاوه‌دی‌ری‌دايه. تریفۆن بۆریسیچ سندوقی ده‌مانچه‌کانی هه‌لگرتبوو و له‌ شوپینکی باش شار‌دبوویه‌وه. به‌ر له‌ سه‌عاتی چواری به‌یانی و له‌گه‌ل تاریک و پوون، مه‌قاماتی ده‌وله‌تى، سه‌روکی ئاسایش و داده‌هر و بازپرس به‌ دوو عاره‌بانه‌ی سێ ئه‌سپه‌ وه‌رپکه‌وتن. دوکتۆر له‌ مالى فیدۆرپاولوویچ مایه‌وه، تاكو به‌یانی ده‌ستبکات به‌ پشکنینی له‌ش. به‌لام بارودۆخی ئیس‌میر دیاکوف و به‌تایبه‌ت نه‌خۆشیه‌یه‌که‌ی سه‌رنجی ڕاکێشا. به‌ سه‌رسوورپمانه‌وه‌ به‌ هاو‌ری‌کانی گوت: «ئهم هه‌رشه‌ سه‌خت و دره‌ژخایه‌نانه‌، که دوو پوژى پى بچى، به‌ ده‌گه‌ن له‌ مرو‌قى فیداردا ده‌بیندرى و له‌ بارى زانسته‌یه‌وه‌ جیى سه‌رسوورپمانه‌ و ده‌بى پشکنینی پزیشکی بۆ بکرى.» هاو‌ری‌کانیشی به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پیرۆزبا‌ییان پێگوت که نه‌خۆشیکى ئاوا که‌م وینه‌ی دیوه‌ته‌وه‌. دادوهر و بازپرس وته‌کانی دوکتۆریان هه‌ر له‌بیر بوو که گوتبووی ئیس‌میر دیاکوف ناگاته‌ به‌یانی ده‌مرى.

ئێستا دواى ئهم باسوخواسه‌ دوور و دره‌ژه‌، که پێموايه‌ زۆریش پێویست بوو، دینه‌وه‌ سه‌ر چیرۆکه‌که‌ و له‌و شوینه‌وه‌ که هه‌لمان‌برى، تى‌هه‌لده‌چینه‌وه‌.

داخه و کهسهری رۆڤه. نازاری بهکم

بهمشپوهیه، میتیا دانیشت و وهک شیت چاوی لهو کهسانه‌ی ده‌وروبه‌ری
خۆی ده‌کرد. بێ ئه‌وه‌ی بزانی وتی بگا باسی چی ده‌که‌ن و چیی پێده‌لێن، له
ناکاو هه‌ستا سه‌ریی و ده‌ستی هه‌لێنا و به‌ ده‌نگی به‌رز هاواریکرد:
- من بیتاوانم! تاوانی ئه‌و خۆینه له‌ ئه‌ستۆی من نییه! تاوانی خۆینی باوکم
له‌ ئه‌ستۆی من نییه... ده‌مویست بیکۆژم، به‌لام نه‌مکوست، من بێ تاوانم. من
نه‌مکوستووه.

هیشتا ئه‌و قسانه‌ی ته‌واو نه‌کردبوو گرووشنکا له‌ پشت په‌رده‌که هاته
ده‌ری و خۆی خست به‌ سه‌ر که‌وشه‌کانی سه‌رۆکی ئاسایشدا. له‌ کاتیکدا
فرمیسک به‌ چاویدا ده‌هاته خوار، ده‌ستی بۆلای ئاماده‌بووان درێژ کرد و
به‌ هاواریکی دل‌هه‌ژین گوتی: «خه‌تای منه، خه‌تای منی نه‌گه‌تییه، خه‌تای منه!
منی دل‌ره‌ش، من بوومه‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ بکا. من بووم که‌ به‌رده‌وام
ئازارم دا و تووشی ئه‌و تاوانه‌م کرد. ئه‌و پیره‌ پیاوه‌ بیچاره‌یه‌ش، که
مردوو، منی دل‌ره‌شی ناپاک ئازارم دا و تووشی ئه‌و رۆژه‌م کرد! هه‌مووی
خه‌تای منه، خه‌تای من!»

سه‌رۆکی ئاسایش، که‌ به‌ ده‌ستی هه‌ره‌شه‌ی لێده‌کرد، گوراندی: «ئهری،
خه‌تای تۆیه! تاوانباری سه‌ره‌کی تۆی! هه‌ی به‌ستۆکه، هه‌ی خونکی سه‌لیته!»
به‌لام به‌په‌له‌ و لێپراوانه‌ قسه‌که‌یان پێی‌ری. دادوهر گرتی و ده‌نگی هه‌لێنا:
«میخاییل ماکاروویچ، کرده‌وه‌ی ئیوه به‌راستی نایاساییه! به‌راستی ده‌ته‌وی

1- ئه‌مه به‌پێی ئایینی ئورتودۆکسی رۆوسی، نیشاندهری ماوه‌ی چل رۆژ به‌ر له‌ مه‌رگه، که‌ دوا‌ی
ئه‌وه رۆح به‌ شوین و ئامانجی خۆی ده‌گا.

لِکۆلینه وه که مان تووشی کۆسپ و ته گهره بکهی... خه ریکی کاری پهروهنده که ئالۆز ده کهی... «هه تا رادهیه که که وتبووه هه ناسه بپرکی.

نیکۆلای پارفنوویچ که به جاری تووشی شله ژان بووبوو گوتی: «له پری یاساوه برۆنه پیتی! له پری یاساوه! دهنا مه حاله کاره که مان به ئاکامیکی باش و عادلانه بگا!»

گرووشنکا هه روا که چۆکی دادابوو به پارانه وه گوتی: «هه ردوو کمان دادگایی بکه! هه ردوو کمان سزا بدن. ئیستا ئاماده م له گه لیدا سه رم به په تی سیداره وه بکری!» میتیا له به رده می گرووشنکا دا چۆکی دادا و توند له باوه شی گرت. «گرووشاگیان، ژیا نه که م، خوینه که م، خودا که م!» پاشان هاواری کرد: «بروا به قسه کانی مه که ن! ئه و تاوانی هیچ خوینیکی له ئه ستق نییه، هیچ تاوانیک!

دواتر وه بیریهاته وه که چه ند که س به زۆر له گرووشنکیان جیا کرده وه و به راکیش راکیش بردیان. گرووشنکیان له وی راکووست و میتیا کاتیک وه خۆ هاته وه له پشت میزیک دانیشتبوو. له پشت سه ری و له په نایدا پیاوانی خاوه ن نشان راوه ستابوون. به ره و پووشی له ولای میزه که وه، نیکۆلای پارفنوویچ دانیشتبوو. داوای لیده کرد قومیک ئاو له و په رداخه ی سه ر میزه که بخواته وه. به ئه ده ییکی زۆره وه گوتی: «ده ته ییتیه وه سه رخۆ، ئارامت ده کاته وه. له سه ره خۆ به، مه شله ژئی.» له نا کاو سه رنجی میتیا (ئه وه ی دواتر وه بیر هاته وه) له سه ر ئه نگوستیه گه وره کانی گیرسایه وه، که یه کیان نقیمه که ی یاقووت بوو، ئه وی دیکه شیان نقیمه که ی گه وه ریکی بریقه داری زه رد بوو. ماوه یه کی زۆر دواتر به سه رسو پرمانه وه هاته وه بیرى که ئه و ئه نگوستیلانه له کاتی لپرسینه وه دا، وه های سه رنجی راکیشابوو که به هیچ شی وه یه که نه یده توانی وازیان لیینی و چاویان له سه ر هه لگری. ئه و ئه نگوستیلانه ی که پرزه یه که پیوه ندیی به حالوبالی ئه وه وه نه بوو. له لای چه په ی میتیا وه ئه و شوینه ی که هه وه لی شه و ما کسیمۆفی لی دانیشتبوو، دادوهر دانیشتبوو، لای راسته شییه وه له شوینه که ی هه وه لی گرووشنکا،

لاویکی سوور هووله به کۆتییکی کۆنه و تایبهتی راوهوه دانیشتبوو، جه وههر و کاغه زیشی له بهر دهم بوو. ئه و کهسهش میرزا بنووسی بازپرسه که بوو له گه‌ل خۆی هینابووی. سه‌رۆکی ئاسایش له وه‌به‌ری وه‌تاغه‌که، له په‌نا گالگانه‌ف که دانیشتبوو - له بهر په‌نجیره‌که راوه‌ستابوو.

بازپرس، بۆ جاری ده‌هم به نهرمی گوتی: «چۆر ئاو بخۆه». میتیا که به چاوی زه‌قه‌وه له بازپرسه‌که رامابوو، ده‌نگی به‌رز کرده‌وه: «ئاغایان، من خواردمه‌وه، خواردمه‌وه... وهرن له‌توکۆتم که‌ن، سزامبدن، به‌لام چاره‌نووسم پوون بکه‌نه‌وه!»

بازپرس، له‌سه‌ره‌خۆ و پێداگرانه پرسیی: «که‌وايه جه‌نابت لی‌پراوانه ده‌لیی باوکی خۆت کۆشتوو و حاشای لی‌ده‌که‌ی؟»

- نا، من نه‌مکۆشتوو. من تۆمه‌تبارم به‌وه‌ی که خوینی پیره‌پیاویکی دیکه‌م پ‌شتوو، نه‌ک خوینی باوکم. ههر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ده‌گریم! ئه‌و پیره‌پیاوهم کۆشت، کۆشتم و له‌ سه‌ر عه‌رزه‌که درێژم کرد... به‌لام ئه‌گه‌ر تۆمه‌تی قه‌تلیی دیکه‌م لی‌بدری زۆر دژواره، قه‌تلیی ترسناکه و من حاشا له‌وه ده‌که‌م و کاری منیش نییه... ئاغایان، ئه‌وه تۆمه‌تیکی سه‌خته، زۆر زه‌بریکی کاریگه‌ره. باوکم کی کۆشتوویه‌تی؟ کی کۆشتوویه؟ ئه‌گه‌ر من نه‌مکۆشتوو که‌وايه کی کۆشتوویه‌تی؟ جیی سه‌رسوو‌رمانه، به‌راستی مه‌حاله و پیاو نازانی بلێ چی؟ بازپرس خه‌ریکی لی‌پرسینه‌وه بوو: «به‌لێ وایه، که‌وايه کی کۆشتوویه؟» جیگری دادوهر (که له‌به‌ر کورت کردنه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی دادوهری پێده‌لێن) چاویکی له میتیا کرد و گوتی:

- پێویست ناکا خه‌می خزه‌تکاری پیر، گریگۆری واسیلیه‌ویچت هه‌بی. ئه‌و زیندوو، وه‌هۆش هاتۆته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ئه‌و زه‌بره کۆشنده‌یه‌ت لی‌داوه و به‌پینی دانپیانانی خۆتان و ئه‌ویش، کاری تۆیه. شکی تێدا نییه که زیندوو ده‌مینی. دوکتۆره‌که‌شی له‌باره‌وه دلنای کردووی.

میتیا ده‌ستی بۆ ئاسمان هه‌لبه‌ری و له‌خۆشیانا گه‌شایه‌وه و قیژاندی: «زیندوو؟ ئه‌و زیندوو؟» خاچی خۆی کێشا. «خودایه، زۆر شوکر سپاست

دهكهم كه ئهو مؤجزهيهت له ههقى منى تاوانبار و ئاكار ناشيريندا كرد. ئهو پاداشى دوعاكانمه. شهوگارى ئهمشهو دوعامكردوه. «سى جاريشى خاچى خوى كيشا. وهههناسهبركى كهوتبوو.

«سهبارت به تو گريگورى زور شتى بو روون كردووينهتهوه كه...» دادوهر دريژهى به قسهكانى ديدا، بهلام ميتيا له سهر كورسييهكهى ههستا. - ئاغايان، دهقيقهيهك، بوخاترى خودا تاقه يهك دهقيقه، دهچم بولاي ئهو {گرووشنكا}...

نيكولاي پارفنوويچ گوراندی: «ببور، لهم كاتهدا ئهو مهحاله.» ئهويش ههستا سهري. پياوانى خاوهر نيشان ميتيان گرت، بهلام ئهو به ئيختياري خوى دانيشتهوه....

ئاغايان، بهداخهوه! تهنيا يهك دهقيقه دهمويست چاوم پيشكهوى؛ دهمويست پيشليم كه ئهو خوينه شوړاياه وه و روشت، ئهو خوينهى كه شهوگارى ئهمشهو له سهر دلم قورسايى دهكرد و جينگلى پيدهدام، ئيستا زور دلخوشم كه قاتل نيم!» ميتيا وهك حال ليهاتوو، بهلام بهريزهوه له كاتيكدا كه چاوى به ههموياندا دهگيرا گوتى: «ئاغايان، ئهو دهزگيرانى منه. ئاخ برايان سپاستان دهكهم! ئاخ، له دهقيقهيهكدا ژيانىكى نوئى و دليكى نويتان به من دا!... برايان، ئهو پيرهپياوه بهخوى كردووم و به باوهش گيراومى. منداليكى سى سالان بووم و بيكهس و بيپهنا مابوومهوه، له نيو تهشتدا دهيشوردم، ههقى باوكاياهيتى به سهرمهوهيه....»

بازپرس گوتى: «كهوايه بهم پيشه ئيوه....» ميتيا ههنيشكى نايه سهر ميژهكه و ههردوو دهستى به بهر دهموچاويهوه گرت و قسهكهى پىبرى: «ئاغايان، ئيزم پيبدن، دهقيقهيهكى ديكه ئيزم بدهنى. ئاغايان ليمگهري تاويك بيركهمهوه، ليمگهري پشوويهك بدهم. ئهو ماجةرايه زور ناخوش و دلهرينه. مروف خو تهپلى بهتال نيه، دلى هيه، بهريزان!» نيكولاي پارفنوويچ لهسهرخو گوتى: «چوري ئاو بخووه.» ميتيا دهستى له سهر دهموچاوى لابرد و پيكهنى. چاوى پر له متمانە بوو. دهنگوت له ساتيكدا

بۆتە مرقۇئىكى دىكە. تەواو ئالوگورپى بەسەردا ھاتبوو. جارىكى دىكە لەگەل ئەو كەسانەى كە ئاشنايەتتىى لەگەل ھەموويان بوو، بووبوو ھاورپى. دەتگوت دويىنى، كە ھىچ نەقەوماوو، لە بەزمىكدا يەكتريان ديوە. با بە شيوہيەكى سەرپىيى وەبىرتان بىنەمەوہ كە مېتيا، كاتىك بۆ يەكەم جار دەچىتە مالى سەرۆكى ئاسايش زۆرى رېز لىدەگرن، بەلام دواى ئەوہ بەتايبەت لە ماوہى مانگى رابردودا، پىي بەويدا نەچووبوو، كاتىكىش لە سەر شەقام سەرۆكى ئاسايش تووشى دەبوو، مېتيا تىدەگەيشت كە نيوچاوانى تىكناوہ و تەنيا بە ھۆى ئەدەب و كەسايەتتيەوہ وەلامى سلاوہكەى دەداتەوہ. ئاشنايەتتيەكەى لەگەل دادوہر زۆر گەرموگور نەبوو، ئەگەرچى ھىندى جار دەچوو بۆ ديدەنىي ژنەكەى، ديدارەكەشيان زۆر بە ئەدەبانە بوو، چونكە ژنىكى توورە و خەيالاوى بوو، بى ئەوہى بزائى بۆچى ئەو خاتونە ئاوا بە گەرموگورپى پيشوازيى لىدەكا. لەبەر ھۆيەك ھۆگرپى پىپەيدا كردبوو. دەرەتەى ئاشنايەتتىى لەگەل بازپرس بۆ ھەلنەكەوتبوو. ئەگەرچى دووجار ديدار و وتويژى لەگەل كردبوو، ھەردوو جارەكەش باسى ژنيان كردبوو.

مېتيا شاد و دلخۆش پىدەكەنى، بە دەم قاقاكيژشانەوہ گوتى: «نيكۆلاى پارفنوويچ، دەزانم وكيلىكى زۆر شارەزاي، بەلام ئىستا لەخزمەتتدا ھەم. ئاخ، بەرېزان ھەست دەكەم بوومەتە مرقۇئىكى دىكە. بە دليەوہ نەگرى كە ئاوا سادە و راشكاوانە لەگەلتا دەدويم. راستت دەوى تا رادەيەك مەستم. نيكۆلاى پارفنوويچ، پىموايە شانازى، ئەو شانازىي و بەختەوہرپيەم بە نسيب بووہ و لە مالى خزمەكانم، مالى ميؤسوف بە خزمەتت گەيشتووم. بەرېزان، براكانم، من خۆم بە ھاوقەتارى ئيوہ دەزانم. ھەلبەت دەشزانم لەبەرچى لە ھەمبەر ئيوەدا دانىشتووم. ئاخ، برپوا بكەن، گومانىكى ناجواميرانە... لە دەورى سەرم دەسوورپتەوہ... ئەگەر گريگورى شايەدىي دابى... گومانىكى ناجواميرانەيە! ناجواميرانەيە، بەراستى ناجواميرانەيە! ئەوہ تىدەگەم! بەلام بەرېزان با بچينە سەر ئەسلى مەتلەب. من ئامادەم، ھەر لەرپوہ كوتايىي پىدينم؛ چونكە،

گوئیگرن، گوئیگرن، به‌پیزان! چونکه لیمپروونه بیتاوانم، ده‌توانم له ماوه‌ی ده‌قیقه‌یه‌کدا کۆتایی پێینم. وانیه؟ وانیه به‌پیزان؟»

میتیا به‌تورپه‌یی، هینده‌ توند و خیرا خیرا قسه‌یده‌کرد، ویده‌چوو بیسه‌رانی به‌چاکترین هاوپی خوی بزانی.

نیکۆلای پارفنوویچ، به‌له‌بزیکی ره‌وان گوتی: «که‌ وایه‌ ئیستا ده‌نوسم حاشا له‌و تۆمه‌ته‌ ده‌که‌ی»، خوی بۆلای میرزا بنوسه‌که‌ی خوار کرده‌وه و پێی دیکته‌ ده‌کرد چی بنوسی.

«ئه‌وه‌ ده‌نوسن؟ ده‌تانه‌وی بنووسن؟ چاکه‌ بنووسن، به‌پیزان په‌زایه‌ت ده‌ده‌م، په‌زایه‌تی ته‌واوم هه‌یه، به‌لام... بروان... په‌له‌ مه‌که‌ن، ئه‌مه‌ بنووسن. سه‌باره‌ت به‌ کرده‌وه‌ی ناحه‌ز تاوانبارم، سه‌باره‌ت به‌ ده‌ست هه‌ڵنانه‌وه‌ له‌ پیره‌ پیاویکی بیچاره‌ تاوانبارم. شتیکی دیکه‌شم له‌دایه‌ که‌ بو‌ ئه‌ویش خۆم به‌ تاوانبار ده‌زانم - به‌لام پێویست به‌ نووسین ناکا.» (میتیا له‌ ناکا و پرووی کرده‌ میرزا بنوسه‌که‌) «به‌پیزان ئه‌وه‌ ژبانی تایبه‌تی خۆمه‌ و پێوه‌ندی به‌ ئیوه‌هه‌ نییه، دلم‌ وا ده‌لی... به‌پیزان، پنده‌که‌ن. به‌و گومانه‌ی خۆتان پنده‌که‌ن!...»

بازپرس که‌ دیاربوو هه‌ولده‌دا، به‌و نه‌رمی نواندنه‌، میتیا خاوه‌ کاته‌وه‌ گوتی: «دیمیتری فیودوروویچ له‌سه‌ره‌خۆ به‌. به‌ر له‌وه‌ی بچینه‌ سه‌ر لی‌پرسینه‌وه‌، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر پیتخۆشی وه‌لام بده‌یته‌وه‌، ده‌مه‌ه‌وی له‌ زمانی خۆتی بیستم که‌ له‌گه‌ل باوکت دانووتان پیکه‌وه‌ نه‌ده‌کولا و، رقت لیبوو و به‌رده‌وام له‌گه‌لی به‌ کێشه‌ ده‌هاتی. لی‌ره‌ هه‌ر چاره‌گیك له‌مه‌وبه‌ر خۆت دانت پیاوا که‌ ده‌تویست بیکوژی: «گوتت نه‌مکۆشت، به‌لام ده‌مویست بیکوژم؟»

- ئه‌وه‌م گوت؟ ئاخ، به‌پیزان، ره‌نگه‌ هه‌روا بی! به‌لی، بو‌ به‌ده‌ختی ده‌مویست بیکوژم... زۆرجار بریارم ده‌دا... زۆرجار!

- ده‌تویست بیکوژی. ده‌کرێ پیمانلبلی چ پالنه‌ریک بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی تا ئه‌و پاده‌یه‌ رقت له‌ باوکت هه‌ستی؟

میتیا سه‌ری داخستبوو، به‌ مپومۆچی شانی هه‌ڵته‌کاند: «به‌پیزان پێویست به‌ گوتن ناکا! من هه‌یچ کاتیک هه‌ستی خۆم نه‌شاردۆته‌وه‌. ته‌واوی خه‌لکی

شاره که له وه ئاگادارن - هه موو خه بهريان له مهخانه که ههيه. هه ر له م
 دوايانه شدا له حوگره که ی باوه زووسما نه مشارده وه... و عه سري ئه و پوژه
 له باوكممدا. هينده ی نه مابوو بیکوژم، سویندم خوارد دهگه پيمه وه و حهياتی
 لیده برم، ئه ویش له بهر چاوی چه ند شایه د... ئاخ، هه زار شایه د! مانگی رابردوو
 به دهنگی بهرز له قاوم داوه، هه موو دهتوان له وه باره وه پیتان بلین! راستی
 له بهر چاوتاندا زهق بوته وه. وهک پوژ روونه، به دهنگی بهرز هاوار دهکا،
 به لام ئیحساسات، به ریزان، ئیحساسات شتیکی دیکه یه.

«بروان، به ریزان» (میتیا ناوچاوانی تیکنا) «پیموایه ههقتان نییه سه باره ت
 به ئیحساسات پرسیارم لیکن. ئه وهش دهزانم که ئیوه پییه ندی ئه رکی
 خوتان، زور چاک له وه دهگه م. به لام مه سه له ی ئیحساسات پیوه ندی به
 بارو دوخی ژيانی تاییه تی خومه وه ههيه. سه ره پای ئه وهش... چونکه له
 رابردو دا ئیحساساتی خوم دهر نه ده بری... بو وینه له مهخانه له لای هه مووان
 درکاندوومه. «هه ر بویه... ئیستاش نامه وی لیتانی بشارمه وه... بروان
 به ریزان، دهزانم که ئه م مه سه له یه راستیه کی تیدایه که به زهره دی من ته واو
 ده بی. به هه مووانم گوته وه دهیکوژم و ئیستا ئه و له ناکاو کوژراوه. که وایه
 زور ویده چی من کوشتیتم! ها، ها! ئاغان هه ق به ئیوه یه، به راستی هه ق به
 ئیوه یه، من خوشم سه رم سوپماوه، چونکه جگه له من کی توانیویه تی
 بیکووژی؟ مه سه له کهش هه ر ئه وه یه، مه گین نا؟ ئه گه ر منیش نه بووم، که وایه
 کی بووه؟ هه روه ها له دریزه ی قسه کانیدا گوته: «به ریزان، دهمه وی بزنام، بو
 زانینیشی پیداغری دهکه م!» پاشان چاوی له دوو وهکیل کرد و به تالووه
 پرسیی: له کوئی کوژراوه؟ چون کوژراوه؟ چون و به چی؟ پیمبلین.»

دادوهر گوته: «ئه ومان له ژووری متالا کردنه که ی دییه وه، کاژه لاکی
 وردوپرد بوو بوو و به پشتدا که وتبوو.»

«هه ی داد و بیداد!» میتیا که وته له رزین و هه نیشکی له سه ر کورسییه که
 دانا و دهستی به بهر دهموچاوییه وه گرت.

نیکولای پارتوویچ هیلدایه: «دهی پیمان بلئ، چی بووه هوئی ئه وهی
ئه وهندهت رق له باوکت ههستی؟ پیموایه له حوزووری خه لکدا گوتوته به
هوئی به خیلایه تییه وه بووه؟»

- بهلئ به خیلایه تی. هه ره ئه وهش نا.

- ده مه قالی له سه ره پاره؟

- بهلئ له سه ره پاره.

- پیموایه ده مه قالی که شتان له سه ره سی هه زار رۆبل بووه، که وهک به شه
مال داوات کردووه؟

میتیا به توورهی گوراندی: «سی هه زار زیاتر، زور زیاتر، زیاتر له شهش
هه زار، پهنگه زیاتر له ده هه زاریش. ئه وه به هه موو کهس گوتوو، له هه موو
شوینیک باس مکردوو. به لام بریارمدا به سی هه زار رۆبل په زایه تی پیدهم.
چونکه زور زورم پیویستی به و سی هه زار رۆبله بوو... بۆیه ئه و چه که
پارهیهی که سی هه زار رۆبل بوو و ده مزانی ناویه ته ژیر بالنجه کهی بۆ
گرووشنکا، به هه قی خۆم ده زانی و ده تگوت پارهی خۆم بووه و لیم دزراوه.
بهلئ، ئاگیان وهک به شه مالی خۆم چاوم لیده کرد. به هه قی خۆم ده زانی...»
دادوهر چاویکی ماناداری له بازپرس کرد و به دزییه وه چاویکی لی قرتاند.

بازپرس له ریوه گوتی: «دوایی ده چینه سه ره ئه و مه سه له یه. ئیزن
ده ره رمووی ئه وه یادداشت کهین که به چاوی به شه مالی خۆت له و پارهیه ت
ده روانی؟»

«بهلئ هه ره لیی پاره وهستن، بینووسن. ده زانم ئه وهی به زه ره دی منه
شتیکی دیکه یه، به لام باکیکم له راستیه کان نییه و ئه گه ره به زه ره دیشم بی هه ره
ده لییم، گویتان لیه؟» له نا کاو خه مبار و مات درێژه ی پید: «ئیه له من
تیناگه ن و پیچه وانم لی حالین. ئیه له گه ل مروقیکی به شه ره ف، مروقیکی زور
به شه ره ف تیکه وتوون؛ له وانه ش گرینگتر - له بیرتان نه چی - مروقیک که دهستی
بۆ زور کاری دزیو بر دووه، به لام هه میشه له ناخی خۆیدا شه رافه تمه ند بووه
و هه ره شه. نازانم چۆنتان عه رز بکه م. شتیک که له ماوه ی ته مه نمدا تووشی

پیوه هه‌لواسیوه. له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌دا لادییه‌ک راوه‌ستا بوو که نیشانه‌ی به‌سه‌ر سینگه‌وه بوو. گرووشنکا ده‌گریا، له‌نا‌کا‌و ئاراو‌قارای لی‌هه‌لگیرا و هه‌ستایه سه‌رپن، ده‌ستی راوه‌شاند و به‌پرمه‌ی گریان‌ه‌وه ده‌رپه‌ری بو ده‌ری و هه‌لات بۆلای، بۆلای میتیا، ئه‌ویش هینده‌کتوپ و چاوه‌پوان نه‌کراو خۆی به‌وه‌تاغی لی‌پرسینه‌وه‌دا کرد، هه‌چ‌که‌س فریا نه‌که‌وت پی‌شی پی‌گری. میتیا به‌بیستنی شین و گریان‌ه‌که‌ی، له‌رزی لی‌هات، له‌جیی خۆی هه‌ستا و به‌گوره‌گور و به‌هه‌شتاو خۆی راپسکاند و هه‌لات بۆلای. بی‌ئه‌وه‌ی بزانی چده‌کا. به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی چاویان به‌یه‌کتر که‌وت، نه‌یان‌ه‌یشت له‌یه‌کتر نزیک ببنه‌وه، قو‌لی میتیایان گرت، زو‌ری هه‌ول‌دا خۆی له‌ده‌ستیان راپسکینی به‌لام نه‌یتوانی، به‌سی چوار که‌س گرتیان. گرووشنکاشیان گرت و کاتی‌ک دو‌وریان ده‌خسته‌وه، میتیا دیتی ده‌ستی بۆلای ئه‌و دریژ کردووه. کاتی‌ک میتیا وه‌خو هاته‌وه، له‌جی‌گای پی‌شوو به‌ره‌و‌پو‌وی بازپرس دانیش‌ت‌بوو و ده‌ی‌گوراند به‌سه‌ریانان:

- بو ده‌ست له‌کو‌ل ئه‌و نا‌که‌نه‌وه؟ بو ئازاری ده‌دن؟ خو ئه‌و هه‌چی نه‌کردووه!...

دادوهر و هاو‌پیکانی هه‌ولیان‌دا دل‌داریی بده‌نه‌وه. ده‌ده‌قیقه به‌و شیوه تیپه‌ری. ئاخ‌ری می‌خییل ما‌کارو‌ویچ، که‌چو‌بو‌وه ده‌ری، به‌پرتاو خۆی به‌ژو‌ری‌دا کرده‌وه و به‌ده‌نگی‌کی پر له‌هه‌یه‌جانه‌وه‌گو‌تی:

- بردیانه‌خواری. به‌پیزان ئیزن به‌فرمو‌ون دوو قسه‌له‌گه‌ل ئه‌م پیاوه ناشاده‌بکه‌م. به‌حوزو‌وری ئیوه به‌پیزان به‌حوزو‌وری ئیوه.

بازپرسه‌که وه‌لامی دایه‌وه: «ئیختیارته‌یه‌یه‌جه‌نابی می‌خییل ما‌کارو‌ویچ، به‌لام خو هه‌شتا تاوانیکی له‌سه‌ر سابت نه‌بووه.»

سه‌رو‌کی ئاسایش، که‌دلسۆزییه‌کی گه‌رم و تا راده‌یه‌ک باو‌کانه، ده‌ره‌ه‌ق به‌به‌ندییه‌کی چاره‌په‌ش به‌ئه‌دگارییه‌وه دیاربوو، گو‌تی: «دیمیت‌ری فی‌ودۆرو‌ویچ، گو‌ی بگه‌ر، خو‌م ئا‌گرافنا ئه‌لکسان‌درفنا‌تم برده‌خواری و به‌که‌ه‌کانی کابرای خاوه‌ن کاروانسه‌رام سپارد. ئه‌و ما‌کسیمۆفه‌پیره‌ش لی‌ی دو‌ور نا‌که‌و‌یت‌ه‌وه.

زورم دلخوشتی دایه‌وه، گویت لییه؟ دلخوشتیم دایه‌وه و ئارامکرده‌وه. حالیمکرد که تو ده‌بی خۆت لهو تۆمه‌تانه پاک که‌یته‌وه، که‌وایه نابێ به‌رگریته لییکا، نابێ په‌ریشانت کا، ده‌نا له‌وانه‌یه سه‌رت به‌ فه‌ته‌رات بده‌ی و له‌به‌ر ئالۆزی قسه‌یه‌کت له‌ دهم ده‌رچی، به‌ زه‌رده‌ت ته‌واو بی. قسه‌م له‌گه‌ل کرد و ئه‌ویش تیگه‌یشت. کوپی چاک، ده‌زگیرانه‌که‌ت کچیکی ماقووله‌. کچیکی رۆحسووکه و داوای یارمه‌تی بو ده‌کردی و ده‌پارایه‌وه، ئه‌گه‌ر بمه‌یشتبایه ده‌ستمی ماچ ده‌کرد. خو‌ی منی نارد که پیتبلیم خه‌مت نه‌بی. ئیستا دۆستی به‌رێز، ده‌بی بچم، ده‌بی بچم و پیتبلیم هینور بوویه‌ته‌وه و له‌مه‌ر ئه‌وه‌وه خه‌یالت ته‌خته. ده‌بی ئارام بیته‌وه، تی‌ده‌گه‌ی؟ هاو‌رپیان من ده‌ره‌ق به‌م پیاوه بی ئینسافیم کرد؛ ئه‌و پیاویکی مه‌سیحیه، به‌لێ ئه‌گه‌ر به‌ گوئی من ده‌که‌ن پیاویکی نه‌جیمه و نابێ سه‌رکۆنه بکری. ده‌ی دیمیتری فیودوروویچ چی به‌ باش ده‌زانی پیتبلیم، هه‌دا ده‌ده‌ی یان نا؟»

سه‌روکی ئاسایش، دلپاکانه زور شتی نایاسایی دیکه‌ی به‌ ده‌مدا هات، به‌لام ئازاری گرووشنکا، ئازاری مرو‌فیک، شوینی له‌ سه‌ر دلپاکه‌که‌ی دانا و فرمیسک له‌ چاویدا قه‌تیس ما. میتیا هه‌ستایه سه‌ره‌پی و هه‌لات بۆلای.

گو‌راندی: «به‌رپێزان، بمبوورن، ئاخ ئیزنم بدن، ئیزنم بدن! میخاییل ما‌کاروویچ دلێ تو وه‌ک فریشته وایه، له‌ لایه‌ن گرووشنکاوه سپاسی ئیوه ده‌که‌م. دل‌م ئارام ده‌بیته‌وه، دل‌م ده‌حه‌سیته‌وه و زه‌رده ده‌زیته لیوم. به‌وپه‌ری دل‌و‌قانی و دلپاکیه‌وه پیتی بلێ، که‌ هه‌ر ئیستا پیده‌که‌نم. چونکه‌ ده‌زانم فریشته‌یه‌کی پارێزه‌ری وه‌ک تو‌ی هه‌یه. هه‌ر ئیستا له‌م کیشه‌یه‌ رزگارم ده‌بی و هه‌ر له‌گه‌ل رزگاربوونم دیم بۆلای، پیتی بلێ دل‌نیابی و جاری سه‌بر بگری.» پاشان رووی کرده‌ دوو بازپرسه‌که و گو‌تی: «به‌رپێزان، ئیستا هه‌رچی له‌ دل‌مدا به‌ بۆتانی هه‌لده‌رپێژم؛ ئه‌و‌ی له‌ دل‌مدا به‌ هه‌ر ئیستا کوتایی به‌و مه‌سه‌له‌یه دینین. به‌ شادی و خوشی کوتایی پیددینین. له‌ دواییشا پیکه‌نیمان به‌و مه‌سه‌له‌یه دی، مه‌گین وا نییه؟ به‌لام ئا‌غایان، ئه‌و ژنه‌ شازنی دل‌مه. ئاخ، واچاکه ئه‌وه‌تان پیتبلیم. ئه‌و شته‌تان ئیستا پیده‌لیم... وادیاره له‌گه‌ل که‌سانیکی به‌

شهرهف تیکه وتووم. ئەو پروناکیی ژیانمه. خودامه، خۆزگه دهتانزانی! خۆ گویتان لیوو به گریانوه دهیگوت: «ئێستا ئامادهم لهگه‌لیا سهرم به په‌تی سیدارهوه کړی.» ئاخر منی سوالکهری هیچوپوچ چیم بۆ کردووه؟ من کوا شیاوی ئەو خوشه‌ویستییه‌م؟ ئاخر بوونه‌وه‌ریکی گلاو و چه‌پلی وه‌ک من، به‌و پوخساره‌ دزیوه‌وه، چۆن ده‌توانی شیاوی ئەشقی ئەو بی و ئاماده‌ بی له‌گه‌لمدا شار به‌ده‌ریش بکړی؟ مه‌گین نه‌تاندی هه‌ر ئێستا له‌به‌ر خاتری من خۆی به‌ سهر که‌وشه‌کاندا خست؟ سهره‌رای ئەوانه‌ش ئەو زۆر له‌خوباییه‌ و هیچ کاریکی نه‌کردووه! چۆن ده‌توانم ده‌ست له‌ خوشه‌ویستی و په‌رستنی هه‌لگرم، چۆن ده‌توانم ده‌ست له‌ هاوارکردن و پا‌کردن بۆ‌لای، هه‌روه‌ک ساتی له‌مه‌وبه‌ر، هه‌لگرم؟ به‌پێزان بمبوورن! به‌لام ئێستا، ئێستا دلنیا‌بووم.»

خۆی دابه‌سهر کورسییه‌که‌دا و به‌ هه‌ردوو ده‌ستی ده‌مووچاوی گرت و دای له‌ هۆرژنی گریان. به‌لام فرمی‌سکه‌کانی فرمی‌سکی شادی بوو. خیرا وه‌خۆ هاته‌وه. سه‌روکی ئاسایش زۆر دلخۆش و رازی‌بوو و وه‌قدی داوه‌رانیش هه‌روا. هه‌ستیانه‌کرد لی‌پرسی‌نه‌وه‌که‌ گه‌یشته‌ته‌ قوناخیکی تازه. سه‌روکی ئاسایش که‌ رۆیشته‌ ده‌ری، میتیا گه‌شایه‌وه.

. ئێستا له‌ ئیختیاری ئێوه‌دام به‌پێزان، به‌ ته‌واوی له‌ ئیختیار‌تان دام. ئەگه‌ر له‌به‌ر ئەو هه‌موو شته‌ بی‌بایه‌خانه‌ نه‌بوايه، له‌پێوه‌ له‌ یه‌ک تیده‌گه‌یشته‌ین. دیسان هاته‌وه‌ سهر شته‌ بی‌بایه‌خه‌کان. ئا‌غایان، له‌ ئیختیاری ئێوه‌دام.

به‌لام با ئەوه‌ش بلێم، ده‌بی متمانه‌مان به‌ یه‌کتر هه‌بی، من بروام به‌ ئێوه‌ هه‌بی و ئێوه‌ش به‌ من، ئەگه‌ر وانه‌بی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ کوتایی پێتایه. به‌ قازانجی ئێوه‌ قسه‌ ده‌که‌م. با بچینه‌ سهر بابه‌تی سهره‌کی، به‌پێزان، با بچینه‌ سهر بابه‌تی سهره‌کی. به‌لام رۆحم مه‌کو‌لن؛ به‌و پرسیاره‌ بی‌بایه‌خانه‌ ئازارم مه‌ده‌ن. ته‌نیا باسی راستیه‌کان و ئەو شتانه‌ بکه‌ن که‌ بایه‌خی هه‌یه. پرسیارم لێتکه‌م، منیش خاترجه‌متان ده‌که‌م.

میتیا به‌م شیوه‌یه‌ قسه‌ی کرد و لی‌پرسی‌نه‌وه‌ ده‌ستی پیکرده‌وه.

نازاري دووهم

نيكولای پارفنوويچ به قه لافه تيكي قوز و په زايه تيكي ئاشكراوه كه له چاوه خوله ميشينييه نزيك بينه كيدا، كه تاويك له مه و بهر چاويلكه كه ی له سره داگرتبو، گوتی: «ديميتري فيودوروويچ، نازانی به و ئاماده یی دهر برينه تان بو وه لامدانه وه چه نده مان دلگهرم ده كه ی. سه باره ت به و متمان ه دوولايه نه ش كه باس ت كرد زور قسه يه كي جوانه. كه به بی ئه وه هيندي جار له بارودوخيكی وه ك ئيستادا، كه كه سه تومه تبار كه له راستيدا هيواداره و ده يه وي بهرگري له خوی بكا و ده كه ويته بارودوخيكه وه كه كاريكي ئاوا بكا، به ئاكام گياندن ی مه سه له كه زور دژواره. ئيمه له لايه ن خومانه وه، ئه وه ی له تواناماندا بی دريخی ناكه ين خوست ئاگات لييه چون له پهروه نده كه ده كولينه وه.» پاشان پووی كرده دادوهر و پرسیی: «قه بوولته، جه نابی ئيپوليت كيريلوويچ؟»

دادوهر وه لامی دايه وه: «به لئ، بيگومان.» له بزه كه ی له چاو قسه نه كولاوه كانی نيكولای پارفنوويچ هه تا راده يه ك سارد و سر بوو. ههر له ريوه با ئه وه بلیم، نيكولای پارفنوويچ كه ماوه يه ك بوو مالی هاتبووه شاره كه مان، ههر له سه ره تاي هاتنه كه يه وه پزيكي زوری بو دادوهر كه مان ئيپوليت كيريلوويچ دادنه ا و كه موزور بوو بووه هاوړی گه رماو و گولستانی. ئه و يه كه م كه س بوو كه بړوايه كي ته وای به مرخی كه م وينه ی ئيپوليت كيريلوويچ هه بوو و هه روه ها به په وانناس و ئاخيره ی

دهزانی و سکالاکانی به بهره‌ق دهزانی. له پترزبۆرگ نه‌قلی ئه‌وی بیستبوو. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه نیکولای پارفنوویچ، لایک بوو له ته‌واوی دنیا ته‌نیا که‌سیک بوو که داده‌ره «بی‌چاو و پوهه‌که‌مان» ریزی بو داده‌نا. کاتیک به‌ره‌و گوندی ماکرویه به‌پویه بوون سه‌باره‌ت به لیکولینه‌وه له سه‌ر ئه‌م په‌روه‌نده‌یه پیکهاتبوون. ئیستاش هه‌روا له پشت می‌ز دانیشتیبوون، لای به‌هۆش هه‌موو ئاماژه‌یه‌کی له چاو و ده‌می هاوکاره‌گه‌وره‌که‌ی وه‌رده‌گرت و لیکێ ده‌دایه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌موو نیگایه‌ک و چاو قرتاندن و ته‌یه‌کی نووه‌چلش.

میتیا به شیواوی گوتی: «به‌پیزان، تهنیا لیمگه‌رین با قسه‌ی خۆم بکه‌م، به پرسپاری هیچوپووچ قسه‌که‌م پی‌مه‌برن. ههر ئیستا هه‌موو شتیکنان پیده‌لیم.» - بژی! سپاست ده‌که‌ین. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی گوی بو قسه‌کانت راگرین، ئیزن به‌رموو سه‌بارت به‌راستییه‌کی چکوله‌ی دیکه که به‌لامانه‌وه زور گرینگه، پرسپارت لیبکه‌ین. مه‌به‌ستم ئه‌و ده‌رۆبله‌یه که دوینی نزیکه‌ی سه‌عات پینج ده‌مانچه‌کانت له‌بارمه‌یدا دانا و یانی ده‌رۆبلت له‌پیووتیر ئیلیچ پی‌رخوتین قهرز کرد.

- به‌پيژان، ئه‌و ده‌مانچانه‌م به بارمته دانا، له گره‌وی ده پوښدا دامنان.
ئيتړچي؟ هه‌ر ئه‌وه‌نده. له‌گه‌ل گه‌رانه‌وهم بو شار، له گره‌وم نان.
- گه‌رايه‌وه بو شار؟ كه‌وايه له شاريش چوويه ده‌ري؟
- به‌لئ، چووم بو گونديك له بيست و پينج كيلومه‌تريي شار. بو
نه‌تان‌زانوه.

داده‌وهر و نیکولای پارفنووېچ چاویکیان له یه‌کتر کرد.

- چاکه، چونه به‌سه‌ره‌اته‌که‌مان رېکوپېک و موو به موو له دوینې به‌یانیه‌وه تا ئه‌مرؤ بؤ بگېرېته‌وه. بؤ وینه، ئیزن بفرموو لیت بپرسین بؤ له شار چوو‌بوویه ده‌رئ؟ سه‌عات چند رۆیشتی و سه‌عات چه‌نده‌ش گه‌رایه‌وه

- به وردی هه‌موویمان بؤ بگېره‌وه.

میتیا به قاقای پیکه نینه وه گوتی: «دهبوو هر له سهره تاوه ئاوام پرسیار لیکهن، ئەگەر پیتان خوش بی به سهراته که له دوینیه دهست پی ناکهین، به لکو له پیری به یانییه وه؛ چونکه ئاوا باشتر تیده گهن چون و بوچی و بو کوئ چووم. به پیزان، پیری چووم بۆلای سامساتوف که بازرگانیکی شارکه مانه، تاکو بارتمه یه کی جیی متمانه ی له لا دانیم و سی هه زار پۆبلی ئیوه رگرم. ئاگیان کاریکی پیویست و به په له م به و پاره یه هه بوو.»

دادوهر به ئەده بانه گوتی: «ئیزن به فرموو قسه که ت پی بېرم. بو وا کتوپر پیویست به و بره پاره یه، یانی سی هه زار پۆبل هه بوو؟»

- به لی به پیزان پیویست ناکا باسی ئەو شته ناسهره کیانه بکهین. چون و کهنگی و بو، بو ئەو بره پاره یه و بو ئەوهنده نا، ئەمانه هه موو قسه ی قورن. که هفتا مه نی کاغز دهوی و ده بیته به یتی به!

میتیا ئەم قسانه ی به له بزیکي ساده و بی گریوگول و دلسوژانه گیرایه وه و دیاربوو تامه زرویه ئەوی راستیه موو به موو بی درکینی.

وته کهشی به په له و خیرا به م شیوه یه پشت راست کرده وه: «به پیزان - دیسان تکاتان لیده که م ئەگەر بی ئەده بی و پرووه لمال دراوییه کتان پیوه دیم، به دلاییه وه مه گرن. بروام پییکهن پیزیکي زورم هه یه بو تان و له بارودوخی راسته قینه ی ئهرکه که شتان ده گهم. پیتان وا نه بی مه ستم و ئاگام له خو م نییه. ئیستا ته واو مه سستییه که له سه رم په پیوه. ئەوهش به جیی خو ی، من به مه ستیش ئەوهنده تیکناچم به یته شه بم. بروام پییکهن ئەم وته یه ده لی بو من گوتراوه: «ئەگەر وشیار بی گه وچه و مه ستیش بی ژیره.» ها، ها! به لام ئاگیان، ده زانم گالته کردن به ئیوه کاریکی جوان نییه، یانی له کاتی لیپرسینه وه دا. چونکه نابی غرووری خو شم پیشیلکه م. ته واو له و مه سه له یه ده گهم. هه رچی بی ئیستا من وه ک پیاو کوژیک له هه مبه ر ئیوه دا دانیشتووم، که وایه هاوشانی ئیوه نیم. بویه ناچارن وه قسه م بینن و بمخه نه ژیر چاوه دیری. منی دلره ق گریگوری به سه ته زمانم به و ده رده بردووه و نابی چاوه روانی لاواندنه وهش بم، چونکه هه رکه سیک به قه د سه ره ده رزییه ک ئەقل

و ویزدانی هه‌بی سهری پیره پیاویکی ئاوا ناشکینی. پیموایه له سهر ئه‌و کاره ده‌بی شه‌ش مانگ یان سالیکی له کونه ره‌شدا ئاوی سارد بخۆمه‌وه. نازانم سزاکه‌م چیه - به‌لام ده‌ره‌جه‌که‌م لی ده‌ستینه‌وه، وا نییه، به‌پیزان؟ که‌وايه بو‌تان ده‌رکه‌وت که جیاوازی نیوان خۆم و ئیوه ده‌زانم... به‌لام ده‌بی ئه‌وه بزانی، ئیوه به‌و پرسیارانه‌تان سهر له خوداش ده‌شیوین «چۆنت هه‌نگاو هه‌لیناوه؟ پیت له‌کوێ دانا؟ که‌نگی لاقت هه‌لینا و داتنایه‌وه و پیت له‌چی نا؟» ئه‌گه‌ر ئاوا برۆنه پيشی، دۆ و دۆشاو تیکه‌لده‌که‌م و ئیوه‌ش ته‌واوی تاوانه‌کان ده‌خه‌نه ئه‌ستۆم. ده‌ی کاره‌که‌مان به‌ کوێ ده‌گا؟ به‌ هیچ کوێ! که‌وايه ئه‌گه‌ر ئیستا قسه‌ی قوریش ده‌که‌م، لیمگه‌پین با بیکه‌م و کاره‌که‌ کوتایی پی‌بینین. به‌پیزان ئیوه که‌ خاوه‌ن شه‌ره‌ف و ئادابن، به‌ گه‌وره‌یی خۆتان بمبورن. ئاگیان با عه‌رزتان بکه‌م، تکایه‌ شیوه‌ی ئاسایی لی‌پرسینه‌وه وه‌لانی، یانی لی‌پرسینه‌وه‌که‌تان به‌م پرسیاره‌ قۆرانه ده‌ست پی‌مه‌که‌ن که‌ چۆن له‌ خه‌و هه‌ستای، ناشتایی چیت خوارد، چۆن تفت کرده‌وه و له‌کوێ تفت کرده‌وه. به‌و قسانه‌ تۆمه‌تبار چه‌واشه‌ ده‌بی و له‌ ناکاو به‌ پرسیاریکی قۆر و سه‌رسووره‌ینه‌ر دایده‌چه‌لکه‌ین، «کیت کوشتووه؟ کیت تالان کردووه؟؟» ها، ها! ره‌وشتی ئاسایی ئیوه ئاوايه. ته‌واوی فیل و ده‌هۆکانی ئیوه‌ش له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گرێ. ئیوه ده‌توان لادییه‌کان به‌و شیوه‌یه سهر ته‌له‌ په‌رینن، به‌لام من، ئاگاداری هه‌موو فیلیکم. منیش خزمه‌تم کردووه. ها، ها، ها! میتیا، که‌ به‌ خولک خۆشیه‌کی سه‌رسوپ هینه‌روه‌ه تی ده‌پوانین گو‌تی: «به‌پیزان، له‌ ده‌ست من قه‌لس مه‌بن؟ بمبورن ده‌مدریژی ده‌که‌م! میتیا کارامازۆفه ئیتر، بۆیه ده‌توان چاوپۆشی لی‌که‌ن. ده‌کرێ قسه‌ی پیاویکی ئاقل به‌دله‌وه بگری، به‌لام قسه‌ی میتیا به‌دله‌وه ناگیرێ، ها، ها!»

نیکۆلای پارفنوویچ گو‌یی گرتبوو و پیده‌که‌نی. ئه‌گه‌رچی دادوهر پینه‌که‌نی، به‌ وردی چاوی له‌ میتیا بریبوو، ده‌نگوت تامه‌زرۆیه له‌ چکۆله‌ترین هیجا و چکۆله‌ترین جووله‌ و چکۆله‌ترین گرژی و په‌نگ تیکچوونی خافل نه‌بی.

نیکۆلای پارفنۆویچ هه‌روا به پیکه‌نینه‌وه گوتی: «هه‌ر له سه‌ره‌تاوه هه‌لسووکه‌وتمان وابوو له‌گه‌لتا. نه‌شمان ویستوو به پرسیارى چۆن له‌خه‌ هه‌ستای و ناشتا چیت خوارد، سه‌رت لى‌بشێوینین. له‌راستیدا لى‌پرسینه‌وه‌که‌مان به پرسیارى زۆر گرینگ ده‌ستپێکرد.»

— ده‌زانم. تیگه‌یشتم، زۆریشتان سپاس ده‌که‌م، که زۆر دلسۆزانه هه‌لسووکه‌وتمان له‌گه‌لل کردم و به راستی دلسۆزییه‌کی بێ‌وینه‌بوو، هه‌ر ئه‌وه‌ش له‌گه‌وره‌یی ئێوه ده‌وه‌شێته‌وه، بۆیه له‌ناخی دله‌وه‌سپاستان ده‌که‌م. ئێمه هه‌رسیکمان مڕۆڤگه‌لیکی شه‌ریفین، لیگه‌پێن با هه‌موو شتێک له‌سه‌ر بنه‌مای متمانەى دوولایه‌نه له‌نیوان ئێمه‌ی خوینده‌وار و به‌ئه‌ده‌دا بێ، که به‌هۆی پێوه‌ندی هاوبه‌شى شه‌رف و په‌سه‌نايه‌تییه‌وه لێک نزیکن. هه‌رچۆنیکه ئیزنم ده‌نێ له‌وساته‌ی ژياندا، له‌م ساته‌دا که شه‌رپه‌م که‌وتۆته به‌ر شالاو، به‌چاوی چاکترین هاوڕێی خۆم له‌ئێوه بپروانم. به‌پێزان، خۆ بێ ئه‌ده‌بیم نه‌کردوو؟

نیکۆلای پارفنۆویچ به‌شێوه‌یه‌کی نه‌رم و له‌سه‌ره‌خۆ گوتی: «به‌عه‌کسه‌وه ئێوه له‌وته‌کانتاندا زۆریش روو‌راست و هی‌دی بوون.»

میتیا به‌گه‌شه‌ونه‌شه‌وه ده‌نگی هه‌لێنا: «به‌پێزان، پرسیارى بێ‌بايه‌خ و فیلاوی وه‌لانین! ده‌نا خودا ده‌زانێ کاره‌که‌مان به‌کوێ ده‌گا! وانیه‌؟» دادوهر پوویکرده‌ میتیا و گوتی: «مووبه‌موو ئامۆژگارییه ئاقلانه‌کانتان له‌گوێ ده‌گرم. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش له‌پرسیاره‌که‌ی خۆم پاشگه‌ز نابمه‌وه. ئێستا بۆ ئێمه زۆر گرینگه و ده‌مانه‌وه‌ی بزانی بۆ پێویستیت به‌و بره‌پاره‌یه‌بوو، مه‌به‌ستم ئه‌و سێ هه‌زار رۆبله‌یه.»

— بۆ پێویستم بوو؟... راستت ده‌وی بۆ دوو سێ شت... زیاتر بۆ ئه‌وه‌بوو قه‌رزیکم له‌سه‌ر بوو، ده‌مویست بیده‌مه‌وه.

— قه‌رزى کیت له‌سه‌ر بوو؟

— به‌پێزان، وه‌لامی ئه‌و پرسیاره به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ناده‌مه‌وه. نه‌که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌وی‌رم بیلیم، یان نه‌توانم، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌زه‌رده‌م ته‌واو ده‌بی.

چونکه مهسه له یه کی بی بایه خ و قوړه و هیچی تر - بویه نایلیم، چونکه پیوهندی به ژيانی تاییه تی خومه وه هیه. هیچ کهس هقی نییه خو له ژيانی تاییه تیم هلقوتینی. ئمه بیروړای منه. پرسپاری ئیوه هیچ پیوهندی به په روهنده که وه نه بی، ئه مریکی تاییه تییه و ئیوه هه قتان به سهریه وه نییه. دهمویست قهرزیک بدهمه وه. دهمویست به دانه وهی ئه و قهرزه دل و ویزدانی خوم ئاسوده کم. جا به کیش قهرزدارم، مه حاله پیتانبلیم.

دادوهر گوتی: «ئیزن بهرموو با ئه وه بنووسین.»

- فرمومن. بینووسن که نامه وی بیلیم. بنووسن گوتنه که یم پی شووریهیه. به لی دتهوان بینووسن، خو له وه زیاتر کاریکی دیکه تان نییه.

دادوهر به له بزیکي جیددی گوتی: «جه نابی به ریز، ئیزن بده پیتراگه یه نم و جاریکی دیکه وه بیرت بینمه وه، هه لبت ئه گهر ئاگاداریت لی نه بی، هه قته وه لامی ئه و پرسپارانه نه ده یه وه که لیت ده پرسین. ئیمه ش له لایه ن خومانه وه هه قمانه به زور وه لامت لی وهرگرین، ئه گهر خوت له بهر ههر هویه ک نه ته وی وه لامی بده یه وه. ئه وه ش مهسه له یه که به ته وای پیوهندی به بریاری خوته وه هیه. به لام له لایه کی دیکه وه، ئیمه ئه رکی سهر شانمانه که سه باره ت به په روهنده یه کی وه ک ئه م په روهنده ی ئیستا، پروون کردنه وه یه کمان هه بی و بلین که به وه لام نه دانه وه و نه درکاندنی هیندئ له راستیه کان تومه تبار چهنده زیان به خویان ده گه یه نن. ئیستاش تکاتان لیده که م دریزه به قسه کانتان بده ن.»

میتیا به له بزیکي خه ماوی، له بن لیوه وه گوتی: «به ریزان، من تووړه نیم.... من.... به لی، ئاغایان، پروانن، سامسانوف که ئه و کاته چووم بولای...» هه لبت نه قلی ئه و چوونه ی بولای سامسانوف خوینه ر خوی دهرانی و دیسان نیگیرمه وه. میتیا بیسه برانه تامه زرو بوو بیگیرپته وه و چکوله ترین مهسه له نه په رینی. له گه ل ئه وه شدا به په له بوو کوتایی پی بینی. به لام هه روا که ددهوا، قسه کانیان دهنووسییه وه، ههر بویه له په ستا قسه که یان پیده بری.

دیمیتري فیودوروویچیش ئەوەی پێخۆشنەبوو، بەلام تەسلیم بوو. زۆری رق
هەستابوو، بەلام هەروا بە پووخواشی قسەی دەکرد. جارجاریش هەلدەچوو:
«ئاغایان بەسسە ئیتر، ئیوە فریشتەش وەرەز دەکەن!» یان، «ئاغایان، ئیتر
لەوە زیاترم ئیمان هەردە مەکەن.»

بەلام ئەگەرچی ئەوەی گوت، تا ماوەیەک بە دلفراوانی تاقەتی هینا. تا هاتە
ئەو جێیە گوتی سامسانوف دوو پوژ لەمەوبەر گەمە پیکردم. (تا ئیستا
بە تەواوی تیگەیشتبوو کە گەمە پیکراوە.) فرۆشتنی سەعاتەکی بە شەش
پۆبل، بۆ وەدەستەینانی پارەی پینگا، بازپرسەکانی تووشی سەرسوڕمان
کرد. زۆریان پێخۆشبوو ئاکامەکی بزانن، تەنانت لە کاتی رۆقەستانی
میتیدا، بە پێویستی زانی ئەم راستییە وەک قەبوولکردنێکی دیکە
بارودۆخە کە یادداشت بکەن، کە ئەو کاتە تەنانت تاقە کوپکیکی لە گیرفاندا
نەبوو. میتیا وردە وردە جارز بوو. کاتیک لە باسی سەفەرە کەیدا هاتە سەر
ئەوەی بۆ دیتنی لیاگافی چوو و شەوی لەو مالۆچکە سامناکەدا پوژ
کردۆتەو و گەیشته ماجرە یان گەرانیوەی بۆ شار. لێردا بێ ئەوەی ناچاری
کەن، دەستیکرد بە گیرانیوەی وردی ئازار و بەخیلی و خانەگومانی، کە لەبەر
خاتری گرووشکا شانی وەبەر داوو.

بەبێ بێدەنگی و بە وردی گوێیان بۆ قسەکانی راگرت. ئەوان بەتایبەت
داوایان لیکرد بچیتە سەر باسی چۆنیەتی بۆسە نەووەکە لە مالی ماریا
کیندراتیفنا، کە دەکەوتە پشت باخەکە فیودورپاولوویچ و ئاگادار کردنی
ئیسمر دیاکوف، پیداکرێکی تایبەتیان لە سەر ئەم بابەتە کرد و یادداشتیان
کرد. میتیا بە وردی و گەرموگۆری باسی خانەگومانییەکی خۆی کرد،
ئەگەرچی پیشتر تایبەتترین ئیحساساتی خۆی ئاشکرا نەدەکرد و بە
«شوورەیی» دەزانی، لە ناخووە هەستی بە شەرمەزاری دەکرد. بەلام بۆ
درکاندنی هەقیقەت پۆلەتەن بە سەر شەرمی خۆیدا زالبوو. لە کاتی قسە
کردنە کەشیدا داوەر و بازپرس وایان چاوی تێپربوو، میتیا بەجاری پێی
تیکچوو.

به كه سهربارى بيريكردوه: «ئهم كوره، نيكولای پارفنوويچ، كه چهند پوژ له مه و بهر ئه و قسه قورانهى سه بارهت به ژنان له گهل باسكردبو، ئه و دادوهره سيلوخهش، شياوى ئه وه نين قسه يان بو بكهم. به راستى شوورهييه.» بير كردنه وه كه شى بهم رسته شيعره كووك كرد: «خوراگر و خاكه را به و دهنگه مه كه»³. به لام خوى راسته و پاسته كرد بو ئه وهى ديسان دريژه به قسه كانى بدا. كه گه يشته سهر بابتهى ديداره كهى له گهل مادام خوڅلاكوڤ، ورهى هاته وه بهر، مه يلى ليڤوو باسى ئه و خاتونه بكا، ئه گهرچى پئوه ندى به پهروهنده كه وه نه بوو. به لام بازپرس نهى هيشته له سهرى برپا و به ئه ده بانه پيشنيارى پيكره بچيته سهر باسى «بابه ته بنه په تيه كان» ئاخري كاتيڪ باسى ناهوميديه كهى كرد و گوتى له مالى مادام خوڅلاكوڤ هاتمه دهري، له دلى خومدا گوتم هه رچونيك بى ده بى سى هه زار پوڤل وه گير خه م. «ته نانهت ئه گهر بو وه ده ست هيتانه كهى ناچار بم كه سيك بكورم.» ديسان قسه كهى پى برى و نووسيان كه «قه ستى بووه كه سيك بكورئ.» ميتيا بى ئه وهى نار ه زايه تى ده ربړئ هيشته بينووسن. ئاخري گه يشته ئه و به شهى گيرانه وه كهى كه خه به رى زانى گرووشكا فريوى داوه و له مالى سامسانوف، سى چوار ده قيقه دواى پويشتنه كهى، گه راوه ته وه، ئه گهرچى گوتبووى هه تا نيوه شه و له وي ده بى. له م شوينهى گيرانه وه كه يدا له ناكاو له زمانى هه لڅليسا: «ئاغايان، ئه گهر ئه و كاته فينيام نه كوشت، ته نيا له بهر ئه وه بوو كه ده رفه تم نه بوو.» ئه وه شيان به وردى تومار كرد. ميتيا به حاله تيكي خه مناكه وه بيدهنگ بوو. خه ريك بوو باسى هه لاتن به ره و باخه كهى باوكى ده گيرايه وه كه كتوپر بازپرس قسه كهى پى برى و پاكه تى گه ورهى پهروهنده كهى له سهر قه نه فه كهى په ناي هه لگرت و ده سكاوهنگيكي برنجيى ده رهينا، پيشانى ميتياى دا و ليى پرسى:

- ئه و ده سكاوهنگه ده ناسييه وه؟

3- ديريك له شيعريكي تيوتنچوفه، به ناوى «بيدهنگى».

میتیا بزهیه کی خه ماوی نیشته سهر لیوی: «ئاخ، به لی. زور چاکی ده ناسمه وه. دابینه با ته ماشای کهم... باکیکم نییه... به جحه ندهم!»

باز پرس گوتی: «له بیرت چوو باسی ئه وه بکه ی.»

- سپاس بۆ ئه و کاره تان، نهمده شارده وه. پیتان وایه به بی ئه وه کاره کهم ئاسان ده بیته وه؟ ههر له خۆرا له بیرم نه بوو باسی ئه وه بکه م.

- تکایه به وردی پیمانلی چۆن بوو ده ست دا ئه وه ده ساونگه؟

- به ریزان، هه تمه ن عه رزتان ده که م.

پاشان میتیا باسی هه لگرتنی ده ساونگه که و هه لاتنی خۆی کرد.

- ئه ی به هه لگرتنی ئه و ئاسنه والیه، چ ئامانجیکت هه بوو؟

- چ ئامانجیک؟ هیچ. ههر له خۆرا هه لمگرت و هه لاتم.

- ئه ی ئه گه ر هیچ ئامانجیکت نه بوو، بۆ هه لتگرت؟

میتیا هه لچوو: «به وردی چاوی «له و کوره» کرد و بزهیه کی تال که وته سهر لیوی. کاتیک باسی به خیلی و خانه گومانییه که ی، به و هه موو سه داقت و دلّه سافه وه بۆ «ئه و مروّثانه» درکاند، زیاتر له پیشوو ههستی به شهرمه زاری کرد.

له ناکاو له ده می ده رپه ری: «به قورمدا کرد چ ده ساوه نگیکه!»

- به لام هیشتا...

- له ترسی هیرشی سه گه ل هه لمگرت... چونکه زور تاریکبوو... گوتم نه وه ک سه گیکی دپ هیرشم بۆ بینئ.

- به لام بهر له وه کاتی چوونه ده ری، له بهر ئه و هه موو ترسانه له تاریکی، چه کت له گه ل خۆت ده برد؟

میتیا که کاسه ی سه بری پر بوو بوو، هاواری کرد: «ئاخ، سپاس بۆ کرده وه تان، به ریزان! قسه کردن له گه ل ئیوه که لکی نییه!» پاشان رووی کرده میرزا بنووسه که و له بهر تووره یی سوور هه لگه رابوو و به ده نگیکی قیناوی و گه رووی بوغز گرتووه وه، گوتی: «زووکه بنووسه... خیرا که ده ی... بنووسه

دهسكاوهنگيكم هه لگرت و چووم بو كوشتنى باوكم. ده مويست به و
دهسكاوهنگه سه رى بره قينمه وه.»

چاويكى جينگيز بيانهى له باز پرسه كان كرد و گوتى: «دهى ئاغيان، ئيستا،
دلّتان هه ساوه؟ رازي بوون؟»

دادوهر له وه لامى ميتيادا به له بزىكى وشك گوتى: «ئيمه ليمان پوونه
له بهر توورهيى وه لامى پرسىاره كانمان ده ده يته وه، پرسىاريك كه به هيچ و
بى بايه خى ده زانى و ئيستا ده ركهوت گرنگ و بنه رهتين.»

- چاكه، ئاغيان، به شه رهم سويند ده خوم! به لى دهسكاوهنگه كه م هه لگرت...
له و كاتانه دا، پياو شتيكى وا بوچى هه لده گرئ؟ نازانم بوچى. هه لمگرت و
هه لاتم - هه ر ئه وه. به ريزان شوورهييه، ده نا برىارمه دا يه ك وشه ي ديكه تان
پينه ليم.

هه نيشكى نايه سه ر ميژه كه و سه رى كرده سه ر له پى ده ستى و پووى لى
وه رگيران. سه رى له گيژه وه ده هات و خهريك بوو په روّش بكا، به لام هه ولّى
ده دا و دانى به خويا ده گرت و چاوى له ديواره كه بريوو. له راستيدا زورى
پيخوشبوو هه ستى و بلّى ئيتريه ك وشه م لينايستن، «ته نانه ت ئه گه ر له
سيداره شم ده ن.»

ئاخرى، هه ر له و حاله دا كه به دژواري دانى به خويدا گرتبوو، گوتى:
«سه رنجبده ن، ئاغيان سه رنجبده ن. گويم ليتانه، به لام خوليايه ك وجوودى
داگرتووم. هيتندى جار ئه و خه ونه ده بينم... زور جاريش - هه ميشه هه ر
ئه وه يه.... خه ونه كه شم ئه وه يه، كه سيك وه دوام كه وتوو، كه سيك كه زورى
ليده ترسم... شه وئى، به و تاريكه شه وه وه شوينم كه وتوو... پى به پى من دى،
ده م له سه ر پشت، له پشت ده رگا يا دولاييك، خوم ده شارمه وه، به
سووكوچرووكى خوم هه شار ده دم. له هه مووشى خراپتر ئه وه يه ئه و
هه ميشه ده زانى له كويم. به لام به قه ستى وا ده نوينى كه نامبينى و نازانى
له كويم. بو ئه وه ي نازاره كانم قورستر بكا. تاكو چيژ له ترسان و توقينم
وه رگرئ... ئيستا ش ئه وه ئيوه ئه و كاره ده كن، به بى كه موكوورپى!»

دادوهر پرسيی: «ئوهيه خهونهكه ت؟»

میتیا به پیکه نینیکى ماته وه گوتی: «به لى، ناتان هه وى بینووسن؟»

- نا، پئويست به نووسين ناکا، به لام وادیاره خه ونى زور سهير ده بینى.

- ئاغایان، ئیستا ئیتر باسى خه ون گرینگ و بهرچاو نییه - ئه وه راستیه كه،

كه ئه م ژيانه راستیه! من گورگم و ئیوه راوچى. چاكه شوینى ئه و گورگه هه لگرن!

نیکولای پارفنوویچ، به زمانیکى نه رم و چه ور گوتی: «چ وچواندنیک،

وچواندنیکى نالیک...»

میتیا دیسان قه لىس بوو: «نا، به هیچ شیوهیه ك وانیه!» ئه گهرچى سیلاوى

رق و تووریهیه كه ی نیشتبوو، به ئارامى گوتی: «ئیه باوه به قسه ی

تاوانباریک، یان تومه تباریک ناکه ن، كه پرسیاره كانتان ئازارى دها. به لام

ناكرى مروقیكى خاوه ن شه ره فیش، پالنه رى شه رافه تمه ندانه ی دل (من ئه م

راستیه به وپه رى بیباکییه وه دهرده برم) هه ر به و چاوه ته ماشا كه ن و

باوه رى پینه كه ن، به راستی هه قتان نییه ... به لام -

خوړاگر و خاكه را به و دهنگ مه كه.

ئهى دل، بى دهنگ به،

دهى دریژه ی پییده م؟

نیکولای پارفنوویچ وه لامیدایه وه: «ئه گه ر مه یلت لینه.»

نازاري سٿهم

ئەگەرچى مېتيا بە مېومۇچى قسەيدەکرد، دياربۇو ھەولەدا چكۆلەترين چەمكى بەسەرھاتەكەى لەبېر نەچى و بەسەريدا تىنەپەرى - جۆرى ھەلگەپان و بازدانى بە سەر نەردەى باخەكەى باوكيدا و پويشتن بۇ بەر پەنجىرەكە و ئەوەى بە وەسفى ئەو ئىحساساتەى كە لەو كاتەدا لە نيو باخەكە ئازارى دەدا. يانى لەو كاتەدا بە ئاواتەوە بوو بزاني گرووشنكا لای باوكىيەتى يان نا. بەلام سەيرە ھەردوو بازپرسەكە بە سارد و سېرى و بېقەيدى گويان ليگرتبوو و چاويان لىدەکرد و تەنيا چەند پرسىاريان ليکرد. مېتيا نەيتوانى لە روخسارياندا شتىك ھەلگېرىنى. لە دلى خويدا گوتى: «خەمبار و دلمەندن واديارە. دەى گلنەيان دەرى!» كاتىك گەيشتە ئەوجىيەى كە بريارى دابوو «عەلامەت» بە باوكى بدا كە گرووشنكا ھاتوو، بۇ ئەوەى پەنجەرەكە بکاتەو، بازپرسەكان سەرنجيان بە وشەى «عەلامەت» نەدا، دەتگوت ھەر لە بيريان چۆتەو، كە لەوبارەو سەرنج بە ماناي ئەو وشەيە بدەن: بەجۆرىك كە مېتيا تيگەيشت. ئاخىرى كە گەيشتە ئەو جيگايەى كە، باوكى لە پەنجىرەكەو سەرى دەرھىتابوو، لەناخەوە رىق ھەلچوقاندبوو و دەسكاوئەنگەكەى لە گىرفانى ھىتابوو دەرى، لە ناکاو بىدەنگ بوو - وەك ئەوەى پىلانتيكى لە ژىر سەردا بى. ئەگەرچى چاوى لە ديوارەكە برىبوو، بەلام دەيزانى ھەردووكيان چاويان تىبىرئو.

بازپرس گوتى: «دەى؟ دواى ئەوەى دەسكاوئەنگەكەت دەرھىنا... چيتکرد؟» «پاشان. دەى پاشان كوشتم... كيشام بە سەريدا، كاسەسەرىم لەبەريەك برد... پىموايە ئەوە چىروكى ئىوہە. ئىوہ دەتانەوئى ئاوا بلىم، وانىيە؟» مېتيا

له ناکاو چاوی بریقه‌ی هات. ته‌واوی ږق و قین و پیش‌خواردنه‌وه‌کانی له ناکاو له‌گه‌ل ته‌ورپه‌بوونکی بی‌وینه له ناخیدا بلنسه‌ی ساند.

نیکلای پارفنوویچ گوتی: «چیرۆکی ئیمه؟ باشه ئه‌ی چیرۆکی تۆ چییه؟»

میتیا چاوی له‌به‌ر پپی خوی بری و ماوه‌یه‌ک مات بوو. به‌نهرمی هاته قسه:

- به‌رێزان، چیرۆکی من؟ راستان ده‌وی به‌م جوړه‌ بوو که عهرزتانى ده‌که‌م. جا نازانم فرمیسک و دوعای که‌سیکم له‌پشت بوو، یان، یان دایکم له‌ باره‌گای خودا بۆم پاراپووه، یان فریشته‌یه‌کی دلۆقان له‌و کاته‌دا ماچیکردم و لاواندمییه‌وه. نازانم. به‌لام شه‌یتان به‌سه‌رمدا زال‌بوو. له‌ په‌نجیره‌که‌ دوور که‌وتمه‌وه و به‌هه‌لاتن رویشتم بۆلای نه‌رده‌کان. باوکم ترسی لى‌نیشت، که‌ به‌و تاریکه‌ و له‌و ناوه‌خته‌دا چاوی پیمکه‌وت. نه‌پاندی و به‌پرتاو سه‌ری له‌ په‌نجیره‌که‌ برده‌ ژوورئ و خوی فریدا دواوه. ئه‌وهم زور چاک له‌بیره. به‌نیو باخه‌که‌دا هه‌لاتم بۆلای نه‌رده‌کان... و له‌وئ، کاتیک له‌ سه‌ر نه‌رده‌که‌ دانیشتبووم، گریگوری لاقی گرتم.

لیرده‌دا ئاخری میتیا سه‌ری هه‌لینا و چاوی له‌ گوینگره‌کانی کرد. دیاربوو به‌ ته‌واوی هۆش و دالغه‌وه‌ چاویان تیبریوه و گوئیان بۆ شل کردووه. ږقینکی ئه‌ستور سه‌رتاپای میتیای خسته‌ له‌رزین. له‌ ناکاو له‌ ده‌می ده‌رچوو:

- چاکه، ئا‌غایان، وادیاره‌ لیرده‌دا پیکه‌نیتان پیمدی!

نیکلای پارفنوویچ گوتی: «بۆچی ده‌بی وابیر به‌کته‌وه؟»

- باوه‌ر به‌یه‌ک وشه‌شی ناکهن. هۆیه‌که‌ی ئه‌ویه! هه‌لبه‌ت، تیده‌گه‌م که‌ گیشتوومه‌ته‌ چه‌ته‌ږئ. پیره‌پیاو ئیستا به‌ کاره‌له‌ی شکاوه‌وه‌ له‌وئ که‌وتووه. منیش - دواى وه‌سفکردنیکى ورد که‌ چۆن ده‌مویست بیکوژم و چۆن ده‌سکاوه‌گه‌که‌م هه‌لگرت - له‌ ناکاو به‌هه‌لاتن له‌ په‌نجیره‌که‌ دوور که‌وتمه‌وه. به‌لام وه‌ک گويزتان بۆ ببژیرم وایه! پیموانییه‌ بر‌وا به‌ قسه‌ی پیاویکی گوستاخ و ږووقایمی وه‌ک من به‌کن. ها! ها! ئا‌غایان ئیوه‌ زور قۆشمه‌ن!

له‌سه‌ر کورسیله‌که‌ش خوی وا سووراند که‌ کورسیله‌که‌ جیره‌ی لى‌هه‌ستا.

دادوهر وهك ئه وهى گوڤى له تىكچوونه كهى مېتيا نه بى، له ناكاو پرسىي:
«كاتىك به هه لاتن له بهر په نجیره كه دوور كه وتیته وه، چاوت به و درگایه
به ره وړووى باخه كه كهوت كرابیته وه یان نا؟»
- نا نه كرابؤ وه.

- نه كرابؤ وه؟

- داخرابوو. ئه ی كى ده توانى بى كاته وه؟ هه، هه! درگا. تاوئ سهر كه ن!
مېتيا له ناكاو وهك ئه وهى فكرى كر دبیته وه، به سهر سورمانه وه پرسىي:
«بؤ درگا كه كرابؤ وه؟»
- به لئى كرابؤ وه.

مېتيا به سهر سامییه كى زوره وه هاواری كرد: «جگه له خوتان كى
دەرگای كر دؤته وه؟»

دادوهر، ده تگوت ههر وشه ی ده كاته كو تىك و له سهرى مېتيا ی
را ده كیشى، پندا گرانه گوتى: «دەرگا كه ئاو هلا بو و قاتله كهى باوكت بى گومان
له و درگایه وه چۆته ژوورى و دواى كوشتنى دیسان له و درگایه وه
هه لاتوه. ئه وهش وهك رۆژ پوونه. له نيو ژووره كه دا كوژراوه، نهك له
په نجیره كه وه. ئه وهشمان به دیتن و پشكنینى شوینه كه و تهرمه كهى باوكتدا
بؤ دهر كه وتوو و لیمان پوونه. هیچ گومانى كیشمان له و باره وه نییه.»

مېتيا مات و خه مبار واقى بردبؤ وه. به دامواى هاواری كرد:

- من... من له دەرگا كه وه نه چوومه ژوورى... بروام پى بكه ن و به راستمه،
تا ئه و كاته ی له نيو باخه كه دا بووم و له باخه كهش چوومه دهرى درگا كه
هه روا داخرابوو. من له پال په نجره كه دا را وه ستام و له كه لىنى په نجره كه وه
چاوم پى بكه وت. ههر ئه وه، بروام پى بكه ن... هه مووم له بیر و لیم پوونه،
هه لبه ت ئه گهر له بیریشم نه بوايه فره قى نه ده كرد. ئه وهش ده زانم، هیچ كهس
جگه له من و ئیسمر دیاكوف و باوكم خه بهرى له و «عه لامه تانه» نه بوو.
ئو به بى ئو عه لامه تانه دەرگای له هیچ كه سىك نه ده كرد وه.

دادوهر به کونچکاواییه کی کتوپر و سه رسوورمانیکی شیتانه وه گوتی: «علامه ت؟ علامه تی چی؟» ئەو به ته‌واوی خوی دۆراند و ئەوی غروور و خوراکری له وجوویدا بوو له‌بیری چۆوه و به ترس و له‌رزیکی کتوپره‌وه پرسکاری لیکرد. هه‌ستی به راستییه‌کی گرینگ کرد که سه‌ری لێی دهرنه‌ده‌چوو. ترسی ئەوه‌ی لێ‌نیشتبوو میتیا پییخۆشنه‌بی راستی بلی و ئەوی ده‌یزانی بیدرکینی.

میتیا به پیکه‌نینیکی مانادار و ته‌شه‌راویییه‌وه چاویکی لێ‌قرتاند و گوتی: «ئەوه‌ت نه‌ده‌زانی؟ ئەه‌ی ئە‌گه‌ر نه‌یلیم ده‌لێی چی؟ ده‌توانی ئەوه له‌ کێ دهرکیشی؟ هه‌چکه‌س خه‌به‌ری له‌و علامه‌تانه نه‌بوو جگه له‌ من و باوکم و ئیسمر دیاکوف. هه‌ر ئەو سی که‌سه. خوداش ده‌زانی. به‌لام پیتان نالی. به‌لام زۆر راستییه‌کی سه‌رنج‌راکیشه. خودا ده‌زانی چیی لێ سازده‌که‌ن و چ جاویک ده‌نینه‌وه، ها، ها! خه‌متان نه‌بی، به‌پیزان، هه‌مووی دهرکینم. ئێوه بیروکه‌یه‌کی گه‌وجانه‌تان له‌ میشکدایه. نازانن له‌گه‌ل کێ تیکه‌وتوون! له‌گه‌ل دیلیک تیکه‌وتوون، که به‌ دژی خوی و به‌ زیانی خوی شایه‌دی دها! به‌لێ من لاویکی جوامیر و به‌شه‌ره‌فم به‌لام ئێوه - نین.»

دادوهر ئەوه‌ی وه‌رووی خوی نه‌هینا و هه‌چی نه‌گوت. بۆ بیستنی راستی ئاراقارای لێ‌هه‌لگیرابوو و ده‌له‌رزى. میتیا باسی ئەو علامه‌تانه‌ی که فیۆدۆرپاولوویچ بۆ ئیسمر دیاکوفی دانابوو، مووبه‌موو بۆ باسکردن. به‌ وردی مانای هه‌ر ته‌قه‌یه‌کی په‌نجیره‌که‌ی بۆ گیرانه‌وه. به‌ قامکی له‌ میزه‌که‌ی دها و کاتیکی نیکۆلای پارفنوویچ گوتی ویده‌چی ئەو - میتیا - علامه‌تی «گرووشنکا هاتووه»‌ی له‌ په‌نجیره‌که‌ دابی، میتیا وه‌لامی دایه‌وه ئەو علامه‌ته‌ی «گرووشنکا هاتووه»‌ی له‌ په‌نجیره‌که‌ داوه.

میتیا هه‌لیدایه: «ده‌ی فه‌رموون ئیستا له‌ کایه‌ک کتویک ساز که‌ن»، دیسانیش به‌ رقه‌وه‌ رووی لێ‌وه‌رگیران. نیکۆلای پارفنوویچ جاریکی دیکه‌ پرسیی: «که‌وايه هه‌چکه‌س جگه له‌ باوکی په‌حمه‌تیت و خۆت و ئیسمر دیاکوفی خزمه‌تکار خه‌به‌ری له‌و علامه‌تانه نه‌بووه؟»

- به لئی وایه، ئیسمیر دیاکۆفی نوکەر و خودا. خوداش بنووسن. ږهنگه به کارتان بڼی. چونکه، خوښتان پښوستان به خودا ده بڼی.

هه لبت ئه وان ملیان له نووسین نابوو، هه روا که خه ریکی نووسین بوون، داده وهر وهک ئه وهی بیرۆکه یه کی نوږی وه گیر که وتی گوتی:

- به لām ئه گهر ئیسمیر دیاکۆفیش خه به ری له وه عه لامه تانه بوو بڼی و ئیوهش لیږاوانه حاشا له هه موو چه شنه به ږر سیاریه که ده که ن سه بارهت به مه رگی باوکت، تو پیت وانییه ئه وه عه لامه ته که ی به باوکت دابی و باوکیشت ده رگا که ی بو کرد بیت ه وه و پاشان... ئه و جینایه ته ی کرد بڼی؟

میتیا چاویکی ږ له قین و قیزی تیږی. ږاونینه که شی هینده ی خایاند که داده ری تووشی چاوه ترووکی کرد.

میتیا ئاخری گوتی: «ديسان ږیویتان گرتووه. کلکه که شیتان گرتووه. ها، ها! جه نابی داده ر، ناخی دلت ده بینم. تو پیتو ابو به و قسه یه له ږیوه داده تروو سکیم و ده گه شیمه وه، ږ به گه رووشم هاوار ده که م: «خویه تی، ئیسمیر دیاکۆفه، قاتله که راست ئه وه.» وانییه؟ هه روا ت بیر نه ده کرده وه؟ راستییه که ی بلل وایه یان نا؟ با دريژ ه به قسه کانمان ده دین.»

به لām داده ر دانی پیا نه نا. له ئه لفه وه نه هاته بڼی و چاوی له ده می میتیا ږی.

میتیا گوتی: «به هه له چووی. نالیم کاری "ئیسمیر دیاکۆف" ه»

- ته نانه ت شکيشت لئی نییه؟

- بو ئیوه شکتان له وه؟

- شکمان له ویش هه یه.

میتیا چاوی له به ر پی خوی ږی و هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «گالته وه لا نین. گوئیگرن. هه ر له هه وه له وه، راست له و کاته وه که له پشت ږه رده که هاتم بولاتان، ئیسمیر دیاکۆفم له زه یندا بوو. لیږه دانیش تووم و هاوارم کرده وه که بیتاوانم، له دلی خو شمد ا به رده وام گوتوومه: «ئیسمیر دیاکۆفه.»

ئیسمیر دیاکۆف به جار ی بیر و خه یالی داگیر کرده وم. له راستیدا منیش هه ر

ئىستا بىرم لە ئىسمىر دياكوف دەكردهوه. بەلام تەنيا ساتىك. زوو وهخۆ
هاتمەوه و بەخۆم گوت: «نا، كارى ئىسمىر دياكوف نىيە. «ئاغايان كارى
ئەو نىيە.»

نىكولای پارفونوچ لەسەرەخۆ گوتى: «كەوايە، كەسىكى دىكە ھەيە شكت
لىيى بى؟»

مىتيا بە حالەتتىكى لىپراوانە گوتى: «نازانم كارى كىيە، دەستى خودا
لەكاردا بووە يان شەيتان، بەلام... ئىسمىر دياكوف نىيە.»

- چى واى لىكردووى ئاوا لىپراوانە و بە متمانە بلىي ئەو نەبوو؟
- دلم وام پى دەلى - باوەرم وايە. چونكە ئىسمىر دياكوف مرقىكى زور
سووكوچرووك و ترسەنۆكە. ترسەنۆك نىيە، نمونەى تەواوى ئەو
ترسەنۆكانەيە كە سەرو قوونيان كونكراو و دوو پىيان ھەيە. دلى وەك دلى
جووگەلە وايە. كاتىك لەگەل من دەدوا، لە ترسانا وەك شەقشەقە دەلەرزى،
لەو دەترسا بىكووژم، ئەگەرچى قەتم دەست لى ھەلنەھىناوئەتەو. خۆى بە
سەر كەوشەكانمدا دەدا نووزە نووزى دەكرد. ئەو سەد جارى ئەم
پۆستالانەم ماچكردوو و لەبەرم پاراوەتەو «نەيترسىنم.» گويتان لىيە؟
«نەيترسىنم.» پىويست بە گوتن ناك، بەلام پىشنيارى پارەم پىكرد. ئەو
جووگەلەيەكى جىكنە - نەخۆش و فىدار و گەلخۆيە - مندالىكى ھەشت
سالانىش دەرەقەتى دى. ھەر شياوى ئەو نىيە قسەى لەگەل بكەى، بەپىزان،
كارى ئىسمىر دياكوف نەبوو، ئەو گرنگايەتى بە پارەش نادا؛ تەنانەت
دستخۆشانە و ديارىش وەرناگرى. كەوايە چ پالنەرىك بوو ھانىدا بو
كوشتنى پىرەپىاو؟ زانىوتانە گريمانى ئەو ھەيە كورپى باوكم بى - كورپى
ناشەرەى. خەبەرى ئەو تان ھەيە؟

- ئەو ھەقايەتەمان بىستوو. بەلام خۆ تۆش كورپى باوكتى، سەرەپاى
ئەو ھەش خۆت لەلای ھەمووان گوتووتە دتەھوئى بىكوژى.

- ئەو ئىتر بى ئىنسافىيە! چەندەش دزىو و ھىچوپووچ! من ناترسم! ئاخ،
ئاغايان دركاندنئى ئەو قسەيە لە رووى مندا ئەوپەرى ھىچوپووچىي ئىو

دهگه يه نې؟ چونكه خوم به ئيوهم گوت. نهك ويستيتيم بيكوژم، بهلكو دهمتوانى ئه و كاره بكهم. سهرهراى ئه وهش، به خواهانى خوم به ئيوهم گوته يندهى نه مابوو بيكوژم. به لام نه مكوشت، فرشتهى نىگابانم نه جاتى دام. ئه وه شتيكه كه ههر لاتان لى نه كرده وه. ههر له بهر ئه وه شه بوم دهركه وتووه. ئيوه سووكوچرووكن. يه كجار زوريش سووكوچرووكن! چونكه نه مكوشتووه، نه مكوشتووه، نه مكوشتووه! حاليوون، نه مكوشتووه.

هيندهى نه مابوو دلى راوه ستن. له تهواوى ماوهى ليپرسينه وه دا تا ئه و رادهيه تووشى دله كوتى نه بووبوو. دواى توى بيدهنگ بوون، له ناكاو گوتى: - مه گين ئه و چى به ئيوه گوتووه. ئيسمير دياكوف ده ليم؟ ده كرى ئه و پرسيا رتهان ليكه م؟

دادوهر به توورهبوونى كه ته واوه وه وه لامى دايه وه: «دهتوانى هه موو پرسيا ريك بكه ي، ههر پرسيا ريك كه پيوه ندى به په روه نده كه وه هه بى، ئيمه ش ئه ركه خومانه وه لامى پرسيا رهكانت بدهينه وه. ئيسمير دياكوف كه سه بارهت به ئه و پرسيا رت كرد، بيهوش و نيوه مردوو له جيدا كه وتبوو. سهر و دله كه ي زور به قورسى لى ها تبوو، وهك ئه وهى ده جار له سه ريه كه فى لى ها تى. ئه و پزيشكه ي له گه لمان بوو، دواى پشكنينى گوتى ويناچى رور بكا ته وه.»

ميتيا، دهنگوت تا ئه و كاته له خوى پرسيوه: «دهتهوى بزاني ئيسمير دياكوف بووه يان نا؟» گوتيشى: «دهى ئه گه ر وابه، له وانه يه شه يتان باوكمى كوشتى.»

نيكولاى پارفنوويچ گوتى: «دهگه ريينه وه سهر ئه و باب ته شه. ئىستا نات هه وى دريژه به قسهكانت بدهى؟»

ميتيا داواى پشودانى كرد. به ريژه وه داواكه ي قه بوول كرا. دواى پشودان دريژه ي به چيروكه كه دا. به لام دياربوو خه م داى گرتووه. تا قهت و هيزى ليپرابوو و ئه خلاقيشى گورابوو. له وهش خراپتر دادوهر، دهنگوت به قه ستن، قسه ي پى ده برى و سه بارهت به «شتى بى بايه خ» پرسيا رى لينده كرد،

بۆيە میتیا چه قوت لیدایه خوینی نه ده هات. هیشتا میتیا نه قلی دانیشان له سهر په رزینه که و به دهسکاوونگ له سهری گریگوری راکیشان و باوهش به لاقیدا کران له لایه ن گریگورییه وه ته و او نه بووبوو، دادوهر قسه که ی پی بری و داوی لی کرد به وردی پیانیلی چون له سهر نه و ته یمانه دانیشان وه. میتیا سهری سورما.

- ئاخ، ئاوا دانیشتبووم، که ره کی سواری نه رده کان بووبووم، لاقیکم به مدیوا شوپ کردبووه و لاقیکم به و دیوا.

- ئه ی دهسکاوونگه که؟

- دهسکاوونگه که به دهستمه وه بوو.

- له گیرفانتدا نه بوو؟ به جوانی له بیرت ماوه؟ ئایا زه بریکی قورست لیدا؟

- له وانه یه زه بره که قورسیش بوو بی. بۆ ده پرسن؟

- قهیدی ناکا ههر وهک نه و کاته چون له سهر دیواره که دانیشتبووی ئاوا

له سهر کورسییه که دانیشه، نیشانمان بده دهستت چون و به چ باریک راوه شاندا و دهسکاوونگه که ت کیشا به سهری گریگوریدا؟

میتیا که لووت به رزانه ده پروانییه لی پرسینه وه که پرسیی: «به شیتیم دهزان، ها؟ به لام باز پرس گوپی نه دایه. میتیا له ناکاو وهر سوورپا، له سهر لاتهنیشت سواری کورسییه که بوو و دهستی راوه شاندا.

- ئاوا لیمدا! ئاوا کوشتم! ئیتر چیتان دهوی؟

- سپاست ده که م. ئیستا ده کری بفرمووی بۆ بازتدا خواری، مه به ست

چی بوو، ده تو یست چکه ی؟

- سپاس بۆ کرده وه تان!... بازما تا کوو بزائم نه و که سه ی لیمدا وه چاوی

لی بکه م... خو شم نازام بۆچی!

- سهره پای نه و هه موو دلّه خورپه و هه لاتن و خو دهر باز کردنه؟

- به لی، سهره پای نه وه ی دلّه خورپه م پیکه وتبوو و ده مویست خو م دهر باز

که م.

- ده تو یست یارمه تیی بده ی؟

- یارمه تی؟ به لی، پیمو دهمو یست یارمه تی بدهم... له بیرم نییه.

- له بیرت نییه؟ که وایه خوشت نه تده زانی چده که ی؟

- نا، وانیه. هه موو شتیکم له بیره - به وردی. بازما خوارئ تاکو چاوی لی بکه م و دهمو چاویم به دهره که م بو سری.

- دهره که تم دیوه. به هیوا بووی وه هوشی بینیه وه؟

- خو دکتور نیم. نه مده زانی چبکه م. هه لاتم و پیمو ابو و کوشتوومه. ئیستاش ئه وه دهره رمون وه هوش هاتوته وه.

دادوهر گوتی: «زورچاکه. سیاست ده که م. هه ر ئه وه م دهو یست. تکایه دریزه به قسه کانت بده.»

مخابن! میتیا به زهینی نه گه یشت، ئه گه رچی وه بیرى هاته وه، که پتیا ن بلی له بهر دلسوزی بازی داو هته خوارئ و به سهر کابرای برینداره وه راوه ستاوه و چه ند وشه ی داخوایشی به دهمدا هاتوه: «پیره پیاو، به ریوی دهرچووی - چار نییه، ده بی هه روا له جیی خو ت ره ییل بی.» دادوهر ته نیا به ئاکامیک گه یشت. ئه ویش ئه وه بوو «له و ساته دا به و ترس و دل خور په یه وه ته نیا له بهر ئه وه بازی داو هته خوارئ بو ئه وه ی دنیا بی «ته نیا» شایه دی تاوانه که ی مردووه یان نا، به و پییه بومان دهرده که وی ئه و مرو فیکى خوین سارد و خاوه ن بریار و داهاتوو بینه و له کاتیکی ئاوا ناسکدا می شکی کاری کردووه... و هتد. دادوهر که یفی ساز بوو: «چاک بوو به و» پرسیاره بی بایه خانه هانمدا و ئه و کورپه توورپه و تو سنه م وا لی کرد ئه وه ی نه شی ده ی ویست بیدرکیتی، درکاندی.»

میتیا به دلیکی خه مباره وه دریزه ی به قسه کانی دا: به لام ئه مجاره یان نیکولای پارفنوویچ هه ر خیرا پاشقولی قسه کانی دا.

- چون بوو به ده ستوپلی خویناوی و ههروهک ده لین به دهمو چاوی خویناوی شه وه هه لاتی بولای فینیا؟

- میتیا وه لامی دایه وه: «ئاخر له و کاته دا (خوینه که م هه ر نه دیوو، نه مده زانی ده ست و چروچاوم خویناوییه.»

دادوهر و نیکولای پارفنوویچ چاویکیان له یه کتر کرد و دادوهر گوتی: زور
ناساییه. هیندی جار پیش دی.»

میتیا له ناکاو به نیشانه ی رده زیات گوتی: «وايه هر نه مزانیوو. جه نابی
دادوهر به راستی هق به تویه.» دواى ئوه هاتنه سهر باسی بریاره
کتوپره که ی میتیا، یانی «رېگا چولگردن» و بهر نه گرتن به به خته وه ری
ئوان. به لام نه یتوانی بریار بدا و وهک پینشوو درگای دلی بکاته وه و باسی
”شازنی رّوحی“ بّو ئوان بکا. باسکردنی گرووشنکا له هه مبه ر ئوه پیاوه
پشوو دریژانه دا که «لیی بووبونه قیلی که وای سپی» زور ناخوش بوو.
هر بویه وه لامی پرسیاره په یتا په یتا کانی به کورتی و پچرپچر ده دانه وه:

- به لی، بریارمدا خوم بکوژم. ئیتر چی مابوو که بمه وهی له بهر خاتری ئوه
زیندوو بم؟ ئهم پرسیاره خوی له می شکم هالاندبوو، ناشقی یه که می
گه راو ته وه و هه قیش به وه. ئه گه رچی زوری ناپیاوی له گه ل کردبوو، به لام
دواى پینج سال به په له گه را بووه تا کو ئه شقی خوی پیشکه ش بکا و به
زه ماوهند کردن له گه لیا خراپه کانی پیشووی قهره بوو بکاته وه... هر بویه
پیمابوو هه موو شتیک بّو من کوتای هاتووه... و شووره یی و ئابروو چوون
و ئوه خوینه - خوینی گریگوری... به دوومه وهیه و ئیتر له دنیا دا هیچ هیوا و
دلخوشیه کم نه مابوو. بویه چووم ده مانچه کانم له بارمته دهره ینا تا کو
پریانکه م و سبه ینی گولله یه ک له می شکى سهری خوم بدهم.

- شه وی پیشووشی به زموره زمیکى گه رموگوپ ساز که ی؟

«به لی، شه وی پیش ئه ویش به زموره زمیکى باش. ئاغایان، له بهر ئوه بیر و
ئاکاره تان مرم! یاللا زووکهن و ته واویکه ن. ده مویست له شوینیکی نزیك
ئیره، له ولای ئاواپیه وه، خوم بکوژم. واشم بریار دابوو سعات پینجی به یانی
ئوه کاره بکه م. یادداشتیکم نابووه گیرفانمه وه. ئوه پسووله یه شم له مالى
پیرخوتین نووسی، کاتیک ده مانچه کانم پر ده کرد. ئه مه ش نامه که. ها،
بیخویننه وه!» میتیا به له بزیکى پر سووکایه تی گوتی: «با ئه وه شتان پیلیم بّو

ئىۋەم نەنوسىۋە. «نامەكەي لە گىرفانى جليسقهكەي درەھيئا و لە سەر مېزەكە داينا.

- ئىۋە تەنەنەت لە مالى پىرخوتىن لە بىرتان نەبوو دەستتان بشۆن؟ ترسى ئەۋەت نەبوو شكت تىبەكەن؟

- شكى چى؟ شك بى يان ھەر شتىكى دىكە، من لەو كاتەدا گويم لەو شتانە نەبوو. دەبوو ھەرچۆنىكە بە چوارنال خۆم بگەيەنمە ئىرە و سەعات پىنج بە گولە لە خۆم دەم، ئىۋە فريا نەدەكەوتن دەستم بگرن. ئەگەر لەبەر ئەو كارەساتە نەبوايە كە بە سەر باوكم ھاتوو، خەبەرتان نەدەزانی و خۇتان نەدەگەيانە ئىرە. ئاخ، كارى شەيتان بوو. شەيتان باوكمى كوشتوو، ئىۋەش ھەر دەبى شەيتان پىي گوتىتەن بۆيە ئاوا زو زانیتان. چۆن توانیتان ئاوا خۇتان بگەيەننە ئىرە؟ بەراستى جىي سەرسوورمانە. ۋەك موويان لى ھەلپرووزاندیتەن واىە!

- ئاغاي پىرخوتىن ئاگادارى كردىن، دەيگوت كاتىك چووى بۆ مالاكەي پارەت بە دەستەۋە بوو... بە دەستە خوتناۋىيەكەتەۋە... بىرىكى زۆر پارە... چەكەيەك گەلای سەد رۆبلى، وپۆركەكەشى دىتوۋىە بە دەستتەۋە. - ئاغاين، راست واىە. لەبىرمە ھەروا بوو.

نىكۆلای پارفۇۋىچ بە ئەدەبىكى زۆرەۋە گوتى: «ئىستا، پرسىارىكى چكۆلەم ھەيە. دەكرى پىمان بلىي ئەو ھەموو پارەيەت يەكجى لەكوئى ۋەگىر كەوت؟ ۋەك ديارە و بۆمان دەرکەوتوو، حىسابى كاتىشمان لە دەستدايە. ۋاديارە لە مالى خۇت نەبووى؟»

دادوەر بە پرسىنى ئەو پرسىارە پوون و راشكاۋانەيە، نىۋچاۋانى تىكنا، بەلام قسەكەي بە نىكۆلای پارفۇۋىچ نەبرى.

مىتيا كە ۋىدەچوو تەۋاۋ ھىۋر بوۋىتەۋە، بەلام چاۋى لە بەرپىي خوى بربىوو، ۋەلامى دايەۋە: «نا، نەچومەۋە بۆ مالى.»

نىكۆلای پارفۇۋىچ، كە زۆر وريايانە دەيوست پچەكە بشكىنى و بچىتە سەر بابەتەكە، لە درىژەي وتەكانىدا گوتى: «كەوايە ئىزن بفرمىون

پرسیاره که د دوویات که مه وه. ئه وه موو پارهیته له کوو وده دست هینا؟
وهک خوشت دانی پیاده نیی سعات پینجی ئه وه پوژه...»

میتیا به توو پهیی قسه که ی پی بری: «پیویستم به ده رۆبل بوو،
ده مانچه کانم له لای پیرخوتین به بارمه دانا و دواى ئه وه چووم بۆلای مادام
خوخلاکوف، تاکو سی هه زار رۆبلی لئ قهرز کهم. به لام نهیدامی و... به لئ
ئاغایان زورم پیویستی به وه پارهیته بوو و له ناکاو خودا گه یاندی، ها؟
به پیزان ئیستا هه ردووکتان ترسی ئه وه تان هه یه «ئه گه ر پیمان نه لئ ئه وه
پارهیته له کوو هیناوه، چیکه یین؟» که هه رواشه. ئاغایان پیتان نالیم. چاکى
بوچوون. قه تیش نایزان، دلنیا بن.» میتیا هه ر وه شه یه کیشی به شیوه یه کی
قایم و لئ براوانه دهرده بری. هه ردوو بازپرسه که ماوه یه ک بیده نگ بوون.
نیکولای پارفنوویچ، به نه رمی و ئه ده به وه گوئی: «ئه وه بزانه ئاغای
کارمازوف، بۆ ئیمه گرینگیه کی زوری هه یه و ده مانه وئ بزانی.»

- تیده گه م. به لام سه ره رای ئه وه ش پیتان نالیم.

دادوهریش هه لیدایه، به لام دیسان وه بیبری هاته وه که زیندانی ئازاده ئه وه
پرسیارانیه ی لیده کرئ، ئه گه ر به قازانجی نه بی، ده توانی وه لامنه داته وه. به لام
له وانه یه به و بیده نگ بوون و لارئ پویشته زیان به خو ی بگه یه نی. به تاییه ت
پرسیاریکی ئاوا گرینگ...

میتیا دیسان په رییه نیو قسه کانه وه: «گرینگى و مرینگى دامه نین! ئه م
قوریاته م پیشتریش بیستووه. خوم ده زانم زور گرینگه و خالیکی به ره تیشه،
به لام سه ره رای ئه وه ش نالیم.»

نیکولای پارفنوویچ به توو پهیی گوئی: «به ئیمه چی! خو گرفتی ئیمه نییه،
گرفتی خوته. وادیاره به زهره دی خوت ده جوو لیتته وه.»

«بروان به پیزان، با گالته و گه پ وه لانین» - میتیا سه ری هه لینا و به
توو پهیی چاوی تییرین. «هه ر له سه ره تاوه له دلمی دابوو لیته دا به
بن به ست ده گه یین. به لام له سه ره تا دا که ده ستمکرد به دان پیانان، هیشتا
دوو و ته مومژاوی بوو، منیش هینده ساویکه بووم، خیرا که ولى دلم

کرده وه «پیمو ابو و متمانه یه کی دوولایه نه له نیوانماندایه». ئیستا تیگه یشتم که متمانه یه کی ئاوا له گۆرپیدا هه ر نییه. چونکه له و پهروهنده یه مندا، بمانه وئ و نه مانه وئ، تووشی ئه و کوسپه نه گبه تییه هه ر ده بین. ئه وه ئیستاش تووشی بووین! ئیتر مه حاله و گه شتوینه کوتایی! به لام سه رکونه تان ناکه م. باوه ر به تاقه قسه یه کم ناکه ن. زۆر باش ده زانم باوه رم پیناکه ن.» میتیا کر و کپ سه ری داخست.

- بئ ئه وه ی ده ست له و بریاره ت هه لگرئ سه باره ت به خالی سه ره کی، له گه ل ئه وه شدا ناتوانی به کورتی ئاماژه یه کی کورتی پیبکه ی که سه باره ت به ویسته ده روونییه کانت که زۆریش به هیزن و له شوینیکی مه ترسیداردا ده بنه هۆی ئه وه ی خو له وه لامدانه وه ببویری؟

میتیا به شیوه یه کی خه مبارانه و تا راده یه ک خه ون ئاسایی بزهی هاتی:
- ئاغا یان من زۆر له وه رۆح سوو کترم که بیرى لیده که نه وه. هۆی «بۆچییه» که شتان پیده لیم و ئه و ئاماژه یه به ئیوه ده که م. ئه گه رچی شیاویشی نین. به ریزان باسی ئه وه ناکه م، چونکه ده بیته په له یه ک له سه ر شه رافه تم. وه لامی ئه و پرسیاره ی که پارهیه کی ئاوا زۆرم له کوئ بوو، شووره ییه کی زۆر گه وره تر له کوشتن و تالانی باوکمه. هه لبه ت ئه گه ر ئه و کاره کارى من بوایه. هه ر به و هۆیه وه ناتوانم پیتانبلیم. له ترسی ئابرووچوون ناتوانم. به ریزان چه ده که ن، ده تانه وئ ئه مه ش یادداشت بکه ن؟

نیکۆلای پارفنوویچ گوتی: «به لئ، تۆمارى ده که یه ن.»
«ئیه نابئ ئه و خاله ی پیوه ندیی به «ئابرووچوونه وه» هه یه، بینووسن. ئه وه شم له رووی رۆح سووکییه وه پیگووتن. نه ده بوو پیتانبلیم. ئه وه م وه ک دیارییه ک پیشکه ش به ئیوه کرد، که چی خیرا به سه ریدا تیده په رن.» میتیا به ر ق و سووکیه تییه وه له کۆتاییدا گوتی:

«چش بینووسن - هه رچیتان پیخۆشه بینووسن. لیتان ناترسم هیشتاش ده توانم له هه مبه ر ئیوه دا سه ره به رزانه راوهستم.»

نیکولای پارفنوویچ بیئوهی دل له دل بدا، پرسیی: «دهکری بنوسی ئەو ئابرووچوون و ریسواییه مان پیتلی؟» دادوهر گرژ بوو.

- نا، نا C'est fini (ئیتتر تهواو بوو)، خۆتان مهخه نه زهمه ته وه. بایه خی ئەوهی نییه دهستی خۆتان پیسکه ن. تا ئیره ش له راده به در خۆم پمووده کردووه. ئیوه شیاوی ئەوه نین - نه ک ههر ئیوه، هیچکس... ئاگیان، به سی که ن. ئیتتر زمانم ناگه ری.

ئوه وشی زۆر لیبراوانه گوت. نیکولای پارفنوویچ له وه زیاتر ئیسه رمی نه کرد، به لام به چاوی ئیپولیت کیریلوویچدا بوی ده رکه وت ئەو هیشتا هیوا براو نه بووه.

- ده توانی لانیکه م پیمانبللی کاتیک گه یشتیه مالی پیرخۆتین چه نده ت پاره پی بوو. - ده قیق چه ند رۆبلیت پی بوو؟
- ناتوانم ئەوه تان پیتلیم.

- پیموایه له لای ئاغای پیرخۆتین باسی وهرگرتنی سی هه زار رۆبلیت له مادام خۆخلاقوف کرد.

- رهنگه. به سه ئیتتر ئاگیان. پیتاننا لیم چه نده م پیتبوو.
- ئەی ده کری به رمووی هاتی بۆ ئیره و له کاتی گه یشتنه ئیره تا ئیستا چت کردووه؟

- ئەوه ش، ده توان له خه لکانی ئیره بپرسن. به لام ئەگه ر پیتان خۆش بی پیتانده لیم.

ده ستیکرد به قسه کردن، به لام قسه کانی ئەو دووپات ناکه ینه وه. قسه کانی به له بزیک و شک و پرو هه لمال دراوانه دربرپی. باسی نه شه ی ئەشقه که ی نه کرد. به لام پیتیگوتن که ده ست هه لگرتن له بریاری خۆکوشتنه که ی به هوی «بارودۆخی نوپوه» وه لاناوه. به بی ئەوه ی باسی پالنه ره کانی و ورده کارییه کان بکا، ده ستیکرد به گێرانه وه. دادوهره کانی ده ستیان له ئازاردانی هه لگرت. دیاربوو لیردها بارودۆخه که به قازانجی خویان ده زانن.

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «به هموو ئه‌وانه راده‌گه‌ین. کاتی لی‌پرسینه‌وه له شایه‌ده‌کان، که له حوزووری خۆتدا به‌پێوه ده‌چی، دیتیه سهر باسه‌که. ئیستاش ئیزن به‌رموو، داوات لیبکه‌م، هه‌رچی پارته پێیه له سهر میزه‌که داینی. تکایه ته‌وا‌ی پاره‌کانت له سهر میزه‌که دانی.»

- پاره؟ به سهر چاو. تیده‌گه‌م که ئه‌و کاره زه‌رووریه. له راستیدا پێشم سه‌یره بۆ پێشتر ئه‌و داوایه‌تان نه‌کرد. خۆ نه‌مه‌ده‌توانی له ده‌ستتان ده‌رباز بم. له شوینی‌ک دانیش‌تووم چاوتان به‌سه‌رمه‌وه‌یه. به‌لام ئه‌مه‌ش پاره‌که‌م - بیژیرن - هانی. پیموایه هموو هه‌ر ئه‌وه‌یه.

گیرفانی هه‌له‌کانه‌ و ئه‌وه‌ی پاره‌ی تیدا بوو له سهر میزه‌که داینا؛ ته‌نانه‌ت قه‌ره پووله‌کانیشی که دوو دراوی بیست کۆپکی بوو له گیرفانی هیله‌گه‌که‌ی ده‌ره‌ینا. پاره‌که‌یان بژارد، هه‌شت‌سه‌د و سی‌وشه‌ش رۆبل و چل کۆپک بوو. بازپرس پرسیی: «هه‌مووی هه‌ر ئه‌وه‌یه؟» - به‌لی.

- هه‌ر ئیستا له کاتی لی‌پرسینه‌وه‌که‌دا گوتت سی‌سه‌د رۆبلت له فرۆشگه‌ی پلاتینکۆف خه‌رج‌کردوو. ده‌ رۆبلت داوه به‌ پێرخۆتین و بیست رۆبل به‌ عاره‌بانه‌چی. لێره‌ش دووسه‌د رۆبلت به‌ قوما‌ر دۆ‌پاندوو، که‌وا‌یه‌... نیکولای پارفنوویچ هه‌مووی لیک‌دا‌یه‌وه، میتیا له‌گه‌لی حیساب کرد. ته‌وا‌وی پاره‌کانیان زیده‌ کرد و هینایانه‌ حیساب. نیکولای پارفنوویچ به‌په‌له‌ هه‌مووی لیک‌دا‌یه‌وه.

- به‌م هه‌شت سه‌د رۆبله‌ی پێشووه‌وه، نزیکه‌ی هه‌زار و پینج سه‌د رۆبلت پی‌بووه‌؟

میتیا به‌ توندی گوتی: «پیموایه.»

- ئه‌ی بۆچی هه‌موو ده‌لێن له‌وه زیاترت پی‌بووه‌؟

- له‌خۆ‌را قسه‌ ده‌که‌ن.

- خۆشت هه‌روات گوت.

- ئه‌ری قسه‌یه‌کی وام کرد.

- ھەموو ئەوانە لەگەڵ قسەى كەسانىكى دىكە كە ھىشتا لىپرسىنەوھيان بۆ نەكراو، ھەلەدەسەنگىنن. سەبارەت بە پارەكە نىگەرەن مەبە. لە كۆتايىدا... ئەو پارەيەى پىت داوين ئەگەر بۆمان پوون بىتەوھە كە مافى خۆتە، بەبى كەم و زىاد دەتدەينەوھ.

نىكۆلاى پارفنوويچ لەپەر ھەستايە سەرپى، لىپراوانە بە مەيتايى كوت: كە ئەرك و بەرپرسىەتى خستووئەتە ئەستوى كە پشكىنىكى وردى تەواوى جلوبەرگ و شتەكانى دىكە... بكا.

- بە سەر چاو، بەرپزان. ئەگەر پىتان خۆشپى، گىرفانەكانم ھەلەتەكىنم. خىراش دەستىكرد بە دەركىشانى گىرفانەكانى و بەرى گىرفانەكانى وەك توورەكە بە زاركەكەياندا شۆر كردهوھ.

- زەحمەت نەبى دەبى جلەكانىشت داكەنى.

- چى؟ پرووت بمەوھ! لەبەر ئەو ئاكارەتان مرم. شتى وا نابى، ھەر ئاوا بمپشكنن! ناتوانن؟

- دىمىترى فيودوروويچ، مەحالە. دەبى جلەكانت داكەنى.

مەيتيا بە حالەتەكى خەمبارانەوھ، خۆى بە دەستەوھ دا: «ھەرچۆنىكتان پىخۆشە. بەلام تكاتان لىدەكەم لىرە نا، لە پشت پەردەكە. كى جلەكانم دەپشكنى؟»

- بەلى لە پشت پەردەكە، خۆ لىرە نابى.

نىكۆلاى پارفنوويچ، بە نىشانەى پەزايەت سەرى دانەواند. دەموچاوھ وردىلەكەى وىقار و قورساخىيەكى سەبرى بەخۆوھ گرتبوو.

دادوهر میتیا غاځلگیر ده کا

ئوهوی به دواى ئهم ماجه رایه دا هات. بؤ میتیا چاوه پروان نه کړاو و سهر سووړه ښه نه وو. هیچکات و نه نانه ت دهقیقه یه ک بهر له ودهش پیی وانه بوو هیچکس بتوانی ئاواى له گهل بجوولیته وه. هه لسووکو و تیکى ئاوا له گهل میتیا کارامازوف بکا. له ودهش خراپتر ئوه بوو، زور کاریکی پر له سووکایه تی بوو، له لای ئه وانیشه وه شتیکی ”قیزه ون و سووکایه تی ئامیز“. بؤ داکه ندنی کوته نو قلییه که ی گوئی لینه بوو، به لام داوایان لیکرد زیاتر پرووت بیته وه. داوایان لینه کرد، به لکو «فهرمان» یان پیدا، به ته وای له و بابه ته بگا. به لام سهره پای رق و قوړه ده ماخی، به بی ئوه وی زمانى بگه پړ پړیکرد له گهل یاندا. چهند لادیی له گهل دادوهره کان چوون و له م دیوی په رده که راوه ستان. میتیا له دلې خویدا گوتی: «په ننگه بؤ ئوه بی، ئه گهر هاتو خه یالی خو بادان و دهست کردنه وهم بوو - یان په ننگه هو یه کی دیکه ی هه بی - ئاماده و حازر به دهست بن.»

به توندی پرسى: «دهی، کراسه که شم داکه نم؟» به لام نیکولای پارفنوویچ وه لامی نه دایه وه. له گهل دادوهر به وردی خه ریکى پشکینى پانتول و جلو به رگه کانی بوون؛ دیار بوو هه ردووکیشیان زور تامه زروون بؤ ئه و پشکینه و به دل ده گه ریښ. میتیا به زه ښیدا هات: «حورمه ت هه ر نازانن چیه، سهره تاییترین ره وشتی ئه دهب له بهر چاو ناگرن.»

هه روا به رق و تووړه یی گوتی: «بؤ جارى دووه م لیتان ده پرسم - ده بی کراسه که شم داکه نم یان نا؟»

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «خوت شلوئ مه که. پیتده لاین چبکه ی.» شیوه ی قسه کردنه که ی فرمان پیده رانه بوو، یان میتیا وای هه ست پیده کرد.

له وکاته دا دابوهره کان، به سرته دهستیانکرد به ته گیر و را. کوله که ی به تاییه ت دیوی ناوه وه ی له لای چه په ی په له ی خوینی پیوه وشکه لاتبوو. پانتوله که شی لکه ی خوینی پیوه بوو. له گهل ئه وه شدا، نیکولای پارفنوویچ له حوزووری شاهیدانی گوندنشیندا، دهستی به یه خه و سه رقول و پیسیری کوت و پانتوله که یدا گتړا. وادیار بوو له شتیگ ده گهری. - له پاره ده گهری حه تمه ن. ته نانه ت شک و گومانی خوی له میتیا نه شارده وه، که میتیا له دهستی دی پاره که له ناوه وه به جله کانیدا بدووری. میتیا له بن لیوه وه گوتی: «له گهل من وهک ئه فسه ریک هه لسو وکه وت ناکه ن، به لکو ده لئی دزیان گرتووه.» ئه وان بیرو پای خویان راشکاوانه و به شیوه یه کی سه رسو ورهینه ر ئالوگور کرد. بو وینه میرزا بنووس که ئه ویش له پشت په رده که بوو، به ملاوبه ولادا ده خولاوه و گوئی راگرتبوو. نیکولای پارفنوویچ شکی په ریه سه ر کلاوه که ی و قامکیان به ئه ویشدا هیتا.

میرزا بنووس گوتی: «خو گریدی بینکوی بنوستان له بیرره. هاوینی رابردوو مووچه ی ته واوی کارمه نده کانی وهرگرت و گوتی کاتی مهستی هه موو پاره که ی ون کردوو. له کویشدا دوزییانه وه؟ له درزی کلاوه که یدا. گه لا سه د رولبییه کانی لووله کردبوو و له دیوی ناوه وه به کلاوه که یدا دووریوو.» هه ردوو باز پرسه که په روه نده ی گریدی بینکویان به جوانی له بیر بوو، هه ر بویه کلاوه که ی میتیا یان خسته لاه و بریاریندا دواتر ته واوی جله کانی به وردی بشکنن.

نیکولای پارفنوویچ، که چاوی به سه ر قولی کراسه که ی میتیا که وت داینووشتان دووه به نیوه وه دا و خوین ره قیته ی داوه پیوه ی، له ناکاو گوراندی: «ببووره، ببووره جه نابی دیمیتری فیودوروویچ کارامازوف، ئه مه چییه، ئه م خوینه چییه؟»

میتیا به توندی گوتی: «به لئ خوینه.»

- یانی، خوینی چییه...، ئه ی سه ر قوله که ت بو به نیوه وه دا نووشتاندو ته وه؟

میتیا گوتی سهرقوئی کاتیک سهروچاوی گریگوری سړپوه له خوین هه لگشاوه، کاتیکیش له مالی پیرخوتین دهستی شتووه، قوئی کراسه که ی کردووه به ناووده دا.

- ده بی کراسه که شت داکه نی. وهک به لگه یه کی ئاشکرا، زوریش گرینگه.

میتیا سوور هه لگه را و قه لئس بوو. نه راندی:

- یانی دهفه رموون پروتوقوت راوه ستم؟

- دلئ خوت نارحه ت مه که. جیبه جیی ده که یی. تکایه گوره وییه کانیش ت داکه نه.

میتیا چاوی بریقه ی هات: «گالته ده که ن؟ هر به راستی پیویسته دایکه نم؟» نیکولای پارفنوویچ به پروگرژی گوتی: «له بارودوخیکی وادا نیم گالته بکه م.»

میتیا له بن لیووه منجاندی: «ده ی باشه، ئه گهر گرینگه...» قوونی دا سهر چرپاکه و گوره وییه کانی داکه ند. ههستی به نارحه تیه کی زور کرد. هه موو جلوبه رگیان له به ردا بوو، ئه م پروت و قوت بوو. سهره کاتیک جله کانی داده که ند، له هه نته شی ئه واند به جوړیک ههستی به تاوان ده کرد. هینده ی نه مابوو بړوا بکا له وان که متره و ئیستا هه قیانه رقیان لینی. له په ستا ده ی گوت: «له شوینیک که هه موو پروت بن، پیاو هه ست به شهرمه زاری ناکا، به لام که که سیک پروت بی و هه موو پوخته بن و ته ماشای بکه ن، زور ناخوش و شووره ییه. له خه ون ده چی. هیندی جار له خه ونمدا دیتوومه ئاوا تووشی شهرمه زاری بووم.» داکه نندی گوره وی به لایه وه شووره یی بوو. گوره وییه کانی زور پیس بوون. جله کانی ژیره وه شی هه روا، هه مووشیان چاویان لیده کرد. له وهش خراپتر زوری رق له لاقی خوی بوو. هه میشه پتی و ابوو قامکه که له ی لاقی زور قور و دزیوه. به تاییه ت قامکه که له ی راسته ی که زور زل و پان و خوار و خپچ بوو، ده تگوت له تکه کوووه، هه موویان چاویان لیده کرد. ههستی به شهرمه زارییه کی له راده به در ده کرد، ئه وهنده ی دیکه رقی هه ستا و گرژ بوو.

٬ئەگەر پیتان عەیب نییه؛ پیتان خۆشه، چاوا له شویتنیکى دیکهشم بکن!

٬نا، جارێ پێویست ناکا.

میتیا به حالهتیکى شیتانهوه گوتى: «دهى، من دهبى ههروا پرووت و قووت
پاوهستم؟»

٬بهلى، جارێ چارهیهكى ترممان نییه. تکایه تاویک لیتره دانیشه. دهتوانى
لیفیهک له خۆت پێچى. منیش... سهریک بهوانه دا پادهگهم.

ههموو ئهو جلوبه رگانهى له بهریان داکنه دبوو، پیشان شایه دهکانیان دا.
پاپورتى پشکنین نووسرایه وه و پاشان نیکۆلای پارفنوویچ پویشته دهرى،
به دواى ئه ودا جلهکانیشیان برده دهرى. ئیپۆلیت کیریلوویچیش چووه دهرى،
له گهڵ گوندنشینەکان ماوه، ههموو بێدنگ پاوهستابوون و چاویان له سهر
ههڵنه دهگرت. لیفیهکەى له خۆى پێچا. ههستى به سههما کرد و لاقه رووتهکەى
له لیفیهکە هاتبووه دهرى و نهیتوانى وا لیفیهکە به سهر خویدا بکیشى لاقى
به دهروهه نهبى. پێى وابوو نیکۆلای پارفنوویچ له میژوه چۆته دهرى و «ئێتر
تاچهتى لیبرپاوه». میتیا لیوى خۆى گهست و له دلى خویدا گوتى: «پێتوايه من
تولهه. ئهو دادوه ره خوین تالهش پویشتووه، به چاوى سووکایهتییه وه
تێى روانیوم، ئەم له شه پرووت و قووتهى من قیزى ههڵشیواندوه». له گهڵ
ئه وه شدا، میتیا پێى وابوو، جلهکانى دهپشکنن و بۆى دینه وه. به لام کاتیک دیتی
نیکۆلای پارفنوویچ هاته وه و چهن کهسى گوندنشین به دوایدا هاتن و
جلوبه رگی دیکهیان بۆ هینا، رقی ههستا.

نیکۆلای پارفنوویچ، که به هۆى سههرکهوتنى له کارهکهیدا شاد و رازى
دیاربوو، به سهرساردى گوتى: «ئهم جلانه له بهرکه. مالى ئاغای گالگانوف
ئاوه دان بى، باش بوو ئهم جله زیادیانهى پێتوو. ئەم کراسه خاوینهش هههه له
جانتاکهیدا بوو. گۆرهوى و جلهکانى ژیره وهت له بهرکه وه.»

میتیا، به تووریهى و ههه شه وه گوتى: «جلى کهسى تر له بهر ناکهه!
جلهکانى خۆمم بۆ بینه وه!»

٬نابى، جلى خۆت ههه باسى مهکهه!»

- جله‌کانی خۆم پێدەنەو. من قەت ئەم جله پيسانەى گالگانونف لەبەر ناکەم.

زۆرى خاياند تا توانيان پازيبکەن. بەلام هەرچونیک بوو توانيان ئارامى بکەنەو. پتيان گوت چونکە جله‌کانى خويناوييه دەبى بخريته سەر دەوسيه‌کە و ئەوان «تەنانهت هەقيان نيه جله‌کانى پێدەنەو... چونکە پتيويستە بۆ ئاکامى پەروندەکە.» ميتيا ئاخري لە مەبەستەکیان گەيشت. بە پێدەنگى و پەلەپەل جله‌کانى لەبەر کرد. کاتيک خەريکى لەبەر کردنى جله‌کان بوو بۆى دەرکەوت لە جله‌کونەکانى خۆى چاکترە. بەلام «ئەم گۆرپى قەلافەتە»ى خۆى بەدل نەبوو. جگە لەوێش «زۆر تەنگ» بوون بە بەرى. «دەبى وەک حەنەکچى خۆم بکەمە عەلامەت... ئەويش بۆ سەرگەرمى ئیو!»

ديسان پتيان گوت کە زۆرى لە سەر نەپوا و جله‌کان عەبييان نيه، گالگانونف تۆزى کەلەگەتتر و ڕەنگە پانتۆلەکەى نەختى دريژ بى. بەلام شانى کۆتەکە لە راستيدا زۆر تەنگ بوو.

ميتيا بۆلاندی: «لە دەورى ئەو کارە جوانانەتان گەڕيم! دوگمەکانى دەبى بە زۆرى داخەم، ناکاتەو. تکايە لە لايەن منەووە عەرزی گالگانونف بکەن من داواى جلوبەرگم لێنەکردووە، لە من ناوەشیتەووە وەک حەنەکچيان جلوبەرگم پێلەبەرکەن.»

نيکۆلاى پارتوويچ منجاندی: «لەو مەبەستە بە تەواوى حالييه و زۆريش بۆت بە داخەوێه... لەبەر جله‌کانى بە داخەوێه نيه، لەبەر ئەم بەسەرھات و ماجەرايە بۆت پەرۆشە.»

- چاوى دەرى! دەى ئیستا بچم بۆ کوێ؟ دەبى هەر لێرە ئاوا دانیشم؟
داوايان لیکرد بچى بۆ «وەتاغیكى دیکە». ئەويش لە ناخەوێه ڕق ھەلیدەچۆقاند و نەیدەویست ھەر چاويش لە دەورووبەرییەکانى بکا. سەرى داخست و ڕۆی بۆ وەتاغەکەى دیکە. بە لیباسى کەسیكى دیکەو ھەستى بە شەرمەزارى دەکرد. لەبەر چاوى گوندنشینه‌کان و بەتایبەت لەبەر چاوى تریفۆن بۆریسیچ، خۆى بە ئابرووچوو دەزانى. چونکە تریفۆن بۆریسیچ لە

سووچی دەرگاگه وه سهریکی کیشا و له پر ون بۆوه. میتیا له دلی خۆیدا گوتی: «هاتووه به جلی قه شمه ریه وه بمینی.» له سهر کورسیله که ی پێشوو دانیششت. ههستی به سووکوچرووکییه کی له راده به دهر ده کرد، دهتگوت شیت بووه. وهددانه چیره که وتبوو، روویکرده دادوهر و گوتی: «دهی ئه مجار چده که ن؟» دهتانه هوی فه لاقه م که ن؟ جگه له وه چیی تر ماوه؟» چاوی له نیکولای پارفنووچ نه ده کرد، دهتگوت چاوی به راییی نادا بیینی. «به وردی چاوی له گوره ویه کانی کرد و ئه مدیوه دیوی کردن بۆ ئه وهی هه موو بیینن چهنده بیسه - پیاویله کی هیچووچ!»

نیکولای پارفنووچ، وهک ئه وهی وهلامی میتیا بداته وه، گوتی: «چاکه، ئیستا ده بی دهستبه کین به لی پرسینه وه له شایه ده کان.» دادوهر دهتگوت له بیرری بابه تیکدایه، به شیوه یه کی بیرمه ندانه گوتی: «به لی.»

نیکولای پارفنووچ له درێژه ی قسه کانیدا گوتی: «دیمتری فیودورووچ، ئیمه به قازانجی تۆ ئه وهی له دهستان هاتووه کردوومه، به لام چونکه له بهر قۆره دهماخی و قرخه مه رزی ناته وهی پیمانبلێ ئه و پاره یه ت له کوێوه هیناوه، ئیستا ئیمه ناچارین...»

میتیا، دهتگوت له گۆمی بیرکردنه ودا نوقمبووه و له پر سهری دهرهیناوه، په ریه نیو قسه کانی: «نقیمی ئه و ئهنگوستیله ی تۆ چییه؟ ئاماژه ی به یه کی له ئهنگوستیله کانی نیکولای پارفنووچ کرد.

نیکولای پارفنووچ به سهر سوورمانه وه گوتی: «ئهنگوستیله؟» میتیا وهک مندالێکی رق کردوو، پێی چهقاند: «ئهری، ئه وهیان... ئه وهی قامکی نیوه راست، دهلی ماست و دۆشاه، به راستی نقیمکی جوانه!» نیکولای پارفنووچ به پیکه نینه وه گوتی: «زه به رجه دی دوودییه. دهتهوی چاوی لیکه ی؟ ئیستا دایده که نم...»

میتیا، که له ناکاوه له بیر کردنه وه هاتبووه دهری، رقی له خۆی ههستا و گورانندی: «نا، دايمه که نه... دايمه که نه... پتویست ناکا... به زیاد نه بی... ئاغایان،

دلتان پیسکردووم! پیتان وایه ئه گهر باوکم کوشتبئ، لیتانی دهشارمه وه، درۆده کهم و خوّم دهشارمه وه؟ دلّیا بن ئه گهر بمکوشتبایه حاشام لینه ده کرد. نا، ئه وه رهوشتی دیمیتری کارامازوف نییه، له دهستم نایه، ئه گهر تاوانبار بوایه، سویندتان بۆ دهخوّم، چاوهروانی هاتنی ئیوه نه ده بووم، یان چاوهروانی ههلاّتی خوّر. ههروهک سه رهتا. بریارمدابوو، به لکو بهر له وهش، بی ئه وهی چاوهروانی کازیوهبم، خوّم دهکوشت! سه بارهت به خوّم لیم پروونه و زۆر باش دهزانم. له ماوهی بیست سالدا به ئه ندازهی ئه م شه وه نه گبه تییه فیّر نه بووم، زۆر شتم هاته دهست!... ئه گهر له راستیدا قاتلی باوکم بوایه، له م شه وه دا و له م کاته دا، چوّن ئاوا له گه ل ئیوه داده نیشتم؟ ئاوا قسه مده کرد و ئه وه هه لسوکه وتم ده بوو، ئاوام له ئیوه و له دنیا دهروانی! من شهوی ئه مشه و له تاوی ئه وهی نه کا گریگوریم کوشتبئ عه جمانم نه بوو. نه ک له ترسانا. نه ک له ترسی سزای ئیوه! له ترسی ریسوایی! ئیستاش ده تانه وهی له گه ل ئیوهی قه شمه ری، که وه کو جرحه کویره هیچ نابین و باوه پ به هیچ ناکه ن، راست و ره وان بدویم؟ کاریکی دزیوی دیکه بکه م، ریسواییه کی دیکه، بۆ ئه وهی ببیته هوی رزگاریم له تومه ته کانتان؟ نا، رۆیشتن بۆ سیبری زۆر به باشتر دهزانم! ئه و که سه ی ده رگای وه تاغه که ی باوکمی کردۆته وه، هه ر ئه و له و ده رگایه وه چۆته ژووری و کوشتوویه تی و تالانی کردوه. ئه و که سه کییه؟ - خه ریکم گوشار بۆ می شکم دینم، به لام تیناگه م کئ بووه. به لام ده توانم پیتان بلیم کاری دیمیتری کارامازوف نییه و له وهش زیاتر هیچ قسه یه کم نییه پیتانی بلیم، هه ر ئه وهنده و ته واو، ئیتر دهستم له کوّل که نه وه... شاربه دهرم که ن، سزامبدن، به لام ئیتر له وه زیاتر ئازارم مه دهن. ئیتر زمانم ناگه ری. شایه ده کانتان بانگ که ن!»

میتیا ئه م ده رده دلّه له ناکاوه ی وه ها به زماندا هات که ده تگوت بریاریداوه له مه به دواوه مه ق نه کا. دادوه چاوی له سه ر هه لّنه ده گرت، ته نیا کاتییک که میتیا دهستی له قسه کردن هه لگرت، به قه لافه تیکی جیددی و ئارامه وه، وه ک ئه وهی قسه یه کی زۆر ئاسایی کردبئ، هه لّیدا یه:

— سه‌بارەت بە کرانه‌وه‌ی ئه‌و دەرگایه‌ی ئیستا باستکرد، چاکتر وایه شایه‌دیه‌کی زۆر باش که بۆتۆش و بۆ ئیمه‌ش گرینگایه‌تیه‌کی زۆری هه‌یه و گریگۆری، ئه‌و پیره‌ پیاوه‌ی بریندارتکرد، ئه‌م شایه‌دیه‌ی داوه، ده‌بی پیتانی راگه‌یه‌نین، ئه‌و دوا‌ی چاک بوون و وه‌هۆش هاتنه‌وه، له وه‌لامی پرسپاری ئیمه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی پوون و ئاشکرا گوتی دوا‌ی ئه‌وه‌ی دیته‌ سه‌ر پلیکانه‌کان، له نیو باخه‌که‌دا گو‌یی له ده‌نگه‌ ده‌نگیک ده‌بی. بریار ده‌دا به‌و دەرگا چکۆله‌دا که ئاوه‌لا بووه، بجیته‌ نیو باخه‌که‌وه، بۆی دهرده‌که‌وئ ئیوه، هه‌ر وه‌ک خۆشت دانت پیانا، له تاریکایی لای ئه‌و په‌نجیره‌یه‌وه که چاوت به‌ باوکت که‌وت، خه‌ریکی هه‌لاتتی و ئه‌ویش، یانی گریگۆری، سه‌رنجی لای چه‌پ ده‌دا، که ده‌بینی په‌نجیره‌که‌ کراوه‌ته‌وه، هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌بینی که له مه‌ودایه‌کی نزیکتره‌وه، دەرگای وه‌تاغه‌که‌ی باوکت که به‌ سه‌ر باخه‌که‌وه‌یه له سه‌ر په‌قی پشتکراوه‌ته‌وه. هه‌ر ئه‌و دەرگایه‌ی که جه‌نابت ده‌لێی له ته‌واوی ئه‌و ماوه‌یه‌دا که له باخه‌که‌دا بووی پیوه‌دراوه. لیت ناشارمه‌وه که گریگۆری خۆی لێی پوونه و شایه‌دی ده‌دا که له‌و دەرگایه‌وه چوویه‌ته ژووری. ئه‌گه‌رچی، به‌ چاوی خۆی نه‌یدیوه ئه‌و کاره‌ بکه‌ی. چونکه له مه‌ودایه‌کی دوور له دەرگا که‌ چاوی به‌ تو ده‌که‌وئ که به‌ره‌ولای نه‌رده‌کان هه‌لدی.

میتیا، له نیوه‌ی ئه‌و قسانه‌دا، له سه‌ر کورسیله‌ی هه‌ستابووه پێ. به‌ شله‌ژانیه‌کی شیتانه‌وه گۆراندی: «قسه‌ی قۆره‌! درۆیه‌که به‌ پێدا ده‌روا. ئیمکانی نییه ئه‌و دەرگایه‌ی به‌ کراوه‌یی دیبی، من به‌ چاوی خۆم دیم داخرابوو، درۆ ده‌کا!»

— به‌ ئه‌رکی خۆم ده‌زانم پیتراگه‌یه‌نم که به‌ ته‌واوی له سه‌ر قسه‌کانی خۆی پێداگری ده‌کا. له‌سه‌ری سووره و به‌ قسه‌ی خۆی وه‌ک پۆژ لێی پوونه. چه‌ند جاریشمان لێ پرسینه‌وه له‌گه‌لێا ئه‌نجامداوه، هه‌روا ده‌لی.

نیکۆلای پارفنوویچ به‌ گه‌رموگۆری و ته‌کانی دادوه‌ری سه‌لماند: «به‌لێ وایه. چه‌ن جارمان لێ پرسینه‌وه له‌گه‌لێا ئه‌نجامداوه.»

میتیا دیسان گوراندى: «درۆیه، درؤ! ههولیکه بۆ ئابرووبردنى من، ئه‌ویش به‌ گومانى شیتوپیتیک. خوینی له‌ به‌ر پۆیوه، بریندار بووه، ئه‌قلی له‌ سه‌ر خۆی نه‌ماوه و ورینه‌ ده‌کا. هه‌تمه‌ن کاتیک تووشی ئه‌و گومانه‌ بووه که خۆی.... ورینه‌ ده‌کا.»

- به‌لئى، به‌لام ئه‌و ده‌رگا که‌ی دیوه‌ کراوه‌ته‌وه، ئه‌ویش نه‌ک دواى بریندار بوونه‌که‌ی، به‌لکو به‌ر له‌وه، یانى کاتیک که‌ ده‌چیته‌ نیو باخه‌که‌وه.
میتیا به‌ هه‌ناسه‌پرکى گوتى: «به‌لام درۆیه! وانیه! رقى لی‌مه‌ بۆیه‌ ده‌یه‌وى ئابرووم به‌رى... لی‌م پروونه‌ نه‌یدیه‌... من له‌ ده‌رگا که‌وه نه‌چوومه ژوورى.»
دادوهر پرووى له‌ نیکولای پارفنوویچ کرد و فه‌رمانى پیندا:
- پيشانیده.

- ده‌ی ئه‌م پاکه‌ته‌ت له‌بیره؟
نیکولای پارفنوویچ پاکه‌تیکی گه‌وره و ئه‌ستوورى له‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ دانا، که‌ سى دانه له‌ مۆره‌کانى هه‌روا ده‌ست نه‌خواردو مابۆوه. پاکه‌ته‌ خالى بوو و سه‌ریکی هه‌لپچرا بوو.

- هه‌ت... هه‌تمه‌ن پاکه‌ته‌که‌ی باوکمه، پاکه‌تیک که‌ سى هه‌زار رۆبلى تیدا بوو... ئه‌گه‌ر له‌سه‌رى نووسرابی: «بۆ کۆتره‌که‌م»... ئه‌رى - سى هه‌زار! تیده‌گه‌ن، سى هه‌زار، تیده‌گه‌ن؟

- هه‌لبه‌ت که‌ تیده‌گه‌ن. به‌لام پاره‌که‌ی تیدا نه‌مابوو. خالى بوو و له‌ سه‌ر عه‌زه‌که‌ له‌ پال چرپا که‌دا، له‌ پشت په‌رده‌که‌ که‌وتبوو.

میتیا چه‌ن ساتیک وا وشکبوو ده‌نگوت له‌ کاره‌بات داوه.
له‌ناکاو ئه‌وه‌نده‌ی هیزی تیدا بوو نه‌راندی: «ئاغایان کارى ئیسمیر دیاکۆفه!»
ئه‌و باوکمى کوشتووه و تالانى کردووه! هیچکه‌سى تر نه‌یده‌زانى باوکم ئه‌و پاکه‌ته‌ی له‌کوئ شارووته‌وه. کارى ئیسمیر دیاکۆفه، ئیستا پروون بۆوه!
- به‌لام تۆش شوینی پاکه‌ته‌که‌ت ده‌زانى که‌ له‌ بن بالنجه‌که‌ی دایه.

«نا من خه بهری ئه وهم نه بووه. قه تیشم نه دیوه. ئه وه یه کهم جاره دهییتم. له ئیسمیر دیاکۆفم بیستووه... جگه لهو هیچ کهسی دیکه نهیده زانی پیره پیاو له کوئی شار دۆته وه، من نه مده زانی....» میتیا به جارێ که وتبووه هه ناسه برکێ. - به لام ئیوه خۆتان پیتان گوتین که پا که ته که له ژیر بالنجه که ی باوکی رهحمه تیت دایه، که وایه خه بهرت بووه له کوئییه.

نیکولای پارفنوویچ سه لماندی و گوتی: «یادداشتی شمان کردووه.» «قۆریاته! ورینه یه! من نه مزانیوه له ژیر بالنجه که دایه. رهنگه له ژیر بالنجه که شیدا نه بوو بێ... له خۆرا کوتوومه له ژیر بالنجه که ی دایه. ئیسمیر دیاکۆف دهلی چی؟ له وتان پرسیه پا که ته که له کوئی بووه؟ ئیسمیر دیاکۆف دهلی چی؟ خالی سه ره کی ئه وه یه.... من به هه له چووم و به زانی خۆم درۆم کرد... به بێ بیر کرد نه وه پیمگوتن له ژیر بالنجه که دایه، ئیستاش ئیوه... ئه ری، ئیوه ده زانن پیاو چۆن قسه ی ناراست دهکا، بێ ئه وه ی مه به سستی که هه بێ. هیچ کهس جگه له ئیسمیر دیاکۆف ئاگاداری ئه وه پا که ته نه بووه. ته نیا ئیسمیر دیاکۆف ئاگادار بووه و بهس... ته نانه ت به منیشی نه گوت پا که ته که له کوئییه!» میتیا که په یتا په یتا قسه کانی دووپات ده کرده وه و جار له گه ل جار زیاتر تووړه ده بوو و هه لده چوو، وهک شیت و هار نه راندی: «کار، کاری ئه وه، کاری خۆیه تی؛ شکی تیدا نییه، قاتل ئه وه، ئیستا ئیتر وهک رۆژ پروونا که. ده بی سه رنجی ئه وه باب ته به دن و خیرا قۆلبه سستی کهن... حه تمه ن ئه وه کاته کوشتوو یه تی که من خه ریک بووم هه لده هاتم و گریگۆری بیهۆش بووه، ئیستا روون بووه... عه لامه ته که ی داوه و باو کم ده رگا که ی بو کردۆته وه... چونکه جگه له ئه وه هیچ کهس ئه وه عه لامه ته ی نه ده زانی و به بێ ئه وه عه لامه ته باو کم ده رگای له هیچ کهس نه ده کرده وه....»

دادوهر هه روا خۆگرانه و به له سه رخۆیی قسه ی ده کرد و هه وای سه ره که وتن به وته کانییه وه دیار بوو: «به لام تو دیسان خه ریکی بارودۆخه که ت له بیر ده چیته وه، ئه ویش ئه وه یه ئه وه کاته ی تو له وێ بووی، یانی ئه وه کاته ی له نیو باخه که دا بووی ده رگا که کرابیته وه، پێویست به عه لامه ت نه بووه...»

میتیا له ژیر لیوهوه منجاندی: «دهرگا، دهرگا»، ئیتر متهقی نهکرد و چاوی له دادوهر بری. له بهر ناچاری سهری بهخوزدا گرت. هه موو بیدهنگ بوون. ئه ویش، به وپه پری واق وړمانه وه چاوی له بهر پیتی خوی بریبوو، به سهر سووړمانه وه گوته: «ئهری، دهرگا!... ئه وه له کامووس دهچی! خودا غه زه بی لیگرتووم!»

دادوهر له دریژهی قسهکانیدا قوړه ده ماخانه گوته: «دیمیتری فیوډورویچ، وهره کلاوی خۆت بکه قازی. له لایه که وه به لگه ی ئه وه مان هیه که دهرگا که کراوته وه و له ویوه هه لاتووی، راستیه که که تۆش و ئیمه شی تووشی په روشی کردووه. له لایه کی دیکه شه وه ئه م راستی نه گوته و قرخه مه رزی و خیشه سه رییه تان که نالین ئه و پارهییه که به ده ست ئیوه وه دیتوویانه، ئه وه ش له کاتی که دا که چه ند سه عات بهر له وه به قسه ی خۆشت، بو دهر پو بل ده مانچه کانت به بارمه داناوه! به سهرنجدان به و راستیه، خۆت قازی به و قه زاوه ت بکه. ده بی ئیمه بر وا به چی بکه یین و پشت به چی ببه ستین؟ ئه و ته شهر و توانجه شمان پیدامه ده که «مروڤی کی وشک و قه شمهری و لاریین»، چونکه باوه ر به قسه کانت ناکه یین که له دلته وه هه لده قولی... تو ئه گه ر خۆت له جیی ئیمه بی چ ده که ی؟...»

میتیا به جارئ شله ژابوو. به رهنگی هه لیزرکا وه وه هه لیدایه: «زور چاکه! رازه که ی خۆمتان پیده لیم. پیتانده لیم پاره که م له کوئ هیناوه!... ریسواییه که م ئاشکراده که م، با له مه به دواوه خۆم و ئیوه سهرکونه نه که م.»

نیکولای پارفنوویچ به شادییه کی ئاشکرا و تا رادهیه که نه رمونیانه وه گوته: «بر وا بکه، دیمیتری فیوډورویچ، ههر چه شنه دانپیانان و راستی گوتنیکی ئیوه له م کاته دا، دلنیا به دواتر، کاردانه وه یه کی باشی ده بی و به قازانجه ت. جگه له وه ش، له وانه یه، له راستیدا...»

به لام دادوهر له ژیر میزه که وه لاقی له لاقی دا و ئه ویش قسه که ی خوی خواردووه. له راستیدا میتیا ش قسه که ی ئه وی نه بیستبوو.

له بېده نكيدا كوئ له رازی كهوړمی میتیا ده كرن

میتیا، هه روا به شله ژاوی گوتی: «به پیزان، دهمه وی راسست و راوان دانی
پیا بنیم: نه و پاره یه هی خوم بوو.»

باز پرسه كان چاویان زه فكر ده وه. چاوه پروانی نه وه یان هر نه ده كړد.
نیکولای پارفنوویچ پچر پچر گوتی: «مه به ستت چیه؟ نه ویش له کاتیکدا
كه سه عات پینجی نه و پوژه، به قسه ی خوت...»

- به گورپی بابی سه عات پینج و قسه ی خومه وه. ئیستا هیچ پیوه ندییه کی
به وانه وه نییه! نه و پاره یه هی خوم بوو، هی خوم، یانی خوم دزیبوم... یانی،
نه ك هی خوم بی، به لكو خوم دزیبوم، هه زار و پینج سه د روبل بوو،
همه مووشی له لای خوم بوو، تا ئیستا...

- ئاخر له كویت هیئا؟

- له ملی خوم دهر كیشا، ئا غایان له م مله م.... ئالیردها بوو، له ملم كړد بوو،
به په رویه كمدا دووریو، له میژ بوو له ملم ده كړد، مانگیك ده بوو له ملدا
بوو.... به وپه ری شووره یی و ریسواییه وه!

- نه ی له كیت.... رفاندووه؟

- مه به ستت نه وه یه كه «دزیومه؟» پوون قسه كه ت دهر بره. به لی، به
پروای خوم دزیبوم، به لام نه گه رت و ات پی باشه، «رفاندم». به پروای خوم
دزیم. راستت ده وی دویشه و دزیم.

- دویشه و؟ به لام گوتت مانگیك ده بی... وده ستت هیئاوه؟...

- به لی. به لام له باوكم نه دزی. له باوكم نا، دلی خوتان شلوی مه كهن. له
باوكم نه دزی. به لكو له نه و. لیمگه پین با راست و رهوان پیتانبلیم. پروا بكهن

کوټنه که ی زور دژواره. ده زانی چی، مانگیک له مه و بهر کاترینا ئیوانا و یرخو فتوسوف، ده زگیرانی پیشووم، ناردی به دوامدا. دهیناسن؟
- به لئی، زور چاک.

- ده زانم دهیناسن. خانه دانه، خانه دانتتر له هه موو خانه دانان. به لام له میژه
رقی له من هه لگرتوو، پیتی خوش نییه. بمبینی. له میژه.... هه قیشیه تی لیم
جارز بی!

نیکولای پارفتوویچ به سه ر سوورمانه وه گوتی: «کاترینا ئیوانا!»
دادوهریش چاوی زیت کرده وه.

- ناوه که ی به که م مه گرن! منی هیچوپووچ خه ریکم پیتی ئه ویش تیوه
دهدم. به لئی، تیگه یشتووم لیم وه ره زه.... له میژه.... هه ر له سه ره تاوه، ته نانه ت
ئه و پوژه عه سر له وه تاغه که ی خو مدا.... به لام به سه، ئیتر به سه. ئیوه
شیاو ی ئه وه نین بیزان. هه ر پیو یستیش نییه.... ته نانه ت پیو یسته بلیم مانگیک
له مه و بهر ناردی به دوامدا و سنی هه زار پو بلی پیدام که بو خوشکی و
یه کیکی تر له خزمه کانی بنیرم بو موسکو. (ده تگوت خوی ناتوانی بینیری!)
منیش.... راست له و کاته نه خسه ی ژیانمدا بوو که.... من له راستیدا له و کاته دا
دلیم له داوی که سیکی دیکه دا بوو، که ئیستا له خواری دانیشتوو. مه به ستم
گرووشنکایه. هه ر ئه و کاته گرووشنکام هینا بو ئیره - ماکرویه - به دوو پوژ
نیوه ی ئه و سنی هه زار پو بلی نه گبه تییه م به با دا، به لام نیوه که ی دیکه م له لای
خوم راگرت. به لئی، نیوه که ی دیکه ی، ئه و هه زار و پینچ سه د پو بلیه م وه ک
قه لاده له ملی خوم کرد، به لام دوینی دهرمهینا و ده ستمکرد به خه ر جکردنی.
ئه وه ی ماوه ته وه، ئه و هه شت سه د پو بلیه یه که به ده ست خو تانه وه یه، نیکولای
پارفتوویچ، له و هه زار و پینچ سه د پو بلیه ی دوینی پیمبوو، هه ر ئه وه نده ی
ماوه.

- ببووره. شتی وا ده بی؟ مانگیک له مه و بهر لی ره بووی، سنی هه زار پو بلیت
خه ر جکرد، نه ک هه زار و پینچ سه د پو بلی، هه موو ئه وه ده زانن.
- کی ده زانی؟ کی ئه و پاره یه ی بژارد؟ هیشتوومه که سیک بیبژی ری؟

۔ ئاخر خۇتان بە ھەمووانت گوتبوو کہ سى ھەزار رۆبلى تەواوت خەرچ کردووہ.

۔ راست دەکەى، گوتم. ئەو ھەم بە تەواوى خەلکى شارى گوت. لە نىو خەلکىشدا بوو بە دەمگۆ. لێرەش لە ماڤوئە، ھەموو پىيانوابوو سى ھەزار رۆبلى بوو. بەلام سى ھەزار رۆبلى خەرچنەکرد: ھەزار و پىنج سەد رۆبلى خەرچکرد و ھەزار و پىنج سەد رۆبلى کەى دیکەم بە پەرۆیە کدا دوورى و لە ملمم کرد. راستییە کەى ئەو ھەى، ئاڤان. ئاوا بوو کہ دوینى ئەو پارە ھەم وەدەست کەوت....

نىکۆلاى پارفونوڤىچ سرتاندی: «وہک مۆجزە دەچى.»
دادوہر گوتى: «ئىزن بدە بىرسم پىشتر کەست لەو مەبەستە ئاڤادار کردۆتەوہ، مەبەستم ئەو ھەزار و پىنج سەد رۆبلى ھەى کہ لە مانگى پىشووہ وە بۆت مابۆوہ؟
۔ بە ھىچکەسەم نەگوت.

۔ سەیرە. مەبەستت ئەو ھەى بە ھىچکەست نەگوتووہ؟
۔ بەلى، بە ھىچ عىباد بە شەرىکم نەگوتووہ.
۔ لەبەر چ ھۆیەک بە کەست نەگوت؟ مەبەستت لەو پازدارىيە چى بوو؟
پوونتەر پىتبلىم: ئاخرى پازە کەتان، کہ خۆت گوتەنى زۆر «پەر شوورەيىيە»، بە ئىمەت گوتووہ، ئەگەر چى لە راستىدا ـ يانى، ھەلبەت وەک گریمانە ـ ئەم کارە يانى دىزىنى ئەو سى ھەزار رۆبلى کە ھى کەسىکى دیکە ھەى و ھەلبەت ئەو ھىش بۆ ماوہ ھەىک، لانىکەم بە برۆاى من، کاتى چاوا لە خووخدەى ئىوہ دەکەين، کارىکى زۆر نەترسانە ھەى و زۆرىش پەر شوورەيى نىيە... تەنانەت ئەگەر قەبوولى کەين مەبەستىکى لە پادەبەدەر ناحەزە، بەلام خۆ ناتوانين بە تاوانىکى گەورەى بزانيں و پىمان وابى پاک نابىتەوہ. کەسانىکى زۆر، لە ماوہى مانگى رابردوودا، سەبارەت بەو سى ھەزار رۆبلى کاترىنا ئىوانا کە خەرچتکردووہ، بۆچوونى جۆراو جۆريان بووہ، تەنانەت خۆشم بىجگە لە دان پىيانانە کەت، ئەو نەقلەم بىستووہ... مىخايل ماکاروۋىچىش، بىستووہ ھەى.

هەر بۆیه له راستیدا نهقل نییه، به لکو بنیشته خۆشکهی سه زاری هه موو خه لکی شارییه. ئه گهر به هه له نه چوو بیتم، به لگه گه لیکیشمان به دهسته وهیه که ئیوه خۆتان له لای که سیک درکاندووتانه. مه به ستم ئه و پارهی که هی کاترینا ئیوانایه. که وایه بۆ من جیی سه رسورمانه که تا ئیستا، یانی تا ئهم ساته، هه زار و پینچ سه د رۆبلت وه ک رازیکی گه و ره راکرتوو و وادیاره هه ستیکی پر له ترست به و رازه وه پیوه ند داوه... ناتوانین به ئاسانیش بر و ا بکه ین که ئهم دانپیانانه ده بیته هۆی ئازارتان... هه ر ئیستا گوتت رۆیشتن بۆ سیبریات پین باشتره له و دانپیانانه....

دادوهر دهستی له قسه کردن هه لگرت. به جاری شه ژابوو. شلوی بووبوو و هیندهشی نه مابوو توورپیه که ی هه لچی، به لام خۆی پیراگیرنه کرا و به بی ئه وه ی بیر له قسه کانی بکاته وه، پچرپچر و منجه منج کۆلۆکۆی ناخی هه لپرشت.

میتیا لیبراوانه گوتی: «ئه وه ی پیم شوورپیه هه زار و پینچ سه د رۆبله که نییه، شوورپیه که له وه دایه ئه وه م له و سی هه زار رۆبله گیراوه و وه لام خست.»

دادوهر به پقه هه ستاوی بزه ی هاتی و گوتی: «بۆ؟ وه لاختنی نیوه ی ئه و سی هه زار رۆبله که به شیاوی نازانی، یان پیتوایه «شوورپیه»، که چی قاچاندت، ده ی له وه شوورپیه تر چییه؟ قاچاندنی سی هه زار رۆبل یانی گرینگتر له و کاره یه وا کردت. له گه ل ئه وه شدا بۆ ئه و کاره ت کرد؟ - بۆ ئه و نیوهیت وه لاخت، به چ مه به ستیک، چ قه ستیکت بۆ ئه و کاره هه بوو، ده کری پیمان بلێی؟»

میتیا گورانندی: «ئاغایان ویستی سه ره کیی من ئه و قه سته یه! بۆیه وه لام خست چونکه هیچوپوچ بووم. له بهر خویریه تی، یانی ده ستپیه گرتن، ده ستپیه گرتن له کاتیکی واشدا ئه و په ری خویرپیه تییه... ئه و خویرپیه تییه ش مانگیکی ته وای خایاند.»

- جیی باوه ر نییه. له گه ل ئه قل ناگونجی.

- ئۆدەم پىسەيرە. بەلام با روونتر عەرزتان بکەم. پەنگە باوەر نەکەن. ئەوەی دەلێم ئەگەر سەرنجى بدەن، بپوا دەکەن. من سى ھەزار پۆلەم وەک ئەمانەت پىسپێردراوە، بەلام ئەمانەتەکەم نەگەياندوو و چووم مەلم ناوہ لە عەيش و نۆش، پیتانوايە ھەمووی خەرج دەکەم و بەيانى پۆزى دواى دەچمەوہ بۆلای و دەلێم: «کاتيا، ھەلەمکرد و سى ھەزار پۆلەکەتم لە ئاو کرد،» دەى، ئەوہ کارىکى پەوايە؟ نا، کارىکى باش نىيە و زۆرىش ناشياو و خوێرىيانەيە. منىش دەبەمە بوونەوہرىک و تەنانەت بەقەد بوونەوہرىکیشم خۆ پىپرانگىرى، وانىيە؟ بەلام ئەوہ ناىتە دزى؟ قەبوولیشى بکەن کە نابمە دزىکى دلپەش و خوێرى! پارەکەم لە ئاو کردووہ، بەلام نەمدزیوہ. ئەوہ لەلایەک، لە لایەکى دیکەشەوہ کە ئەو تۆزى لەوى دیکە باشترە: جوان سەرنج بدەنە قسەکانم، دەنا لەوانەيە ديسان دۆ و دۆشاو تیکەلکەم - ئیتر کەوتووہم ئەولای بىتفاقيەوہ - جا جوان گوینگرن: لە سى ھەزار پۆلە، ھەزار و پىنج سەد پۆلە لىرە خەرجدەکەم، يانى نيوہى راستى. پۆزى دواى دەچم بۆلای و نيوہکەى بۆ دەبەمەوہ: «کاتيا ئەم ھەزار و پىنج سەد پۆلەم لىوہرگەرەوہ، من دەعبايەکى ھىچوپوچ و خوێرىم و جى تەمانە نىم، نيوہى پارەکەم زايە کرد و نيوہکەى دیکەشى زايە دەکەم، کەوايە لە دەست ئەو وەسوەسەيە پزگارم کە!» دەى ئەمەيان چۆنە؟ منى دەعباى ھىچوپوچ، ھەر ناوێکم لىدەنن، بىنن، بەلام دز نىم، بە ھىچ شىوہيەک نابمە دز، ئەگەر دز بوايەم پاشماوہى پارەکەم نەدەبردووہ و ھەلمدەگرت بۆخۆم. ئەويش خىرا تىدەگا، چونکە نيوہى پارەکەم بۆ بردۆتەوہ و نيوہکەى دیکەشى کە خەرخم کردووہ، بۆى دەبەمەوہ. ھەولەدەم کاربکەم و ئەو پارەيە پەيدا کەم و بىدەمەوہ. کەوايە لەو کاتەدا، بە خوێرى دەردەچووم، بەلام بە دز نا، ھەرچىتان پىخۆشە پىمبلىن، بەلام بە دزم دامەنن. چونکە ئەو کارە ناىتە دزى!

دادەوہر بسکەى سەمىلى ھات و گوتى: «دەزانم جياوازيەکیان لە نىواندايە، بەلام سەير ئەوہيە تۆ تا ئەو رادەيە بە جياوازيەکى بنەپەرتى دەزانى.»

- بەلئى، پىموايه زۆر جياوازن! ھەموو كەسك لىوانىيە ھىچوپوچ بى و پەنگە ھەموو مەرقەكانىش ھىچوپوچ بن، بەلام ناتوان دز بن. بوونە دز ھەزار ھىندەى ھىچوپوچى و خويپىيەتى دژوارە. ھەلبەت شارەزايىيەكى وام نىيە ئەو جۆرە جياوازيانە لىكەھەلاويزم، ئەويش جياوازييەكى ئاوا ناسك.... بەلام دەزانم دز زۆر خويپىترە لى مەرقى ھەرزە و ھىچوپوچ، ئەمە برواى منە. گوئيگرن، ئەو پارەيەم مانگىكى تەواو لىگەل خۆم بەملاوئەولادا گيړا. لىوانەبوو بريار بدهم سبەينى بىبەمەوہ بو خواوہنەكەى، ئەو كاتە ئيتىر ھىچوپوچيش نيم، بەلام ناتوانم برياربدهم، ئەگەرچى ھەموو پۆژى ديمە سەر ئەوہى كارەكە يەكلایى كەمەوہ، بريارش ددهم، بەلام مانگىكى پەبەقە ھەرچى دەكەم دەستم لى دلم نابيتەوہ. بە برواى ئيوە كارىكى دروستە، بە كارىكى دروستى دەزانن؟

دادوہر بە ھىمنى وەلامىدايەوہ: «من ريزەيەكيش لىوہ ناگەم و بە دروستيشى نازانم. ھەروەھا قسەشى لىئاكەم. ئىستا واپاكە واز لىو باسوخواسە ناسك و پىر لى جياوازييە بىئين، ئيوەش تكاىە بگەرپىنەوہ سەر بابەتى سەرەكى. ئەو بابەتەش كە ھىشتا بە ئىمەت نەگوتووە، ئەگەرچى لى ئيوەمان پرسىوہ، ئەويش ئەوہيە سەرەتا پىمانبلى بو پارەكەت كرد بە دوو بەشەوہ؟ بو نيوەيەت لى ئاو كرد و نيوەكەى دىكەيت شارەوہ؟ راست و پەوان پىمان بلى لىبەر چ ھويەك وەلات خست و شارەتەوہ، دەتويست ئەو ھەزار و پىنج سەد پۆبلە چى لىبەكەى؟ ديميتىر فىودورويچ ئەو پرسىارە زۆر جىددىيە دەبى وەلامان بدەيەوہ.»

مىتيا بە نيوچاوانى خويدا كيشا و ھاوارىكرد: «باشە، بەسەرچاوا! بمبورن خەرىكم ئازارتاندەدەم و ناچمە سەر بابەتى سەرەكى. دىنا لىپۆە تىدەگەن بو ئەو كارەم كردووە، چونكە پىم شوورەيىە، لىپروم ھەلنايە. دەزانى چى، ھەمووى خەتاي ئەو پىرە پىاوہ پەحمەتییە، يانى باوكمە. وەك چەققە بە ئاگرافنا ئەلكساندرفناوہ نووسابوو، دەستبەردارىشى نەدەبوو، منىش پىمناخۆشبوو و بەخىلىم پىدەبرد. ئەو كاتە پىموابوو گرووشنكا لىو

نیوانه دا گیریکردوو و نازانی شوو به کاممان بکا. هر بویه بهردهوام به خوم دهگوت: وایدانی له ناکاو بریار ددها و دهست له نازاردانی من هه لدهگری و پیمدهلی، «توم خو شدهوی، نهک ئه؛ بروی بو ئه وسهری دنیاش له گه لتام.» ئه و کاته منیکی دهستکورت که چل کوپکم زیاتر شک نه ددهبرد، چون دهمتوانی له گه ل خوم ببیه، چیم پیده کرا؟ هر بویه دهفه و تام. ئه و کاته نه مدهناسی، ئاگام له دلشی نه بوو، پیموابوو پاره به لای ئه وه وه گرینگه و ناتوانی ئه و دهستکورتی و نه بوونییه قه بوول بکا. هر بویه دیوئاسایی نیوهی ئه و سی هه زار رۆبله م وه لاخت و له تووره که یه کم نا و زار که که یم دووری و له ملم کرد، بهر له وهی سه رخو شیم، پاره که م جیا کرده وه و خسته تووره که که وه؛ پاشان رۆیشتم تا به پاشماوهی پاره که به زموره زم ساز که م و چهن سه عاتیک به سه رخو شی رایبویرم. به لی، کاریکی خویرپیا نه بوو. ئیستا تیگه یشتن؟»

هه ردوو بازپرسه که دایان له قاقای پیکه نین.

نیکولای پارفنوویچ به دهم قاقاوه گوتی: «ئه گه ر ته وای پاره که ت زایه نه کردایه، به بروای من کاره که ت ماقوولانه و باش ده بوو. چونکه، ئاخرسه ر نازانی کاره که ت به کوئ دهگا و ده بی به چی؟!»

- کاره که م به و جیه دهگا که دزیم نه کردوو! خودایه گیان، به و حالی نه بوونه تان وهخته شیتمه که ن! هر رۆژیک تیده په پئی و ئه و هه زار و پینج سه د رۆبله م ده دی به ملمدا هه لواسراوه، به خوم دهگوت: «تو دزی! تو دزی، دز!» به لی هر له بهر ئه وه یه له م مانگه دا وهک شیت و هارم لیها تبوو، هر له بهر ئه وهش له مه یخانه ی میتروپولیس شه ر و قه رم سازکرد، له بهر ئه وهش شالووم بو باو کم برد، هه مووی له بهر ئه وه بوو خوم به دز ده زانی. نه متوانی بریار بدهم، ته نانه ت نه مویرا سه باره ت به و هه زار و پینج سه د رۆبله له گه ل ئالیووشای برام بدویم: یانی ئه وه ندهم خوم به دز و گیرفان بر ده زانی. به لام ئه گه رچی پاره که م هر پیبوو، سات به سات به خوم دهگوت: «نا، دیمیتری کارامازوف، هیشتا تو دز نییت.» بو؟ چونکه له وانه بوو رۆژی

دوایی ئه و هه زار و پینج سه د رۆبله به رمه وه بۆ کاتیا و بیده مه وه. به لام هه ر دوین، کاتیک له مالی فیناوه رۆیشتم بۆ مالی پیرخوتین بریارمدا نووشته که ی ملم هه لپچرم. هه تا ئه و کاته دهستم له دلم نه ده بۆوه ئه و کاره بکه م. به لام کاتیک هه لمپچری بوومه دزیکی خویری، یانی دزیکی نابار هه تا کۆتایی ته مه نم. بۆ؟ چونکه به و کاره م ئه و خه ونه شم خراپکرد که بچم بۆلای کاتیا و بلیم: «من هیچوپووچم، به لام دز نیم! ئیستا تیگه یشتن؟ نیکۆلای پارفنوویچ په ڕیبه نیو قسه کانی: «چی هانیدای دوینی نووشته که ی ملت هه لپچری؟»

- بۆ؟ پرسیاریکی قۆره! چونکه ده مویست هه ر لیڤه سه عات پینجی به یانی به ر له هه لاتتی خۆر خۆم بکوژم. پیمابوو جیاوازییه کی نییه ئیتر دز بم یان دروستکار. به لام ئیستا ده زانم وانیه، دیاره جیاوازیشی هه یه. ئاغایان، بروام پیبکه ن، ئه وه له هه موو شتیک زیاتر ئه مشه و ئازاری ده دام و دلی ریک ده کوشیم، بۆ ئه وه نه بوو که ئه و پیره پیاوه نۆکه ره م کوشتووه و راست له و سه روبه نه دا که به ئه شقه که م ده گه م و ده رگای به خته وه ریم بۆ کراوه ته وه، له وانیه ته ووشی مه ترسی سیبیریا بم و شاربه ده ر کریم. ئه وه ش ئازاری ده دام، به لام نه ک به ئه ندازه ی ئاشکرا بوونی ئه و پاره نه گبه تییه و خه رج کردنی و به دز ده رچوونم! ئاخ، برایان، به دلیکی پر له کوڵ و زووخواوه و پیتانده لیم که ئه مشه و زۆر شت فیڕبووم. تیگه یشتووم هه ر وه ک به هیچوپووچی ژیان مه حاله، به هیچوپووچی مردنیش مه حالتره... نا، برایان، پیاو ده بی به دروستکاری بمری...

میتیا پهنگی په ڕیبوو. وا شله ژابوو پهنگی به ڕووه وه نه مابوو. دادوهر به له بزکی ئارام و تا رادهیه ک دلسۆزانه وه گوتی: «دیمتری فیودۆرۆویچ، خه ریکم ورده ورده له قسه کانت تیده گه م. به لام هه مووی، به داوای لیبۆردنه وه، به برۆای من پیوه نه دی به ههسته ده ماروه هه یه... تو شه که تی و دیاره ههسته ده ماریشته نا په حه ته، جگه له وه ش هیچی تر نییه. بۆ وینه، بۆ نه ده چووی ئه و هه زار و پینج سه د رۆبله بده یه وه به و خاتوونه که

به ئەمانەت پێی سپارد بووی و خۆت لەو ئازارە پزگارکەیی و مانگیکی خۆت خستۆتەو تەنگژەو؟ بۆ نەدەچووی هەموو شتیکی پێبایی؟ ئەو خۆشت دەلیی تووشی چ رۆژە رەشییەک بووی، بۆ پیلانیکی وات دانەرشت کە بە قازانجت بێ و ئەوەش ئەوەندە دژوار نەبوو بە بیرتدا نەیت. دەتوانی بچی زۆر سادقانه دان بە هەلەکەتدا بنی، بۆ داوات لێتەدەکرد ئەو برە پارەیت بە قەرز بداتی کە پێویستت پێبوو. دلنایم ئەویش لەبەر دەستودلبازی درێغی نەدەکرد و پێیدەدا، چونکە دەیزانی لێتقەوماوە و پێویستت پێیت. بەتایبەت ئەگەر بارمەشی بۆ دانێ. هەر ئەو دەسیقەیی کە پێشنيارت کرد بە سامسانۆف و مادام خۆخلاقوف. پێماوە ئیستاش ئەو دەسیقەیی بە بایەخ دەزانی.

میتیا لە ناکاو سوور هەلگەرا. لەگەڵ ئەوەی چاوی لە چاوی دادوهر بریبوو، دەتگوت برۆی بەو قسانە نەدەکرد کە گوێی لێبوو، بە توورەیی گوتی: «حەتمەن پێتوانییە هێچووچیکی خۆپیری و بەدخووم؟ ئەوەت بەراستی نییە؟»

ئێستا نۆرەیی دادوهر بوو سەری سوڕ بمی: «دلنایە بە راستیمە... بۆ پێتوایە بەراستم نییە؟»

- ئا، ئەگەر ئەو کارەم بکردایە زۆر کاریکی خۆپێیانە دەبوو! ئاغایان، دەزانن، خەریکن ئازارمەدەن! راوەستن با هەموو شتیکتان پێبێم. بەلێ، دان بە تەواوی ناپاکییەکانمدا دەنێم، بەلام بۆ ئەوەی ئێوە ریسوا بکەم و دەزانم ئێوەش سەرسام دەبن کە بۆتان دەرکەوی مرۆف دەکەوێتە چالی شوورەیی و نەنگەو. ئەو بزانی خۆشم ئەو پیلانەم لەسەردا بوو، هەر ئەو پیلانەیی جەنابی دادوهر ئێستا باستکرد! بەلێ، ئاغایان، منیش لە ماوەی ئەم مانگەدا ئەوەم لە زەیندا بوو و هەر بەو هۆیەشەو هیندەیی نەماوو بریاربەم و بچم بۆلای کاتیا - بریاریکی ئاواش خۆپێییەتی منی دەگەیان، بەلام چوونم بۆلای و داننان بە خەیانەتەکەمدا، هەر لەبەر ئەو خەیانەتەمە، یانی بۆ وەرگرتنی خەرجی ئەو خەیانەتە و بەرپێوەبردنی، سوالی لێبکەم و دەستی بۆ پان

که مه وه، یانی دهست بۆ کاتیا پانکه مه وه (سوالکردن، گویتان لێهه سوالکردن)، که زۆری رق لێهه تی و جنیوی پێدهدا - ئه وه بۆ قسه لیکردنیش نابێ! جه نابی دادوهر، بۆ شیت بووی شتی وا دهلێ؟»

دادوهر به بزهیه که وه گوتی: « شیت نیم، به لام به تالوکه قسه ده که م، به بی بیرکردنه وه... لهو به خیلێه ژنانه یه... ئه گهر به وه جوهری به یانته کرد، به خیلایه تیه که له گورپیدا بی... به لێ، رهنگه شتیکی لهو چه شنه بووی.»

میتیا به توندی مشتی به میزه که دا کیشا: «به لام زۆر شوورده یی ده بوو! ئه وهنده دزیو ده بوو کاره که، ههر باسیمه که ن! به لێ، رهنگبوو ئه و پارهیەم بداتی. حه تمه ن ده شیدامی. ئه و پارهیەم ده دامی بۆ ئه وه ی داخی دلی خویم پی بریژی، تۆ له م لیکاته وه. چونکه خووخده یه کی دۆزه خیانه ی هیه و زۆر ژنیکی ده خه زدار و بوغزه زگه. منیش پاره که م لی وه رده گرت، ئه ری وه رده گرت. وه رده گرت و پاشان هه تا ئاخری عومرم... ئاخ خودایه! ئاغا یان بمبوورن، ئه م هه موو هاتو هاواره م بۆ ئه وه وه ری خستوو که له م دوا یانه دا ئه و بیرم له میشکه دا بووه، ههر پی ری، یانی ئه و شه وه ی له گه ل لیا گافی تووشی ئه و ده رده سه رییه بووم، دوا ی ئه ویش دوی نی، که ئه و روودا وه م بۆ هاته پیشی...»

نیکۆلای پارفنوویچ زیره کانه پرسیی: «رووداوت بۆ هاته پیشی؟» به لام میتیا گویی لینه بوو.

میتیا له کوتاییدا به له بزیکي خه م تیزا وه گوتی: «دانیپانانه که م زۆر ناجۆر بوو. ده بی قه دری ئه و کاره م بزانی، له گه ل ئه وه شدا، ده بی حورمه تی را گرن. چونکه ئه گهر جگه له وه بی، ئه گهر شوینی له سه ر دانه نابیتن، هیچ پیزیکم بۆ دانانین. به پیزان ئه وه به ئیوه ده لیم، وه خته له شه رمانا بشمرم که لای که سانیکی وه ک ئیوه دانم پیا نا. ئاخ، خو م ههر ده کوژم! به لێ، ده زانم، ده زانم برۆا به قسه که انم نا که ن.» به په رۆشییه وه هاواری کرد: «چی؟! ده تانه وی ئه وه ش یادداشت که ن؟»

نیکولای پارفنووېچ، که به سهر سورمانه وه چاوی لیده کرد گوتی: «به‌لی،
 ئه‌وه‌ی ههر ئیستا گوت. یانی تا ئه‌و دوایین کاته‌ی که هه‌روا بیرت ده‌کرده وه
 و بو‌قه‌رز کردنی پاره چووی بۆلای خاتوو ویرخوفتیسوف.... دیمیتری
 فیودورووېچ، دلنیا‌ت ده‌که‌م که ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی زور گرینگه بو ئی‌مه.
 مه‌به‌ستم بو په‌روه‌نده‌که.... به‌تایبته بو خۆت، به‌تایبته بو تو زور گرینگه.»

میتیا ده‌ستی هه‌لته‌کاند: «ئاغایان، پیاوه‌تی بکه‌ن ئه‌وه مه‌نووسن؛ تو‌زی
 شه‌رم بتانگرێ. من لی‌ره ئه‌وی له دل‌ما بوو بۆم هه‌ل‌رشتن، ئی‌وه‌ش به هه‌لتان
 زانیوه و ده‌تانه‌وی خوی له برینی دلم بپه‌ژینن.... ئاخ، خودایه!»

له‌به‌ر هیوا‌پراوی هه‌ردوو ده‌ستی به‌به‌ر ده‌مو‌چاوییه وه گرت.

دادوه‌ر گوتی: «دیمیتری فیودورووېچ، دلی خۆت نا‌ره‌حه‌ت مه‌که. ئه‌وه‌ی
 ده‌نووسری، دواتر به وردی بو‌تانی ده‌خویننه وه و ههر به‌شیکیت به‌دل نه‌بی،
 به مه‌یلی خۆت ده‌ی‌گورین. به‌لام ئیستا بو سی‌هه‌م جار پرسیا‌ریکی چکۆله‌ت
 لیده‌که‌م. یانی هی‌چ‌که‌س، ته‌نانه‌ت که‌سی‌ک، ئا‌گا‌دا‌ری ئه‌و پا‌ره‌یه نه‌بووه که
 وه‌ک نووشته دووری‌وته و له ملت کردووه، لای هی‌چ که‌سی‌ش ده‌نگت
 نه‌کردووه؟ ده‌بی ئه‌وه‌ت پێ‌ب‌لیم، به‌راستی بر‌وا پیک‌ردنه‌که‌ی مه‌حاله.»

— هی‌چ‌که‌س، بر‌وام پێ‌ب‌که‌ن هی‌چ‌که‌س ئا‌گا‌دار نه‌بووه. خو پێ‌شتریش
 پیم‌گوتن، وادیاره لیم حال‌ی نه‌بوون و تینا‌گه‌ن! که‌وا‌یه بو ده‌ستبه‌ردارم نابن؟
 - زور چاکه، به‌لام ئه‌م مه‌به‌سته هه‌رچۆنیکه ده‌بی لیکۆلینه‌وه‌ی له سهر
 بکری. ده‌رفه‌تی زوریشمان هه‌یه. به‌لام ئه‌وه‌ش بزانه ئی‌مه په‌نگه ده دوا‌زده
 شایه‌د‌مان هه‌بی، که خۆت له لایان با‌سی خه‌رج‌کردنی سی هه‌زار رۆب‌لت
 کردووه. ته‌نانه‌ت له چه‌ند شو‌ی‌نیش به ده‌نگی به‌رز گوتووته؛ سی هه‌زار
 رۆب‌ل، نه‌ک هه‌زار و پینچ سه‌د. ئی‌ستاش، ئه‌و پا‌ره‌یه‌ی دوینی که نازانم
 له‌کویت هیناوه، له زور که‌ست گه‌یان‌دووه که سی هه‌زار رۆب‌لت پینیه.

میتیا گوراندی: «ده دوا‌زده شایه‌د سه‌هله، سه‌دان شایه‌د، یان هه‌زاران
 شایه‌دتان بی!»

- ده‌بینی که هه‌موو دین شایه‌دی ده‌ده‌ن. وشه‌ی «هه‌موو» شتیک ده‌گه‌یه‌نی.

- هیچ شتیك ناگهیه نی. من قسه یه کی قورم کردوو و هه موو کردوویانه ته بنیشته خو شه که.

- دهی ناچار بووی - خو ت گوته نی - قسه ی قور بکه ی؟

- شهیتان ده زانی، رهنکه بو خو هه لکیشان... بو ئه وه ی ئه و هه موو پارهیهم خه رج کردبوو و خو ی پیوه رانییم،... رهنکه بو ئه وه بووی، ئه و پارهی له بیر خو م به رمه وه که له کیسه که م دووریبوو و له ملم کردبوو... ئه ری، هو یه که ی ئه وه بوو... له بهر ئه و کاره تان مرم... چه ندجارم ئه و پرسیاره لیده که ن؟ جاریک، قوریا تیکم به ره لا کرد و ئیوه ش ناییرنه وه، جاریک له دهمم ده ره پی ری، چونکه درو بوو نه مویست قسه ی خو م بخومه وه، ده ی پیاو جاری وایه درو ش ده کا، خوشتان ده زانن درو بو چییه؟

- دادوهر به له بزیککی ماناداره وه گو تی: «دیمیتری فیودورویچ، بریاردان له و باره وه که چی مرو ف هانده دا بو درو کردن، زور دژواره. له وه گه ریین، پیمبلی بزانم ئه و کیسه ی پاره که ت تیدووریبوو و له ملت کردبوو، گه وره بوو یان چکوله؟

- زوریش گه وره نه بوو.

- ئه ندازه کی چه ند ده بوو؟

- به ئه ندازه ی گه لایه کی سه د رۆبلی که له نیوه راستدا بینووشتی نییه وه.

- واکه په رۆکه مان نیشانده ی. حه تمن له جیه کت داناوه.

- قسه ی پووچ! من چووزانم له کو ییه.

- به لام ببوو ره: کهنگی و له کو ی له ملی خو ت دامالی و هه لت پچری؟ به

قسه ی خو ت نه چوویه وه بو مالی.

- کاتی له مالی فینیا وه چووم بو مالی پیرخوتین، به ریگا وه هه لمپچری و

پاره که م ده ره یئا.

- به و تاریکه؟

- رۆشنا ییم بوچی بوو؟ به ده قیه که هه ر به قامک هه لمپچری.

- له و شه قامه، به بی مقه ست؟

- پیموا له نیو بازارې بوو. مقهستی بډوډو؟ کوته په پړویه کی پزه لوک بوو. هر له پړیوه دراندم.
- دواى ئه وه پاره کت لی دهرهینا، په پړوکه ت له کوئ دانا؟
- هر له وئ فریډا.
- راست له چ شوینیک؟
- له نیو بازارې، نیوه راستی بازار! شهیتان دوزانی له کوئ، بډ دتانه وئ بزانی؟
- دیمیتري فیودورویچ، ئه وه زور گرینگه. به لگه یه کی زیندووه و به قازانجی خوته. چوڼ تیناگه ی؟ مانگیک له مه و بهر، کی یارمه تیدای بیدرووی؟
- هیچکس، خوم درووم.
- دروومان دوزانی؟
- سهرباز ده بی دروومان بزانی. دوورینی ئه وه ش ئه وه نده گرینگ نه بوو شاره زایی بوئ.
- په پړوکه ت له کوئ هینا؟ مه به ستم ئه و تیتوله یه که پاره کت تینا و دووریت؟
- به شیتم دوزانی؟
- نا، نا، به هیچ شیوه یه ک. دلنیا به دیمیتري فیودورویچ، نامانه وئ سهر بخهینه سهرت.
- نازانم ئه و تیزمالکه په پړویه م له کوئ په یدا کرد - پیموایه، له جیگایه ک.
- دهمزانی نابی له بیرت چووبیته وه!
- به شه رفم له بیرم نییه. رهنکه له تیکم له کراسه که م بریږی.
- زور چاکه. سبهینی له مه نزله که تان، رهنکه بتوانین کراس یان ههرشتیک که ئه و کوته تان لی بریوه، بدوزینه وه. په پړوکه مالکه ی چی بوو، په شم بوو یان جاو؟
- خودا دوزانی چ مالیک بوو. تاوی سهر کهن... پیموایه له هیچم نه بری. کوتی جاو بوو... پیموا کلاوه کونیکى خاوه ن مالکه م بوو.
- کلاوی خاوه ن مالکه تان؟
- به لی. له وم وهرگرت.
- چونت لی وهرگرت؟

- چاو ليکن، له بېر مه جاريک کلاويکم ليوهرگرت، کوتی په پړوم پيوست بوو، به بئ ئيزنی خاوهن ماله کهم هه لمگرت، پيموا بو پاک کردنه وهی قه له مه کانم دهمويست. چونکه کلاوه کونیکي له که لک که وتوو بوو. دراندم و پاره کانم نايه بهینی و دووريم. پيموايه راست و ابوو، به لئ کوته جاويک بوو، هه زار جار شور ابوو.

- به دلنایي له بیرته؟

- ته و او لیم پوون نییه. پيموايه هر له و کوته په پړويه م ناودووريم. باشه ئوه چ گرینگایه تیه کی هه یه؟

که وایه ده بی خاوهن ماله کهت له بیري بی که کلاوه که ی ون بووه؟
- نا، له بیري نايه. چونکه ونی نه کرد. تیزمالکيکی کون بوو. با پیتانبلیم، شیتالیک بوو به کاری هیچ نه ده هات.
- دهرزی و دروومانت له کوئی هیتا؟

میتیا ئاخري له دین دهرچوو، گوتی: «ئیتړ هیچ نالیم، ببیرنه وه.»
- باوهر ناکه م له بیرتان چوو بیتنه وه، که په رۆکه ت له چ شوینیکي بازار فری داوه.

میتیا به بزیه کی تالاه وه گوتی: «فه رمان بده سبهینی ته و او ی بازار گسک دهن، په نگه بیدوزنه وه.» به دهن گیکي نووسا ویش دریژهی پيدا: «به سیکه ن، ئاغا یان، به س! دهرانم برپا به قسه کانم ناکه ن! ته نانه ت به قه د سهره دهرزیه کیش! خه تاي خو مه، خه تاي ئیوه نییه. نه ده بوو ئاوا حازرجواب بوايه م. بو؟ بو به و دانپيانانه و درکاندی رازی خو م بو ئیوه، خو م سووککرد؟ ئیوه به گالته ی دهرانن. ئه وه له چاوتاندا ده خوینمه وه. جه نابي دادوهر، تو بووی منت تووش کرد! ئه گهر ده توانی تی هه لکه له سروودی سهرکه وتن.... نه حله ت له ئیوه، هه مووتان ئه شکه نه گهرن!»

سهری داخست و هه ردوو دهستی به بهر چاوییه وه گرت. باز پرسه کان بیده نگ بوون. دوا ی ده قیقیه که سهری هه لینا و به توورپهی چاوی تیرین. خه م و نا هو میدی به روخسارییه وه دیار بوو. ئه وهنده مات و بیده نگ دانیشتبوو

دهتگوت ئاگای له دنیا نه ماوه. له م نیوه دا، ئه وان پیو یست بوو کوتایی به کاره کانیان بیتن. ده بوو خیرا ده ستبکه ن به لیپرسینه وه له شایه ده کان. سه عات بوو بووه هه شتی به یانی، له میژ بوو چراکانیان کوژاند بووه. میخیل ماکروویچ و گالگنوف، که له هه وه ل تا ئاخری لیپرسینه وه که به رده وام خویان به ژووریدا ده کرد و ده چوونه وه ده ری. ئیستا هه ردووکیان دیسان چوو بوونه وه ده ری. باز پرسه کانیش زور شه که ت دیار بوون. به یانییه کی لیل و خه ماوی بوو، هه ور ئاسمانی ته نیبوو و باران به خوړ ده باری. میتیا به چاوکی تووړه و خه ماوییه وه له پهنجیره که وه ده یروانییه ده ری.

کتوپر، له نیکولای پارفتوویچی پرسى: «ئیزن دهن له پهنجیره که وه چاو له ده ری بکه م؟»

نیکولای پارفتوویچ وه لامی دایه وه: «فه رموو، هه رچه نده ت پیخوشه چاو لیکه.»

میتیا هه ستا و پویی بو بهر پهنجیره که. باران به لیژمه دههاته خواری و له شووشه مه یله و سه وه که ی ددها. ریگا پر قوړو چلپاوه که ی ددهی به بهر پهنجیره که دا هاتبوو. دوورتریش، له و ته مه لیله دا ریزی ماله لارووخواه کان رهش و خه ماوی، له و بارانه دا رهشتر و پروخواوتر دیار بوون. میتیا بیرى له «فیسی قژ زیرین» و هه روه ها بریاره که ی خوی کرده وه که له گه ل یه که م گزنگی به گولله له خوی ددها. به بزه یه که وه به خوی گوت: «له به یانییه کی ئاوا دا ته نانه ت زور باشتریش ده بوو.» له نا کاو دهستی به رداوه و پرووی له «ئه شه که نه جه ره کانی» کرد و گوراندى:

- ئاغا یان، ده زانم فه وتاوم! به لام ئه و؟ پیملین، تکتان لیده که م، خو ئه ویش له گه ل من نافه وتی؟ خو ده زانن بیتاوانه، دویشه ویش که هاواریکرد: «هه مووی خه تای منه»، هوشی له سه رخو نه بوو! ئه و هیچ خه تایه کی نییه. ئه مشه و هه تا به یانی که له گه ل ئیوه دانیشتبووم، بیرم هه ر له لای ئه و بوو، زورم خه می ئه وه.... ده کری پیملین ئه و چ لیده که ن؟

دادوهر به تامه زوییه کی ئاشکراوه گوتی: «خه می ئهوت نه بی، دیمتری فیودورویچ. تا ئه م ساته هیچ به لگه یه کمان به دهسته وه نییه خو له کاری ئه و خاتوونه هه لقوتینین که تا ئه و راده یه هۆگریت پییه تی. دلنایم له داهاتووشدا هه روا ده بی و کارمان به سه ر ئه وه وه نییه... له و باره وه ئه وه ی له ده ستیشمان بی دریفی ناکه یین. خاترجه م به.»

— ئاغا یان، زۆرتان سپاس ده که م. ده زانم سه ره رای ئه و شتانه، ئیوه مرو فگه لیکی دروستکار و پرو پاستن. باریکتان له سه ر دلم سووک کرد... چاکه ئیستا ده بی چکه یین؟ من ئاماده م.

— ده بی په له بکه یین. ده بی هه رچی زووتر ده ستبه ک یین به لیپرسی نه وه له شایه ده کان. ئه م کاره ش ده بی به حزووری ئیوه به ریوه بچی، که وایه...

نیکو لای پارفنوویچ په ریبه نیو قسه کانی: «چاکتر نییه جارێ چایه ک بخوینه وه؟ پیموایه هه قی ئه وه مان هه یه!»

هاتنه سه ر ئه وه ی ئه گه ر چایی ئاماده بی له قاتی خواری (میخاییل ماکاروویچ بیگومان بو خواردنه وه ی چایی چووبووه خواری) چاییه ک بخو نه وه و پاشان «بچه وه سه ر لیپرسی نه وه که» و خواردنی ناشتاییش هه لگرن بو دهرفه تیکی له بار. وادیاره چایی ساز بووه و خیرا هیتایانه سه ری. نیکو لای پارفنوویچ به ریزه وه په رداخیکی چایی هه لگرت و خولکی کرد، میتیا لی وهرنه گرت. به لام پاشان خو ی داوای چایی کرد و په رداخیکی هه لقوړاند. زور شه که ت و بیه یزی ده نواند. کاتی که بیرت له هیز و گوړی ده کرده وه، قه ت پیتوانه بوو شه ویک خواردنه وه و دله خورپه ئاوا شوینی له سه ر داده نی. به لام هینه مان دوو بوو، هه ستیده کرد به زور سه ری راگرتووه و جار جار سه ری له گیزه وه ده هات و چاوی ریشکه و پیشکه ی ده کرد. به خو ی گوت: «تاویکی دیکه، ده که و مه ورینه کردن.»

شایه دانی پر معترسی (زاروکی به ستمزمان)

لیپرسینه وهی شایه دهکان دهستی پی کرد. به لام له سهر رهوتی پیشوو دریژه به چیروکه که مان نادهین. که وایه خو لهو باسه نادهین که نیکو لای پارفنوویچ هر شایه دیکي بانگده کرده ژووری، به پیداکرییه وه داوای لیده کرد، راست و رهوان و به بی پیچوپه نا و به ویزدانه وه شایه دییه که ی بدا و پاشان سویند بخوا، داوا له هه موو شایه دهکانیش دهکرا شایه دنامه که ئیمزا بکه ن و... هتد. ته نیا ئه وهنده دهلین که ئه وهی له کاتی لیپرسینه وهی شایه دهکاندا پیداکریی له سهر دهکرا، له بابته سی هه زار پۆبله که وه بوو. یانی دهیانپرسی ئه و پارهی دی میتیری فیودوروویچ مانگی پیشوو لیره، له ماکرویه خهرجی کردوه، سی هه زار پۆبل بووه یان هه زار و پینج سهد پۆبل؟ هه روه ها دوینی سی هه زار پۆبل، یان هه زار و پینج سهد پۆبلی خهرج کردوه؟ به داخه وه هه موو شایه دییه کان به زهردی میتیا بوو. ته نانه ت تاقه شایه دیک به قازانجی ئه و نه دوا و هیندیکیان شتی وایان دهگوت، که تا رادهیه ک هیوا بروای کردبوو. قسه کانیشیان ته و او به دژی قسه کانی میتیا بوو. یه که م شایه د که لیپرسینه وهی لیکرا، تریفون بوریسیچ بوو. کاتیک له هه مبه ر بازپرسه کاندا راوه ستا، ریزه یه ک شهرمی حزووری نه بوو و دهگوت میشیکیشی میوان نییه. به پیچه وانه له هه مبه ر تومه تباردا قه لافه تیکي وشک و تووره ی به خویه وه گرتبوو که راستوژی و قورده ده ماخییه کی تایبه تی پیوه دیار بوو. هه تا قسه یان لینه پرسیبایه نه ده دوا، ئه ویش زور وشیار و له سه ره خو وه لامی ده دانه وه. زور به دلنایی و لیپراوانه شایه دیی دا که مانگی

پیشوو له سى هه زار پوڤلى كه متر خه رجه نه كړدوو. خه لكى ئاواييش به درشت و ورده وه شايدى ددهن كه به گوڼى خوځيان له ديميتري فيودوروويچيان بيستوو. «هر ئه وهى بو ئه و كچه قهره جانهى خه رجكرد و پييدان، ده توانم بللم هه زار پوڤل ده بو.»

وه لامى خه مېارانهى ميتياش ئه مه بو: «پيموانيه پينج سه د پوڤلم به و كچانه دابى. به داخه وه ئه و كاته نه مېژارد، چونكه مه ست بووم...»

ميتيا له سه ر لاشان و پشت به په رده كه دانېشتبوو. مات و بېدهنگ گوڼى راگرتبوو، به حاله تيكى خه مېار و بېهيزه وه ده تگوت ده لى: «چش، هه رچى ده لىلى بيلى. ئيتر بو من فه رق ناكا.»

تريفون بو ريسيچ لېبراوانه هه ليدايه: «ديميتري فيودوروويچ، هه زار پوڤل زياتر بو ئه و كچه قهره جانه خه رجكرد. وهك گه لا تالو پارته فرى دده و ئه وانېش هه لېانده گرتوه. ئه وان تاقيكى خوږى و دز بوون، ئه سپ دز، لېره نه ماون ئه و قهره جانه دده خوځيان شايد دييان دده چه نده يان پاره لى ودرگرتووى. خوږم پاره كه م به ده سته وه دى - نه مېژارد، راستيه كه دى نه ته يشت - به لام به ديتنى بوم دهر كه وت هه زار و پينج سه د پوڤل ده بوو... به لى هه زار و پينج سه د! خو نه دى وېدى نيم پاره م نه ديېى. سه رم له پاره دهر ده چى...»

به لام سه بارته به پاره دى خه رجكراوى شه وى رابردوو، گوتى ديميتري فيودوروويچ له گه ل گه يشتنى بو ئېره پينگوتووه سى هه زار پوڤلى له گه ل خوى هيناوه.

ميتيا گوتى: «تريفون بو ريسيچ، ئيتر وادياره له گه لمان پيكنايه دى. كوا من گوم سى هه زار پوڤلم هيناوه؟

- چوڼ نه تگوت. ئاندرېش له وى بوو گوتت. خو ئاندرې هه ر لېره يه. بانگيكه ن با بى. له سه رسه را كاتيک چاوت به دووگى گورانبيژ و سه ماكه ركه ان كه وت، هاوارت كرد شه ش هه زار پوڤل لېره خه رج ده كه دى.

ئىستىپان و سىمۆنىش گوييان لىبوو، پيووتير فۆمىچ گالگائوفىش ھەر ئەو
كاتە لە پەنات راوہستابوو. پەنگە لەبىرى مابى....

شاھەدى لە سەر «شەش» ھەزار رۆبل شوئىنىكى سەيرى لە سەر
ھەردوو بازىرسەكە دانا. بەو حىسابە تازە گەشانەو، سى و سى دەبىتە
شەش، سى ھەزار ئەو كاتە و سى ھەزار ئىستا دەبىتە شەش ھەزار، ئەو
پوون و ئاشكرا بوو.

ئەو كەسانەى تريفون بۆرىسىچ ناوى ھىنان، لى پرسىنەو ھيان لە گەل كرا.
ئىستىپان و سىمۆن و ئاندري، بە گومانەو قسەكانى تريفون بۆرىسىچيان
پشتراست كردهو. بازىرسەكان بە وردى دەمەتەقىى مېتيا و ئاندرىيان
نووسى كە كاتى ھاتن بۆ ماكرۆيە لە رېگا كردهويان: «من دىمىترى
فىودوروويچ دەچم بۆكۆ؟ بۆ بەھەشت يان دۆزەخ؟ وەك بزانى لەو دونيا
دەبەخشرىم يان نا؟» ئىپۆلىت كىرلۆويچ «رەوانناس» بە بزەيەكى نەرمەو
ئەو ھى بىست و لە كۆتايىدا پىشنىارى كرد كە ئەو قسانەى تايبەت بەو
بابەتەن كە دىمىترى فىودوروويچ دەچى بۆكۆ، و اچاكە «لە پەروەندەكەدا
تۆمار كەن.»

گالگائوفيان بانگكرد، گرژ و بەدخولق ھاتە ژوورى و واى قسە لە گەل
بازىرسەكان كرد كە دەتگوت بە عومراتى خۆى نەيدىون، ئەگەرچى پىكەو
دۆست و ئاشنا بوون و ماوہيەكى زۆر بوو ھەموو پۆژىك دەچوو بۆلايان.
بەم شىوہيە دەستىكرد بە قسەكردن كە «ھىچ شتىك لەوبارەو نازانى و
ناشېھەوى بزانى.» بەلام دەرکەوت كە ئەويش نەقلى «شەش» ھەزار رۆبلى
بىستو، دانى پيانا كە لەو كاتەدا لەو نزيكانە راوہستاو. بەلام تا ئەو
جىيەى لەبىرى بى و توانىيىتى بىيىنى، «نەيدەزانى» مېتيا چەندەى پارە بە
دەستوہ بوو. راستى ئەو ھىشى گوت كە لەھىستانىيەكان لە كايەى پەپىندا
گزەھيان كردهو. لە وەلامى پرسىارە پەيتا پەيتاكانياندا گوتى كە دواى
و دەرنانى لەھىستانىيەكان، نيوانى مېتيا و ئاگرافنا ئەلسكاندرفنا خۆش بوو
و ئاگرافنا گوتوويە ئەوى خۆش دەوى. زۆر بە ئارامى و پىزەوہ ناوى

ئاگرافنا ئەلکساندرفناي ھيٺا، ۋەك ئەۋەدى خاتوونىكى بەرپىز بى و جارېكىش ئىزنى بە خۆى نەدا گرووشنكاي پېئىلى. ئەگەرچى زۆرى پىناخۆش بوو شايەدى بدا، بەلام ئىپۆلىت كىرېلوۋىچ لىپرسىنەۋەدىكى تىر و تەسەلى لەگەل پىكھىنا. ھەر بە ھۆى ئەۋىشەۋە تەۋاى وردەكارىيەكانى ئەۋ شەۋەدى بۆ دەرکەۋت كە ۋەك دەلېن «ئەشقنامەى» مېتىاي پىكھىنا. مېتىا بۆ تاقە جارېكىش نەپەرپىيە نىۋ قسەكانى گالگانوف. ئاخىرى ئىزنىان پىدا مەرەخەس بى و ئەۋىش بە رىق و توورپىيەكى ئاشكراۋە لە ۋەتاغەكە چوۋە دەرى.

لىپرسىنەۋەدىان لەگەل لەھىستانىيەكانىش كرد. ئەگەرچى لە ۋەتاغەكەياندا خۇيان لە پىخەف خزاندىبوو و ئەۋ شەۋە خەۋ نەچوۋوبوۋە چاۋيان و لەگەل گەشىتنى ئەفسەرانى پۇلىس بەپەلە خۇيان پۆشتە كردهۋە و خۇيان ئامادە كرد، چونكە دەيانزانى بانگيان دەكەن بۆ لىپرسىنەۋە. بە لووت بەرزىيەكى تىكەل بە ترسەۋە شايەدىيان دا. لەھىستانىيى وردىلە دەرکەۋت كە ئەفسەرى خانەنشىنكراۋ، كە ۋەك جەرپراخى ئەرتەش لە سىبىريا خزمەتى كردهۋە. ناۋى مووساىالۋوۋىچە. پان وىرۋبلىفسكىش دەرکەۋت ددانسازىكى بى ئىجازەنامەيە. ئەگەرچى پارفنوۋىچ پىرسىارى لىكردن، بەلام ھەردوۋىكان ۋەلامەكانىان بە مىخايىل ماكاروۋىچ دايەۋە، كە لە سوۋچىك راۋەستابوو. لەبەر نەزانى ئەۋىيان ۋەك كەسايەتپىيەكى مەزن و گرېنگ ھاتە بەرچاۋ و لەگەل ھەر وشەيەك «پانىيە سەرھەنگ» يان پىدەگوت. دواى چەند جار نارەزايەتى لە لايەن مىخايىل ماكاروۋىچەۋە تىگەيشتن كە دەبى كاتى ۋەلام دانەۋە پوۋ بىكەنە نىكۇلاى پارفنوۋىچ. دەرکەۋت كە زمانى پوۋسى زۆر بە چاكى و بىھەلە دەزانن و تەنيا تۆزى زاراۋەكەيان جىاۋازە. پان مووساىالۋوۋىچ ۋەھا بە گەرموگورى و لەخوبايىانە باسى پىۋەندىي خۆى و گرووشنكاي كرد كە مېتىا خۆى پىرەنەگىرا و ھەستا سەرپى و گوتى ئىجازە نادا ئەۋ «ھىچۋوۋچە» لە حوزوورى ئەۋدا ئاۋا قسە بكا! پان مووساىالۋوۋىچ سەرنجى حازرىانى بۆ وشەى «ھىچۋوۋچ» پاكىشا و داۋاى لىكردن لە شايەدنامەكەدا تۆمار كرى. مېتىا بە توورپىيە گوتى:

- ئەو ھېچوچوچە! ھېچوچوچ! ئەو بنوسن. ھەروەھا بنوسن كە
 سەرەرای بوونی شایەدنامەش ھیشتا دەلیم خویرى و ھېچوچوچە!
 نیکولای پارفنوویچ ئەگەرچى ئەو وتەيەى لە شایەدىنامەكەدا نووسى
 بەوپەرى شارەزاییەو بەرپۆەبەرایەتى خوى نیشاندا. دواى سەرکۆنە کردنى
 میتیا، ئەو بەشەى لیپرسینەو ەكەى ھەلبرى كە پتوہندى بە لایەنى ئاشقانەى
 پەروەندەكەو بوو و بەپەلە چووہ سەر لایەنە بنەرەتیپەكانى. یەكئ لە
 شایەدیپەكانى پیاوانى لەھىستانى سەیر سەرنجى بازپرسەكانى
 راكیشا: ئەویش ئەوہ بوو كە ھەر لەم ژوورەدا، میتیا ھەولیداوہ
 پان مووسايلوویچ بكړى و سى ھەزار رۆبلى پىپشنيار کردبوو كە دەست لە
 گروشنكا ھەلگرى. ھەوتسەد رۆبلى بىحانە دەداتى و «رۆژى دوايش»
 دوو ھەزار و سى سەد رۆبلى دیکەى دەداتى. میتیا سویندى خواربوو كە ئەو
 پارەيەى لە ماكرۆيە پىنيیە، بەلام لە شار ھەيەتى. میتیا ھەلدايە نەمگوتوہ
 ھەتمەن لە شار پاشماوہى پارەكەى دەدەمى. بەلام پان ویرۆبلیفسكى
 شایەدى دۆستەكەى پشت راست کردوہ و میتیا دواى تاوى بیرکردنەوہ، بە
 مپرومۆچى دانى پيانا كە شایەدى ئەو لەھىستانىيانە رەنگە راست بى و ئەو
 لەو كاتەدا تووشى شلەژان بووبى و لەوانەيە ئەو قسەيەى کردبى. دادوہر
 ەك چەققە بەو شایەدیپەوہ نووسا. وا دیاربوو ئەم بابەتەى بۆ محاکمەكە
 داناوہ. (ئەوان لە راستیدا بەو ئاكامە گەيشتن) كە نیوہى يان بەشيك لەو سى
 ھەزار رۆبلى وەدەست میتیا كەوتوہ، لەوانەيە لە راستیدا لە شوینىك لە
 شارى، يان تەنانەت، رەنگە لیڤرە لە ماكرۆيە شاردرایتەوہ. ئەم خالەش ئەو
 راستیپەمان بۆ پروندەكاتەوہ كە بۆ تەنیا ھەشت سەد رۆبلىيان بە دەست
 میتیاوہ دیوہ، راستیپەكە بۆ دادوہر بۆتە ھوى سەرەگىژە. ئەم راستیپەش
 تەنیا شایەدیپەك بوو كە سەرەرای بىپایەخ بوونەكەى، تا ئیستا بە قازانجى
 میتیا دەبوو. بەلام ئەم شایەدیپە كە بە قازانجى ئەو بوو، خراپ بووبوو. لە
 وەلامى لیپرسینەوہى دادوہردا كە ئەو دووھەزار و سى سەد رۆبلى لەكوئ
 پەیدا دەكا، چونكە گوتبووى لە ھەزار و پینج سەد رۆبلى زیاتر نییە، میتیا بە

دَلْنیاییه وه وه لَامی دایه وه که قهستی پِیشنیاری پاره به «له هیستانی وردیله» نه بووه. به لکو قه باله ی فره می گوندی چیرماشنیا بووه، هر ئه و ماف و هه قه ی به سامسانوف و مادام خوخلاکوفی پِیشنیار کردبوو. دادوهر به و «ته فرهدانه ساویلکانه یه» بزه ی هاتی.

- یانی پیتوابوو موسایالوو یچ ئه و قه باله یه به جیی دوو هزار و سی سه د رۆبل پاره ی نه غد قه بوولده کا؟

میتیا به تینوگورپکه وه گوتی: «جا دیاره قه بوولیده کرد، دَلْنیام. ئاخر له وانه بوو نه ک دوو هزار، به لکو چوار یان شه ش هزار رۆبلی وه گیر که وئ. دهیتوانی وه کیلی شاره زا و ته ماحکار و له هیستانی و جووله که ی پووله کیی بۆ بگری و جگه له سی هزار رۆبل ته وای ملکه که له چنگ پیره پیاو ده رهیتی.»

شایه دیی پان موسایالوو یچ، هه لبه ت زۆر به وردی له شایه دی نامه که دا تۆمار کرا. دوا ی ئه وه ش له هیستانییه کان مه رهخه س کران. به لام باسیک له گزه کردن له قوما رکه یاندا نه هاته گورپی. نیکولای پارفنوو یچ ته وای لیان رازی بوو و نهیده ویست به قسه ی بی سه روبه ره نارحه تیان بکا، سه ره رای ئه وه ش، کیشه که یان ته نیا له سه ر گزه یه کی گه و جانه بوو، له کاتی مهستی و قوماردا ئه و گزی و فزیانه هر ده بن. ئه و شه وه به ئه ندازه ی کافی عه یشونو شیان کردبوو... هر بویه دووسه د رۆبل له گیرفانی له هیستانییه کاندا مابوو که به فیل و گزه بر دبوویانه وه.

پاشان ماکسیموفی پیر بانگرا. به ترس و له رزه وه هاته ژووری و به هیواشی هاته پِیشی. زۆریش په روش و ئالوز دیار بوو. تا ئیستا له قاتی خوار ی له گه ل گرووشنکا کر که وتبوو و وه ک که ر و لال له سووچیک هه لکور مابوو، هر وه ک دواتر میخاییل ماکاروو یچ گوتی: «جاروبار دهستی ده کرد به پرووکه پرووک و به ده سره یه کی شین فرمیسه کانی ده سپی.» تا وایلیدی گرووشنکا ده سته دکات به ئارام کردنه وه و دلدا نه وه ی. پیره پیاو خیرا دانپیانا که تووشی هه له بووه. «به هو ی ده سته نگ ی و هه ژاری» ده رۆبلی له

دیمیتري فیودوروویچ قهرز کردووه و نامادهیه بیداته‌وه. له وه‌لامی پرسیارى نیکولای پارفنوویچدا که لټی پرسى چه‌ندهت پاره به ده‌ست دیمیتري فیودوروویچه‌وه دیوه، چونکه کاتى وه‌رگرتنى ئەو ده رۆبله له هه‌موو که‌سیک باشتتر توانیویه پاره‌کانى ببینی. زور به دلنیاى و لټپراوانه گوتى «بیست هه‌زار رۆبل.»

نیکولای پارفنوویچ، به بزه‌یه‌که‌وه پرسى: «قەتت بیست هه‌زار رۆبل دیوه و ده‌زانى چه‌که‌ی بیست هه‌زار رۆبلى چه‌نده ده‌بى؟»
- ئەى چۆنم نه‌دیوه، قوربان، به‌لام نه‌ک بیست هه‌زار، به‌لکو هه‌وت هه‌زار، ئەویش ئەو کاته بوو که ژنه‌که‌م ملکه‌که‌مى له گره‌و نا. ته‌نیا ئیزنى ده‌دا له دووره‌وه ته‌ماشایکه‌م و به‌ بۆنه‌ی ئەوه‌وه قۆره‌ده‌ماخانه‌ فیزی به‌سه‌ردا لیده‌دام. چه‌که‌یه‌کى گه‌وره‌ بوو، هه‌مووشى گه‌لای گول به‌پشت بوو. گه‌لاکانى دیمیتري فیودوروویچیش گول به‌پشت بوون.

ئەویان زور ماتل نه‌کرد. ئاخىر تۆره‌ی گرووشنکا هات. نیکولای پارفنوویچ ته‌واو نیگه‌رانى ئەوه‌ بوو هاتنى گرووشنکا شوین له‌ سه‌ر میتیا دانى، بۆیه وه‌ک ئامۆژگارى چه‌ند وشه‌یه‌کى درکاند به‌ گوێى میتیادا، به‌لام ئەو سه‌رى داخست و تییگه‌یانده‌ که «کټشه‌ و هه‌را ساز ناکه‌م.» میخاییل ماکاروویچ، خۆى له‌گه‌ل گرووشنکا هاته‌ ژوورى و رینوینى کرد. گرووشنکا به‌ ناوچاوانىکى گرژ و خه‌مباره‌وه، که‌ تا راده‌یه‌ک ئارامى ده‌نواند، هاته‌ ژوورى و به‌ ئارامى له‌ سه‌ر کورسیله‌یه‌ک دانیشته‌ که‌ نیکولای پارفنوویچ خولکى کرد له‌سه‌رى دانیشى. به‌جاری رهنگى هه‌ل‌ب‌ز‌ک‌ابوو، ده‌تگوت سه‌رمایه‌تى. شاله‌ ره‌ش و گرانبایه‌که‌ى له‌ ملی پټچابوو. تاویاوێکى ئارام دایگرتبوو - یه‌که‌مین دیارده‌ی نه‌خۆشینیکی درێژخایه‌ن که‌ دواى ئەو شه‌وه‌ تووشى بوو. ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ، به‌ پوانینیکی جیددى و هه‌لسووکه‌وتیکی نه‌رموونیان، شوینىکی قوولى له‌ سه‌ر دادوه‌ره‌کان دانا و ته‌نانه‌ت نیکولای پارفنوویچ هه‌تا رادیه‌ک دل‌ى بۆى ده‌کورك‌اند. خۆى دواتر کاتیک باسیکرد، دانى پيانا که‌ تا ئەو کاته نه‌یزانیوه «ئەو ژنه‌ چه‌نده‌ جوانه‌،» چونکه‌ پټشتریش چه‌ند جار دیتبووى، هه‌میشه‌ش به‌

چاوی سەلیتەیه کی لادیی چاوی لیکردبوو. تەنانتە دواتر لە کۆرپیکی ژنانیشدا
 کە باسی ئەو خاتوونە ھاتبوووە گۆرێ، شەیدایانە گوتبووی: «ئەو ژنە خاوەنی
 ھەلسوکەوت و کەسایەتیە کە تەنیا لە ژنانی نەجیمزادە و خانەدان
 دەوەشینتەو» بەلام ژنان بەو وتە یە تیکچوون و لەپێوە پێیانگوت «شەیتانی
 دلتەر». گرووشنکا، ھەرکە پێی نایە ژوورەکەو، تەنیا چرکە یەک چاوی لە
 میتیا کرد میتیاش شلە ژاوانە چاوی تێپری. بەلام روخساری ئارامی گرووشنکا
 خێرا دلنای کرد. دواي لیپرسینەو و وریایی پێدان کە ناتوانی حاشا لە ھیچ
 شتیەک بکا، نیکۆلای پارفتوویچ تۆزی بە گومانەو، بەلام بەوپەری پێز و
 ئەدەبەو، پرسیی لەگەڵ سەروانی واز لە ئەرتەش ھیناو، دیمیتری فیودوروویچ
 کارامازوف، چ دۆستایەتیەکیان ھەیە. گرووشنکاش بە لەبزیکی ئارام و
 خاترجەمەو وەلامیدایەو:

ـ ئاشنامان بوو. لە ماوەی مانگی رابردودا وەک ئاشنا دەھات بۆ دیدەنیم.
 لە وەلامی پرسیارەکانی دیکە یاندا بە روونی و راشکاویەکی تەواو گوتی
 ھەرچەند «جاروبار» کەوتبوو بەر دلی، بەلام ئاشقی نەبووبوو، «زیاتر بۆ
 ئەوەی داخی خۆمیان پێ برێژم و پێیانرابوێرم، دلی ئەویش و دلی باوکیشیم
 رفاندبوو.» بۆشی دەرکەوتبوو کە میتیا بەخیلی بە فیودورپاولوویچ و ھەموو
 کەسیکی دیکە دەبا، بەلام مەبەستی تەنیا ئەو بوو پێیانرابوێری. قەتە قەستی
 ئەوەی نەبوو بچی بۆلای فیودورپاولوویچ تەنیا ویستوویە سەر بخاتە سەری
 و پێیپێکەنی. «لە ماوەی مانگی رابردودا بیرم لە ھیچکامیان نەکردۆتەو و
 تەنیا چاوەروانی پیاویکیتر بووم کە زۆری خراپە دەرھەقم کردوو.» لە
 کۆتایشدا گوتی: «بەلام پێموايە ھیچ پێویستیەک ناکا لەوبارەو ھەلمپچن، یان
 من وەلامتان بدەمەو، چونکە ئەو شتانە پێوەندی بە خۆمەو ھەیە.»

نیکۆلای پارفتوویچ لەپێوە تیگەیشت و ئیتر لە سەر ئەو باسە نەرۆیشت،
 لایەنی «ئەویندارانە» پەرودەدەکی بەردا و ھاتە سەر پرسیارە گرینگەکان،
 یانی سەبارەت بە سنی ھەزار رۆبلەکە. گرووشنکا بە دلنایییەو گوتی: «لە
 یەکەمین عیشونۆشماندا، واتە مانگی رابردوو لە ماکوویە، بە خاترجەمی سنی

ههزار رۆڤل خه رجکرا، ئه گهرچی خۆم پاره کهیم نه بژاردوو، له زمانی دیمیتری فیودوروویچ بیستوووه که سێ ههزار رۆڤلی خه رجکردوو. «
 دادوهر به په له پرسیی: «ئوهی ته نیا به تو گوت، یان له لای که سێکی تر، یان بو که سانیکێ تری باسکرد و تو به هه لکه وت گوتی لیبوو؟»
 گرووشنکا له وه لامي ئهو پرسیاره شدا گوتی که هه م له لای ئه موئهو، هه م کاتیک به ته نیاش بوون ئوهی لییبستوووه.
 دادوهر پرسیی: «ئوهی ته نیا جاریک یان چه ند جار به ئیوه گوت؟» بۆشی ده رکه وت که میتیا چه ن جاری ئوه به گرووشنکا گوتوووه.
 ئیپۆلیت کیریلوویچ ئه م شایه دییه ی زۆر به دل بوو. کاتیک زیاتر درێژه یان به لیپرسینه وه که دا، پروون بۆوه که گرووشنکا ده زانی ئهو پاره یه ی له کوئ وه دسته وتوووه، یانی ده زانی که «دیمیتری فیودوروویچ سێ ههزار رۆڤلی له کاترینا ئیوانا وه رگرتوووه.»
 - وه ک له بیرت بێ تا قه جاریکیش لیت نه بیست که سێ ههزار رۆڤلی که متر خه رجکردبێ، یان نیوه ی ئهو پاره یه ی پاشه که وت کردبێ؟
 گرووشنکا وه لامي دایه وه: «نا، قه تم لینه بیستوووه.»
 جگه له وه ش گوتی که میتیا له ماوه ی مانگی پابردوودا زۆر جار گوتوووه تا قه کوپکیکیشی نییه. له کوتاییشدا گوتی: «هه میشه چاوه پوانی هه لیک بوو بریک پاره له باوکی بستینی.»
 نیکۆلای پارفوویچ گوتی: «قه ت له لای توو... به هه لکه وت، یان له کاتی توو ره بیدا، نه یگوتوووه باوکی ده کوژی؟
 گرووشنکا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «با، گوتوووه.»
 - جاریک یان چه ند جار؟
 - چه ندین جار، ئه وه ندیه ی رقی هه لده ستا ئوه ی ده گوت.
 - تو قه ت باوه رت ده کرد کاریکی وا بکا؟
 گرووشنکا به خاترجه می وه لامي دایه وه: «به هیچ شیوه یه ک. ئیمانم به دله که وره که ی بوو.»

میتیا له ناکاو گوراندی: «ئاغایان ئیجازه بفرمون، ئیجازه بفرمون با له
حزووری ئیوهدا شتیک به ئاگرافنا ئەلکساندرفنا بلیم.»

نیکولای پارفتوویچ گوتی: «فرموو.»

میتیا له سەر کورسییه که ههستا: «ئاگرافنا ئەلکساندرفنا! ئیمانته به خودا و
به من ببی که دهستم له کوشتنی باوکمدا نییه!»

میتیا دوای ئەو قسانه له سەر جیگا که ی خۆی دانیشتهوه. گرووشنکا ههستا
سهرپی و به ئەدهبانه له هه مبه ر په یکه ره ی پیروژدا خاجی خۆی کیشا و به
دهنگیکی بوغز گرتووهوه گوتی: «خودایه گیان، زۆر شوکر.» پاشان پرووی له
نیکولای پارفتوویچ کرد و درێژه ی به قسه کانی دا: «ئهو قسه ی ئیستا کردی،
راسته، باوه ری پێکه ن، من چاک ی ده ناسم. زۆرجار به گالته یان له کاتی
رقه هستان و خیشه سه ریدا قسه ده کا، به لام له هه مبه ر ویژدانیدا سه ره رپۆ
نییه، پی له ویژدانی خۆی نانی. به راستیه تی، بروای پێکه ن.»

میتیا به دهنگیکی بوغز لی نیشتووهوه گوتی: «ئاگرافنا ئەلکساندرفنا، سپاست
دهکه م، ورهیه کی تازته وه به ر نامه وه.»

بیمه سه ر باسی ئەو پارهییه ی شهوی رابردوو خه رجکراوه، گرووشنکا
گوتی نازانی چهنده بوو، به لام بیستبووی میتیا به چه ند که سی گوتووه سی
هه زار پۆبلی پێیه. له وه لامی ئەو پرسیا ره شدا که ئەو پارهییه ی له کو ی
وه ده ست که وتووه، گرووشنکا گوتی له میتیا ی بیستووه که ئەو پارهییه ی له
کاترینا ئیوانا «دزیوه» ئەویش له وه لامی میتیادا گوتوویه نا نه تدزیوه و ده بی
به یانی بچی بیده وه. له وه لامی پرسیا ری دادوهردا که ئەو پارهییه ی میتیا
گوتبووی له کاترینا ئیوانای دزیوه، هه ر ئەو بره پارهییه بوو که دوینی
خه رجیکردبوو، یان مانگی پێشو وه مووی له ئاو کردبوو، گرووشنکا گوتی
مه به سته ی ئەو پارهییه بوو که مانگی رابردوو خه رجی کردووه، یانی وا له
قسه کانی تیگه یشتن.

ئاخری ده ستیان له کۆل گرووشنکا کرده وه و مه ره خه سیان کرد. نیکولای
پارفتوویچیش له پرووی دلسۆزییه وه پێیراگه یاند که ده توانی بگه رێته وه بۆ

شاری، ئەگەر خزمەتیکیشی لە دەست دێ، بۆ وینە بەکرێ گرتنی عارەبانە، یان ئەگەر پێویستی بێ پارێزەری لەگەڵ بنێری....

گرووشنکا دەستی بە سینگییەوه گرت و وێرای کړنۆش گوتی: «پەر بە دل سپاست دەکەم، من لەگەڵ ئەو کابرا پیرە دەرومەوه، ئەویش لەگەڵ خۆم دەبەمەوه بۆ شاری، ئەگەر ئیجازەش بفرمۆن، جارێ لە خوارەوه چاوەڕێ دەبم با بزانم ئاکامی دادگایی کردنەکە ی دی میتری فیۆدورۆویچ دەبێ بەچی.»

گرووشنکا چوو دەری. میتیا ئارام و شادی دەنواند، بەلام تەنیا چەند چرکە ی خایاند. بەهۆی بیهیزی و خەمیکی ئاوێتە ی دلەخورپەوه هەستی بە ئازار و خەفەت دەکرد. لەبەر شەکەتی چاوی هەلنەدەهات. ئاخری لی پرسینەوه ی شایە دەکانیش تەواو بوو. باز پرسەکان دەستیانکرد بە پێداچوونەوه ی پەرەندەکە. میتیا هەستا سەرپێ، لە کورسییەکە ی دوور کەوتەوه و چوو سووچیکی لای پەرەدەکە، لە سەر سندوقیکی گەورە ی فەرشکراو راکشا و لەرێوه خەوی لیکەوت.

خەونیکی سەیری دی، خەونەکە ی بە تۆزیش پێوەندی بەو کات و شوینەوه نەبوو. لە شوینیک بوو بە ناوی ئیستەپ کە لەمیژ بوو لەوئ دامەزراوو، بە سواری دەچوو، لادینیەک بە سواری عارەبانە یەکی دوو ئەسپ بە نیو بەفر و قور و زیلاقەدا دەبیرد. سەرما ی بوو، سەرەتای مانگی نوامبر بوو. شلێوه ی دەکرد و عەرزی بووبوو یە کپارچە قور و لیتە و بەفر و زلچە ی دەهات. کابرای عارەبانە چی بە پرتاو لینی دەخوری و خەرەزەنگی هەلنەسووران. ریشیکی بۆز و درێژی هەبوو. پیر نەبوو، پەنجا سالی تەمەن بوو و کەپەنکی لەبەردا بوو. لە دوورەوه گوندیک دیاربوو. میتیا لە دوورەوه تاپۆی مالهەکانی دەدی رەش دەچوونەوه. نیوه ی مالهەکان سووتابوون و دەستەک و کاریتە ی سەربانەکانی بە نیوه سووتای و رەش داگەراوی وەدەرکەوتبوون. کاتیک گەیشتنە نیو دی، ژنای گوندنشین لە سەر رینگاکە ریزیان بەستبوو، ریزیکی دوور و درێژ، ژنەکان زۆر بوون و هەموویان لەر و وردیلە بوون، دەمووچاویان قاوه یی بوو، بەتایبەت ئەو ژنە درێژ و رەقەلە ی لە قەرەاغەوه

راوهستا بوو و چل سالانی دهنواند، به لامل بهو روخساره دريژوکه و له جه روه له وه دهچوو له بيست سال زياتر نه بئ. کورپه يه کي ساوای به باوه شه وه بوو. مه کي نه و ژنه ده بئ وشکي کړد بئ و تتوکي شيري تيدا نه بئ. زاروکه ش زووقه زووق ده گريا و باسکي پروت و چکوله و مشته ورديله کاني دهجوولانده وه که سهرما ردهش و شيني هه لگيرابوون.

ميتيا، که هه روا به پيکه نينه وه به لايندا تيده پهری، پرسبي: «بو ده گرین؟ بو ده گرین؟»

عاره بانه چي وه لامي دايه وه: «نه و منداله به سته زمانه ده گري.»
به جاري شويني له سهر ميتيا دانا که به شيويه کي لاديبيانه گوتي نه و «منداله به سته زمانه» له لايه کي تره وه نه و وشه يه شي پي جوان بوو. ده تگوت دلسوزييه کي زياتري پيوه يه. ميتيا گه و جانه دووپاتي کړده وه: «ناخر بو ده گري؟ بو بازوله چکوله کاني پروته؟ بو دايئاوشن؟»
- به سته زمانه سهرمايه تي، جلو به رگه کاني چکوله ن و گهرمي دانا هينن.

ميتيا گه و جانه پيدا گري کړد: «ناخر بو؟ بو؟»
- خه لکي که هه ژارن ماله کانين سووتاوه. نانين نييه. خه ريکي سوالن. چونکه مالو حاله که يان سووتاوه و ناوړه بوون.

ميتيا وهک نه وه ي ديسان تيگه يشتبي گوتي: «نا، نا. پيمبلي نه و دايکه هه ژارانه بو له وي راوه ستاون؟ بو فه قيرن؟ نه و منداله به سته زمانه بو فه قيره؟ ئيستپ بو ناوا بئ داهاته؟ نه وانه بو يه کتر له باوهش ناگرن و يه کتر ماچ ناکه ن؟ بو به شادي تي هه لئا که نه له گوراني شادي؟ بو چاره پهرشي و ليقه و ماوي به و دهرده ي بردوون و رهنغيان ردهش داگه راوه؟ بو خوراک به و منداله به سته زمانه ناده ن؟»

هه ستيشي ده کړد که پرسيا رده کاني بيمانا و ناماقوولانه ن، به لامل پي خوشبو و پرسبي و ده بوو نه و پرسيا رانه ش بکا. هه روه ها هه ستيده کړد، هه ستي دلسوزي خه ريکه له ناخه وه هه لي ده چوقيني، نه گه رچي به عومراتي نه و هه سته ي نه نه زموو بوو. گرياني ده هات، ده يو يست کاري کيان بو بکا، بو نه وه ي نه و

زاروکه به سته زمانه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی ئیتر ئه و دایکه ره شتاله ی مه مکی وشکی کردووه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی له و کاته وه ئیتر که س فرمیسکه هه لئه وه ریڤی. ده یویست له ریوه و بی له به رچاو گرتنی کۆسپ و ته گهره، به ته وای ئه و توانا و بیباکیانه وه که له مالبا تی کارامازو فدا یه، ئه و کاره بکا.

گو یی له دهنگی ناسک و پر ههستی گرووشنکا بوو له په نایدا گو تی: «منیش له گه لت دیم. ئیتر تا ئاخری ته مه نم ده ست لئ هه لئا گرم، منیش له گه لت دیم.» پر شنگیک دلی روونکرده وه، هه ولیدا به ره و تیشکه که برواته پی شی و به ئا واته وه بوو بژی، زیندوو بی و برواته پی شی، به ره و ئه و تیشکه تازه برواته پی شی که بانگی ده کا، په له بکا و هه ر ئیستا به له ز و خیرا وه ریکه و ی و برواته پی شی.

که چاوی هه لینا و له سه ر سندو قه که دانیش ت، به سه رسو و پرمانه وه گو تی: «چی! کو ی؟» وه ک ئه وه ی وه هوش هات بیته وه، بز هیه کی پر له شادی که وته سه ر لیوی. نیکو لای پار فنو ویچ له ژو ورسه ری را وه ستا بوو، پی شنیاری پی ده کرد گو ی له شایه دنامه که بگری که به دهنگی به رز ده خو یندری ته وه. وا ژو ی بکا. میتیا پی و ابو سه عاتی ک یان زیاتر خه وتو وه. به لام گو یی له دهنگی نیکو لای پار فنو ویچ نه بوو. له نا کاو ئه م راستییه سه رنجی پاکیشا که بالنجی کی له ژیر سه ر دایه. چونکه ئه و کاته ی شه که ت و ماندوو له سه ر سندو قه که پا لکه وت ئه م بالنجه ی له ژیر سه ردا نه بوو.

به دهنگی کی بو غز گرتوو و سپاس و پی زانی نه وه، وه ک ئه وه ی زو ری دلسو زی بۆ کرابی، ها واری کرد: «کی ئه و بالنجه ی نایه بن سه رم؟ کی ئه و چا که یه ی له گه ل کردم؟» نه یزانی ئه و که سه دلوثانه کی بووه، رهنگه یه کی ک له شایه ده گوند نشینه کان، یان میرزا وردی له که ی نیکو لای پار فنو ویچ له رو ی دلسو زییه وه ئه و بالنجه ی نابیته ژیر سه ری، کو لی گریان سه رتا پای وه له رزین خستبوو، پو یی بۆ لای میزه که و گو تی هه رچی بلین وا ژو ی ده کم.

به دهنگی کی غه ریب و رو خساری کی گه شا وه وه که ویده چوو به هو ی شادییه وه بی، گو تی: «ئا غایان، خه ونی کی چاکم دی.»

میتیا دمه بن و دمړوڼ

دوای ئیمزا کردنی شایه دنامه که، نیکولای پارفنوویچ به فیز و قورساخییه که وه پړووی له تومه تبار کرد و بریارنامه که ی بۆ خوینده وه. له ویدا هاتبو که فلان سال و فلان پوژ له فلان شوین، بازپرسی فلان دادگا، دوای لیپرسینه وه له تومه تبار فلانی کورۍ فلان (یانی میتیا) به و تومه تانه (که ته و اوای موو به موو نووسرابوو) و دوای چاوخشانده وه به و خاله دا که تومه تبار حاشا له هه موو نه و تومه تانه دهکا و دراونه ته پالی، بۆ خوپه راندنه وه و بهرگریکردن له خوی هیچ شتیکی نه درکاندو وه. به لام شاهیدان فلان و فلانی کورۍ فلان، بهم شیوه ی خواره وه به دژۍ نه و شایه دیان داوه، به پیی فلان ماده و بریاری یاسا و... هتد بریاردر که فلانی کورۍ فلان (میتیا) به مبه سستی له نه ماندابوون له هر چه شنه په یدوزی و سزایه کی بی بنه ما، له فلان به ندیخانه راده گیرئ. بهم چه شنه تومه تبار ناگادار ده که ینه وه و بهرگیک له م بریارنامه یه ناراسته ی جیگری دادوهر ده کرئ و هتد... وه لحاسل به میتیا یان راگه یاند که له و کاته وه زیندانییه و له زووترین کاتدا ده بیهن بۆ شار و له وئ له شوینیکی زور ناخوش ده سته سهر ده کرئ. میتیا به وردی گوئی راگرت و له کوتاییدا ته نیا شانی هه لته کاند.

- زور چاکه ئاغان، لیتان ناگرم. من ئاماده م.... ده زانم جگه له وه هیچ کاریکی دیکه تان له ده ست نایه.

نیکولای پارفنوویچ دلسوزانه پیی راگه یاند، سه روکی ئاسایش ماوریکی ماوریکییه ویچ که به هه لکه وت له وئ بووه، هاوړپیی دهکا...

میتیا له پر قسه که ی پتیری «سه برکه» به ههستیکی گهرمه وه خوی
 پیرانه گیرا و پرویکرده حازریان و گوتی: «ئاغایان، هه موو زالمین،
 هه موومان دلره قین و چاره رهشین، دهینه هوی ئه وهی هه موو پیاوان و ژنان
 و مندان فرمیسک هه لوهرینین، ئازاریان دههین و دهیانگریینین. به لام له
 نیوان هه موویاندا، لیمگه رین لیره و هر ئیستا پروون بیته وه، له نیوان
 ئه وانه دا من له هه مووان سووکوچروو و کترم. خویریتترین دهعبام! له ژیاندا
 هه موو پوژیک له سینگی خوم داوه و سویندمخواردووه که خوم پاک
 راگرم و سه ره رویی نه کهم، به لام هه موو پوژیک خوم تووشی ئه و زه لکاو
 تاوانه کردووه. ئیستا تیده کهم که مروقی وهک من پیویسته ته مبی کرئ و
 قامچی بخوا، قامچی چاره نووس، قه لادهیه کیان له مل کرئ. به وزیه کی
 ده ره کی بیان به ستنه وه. ئه گهر به ره لا بوایه و سه مه ندوکیان له ملم
 نه کردایه، هیچکات، هیچکات خوم له و زه لکاو پی ده رباز نه ده کرا و نه شم
 ده ویست ده رباز بم! به لام ئه وه دهستی به لا ئه وکی گرتم. ئازاری تومهت و
 تیرو توانجی خه لکم قه بووله. هه قیانه تف و نه حله تم کهن. ده مه هوی ئازار
 بکیشم، به لکو پاکبیمه وه. رهنگه پاکیشبیمه وه، وانیه؟ ئاغایان بۆ دوایین جار
 گویم لیبگرن و بروام پیبکهن، خوینی باوکم له ئه ستوی من نییه و من
 نه مکوشتووه. ئاماده م سزا بدریم، نهک بۆ ئه وهی کوشتوومه، به لکو بۆ
 ئه وهی ده مو یست بیکوژم. رهنگه بشمکوشتایه. سه ره رای ئه وهش بریارمداوه
 به ره به ره کانیتان له گه ل بکه م و ئاگادارتان ده که مه وه. هه تا ئاخر له گه لتان له
 کیشه دا ده بم و ئه و کاته خودا خوی بریارده دا. خودا حافیز ئاغایان، له وهی که
 کاتی لیپرسینه وه گوراندم به سه رتанда داوای لیپووردن ده کهم. دلتان لیم
 نه هیشتی. ئاخ، ئه و کاته هیشتا گه وچ بووم... دوا ی تاوکی تر به ند ده کریم،
 به لام ئیستا بۆ دوایین جار، دیمیتری کارامازوف وهک که سیکی ئازاد لیتان
 ده پاریمه وه و خودا حافیزیتان لیده کهم. خودا حافیزی له هه موو مروقه کان
 ده که م.»

دهنگی دهله رزی و بو ته و قه کردن دهستی هیئابووه پیښی. به لام نیکولای پارفتوویچ که له نزیکیه وه راوه ستابوو، تووړه و به په له دهستی برده پشته وه و نه یو یست ته و قه له گه ل بکا، میتیا په نگی تیکچوو و دهستی به ردايه وه.

نیکولای پارفتوویچ، به حه په ساوی دهستی کرد به منجه منج: «لیپرسینه وهی سهره تایی هیشتا ته واو نه بووه. له شاری دریژهی پیده دین و من، هه لیه ت نامادهم بو پاریزه ریتان... هیوادارم سهرکه وتوو بی... دیمیتري فیودوروف، راست دهوی من به رده وام وهک که سیکی به ديه غبال چاوم لی کردوی نهک تاوانبار. ئیمه هه موومان، نه گهر بتوانم به وه کیلایه تی نه وانیشه وه قسه بکه م، هه موومان نامادهین قه بو ولیبکه ین که تو له دله وه لاویکی به شه رده فی به لام به داخه وه نه م لاوه به شه رده فیه ئی حساسات تووشی سهره پوییی کردوه...»

قه لافه تی وردیله ی نیکولای پارفتوویچ، دواي قسه کانی شاهانه ی ده نواند. میتیا پیئوابوو دواي تاویکی دیکه نه م «کورپه» قولی ده گری و ده بیاته په سیویک و دیسان سه باره ت به «کچان» قسه ی له گه ل ده کاته وه. به لام کولیک فکر و خه یالی بی جی جاری وایه به زهینی زیندانییهک دهگا که ده بیه نه پای سیداره.

میتیا پرسیی: «ئاغایان، ئیوه پیای چاکن. زور ئینسانن، ئیجازه م پیده دهن بو دوایین جار چاوم پیبیکه وی و خودا حافیزی لیبکه م؟»

- حه تمه ن، به لام بارودوخه که... له راستیدا نابی، مه گین به حزووری....

- نه گهر پیتان خوشه با له حزووری ئیوه بی!

گروشنکایان هیئا، به لام خودا حافیزییه کی کورت و موخته سهر بوو، نیکولای پارفتوویچ به هیچ شیوه یهک به دلی نه بوو، گروشنکا به پیزیکی زوره وه کرئوشی بو میتیا برد.

- پیمگوتی نه مرم هی تو م و بو تو ده بم. تا هه تایه پشتت به رناده م، جا بو هه رشوینیکیشت بنیرن له گه ل تم. خودا حافین، نه گهرچی خوت به دهستی خوت نه و قور هت گرتوته وه، به لام ده زانم بیتاوانی.

لئوی دهله رزی و فرمیسک به چاویدا دهاته خواری.

- گرووشا، بمبووره، له بهر خاتری ئه شقه كه م و له بهر خاتری ئه وهی تو و ئه شقه كه مم پيكه وه فه وتاندوو.

میتیا زوری قسه له دلدا بوو، به لام زمانی له گو كهوت و قسه ی بو نه هات. رۆیشته ده ری و ئه و كه سانه ی چاویان له سه ر هه لئه ده گرت خیرا تیی هالا نه وه. له بهر ئه و پليكانانه ی كه شهوی رابردوو میتیا له عاره بانه سی ئه سپه كه ی ئاندری دابه زیبوو، دوو عاره بانه ئاماده كرابوون. ماوریکی ماوریکیه ویچ، پیاویکی چوارشانه ی تیکسمراو و دهموچاو چرچ بوو. ده تگوت له شتیك دلمه نده، پیموا به هو ی ئه و بیته زمییه کوتوپره وه بوو. به توورپه یی ده یگورانده. به ناوچاوانیکی زور گرژه وه له میتیا راخوری كه سواری عاره بانه كه بی. میتیا، به دهم سواربوونه وه به خو ی گوت: «له مه یخانه كاتی بو شه راب خولكم ده كرد، پیاویکی ديكه بوو.» له دهم درگا كه دا خه لكیکی زور ئاپوره یان دابوو، پیاوانی لادیی و ژنان و عاره بانه چی. تریفون بوریسیچیش له قالدومه كان هاته خواری. هه موو چاویان له میتیا بریبوو.

میتیا له ناكاو له سه ر فایتوونه كه وه هاواریكرد: «خه لكانی دلوفان، ئیستا كه لیک هه لده برین، بمبوورن!»

گو یی له دهنگی دوو سی كه س بوو: «توش ئیمه ببووره!»

- تریفون بوریسیچ خودا ئاگاداری توش بی!

به لام تریفون بوریسیچ هه ر سه ریشی هه لئه بری. له وه دهچوو سه ری زور قال بی. ئه ویش هاواریده كرد و سه بارهت به شتیك هه لالا و بگری ساز كردبوو. مه علوم بوو كه عاره بانه ی دووه م كه بریار وابوو دوو پاسه وان هاوړی ماوریکی ماوریکیه ویچ وه پيكه ون، ئاماده نییه. عاره بانه چیه کی لادیی كه بریار وابوو عاره بانه ی دووه م لیخوړی، به توورپه یی خه ریکی له بهر كړدن كوته كه ی بوو و ده یبۆلاند كه نۆره ی ئه و نییه و نۆره ی ئاكیمی عاره بانه چیه. به لام ئاكیم له ه یچ كو ی دیار نه بوو. به په له په له به دایدا ده گه ران. كابرای لادیی پینداگری ده كرد و داوی لیده كردن په له نه كه ن.

تریفۆن بۆرىسىچ گوتى: «ماورىكى ماورىكىه ويچ ديوتە ئەم لادىيانە چەندە بىچاوپوون! پىزەهەكيان شەرم و حەيا نىيە! ئاكىم پىرى بىست و پىنچ كۆپكى پىدەي. هەموويت يەكجى دا بە شەراب و ئىستا شىرە شىرە دەكەي. ماورىكى ماورىكىه ويچ، من لەو دىلسۆزى و پۇحسووكىيەي ئىوہ دەرەق بەو لادىيانە سەرم سورماوہ. ئىتر نازانم بلیمچى.»

میتيا ھەلیدايە: «ئاخر دوو عارەبانەتان بۆچىيە؟ ماورىكى ماورىكىه ويچ واچاكە بە عارەبانەيەك وەرئ كەوين، دلنبا بە سەرەرپۆيى ناکەم، ھەلنایەم، ھاوپرى گيان. ئىتر پاسەوانت بۆچىيە؟»

ماورىكى ماورىكىه ويچ، زۆر بە قەللىسى و ۋەك ئەۋەي بە دامرکانى توورەيىيەكەي خۆي گەشاپتەۋە، ھاوارىکرد: «حەزەرەتى ئاغا ئاگات لە دەمت بى. من «ھاوپرى گيان»ى تۆنيم. ئەو ئامۇژگارىيەت ھەلگەرە بۆ ۋەختىكى دىكە!»

میتيا سەرى داخست و سوور ھەلگەرە. دواي تاويك لە ناکاۋ ھەستى بە سەرمایەكى بە تەۋژم کرد. باران خۆشى کردبۆۋە. بەلام ئاسمانى مات و خەمبار ھەورىكى پەش داىگرتبۆۋ، كزە بايەكيش راست دەموچاۋى دەرزی ئاژن دەکرد. خۆي كوشمەلە کرد و لە دلى خۆيدا گوتى: «سەرمام بوۋە.» ئاخىرى ماورىكى ماورىكىه ويچ سوارى عارەبانەكە بوو و ناشارەزايانە دانىشت. ۋەك ئەۋەي میتيا بە ھىچ دانەنى، لە سووچىكى ھىلىنگەكەي پەستاتوت. لە راستىدا زۆرى رىق ھەستابوۋ، چونكە ئەو ئەركەي زۆر پىناخۆش بوو كە پىتيان سپاردبۆۋ.

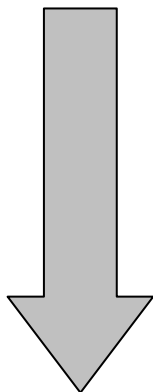
میتيا ديسان گوراندى: «خوداحافىز، تىرپرى فۆن بۆرىسىچ،» خۆشى ئەمجارە ھەستىکرد كە لەبەر دلپاكى نەبوۋە بەلكو بە رىق و بىزارىيەۋە ھەراي لىكردوۋە.

بەلام تريفۆن بۆرىسىچ، كە دەستى لە پشتهۋە ھەلپىكابوۋ، بە گرژى و توورەيى چاۋى لە میتيا برىبوۋ، بە پۆز و ھەۋايەكەۋە راۋەستابوۋ و ۋەلامى نەدایەۋە.

میتیا له ناکاو گوئی له دهنگی گالگانوف بوو، که کتوپړ دهرپه پریووه دهری و گوتی: «خوداحافیز، دیمیتري فیودوروویچ، خوداحافیز!» گالگانوف، هه لات بولای عاره بانه که، دهستی بولای میتیا دریژ کرد. کلاوی له سهردا نه بوو. میتیا به په له دهستیگرت و گوشی. به گهرموگورپی هاواریکرد: «خوداحافیز، دؤستی به ریژ! قه تم گهره ییت له بیر ناچی.» به لام عاره بانه که وه پری که وت و دهستیان لیک به ربوو. زهنگوله که وته زړه زړ و میتیا یان برد.

گالگانوف به هه لاتن گه رایه وه، له قوژبنیک دانیشت، سهری داخست و هه ردوو دهستی به بهر دهموچاوییه وه گرت و دای له پرمه ی گریان. ماوه یه کی زور هه روا دانیشت. وا دهگريا دهنگوت ئه و لاوه بیست سالانه یه مندالیکي که م ته مه نه. ئاخ، بی ئه وه ی ریژه یه ک گومانی هه بی میتیا ی به تاوانبار ده زانی. به وپه پری هیوا بر او ییه وه، منجاندی: «ئه وانه کین؟ بلئی مروف دوا ی ئه مه چیی لی بی؟» له و کاته دا له ژیا نی خوی بیزار بوو. گالگانوفی لاو به دلکی خه مباره وه گوتی: «بایه خی ئه وه ی هه یه؟ یانی بایه خی ئه وه ی هه یه بویی بگريم و خه می بو بخوم.»

به ندی چوارهم

کتیبی دهیم

مندائهورکه

(۱)

کولیا کراسووتکین

سهره‌تای مانگی نوامبر بوو. ولات به‌سته‌له‌ک و وشکه سه‌رمایه‌ک بوو تفت هه‌لاویشتبایه ده‌یبه‌ست. ده پله له ژیر سفردا بوو. به‌لام سهر له ئیواری به‌فره‌لووکه‌یه‌ک به سهر زه‌ویی به‌سته‌له‌کدا باریبوو، بایه‌کی «پر ته‌زوو» هه‌لیکردبوو، به‌ره‌و که‌ناری شه‌قامی مات و چۆلی شاره‌که‌مان رایده‌دا و بارووشکی به ده‌وروبه‌ری بازاردا ده‌پرژاند. به‌یانیه‌کی دلته‌نگ بوو، کرپوه خوشی کردبووه.

له نزیک بازار و لای فروشگه‌ی پلاتینکوف، مالیکی چکۆله هه‌لکه‌وتبوو که ده‌ر و ژووره‌وه‌ی خاوین و رازاوه بوو. ئه‌ویش مالی خاتوو کراسووتکین، ژنی میرزایه‌ک بوو که چارده سال له‌مه‌وبه‌ر مردبوو. ئه‌و بیوه‌ژنه، شوخه ژنیکی له‌بار و دل‌رفین بوو، له‌و ماله چکۆله و خاوینه‌دا له پیی «داهاتی تایه‌تی خویه‌وه» بژیوی پۆژانه‌ی دابینه‌کرد. له‌ته‌نیایه‌کی پر له حورمه‌تدا پۆژگاری تیپه‌ر ده‌کرد و خاوه‌نی دل و ده‌روونیکی ئارام و به‌نه‌شه بوو. ئه‌و کاته‌ی میرده‌که‌ی مرد هه‌ژده سالی ته‌مه‌ن بوو؛ سالیکی بوو شووی پیکردبوو. کورپکی لیی هه‌بوو. له‌ دوا‌ی مه‌رگی میرده‌که‌ی، هه‌موو گیان و ژیا‌نی خۆی بۆ په‌روه‌رده کردن و عام‌لاندنی ئه‌و پۆله خوشه‌ویسته‌ی، یانی کولیا‌ی کوری، دانا. ئه‌گه‌رچی له‌و چارده ساله‌دا به‌ گیان و دل خوشی ویستبوو، به‌لام به‌جیی شادی لیی بووبوو به‌رده عازبه‌ و ژیا‌نی پی تال کردبوو. دایمه‌ پۆح و گیانی له‌گه‌ل ئه‌و کورپه‌ی بوو، دنیا‌ی له‌ خۆی کردبوو به‌رمه‌ چۆله‌که و ده‌ترسا نه‌خۆش که‌وی، سه‌رمای بی، هاروها‌جی بکا و له

سەر کورسییه ک یان شوینیکی بهرزوه بکهوئته خواری و.... کاتیک کولیا چووه قوتابخانه، دایکیشی هه موو کاتی خوی بو متالای زانستی گشتی ته رخانکرد، بو ئه وهی له خویندنه کهیدا یارمهتیی بدات و کتیه کانی له گه له متالا بکا. له گه له هه موو ماموستا و ژنه کانیان سهری ئاشنایهتیی کرده وه و ته نانه ت له گه له هاو پوله کانیشی خوی پیکهست و مه راییشی له بهر ده کردن بو ئه وهی کولیا ئازار نه ده ن و شه ری له گه له نه که ن. له و باره وه ئه وه نده ی زیده ره ی کرد که منداله ورکه ده ستیان کرد به گالته پیکردن و ناو نیتکه لی هه لدانی کولیا و پێان ده گوت «نازدار ی دایه».

به لام کورپه گوئی به و قسانه نه ده بزووت و شلو ی نه ده بوو. چونکه کورپکی خاوه ن وره و ههروهک له قوتابخانه بووبوو ده مگو، «زۆر به هیز» بو و ئه وهش زۆر زوو بو هه مووان ده رکه وت. کولیا گورجو گو له و به غیره ت بوو، زۆر نه ترس و جه سووران هه لسووکه وتی ده کرد. ده رسه کانی زۆر باش بوون و له قوتابخانه بووبوو ده مگو که ده توانی ماموستا داردانلوف له بیر کاری و میژووی گشتیدا بو پدا. سه ره پای ئه وهی به چاوی سووک له هه مووانی ده روانی، هاو پیه کی باش بو و خوی دووره په ریز رانه ده گرت. پێیابوو هاو پوله کانی وه زیفه یانه پیزی بو دانین، به لام زۆر دۆستانه هه لسووکه وتی له گه له ده کردن. له هه مووشی گرینگتر ده یزانی له کو ی ده بی پێی زیادی دانه کیشی. له کاتی خۆیدا دانی به خۆیدا ده گرت و کاتی هه لسووکه وت له گه له ماموستایان له و هیله سووره ی تینه ده په راند که ده بووه هارو هاجی و بی نه زمی و یاخی بوون و له یاسا لادان. به لام به قه د که م ته مه نترین منالی قوتابی هارو هاجیی پێخۆش بوو. ئه و کارانه شی به هو ی عه جوولی و بزۆزی نه بوو به لکو زیاتر بو ئه وه بوو خوی بنوینی و سه رنجی هه مووان بۆلای خوی راکیشی. زۆر کورپکی خۆبه زلزان بوو. ته نانه ت ده شیزانی چۆن دایکی ته سلیمی خوی بکا و زۆر دل په قانه به سه ر دایکی دا زال بوو. دایکی له قسه ی ده رنه ده چوو، له میژ بوو دایکی ته سلیم و سه ر له پێناوی بوو. ته نیا خه میک که ته نگ ی پێه لچنبوو ئه وه بوو که

کولیا زۆر سارد و سړ بوو له‌گه‌لیدا. پښوابوو کولیا «خوښی ناوې» و جاروبار هون هون ده‌گړیا و سهرکونه‌ی ده‌کرد که ئاوا بې‌هه‌ست و سارد و سړه. کورپه‌ئو‌ه‌ی پې‌خوښ نه‌بوو، هه‌رچې له‌و باره‌وه‌ قسه‌ی بڼ ده‌کړا و به‌ سهریدا ده‌هاتن، زیاتر له‌ سهر کاری خو‌ی سوور ده‌بوو، گوږی به‌و سکالا و گریان‌ه‌ی دایکې نه‌ده‌بزووت. سهره‌پای ئو‌ه‌ش، ئو به‌ قه‌ستی ئو کارانه‌ی نه‌ده‌کرد، شتیکی غه‌ریزی بوو - خووخده‌ی وابوو. دایکې نه‌یده‌زانی، کورپه‌ یه‌کجار زوری دایکې خوښ ده‌ویست. به‌لام خو‌ی گوته‌نی «خوښیرین کردنی» پې‌خوښه‌بوو.

له‌ مالیدا د‌ل‌لایک کتیبیان هه‌بوو، کورپه به‌ ته‌نیا چه‌ند دانه‌ له‌و کتیبانه‌ی خویند‌بو‌وه. ئو کتیبانه‌ زوربه‌یان کاتی خو‌ی هی باوکی بوون. کولیا زوری هو‌گری به‌ متالا بوو. دایکیشی به‌رگری لینه‌ده‌کرد. به‌لام هیندیک جار که ده‌یدی کورپه‌که‌ی چه‌ند سه‌عات لای د‌ل‌لای کتیبه‌کان را‌ده‌وه‌ستی و به‌جی‌ی یاریکردن، چاو له‌ کتیبیک ده‌کا و ئو‌وقی ده‌بې، سهری سوور ده‌ما. کولیا کتیبی وای ده‌خویند‌وه‌ که بڼ ته‌مه‌نی ئو نه‌ده‌بوو.

کورپه به‌پې‌ی عاده‌ت ده‌یزانی چوون و که‌نگی هاروهاجی بکا، له‌م دوا‌ییانه‌دا عه‌جوولی و هاروهاجیه‌که‌ی به‌جیه‌ک گه‌یانده‌وو که ترسی خست‌بو‌وه‌ دل‌ی دایکیه‌وه. له‌ راستیدا کاری بې‌ئ‌ه‌خلاق‌ی و ناحه‌زی نه‌ده‌کرد، به‌لکو جوړیک پو‌وه‌ل‌مال‌دراوی و ده‌لووکاری به‌ ئاکارییه‌وه‌ دیار بوو.

خوداو‌راستان مانگی مه‌ی ئو ساله‌، له‌ کاتی پشووی هاوینه‌دا، دایک و کوپ‌ چوون بڼ ناوچه‌یه‌کی دیکه، که چل و پېنج کیلو‌مه‌تر دوور بوو، تا‌کو هه‌وتوویه‌ک له‌ مال‌ی خزمیکیان رایبو‌یرن که می‌رده‌که‌ی کارمه‌ندی هیلاس‌ن بوو، (هر له‌و ویستگه‌یه‌ش کاری ده‌کرد که مانگیک دواتر، ئیوان فیو‌دور‌وویچ کارما‌زو‌ف له‌وی‌وه به‌ره‌و مؤسکو وه‌ړئ که‌وت). کولیا ده‌ستیکرد به‌ لیک‌ولینه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ هه‌موو ئو تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی پی‌وه‌ندی به‌ هیلاس‌ن و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌وه‌ هه‌یه. ده‌یزانی کاتی گه‌رانه‌وه‌، به‌و زانیاریه‌ تازانه‌وه‌، هاو‌پوله‌کانی تووشی سه‌رسو‌رمان ده‌کا. به‌لام به‌ هه‌لکه‌وت له‌و

شویننه چهند مندالی دیکه ی لیوو که زور زوو له گه لیان بوو به برادر. هیندیکیان له ویستگه که ده ژیان. بریکیشیان هر له و دوروبه رانه. شهش حوت که س بوون هه موویان له نیوان دوازه تا پازده سالان بوون. دوو که سیان خه لکی شاره که ی ئیمه بوون. کورپه کان پیکه وه یارییان ده کرد. پوژی چواره م یان پینجه می کولیا بوو له وئ، ئه و کورپه گه و جاننه له سهر شتیکی پر مه ترسی گریویان کرد. کولیا که له هه موویان که م ته مه ن تر بوو و بویه هه موویان به چاوی سووک ته ماشایان ده کرد. هر بویه له بهر نه ترسی یا غرور له سهر دوو پوئل گریویان کرد که کاتی هاتنی شه مه نده فهر سه عات یازده ی شه وئ له بهینی هیله کاندرا کشی و جووله نه کا تا کو شه مه نده فهر که به پرتاو به سهریدا تیه پری. راسته هه موو شتیکیان تاقیکرده وه و بویان ده رکه و ت که ده توانن له و نیوان هیله دا ته خت خو یان راکیشن که شه مه نده فهر که و بیان نه که وئ، به لام خو راکیشن له و شویننه گالته نه بوو! کولیا نه ترسانه ئاماده یی خو ی بو ئه و کاره دربرپری. سهره تا پی پیکه نین، به دروژن و خو هه لکیشیان له قه له دمدا. شتیکیش که به جارئ هه ست و غرووری درپوو شاند، ئه وه بوو که ئه و کورپه پازده سالانه به پوز و قورده ماخیه وه پوویان لیوه رگیرا و له سهره تادا وه ک «کورپه گه یه ک» که بو هاوړیه تی نابی هه ل سوو که وتیان له گه ل ده کرد و ئه وه ش سوو کایه تیه ک بوو که بوی قه بوول نه ده کرا.

بریاریاندا شه وئ بچن بو نیو کیلومه تریی ویستگه که. بو ئه وه ی شه مه نده فهر که له ویستگه دور ده که ویته وه پویشتنه که ی توندتر ده کا. کورپه کان کو بوونه وه. شه ویکي ئه نگوسته چاو، مانگه شه و نه بوو. له کاتی دیاریکراودا کولیا له نیوان هیله کاندرا کشا. پینچ که سه که ی تریش که مه رجیان به سستبوو، به جارئ ترس و دلله خورپه یان پیکه وتبوو له بن ده وه ن و کهنده لانی نزیک هیلاسنه که خو یان مه لاس کردبوو هه ستیان به مه ترسی و په شیمانی ده کرد. ئاخری دهنگی فیکه و ته قوه وری شه مه نده فهر هه ستا و

و یستگه‌ی به‌جی هیشت. دوو چرای سوور له دووره‌وه دهرکه‌وت، ئه‌و دیوه ههر نزیک ده‌بۆوه و گرمه و هارپی زیاتر ده‌بوو.

کورده‌کان که وتبوونه هه‌ناسه‌پرکی و دلّه‌کوته، له نیو ده‌وه‌نه‌کانه‌وه هه‌ریان ده‌کرد: «کولیا، هه‌لئ، هه‌سته خیرا وهره ده‌ری.» به‌لام ئیتر ده‌رفه‌ت نه‌ما‌بوو. شه‌مه‌نده‌فه‌ر وه‌ک تی‌سکه‌ی تفه‌نگ هات و تیپه‌پی. من‌داله‌کان هه‌لاتن بۆلای کولیا. دیتیان جوولّه‌ی له خۆی بریوه و پاکشاوه. ده‌ستیان‌کرد به‌ کیشان و راته‌کاندنێ سهر و لاقی. له‌پر هه‌ستا سه‌رپی و بی‌ئه‌وه‌ی زمانی بگه‌رپی ملی رپیگرت و رۆیشت. دواتر گوتی بۆ ترساندنێ ئه‌وان ئاوا جوولّه‌ی له خۆی بریوه بۆ ئه‌وه‌ی پیتان وا بی له هۆش چوو، به‌لام هه‌روه‌ک دواتر بۆ دایکی گێرپه‌یه‌وه، ههر به‌راستی بیهۆش بووبوو. له‌و کاته‌وه وه‌ک «مروّقی نه‌ترس و ئازا» ناوبانگی ده‌رکرد. کاتی‌ک به‌ره‌و و یستگه‌ گه‌رانه‌وه وه‌ک چۆری شیر سپی هه‌لگه‌رابوو. پۆژی دوا‌یی تاو‌یاو‌یکی سووکی گرت، به‌لام خاوه‌ن وره‌ بوو و شانازی‌یی به‌ خۆیه‌وه ده‌کرد. ئه‌و ر‌ووداوه‌ خیرا بلاو نه‌بۆوه، به‌لام کاتی‌ک گه‌رانه‌وه بۆ شار له قوتابخانه به‌ گویی به‌ریوه‌به‌ر و مام‌وستایانی گه‌یشته‌وه. بۆیه دایکی کولیا به‌په‌له‌ چوو بۆ قوتابخانه و له‌لایه‌ن کورده‌که‌یه‌وه داوای لی‌بووردنی لی‌کردن و له‌ کوتاییدا داردانلۆف که مام‌وستایه‌کی به‌ری‌ز و قسه‌ ر‌ویش‌توو بوو، ناوبژیوانی کرد و چاوپۆشییان لی‌کرد.

داردانلۆف، پیاو‌یکی چل سالانه‌ی ر‌ه‌به‌ن و هیشتا بوخچه‌ی نه‌کراوه‌ بوو، چه‌ن سال بوو، دلی به‌ خاتوو کراسووتکینه‌وه بوو و له‌وانه‌ بوو بۆی شیت بی. جاریکیش، نزیکه‌ی سالی‌ک له‌مه‌وبه‌ر به‌ دلّه‌خورپه‌ و ترس و له‌رز و هه‌ستی‌کی ناسک و به‌وپه‌ری ئه‌ده‌ب و ر‌یزه‌وه‌ پ‌یش‌نیاری پ‌یک‌رد‌بوو شووی پ‌یت‌کا. به‌لام خاتوو کراسووتکین ده‌ستی به‌ ر‌وویه‌وه‌ نابوو، چونکه‌ هه‌ستی ده‌کرد شوو‌کردنه‌وه‌ی کاری‌کی خه‌یا‌نه‌تکارانه‌ ده‌بی ده‌ره‌ق به‌ کورده‌که‌ی. ئه‌گه‌رچی داردانلۆف هه‌ستیده‌کرد و له‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ر‌ه‌ش بوو که ئه‌و بیوه‌ژنه شو‌خ‌وشه‌نگ و به‌حه‌یا و دلۆفانه‌ تا ر‌اده‌یه‌ک پ‌یی خو‌شه‌ شووی

پېښکا. شه‌یتانی و هارو هاجییه‌کانی کولیا بووبوو هوی ئه‌وه‌ی زیاتر دلی نهرم بی. داردانلوف له‌به‌ر ئه‌و ناوېژوانییه‌ی، به‌نوقلانه‌ی ئاماژه و چاو‌قرتان‌دنیک‌ی خاتو کراسووتکین گه‌شایه‌وه. ئه‌گه‌رچی ئیشاره‌که به‌ئسته‌م بوو، به‌لام داردانلوف هینده‌خواه‌نی دل‌یکی پاک و ناسک بوو هه‌ر ئه‌و کورته‌ئیشاره‌یه‌ی به‌س بوو که‌خو به‌به‌خته‌وه‌رت‌ترین پیاوی سه‌ر‌عه‌رز بزانی، هوگریه‌کی زوری به‌کوړه‌هه‌بوو، ئه‌گه‌ر وده‌سته‌یتانی دلی ئه‌و و هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌لی به‌شیاو نه‌ده‌زانی، له‌نیو پوله‌که‌شدا به‌توورپه‌یی له‌گه‌لی ده‌جوولایه‌وه و زوری روو نه‌ده‌دایه. کولیاش زوری ریز بو داه‌نا. زور به‌وردی سه‌رنجی د‌دا. وانه‌کوته‌وه‌که‌ی و ئه‌وی پینی ده‌گوته‌ن مووبه‌موو فیری ده‌بوو. له‌پوله‌که‌یاندا قوتابی پله‌دوو بوو، له‌حوزووری داردانلوف‌دا زمانی نه‌ده‌گه‌را و زور به‌ئده‌بانه‌هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد. هاوپوله‌کانیشی هه‌موو پینان وابوو کولیا له‌هه‌موو که‌س باشت‌ر میژووی گشتی ده‌زانی و ته‌نانه‌ت ده‌توانی داردانلوف‌یش به‌زیتنی. له‌راستیدا کولیا ئه‌م پرسیاره‌ی له‌داردانلوف‌ ک‌ردبوو: «بناغه‌دانه‌ری تیروا کی بوو؟» داردانلوف ئاماژه‌ی به‌بزووتنه‌وه و کوچی نه‌ته‌وه‌کان و له‌میژینه‌بوونی راب‌ردووه‌که‌ی و گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتیک‌ی ئه‌ساتیری ک‌ردبوو و وه‌لامیک‌ی زور ته‌موم‌ژاویی پیدابوو. به‌لام ئه‌م پرسیاره‌ی «بناغه‌دانه‌ری تیروا کی بوو؟» یانی چ که‌سانیک، نه‌یتوانیبوو وه‌لام‌بداته‌وه. ئه‌گه‌رچی ئه‌و پرسیاره‌شی زور ساکار و سه‌رپیی خویندبووه. به‌لام کوپانی هاوپولی له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌رپه‌مانه‌وه که‌داردانلوف‌ ناوی بناغه‌دانه‌ری تیروا نازانی. کولیا ناوی بناغه‌دانه‌رانی تیروای له‌کتیپی میژووی ئیسما‌راگ‌دوف‌دا خویندبووه. که‌ئو کتیه‌له‌دولابی کتیه‌کانی باوکیدا بوو. له‌کو‌تاییدا، ته‌واوی من‌داله‌کان تامه‌زرو بوون ئه‌و پرسیاره‌بزانن، به‌لام کولیا ئه‌و رازه‌ی نه‌درک‌اند و ناوبانگی زانیاریه‌که‌ی هه‌روا به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ما.

دوای ئه‌و رووداو‌هی هیلاس‌نه‌که، ک‌رده‌وه‌ی کولیا ده‌ره‌ق به‌دایکی گورانی به‌سه‌ردا هات. ئانافیو‌دور‌ف‌نا (خاتو کراسووتکین) کاتی له‌و ک‌رده‌وه‌

گهوجانهیهی کورهکهی ئاگادار بوو، له حهیههتا وهختهبوو شیت بی. تووشی دلهخوره و هیرشیکی سهختی عهسهبی بوو و ماوهی چهند پوژی خایاند. کولیا که خووشی ئارو قارای لی ههگیرابوو بهلینی به دایکی دا که ئیتر ئه و سه رهپویی و هاروهاجیه دووپات نهکاتهوه. له هه مبه ر په یکه ری پیرۆزدا چۆکی دادا و ههروه ها سویندی به پوچی باوکی خوارد و وه ها دلی وه کول هات، وهک مندالیکی شهش سالان دهستیکرد به گریان. ئه و پوژه هه تا ئیواری دایک و کور به دهم گریانه وه هه ر تاواناوتیک باوشیان به یه کتردا دهکرد. پوژی دوا یی کولیا ههروهکو جار ان سارد و سړ له پینخهفه کهی هاته ده ری، به لام بیدهنگتر و خا که راتر و مړوموچتر و خه یالاو یتر بووبوو.

به لام شهش هه وتوو دواتر خو ی له ماحه رایه کی دیکه هه لقوتاند و ناوی به گو یی سه روکی دادگا گه یشت. به لام ماحه رای ئه مچاره یان جو ریکی دیکه بوو، بو رابواردن و سه رگه رمیه کی گه وجانه، وهک ده رکه وت ئه و نه یو یستبوو پو لی سه ره کی وه ئه ستو بگری، به لکو لاسایی دیترا نی کردبووه. دایکی هه روا ده گریا و ده له رزی. به لام هه رچه نده بی ئو قره تر ده بوو، داردانلوف زیاتر دلی تژی ده بوو له هیوا. ئه وه شمان له بی ر نه چی کولیا له بنجوبناوانی دلی داردانلوف ده گه یشت و ده یزانی به هیوا ی چیه. هه ر له به ر ئه و ئی حه ساساته ش رقی دنیا ی لی بوو. پینشتر زو ری گو ی نه ده دایه و له لای دایکی ئه و رق و توو په ییه ی ده رده بری و به کینایه به دایکی ده گوت که ده زانی داردانلوف چیی له ژیر سه ردا یه و خو ی بو چی ده کوتی. به لام له کاتی روودا وه که ی هیلا سنه وه، ئه و ئا کاره شی گو رانی به سه ردا هات. ئی زنی به خو ی نه ددها به هیچ شی وه یه ک باس له و مه به سه بکا و له لای دایکی به ریز و حورمه تیکی زوره وه با سی داردانلوفی ده کرد، که دایکی دیار بوو زو ری پینخو شه و گه زگه ز بالای پیده کا. به لام کاتیک له لای کولیا ناوی داردانلوفیان دینا، خاتوو کراسووتکین له شه رمانا سوو ر هه لده گه را. له و جو ره کاتانه دا کولیا به گرژ و مونی له په نجیره که وه چاوی له ده ری ده بری. یان خه ریکی قه یتانی پو ستاله که ی ده بوو، یان به توو په یی و ده نگ ی به رز بانگی

«پېرزفون» ی دهرکد، که سه‌گیکی قه‌په‌گولی توله‌ک کردوو بوو و مانگی رابردوو په‌تی کردبوو و هینابوویه‌وه بو مالی. له‌به‌ر هو‌یه‌کیش له مالی نه‌یده‌برده ده‌ری و پیشان هیچ‌کام له هاو‌پوله‌کانی نه‌ده‌دا. زوری نازار ده‌دا و هه‌موو چه‌شنه‌فیل و ته‌له‌که‌یه‌کی فی‌رده‌کرد. وایلی‌هات کاتیک کولیا له قوتا‌بخانه بوو، ئه‌و سه‌گه به‌سته‌زمانه له تاوی ده‌ی‌لووران‌د. کاتیکیش ده‌هاته‌وه بو مالی، له خو‌شیانا چه‌په‌چه‌پی ده‌کرد. وه‌ک شی‌ت و هار به‌ملاوئه‌ولادا هه‌لده‌هات، کلکه سووتی‌ی ده‌کرد و ده‌ینوزاند، چوار په‌لی له چه‌وا ده‌کرد و خو‌ی ده‌توپاند... و هتد. له راستیدا ته‌واوی ئه‌و به‌زم و ئاکارانه له کولیاوه فی‌ر بووبوو. دیاربوو ئه‌و کارانه‌شی به‌فه‌رمان پی‌دان نه‌ده‌کرد، به‌لکو له‌به‌ر هه‌قناسی و خو‌شیرین کردن بوو.

ئه‌وه‌شم له‌بیر نه‌بوو باسیبکه‌م، کولیا کراسووتکین هه‌ر ئه‌و کو‌ره بوو که ئیلو‌شای کو‌ری سه‌روان ئیس‌نگیریف به‌چه‌قو له رانیدا و خو‌ینه‌ران له‌وه ئاگادارن. ئیلو‌شا ویستبووی دی‌فاع له باوکی بکا که مندا‌لانی قوتا‌بی ناو‌نیتکه‌یان لی‌هه‌لده‌دا و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یانگوت گسکه کو‌له. مه‌به‌ستیان ریشی باوکی بوو.

(۲)

مندالان

لەو بەیانە سارد و سڤ و بەستەلەکەى مانگى نوامبردا کە کړیو و بۆران و بارن عەرزى داگرتبوو، کولیا کراسووتکین لە مالى دانیشتبوو. یەکشەممە بوو، قوتابخانە نەکراپووه. کاتزمیر زەنگى یازدەى لیدابوو و کولیا دەیویست بۆ «کارىکى زۆر زەرورى» لە مالى بروتە دەرى، بەلام بە تاقى تەنیا بەجیان هیشتبوو و مالەکەیان پىسپاردبوو، چونکە گەرەکانى مالى بۆ پروداویکى کتوپر و نائاسایى پۆشیشتبوونە دەرى. خاتوو کراسووتکین دوو وەتاغى چکۆلەى بەکرى دابوو بە ژنى دوکتورىک و دوو مندالەکەى، کە بەر هەیانیک لە ژوورەکانى دیکەى جیا دەکردەوه. ئەو ژنە دوکتورە هاوتەمەنى ئانافیوډورفا و یەکى لە دەستەخوشکە خۆشەویستەکانیشى بوو. میردەکەى، ئاغای دوکتور، سالیک لەمەوبەر پۆشیشتبوو. سەرەتا پۆشت بۆ ئۆربنۆرگ و لەویو چوو بۆ تاشکەند، شەش مانگ بوو هیچ هەوالیکیان لى نەبوو. ئەگەر لەبەر خاتوو کراسووتکینى دەستەخوشکى نەبواىە کە، تەواوى دلخۆشییەکەى ئەو بوو، حەتمەن گریان حەياتى لیدەبرى. ئیستاش چارەپەشى دواى چارەپەشى، کاترینای کلفەتى لە ناکاو عەسرى پۆژى رابردوو بەوپەرى سەرسامییەوه هەوالى پیدابوو کە بۆ شەوئى مندالى دەبى. ئەوەش وەک مۆجزە دەچوو و هیچکەس چاوەروانى ئەوەى نەدەکرد. ژنى ئاغای دوکتور بە سەرسامى بریاریدا هەتا دەرفەت هەیه، کاترینا بەرى بۆ دامەزراوێهەکى تاییبەتى لە نیو شار، کە مامانیک بەرپوێهەرى بوو. چونکە زۆرى کاترینای کلفەتى خۆش دەویست، بەپەلە گەیانیدیە ئەوئى و بۆ ئاگادارى کردنى ئەو شەو لەلای مایەوه. کاتى پۆژ بۆوه، هاودەردى و تواناییى دۆستانەى خاتوو

کراسووتکین زور پټويست بوو، چونکه ئه و له کاتي پټويستدا، دهيتواني يارمهتیی بدات يان بؤ يارمهتي وهرگرتن په نا بؤ که سيکی دیکه بهرئ.

هر بویه ئه و دوو خاتوونه هيچکاميان له مالئ نه بوون و ټاگاتای کلفهتي بنه مالئ کراسووتکينش چووبوو بؤ بازار، بویه کووليا به تهنيا له مالئ بوو تاکو ټاگاداري لهو «مندالان»ه يانی کچ و کورپه که ی دوکتور بکا. کووليا ترسی له وه نه بوو که ټاگاداريی مالله که بکا. به جیشی بهیشتايه گرینگ نه بوو، چونکه پيرو فونی هه بوو، پيگوتبوو له بهر هه يوانه که له ژير کورسييه که دا خوی مه لاسدا. هرکاتیک کووليا به ملاوئه ولادا هه لده سووړا، له وده غاگانوه ده هاته بهر هه يوان، سه گه سه ری ده له قاند و به کلکی دووسی زهبری له هرزه که ددها، به لام، مخابن! دهنگی فیکه يه که نه ده هات ټازادی بکا. کووليا به مړوموچی چاوی لهو سه گه به سته زمان و چاره ره شه کرد و سه گه دیسان فرمانبه رانه ده ستیده کرد به کلکه سووتی. تهنيا شتيک که کووليا ی ټازار ددها، ئه و «مندالانه» بوون. هه لبت به چاوی سووکیش لهو پروداوه چاوه پروان نه کراوه ی کاترينای دهروانی. به لام هوگرپیه کی زوری بهو «منداله» بی به شانه هه بوو و کتیبکی پر له وینه ی بؤ بردبوون. منداله گهره که يان کچیکي هه شت سالان و ناوی ناستيا بوو. دهيتواني بخوينيته وه. منداله که ی دیکه شيان کورپکی ههوت سالانه و ناوی کاستيا بوو، زوری پيخوشبوو خوشکی کتیبی بؤ بخوينيته وه. هه لبت کووليا دهيتواني به شتيکی دیکه وه سه رقاليان بکا. دهيتواني شان به شانی يه کتر داياننی و ياریي سه ربازين و قهرئ قهرييان له گه ل بکا. پيشتر زورجار ئه و ياريپه ی له گه ل کردبوون و پيشی عهيب نه بوو. تا وايليهات له قوتابخانه دهنگی دايه وه که کووليا کراسووتکين له مالئ له گه ل مندالانی کرئ نشينه که يان ياریي ئه سپ ئه سپين دهکا، ملی هه لدينی و به گاگولکی دهروا و هه لبه زده کا بؤ ئه وه ی وه پیکه نينيان خا. به لام کووليا کراسووتکين به غرووره وه حاشای ليده کرد و دهیگوت ئه سپ ئه سپين بؤ کورپکی سيژده سالانه ی وهک ئه و «له م سه رده مه دا» شووره ييه. به لام ئه و ئه م کاره ی بؤ ئه وه ده کرد،

مندالەکان سەرگەرم کا، چونکه زۆری خوێندەوێستن، هێچکەس مافی ئەوەی نەبوو سەبارەت بە ئیحساساتی ئەو مشتومڕ بکات. «مندالەکان» هەتا پادەیی پەرستەن خوێشیان دەوێست. بەلام ئەو ئەمجارەیان تاقەتی یاریی نەبوو. کاریکی زۆر گرینگ و تا پادەیهک پڕ لە پازێ بە دەستەوه بوو. لەم هەیسوبەیسەدا کات تێدەپەڕی و ئاگاتاش نەدەهاتەوه که مندالەکان بە سەر ئەودا بەجی بێت. تا ئیستا چەندجار بە بەر هەیوانەکەدا تێپەڕی و سەری کرد بە وەتاگی کرێنشینەکەیاندا و بە نیگەرانییەوه چاوی لە مندالەکان دەکرد، که بە پێی فەرمانی ئەو خەریکی کتێب خوێندنەوه بوون. هەر کاتیک دەرگاکی دەکردهوه، مندالەکان بزەیان دەهاتی، بەو هیوایهی بچیتە ژووری و بە یاری و هەلبەزدا بەزیکێ شادانە سەرقالیان بکا. بەلام کولیا بیری لە جێیهکی دیکە بوو و نەدەچوو ژووری.

ئاخری زەنگی سەعات یازدە لێدرا و ئەو لەریوه بڕیاریدا ئەگەر ئاگاتای «نەحەتی» هەتا دە دەقیقەی دیکە نەیهتەوه، ئێتر لەسەری مەحتەل نابێ و بەرەو دەرێ تێدەهتەقێتی، هەلبەت قەول لە «مندالەکان» وەرەگرت کاتیک ئەو دەرپا نەترسن و بە غیرەت بن. هاروهای نەکەن و لە ترسانا نەگرین. بەم بیرۆکەیهوه بەلته ملیوانە تیسکنەکی لەبەر کرد. جانتاکەیی کردە شانی و بێ ئەوەی گۆی بداتە قسەو تکاری دایکی که پێیگوتبوو لە پوژیکێ سارد و بەستەلەکی وەک ئەمڕۆدا کەوشی گەرم لە پێ بکا. هەر واکە بەبەر هەیوانەکەدا تێدەپەڕی، چاویکی قیزەوانانەیی لە کەوشە جیرەکانی کرد. پێرزفۆن که دیتی کولیا جلوبەرگی دەرەوهی لەبەر کردووه، دەستیکرد بە کلکە سووتی و نووزاندن. بەلام کولیا که دیتی سەگەکه ئاوا ئوقرەیی لێ هەلگیراوه، ئەوەی بە لادان لە یاسا زانی، دەقیقەیهکی دیکە لە ژێر کورسییهکه رايگرت و تەنیا کاتی کردنەوهی دەرگای سەرسەرا فیتووی بۆ لێدا. سەگە وەک بوونەوهریکی وەحشی دەرپەڕی و لەبەر دەمیدا دەستیکرد بە هەلبەزدا بەز و کلکە سووتی.

کولیا دەرگاکی کردوه بو ئهوی چاوی به «منداله کان» بکهوئ. هەردووکیان وهک پیشوو له پشت میزهکه دانیشتبوون و بهجیی خویندهوی کتیب، سهبارت به شتیک شهپه دنوکهیان بوو. ئەم مندالانه زیاتر مشتومپهکانیان له سەر مهسهلهی سهیر و سهمههههی ژیان بوو. ناستیا گهرهتر بوو و قسهی وهبهر کاستیا نهدهخست. کاتیک گوئی به قسهکانی نهدهدا و لهگهلی هاوړا نهدهبوو، زیاتر پهناي بو کولیا کراسووتکین دهبرد. هیچ کامیکیشیان قسه و بیروړای ئهویان به هیند نهدهگرت. باسی ئههجارهه مندالهکان سهرنجی کولیای راکیشا و له پیشخانهکه بیدهنگ راوهستا و گوئی لیگرتن. مندالهکان زانیان خوی لیگرتوونه و ههر ئهوهش بووه هوی ئهوهی گهرموگورتر قسه بکهن.

ناستیا دهیگوت: «من قهت باوهر ناکهه ئهه پیریژنه مامانه له نیو کهلهمی باخچهه مندالان بدۆزنهوه. ئیستا زستانه و کهلهه له هیچ کوئ دهست ناکههه. کهوايه ئهه پیریژنانه چۆن کچیک بو کاترینا دهدۆزنهوه و بوئ دهبن؟» کولیا فیتوویهکی لیدا و به خوی گوت: «هییه!» . پهنگه ئهوان کورپهه ساوا له جیگاههکی دیکه بینن، بهلام بو کهسانیکی دهبن که زهماوهندیان کردب.

کاستیا، کر و کپ گوئی له ناستیا گرتوو و چاوی لی نهدهترووکاند. ئاخری ئارام و لیپراوانه گوتی: «ناستیا، تو زور گهههه. خو کاترینا شوینه کردوه، چۆنی مندال وهگیر دهکههه؟»

ناستیا ههستا و به توورپهه گوتی: «تو حاللی نابی. پهنگه میردیشی هههه، بهلام میردهکهی له بهندیخانهه، بوئه تا ئیستا مندالیان نهبووه.» کاستیا بیئهوهی بیر له هیچ بکاتهوه به شیوههکی جیددی پرسیی: «بو یانی میردهکهی له بهندیخانهه؟»

ناستیا، که قسهکانی پیشووی ئهوی قهههولنهدهکرد و چاوپوشیی لیدهکرد، قسهکهی پیپری و گوتی: «گوئیگره با به شیوههکی دیکه حالیت کهه. ئهه میردی نییه، تا ئیره ههه به تویه، بهلام دهیههه شوو بکا، کهوايه له بییری

شووکردندا بووه و تا ئیستا هیندهی بیرلیکردۆتهوه که وهدهستی هیناوه، میرد نالیم، مه به ستم منداله.»

کاستیا، که قسهی پینه مابوو، به نیشانهی قه بوولکردن گوتی: «رهنگه واشبی. به لام پیشترو وات نه گوت. دهی خو من نه مدهزانی.»

کولیا چووه ژووری بۆلای منداله کان و گوتی: «هوێ مندالینه، وادیاره ئیوه زۆر ناجۆرن.»

کاستیا بزهیه کی هاتی: «پیترزفونیش له گهڵ تویه!» دهستیانکرد به فیتوو لیدان و بانگ کردنی پیترزفون.

کولیا کراسووتکین به له بزیکێ پر سووکایه تی گوتی: «مندالینه، گرفتیکم بۆ هاتۆته پیشی و دهبی یارمه تیم بدهن. وادیاره ئاگاتا لاقی شکاوه، بویه تا ئیستا نه هاتۆته وه. من دهبی برۆمه دهری. ده هیلن برۆم؟»

منداله کان به نیگه رانییه وه چاویان لیکرد. ئه گه رچی پیده که نین به لام خه م و ناره حه تی به ئه دگاریانه وه دیاربوو، به لام نه یانده زانی چییان له ده ست دی و کولیا چاوه روانی چیی لیان هه یه.

- کاتیکی لیره نیم هاروهاجی مه کهن! بۆ بازبازو کینه ناچنه سه ر دۆلابه که! له ته نیایی مه ترسن و مه گرین!»

منداله کان ترسیکی قوول دایگرتن و رهنگیان تیکچوو.

- ئه گه ر ئاقل بن شتیکتان پيشاندهدم، توپیکي چکۆلهی برنجی که به بارووتی راستی ده ته قی.

منداله کان گه شانه وه. کاستیا به دم نه رمه بزهیه که وه گوتی: «تۆپ! دهی که وایه پيشانمانی بده.»

کولیا کراسووتکین ده ستیکرد به جانتا کهیدا و توپیکي زیوینی چکۆلهی ده رهینا و له سه ر میزه که ی دانا. توپیکي له یستۆکی بوو له سه ر میزه که هه لیخولاند و گوتی: «ئهو داوایه هه قی خۆتانه! چاوی لیکه ن، له سه ر تایه ده گه رێ. ده کری ته قه شه ی پێکه ی. بۆ ئه وه ده بی گولله ی تیخه ی و بیته قینی.»

- خه لکیش ده کووژی؟

«به‌ئى، هەر له‌رپۆه ده‌یکوژى، به‌لام ده‌بن سیره‌ی لیڤگرى،» پاشان کولیا ده‌ستیکرد به‌ تاريفکردنى تۆپه‌که. زۆر تۆپى چاکه، لیڤه‌وه بارپووتى تیده‌کرى، گولله‌که‌ی ئالیزه ده‌خرى، ئه‌وه‌ش زارکى چکۆله‌ی چاشنییه؛ کاتى ته‌قاندنیش ده‌کشیته‌وه دواوه. منداڵه‌کان به‌ تامه‌زۆیه‌کى زۆره‌وه گوڤیان بۆ راگرتبوو و چاویان له‌ ده‌ستى ده‌کرد. ئه‌وه‌ی که زۆر سه‌رنجى راکیشان و تووشى سه‌رسوورمانى کردن. کشانه دواوه‌ی تۆپه‌که بوو.

ناستیا پرسى: «بارپووت پێیه؟»

- ئه‌رى.

ناستیا به‌ بزه‌یه‌کى پر پارانه‌وه و نازه‌وه گوتى: «بارپووته‌که‌شمان پێشان ده‌.»

کولیا دیسان ده‌ستیکرد به‌ جانتاکه‌یدا و شووشه‌یه‌کى چکۆله‌ی پر له بارپووتى راسته‌قینه‌ی ده‌ره‌ینا. بریکیشى گولله‌ پێبوو له‌ کوتى کاغه‌زى پێچابوو. ته‌نانه‌ت زارکى شووشه‌که‌شى کرده‌وه و تۆزیکى کرده‌ سه‌ر له‌پى ده‌ستى . کولیا به‌ شله‌ژانه‌وه وریایی پێدان که: «وریابن ئاور له‌و ده‌ورو به‌ره‌ نه‌بى، ده‌نا ده‌ته‌قیته‌وه و ده‌مانبا به‌ حه‌وادا.»

منداڵه‌کان به‌ ترس و دل‌خۆریه‌یه‌که‌وه که ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ی تووشى شادى و سه‌رسوورمان کردن، چاویان له‌ بارپووته‌که‌ برى. به‌لام کاستیا گولله‌که‌ی پێچاکتر بوو و پرسى:

- گولله‌که‌شى ئاور ده‌گرى؟

- نا.

کاستیا ده‌ستیکرد به‌ پارانه‌وه: «تۆ خودا دووسى دانه‌یان بده به‌ من.»
- باشه، ها بیگره، به‌لام هه‌تا دیمه‌وه پێشان دایکتى نه‌ده‌ی، ده‌نا واده‌زانى بارپووته و له‌ ترسانا له‌ دین ده‌رده‌چى . لیتان ده‌دا.
ناستیا هه‌لیدایه: «دایکم قه‌ت لیمان نادا.»

- ده زانم، به لّام با تو ورهش نه بی. قهت فیل له دایکتان مه کهن و هیچی
لی مه شارنه وه، ته نیا نه مجاره نه بی، ئه ویش هه تا دیمه وه. ئیستا ده هیلن برۆم؟
خو ئه گهر من برۆم ناترسن؟ ناگرین؟!»

کاستیا دلّی پر بوو و گوتی: «ئیمه ده - ده گرین.»

ناستیاش ویپای ئه و گوتی: «راست دهکا، ده گرین، حه تمه ن ده گرین.»
- ئاخ، له ده ست ئیوه منداله کان، به کاری ئه وهش نایه به جیتان بیلّم.
جووجه له کانم، چاره م نییه، ده بی له لاتان بمینمه وه، هه تا که نگیش، نازانم.
چبکه م. کاتیش تیده په ری، ئیتر فریا ناکه وم، چبکه م!»

کاستیا له به ری پارایه وه: «به پیژرفون بلّی خو ی برینّی!»

- چاره یه کی دیکه مان نییه، ناچارین په نا بو پیژرفون به رین. پیژرفون، iCi.
(وه ره بو ئیره).

کولیا ده ستیکرد به فرمان پیدانی سه گه که. ئه وه ی فیری کردبوو سه گه
به پیوه ی برد. سه گیکی موو قرژ و دهسته بوو. جلیکی خو له می شینی له بهر
کراوو. چاوی راسته ی کویر بوو. گوچکه ی چه په شی هه لقلیشابوو. ده وه ری و
هه لده به زی، خو ی هه لدینا و له سه ر پاشووی ده رۆیشت. چوارپه لی له حه و
ده کرد و له سه ر گازهرای پشت ده که وت و خو ی وا لیده کرد ده تگوت له کاره با
دراوه و وشکبووه. هه ر له و کاته دا که خه ریکی به ریوه بردنی ئه و شانویه بوو،
ئاگاتای کلفه تی خاتوو کراسووتکین، که ژنیکی چل سالانه ی قه له وه و گرو ی
بوو ده رگای کرده وه. له بازاره وه هاتبووه و کیسه یه کی پر له که لوپه لی به
دهسته وه بوو. کیسه یه کی به دهستی چه په ی هه لگرتبوو، بیده نگ راوه ستا و
چاوی له سه گه که بری. ئه گه رچی کولیا دلّه دوا ی هاتنه وه ی ئاگاتا بوو، به لّام
شانۆکه ی تیکنه دا و دوا ی ئه وه ی ماوه یه ک پیژرفونی به وجوره راگرت، ئاخری
فیتووه که ی لیندا. سه گه ش هه ستا و له خو شی ئه وه ی ئه رکی خو ی به جی
هیناوه ده ستیکرد به هه لبه زدا به ز.

ئاگاتا به له بزیکي حه کیمانه وه گوتی: «ئه یه رۆ سه گ و کاری ئاوا!»

کولیا کراسووتکین به مپوموچی پرسیی: «زه‌عیفه، بۆ وا دره‌نگ هاتییه‌وه؟»

- ده‌مت لیکنی، به‌یته‌شه.

- به‌یته‌شه؟

ئاگاتا که به‌لای وه‌جاخه‌که‌وه خۆی خه‌ریک کردبوو، بی‌ئه‌وه‌ی توو‌په‌یی و نار‌ه‌حه‌تی به‌ ده‌نگییه‌وه دیاربئی، له‌ بن لیوه‌وه منجاندی: «ئه‌ری، به‌ تۆ چی دره‌نگ هاتومه‌وه. ئه‌گه‌ر دره‌نگیش هاتییتمه‌وه حه‌تمه‌ن هۆیه‌کی بووه.» له‌ راستیدا، ویده‌چوو که‌یف بکا که‌ ئاوا به‌ ده‌م ئه‌ربابه‌ می‌ر منداله‌که‌یدا دیته‌وه و سه‌ر ده‌نیته‌ سه‌ری.

کولیا کراسووتکین له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ هه‌ستا و گوتی: «گوئیگره، ئه‌ی پیریژنی گه‌مژه، سویندم بۆ بخۆ و به‌لین بده‌ که‌ جوان ئاگاداری له‌و مندالانه‌ ده‌که‌ی، من ئه‌وه‌ ده‌رۆم.»

ئاگاتا به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: «سویندت بۆچی بۆ بخۆم؟ به‌بی سویندخواردنیش ئاگادارییان هه‌ر لیده‌که‌م.»

- نا، ده‌بی سویندم بۆ بخۆی. ده‌نا نارۆم. بلێ به‌ خودا.

- ده‌ی مه‌رۆ. به‌ من چی؟ ده‌ری زۆر سارده‌، هه‌ر له‌ مالێ بی باشت‌ره‌.

کولیا پووی له‌ منداله‌کان کرد و گوتی: «مندالینه، تا ئه‌و کاته‌ی من یان دایکتان دینه‌وه، ئه‌م ژنه‌ ئاگاداریتان لیده‌کا، چونکه‌ ده‌بوو زۆر له‌وه‌ زووتر بگه‌ریته‌وه. ئاگاتا، خۆ شتیکیشیان ده‌ده‌یه‌ی، وانیه‌؟»

- حه‌تمه‌ن.

کولیا گوتی: «خودا‌حافیز، جووجه‌له‌کانم، ئیستا بیخه‌م ده‌رۆم.» به‌لای ئاگاتادا تییه‌ری و گوتی: «دایه‌گه‌وره، هیوادارم ئاگات لییان بی و ته‌مه‌نیان له‌به‌رچاو بگری، نه‌چی ده‌ست بکه‌ی به‌ قسه‌ی پڕ و پیریژنان سه‌باره‌ت به‌ کاترینا، حالێ بووی؟ پیرزفۆن، ICI!»

ئاگاتا، ئه‌مجاره‌ به‌راستی رقی هه‌ستا و گوتی: «بڕۆ ملت بشکینه، هه‌تیوه‌ هیچوپووجه‌! له‌ سه‌ر ئه‌و قسانه‌ پێویسته‌ تیه‌له‌دانیکی باش بخۆی!»

کورۍ قوتابۍ

به لّام کوليا گويۍ له و قسانهۍ نه بوو. چونکه دهيتوانۍ بړواته درۍ. هه روا که دهړويشته درۍ، له بهر درگا چاويکۍ له دهوړوبهري خوی کرد، شانی هه لته کاند و به گوتنی «پياو له سهرمانا رهق دهۍ». راست بهرهو شه قام سهري پيوهنا و به لای چه پدا بهرهو بازار بايدايه وه. مالیکۍ مابوو بگاته نيو بازار راوه ستا، فیتفیتیه کی له گیرفانی دهرینا و وهک ئه وهی عه لامه تیک بدا، به هه موو هیزی خوی فووی پيدا کرد. ناچار نه بوو له خوله کیک زیاتر له بهر ده می کورپکی کولمه سووری یازده سالانه، که کوتیکۍ گهرم و خاوينی له بهر دا بوو و بو دیتنی ئه و به پرتاو هاتبووه درۍ، مه حتهل بۍ. کورپه ناوی ئیسموروف بوو، کورپه له پولي ئاماده ییدا دهرسی ده خویند و (دوو پول خوارتر بوو له کوليا کراسووتکین)، کورۍ کارمه ندیکۍ ده وله مهند بوو. دایکۍ و باوکۍ نه یانده هیشت تخوون کوليا بکه وۍ، چونکه بزوزی و هارو هاجیبیه کهۍ ناوبانگی دهرکردبوو، بویه ئیسموروف به دزییه وه ده هاته درۍ. ئه گهر خوینه ر له بیرۍ نه چووبیته وه، ئه و یه کیک له و کورانه بوو که دوو مانگ له مه و بهر به ردی له ئیلوشا هه لکردبوو. ئیسموروف هه ر ئه و کورپه بوو که نه قلی ئیلوشای بو ئالیووشا کارامازوف گیرپایه وه.

ئیسمروروف له سه ره خو گوتی: «کوليا، یه ک سه عاته چاوه رپتم»، پاشان به جووت بهرهو بازار وه رپکه وتن.

کولیا کراسووتکین وه لّامی دایه وه: «وه درهنگ که وتم، کارم بو هاته پیشی. لیت نادهن بزنان له گهل من هاتووی؟»
- گویی مه دهیه. من تا ئیستا لیدانم نه خواردووه! پیرزفونیش له گهل خوت هیناوه؟

- ئه ری.

- له گهل خوت دهیهنی بو ئه ویش؟

- ئه ری.

- ئاخ، بریا ژووچکاشیان له گهل بوایه!

- شتی وا هه ر نابی. ژووچکا هه ر نه ماوه، کهس نازانی له کوئییه، له میژه بی سهر و شوینه.

ئیسمرۆف له ناکاو له جیی خوی راوه ستا. «یانی ناکری ئه و کاره بکهین؟ ئیلوشا دهیگوت ژووچکا سه گیککی خوله میشیننی توله ک کردووی وه ک پیرزفون بووه. ناکری بلّی ئه وه ژووچکایه؟ رهنگه باوه ریش بکا.»

- کورپه واز له درۆ بینه، ته نانه ت ئه گهر به مه سه له ته تیشی بزانی. هیوادارم سه باره ت به هاتنی من هیچت پینه گوتیتن.

ئیسمرۆف گوتی: «نا، دلّیابه! ده زانم چکه م.» هه ناسه یه کی هه لکیشا و دریزه ی به قسه کانی دا: «به لام پیرزفون نابیته هوی دلخوشیی. جه ناب سه روان باوکی ئیلوشا «گسکه کوله» پییگوتین دهیه هوی ئه مرۆ تووتکیکی لمبۆز ره شی بو بیتی. پنیوایه ئیلوشا دلّی پییده کریته وه، به لام من له وه دلّیا نیم.»

- ئیستا ئیلوشا حالّی چونه؟

- ئاخ، زۆر نه خو شه! پیموایه ده رده باریکه ی گرتووه، زۆر وریا و زیته، به لام هه ناسه کیشانی! زۆر به دژواری هه ناسه ده کیشی. چه ند رۆژ له مه و به ر داوای پۆستاله کانی کرد، تا کو هیندیک بگه ری. ته نانه ت هه ولیدا به نیو ژووره که دا پیاسه بکا، به لام نه ی توانی له سه ر پی خو بگری. گوتی: «ئاخ، باوه گیان، پیشتر پییگوتی ئه م پۆستالانه به کار نایه ن. ناتوانم پییانه وه برۆم.»

پیی و ابوو لاق تیکه‌ل هاتن و لاتراسکه به‌ستنه‌که‌ی خه‌تای ئه‌و پۆستالانه‌یه، به‌لام له‌به‌ر بیه‌یزی بوو. له‌وانه‌یه‌هه‌وتوو‌یه‌کی دیکه‌ نه‌ژی. هیرتیزنیستیوب ده‌وا و ده‌رمانی ده‌دات. ئیستا ده‌وله‌مه‌ند بوون - کۆلیکیان پاره‌ هه‌یه.

- تاقمیکی خویری و پاره‌ په‌رست؟

- مه‌به‌ستت کێیه؟

- مه‌به‌ستم دوکتوره‌کان و داروده‌سته‌ نوژداره‌کانیانه، هه‌موویان هه‌ر وان و تییناگه‌ن. ته‌نیا ده‌زانن خه‌لکی برپوو‌تینه‌وه‌ و پاره‌ وه‌سه‌ر یه‌ک نین. من زانستی دوکتوریم قه‌بوول نییه. دامه‌زراوه‌یه‌کی هه‌یچه. ده‌مه‌ه‌وی له‌ بنجوبناوانی مه‌سه‌له‌که‌ بکۆلمه‌وه‌ و تییبگه‌م. به‌لام ئه‌وه‌ چ دلسۆزییه‌که‌ له‌وی وه‌ریتان خستوه‌؟ وادیاره‌ هاو‌پۆله‌کانی هه‌موو پۆژی له‌وین؟

- هه‌موویان نا، ته‌نیا ده‌ که‌سمان هه‌موو پۆژی ده‌چین بۆ دیده‌نی، قه‌ستیکی تایبه‌تیشمان نییه.

- نازانم له‌م نێوانه‌دا ئالکسی کارامازوف چکاره‌یه. هه‌ر ئه‌م‌پرو یان سبه‌ینی براکه‌ی له‌ سه‌ر جینایه‌ت و پیاوکوژی دادگایی ده‌که‌ن، که‌چی خۆی ئه‌وه‌نده‌ بیکاره‌ وه‌ک گای نیو گویلکان له‌گه‌ل مندا لان که‌وتوه‌ و دلسۆزی ده‌نوینی.

- دلسۆزی له‌ ئارادا نییه. هه‌ر ئیستا خۆشت ده‌بی بجی له‌گه‌ل ئیلوشا ئاشت بیه‌وه.

- له‌گه‌لی ئاشت به‌مه‌وه‌؟ قسه‌ی قور ده‌که‌ی! من ئیجازه‌ به‌ که‌س ناده‌م خۆی له‌ کارم هه‌لقوتینی.

- ئیلوشا ده‌زانی به‌ دیتنت چه‌نده‌ خۆشحال ده‌بی. نازانی ده‌چی بۆلای. له‌به‌رچی تا ئیستا نه‌ده‌هاتی؟

ئیس‌موروف ئه‌م پرسته‌ی دوا‌یی به‌ شیوه‌یه‌کی زور خه‌مبارانه‌ ده‌ربری.

- کورپی‌چاک، ئه‌وه‌ ئیتر پیوه‌ندی به‌ خۆمه‌وه‌ هه‌یه. به‌ مه‌یلی خۆم ده‌مه‌ه‌وی بچم، چونکه‌ به‌ سه‌لاحی ده‌زانم، به‌لام ئیوه‌ ئالکسی کارامازوف ده‌تانبا. ئه‌م دوو شته‌ش جیاوازی زوره‌ و دیسان خۆ مه‌علوومیش نییه‌! په‌نگه‌ نه‌یه‌م بۆ ئاشت بوونه‌وه‌. به‌راستی قسه‌یه‌کی قوره‌. ئاشت بوونه‌وه‌!

- کارامازۆف لەو نیویدا هیچ کارە نیه. کۆرەکان خۆیان بە مەیلی خۆیان
 بپاریاندا بچن. هەلبەت جاری یەكەم لەگەڵ کارامازۆف چوون. بە کاریکی
 گەوجانەشی نازانم. هەموومان پیکەوێ ناچینە ژووری، دانەدانە دەچین. باوکی
 بە دیتنی ئێمە زۆر خوشحال بوو. دەزانی بێتوو ئالیووشا بمرئ شیت دەبی.
 سوڕ دەزانی ئیلووشا دەمرئ. پیموایە زۆری پێخۆشە لەگەڵ کۆرەکەشی ئاشت
 بووینەتەو. ئیلووشا پرسیاریکرد، هەر ئەوەندە، پرسیار دەکا و ئێتر هیچ نالی.
 باوکی یان شیت دەبی، یان خۆی دەخکێنئ. پێشتریش شیتبازاری
 دەرھێناو. دەزانی زۆر پیاویکی باش و بەرێزە. ئەو کاتە ئێمە بە هەلە
 چوو بووین. هەمووشی خەتای ئەو پیاوکۆژە بوو، کە ریشی گرت و لێیدا.
 - سەرەرای ئەوانەش، سەرم لە کارامازۆف سووڕماو. دەبوو زۆر لەو
 زووتر لەگەڵی ئاشنا بم، بەلام پێخۆشە لە هیندیک بارەو بە دلی خۆم بکەم.
 لەگەڵ ئەوەشدا، شتیکم بۆ ئەو لە سەردایە و دەبی بیسەلمینم.
 کولیا قورساخانە مەتەقی لە خۆی بری. ئیسموڕۆفیش بێدەنگ بوو.
 هەلبەت ئیسموڕۆف، کولیا دەپەرەست و بە خەونیش نەیدەدی بێتە
 هاوشان و هاوڕێی. ئیستاش زۆری ئەو قسەییە بە دل بوو کە گوتی «بە
 مەیلی خۆی» دەچی بۆ دیدەنی ئیلووشا. پێی وابوو ئەو کارە رازیکی تێدایە
 کە ئاوا لەپەر کولیا لە سەری داوێ بچی بۆ ملاقاتی ئیلووشا. لە بازار تێپەڕین.
 سەعاتیک دەبوو لادیی عارەبانە پەر لە بار و مریشک و کەلەشیریان
 راکرتبوو و باریان بە عەرزدا دابوو. ژنانی کاسبکار لە نیو بۆتەکانیاندا لۆکە
 و دەزوو و وردەوالیان دەفرۆشت. بەم یەکشەممە بازارانەیان دەگوت
 «بازاری مەکارە»، لە ماوەی سالدای ئەو چەشنە بازارەش بەردەوام هەبوو.
 پێرزفۆن بەملاوئەولادا هەلەدەهات و مۆمۆی دەکرد. کاتیک تووشی سەگی
 دیکە دەبوون، بەپێی ئادابی سەگانه، بە تامەزرۆیی بونیان بە یەکتەرەو
 دەکرد.

کولیا گوتی: «ئیسْموَرۆف، پیمخۆشه ئهم دیمه نه راسته قینه و سروشتیانه ببینم. سهرنجت داوه کاتیک ئه و سه گانه به یه ک دهگه ن چۆن بۆن به یه کتره وه دهگه ن؟ پیموایه قانونی زاته که یان وایه.»

- ئه ری؛ عاده تیکی قۆر و پیکه نینیان هه یه.

- پیکه نینیش نییه، به هه له چووی. سروشت هه چ شتیکی قۆر و پیکه نینیی تیدا نییه، ئه گه رچی له بهر چاوی مروفی ده مارگرژ قۆر و پیکه نینی ده نوینی. ئه گه ر سه گه ل بیانزانیایه بیر کردنه وه و کرده وه ی ئیمه هه له سه نگین، ده یانزانی له پێوه ندیی کومه لایه تی مروف و ئه ربابه کانیاندا، زۆر شتی له وه قۆرتر و پیکه نینی تر هه یه. له راستیدا زۆر زیاتر. ئه وه دووپات ده که مه وه، چونکه به برۆای من گه وجیه تی ئیمه زۆر له وان زیاتره. بیروپای راکتینیش هه ر وایه. بیروپایه کی سهرنج راکیشه. ئیسْموَرۆف، من سۆسیالیستم.

ئیسْموَرۆف پرسیی: «سۆسیالیست چییه؟»

- ئه وه کاتیکه که هه موو که س یه کسان بن و مال و دارایی هه مووان به قه د یه ک بێ. ژنه یان و شوو کردن نه بی و هه رکه س هه ر یاسا و دین و ئاینیکی پی باشه پێره وه یی لیک... و هتد تو هیشتا ته مه نت به و جیه نه گه هیشتووه له وه بگه ی. ده زانی هه واکه ی زۆر سارده! ئه ری، هه شت پله له ژیر سفردایه، باوکم هه ر ئیستا چاوی له ده ماسه نچ کرد.

- ئیسْموَرۆف، تو سهرنجت داوه له نیوه ی زستاندا، ئه و کاته ی هه و به سفیش ده گا، وه ک ئیستا که سهره تای زستانه و شه پۆلی سهرمای له ناکو له کاردایه، به تایبه ت کاتیک به فری زۆریش نه که وتوو. زۆر هه ست به سه رما ناکه یین؟ هۆیه که شی ئه وه یه خه لک عاده تیان پی نه گرتوو. مروف هه موو شتیکیان به پپی عاده ته، هه موو شتیکیان ته نانه ت پێوه ندیه کومه لایه تی و سیاسیه کانیشیان. عاده ت پالنه ریکی گه وره و به هیزه. ئه و لادییه پیکه نینیه ت دیوه!

کولیا ئاماژه ی به لادییه کی که له گه تی، که لپۆس له به ری به نه شه کرد که له په نا عاره بانه که ی راوه ستابوو و جووتی ده سه توه وانه ی چه رمیی کۆن و

دراوى له دهستدا بوو و ليكى هه لده ساوين. پيشه دريژ و بوژه كهى كه په سيسي گرتوو و سپى ده كرده وه.

كوليا له گه ل ئه وهى به په نايدا تيپه رى، به دهنگيكي به رز قيژاندى: «پيشى ئه و كابرا لادىييه به ستوويه.»

كابراى لادىييش به له بزيكى ئارام و حيكمت ئاميز وه لامى دايه وه: «پيشى زور كه سان به ستوويه.»

ئيسموروف گوتى: «سه ر مه خه سه رى.»

- هيچ نيبه. تووړه نابى. پياوى چاكه. ماتووى. خوداحافيز.
- خوداحافيز.

- بو ناوت ماتووييه؟

- ئه رى بو نه تده زانى؟

- نا، نه مده زانى. هه روا گوتم.

- درو مه كه! پيموايه خوښكارى، ها؟

- ئه رى.

- له وه ده چى قامچيش بخوى؟

- زوريش نا - هيندى جار.

- ئيشت پيده گا؟

- ئه رى، ئه ي چو ن ئيشم پيناگا.

كابراى لادىيى له دل وه هه ناسه يه كى هه لكيشا و گوتى: «ئاخ، له و ژيانه!»

- خوداحافيز ماتووى.

- خوداحافيز، به دينم كورپكى باش و ئاقلى.

كورپه كان به رپى خوياندا روښتن.

كوليا به ئيسموروفى گوت: «ئو كابرا لادىييه زور پياوى چاكه. من

زورم پيخوشه له گه ل لادىييه كان قسه بكه م، هه ميشه ش پيخوشه چاكه يان

له گه ل بكه م.»

ئيسموروف پرسى: «بو دروت كرد و گوتت قامچيمان ليده دهن؟

- ناچار بووم وا بلیم، بۆ ئوۋەى خۆشحالى كەم.

- مەبەستت چىيە؟

- دەزانى ئىسمۇرۇف، پىمخۇش نىيە شىتىكم دووجار لىپىرسن.

پىمخۇشە خەلك لەگەل يەكەم قسە تىيگەن. ھىندى شت ھەيە بەيان ناكرى.
لادىيى پىيان وايە كورە قوتابى قامچى دەخۇن و ھەر دەبى بىشىخۇن. ئەگەر
كورە قوتابى قامچى نەخو، بۆ ئوۋە نابى پىيى بلىي كورە قوتابى، ئەگەر
پىمبگوتايە قامچى ناخۇين، دلى ناخۇش دەبوو. بەلام تۆ لەوۋە ناگەى. پىياو
دەبى بزانى چۆن رىز بۆ لادىيى دانى.

- تەنيا تكات لىدەكەم سەر مەخە سەريان، دەنا كىشەيەكى دىكەى وەك
كىشەى قازەكەت تووش دەبى.

- كەوايە تۆ دەترسى؟

- كولىيا پىمەكەنە. وايە دەترسم. باوكم لە دىن دەرچوۋە. گەرەن و
رەفيقايە تىم لەگەل تۆ لى قەدەغە كراۋە.

- دلى خۆت نارەحەت مەكە. ئەمجار پووداۋى وا ناقەومى.

كولىيا ئوۋەى گوت و ئاماژەى بە يەككى لەو ژنە دەستفرۆشانەى نىو
بۆتكەكان كرد و بە دەنگى بەرز ھەراى لىكرى: «ھۆى ناتاشا سلاۋ!»

ژنىكى جھىل بوو بە توورەيى ۋەلامى دايەۋە: «بە من دەلىيى ناتاشا؟ وا
مەلى، ناۋى من ماريايە.»

- خۆشحالم كە ناوت ماريايە. خوداحافىز!

- ئەى ھەتيۋە پىيسە، ھىشتا سەرى لە ھىلكە نەجووقاۋە گالته بە خەلك
دەكا.

- من بەپەلەم. ئىستا ناتوانم راۋەستم. يەكشەممەى داھاتوو پىمبلى.

ئوۋەى گوتو دەستى بۆلاى ژنە راتەكاند، وەك ئوۋەى ژنە قسەى بە ئوۋە
كوتبى، نەك ئوۋە بە ژنە.

ماریا قیژاندی: «یه کشه ممه‌ی داهاتوو هیچ قسه‌یه کم له گه‌ل تو نییه. هه‌تیوه پرووه‌له‌مال‌دراوه بۆ لیت هه‌لپنچاوم. خو من هیچم نه‌گوتوووه. شیاوی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و ناجسنیه قامچی بخوی!

ئه‌و ژنه‌ ده‌ستفروشانه‌ی له‌و شوینه‌ بوون هه‌موویان دایان له‌ قاقای پیکه‌نین. له‌ ناکاو پیاویک به‌ توورپه‌یی و به‌ هه‌شتاو له‌ دالانی دووکانه‌کان ده‌ره‌په‌ری. لایکی ده‌موچاو دریزۆکه‌ی قژ لول و په‌نگ بزراو و هاو‌لاوی، خه‌لکی ئه‌م شاره‌ نه‌بوو. بالته‌یه‌کی شینی له‌به‌ردا بوو و کلاویکی شه‌پکه‌داری له‌سه‌ر نابوو. له‌ میرزای بازرگانان ده‌چوو. به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر و گه‌وجانه‌ مشتێ قووچاند و هه‌ره‌شه‌ی له‌ کوولیا کرد. به‌ توورپه‌یی گوران‌دی: «ده‌تناسم، ده‌تناسم!»

کوولیا چاوی تیب‌ری. وه‌بیری نه‌ده‌هاته‌وه که له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌ تووشی کیشه‌ و ده‌مه‌قایی بووبی. به‌لام له‌ نیو بازار و سه‌ر شه‌قام هینده‌ی له‌گه‌ل ئه‌موئه‌و شه‌ره‌ ده‌نۆکه‌ کردبوو، زۆر به‌ زه‌حمه‌ت وه‌بیری ده‌هاته‌نه‌وه.

به‌ ته‌شه‌ره‌وه‌ پرسیی: «به‌ راسته‌؟»

ئه‌و پیاوه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی چه‌پۆلانه‌ دووپاتی کرده‌وه: «ده‌تناسم، ده‌تناسم!

- زۆر پیروژه. باشه، ئیستا ده‌بی برۆم. خوداحافیز!

ئه‌و پیاوه‌ گوران‌دی: «دیسان ده‌ستکرده‌وه به‌ کاری ناجسنانه؟ دیسان ده‌ستت کرده‌وه به‌ کاری ناجسنانه؟ ده‌زانم دیسان کاری ناجسنانه‌ت به‌ ده‌سته‌وه‌ بووه!»

کوولیا که‌ بێده‌نگ راوه‌ستا‌بوو و چاوی له‌ سه‌رتاپای ده‌کرد، گوتی: «ئه‌وه‌ پیوه‌ندی به‌ خۆمه‌وه‌ هه‌یه، بڕاکه‌م.»

- یانی پیوه‌ندی به‌ منه‌وه‌ نییه‌؟

- نا پیوه‌ندی به‌ تۆوه‌ نییه‌.

- ئه‌ی پیوه‌ندی به‌ کێوه‌ هه‌یه؟ ها؟ به‌ کێوه‌؟

- ئیستا پیوه‌ندی به‌ تریفۆن نیکیتیچه‌وه‌ هه‌یه، نه‌ک به‌ تۆوه‌.

کابرا به سهرسورمانه وه چاوی له کولیا بری، دیاربوو زۆری پق
 ههستاوه، گوتی: «کام تریفۆن نیکیتیچ؟»
 کولیا، کتوپر به توندی گوتی: «تا ئیستا چوویه ته کلیسه ی عورووچ؟
 کابرا که تا رادهیه ک تووشی حه په سان بووبوو، گوتی: «کام کلیسه ی
 عورووچ؟ بۆچی؟ نا، نه چووم.»
 کولیا پێداگرتر له پیشوو گوتی: «سابانی یۆف ده ناسی؟»
 . کام سابانی یۆف؟ نا، نایناسم.
 کولیا قسه که ی پێبیری و گوتی: «که وایه برۆ بۆ ججه ندهم،» له گه ل
 ئه وه ی به توندی به ره ولای راست بایداوه، به په له و هه له داوان پۆیشت. وه ک
 ئه وه ی پێی عه یب بێ له گه ل که وچه پیاویک قسه بکا که سابانی یۆف ناناسی.
 کابرا دوا ی تاویک عه به سران وه خو هاته وه و وه ک پێشوو تووشی
 شله ژان بوو. «هۆی دا راوهسته بزائم! کام سابانی یۆف؟» به چاویکی
 که وچه له ژنه ده ستفرۆشه کانی روانی: «گوتی چی؟»
 ژنه کان دایان له قاقای پیکه نین.
 ژنیکیان گوتی: «کهس سه ری له کاری ده رناچی.»
 کابرا هه روا تووهره و تۆسن، مشتی توند قووچاندبوو و رایده ته کاند،
 دیسان دووپاتی کرده وه: «کام سابانی یۆف، مه به سستی کییه؟»
 یه کێ له ژنه کان گوتی: «حه تمه ن مه به سستی ئه و سابانی یۆفه یه که
 کاسبکاری مالی کوزمیچۆفه.»
 ژنیکی تر هه لیدایه: کچی ئه وه ی ئیوه ده لێن تریفۆنی ناوه، تریفۆن نیکیتیچ.
 کابرا به شیوه یه کی وه حشییانه چاوی تێبیرین و به جارێ دۆش دامابوو.
 ژنیکی دیکه گوتی: «کاسبکاری مالی کوزمیچۆف؟ به لام ناوی تریفۆن
 نه بوو. ناوی کوزما بوو، نه ک تریفۆن. به لام کورپه گوتی تریفۆن نیکیتیچ،
 که وایه نابێ ئه و بێ.»

ژنيکي دیکه‌ش، که تا ئیستا بیده‌نگ راوه‌ستابوو و مته‌قی نه‌ده‌کرد، هه‌لیدایه: «ناوی نه‌تریفونه و نه‌سابانی‌یۆف، چیژۆفی ناوه. ئالکسی ئیوانیچ؛ چیژۆف ئالکسی ئیوانیچ.»

چواره‌مین ژن که وته‌که‌ی ئه‌وی ده‌سه‌لماند گوتی: «لیم پروونه ناوی چیژۆفه.»

کابرا واق و پرمایانه چاوی له ژنه‌کان ده‌کرد و هیوا برارانه گوراندی: - ئه‌ی خه‌لکینه، ئاخر نازانم بۆ ئه‌و پرسیاره‌ی لیکردم؟ بۆچی گوتی: «سابانی‌یۆف ده‌ناسی؟» ئاخر من چووزانم سابانی‌یۆف کینه؟ ژنيکي دیکه به زمانیکی ره‌ق و راشکاوانه گوتی: «تۆ به راستی پیاویکی گه‌مژه‌ی. من ده‌لیم ناوی سابانی‌یۆف نییه، چیژۆفه، چیژۆف ئالکسی ئیوانیچ. هه‌ر ئه‌وه‌یه، راست خۆیه‌تی!»

- کام چیژۆف؟ کینه؟ ئه‌گه‌ر ده‌زانی پیم‌بلێ. - ئه‌و پیاوه حووجه ب‌لقنه‌ی هاوینانه له نێو بازاردا ده‌خولیته‌وه. - ئاخر ئه‌و چیژۆفه چ پێوه‌ندییه‌کی به منه‌وه هه‌یه، ها؟ ژنيکي دیکه‌یان هه‌لیدایه: «من چووزانم؟ خۆت که ئه‌و هه‌موو هاتوو هاواره‌ت وه‌ڕێ خستوو، ده‌بێ بزانی چیت لێی ده‌وی. ئه‌و، قسه‌ی له‌گه‌ڵ تۆ کرد، نه‌ک له‌گه‌ڵ ئیمه، گه‌وجه‌گیان. یانی هه‌ر به راستی نایناسی؟» - کێ ناناسم؟

- چیژۆف ده‌لیم. - هه‌ردووک چاوی چیژۆف ده‌ری. به خزمه‌تی ده‌گه‌م راوه‌سته، به من راده‌بویری! هه‌تیوه به‌ره‌لایه. - به خزمه‌ت چیژۆف ده‌گه‌ی! ئه‌ویش به خزمه‌تی تۆ ده‌گا. به راستی وادیاره پیاویکی گه‌له‌وی.

- ژنه‌تیوه هه‌چوپووجه، خۆ من چیژۆف نالیم. به خزمه‌ت ئه‌و کورپیزگه ده‌گه‌م. بیگرن، دایبگرن بۆم، من به شیت ده‌زانی و پیم راده‌بویری!

ژنه‌کان دایان له قاقای پیکه‌نین. به‌لام کولیا زور دور که‌وتب‌ووه و قیت و قوز ملی پئی گرتب‌وو. ئیسم‌وروف شان به شانی ده‌رؤیشت و ئاورپی له و تاقمه دهم پر له هه‌رایه ده‌دایه‌وه که جییان هیشتب‌وون. ئه‌ویش له خۆشیانا که‌وتب‌ووه قله‌سه‌ما. له لایه‌کیشه‌وه ده‌ترسا به‌و هاوړییه‌تییه له‌گه‌ل کولیا له ماله‌وه تووشی کیشه و هه‌را بی .

له کولیا‌ی پرسى: «مه‌به‌ستت کام سابانى‌یوف بوو؟» هه‌لبه‌ت ده‌یزانى چ وه‌لامیكى ده‌داته‌وه.

- چووزانم؟ ئیستا برؤ چاویان لیکه، هه‌تا ئیواره هه‌ر ده‌یرپ‌سن . شه‌ره چه‌قه ده‌که‌ن. پیم‌خۆشه‌ه‌پۆل و گه‌وجان چیه‌خزتی دهم، جا له هه‌ر چینیکى کۆمه‌ل بن، فه‌رقى پیناکه‌م. ئه‌وه‌ش زرت‌ه‌بۆزىکى گه‌ل‌خۆى دیکه، مه‌به‌ستم ه‌وؤ لادییه‌یه. مه‌گین ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ت نه‌بیست‌ووه «گه‌وجتر له فه‌ره‌نسی گه‌وج، مه‌گین خۆى بی،» به‌لام رووسییه‌کى گه‌وجیش له دووره‌وه هاوار ده‌کا گه‌وجه، هه‌ر به ره‌نگیدا دیاره. تو چاوى لیکه.

- کولیا، له کۆلى به‌وه، وه‌ره با برؤین.

- تازه هه‌لب‌ووم و به‌که‌س نا‌کوژیم‌وه. ه‌وؤ لادییى سلاو!

لادییه‌کى تیکسم‌راو، به‌ده‌موچاوى خپ و ساده‌وه، ریشیکى بۆز و ته‌نکى هه‌بوو، سه‌رى داخست‌بوو و ده‌رؤیشت، سه‌رى هه‌لینا و چاویکى له‌کوره کرد. له‌وه ده‌چوو ته‌واو وریا نه‌بی.

له وه‌لامیدا به‌قه‌ستى گوتى: «ئه‌گه‌ر نات‌ه‌وئ پیم‌ راب‌ویرى، عه‌له‌یکه‌سه‌لام.»

کولیا به‌پیکه‌نین‌ه‌وه گوتى: «ئه‌گه‌ر پیت‌راب‌ویرم چى؟»

- ده‌ی ئه‌وه گالته‌یه گالته. بۆخۆت هه‌ر پیکه‌نه‌قه‌یدى نا‌کا. خۆ گالته خراپ نییه.

- بمبه‌خشه‌برا‌که‌م. گالته‌یه‌کم کرد.

- چاکه، خودا بته‌خشى!

- توش من ده‌به‌خشى؟

- زور چاکیش دہتبه خشم. ریگای خوت بگره و برؤ.

- دەلیم پیموایه لادییه کی زۆر وریا و بههۆشی.

کابرای لادیی هه ر به و شیویه جیدی و چاوه پروان نه کرا و وه لامی

دایه وه: «بەھۆشتر لە تۆ.»

كووليا توۆزى واقى ورما و گوتى: «پيّموا نيه.»»

- بروا بکه به راستمه.

- رہنگہ واش بی۔

- بهائی وایه، براكه م.

- خود اِحا فیز لاریی.

- خود ا حافظيز.

كۈلىيا، دۋاي تاۋىك بىدەنگى بە ئىسمۇرۇفى گۈت: «هەموو جۈرە

لادییه ک ههیه. من چووزانم له گه‌ل لادییه کی وریا تیده که وم؟ من هه‌میشه

بروام به هوش و زیره کی لاییه کان بووه.»

لہو دوورانہوہ سہعاتی کلیسہی گہورہ زہنگی سہعاتی یازدہ و نیوی

لیدا. کوولیا و ئیسمۆرۆف ههنگاویان توند کرد و خۆیان گه یانده نزیک

ماله‌که‌ی ئیسنگیریف که تا راده‌یه‌ک دووریش بوو. بیست هه‌نگاوایان مایوو

بگنه مالہ کہ، کوولیا راہوستا و داوی له ئیسمۆرۆف کرد له پیشه وه بچی و

کارامازوفی بۆ بانگ بکاته دهري.

- پیاو سەرەتا تۆزى بوارەكە تاقىكاتەوہ باشە.

ئیسْمُورُوف بھ نارہ زایہ تییہ وہ گوتی: «بُو داوای لیبکہ م بیتہ دہری؟ خَوَت

بچو ژووری؛ به دیتنت خوشحال دهی. ئاخر لهم سه‌رما و سوله و

سہ ہولبہ ندانہ را ئاشنا بوون چ مانایہ کی ھہیہ؟»

کوولیا به له بزیکی فه رمان پیده رانه که پیخو شبوو له گه ل «مندالان» به

کاری بینی، قسه‌که‌ی پی بری: «ئه‌وه پێوه‌ندی به خۆمه‌وه هه‌یه که بۆ

دەمەھەوئى لەو سەرما و بەستەلەكەدا چاوم پێى بكەوئى.» ئىسمۆرۆف بە

هه لاتن چوو فه رمانه که ی جیبه جی بکا.

سەكى بىز بوو

كوليا قورەدەماخانى پالى بە نەردەكانەو دا و چاوەرى بوو ئاليوشا
 بىتە دەرى. لەمىژ بوو دەيوست چاوى پىيىكەوى. باسى ئاليوشاى لە
 كورانى هاوئولى بىستبوو، بەلام ھەر كاتى ناويان دەھىنا رقى ھەلدەستا و
 خوى وا نيشاندەدا كە بە ھىچى نازانى و ھەر شتىكى لە بارەيەو دەبىست
 دەيدايە بەر پىلارى «پەخنى». بەلام لە ناخەو زور تامەزىر بوو لەگەلى
 ئاشنا بى. لەسەريەك ئەوھى سەبارەت بە ئاليوشا دەبىست، شتىكى
 ھاودلانى و سەرنج پاكىشى پتوھ نەبوو. كەوايە ئەم ساتەى ئاشنا بوونە زور
 گرىنگ بوو: سەرەتا دەبوو خوى نيشاندا، يانى سەربەخوى خوى بنوئى.
 «دەنا منىش وەك ئەوانى دىكە بە چاوى مندالىكى سىزە سالان دەبىنى.
 چونكە ئەو كورانى ھەر بە ھىچ نازانى! ھەر لە گەلى ئاشنا بم لىنى دەپرسم بە
 چ چاوىك لەو كورانى دەروانى. بەلام بە داخەو كورتە بالام. تۆزىكوف لە من
 كەم تەمەنتەر، بەلام بەو حالەش ھەتا گويچكەى دىم. بەلام من زىرەكى و
 ھۆش لە پوخسارم دەبارى. قەلەفەتتىكى جوانم نىيە، دەزانم زورىش ناشىرىنم،
 بەلام وريايى و ھۆش لە پوخسارم دەبارى. نابى لە قسە كردندا زىدەرپوى
 بكەم؛ ئەگەر يەكەوجار خۆم بدۆرپىنم و توندى نەگرم، پەنگە پىيوابى... تف!
 ئەوھ ئىتر ھەر نابى و بە جارى ئابرووم دەچى ئەگەر پىيوابى...!»

ئەو بىرۆكە مېشكى كولىيەى داگرتبوو، لەگەل ئەوھى ئەوپەرى ھەوللى
 خوى دەدا تاكو خوى وەك كەسىكى زور سەربەخوى خواز نيشاندا و ئەو
 بىرۆكە بەردەوام دنى دەدا. ئەوھى لە ھەموو شتىك زياتر ئازارى دەدا،

کورته بالايبه کهی بوو. ئه وهندهی بۆ قه لافه ته ورديله کهی خه می ده خوارد، نیو
 ئه وهنده بۆ «پروخساره ناشیرینه کهی» نارحه ته نه بوو. سالی رابردوو، له
 سه ر دیواری ماله که یان به قه له م بالای خوی دیاریکردبوو و هه ر دوو مانگ
 جاریک خوی پیده گرت و بالای خوی تاقیده کرده وه بۆ ئه وهی بزانی چه نده
 گه وه بووه. به لام به داخه وه! زۆر که م بالای ده کرد و هه ر ئه وهش هیندی
 جار هیوا بر او ی ده کرد. له راستیدا دهموچا ویشی «زۆر ناحه ز» نه بوو؛ به
 پیچه وانه، تا راده یه ک جوان و له به رد لانی ش بوو: پیستیکی نه رم به دهنکه
 دهنکه یه ک ورده خال و لکه وه، چاوی شین و چکۆله و پر له شادی به رهنگی
 بزپرکا وه وه. جوړیک بیباکی و هه ست له چاویدا دهره وشایه وه. دهموچا ویکی
 ره قه له و لیوی قه یتانی و سوور. لووتیکی چکۆله و قه له نگی، هه ر کاتیک
 له بهر ئاوینه چاوی له خوی ده کرد، له به رخویه وه ده یمنجان: «لووتم ده لیی
 لمبۆزی سه گه، لمبۆزی سه گیکی ئاسایی.» هه میشه ش به تووره یی له بهر
 ئاوینه که لاده چوو. هیندی جار به خوی ده گوت: «رهنگه پروخساریشم هویشی
 لی نه باری.» به لام له وهش به گومان بوو. سه ره پای ئه وهش ناکرێ وایر
 بکه ینه وه که دایمه له بیرى به ژن و بالا و پروخساریدا بوو. به پیچه وانه،
 ئه گه رچی ئه و کاتانه ی له بهر ئاوینه راده وه ستا زۆر تال بوو بۆی، به لام زوو
 له بیرى ده چۆوه، ئه ویش له درێژ خایه ندا، هه روا که چالاکییه کانی خوی
 لیکه دایه وه، «یه کسه ر خوی ده دایه ده ست بیروکه و ژیا نی راسته قینه.»

ئالیووشا به په له هاته دهری و رویشت بۆ لای کوولیا. بهر له وهی بگاتی
 کوولیا هه ستی به خو شحالییه کهی کرد. کوولیا ره زامه ندانه له خوی پرسى:
 «یا نی ده کرێ بۆ دیتنی من هه تا ئه و راده یه دلشاد بی؟» وای چاکه هه ر لیڤه دا
 ئه وه وه بیر بیتینه وه که قه لافه تی ئالیووشا، له چاو دوایی جار که چاومان
 پییکه وت، گوړانیکی ته واوی به سه ردا هاتبوو. عه باکه ی وه لا نابوو و کووتیکی
 جوانی له به ردا بوو. کلاویکی نه رم و خریشی له سه ر نابوو. مووی
 سه ریشی کورت کردبووه. زۆری لی ده کالایه وه، جوانچاکیش بوو. پروخساره
 دلگه ره که ی گه ش و کراوه بوو؛ به لام له پروخساره گه شا وه که یدا ئه ده ب و

هیمنایه تی دیار بوو. کولیا سیر بوو که ئالیووشا بهو قه لافه ته وه، به بی عه با هات بۆ لای. دیار بوو به په له هاتووه. له پتووه دهستی برده پێشی و تۆقه ی له گه ل کولیا کرد.

- ئاخری هاتی! زۆر تامه زرو ی دیدارت بووم!

کولیا، تۆزی به هه ناسه برکپوه، له ژیر لیویه وه گوتی: «هۆیه کی بوو که دواتر ده زانی. زۆریش خۆشحالم له ئاشنایه تیت. له میژ بوو له و ده رفه ته ده گه رام، زۆریان باسی تۆ بۆ کردووم.»

- ههر چۆنیکه چاومان به یه کتر کهوت. منیش زۆرم نه قلی تۆ بیستووه؛ به لام بۆ هاتتی ئیره زۆر وه درهنگ کهوتی. ده بوو زووتر بئی. - ئه ری ئیستا حال ی چۆنه؟

- ئیلوشا زۆر نه خۆشه، وه ک پوژ مه علومه نامینی.

کولیا به تینوتاویکه وه گوتی: «هه ی داد و بی داد! کارامازوف ده بی قه بوولیکه ی که زانستی پزیشکی هه موو فی ل و ته له که یه.»

- ئیلوشا هه میشه باسی تۆی ده کرد، ته نانه ت له خه ویشدا، به دم و پینه وه. پیاو بۆی ده رده کهوت یه کجار زۆری خۆش ویستووی... بهر له و پرووداوه... به چه قو... پاشان، هۆیه کی تریش هه یه... پیمبلی بزانه، ئه و سه گه ه ی تویه؟

- به لی، ناوی پیرزفونه.

ئالیووشا به چاوانی پر له دلسۆزییه وه له کولیا ی پروانی: «که وایه ئه وه ژووچکا نییه؟ یانی ئیتر شرتوگوم بووه؟»

کولیا به حاله تیکی رازاوی بزه ی هاتی: «ده زانه هه مووتان ده تانه هوی ئه و سه گه ژووچکا بی. نه قله که ییم بیستووه. گو ی بگره کارامازوف، هه موو به سه رهاته که ت بۆ ده گێرمه وه. هه ر بۆ ئه وه ش هاتووم؛ هه ر له بهر ئه وه ش ویستم بێته ده ری. تا کو بهر له وه ی بچیه ژووری، هه موو پرووداوه که ت بۆ باسکه م. ده زانی چی کارامازوف، ئیلوشا به هاری پابردو هاته پۆلی ئاماده ییه وه. ده ی خۆ ده زانی قوتابخانه ی ئاماده یی چیه - تاقمیک ی زۆر

مندالن. خیرا دهستیانکرد به ئازار دانی و سه‌ریان ده‌خسته سه‌ری. من دوو پۆل له سه‌روو ئه‌وانه‌وه بووم و له دووره‌وه ده‌مخسته ژیر چاوه‌دی‌ری. دیتم کورپه له‌ر و لاواز و چکۆله‌یه، به‌لام پرووی پی نه‌ده‌دان؛ شه‌ری له‌گه‌ل ده‌کردن. دیتم زۆر له‌خۆباییه و چاوی ئاوری لیده‌بیته‌وه. من ئه‌و جوۆره مندالانه‌م خۆش ده‌وی. به‌لام دیار بوو منداله‌کان گالته‌ی پیده‌که‌ن و ناوونرکه‌ی لی هه‌لده‌دن. له‌هه‌مووشی خراپتر جلوبه‌رگه شر و کۆنه‌کانی بوو. پانتۆله‌که‌ی ته‌نگ و قوله‌ بوو و پۆستاله‌کانی دپاو و لووت هه‌لچپراو. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو گالته‌یان پیده‌کرد و سه‌ریان ده‌خسته سه‌ری. منیش شتی ئاوا بینم تا‌قه‌ت نا‌ه‌یتم. بۆیه خیرا لی‌یان وه‌ده‌سته‌اتم و چیان خواردوه‌ ترش و چه‌نده‌ر....»

کولیا بی‌ئ‌ختیار ده‌ستی کردبوو به‌ شاتوشووت: «چاکم لی‌دان، به‌لام کارامازۆف، ده‌زانی هه‌موو تاریفم ده‌که‌ن؟ من هه‌میشه‌ هۆگری مندالانم و خۆشمده‌وین. هه‌ر ئیستا له‌ ماله‌وه دوو جووجه‌له‌م به‌جیه‌یشتووه و ده‌بی ئاگام لی‌یان بی، بۆیه‌ش وا وه‌دره‌نگ که‌وتم. کاتی‌ک زانیان من له‌ سه‌ر ئیلوشا ده‌که‌مه‌وه، ئیتر نه‌یانده‌ویرا شه‌ری له‌گه‌ل بکه‌ن. دیتم کورپه زۆر له‌خۆباییه. با ئه‌وه‌م له‌ بیر نه‌چی، بر‌وا بکه‌ ئیلوشا زۆر کورپکی له‌خۆباییه، به‌لام ئاخ‌ری بوو به‌ کۆیله و گویرایه‌لی خۆم. هه‌رچیم پی بگوتایه ده‌ستبه‌جی ده‌یکرد. ئه‌وه‌نده پۆحسووکانه فه‌رمانه‌کانمی به‌رپۆه ده‌برد ده‌تگوت من خودام، هه‌ولیشی د‌دا لاساییم بکاته‌وه و وه‌ک من هه‌لسوکه‌وت بکا. کاتی له‌ قوتابخانه ده‌هاته ده‌ری به‌هه‌لاتن ده‌هات بۆ لام و له‌گه‌لی ده‌گه‌رام. یه‌کشه‌ممانه‌ش پیکه‌وه ده‌چووین بۆ ئه‌ملاو ئه‌ولا. کاتی‌ک کورپکی گه‌وره له‌گه‌ل کورپکی چکۆله ده‌بیته‌ هاو‌ری، زۆر جار خه‌لک پیی پیده‌که‌نن، به‌لام ئه‌وه ده‌مارگرژییه و به‌س. من گو‌ی به‌و شتانه‌ نادهم. من هۆگری ئه‌و کارانه‌م و د‌لم پی‌خۆشه. له‌ ده‌رس و ده‌وره‌کانیا یارمه‌تییده‌دم و فیریده‌که‌م، رایدیتم. ئه‌گه‌ر خۆشم ده‌وی، بۆ به‌ باشی نه‌ی‌عام‌ل‌یتم؟ ئیوه‌ش جه‌نابی کارامازۆف، له‌گه‌ل ئه‌و جووجه‌لانه که‌ تازه سه‌ریان له‌ هی‌لکه جووقاوه

سهری ئاشنايه تيتان داخستوو، دهزانم دتهوئ بهرهی نوئ بخریه ژیر چاوه دیر، کاریان تیکه‌ی و به باشی رایانینی، دلسوزانه هه‌لسوکه وتیان له‌گه‌ل بکه‌ی و بروابه‌خو باریان بینی. باوه‌رم پی بکه هه‌ر ئه‌و کارانه‌ت به گویم گه‌یشته‌وه و بریارمدا له‌ نزیکه‌وه چاوم پیتبکه‌وئ. بینه‌وه سهر باسه‌که‌ی خومان. دیتم کورپه‌ زور نه‌رم و هیدیه و هیندی جار مه‌راییم له‌ به‌ر ده‌کا، منیش رقی دنیا له‌ ریابازی و ته‌شی‌رئسییه، یانی له‌ وه‌تا له‌ دایک بووم هه‌ر وام. سهرم له‌و خووخده دوو‌پویه‌شی سو‌رمابوو، دوو شتی زور له‌ یه‌ک جیاوان، به‌و هه‌موو لووتبه‌رزی و له‌خوباییبونه‌وه، ئاوا بووبوو سهر له‌ پیناوی من و به‌ بی من قامکی به‌ ئاودا نه‌ده‌کرد، له‌ سهر یه‌ک حالاته‌که‌ی کشمیشی بوو، جاری وا بوو له‌ خو‌را تیکده‌چوو، کتوپر رقی هه‌لده‌ستا و له‌گه‌لم ده‌که‌وته کیشه و شه‌ره ده‌ندووکه. به‌ دژی قسه‌کانم هه‌لوئستی ده‌گرت. هیندی جار که بیروپای خوم سه‌باره‌ت به‌ شتیک ده‌رده‌بری، قه‌تی دژایه‌تی نه‌ده‌کرد و قسه‌ی له‌ قسه‌مدا نه‌ده‌کرد، به‌لکو ده‌یویست به‌ شیوه‌یه‌ک لیم یاخی بی، چونکه وه‌لامی خو‌شه‌ویستییه‌که‌ییم به‌ سهرساردی ده‌دایه‌وه. هه‌ر بویه به‌ مه‌به‌ستی جوان عاملاندنی، هه‌تا زیاتر نه‌رمیی ده‌نواند، من وشک و ساردتر له‌گه‌لی ده‌جوولامه‌وه. به‌ قه‌ستی وامده‌کرد. ده‌مویست وه‌ک کورپکی خاوه‌ن که‌سایه‌تی باری بینم. ده‌مویست راسته و پاسته‌ی که‌م و بیکه‌م به‌ پیاو... له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا... بی‌گومان له‌ مه‌به‌ستم ده‌گه‌ی. له‌ ناکاو تیگه‌یشتم، سی‌ پوژ له‌ سهر یه‌ک ده‌مدی مات و مه‌لووله، ئه‌ویش له‌ به‌ر سارد و سړیی من نه‌بوو، به‌لکو له‌ به‌ر شتیکی دیکه، شتیکی زور گرینگ. له‌ خوم پرسى ئه‌م تراژیدیایه چییه. قسه‌م لی‌ داکیشا و بوم ده‌رکه‌وت که له‌گه‌ل ئیسمر دیاکوف، که خزمه‌تکاری باوکی ره‌حه‌تیتان بوو. ئه‌وه‌ش به‌ر له‌ مردنی. دۆستایه‌تییه‌که‌ی تیکچوو و فیلیشی له‌م کورپه‌ گه‌وجیله کردوو. یانی فیلیکی گلاو و وه‌حشیانه. پییگوتبوو په‌نچکی نان هه‌لگرئ و ده‌رزییه‌کی تی هه‌لچه‌قینی و بیدات به‌و سه‌گه برسپانییه‌ی که هه‌ر شتیکیان ده‌ستکه‌وئ بی‌ئه‌وه‌ی گازی لییگرن قووتی ده‌دن. پاشان چاوی لییکا و بزانی چی

دهقه ومی. هەر بۆیه په‌نچکه نانیک دینێ دهرزییه کی تی‌هه‌لده‌چه‌قینی و فریی
 ده‌داته به‌رده‌می ژووچکا. هەر ئه‌و سه‌گه تووله‌ک کردووه‌ی ئه‌وه‌نده‌یان هه‌را
 و قالمه‌قالم له‌ سه‌ر ساز کرد. ئه‌و ماله‌ی خاوه‌نی نان و خۆراکیان نه‌ده‌دایه
 سه‌گی به‌سته‌زمان به‌و رۆژگاره له‌ برسانا ده‌وه‌ری و قورووسکه‌ی ده‌هات.
 (تۆ ئه‌و چه‌په‌ چه‌په‌ گه‌وجانه‌یه‌ت پی‌خۆشه‌، کارامازۆف؟ من به‌ش به‌ حالێ
 خۆم بۆم تامل ناکرێ.) سه‌گه هه‌را ده‌کاته نانکه‌ و قووتی ده‌دا. دوا‌ی چه‌ن
 چرکه ده‌سته‌ده‌کا به‌ قورووسکاندن و نووزه‌نووز؛ به‌ ده‌وری خۆیدا
 ده‌خولیته‌وه و پاشان هه‌ل‌دی، هه‌ر هه‌ل‌دی و ده‌قورووسکی‌ هه‌تا ون ده‌بی.
 ئیلۆشا خۆ‌ی ئاوا‌ی ده‌گێرایه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆ‌ی ده‌گێرامه‌وه ده‌گریا و
 سه‌ری به‌ هه‌نيسکه‌وه هه‌ل‌ده‌قه‌ندرا. باوه‌شی پی‌دا‌کردبووم و ده‌له‌رزی. له‌په‌ستا
 ده‌یگوت: «به‌ قورووسکه قورووسک هه‌لات.» ئه‌و دیمه‌نه‌ وای هه‌ژاندبوو
 ئاراوقارای لی هه‌ل‌گیرابوو. گری په‌شیمانی هه‌لی ده‌چۆقاند، ئه‌وه‌م لی‌ روون
 بوو. مه‌سه‌له‌که‌م زۆر به‌لاوه‌ جیددی بوو. ب‌ریارمدا بۆ شتیکی دیکه‌ ده‌رسی
 عیبه‌رتی داده‌م. هه‌ر بۆیه ده‌بی دان به‌وه‌دا بنیم که‌ زۆری له‌گه‌ل‌ رووراست
 نه‌بووم و له‌ راده‌ به‌ده‌ر خوم قه‌لس و تووره‌ نیشاندا. گوتم: «کاریکی دزیوت
 کردووه. تۆ هی‌چوپوچی. هه‌لبه‌ت به‌ که‌س نالیم، به‌لام هه‌تا ماوه‌یه‌ک کارم به‌
 کارت نییه. بیر‌ی لی ده‌که‌مه‌وه و به‌ ئیس‌مۆرۆفدا وه‌لامت بۆ ده‌نیرمه‌وه.
 (ئیس‌مۆرۆف هه‌ر ئه‌و کورپه‌یه‌ و له‌گه‌ل‌ من هاتووه؛ ئاماده‌یه به‌ گیان و به‌ دل
 هه‌موو کاریکم بۆ بکا.)» پاشان پی‌تراده‌گه‌یه‌نم که‌ له‌مه‌ولا رفیق‌یه‌تیت ده‌که‌م
 یان هه‌میشه‌ وه‌ک مرۆڤی‌کی هی‌چوپوچ چاوت لی‌ده‌که‌م و ئیتر کارم به‌ کارت
 نابێ. «زۆری پی‌ ناخۆش بوو. ده‌بی دان به‌وه‌شدا بنیم که‌ له‌ قسه‌ کردندا
 زۆر توند رۆیشتم، به‌لام چارم نه‌بوو. له‌و کاته‌دا وام به‌ چاک زانی. یه‌ک دوو
 رۆژ دواتر، ئیس‌مۆرۆفم نارد بۆ لای که‌ پی‌ی‌ بلێ له‌گه‌لی خاکم. ئه‌وه‌ش
 ئیستلاحیکه‌ که‌ دوو هاو‌پۆل کاتی ده‌نگ داده‌گۆرن، ده‌یلین. له‌ دلی‌ خۆمدا
 ده‌مویست ته‌نیا چه‌ند رۆژ ده‌نگی له‌گه‌ل‌ داگۆرم و پاشان ئه‌گه‌ر دیتم تۆبه‌ی
 کردووه، دیسان هاو‌رپی‌یه‌تی له‌گه‌ل‌ دامه‌زرینمه‌وه. قه‌ستم ئه‌وه‌ بوو. به‌لام

پیتوایه چی پرووی دا؟ کاتیک ئیسموړوږ په یامه که ی پیراده گه ییښی، چاوی بریقه یه کی لیوه دی و به تووړه یی دهلی: «له زمانی منه وه به کولیا کراسووتکین بللی نان و دهرزی دهخمه بهر هه موو سه گیک - هه موویان - هه رچی سه گه!»

«هه ر بویه دهستیکرد به په لپ و بیانوو. ده بوو له که ری شه ی تانی دابه زینین.» به چاوی سووکایه تییه وه هه لسوکه وتم له گه ل ده کرد و چاوم لیده کرد؛ هه رکاتیک دهمدی پرووم وهرده گپړا یان به ته شهروه ده گرژیمه وه. راست له و کاته دا باوکی ئه و پرووداوه ی بۆ هاته پیښی. «گسکه کۆله» خو له بیرته؟ ده بی ئه وهش بزانی که به هو ی ئه و پرووداوه و چون تووشی شله ژان بوو. هاو پوله کانی کاتیک دیتیان من دهستم لی داشتووه، که و تنه سه روکاری «گسکه کۆله، گسکه کۆله» ده که و تنه دوا ی و سه ریان دهخسته سه ری. ئه ویش له گه لیان ده که و ته کیش و بۆ ئه وهش زور به داخه و هم. پیموا لیدانیکی باشی خوارد بوو. به چهند کهس هه لیان کوتابووه سه ری. پوژیک که له قوتابخانه دههاتنه دهری هیرش ی بۆ بردن، من چهند هه نگاو له ولاتروه راوه ستابووم و ته ماشام ده کرد. سویندیش ت بۆ دهخوم که وه بیرم نایه پیکه نییتم؛ به پیچه وانه زور زوړیشی بۆ به داخه وه بووم. بریارمدا زور زوو بچم و لایه نگر یی لیکه م. به لام له ناکاو چاوی به من که وت. نه زمانی چ خه یالیک ی له سه ردایه، به لام چه قوکه ی دهره ی نا، هیرش ی بۆ هی نام و چه قویه کی له رانم دا. ئالیزه م له لاقی راسته م. له جیی خوم نه بزو وتم. به خراپی نازانم دان به و هدا بنیم که وره م به رزه جه نابی کارامازوف. به چاوی پر سووکایه تی تیمروانی، وهک ئه وه ی بلیم: ئه وه یه وه لامی ئه و هه موو چاکه و دلسوزییه ی من! ئه گه ر پی تخوشه، دیسان لیمده، له به رده ست دام.» به لام دهستی له چه قوکی شان هه لگرت، رهنگی په ری، له وه ده چوو ئه و کاره ی زوری ترساند بی. چه قوکه ی فریدا، دهستیکرد به گریان و تییه قاند. هه لبت شکایه تم لینه کرد و به هه مووانم گوت که ئه و پرووداوه پووشه سه ر بکه ن، نه کا به گو یی ماموستایانی قوتابخانه بگاته وه. ته نانه ت به دایکیشم نه گوت، هه تا ئه و کاته ی

برینه که م چاک بۆوه. برینه که ش شتیکی وا نه بوو، ته نیا سه رچیغ بری بووی. پاشان بیستم که هر ئه و پۆژه به رده فرکیی کردووه و گازی له قامکی ئیوه ش گرتووه. - به لام ئیستا ده زانی له چ بارودۆخیکدا بووه! دهی خو چاره یه ک نییه: له بهر گه وجیه تیم بوو کاتی که نه خوش کهوت، نه هاتم لئی خوشم. - یانی، له گه لئ ئاشت به مه وه. ئیستا له و باره وه زۆر به داخه وه م. به لام هویه کی تایبه تی هه بوو. دهی ئه وه ش سه ره له به ری پوودا وه که بوو بۆم باسکردی... به لام به داخه وه گه وجیه تیم کرد.»

ئالیووشا به ئیساسه وه گوئی: «ئاخ، حه یفی پشتر نه مده زانی پیوه ندیی ئیوه چون بووه، ده نا زۆر زووتر ده هاتم و تکام لیده کردی له گه لم بیی بچین بۆلای. باوه ر ده که ی له کاتی تاویاودا ورینه ی به تۆوه ده کرد. نه مده زانی تا ئه و راده یه بایه خت هیه بۆی. ئه ری سه گه که ت هر نه دۆزییه وه؟ باوکی و کورپه کانی قوتابخانه ته واوی شاریان سه نگو سووژن دا به دایدا. له وه تا نه خوشکه وتووه، سی جار ده ستی کردووه به گریان و گوتوویه: «باوه ئاهی ژوو چکایه ئاوا نه خوش که وتووم. خودا تۆله ی ئه وه لیمی ده کاته وه.» ناتوانی له بیر ی به ریته وه. ئه گه ر سه گه که به دۆزیته وه و زیندوویی، تا راده یه ک ده توانین هیواداربین که ئه و شادییه ببیته هۆی چاک بوونه وه ی. ئیمه هه مو مان هیوامان به تویه.»

کولیا به کونچکاو ییه کی زۆره وه پرسی: «پیمبلی بزانی چون بوو بیرتان له وه کرده وه من ده توانم ژووچکا ببینه وه؟ بۆ هیواتان به منه و پیتانویه ئه و کاره م له ده ست دی؟»

- بیستوومان به دایدا ده گه ری، ئه گه ر بشی دۆزییه وه، ده یه ینیه وه. ئیسمو رۆف شتیکی وایگوت. ئیمه هه مو وه ولمان داوه ئیلوشا قانع که ین که سه گه که زیندووه و چه ن که س دیتوویانه. چه ند پۆژ له مه وه بهر کورپه کان که رویشکیان بۆ هینا، ته نیا به بزه یه کی سارده وه چاوی تیبیری و داوی لیکردن بیبه ن له ده شت به ره لّای که ن. ئه و کاره شمان کرد. باوکی تازه

هاتۆتەو و تووتكىكى خرىنى بۆھىناو. بەو ھىوايەى تۆزى دلى خوشبى،
بەلام پىموايە خراپترىش دەبى.

كارامازوف، پىمبلى بزانم باوكى چ جورە پياويكە؟ دەيناسم، بەلام زياتر
وھچى دەچى. لە فىلە باز يان ھەنەكچى؟

ئاخ، نا. بئەمالەيەكى زور خاوەن ھەست و دلناسكن بەلام نىوچاوانەكەيان
نەيھىناو و تووشى ئەو رۆژە رەشپىيە ھاتوون. ھەنەكچىيەتى لای ئەوان
چەشنىك تەنزی پر لە بىزارىيە لە ھەمبەر كەسانىكدا كە ناویرن باسى
ھەقىقەت بكەن، لەبەر ئەو سالاڤىكى زور تۆقىندراون و ژىرچەپۆكە بوون.
بپروا بكە كولىا كراسووتكىن، ئەو جورە ھەنەكچىيەتییە جارىوايە
لەپادەبەدەر دلەھژىن و تالە. ئەو سەروانە ھەژارە ئىستە ژيانى بە ئىلۇشاو
بەندە، بىتوو ئىلۇشا بمرى، يان لە ھەيىبەتا شىتەدەبى، يان خوى دەكوژى.
كاتىك چاوى لىدەكەم، تەواو لەو دەلنایم.

كولىا ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: «كارامازوف، دەزانم دەلىی چى.
وادىارە لە زاتى مروف دەگەى.»

ھەركە چاوم پىت كەوت بەو سەگەو ھاتووى، پىموابوو ژووچكايە
ھىناوتەتەو.

«تۆزى راوەستە، كارامازوف، رەنگە بتوانىن بىدۆزىنەو؛ بەلام ئەمە
پىرزقۇنە. ئىستە دەيبەين بۆلای رەنگە لەو تووتكە زياتر بىيئە ھوى دلخوشىيى.
سەبركە كارامازوف تاويكى دىكە تىدەگەى دەلنم چى!» كولىا لە ناكاو گوتى:
«ھە ھە منىش كەس نازانى چدەكەم، تۆم لىرە راگرتوو! بەم سەرما و
سەغلەتە بالئەشت لەبەردا نىيە. دىوتە چەندە مروقيكى خۆپەرستم. ئاخ،
ھەموومان ھەر واين كارامازوف!»

خەمت نەبى، ھەواكەى ساردە، بەلام من بۆ سەرما ئازام. ئىستە واچەكە
بچىنە ژوورى. ئەرى ھەر بە راست ناوت چىيە؟ دەزانم بە كولىا بانگت
دەكەن، بەلام جگە لەو؟

«نيكولاي - نيكولاي ئىوانوۋىچ كراسوۋتكين، يان ئەو جۆرەي لە دايەرەي ناسنامە دەلەين، «كوپرى كراسوۋتكين.» كولىيا لەبەر ھۆيەك پىكەنى، بەلام گوتىشى: «ھەلبەت زۆرم نيكولاي پىناخۆشە.»

- جابۇ؟

- ھەروا، لەخۇرا.

ئالىوۋشا پرسىي: «تەمەنت سىز دە سالە؟»

- نا، چار دە - يانى بەمزوانە، ھەتا دوو ھەوتوۋى دىكە، دەبمە چار دە سالان. كارامازوف، لەلای تو دانی پىادەنىم، تەنیا لای تو، من زەغفېكم ھەيە، چونكە سەرەتاي ئاشنايەتیمانە پىمخوشە تېگەي چ خووخدەيەكم ھەيە. پىمخوش نىيە ھىچكەس لە تەمەنم پىرسى، جگە لەو ھەش... لە راستىدا... سەبارەت بە من چىرۆكىكى ساختە بۆتە بنىشتە خۆشەكەي سەرزاران. يانى دەلەين ھەوتوۋى رابردوۋ لەگەل كوپرەكانى پۆلى ئامادەيى يارىي دزدىنەم ساز كردوۋە. يانى يارىم لەگەل كردوۋن، دەلەين لەبەر رابواردنى خۆم يارىم لەگەل كردوۋن، كە وانىيە و بۆيان ساز كردوۋم. رەنگە ئەو باسە بە گويى تۆش گەشتىتە ھە؛ بەلام لەبەر رابواردنى خۆم يارىم نەكرد. لەبەر خاترى كوپرەكان بوو، چونكە نەيان دەزانى چىكەن. بەلام ھەمىشە نەقلىكى گەوجانەيان لە سەر دەمە. ئەو ھەش بزانە ئەمشارە شارى دەنگو و قسە و قسەلۆكانە.

- دەي با بۆ رابواردنى خۆشت يارىت كرديى، قەي چدەكا!

- لە كۆل بەو تۆش. لەبەر رابواردنى خۆم! بۆ تو ئەسپ ئەسپىن دەكەي؟ ئالىوۋشا زەردەيەكى گرت و گوتى: «بەلام دەبى ئاۋا چاۋ لە مەسەلەكە بكەي، گەرەكان دەچن بۆ شانۆ و سىنەما و لەوئ ھەموو چەشنە پالەۋان بازىيەك دەبىن - جارىۋايە دزى تىدايە، شەر و كوشتوبرى تىدايە - دەي ئەو يارىيەي ئىو ھەش شتىكى وايە، بەلام بەشئوۋەكەي دىكە؟ دزدىن و سەرباز سەربازىن و ئەو چەشنە يارىيەنەش بۆ مىرمندالان ئاساييە و پىمۋايە قۇناغى سەرەتايى ھونەرە. ئەو ھەش بزانە ئەو يارىيەنە غەريزەيەكى ھونەرىن

بۆ ئەو مېرمندالانەى كاتى گەشە كردنيانە، جاريوايه ئەو ياريپانە زۆر له شانوئى گورهكان چاكترن، تەنيا جياوازيش له وهدايه خەلك دەچن بۆ شانو و چاو له كهسانىك دهكەن كه رۆلى كهسانىكى دىكه دهگيرن، له م ياريپانەشدا مېرمندالان خويان رۆلى خويان دهگيرن و ياريدهكەن، زۆر باش و سروشتيشه.»

كوليا به وردى چاوى تيبىرى: «تۆ وا بير دهكهيهوه؟ له سهه ئەوباوهپه؟ دهزانى زۆر بير و راپهكى باشه. برۆمهوه بۆ مالى، به وردى بىرى ليدهكهمهوه. با دان بهوهشدا بنيم، دهمزانى شتيك له تۆوه فير دهيم.» كوليا به دهنگىكى بهسوزانهوه له كوتايى وتهكانيدا گوتى: «كارامازوف، هاتووم شنت لئوه فيرېم.»

ئاليووشا به بزهيهكهوه دهستى كولياى گوشى و گوتى: «منيش له تۆوه.»

كوليا ئەو هەلسوكهوتەى ئاليووشاى زۆر بەدل بوو. ئەوهى له هەموو شتيك زياتر سهرنجى راکيشا ئەوه بوو كه ئاليووشاى وهك هاوشانىكى خۆى چاوى ليدهكرد و واى قسه لهگەل دهكرد كه دهتگوت «پياويكى تهواوهوه.»

. واپاكه جارى بچينه ژوورى و چاومان به بنه مالهى ئيسينگيرىف بكهوى، دهركاى دهستى چهپه. هەموو كورپهكان له وى بالتهكهيان دادهكەنن، چونكه ژوورهكه چكۆله و گهرمه.

. ئاخ، تەنيا بۆ دهقيقهيهك ديمه ژوورى. بالتهكەشم داناکەنم. پيرزفون هەليره لهوبەر هەيوانه وەردهكهوى. پيرزفون، Ci، وەرکهوه، لهجى خۆت جووله نهكهى! ديوته چۆن خۆى دهتوپينى؟ جارى دهچمه ژوورى و بوارهكه تاقيدهكهمهوه، پاشان له كاتى خويدا، فيتوويهكى بۆ ليددهم و جا دهبينى وهك هار خو دهكا به ژووریدا. بهلام ئيسموروف نابى لهبىرى بچى كه لهو ساتهدا دهركاكه بکاتهوه. خۆم دهزانم چبکه م و تۆش بهجارى تووشى سهرسورمان دهى.

(۵)

لەپال جیوبانی نیلۆشادا

ژووری دانیشتنی بنەمالەئە سەروان ئیسینگیریفی تەقاویت، بۆ خوینەرەران ئاشنایە. لەو کاتەدا دەرگاکی پێوەدرابوو و چەند کەس بۆ ملاقات لە دەوری ئیلۆشا کۆ بووبوونەووە. ئەگەرچی ئالیووشا هینابوونی بۆ ئەوەی لەگەڵ ئیلۆشا ئاشتیان کاتەو، بەلام هیچکام ئامادە نەبوون بچنە ژێربار. ئالیووشا دەیویست بە ھەر شیوەیەکی ئاشتیان کاتەو و دانە دانە و بێ «خۆبادان و ناز و نووز» بیانبات بۆلای ئیلۆشا و وایدەنواند کە بە ھەلکەوت بوو و هیچ پیلانیک لە گۆریدا نەبوو. ئەو کارەش بۆ ئیلۆشای دەرەدار زۆر خۆشبوو و پێدەگەشایەو. بە دیتنی ھاوپۆلەکانی و دەربرینی سۆز و ھاوێش لەلایەن ئەوانەو کە پێشتر دۆژمنی بوون و دەیان بوغزان، زۆر خۆشحال دەبوو. تەنیا جی کراسووتکین خالی بوو، نەھاتنی ئەو لە سەر دلی بووبوو گری. ڕەنگە لە ھەموو شتیک تالتریش بێرکردنەو لەو چەقۆیە بێ کە لە کولیا کراسووتکینی - تاقە ھاوڕێ و پشتیوانی - دابوو. ئیسمۆرۆفە چکۆلی وریا، کە لە پێش ھەموویاندا لەگەڵی ئاشت بووبوو، وای بێردەکردەو. بەلام کاتیک ئیسمۆرۆف بە کراسووتکینی گوت کە ئالیووشا دەیهەوئ بێینی و سەبارەت بە مەسەلەیک قسەئ لەگەڵ بکا، کراسووتکین قسەکەئ بە ئیسمۆرۆف بری و فرمانییدا بە کارامازۆف بلێ کە خۆئ سەلاحی کاری خۆئ دەزانئ و نایهەوئ هیچکەس ئامۆژگاری بکا، ئەگەر بچئ بۆ دیدەنی ئیلۆشاش، خۆئ کاتەکەئ دیاری دەکا، چونکە «ھۆیکەئ تاییەتی» ھەئە.

ئەم مەسەلەئە دووحەوتوو بەر لەم یەکشەممەئە بوو. ھەر لەبەر ئەوەش بوو ئالیووشا، بەپێچەوانەئ ویستی خۆئ نەچووبوو بۆ دیدەنی. بەلام وادیار

بوو چاوه‌پوانه، ديسان دوو جاري ئيسموروف نارد به‌دوايدا. هر
 دوو جاره‌كش كراسووتكين به توو‌په‌يي و لاساري و به له‌بزيكي زور
 بئ‌ئ‌ده‌بانه وه‌لامي ره‌تي بۆ ناردوه و گوتي به ئاليوشا بلين ئيتر ده‌ستم له
 كۆل بكا‌ت‌وه، ئيتر ئه‌وه‌ندهم لي‌ه‌له‌پيچي. ئه‌گه‌ر بيشم بۆ ئه‌وي، به هيچ
 شي‌وه‌يه‌ك ناچم بۆلاي ئيلوشا. هه‌تا دوايين رۆژ ئيسموروف نه‌يده‌زاني
 كراسووتكين برياري داوه ئه‌و رۆژه سهر له‌به‌ياني بچي بۆلاي ئيلوشا.
 عه‌سري رۆژي پيشوو كه له ئيسموروف هه‌لبرا، پيگوت به‌ياني رۆژي
 داهاتوو له مالي چاوه‌رواني بئ، چونكه ده‌يهه‌وي له‌گه‌لي بچي بۆمالي ئيلوشا.
 به‌لام وريايي پيدا كه له‌وباره‌وه زماني نه‌گه‌رئ و كهس لي‌نه‌بيستي، چونكه
 ده‌يهه‌وي به‌شي‌وه‌يه‌كي كتوپر بچي و وابزانن به هه‌لكه‌وت چوو. ئه‌ويش له
 گوئي گرت. ئيسموروف بۆيه پيتوابوو كووليا سه‌گه‌ ونبوو‌ه‌كه‌ي بۆ
 ده‌بينته‌وه، چونكه كووليا له ده‌مي ده‌رپه‌ريبوو: «ئه‌گه‌ر ئه‌و سه‌گه‌ زيندوو بئ،
 دياره زور كه‌رن بۆيه بۆيان نادۆزريته‌وه.» كاتيگ ئيسموروف، كه له هه‌ل
 ده‌گه‌را قسه‌ بكا، به ترس و له‌رزوه ئاماژه‌ي به سه‌گه‌كه‌ كرد. كراسووتكين
 رقي هه‌ستا. «من خۆم سه‌گم هه‌يه، ئيتر خۆ كه‌ر نيم كۆلان به كۆلاني شار
 بسوورپمه‌وه به‌دواي سه‌گي خه‌لكيدا! ئه‌وه‌ش هيچ، سه‌گيگ ده‌رزي قووت
 دابئ كه‌ريه‌تيه‌ پيتوابئ ماوه! ئه‌وه‌ش زور كاريكي قور و مندا‌لانه‌يه.»

له دوو حه‌وتووي رابردودا، ئيلوشا له جيو‌بانه چكۆله‌كه‌ي ژي‌ر
 په‌يكه‌ره‌كان نه‌هاتبووه ده‌ري. له‌و رۆژه‌شه‌وه كه تووشي ئاليوشا بووبوو و
 غازي له قامكي گرتبوو، نه‌چووبۆوه بۆ قوتابخانه. هه‌ر ئه‌و رۆژه نه‌خۆش
 كه‌تبوو. دواي ئه‌وه‌ش ماوه‌ي مانگيگ تواني هه‌ستي و له نيو ژوور و
 پيشخانه‌كه‌دا پياسه بكا. به‌لام له‌م دواييانه‌دا هينده پيچووبوو، لووت بگرتايه
 گياني ده‌رده‌چوو، به بئ يارمه‌تيي باوكي نه‌يده‌تواني له‌جئي خۆي هه‌ستي.
 باوكي زۆري خه‌م بوو. ته‌نانه‌ت ده‌ستي له ئاره‌ق‌خواردنه‌وه هه‌لگرت و له‌تاوي
 كورپه‌كه‌ي له‌وانه‌بوو شيت بئ. زۆرجار، به‌تايه‌ت دواي گي‌راني به‌نيو
 ژووره‌كه‌دا و بردنه‌وه‌ي بۆ سهر جيو‌بانه‌كه‌ي، هه‌لده‌هات بۆ سووچيكي تاريك

و سهری به دیواره که وه دنا و هون هون دهگريا، قولپی گریان که ی له ناخی
 خویدا دهشارده وه و نهیده هیشته دنگی گریان که ی به گوئی ئیلوشچکا بگا. که
 دهگه رایه وه بۆ وه تاغه که، کاریکی دهکرد کوره تاقانه که ی دلخوش و سهرگه رم
 بی. چیرۆکی بۆ دهگپرایه وه، حه قایه تی پیکه نینی بۆ دهگوت، یان لاسایی
 که سانیککی قه شمه ر و پیکه نینی دهکرده وه، که دیتبونی، ته نانه ت دنگ و
 لووره ی ئاژله ی دهر دینا. به لام ئیلوشا تاقه تی نه بوو چاو له و پشقنجا ری و
 ئه داو ئه تواره ی باوکی بگا. ئه گه رچی کوره وه پووی باوکی نه ده هینا که ئه و
 کارانه ی پخوش نییه. به دلکی خه مباره وه دهیدی باوکی بۆ ته حه نه کچییه کی
 قیزه ون و بیره وه ریی تالی «گسکه کۆله» و ئه و «پۆژه نه گبه ته» به رۆکی
 به رنه ده دا.

نینا، خوشکه دلۆقان و گرده نیشه که ی ئیلوشاش ئه و به زم و حه نه کچییه ی
 باوکی پیناخوش بوو. (باربارانیکا لایفنا ماوه یه ک بوو بۆ خویندن چووبوو بۆ
 زانکوی پترزبۆرگ.) به لام دایکه دلووکاره که ی کاتیک میرده که ی ئه و ئه دا و
 ئه تواره ی دهناند و شانوی پیکه نینیشی وه پری ده خست، زۆری پخوش بوو و
 له دلّه وه پیده که نی. ته نیا ریگایه ک که دهکرا ئه و ژنه شیتۆکه یه ی پی وه پیکه نین
 بخت؛ دنا به رده وام خه ریکی پرته و بۆله بوو و هه موو ئه ندامانی مالی له
 بیریان برده بۆوه و پیزیان بۆ دانه دنا و به چاوی سووک ته ماشایان دهکرد.
 به لام له م چهنده پۆژه ی دوا ییدا به ته واوی گۆرانی به سه ردا هاتبوو. چاوی له
 سه ر جیوبانه که ی ئیلوشا هه لّنه دهگرت، دهتگوت خه ریکی بیرکرده وه یه. بیده نگ
 و هیدیتیر بووبۆوه و ئه گه ر ده شگريا به ئارامی و له به رخۆیه وه دهگريا بۆ
 ئه وه ی که س گوئی له دنگی نه بی. سه روان به سه رسوورمانیکی
 خه فه تبارانه وه له وگۆرانه ی ژنه که ی گه یشتبوو. سه ره تا هاتتی ئه و کورانه ی
 پخوشنه بوو، به لام هه را و به زم و چیرۆکه پر شادییه کانیان بووه هوی شادی
 و سه رگه رمیی، ئاخری وای خوو پیگرتن ئه گه ر پۆژیک نه هاتایه ن، خه م
 دایده گرت و هه سته به دلته نگی دهکرد. کاتیک کوره کان قسه یه کیان دهگپرایه وه
 یان کایه یه کیان دهکرد، دایکی ئیلوشا قاقا پیده که نی و ده سته یه که دا ده دا.

هيندى له كورپهكانى بانگده كړد بولای خوۍ و ماچيده كړدن. به تاييه ت هؤگريه كى زورى به ئيسمورؤف هه بوو. بيمه سهرباسى سهروان. شادييه كى له راده به در دلى داده گرت كه ئو هاورپيانه كورپه كى دهاته نه ژووره كه و بؤ شاد كړدن ئيلؤشا گالوبو غوريان ساز ده كړد. ته ناته هيوادار بوو ئيلؤشا به سهر خه مبارى و نه خوشيه كهيدا زالبي و هاتنى ئو كورپانه بيمته هوۍ زوو چاكبو نه وهى. نه گهرچى زور له نه خوشى كورپه كى ده ترسا، له م دوايپانه دا ته واو هيوادار بوو كه چاك ده بيمته وه. زور به پريزه وه پيشوازي له ميوانه چكوله كانى ئيلؤشا ده كړد. ده سته و نه زهر له خزمه تياندا راده وه سته و ئاماده بوو بيمته نه سپيان، سوارى كولى بن و به نيو ژووره كه دا بيانگيرئ. به لام ئيلؤشا ئم كايه يى پيخوشنه بوو و له و ياريپه دا به شدارى نه ده كړد. ده ستيكرد به كرپنى شتى چكوله بويان، نانه ناسكه و فندق و چاى و بابوله و شيرينيشى بؤ دروسته كړدن. نه وه شتان پييليم له و ماوه يه دا پاره يه كى زورى به ده سته وه بوو. دووسه د رولبه كى كاترينا ئيوانا، هه روه ك ئاليوشا پيشبينى كړد بوو، وهرى گرت. دواى نه وه كاترينا ئيوانا كه له نه خوشى كورپه كيان و ده سته نكي و لى قه و ماويپان ئاگدار بوو، خوۍ چوو بؤ ماليان و له گهل بنه ماله كه يان ئاشنا بوو. توانيى دلى نه و ژنه ده لولو كارهى دايكى ئيلؤشا شهيداى خوۍ بكات. له و كاته وه ئيتر ده ستودل بازانه يارمه تى ده دان و له هيچ شتيك دريغى نه ده كړد. سه روانيش له خه مى نه خوشى و مردنى كورپه كى، غروور و قورپه دمه مخي له بير چوو بوو و به خاكه رايپه وه يارمه تيه كى كاترينا ئيواناى قه بوول كړد.

له ته واوى نه و ماوه يه دا، دوكتور هيرتيزنستيو ب، كه كاترينا ئيوانا راي سپار بوو، پوژ نا پوژي ك ده هات و سهردانى ئيلؤشاى ده كړد و ده وا و دهرمانى بؤ دهنووسى، به لام هيچ ئاكاميكي باشى نه بوو. نه و پوژه به يانى سه روان چاوهروانى پزيشكيكي ديكه بوو له مۆسكووه بيت، كه له ويى ناوبانكي دهر كړد بوو. كاترينا ئيوانا خه رجيكى زورى كي شابوو و نه و دوكتوره ي له مۆسكووه بانگه يشت كړد بوو بؤ شاره كه مان، ته نيا له بهر ئيلؤشاش بانگى نه كړد بوو، به لكو به مبه ستيكى تر كه دواتر له جينى خويدا باسى ده كه ين.

به لām ئیستا که هاتبوو، کاترینا ئیوانا داوای لیکردبوو چاوی به ئیلۆشاش بکهوئ. به سهروانیشی راگه یاندبوو چاوهروانی بی، پۆحیشی له هاتنی کوولیا کراسووتکین ئاگادار نه بوو، ئەگەرچی ماوهیهکی زۆر بوو به ئاواتهوه بوو ئەو کورپه بی که ئیلۆشا ئەوهندهی پیوه دراوینئ.

له وکاته دا که کراسووتکین درگاکی کردهوه و هاته ژوورئ سهروان و کورپهکان ههموو له دهوری ئیلۆشا کۆزلیکهیان بهستبوو و چاویان له تووتکه سهگیکی چاونه پیشکووتوو دهکرد که ههردوینی دیله سهگیکی بهرله لا ترهکیوو، سهروان بۆ دلخۆشی دانهوهی کورپهکهی هینابووئ. چونکه ئیلۆشچکا ههروا خهمی ژووچکای ون بوو یان تۆپیوی له دلدا بوو و ههتوویهک بوو له پهستا باسیدهکرد و له دلی دهرنه دهچوو. ئیلۆشا سی پۆژ له مهوهر که بیستبووی بریاره تووتکیکی بۆ بینن، ئەویش نهک تووتکه سهگیکی ئاسایی، به لکو تووتکیکی گۆی پان (ئهوهش ههلبهت مهسهلهیهکی زۆر گرینگ بوو)، چونکه کورپیکی دلناسکی بوو ههولیدا خۆی شاد نیشاندا. به لām باوکی و کورپهکان زانیان یادی ئەو سهگه چاره رهشه له زهینیدا زیندوو دهکاتهوه که دهرزی خواری کردبوو. تووتکه وردیله که به حال دهیتوانی بجوولیتهوه، له پهنایدا رایان کیشابوو ئەویش به بزهیهکی خهبارانه و ساردهوه، دهسته وردیله و زهرده له کهی به پشتیدا دینا. دیار بوو ئەو تووتکه وردیلهیهی خۆش دهوئ. به لām به قهه ژووچکا نا؛ ئەگەر ژووچکا و ئەو تووتکهی پیکهوه ههباویه. تهواو کهیفی ساز دهبوو.

یهکی له کورپهکان هاواریکرد: «کراسووتکین!» ئەو بهر له ههموویان چاوی له هاتنه ژوورهوهی بوو. هاتنی کراسووتکین ههموویانی تووشی واقورمان کرد. کورپهکان کشانه دواوه و له دوو بهری چرپاکه راوهستان تاکو به جوانی ئیلۆشچکا ببینئ. سهروان بۆ بهخیرهتانی کوولیا به تامه زرویی ههلاته پیشی و به پهله گوتی:

– تکیه فهرموون... بهخیربین! ئیلۆشا ئاغای کراسووتکین هاتوووه بۆ

یدیهدنیت!

به لّام کراسووتکين به په له دهستمشتاخى له گه لّ کرد و لووت به رزانه وهک که سيکى خانه دان و ئه شرافى خوى نواند. سهره تا پړوى کرده ژنى سهروان که له سهر کورسيله تايه داره که دانيشتبوو و له و کاته دا مړوموچ و تووړه ديار بوو، چونکه پړى له و کورانه هه ستابوو که دهورى قهره وي له که دى ئيلوشايان دابوو و نه يان ده هشت ئه و توتکه ورديله به جوانى بينى، بويه له بهر خوږه و پرته و بولّى بوو. کراسووتکين به وپه پړى ريزه وه کړنوشى بو برد. ئه و کرده وه به ئه ده بانه يه شويکى سهرى له سهر ئه و ژنه دلوکاره دانا و دلخوشى کرد. له کاتيکدا ده ستى هه دينا، به دنگيکى به رز گوتى:

- مندالى ژير به وه ده لين. به لّام ميوان يهک له سهر يهک دينه ژوورى.

سهروان به پړووخوشى و بړيک دلته ننگيه وه که دياربوو خه مى ئه ويشيه تى له ژير ليوه وه گوتى: «خاتون مه به ست له "يهک له سهر يهک چيه"؟»

- مه به ستم ئه وه به به سوارى دين. له پيشخانه که ده چنه کولّى يه کتر و هه به و شيوه به دينه نيو ژوورى بنه مالّيه کى به ريزه وه. چ ميوانگه ليکى سهرن!

- کوا؟ کى به و شيوه به هاتو ته ژوورى، خاتون؟

- بؤ نه تان دى؟ ئه و کوربه سوارى کولّى ئه و کوربه ديكه يان بوو بوو هاته ژوورى، ئه وى ديكه شيان له کولّى ئه مياندا بوو.

کوليا له په نا تهخت و جيوبانه که دى ئيلوشادا راوه ستابوو. کوربه نه خوش و په ننگه پړيو ئه وه نده دى ديكه په ننگى هه لېزپکا. هي زى دا سهر هه نيشكى و خوى هه ليتا و به وردى چاوى له کوليا بړى. کوليا دوو مانگ بوو ئه م هاوړى ورديله خوى نه ديتبوو، به ديتنى قه لافه ته له و لاوازه که دى دلّى داخوړپا. قهت چاوه پړوانى ئه وه دى نه ده کرد ئاوا زهرده لّ و نه خوش و په ککه و ته بى، له بهر کزى چاوى زهق و زهرده هه لگه پړابوو و قامكى ده ستى هه پيست و يه سقانه که دى بوو. ليوى وشک بوو بوو، هه ناسه سوار و بيته ز. کوليا چووه پيستره وه، به تالوکه ده ستى برده پيشى و گوتى: «دهى هاوړى... چوڼى؟» به لّام دنگى له گه روویدا له رزى و خوى پى پانه گيرا. له ناکاو سوور هه لگه را و ليوى که و ته له رزين و دلّى پړبوو. ئيلوشا بزه يه کى نه رم و نه خوشانه نيسته

سەرلئوی و ههروا ماق ماو قسهی بۆ نه هات. شتیک بووه هۆی ئه وهی کولیا دهستی هه لئنی و به سه ری ئیلوشایدا بینئ.

بۆ دلخۆشکردنی ئیلوشا زۆر سارد و سرانه گوتی: «هه ی زۆرزان، ئه و تووتکه جوانه شت وه گیر خستوه؟»

ئیلوشا به هه ناسه سواری و سیخه سیخ، وه لامی داویه وه: «به - لئ». کولیا به له بزیککی وشک و جیددی گوتی: «لمبۆزی ره شه، ئه وه ش یانی سه گیککی مالییه و زۆر جسنه، گه وره ش بی ده بیته سه گیککی باش،» ده تگوت ئه وهی به لایه وه گرینگه ئه و تووتکه و لمبۆزه ره شه که یه تی. به لام له راستیدا هیشتا ناچار بوو دان به خۆیدا بگری بۆ ئه وهی وهک «مندال» ده سته کا به گریان. به لام هه رچه ندی هه ولئ دها خوی پی رانه ده گیرا و زوو زوو دلئ پر ده بوو. «گه وره بی، دلنیام ده بیته سه گیککی باش.»

یه کی له منداله کان گوتی: «ده بیته سه گیککی قه په گۆل!» هه رکام له منداله کان شتیککی گوت: «به لئ ده بی،» «سه گیککی گوی پان،» «گه وره،» «ئا ئه وه نده،» «به قه د گۆیلکیک.»

سه روان دهنگی نایه پال دهنگیان: «به قه د گۆیره که، به قه د گۆیره که یه کی گه وره. زۆر گه رام، ئه م تووتکه له وه حشی ترین جسنا تی سه گه. دایک و باوکی هه ردووکیان زۆر زال و وه حشی بوون، دایکی به قه د ورچیک ده بوو... لیره له سه ر چرپاکه ی ئیلوشا دانیشه، یان وه ره سه ر ئه م کورسییه. به خیری بی. زۆر له میژه چاوه ریین، خودا خودامان بوو زوو بی... گه وره یی خۆت به جیهینا. له گه ل ئالکسی فیوډورویچ هاتی؟»

کراسووتکین له سه ر لیواری چرپاکه و لای لاقی ئیلوشا وه دانیشته. له وه ده چوو له ریگا زۆری لیکدا بیته وه، چۆن قسه بکا و بلئ چی، به لام ئیستا نه یه زانی چۆن سه ری قسه بکاته وه.

«نا... له گه ل پیرزفون هاتم. ئیستا سه گیکم هه یه ناوی پیرزفونه¹. ناویکی ئیسلاییه. له ده ره وه وه رکه وتوه. فیتوویه کی بۆ لیده م خۆ به ژووریدا ده کا.»

1- پیرزفون یانی «زه نگ لیدانی که له زهنگی کلیسه کان.»

له پر چاوی له ئیلوشا بری و گوتی: «سه گیکي چاکم هیناوه.» ههروه ها ئه و پرسیارهشی تی هه لکرد: «هاوړی ژووچکات له بیره؟»

ئیلوشا لیه بارگرتووه کانی له رزین و چاوه خه متیزاوه کانی له کولیا بری. ئالیووشا، که لای دهرگا که وه راوه ستابوو، نیوچاوانی تیکنا و به ئاماژه کولیا ی حالیکرد باسی ژووچکا نه کا، به لام کولیا چاوی له ئالیووشا نه بوو، ئه گهر چاویشی لیوایه گوئی نه ده دایه.

ئیلوشا به دهنگیکي له رزوک که له گه ل سیخه ی سینگی ئاویتته بوو بوو پرسیی: «ژووچکا... ژووچکا له کوئی ه؟»

- پوله گیان ژووچکات بۆچی ه، ئه و تازه ون بووه و له نیو چووه!

ئیلوشا هیچی نه گوت، به لام دیسان چاوی له کولیا بری. ئالیووشا، هه رچۆنیک بوو نیگای کولیا ی وه گیر خست و دیسان ئاماژه ی بۆکرد، به لام کولیا رووی وه رگیرا و خوی له گیلیدا.

کولیا، ده تگوت تا رادهیه ک که وتوته ته نگژه وه، به تالوو که ده دوا، له ناکاو زۆر بی به زه بییانه گوتی: «حه تمه ن هه لاتوووه و له جیه ک توپیوه.» دوا ی قووتدانی ئه و نان و دهرزییه حه تمه ن توپیوه. به لام من سه گیکم هه یه، پیرزفون... ناوه که ی ئیسلاویه... هیناومه نیشانتی دهم.»

ئیلوشا کتوپر گوتی: «نامه وی بیینم!»

«نا، نا، حه تمه ن ده بی بیینی... سه رگه رمه ت ده کا. هه ر له بهر ئه وه ش هیناومه... وه ک ژووچکا توو که که ی زبه ر.» له ناکاو تووشی جوړیک شه لژان بوو له قسه کانیدا که له وتن نایه، به ژنه که ی سه روان ئیسنگیری ی گوت «مادام، ئیزن ده فهرمووی سه گه که م بانگبکه مه ژووری؟»

ئیلوشا به دهنگیکي خه ماوی و دلته زین گوتی: «نامه وی چاوم پیبیکه وی، نا، نامه وی...!» چاوی بریقه ی هات و فرمیسی تیزا.

سه روان له سه ر ئه و سندووقه ی پال دیواره که، که تازه له سه ری دانیشته بوو هه ستا و گوتی: «رهنگه قوربان، واچاکه، قوربان... جاریکی تر.» به لام کولیا ده سته ردار نه بوو. به توندی گوراندی به سه ر ئیسمورؤفدا: «دهرگا که

بكهوه.» هەر له گه‌ڵ دەرگاكه كرايهوه، فیتوویهکی لیدا و پیرزفۆن به پرتاو خۆی به ژووریدا كرد.

كوولیا له سەر جیی خۆی هه‌ستا و گوراندى: «هه‌سته سەر پاشوو پیرزفۆن، ده‌ست به سینگته‌وه بگره! ده‌ست به سینگته‌وه بگره!» پیرزفۆن له په‌نا چرپاكه‌ی ئیلۆشادا له سەر پاشوو راوه‌ستا و هه‌ردوو ده‌ستی له پینشه‌وه به‌به‌ر سینگیدا شو‌پ كرده‌وه. ئه‌وه‌ی له را‌ده‌به‌ده‌ر تووشی سه‌رسوو‌رمانی كردن ئه‌وه بوو: ئیلۆشا واقو‌رمانه خۆی كێشا بۆ پینشه‌وه و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی د‌ل‌ه له‌رزه و داخو‌رپان ئه‌وه‌نده‌ی دیکه ه‌یزی ل‌ی‌بریبوو، له سەر ته‌خته‌كه‌وه سه‌ری دانه‌واند و چاوی له پیرزفۆن بری، پاشان به دهنگیکی له‌رزو‌ك و شادییه‌کی ئاویت‌ه‌ی ئازاره‌وه گوتی: «خۆ ئه‌وه... ژووچكایه!»

كراسووتكین به دهنگیکی تیژ و شاده‌وه قیزاندى: «ئ‌ه‌ی ده‌تویست ئ‌ه‌و نه‌بی؟» هەر له‌پ‌یوه دانه‌وی، سه‌گه‌كه‌ی گرت و هه‌ل‌یه‌ینا و له‌به‌رده‌می ئیلۆشا رایگرت.

«چاوی ل‌یکه هاو‌ر‌ی، خۆ دیتووته چاویکی کو‌یر‌ه و گو‌یچ‌كه‌ی چه‌په‌شی براوه؛ هەر ئ‌ه‌و نیشانه‌ی بو‌ت باسكردم. هەر به‌و نیشانه‌دا د‌ۆ‌زیمه‌وه. هەر له‌پ‌یوه، دیمه‌وه.» له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به په‌له چاوی له ئیلۆشا و سه‌روان و ژنه‌كه‌ی و ئالیووشا و دیسان ئیلۆشا بری و گوتی: «هیچ‌كه‌س راینه‌گرتبوو! له‌حه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی مال‌ی فیدو‌ت‌وف ده‌ژیا. له‌و‌ی قو‌ژبنیکی په‌یدا كردبوو و تیندا وه‌ده‌ركه‌وت. ئ‌ه‌و مال‌ه‌ش خ‌و‌راکیان نه‌ده‌دایه. ئ‌ه‌و سه‌گه به‌سته‌زمانه له‌برسانا به‌ر‌ه‌ل‌لا و هه‌ر‌ه‌ل‌لا ده‌خولایه‌وه... كات‌یک دیمه‌وه. دیوته هاو‌ر‌ی هیچی ل‌ینه‌هاتووه. چونكه ئه‌وه‌ی پ‌یت‌دا قووتی نه‌دا. ئ‌ه‌گه‌ر قووتی دایه‌ه‌تمه‌ن ده‌ت‌و‌پی! هه‌تمه‌ن له‌زمانی هه‌ل‌چه‌قیوه و ده‌ری داوه‌ته‌وه. ت‌و نه‌تدیوه. ب‌ۆ‌یه‌ش قورووسكاندبووی و هه‌لاتبوو، ده‌رزیه‌كه له‌زمانی هه‌ل‌چه‌قیوه و ت‌و پ‌یت وابوووه قووتیداوه.» كوولیا به‌ر‌وخساریکی شاد و گه‌شاه‌وه‌وه گوتی: «هەر ده‌بوو بقورووسکین‌ی، چونكه پ‌یستی ناوده‌می سه‌گ ز‌ۆ‌ر ناسکه... له‌هی مر‌و‌ف ناسک‌تره، ز‌ۆ‌ریش ناسک‌تر!»

ئیلۇشا زمانى لە گۆ چووبوو. پەنگى پەپپوو، چاوى زەق كەردبۆو و لە كۆلىاي دەروانى، دەمىشى بووبوو تەلەى تەقوو. ئەگەر كراسووتكىن ئەقلى بەو بەشكايە كە ئەو كاتە ھەستيارە چەندە شوئىنكى پەرەترسىيە لە سەر پۇج و جەستەى ئەو مندالە نەخۆشە دادەنى، دونيا و عالەم سەرى لىكدايە، فېلىكى وای ساز نەدەكرد، پېموايە ئالىووشا تەنیا كەسەك بوو لەو بەگەشت. سەروانىش ھەرباسى ناكەرى، ھەك مندال لە خۆشيانا كەوتبوو قەسەما و بە دەنگىكى پەر لە شادى گوراندی: «ژووچكايە! ژووچكا! ئیلۇشا، ژووچكايە، ژووچكاى خۆت! يايە، ژووچكايە!» دلى پەر بووبوو، ھەندەى نەمابوو دەست بكا بە گريان.

ئىسمۆرۆف بە لەبزیكى داخاويیەو گوتى: «وہللا من ھەر فەكرىشم بۆ ئەو نەدەچوو! ئافەرىم كراسووتكىن، دەمگوت ئەو سەگەكە دەدۆزیتەو، ئەو تە دىوئەو!»

كۆرپىكى دىكەيان گوتى: «كەس ھەك كراسووتكىنى پېناكەرى، بۆئىنە!» ھەموويان وىكرا گوتيان: «بە راستى وايە، بۆئىنە! بۆئىنە.» پاشان چەلەيەكەيان لىدا.

كراسووتكىن ھەولیدەدا لە ھەموويان زياتر دەنگ ھەلەنى: «سەبەركەن، سەبەركەن، با پېتان بلىم رووداوەكە چۆن بوو. گويىگرن. دۆزیمەو. بۆدەو. بۆ مالى و شارەمەو. لە مالى دەرگام لە سەر داخست و ھەتە ئەمرو پېشانى ھېچكەسم نەدا. تەنیا ئىسمۆرۆف لە دوو ھەوتوو لەمەوبەرەو ئاگادار بووبوو، بەلام دلىامكرد كە ئەم سەگە پېرزفونە و ژووچكا نىيە، بۆيە باوەرىكرد. لەو ماوەيەدا ھەموو چەشنە فېل و گالتيەكم پى فېركرد. كاری وا دەكا سەرتان سوپ دەمىنى. وام ھەمايەت كەردوو بە دىتنى كەيف دەكەن. منىش دەبى بلىم: ھاورپى خۆشەويست دىوتە ئىستا ژووچكا چەندە سەگى چاكە!» ئەگەر جەچكەك گۆشتەم بۆ بېن، فېلىكى واتان بۆ دەنۆنى لەبەر پېكەنەن ناوسكتان دەپچرى. جەچكەكى چكۆلەم بۆ بېن، ھەتەنە؟»

سەروان بە پەلە پۆیی بۆلای خاوەن مالهەکیان، خۆی کرد بە چیشخانەکیاندا. کولیا کە نەیدەویست ئەو دەرڤەتە بە نرخە لەدەست بدا، نەراندى بە سەر سەگە کەدا «خۆت بتۆپێت!» سەگە لەپۆه، خولیکی خوارد و لە سەر پشت کەوت و چوارپەلی لە حەوا کرد. کورەکان دەستیانکرد بە پیکەنین. ئیلۆشا ھەر بەو بزە سارد و خەماوییەو دەپروانی، بەلام تەنیا کەسیک کە شانۆی سەگە کە خوشحالی کرد، «یایە» بوو. قاقا پێدەکەنی و دەستیکرد بە چەقەنەلێدان و بانگکردنی سەگە کە «پێرزفون، پێرزفون!»

کولیا کە زانیی کارەکەى سەرکەوتوانە بوو، لەخۆبایانە ھاواریکرد: «دنيا و عالەم سەرلیکدا ھەلناستی! تەواوی خەلکی دنیا ھەرای لی بکەن، جوولە ناکا. بەلام ئەگەر من بانگی بکەم لەپۆه ھەل دەستیتە سەرپی. پێرزفون! Ci!»

سەگە ھەلبەزییەو و لەگەل ئەو ھە شادانە دەوێ، دەستیکرد بە ھەلبەزدا بەن. سەروان بە کوتی گۆشتی برژاوەو ھاتەو.

کولیا گۆشتەکەى لێوەرگرت و بە لەبزیکی پشۆکیانە و دەمتەر پرسیی: «گەرما! سەگ خواردەمەنێی گەرمی پێخۆش نییە. نا، باشە زۆر گەرم نییە. چاو لیکەن، چاو لیکە ئیلۆشچکا، چاو لی کە ھاوێی؛ بۆ تەماشای ناکەى؟ ئیستا کە سەگە کەیم بۆ ھیناوەتەو چاوی لیناکا.»

فیلى تازەش ئەو بوو، سەگەکەى ھاندەدا راوەستى و لمبۆزى ھەلینی، تاكو لەتکە گۆشتە ئیشتیا بزۆینە کە لە سەر لمبۆزى دانى. سەگى بەستەزمان ناچاربوو بى جوولە راوەستى، ھەتا ھەركاتیک ئەربابەکەى فەرمانى پێدەدا، جا ئەگەر نیو سەعاتیش بوايە، جوولەى نەدەکرد و گۆشتەکە ھەروا لە سەر لمبۆزى بوو. بەلام ئەمجارەیان پێرزفونى تەنیا ماوہیەکی کورت بەوچەشنە راگرت و گوراندى: «پاداشەکەى وەرگرە!» ھەر لەپۆه و لە چاوترووکانی کدا گۆشتەکە لە سەر لمبۆزییەو کەوتە نیو دەمى. تەماشایانی ش ھەموو سەریان لەوکارەى پێرزفون سورما بوو.

ئالیووشا بەجۆریک سەرکۆنەو کە بى ئیختیارانە لەدەمى ھاتە دەری گوتى: یانى بۆیە تا ئیستا نەدەھاتى، دەتویست ئەو سەگە حەمایەت کەى؟»

کولیا بهوپه‌ری ساده‌یه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لئ له‌به‌ر ئه‌وه بوو! دهمویست ته‌واو حه‌مایه‌تی که‌م و به‌وپه‌ری گه‌وره‌یه‌وه نیشانیده‌م.» ئیلوشا که قامکه باریکه‌کانی لیکده‌ساوی ئاماژه‌ی به سه‌گه‌که کرد و له ناکاو بانگی‌کرد: «پیرزفون! پیرزفون.»

«چییه! واکه بازدا ته سهر چرپاکه‌ی ئیلوشا! پیرزفون، Ci!» کولیا ده‌ستی له چرپاکه دا و پیرزفون خۆی فریدا سهر چرپاکه. کورپه سهری سه‌گه‌که‌ی له باوه‌شی گرت و پیرزفونیش روومه‌تی ئه‌وی لسته‌وه. ئیلوشا زیاتر هاته پێشی و له سهر زگ راکشا و دهم و چاوی له تووکه زبره‌که‌ی پیرزفون ده‌خشانده‌.

سهروان له‌په‌ستا ده‌یگوت: «خودایه‌گیان، خودایه‌گیان!» کولیا دیسان له سهر لیواری قه‌ره‌وێله‌که دانیشه‌وه.

. ئیلوشا، فیلکی دیکه‌شت نیشانده‌م. توپکی چکۆله‌م بو هیناوی. له‌بیرته‌؟ پێشتر باسم بو کردبووی، توش گوتت زورت پێخۆشه‌ بیینی. ده‌ی ئه‌وه ئیستا بۆم هیناوی.

پاشان کولیا به‌په‌له‌ توپه‌ برنجیه‌که‌ی له جانتاکه‌ی ده‌ره‌ینا. زۆر به‌ تالوکه‌ بوو، چونکه خۆی شاد بوو. ئه‌گه‌ر له‌م بارودۆخه‌ی ئیستادا نه‌بوايه، هینده‌ی سه‌بر ده‌کرد هه‌تا ئه‌و دله‌خوریه‌ و هه‌یه‌جانه‌ی که به‌ هۆی پیرزفونه‌وه دلی داگرتبوو، تیپه‌ری. به‌لام ئیستا بی‌ئوه‌ی گۆی به‌وشتانه‌ بدا په‌له‌ی ده‌کرد. هه‌سته‌که‌ی ئاوا بوو: «ئیستا که هه‌مووتان شادن، ئه‌وه‌ش شتیکی دیکه بو ئه‌وه‌ی شادتر بن!» بۆ خۆی هینده‌ شاد بوو پێی وه‌هه‌رز نه‌ده‌که‌وت.

. زۆر له‌میژه به‌ ئاواته‌وه بووم شتیکی ئاوات هه‌بی. هانی براکه‌م، بۆ خۆت، هی مۆرۆزۆف بوو، که‌لکی لی‌وه‌ر نه‌ده‌گرت، ئه‌ویش براکه‌ی پێیدا‌بوو. کتێبخانه‌که‌ی باوکه‌م کتێبکی سه‌دسال له‌مه‌وبه‌ری تیدا‌بوو به‌ناوی «عیلی محه‌مه‌د»، ئه‌و کتێبه‌ هی سه‌رده‌می به‌ر له‌ سانسۆر بوو. له‌ مۆسکۆ چاپ کرابوو. مۆرۆزۆفیش دلی ئه‌و کتێبه‌ی گرتبوو، بۆیه له‌گه‌لم گۆرییه‌وه. زۆریشم لی مه‌منوون بوو گۆرینه‌وه‌م له‌گه‌ل کرد...

کولیا تۆپەكەى به دهستهوه گرت و نیشان هه مووانى دا بۆ ئه وهى په سه نديكهن. ئيلؤشا خۆى به رز كرده وه و هه روا كه دهستى له ملى سه گه كه دا بوو، وهك ئه وهى جادوو كرابتى چاوى له سه ر تۆپه له يستۆكه كه گيرسايه وه. سه رسورمانه كه يان كاتيگ به وپه رى خۆى گه يشت كه كوليا گوتى بارپوتيشى پيته و «ئه گه ر خانمه كان نه ترسن»، هه ر ئيستا ده توانى بيته قينى. «يايه» خيرا داوايكرد له نزيكه وه له يستۆكه كه ببينى و كوليا بردى و دايه دهستى. به ديتنى ئه و تۆپه برنجيه تايه داره زۆر خوشحال بوو و له سه ر كوشى بۆ پاش و پيشه وهى راده دا. هه ر له رپۆه ئيزنيدا بيته قينى، بى ئه وهى بزاني چ داوايه كى ليكراوه. كوليا بارپوت و گولله ي دهره ينا. سه روان، چونكه له ئه رته شدا بووه و خاوه ن ئه زمون بوو، پركردى تۆپه ي گرته ئه ستۆ و به ئه ندازه ي پيويست بارپوتى تيكرد. داوايكرد گولله كه بۆ هه ليكى تر هه لگرن. تۆپه كەى له سه ر عه رزى دانا و رپوى له شوينيكى چۆلى ماله كرد، تۆزى بارپوتى كرده نيۆ خانه كه يه وه و شقاريه كى پيوه نا. ته قه يه كى گه وره ي ليوه هات. يايه داچله كى، به لام هه ر له رپۆه له خوشيانا دهستيكرد به پيكه نين. كورپه كان هه موو به سه رسورمانيكى زۆره وه چاويان تيبىرى. به لام سه روان له گه ل ئه وهى چاوى له ئيلووشا كرد، له هه موويان زياتر وه نه شه كه وتبوو. كوليا تۆپه كەى هه لگرت و به بارپوت و گولله كانيه وه پيشكه شى ئيلؤشاى كرد. ديسان به شادى و نه شه وه دووپا تيكرده وه.

- ئه وه م بۆ تۆ هيناهه، بۆ تۆ! له ميژه بۆم هه لگرتوى.

دايكى ئيلؤشا وهك منداليكى چكۆله دهستيكرد به پارانه وه: «دا تۆخودا بيده به من! ئه و تۆپه بده به من!» رۆخسارى ترسيكى تيكه ل به به زه ييى پيوه دياربوو، له وه ده ترسا تۆپه كەى نه دهنى. كوليا مات بوو. سه روان به ناره حه تى خول هه لبوو، هه لات بۆلاى و گوتى:

- خاتون، خاتون، تۆپه كه هه ر هى تويه. به لام لينگه رى با ئاليووشا هه لبيگرى. چونكه پيشكه شى ئه و كراوه. به لام وهك ئه وه وايه هى تۆ بى. ئيلؤشا ديلى يارى پيكه ي، بۆ هه ردووكتان، هه ردووكتان يارى پيكه ن.

یایه به دلپری و ئیسه ره مه وه گوتی: «نا، نامه وی هی هه ردوو کمان بی، من پیمنخوشه هه ر هی من بی، ئیلوشا بۆ چیه تی.»

ئیلوشا هاواریکرد: «دایه گیان، هانی بیگره، بۆ خۆت، من نامه وی!» پرووی کرده کراسووتکین و به پوخساریکی فه قیرۆکه و جۆریک سکالاوه، وهک ئه وهی بترسی که پیشکه شیه که ی ئه وی به که سیکی دیکه به خشیوه، پرسیی: «کراسووتکین ئیزن ده فه رمووی بیده م به دایکم؟»

کراسووتکین به گیان و دل قه بوولیکرد: «ئه ی بۆ ناتوانی.» پاشان تۆپه که ی له دهستی ئیلوشا وه رگرت و له گه ل کړنوشیکی به ئه ده بانه دای به دایکی ئیلوشا. ژنه ش هه روا که وتبووه ژیر کاریگه ری و کولی گریانی هه ستابوو، بۆیه به له بزیکي دلۆفانانه گوتی: «ئیلوشچکای خۆشه ویستم ته نیا که سیکه که دایکی خۆی خوشده وی!» دیسان ده ستیکرده وه به لیخوړینی تۆپه که له سه ر کۆشی بۆ پیشه وه و بۆ دواوه.

خاتون، لیمگه ری با ده ستت ماچکه م. سه روان وهک تیسکه ی تفه نگ پۆیی بۆلای و دهستی ماچکرد.

خاتونی هه قناس، ئاماژه ی به کراسووتکین کرد و گوتی: «له وه تا له و سه ر دنیا یه ده ژیم مرو فیکي وهک ئه و کۆره ژیر و وریام نه دیوه.»

- چه نده ت ده وی بارووتت بۆ دینم ئیلوشا. ئیستا ئیتر خۆمان بارووت دروستده که یین. بۆرۆویکۆف شیوه ی دروستکردنه که ی دیوه ته وه و فییری کردووم بیست و چوار به ش شووره، ده به ش گوگرد، شه ش به ش خه لووزی داری بی، هه موویان پیکه وه ده کو تنه وه و وردی ده که ن، پاشان ئاوی به سه ردا ده که ن و وهک هه ویر هه لیده گولۆفن. دوا ی ئه وه هه ویره شله که به هیله گدا ده که ن - شیوه ی دروستکردنه که ی ئاوایه.

ئیلوشا وه لامی دایه وه: «ئیسمو رۆف باسی بارووته که تی بۆ کردم، به لام باو کم ده لی بارووتی راسته قینه نییه.»

کولیا سووره له گه را: «راسته قینه نییه؟ ئاگر ده گری. به لام ئیوه باشتتر ده زانن.»

سەروان بە ڤهنگ و ڤوويه‌کی تاوانبارانه‌وه گوتی: «نا، قوربان، مه‌به‌ستم ئەوه نه‌بوو. هەر ئەوه‌نده گوتم با‌ڤووتی راسته‌قینه‌ و دروست‌ناکړی، به‌لام گرینگ نیه، به‌و شیوه‌یه‌ش ده‌کړی دروستیکه‌ی.»

«من نازانم، ئیوه با‌شتر ده‌زانن. ئیمه‌ بریکمان له‌و با‌ڤووته‌ کرده‌ نیو گۆزه‌له‌یه‌کی جه‌نگیه‌وه، زۆر چاک ئاوری گرت، هه‌مووی سووتا و ته‌نیا ږیزه‌یه‌ک سووتووی لیمایه‌وه. ئەویش خه‌تای هه‌ویره‌که‌ی بوو، ئەگەر جوانمان له‌ هیله‌گ دایه... به‌لام ئیوه با‌شتر ده‌زانن، من نازانم...» کولیا ږووی کرده ئیلوشا: «ئهری بیستت بوولکینی هاو‌ږیمان باوکی تیرو‌ږی لیداوه له‌ سەر ئەو با‌ڤووته؟»

ئیلوشا وه‌لامی داویه‌وه: «ئهری.» به‌ تامه‌ز‌رویه‌کی زۆره‌وه گوئی له‌ کولیا کراسووتکین گرتبوو.

«یه‌ک بتری پ‌رمان دروست‌کردبوو، ئەویش له‌ ژیر قه‌ره‌وێله‌که‌یدا شار‌د‌بوویه‌وه. باوکی دیتی و گوتی ئاخ‌ر نالئی ده‌ته‌قیده‌وه؟ ده‌ستی دا قامچی و چیت خوار‌د‌ووه‌ ترش و چه‌وه‌نده‌ر! ده‌یویست بیت‌ه‌ قوتا‌بخانه‌ و لای مام‌وستاکان شکایه‌ت له‌ منیش بکا. ئیستا ئیتر ناهیلن له‌ گه‌ل من بگه‌ږی، هیچ‌کام له‌ کور‌ه‌کان ئیزنیان نییه‌ له‌ گه‌ل من بگه‌ږین. ئیسم‌و‌ڤیش ئیزنی پیناده‌ن، ناوم به‌ خراپه‌ ز‌راوه‌.» بزه‌یه‌کی سه‌ر‌کونه‌کارانه‌ی هاتی: «ده‌لین من "له‌ گیانم بیزارم". هه‌مووشی له‌ دوا‌ی ږوودا‌وی سه‌ر هیلا‌سنه‌که‌وه‌ ئاوا له‌ به‌ر چاویان ږه‌ش بووم.»

سەروان به‌ ده‌نگیک‌ی به‌رز گوتی: «ئهری، ئیمه‌ش نه‌قلی ئەو کاره‌ ږ مه‌ترسیه‌یه‌تمان بیستوو. ئاخ‌ر چۆن له‌ سه‌ر ئەو هیلا‌سنه‌ ڤاکشای؟ کاتیک‌ قه‌تاره‌که‌ به‌سه‌رتدا تیپه‌ږی، نه‌ترسای؟ ته‌نانه‌ت ږیزه‌یه‌کیش ترست لینه‌نیشت؟»

دیار بوو سەروان ده‌یه‌ه‌وی کولیا بلاوینیت‌ه‌وه‌.
کولیا به‌ سارد و س‌ږی وه‌لامی دایه‌وه‌: «زۆریش نا.» دیسان ږووی‌ک‌رده ئیلوشا و گوتی: «ئوه‌ی له‌ هه‌موو شتیک‌ زیاتر به‌دنا‌وی کردووم، م‌اجه‌رای

ئەو قازە نەگەتییە. «بەلام دەتگوت کولیا جار لەگەل جار خۆی زیاتر سارد و ستر نیشانەدا، بەلام نەیدەتوانی بە سەر خویدا زالبی و لە پەستا قسەى دەپەراند، جاری وابوو خۆشى نەیدەزانی دەلی چی.

پیکەنینیک پوخساری ئیلۆشای پوونکردەو و گوتی: «ئەری، نەقلی ئەو قازەشم بیستوو! بۆیان گێرامەو، بەلام تینەگەیشتم. یانی هەر بە راستی بردیانی بۆ دادگا؟»

کولیا بەبێ مەیلی گوتی: «مەسەلەیکى زۆر قۆر و گەوجانە بوو. ئاساییە ئەمجارەش خەلکی زۆریان گەورە کردەو. پۆژیکیان بەنیو بازاردا دەگەرام. هەر لەو کاتەدا پەویەک قازیان هینابوو. پاوەستام سەیرم دەکردن. لەپەر لاویک کە ئیستا لە فرۆشگەى پلاتینکۆف شاگردە، چاوی لیکردم و گوتی: «بۆ تەماشای ئەو قازانە دەکەى؟» چاوم لە چاوی بری، لاویکی بیستسالانەى گەوج و دەم و چاوی خەر بوو. خۆ دەزانی من هەمیشە لایەنگری گوندنشینەکانم. زۆرم پێخۆشە قسەیان لەگەل بکەم... ئیمە لادییەکی دواکەوتووین. ئەو پەندیکی قەدییمیە. کارامازۆف، پیموایە پیکەنینت دى؟»

ئالیووشا بە پووخواشى و زەرەخەنەو گوتی: «خودا نەکا، گویم لەئێوە گرتوو،» کولیاى هەستیار هەر لەپێوە دلتیا بوو. لەگەل ئەو دى دلخۆش دیاربوو، دیسان درێژەى بە قسەکانى دا:

کارامازۆف، بیر و برۆی من پوون و سادەیه. ئیمانم بە خەلک هەیه و هەمیشە پێمخۆشە پێزیان بۆ دانیم، بەلام زۆریشیان پوو نادەمى، ئەویش "sine qua non" پێشیناریکی بنەپەتییە... خەریکبووم نەقلی قازەکانم دەگێرایەو. پووم لى گرژ کرد و گوتم: «خەریک بووم لە خۆم دەپرسی بلیی قاز بیر لەچی بکاتەو. «زۆر گەوجانە چاویکی لیکردم و گوتی: «دەى، قاز بیر لەچی دەکاتەو؟» گوتم: «ئەو عارەبانەیت دیو پەرە جو؟ جو لە کونى گۆنیه کەو دادەرژى و قازەکش لە ژێر تايەکانەو ملی دەباتە ژوورى و ئەو دەنکە جۆیانە کۆدەکاتەو و دەخو. - دیتوتە؟» گوتی: «ئەرى دیتومە.» گوتم: «دەى ئەگەر ئارەبانەکە توزیک برۆاتە پێشى ملی ئەو قازە دەقرتینی یان

نا؟» ئەۋىش ۋەك ئۇۋەى رۆن قازت لىدایى، ھىندە شادبوۋ پىكەنى و ددانە
 گرەكانى ۋەدەرەكەۋتن، گوتى: «دلىنام مى دەپەپى.» گوتم: «كەۋايە ۋەرە با
 تاقىكەينەۋە.» گوتى: «باشە.» ھەر زوۋ دەستبەكار بوۋىن. ئۇ بى ئۇۋەى
 دياربى لای ھەۋسارەكەۋە راۋەستا، منىش لەۋدىۋى عارەبانەكەۋە قازەكەم
 بەرەۋلای عارەبانەكە رادا. خاۋەنەكەى چاۋى لىنەبوۋ، خەرىكبوۋ لەگەل
 كابرايەك قەسەيدەكرد. ھەر بۆيە كارەكەم بە ئاسانى بە دەستەۋە ھات. قازەكە
 خۆى سەرى كرد بە ژىر عارەبانەكەدا، راست سەرى بىرە ژىر تايەكەۋە.
 چاۋىكم لە لاۋى گەمژە قرتاند و ھەۋسارەكەى كىشا، قرچەى ھات و مى
 قازەكە قرتا. بۆ بەدبەختى لەۋ ساتەدا ھەموۋ لادىيەكان چاۋيان لىبوۋ و
 قىرموقالىيان ۋەپىخست. «بە ئانقەست ئۇ كارەت كرد!» گوراندیان: «بىبەن
 بۆلای سەرۋكى دادگا!» منىشان گرت. گوتیان: «تۆش لەۋى بوۋى، وادىارە
 تۆش دەستت لەۋ كارەدايە. لە نىۋ بازار ھەموۋ دەتئاسن!» كولىا بە
 غرورەۋە درىژەى بە گىرپانەۋەكەى دا: «ھەر بە راستىش تەۋاۋى خەلكى نىۋ
 بازار دەمناسن!» بىردىنان بۆ دادگا. قازەكەشيان ھىتابوۋ. كورە لە ترسانا
 زەرد ھەلگەرابوۋ، لەبەر خۆيەۋە پرتەى دەھات و دەگىيا. خاۋەنى قازەكەش
 دەينەپاند دەتۋىست ئاۋا ھەموۋ قازەكانم لە نىۋ بەرى. چاكە شايەدىش ھەيە.
 سەرۋكى دادگا ھەر لەرپوۋە سەرۋبەرى مەسەلەكەى وىكەپتايەۋە: «دەبى
 پۆبلىك بەدى بە خاۋەنى قازەكە.» يانى لاۋى گەمژە پۆبلىك بدا بە كابراى
 خاۋەنى قازەكە و قازە مل قرتاۋەكەش بۆخۆى. ھەرۋەھا وريايان پىدا كە ئىتر
 ئۇ كارە دوۋپات نەكاتەۋە. كورەش ۋەك ژن دەگىيا و دەى پرتاند كە: «من
 نەبوۋم، ئۇۋە فىرىكردم،» ئامارەى بە من كرد. منىش زۆر خوين ساردانە
 ۋلامدایەۋە، من فىرمنەكرد. تەنبا بىر و بىرۋاى خۆم دەربرى و پىلانىكم بە
 دەستەۋە بوۋ. سەرۋكى دادگا بسكەى سىمىلى ھات و لەۋەى كە پىكەنىبوۋ رقى
 لەخۆى ھەستا: «ھەر ئىستا نامەيەك دەنۋوسم بۆ مامۇستايانى قوتابخانەكەت
 با ئىتر لەمە بەدۋاۋە ئىزنت نەدەن بەجىى دەرس و دەور، ۋەدۋاى ئۇ پىلان و
 بەزمانە بكەۋى.» ئۇۋەشى بە گالته بوۋ، لای مامۇستايان شكايەتى لىنەكردم،

به لَام ناوچاوه كه م نه يهينا و مه سه له كه به گويي ماموستاياني قوتابخانه گه يشته وه. خو ده زاني گويچكه يان زور دريژه! ماموستاي ئه ده ب و تو ي ديرين، كولبانسيكوف، زور تووره بوو، به لَام ديسان داردانلوف گه يشته فريام. به لَام كولبانسيكوف ئيستا وهك گويدر يژيكي ديز و جووته وه شين، له گه ل هه مووان هه روا ديزه يه. ئيلوشا زانيووته له م به ينانه دا ژني هيناوه. هه زار روبي جيازي وه رگرتووه و بووكه خانيش مانگي چارده يه كه هه ر وه ره سه يري! كورپه كاني قوتابخانه شيعة ريكيان بو داناهه.

هه واليكي سه يرمان پيگه يشتووه

ده لين ئاغاي كولبانسيكوف كه ر بووه

ئو شيعة زور پيگه نيينه. له وهختيكا بو دينم. به خراپه باسي داردانلوف ناكه م، پياويكي زانا و بيرمه نده و شكي تيدا نيينه. ريزم بو ئه و جو ره مرو قانه هه يه و هويه كه شي ئه وه يه لايه نگر يم ليده كه ن.

ئيسموروف كه له و كاته دا بي گومان شانازي به كراسو وتكي نه وه ده كرد، هه ليدايه: «به لَام سه باره ت به بناغه دانه راني تيروا رووشكينت كرد!» ئه و به تاييه ت نه قلي قازه كه ي زور پيخوشبوو.

سه روان به شيوه يه كي مه را ييكا رانه وه و به زمانكي لووسه وه پرس يي: «ياني به راستي رووشكينت كرد؟ نه قلي ئه و پرس ياره ي "بناغه دانه ري تيروا كي بو" هه ر ئه و وهخته ئيلوشا بوي گيراي نه وه.»

ئيلوشا هه ليدايه: «باوه گيان، ئه و هه موو شتيك ده زاني، له هه موومان شاره زاتره. خوي له نه زاني دها، به لَام له هه موو وانه كاندا يه كه مه.

ئيلوشا به شادييه كي له راده به دهر وه چاوي له كووليا كرد.

كووليا به خاكه راييه كي ئاو يته ي غرووره وه گو تي: «مه سه له ي تيروا شتيكي زور بي بايه خ و ئاساييه. به برواي من پرس ياريكي هه چه.» ئيستا ئيتر ته واو كه وتبووه سه رباري له خو بايي بوون، ئه گه رچي تا راده يه ك هه ر نائارام ديار بوو، ده تگوت كيچ كه وتوته كه ولي، به ري له قسه به ره لاا كرد بوو و چوني پيخوش بوايه دريژداد رپي ده كرد. بو وينه كاتي ك هاته سه رباسي قازه كه،

بی‌ئەوێ می‌شێکی میوان بێ لە بنی کوولەکە کە ی دا. ئالیووشاش زۆر جیدیدی دەنۆند و لەو ماوەیەدا زمانی نەگەر. بەلام کوولیا کراسووتکین وردە وردە ترسی لێنیشت کە: نەکا ئالیووشا رقی لێبێ، پێیوابی لە هەمبەر ئەو دا خۆی دەنۆینی و چاوەڕێی تارێفی ئەو ئەگەر وێرابای ئاوا بیر بکاتەو...

کوولیا لووت‌بەرزانه دیسان گوتی: «بە برۆای من پرسیارێکی زۆر بێ‌هەمیەت و هیچ».

کورپێک کە هەتا ئەو کاتە زمانی نەگەر، هەمووانی تووشی سەرسووڕمان کرد و گوتی: «من دەزانم بناغەدانەری تێروا کێ بوو.» کورپێکی بێدەنگ و ئارام بوو. لەو دەچوو شەرمەون بێ. کورپێکی جوان بوو، یازدە سالان و ناوی کارتاشۆف بوو. لەلای دەرگا کەوێ دانیشتبوو. کوولیا بە غروور و سەرسووڕمانەوێ چاوی لیکرد. لە راستیدا پێناسەی بناغەدانەرانێ تێروا بۆ هەموو منداڵەکانی قوتابخانە بوو، بەوێ گریووچکەیک کە تەنیا بە خۆیندەوێ کتێبەکە ی ئیسما راگدۆف دەرکرایەو. و هیچ کەسیش ئەو کتێبە ی نەبوو و جگە لە کوولیا. پۆژیکیان کوولیا پشستی تیکرد، بۆیە زۆر بە پەلە کارتاشۆف کتێبەکە ی لە بەینی ئەو کتێبانە ی نیو جانتاکە ی دەرکێشا. کتێبەکە ی لیککردەو و لە پێوێ چووێ سەر ئەو بەشە ی تاییەت بوو بە دامەزێنەرانێ تێروا. ئەو قسە ی زۆر لەمەوبەر، بەلام هەستی بە ناپەرەتی دەرکرد و نەیدەوێرا لە هەنتەشی مامۆستا و هاو پۆلەکانیدا بلی منیش ناوی دامەزێنەری تێروا دەزانم. لەو دەرگا کراسووتکین وەدرۆی خاتەو و ئابرووی بەری. بەلام ئێستا نەیتوانی خۆ لەوتنی ببوێری. چەند حەوتوو بوو لە سەر دلی بوو، بووێ و دەبووێست بیدرکینی.

کوولیا زۆر لەخۆباییانە پووی تیکرد و پرسیی: «دە ی بلی، بناغەدانەری تێروا کێ بوو؟ بە پەنگیدا تیگەیشت کە دەیزانی و هەر لە پێوێ بریاری دا چۆنی بەدەمدا بیتەو. چونکە زۆری پێناخۆشبوو، پووه‌لام‌ل‌دراوانە چاوی لە کارتاشۆف کرد و گوتی: «زۆر چاکە، بلی بزانم کێ بناغەدانەری شاری تێروایە؟»

کارتاشۆف گوتی: «تۆسر و داردانوۆس و ئیلیووس و ترووس دایان مه‌زrand.» هەر له‌و کاته‌دا سووره‌هه‌لگه‌را. وا سوور بووبۆوه پیاو به‌زه‌یی پیندا ده‌هات، به‌لام کۆره‌کان هه‌موو چاویان تیی‌ری، خوله‌کیکی ته‌واو چاویان تیی‌ری. پاشان ته‌واویان سه‌ریان بۆلای کولیا وه‌رسوو‌راند، که هه‌روا به‌قه‌لافه‌تیکی توو‌ره و جارزه‌وه له‌کۆره‌ی ده‌روانی.

کولیا ئاخ‌ری به‌که‌ره‌مه‌وه لێی پرسی: «بۆچی بناغه‌ی ئه‌وشاره‌یان دا‌رشت؟ دروستکردنی شار یانی چی؟ چیان کرد - پیتوایه هه‌رکامیان هه‌ستان و که‌رپوو‌چیکیان دانا؟»

هه‌موو ده‌ستیانکرد به‌فیشقوه‌ژ. کۆره‌ی به‌سته‌زمان به‌خۆدا شکایه‌وه و په‌نگی هینا و برد. زمانی له‌گۆ که‌وت و خه‌ریکبوو ده‌ستکا به‌گریان. کولیا ماوه‌یه‌ک هه‌روا رایگرت و پاشان به‌له‌بزیکی تاله‌وه وریایی پیندا: «به‌رله‌وه‌ی باسی می‌ژوویه‌ک یان دروستبوونی نه‌ته‌وه‌یه‌ک بکه‌ی، ده‌بی بزانی باسی چی ده‌که‌ی.» دواتریش پووی کرده‌کۆره‌که و به‌لووته‌لاییه‌وه گوتی: «به‌لام من زۆر گوی ناده‌مه ئه‌م قسه و قسه‌لۆکی پرۆپی‌رێژنانه و زۆر بیر له‌می‌ژووی گشتی ناکه‌مه‌وه.»

سه‌روان تا راده‌یه‌ک تووشی شله‌ژان بووبوو، پرسیی: «می‌ژووی گشتی قوربان؟»

کولیا گوتی: «به‌لێ، می‌ژووی گشتی! که پینداچونه‌وه‌ی گه‌وجیه‌تی په‌یتاپه‌یتای مرقایه‌تییه.^۲ من له‌نیو وانه‌کانما ته‌نیا هۆگریم به‌بیرکاری و زانستی سروشتی هه‌یه.» ئه‌و خۆی شیرین ده‌کرد و به‌دزییه‌وه چاوی له‌ئالیووشا ده‌کرد. له‌وئ ته‌نیا قسه و بیرو‌رایه‌ک که لێی ده‌ترسا، قسه و بیرو‌رای ئالیووشابوو. به‌لام ئالیووشا هه‌روا بێده‌نگ بوو، هه‌روه‌ک پێش‌ووش جیددی. هه‌رئه‌وه‌نده ئالیووشا زمانی بگه‌رایه، کولیا بێده‌نگ ده‌بوو، به‌لام ئالیووشا بێده‌نگبوو و «په‌نگه‌ بێده‌نگیه‌که‌شی سووکایه‌تی پێوه‌بی.» هه‌رئه‌وه‌ش ئاخ‌ری رقی کولیای هه‌ستاند.

2- ناوی ویلتیر و کتیبیکی له‌به‌شی دوا‌یدا دی. ئه‌مه‌ش وته‌ی ئه‌وه‌.

- زمانه دیرینه کانش... هه موو قوریات و قسه ی شیتانه یه. کارامازوف وادیاره دیسان له گه ل من هاوړا نیت؟

ئالیووشا به بزیه کی سارده وه گوئی: «هاوړا نیم.»

ئه گهر له بیروړای من ده پرسی، خویندنه وه ی به ره می کلاسیک و زمانه کونه کان ته نیا جوړیک ته مبی کردنی قوتابیان و هه ربو ئه وهش بوته به شیکی وانه ی قوتابخانه. «کولیا ورده ورده خه ریک بوو هه ناسه ی سوار ده بوو. «زمانی لاتینی و یونانی هاتنه نیو وانه کانه وه و قوتابییان تووشی شه که تی و سه رلیشیواوی کرد. پیشتیش هه روا بوون، بویه بیریان کرده وه چکه ن که له وهش ناخوشتربی و قوتابی تووشی بیزاری و گیان داگیران بکا؟ پیشتیش زور ره قوته ق و بیمانا بوو، که وایه چون ده کرا له وهش بیمانتری بکه ن؟ بویه که وته بیرى ئه وه ی لاتینی و یونانی بکه نه به شیک له وانه کان.» کولیا به م و ته یه دوا یی به قسه کانی هیئا: «بیروړای من سه باره ت به و زمانانه ئه وه یه، هیوادارم قه ت ئه و بیروړایه م گوړانی به سه ردا نه یه.» روخساری سووره له گه را بوو.

ئیسموړوف به له بزیکه وه که دیار بوو باوه ری ته واوی به قسه کانی کولیا هه یه، گوئی: «راست وایه.»

یه کی له کوړه کان به ده نگیکی به رز گوئی: «له گه ل ئه وه شدا کولیا خو ی هه میشه له وانه ی لاتیندا یه که مه.»

ئالیووشا قسه که ی پشتراست کرده وه: «راسته ده کا باوه گیان، وه ده لی به لام له وانه ی لاتیندا هه میشه یه که مه.»

کولیا، له وه ده چوو ئه و تاریفانه ی پیخو شبی. وای به باش زانی به ره قانی له خو ی بکا: «ده ی وایه! هه ولکی زور بو وانه ی لاتین دده م، چونکه ناچارم، به لیم به دایکم داوه که له تاقیکاریدا سه رکه وم. من پیموایه پیاو هه ر کاریک ده کا، ده بی به شیوه یه کی باش و شیاو ئه نجامییدا. به لام له ناخه وه رقم له به ره مه کونه کان و ئه و شته هیچوو پوچانه یه... توچی کارامازوف! له گه لم هاوړای یان نا؟»

«بۆ هیچوپیوچ؟» ئالیووشا دیسان بسکه ی سمیلی هات.

- دهی چونکه به ره می ته وای نووسه رانی کلاسیک به هه موو زمانه کان وهرگیردراوه، بۆیه له بهر خاتری متالای به ره مه کلاسیکه کان نه بوو که لاتین هاته قوتابخانه وه، به لکو وهک هه ولئیکی پولیسی و له ته نگژه خستنی قوتابی و وهره ز کردنیان که لکی لیوه ره گیرا، که وایه هه رده بی ئه وناوه ی لیبتین و به هیچوپیوچی بزانی.

ئالیووشا ئاخری به سه رسوورمانه وه گوتی: «نازانم کی ئه و شتانه ی فییری تو کردوه؟»

- من بی ئه وهی که سیک فییرمبکا، خۆم توانایی ئه وه م هه یه بیر بکه مه وه. سه ره رای ئه وه ش ئه وه ی هه ر ئیستا سه بهاره ت به وهرگیرانی به ره مه کلاسیکه کان گوتم، مامۆستاکه مان کولباسنیکوف بۆ هه موو قوتابیانی پولی سیه می باسکردوه.

نینا که هه تا ئه و کاته بیده نگ بوو به دهنگی بهرز گوتی: «دوکتور هاتوه!» عاره بانه که ی مادام خۆخلاقوف به ره ولای دهر وازه که رادرا. سه روان که له به یانییه وه تا ئیستا چاوه روانی دوکتور بوو، به په له هه لات به ره وپییری. دایکی ئیلوشاش خۆی کو کردوه و قیت و قۆز و لووتبه رزانه دانیشته. ئالیووشا رۆی بۆلای ئیلوشا و دهستیگرد به ریکوپیک کردنی بالجه کانی. نینا له سه ر کورسیله تایه داره که یه وه تامه زرویه نه چاری تیبریوو که جیوبانه که ی بۆ راسته و پاسته ده کرد. کورپه کان به په له ئیزنی رۆیشتیان وهرگرت. هیندیکیان به لئینان دا عه سر بینه وه. کولیا بانگی پیرزفونی کرد و سه گه ش له سه ر قه ره ویکه که وه بازی دا خواری.

کولیا به په له به ئیلوشای گوت: «من نارۆم. من نارۆم. له بهر هه یوانه که راده وستم و هه رکاتییک دوکتور رۆیشت دیمه وه ژووری. پیرزفونیش دینمه وه.»

به لام دوکتور هاتبووه ژووری، پیاویکی حیسابی بوو به پیشیکی چه که می و چه ناگه یه کی شه ش تیغه کراوه وه، بالته یه کی که وله ورچی له بهر دا بوو.

کاتیک له کهرکه روکی دهرگاهوه پیی نایه ژووری، راوهستا و واقما:
 ویدهچوو پییوابی به ههله هاتوو. بیئوهی بالتهکهی داکهنی، یان کلاوه
 پیستهکهی داگری، له بن لیوهوه به خوی گوت: «یانی چی؟ هاتووم بۆ کوی؟»
 خیزانی زور، مالیکی ههژارانه و جلو بهرگی شوراو و ههله خراو له سووچیکی
 وهتاغهکهدا، تووشی سهرسورمانی کرد. سهروان دهستی به سینگییهوه گرت و
 کرئوشی بۆ برد، بهوپهپی خاکه پاییهوه، له بهر خویهوه گوتی:
 - ئیرهیه قوربان، ئیرهیه قوربان، دروست هاتووی قوربان، ئیمه چاوه پیت
 بووین، بهخیری...

دوکتور به دهنگیکی بهرز و پرغروورهوه گوتی: «ئیسین - گی - ریف؟
 ئاغای ئیسینگیریف - ئیوهن؟»
 - بهلی خۆم قوربان!
 - ئهها!

دوکتور بهشیوهیهکی زویرانه دیسان چاوی بهنیو ژوورهکهدا گیرا،
 بالتهکهی داکهند و ئهو نیشانه بریقه دارهی سهرسینگی سهرنجی ههمووانی
 پراکیشا. سهروان بالته پیستهکهی له حهوا قۆستهوه و دای به سهر دهستیدا.
 دوکتور کلاوهکهی له سهری داگرت و به لهبزیکی قایم پرسیی:
 - کوا نهخۆشه کهتان؟

که وره بوونی کتوپر

کولیا به پهله پرسیی: «پیتوایه دوکتور چیی پیده لئ؟ پوخساریکی زور قیزه ونی هه یه، خوین تاله وا نییه؟ من زانستی پزیشکیم بۆ تامل ناکرئ!»

ئالیووشا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «ئیلوشا ده مرئ. پیموایه مردنه کی یه کجارییه.»

ئه وانه خوینمژن! پزیشکی یانی ده ستبری و گوی بری. له گه ل ئه وه شدا خۆش حالم له گه ل تۆ ئاشنا بووم، ئاغای کارامازوف. له میژبوو ده مویست له گه ل ئاشنا بام. به لام به داخم که له م بارودوخه ناخۆش و داخوویییه دا پیک گه یشتین.

کولیا ده یویست به شیوه یه کی گه رموگورتر قسه بکا و ده رگای دلی به پووی ئالیووشادا بکاته وه. به لام هه ستی به حه په سان کرد. ئالیووشا تیگه یشت، زه رده یه کی گرت و ده ستی به گه رمی گوشتی.

کولیا به دپدۆنگییه وه دیسان گوتی: «زور له میژبه بۆ ئیوه ی هه لکه وته و که م وینه ریز داده نیم. بیستومه له کلێسه عارفیکی ته و او بووی. ده زانم عارفی به لام... ئه م مه سه له یه دلساردی نه کردومه وه. پیوه ندی گرتن له گه ل ژیا نی راسته قینه چارت ده کا... بۆ مپوڤگه لیکی وه ک ئیوه هه میشه هه روایه.»

«مه به ستت له عارف چییه؟ چی چاره سه رم ده کا؟» ئالیووشا تا راده یه ک سه رسام بوو بوو.

له خودا و له زور شتی دیکه.

چی! بۆ ئیمانته به خودا نییه؟

«نانا، دژایه تییه کم له گهل خودا نییه. ههلبهت خودا ته نیا بۆچوونیکى زهینییه، بهلام... دانی پیداهنیم که بوونی خودا پتویسته... بۆ نهزمى جیهان و... هتد.» کولیا خه ریک بوو سوور هه لده گه را، گوتی: «ئه گهر خودا نه شبن، دهبن دایهین.» له ناکاو بیریکرده وه، نه کا ئالیووشا پییوابی دهیه وهی زانیاری خوی به رویدا دا و بیسه لمیتی که «گه وه بووه.» به رقهه ستاوی به خوی گوت: «به هیچ شیوهیه که نامه وی زانیاری خوم بنوینم.» کتوپریش ههستی به زویرییه کی زور کرد و گوتی: «به راشکاوی دهلیم که تاقهتی ئه و مشتومرهم نییه. له وانهیه که سیک ئیمانی به خوداش نه بی، به لام خه لکی خوش بو، بیرورای تو له و باره وه چیه؟ بۆ وینه ویلتیر ئیمانی به خودا نه بوو، به لام خه لک خوشه ویست بوو، وا نییه؟ (له بهر خویه وه گوتی: «ديسان دهستم پیکرد.»

ئالیووشا، دلوفان و له سه ره خو، زوریش ئاسایی وه که ئه وهی له گهل هاوته مه نیکى خوی یان که سیکى له خوی گه وره تر بدهی، گوتی: «ویلتیر ئیمانی به خودا هه بوو، ئه گه رچی زور که میش، به لام پیماویه هینه دیش خه لک خوشه ویست نه بوو.» ئه وهی به تاییه ت سه رنجی کولیا ی راکیشا، بی متمانه یی ئاشکرای ئالیووشا بوو سه باره ت به ویلتیر. ده تگوت هه لینانی ئه و نه زیله یه ی خستوته عۆده ی کولیا ی گچکه. ئالیووشا پرسیی: «به ره مه کانی ویلتیرت خویندوته وه؟»

- خویندنه وه چیت عه رزکه م... به لام وه رگێراوه رۆوسییه که ی «کاندید» م خویندوته وه... وه رگێرانیکى پر له هه لیت و پلێت و کۆن و پیکه نینی... (ديسان دهستم پیکرده وه!)

- ده ی تیگه یشتی؟

«ئه ری، وشه به وشه ی... یانی... تو پیتوایه تینی نه گه یشتووم؟ ههلبهت کومه لیک وته ی زور ناحه ز و ره قی تیدایه... ده زانم رۆمانیکى فه لسه فیشه و بۆ لایه نگری له بیر و باوه رپیک نوو سراوه...» کولیا خه ریک بوو رقی هه لده ستا.

بئ ئەو ەى ھىچ پيۋەندىيەكى بە باسەكەو ە ەبى، گوتى: «من سۆسيالىستىم كارامازوف، سۆسيالىستىك كە ئاۋ ناپالئوم.»

ئاليووشا بە بزەيەكەو ە گوتى: «سۆسيالىست؟ ئاخەر تۇ چۆنت ئەو دەرۋەتە بوو ەبىتە سۆسيالىست؟ خۇ تۇ تەنيا سىزىدە سالت تەمەنە.»

كوليا نيۋچاۋانى تىكنا، لە رقا سوورەلگەرا و گوتى: «جارى سىزىدە سالىم تەمەن نىيە و چارە سالىم، ەتا دوو ەتوۋى دىكە دەبمە چارە سالان. جگە لەو ەش، تىناگەم تەمەنم چ پيۋەندىيەكى بەو ە ەيە. ئىمە باس لەو ە دەكەين كە بيروباو ەم چىيە، نەك ئەو ەى تەمەنم چەندە، وا نىيە؟»

ئاليووشا بە لەبىزىكى ئارام و خاكەرايانە وەلامى دايەو ە: «گەورتىر بى تىدەگەى كە تەمەن چ كاردانەو ەيەكى لە سەر بيروباو ەر ەيە. من پىموايە تۇ ئەو ەى دەيلىي بيروباو ەرى خۇت نىيە.»

بەلام كوليا بە توو ەيى قسەكەى پىيىرى و گوتى:

ەست ەلگەر، تۇ باو ەرت بە عىرفان و تەسلىم و ملكەچى ەيە. دەبى دانىپيا بنىي كە دىنى مەسىح تەنيا قازانجى بۇ دەولەمەندان و دەسەلاتداران بوو، بۇ ئەو ەى چىنى ەزار و لىقەوماۋ بچەوسىتنەو ە. وانىيە؟

ئاليووشا دەنگى ەلئىنا: «ئەھا! دەزانم ئەو ەت لە كوئدا خوئندۇتەو ە، دلئاشم كەسىك ئەو ەى پىگوتوۋى!»

ەبوورە، بۇ پىتۋايە ئەو ەم لە جىگايەكدا خوئندۇتەو ە؟ ھىچ كەسىش فىرى نەكردوۋم. من دەتوانم خۇم بىربەكەمەو ە، خۇم ئەقۇل و شعورم ەيە. ئەگەر راستت دەۋى دژى مەسىحىش نىم. ئەو پىاوئىكى مەزن بوو، دلئشى دەرياي شادى و خەلك خۇشەويستى بوو، ئەگەر ئەمرو زىندوۋ بوايە، دلئيام دەچوۋە رىزى شۇر شگىرانەو ە و پۇلئىكى زۇر گرىنگىشى دەبوو.

ئاليووشا بە سەرسورمانەو ە پرسىي: «تۇ ئەو ە لە كوئ فىربوۋى؟ لەگەل چ گەۋجىك ەلئسوۋكەوتت كىدوۋە؟»

- دەست ھەلگەر، ھەقىقەت خۆی ئاشکرا دەبى. ھەلبەت زۆر جار لەگەل ئاغاى راکىتین دەمەتە قىم کردوو، بەلام... دەلین بلىنسكى پىر و بەغىرەتیش^۲ ئەو ھى گوتوو.

- بلىنسكى؟ نەمزانىو ئەو ھى لە جىيەكدا نووسیى.

ئەگەر نەشى نووسیى، دەلین گوتوو. ئەو ھەم لە... بىستوو... بەلام گرینگىيە، بەتوون لە ھەركەسم بىستوو.

- نووسراو ھەكەنى بلىنسكىت خويندۆتەو؟

- نا... ھەموو نووسراو ھەكەنم نەخويندۆتەو، بەلام... بەشىكى نووسراو ھەكەنم

سەبارەت بە تاتيانا خويندۆتەو، بۆچى لەگەل ئوونەگىن^۳ نەچوو؟

- لەگەل ئوونەگىن نەچوو؟ دلنایى كە... سەرت لىي ناردەچى؟

كولىا بە چەبەزىيەكى رقاويىيەو گوتى: «پىتوايە منىش ئىسمۆرۆفە چكولم. بەلام تەكات لىدەكەم پىتوانەبى لەو شۆرشگىرانەم. مەن ھەمىشە لەگەل راکىتین دژايەتیم ھەيە و دانوومان پىكەو ناكولئ. ئەگەر ناوى تاتياناش دىنم، بە ھىچ شىو ھەك لايەنگرى ئازادىي ژنان نىم. دەزانم ژنان بوونەو ھەريكى گويپايەلن و دەبى ھەمىشە ھەرمەنەبەر بن. ناپىلئون گوتەنى: «Les femmes tricotent»^۴ كولىا لەبەر ھويەك بەزى ھاتى. «لانىكەم لەوبارەو لەگەل ئەو پياو بە پروالەت مەزەنە ھاوبروام. مەن پىموايە بەجىيەشتنى ولات و ھەلاتن بۆ ئەمريكا كاريكى خويپپايەنە. نەك ھەر خويپپايەنە، زۆرىش گەجەنەيە. ئەگەر پياو دەتوانئ لىرە خەمەتيكى گەورە بە مروفايەتى بكا، بۆ بچئ بۆ ئەمريكا؟ بەتايەت لەم سەردەمەدا. دەركى ھەموو چالاكىيەكى پرداھات بەرووماندا كراو ھەتەو. ولامەكەم ئەو ھەبو.»

- مەبەستت چىيە؟ ولەمەت بە كى دايەو؟ بۆ كەسيك پىشنيارى رويشتن بۆ

ئەمريكاى پىكردووى؟

3- وى. جى بلىنسكى، رەخەنگرى بەناوبانگى روس (۱۸۴۸-۱۸۱۱).

4- ناوى ئەم كەسايەتپايەنە لە رۆمانى "يوجىن ئوونەگىن" بەرھەمى پووشكىندا ھاتوون كە لە نۆھەمىن وتارى بلىنسكىدا سەبارەت بە بەرھەمى پووشكىن باسكراو.

5- "ژنان كاريان چىنە."

- لێیان هه‌ڵپچابووم برۆم، به‌لام من به‌ قسه‌م نه‌کردن. هه‌لبه‌ت له‌ به‌ینی خۆماندا بێ کارامازۆف؛ به‌ گوێی که‌س نه‌گاته‌وه‌، جگه‌ له‌ تۆ هه‌چکه‌س لێی نه‌بیستووم. ده‌نا له‌ پۆلیس ته‌مبیکران و پردی زنجیریش ناترسم:

دێته‌ بیرت ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی

ئه‌و ماله‌ی پاڵ پردی زنجیر^٦

له‌بیرته‌؟ زۆر شیعرێ چاکه‌. بۆ پێده‌که‌نی؟ تۆ پێت وانیه‌ درۆ ده‌که‌م، ها؟ (کولیا به‌ له‌رزه‌ له‌رز گوتی: «ئه‌گه‌ر بزانی ته‌نیا ئه‌و ژوماره‌یه‌ی پۆژنامه‌ی

«ناقوس» له‌ کتێبخانه‌که‌ی باوکمه‌دایه‌ و له‌وه‌ زیاترم نه‌خویندۆته‌وه‌ چی؟»)

- نانا، پێناکه‌نم، هه‌ر به‌ خه‌یالیشما نه‌هاتوه‌ درۆ بکه‌ی. راستت ده‌وێ ناتوانم وابیر بکه‌مه‌وه‌، چونکه‌ به‌داخه‌وه‌ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ راسته‌. به‌لام پێمبێی بزانی ئه‌و به‌ره‌مه‌ی پووشکین - بلی ئه‌وه‌گین - ت خویندۆته‌وه‌؟... هه‌ر ئێستا باسی تاتیانات کرد.

- نا هه‌شتا نه‌خویندۆته‌وه‌، به‌لام ده‌مه‌هه‌وێ بیخوینمه‌وه‌، ده‌مارگرژ نیم کارامازۆف؛ ده‌مه‌هه‌وێ گوێ له‌ قسه‌ی هه‌ردوولا بگرم. چی هانت ده‌دا پرسیار بکه‌ی؟

- هه‌چ، هه‌چ.

کولیا له‌ ناکاو هه‌ڵدایه‌: «پێمبێی بزانی کارامازۆف، زۆرت رق له‌ منه‌؟» له‌ هه‌مبه‌ر ئالیووشادا سینگێ ده‌رپه‌راند و خۆی قیتکرده‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌شقی نیزامی بکا. «تکایه‌ له‌وه‌ زیاتر قه‌راغی لی مه‌کیشه‌ و راستیه‌که‌یم پێبێ.»

ئالیووشا به‌ سه‌رسووڕمانه‌وه‌ چاوی لیکرد: «رقم لیتبێ؟ بۆچی؟ ته‌نیا به‌وه‌ ناڕه‌حه‌تم تۆ له‌و سه‌ره‌تای ژیانه‌دا، که‌ خاوه‌نی هه‌ستیکی ناسک و زاتیکی پاکی منداڵانه‌ی کێ ئاوا له‌ خسته‌ی بردووی؟»

٦- کولیا باسی شیعرێکی دی.وی مینائۆف ده‌کا که‌ سه‌باره‌ت به‌ بارودۆخی خویندنی کرێکارانه‌. بنکه‌ی پۆلیسی نه‌پتی له‌ نزیک ئه‌و پرده‌ هه‌لکه‌وتبوو.

٧- پۆژنامه‌ی ئه‌لکساندر هه‌رتزن، که‌ له‌ بریتانیا بلاو ده‌کرایه‌وه‌ و به‌شیوه‌ی قاچاگی ده‌هات بۆ رووسیا. شیعره‌ بره‌گه‌یه‌که‌ی مینائۆف یه‌که‌م جار له‌و پۆژنامه‌یه‌دا چاپ بوو.

کولیا به خاترجه می قسه که ی پیبری: «خه می منت نه بی. راسته خاوه نی زاتیکی زور هه ستیارم، به لام به شی خوم تیده گهم. هر ئیستا بزهت هاتی و پیما بوو...»

- براهه م بزه که م بۆ شتیکی دیکه بوو. پیشت ده لیم بۆ پیکه نیم. ماوه یه که له مه و بهر ره خنه ی کابرایه کی ئالمانیم خوینده وه که سه بارهت به قوتابییان و لاوانی ئه مرۆ نووسیوی، ئه و کابرا ئالمانیه دانیشتووی رووسیا بوو: «ئه گهر خهریته ی ئاسمان و ئه ستیره کان بده ی به قوتابییه کی رووسی تا کو له و کاته دا بیرو پای خوی دهر بری، دیاره هیچی تیناگا و سه ری لی دهر ناچی. سه ره پای ئه وه ش روژی دوا یی خهریته که ئیسلح ده کا و ده یه نیته وه.» زانیاری سفر، شاتوشووت له راده به دهر - ئه مه یه ئه وه ی ئه و کابرا ئالمانیه ویستویه سه بارهت به قوتابیانی رووسی با سی بکا.

کولیا له نا کاو پیکه نی: «به لی راست وایه. بژی ئه و ئالمانیه. به لام سه رنجی لایه نه باشه که ی نه دا وه، بیرو پای تو چییه؟ رهنگه فر و فریشالی پیوه بی، به لام به هو ی مندالییه وه یه و ئه گهر پیویست بی، ده کری ئیسلحی بکه ی، به لام له لایه کی تره وه، له وانه یه هر له مندالییه وه، رو حیکی سه ره خوی بوو بی. ئازادی ئه ندیشه و بیرو با وه، که له گه ل ئه م سو سیس دروسته رانه ی که له به رده م کار به ده ستاندا ناوچاوانیان له زه وی ده سوون، ئه رز و ئاسمانی فره قه... له گه ل ئه وه شدا، ئه و کابرا ئالمانیه راست ده کا. هر بژین ئالمانیه کان! سه ره پای ئه وه ش ئالمانیه کان بۆ ئه وه باشن بیان خنکینی. ئه گه رچی له زانست و فی ربووندا زور وریان، به لام ده بی بخنکیندرین.»

ئالیووشا به بزه یه که وه پر سی: «ئاخر بۆ؟»
- ده ی، رهنگه قسه کانم هه مو ی هه لیتوپلیت بی، ئه وه ش ده زانم، به لام هیندی جار کرده وم زور مندالانه یه، کاتیک به هو ی شتیکه وه شاد ده بم، خوم پیرانا گیر ی و ده سته ده کم به قسه ی قور و هه لیتوپلیت. من و توش که س نازانی چده که ی، ده ستمان کرد وه به قسه ی هیچوپو وچ و ئه و دوکتوره ش له میژ ه چۆته ژووری. رهنگه دایکی ئیلوشا و ئه و نینا کلۆله معاینه بکا. ده زانی زورم

ئەو نىنايە خۆش دەۋى. كاتىك دەھاتمە دەرەۋە سىرتاندى بە گۆيما: «بۇ تا ئىستا نەدەھاتى؟» ئەۋىش بەشۋەدەھىكى گلەئامىز و سەرکۈنەۋە! پىمۋايە كچىكى زۆر نازەننن و دۇلقانە و پىاو بەزەبى پىندا دى.

ئالىوۋشا بە گەرمى گوتى: «ئەرى، راست دەكەي! ئەي زوو زوو ۋەرە با بۇت دەرکەۋى چۆن كچىكە. خىرى تۆش زىاتر لەۋەدايە ئەۋ جۆرە مۇلقانە بناسى و بە ناسىنى ئەۋان قەدرى مرخ و بايەخەكان دەزانى و فىرى دەبى. ئەم ئەركەي تۆش لە ھەموو شتىك زىاترى كاردانەۋە دەبى.»

كولىيا بە ھەستىكى تالەۋە گوتى: «ئاخ، نازانى چەندە بە داخەۋەم كە زووتر نەھاتووم بۇ ئىرە، بە راستى خۆم لۆمە دەكەم!»

ئەرى، بەراستى جىي داخە. دىتت ئەۋ كۆرە بەستەزمانە چۆن بە دىتتت گەشايەۋە و چۆنت لەبەر دەپارايەۋە كە سەردانى بكەي؟

- ئىتر باسى مەكە! با خراپتر نەبى! خەتابارم. غوروور و قۇرەدەماخى نەيدەھىشت بىم. لووتبەرزى و خۇپەرستىيەكى گەۋجانە بەسەرمدا زالبوۋە و ناتوانم لە دەستى دەر باز بىم، ئەگەرچى لە ماۋەي تەمەنمدا لەگەلدا بە كىشە ھاتووم. كارامازوف من لە زۆر لايەنەۋە مۇۋىكى ھىچوپوچم!

- نا، تۆ كۆرىكى زۆر خاۋەن شعورى، پۇچىكى بەرزت ھەيە، بەلام ھىندى سەرەپۆ و ھەتلە بوۋى. ئىستا دەزانم بۇ ئاۋا شوينت لە سەر ئەۋ كۆرە دۇپاك و ھەست ناسكە داناۋە.

كولىيا گوتى: «ئەۋە بە من دەلىي؟ باۋەر دەكەي، پىمۋابوۋ - لەۋەتا لىرەم ۋا بىر دەكەمەۋە - پقت لىمە! خۆزگە دەترانى چەندە رىز بۇ بىروپاي تۆ دادەننم و بە لامەۋە گرینگە!»

- يانى ھەتا ئەۋ رادەيە دلناسكى؟ ئەۋىش بەۋ تەمەنەۋە! باۋەرەم پىتەكە ھەر ئىستا كە نەقلەكەت بۇ دەگىرەمەۋە، چاۋم لىدەكردى و لە دلى خۇمدا دەمگوت تۆ دەبى زۆر بەدگومان و ھەست ناسك بى!

- ۋات بىر دەكرەدەۋە؟ ديارە زۆر وردىبىنى! دلنىام ئەۋ كاتە بوۋ كە باسى قازەكەم دەگىرپاۋە. راست ئەۋ كاتە بوۋ كە پىمۋابوۋ بەھۋى پەلەكردن لە

خونواندن و خو هه لکیشان رقت لیمههستاوه، بۆ ساتیک زۆرم له بهرچاو تال بووی و له داخا دهستمکرد به قسهی گهوجانه و بی سه ره وه به ره. پاشان پیمابوو. ههر ئیستا، لیره کاتیک گوتم ئه گهر خودا نه بوايه، ده بوو دایهینن، که زۆر به تالووکه بووم و ده مویست به و زانسته وه خوُم بنوینم، به تایبته کاتیک ئه وه نه قلهَم له کتیییک ده رکیشابوو و گیرامه وه. به لام سویندت بۆ ده خوُم به هۆی له خو بابییوونه وه نه مده ویست خوُم بنوینم. راستت ده وی نه شمده زانی بۆ، چونکه زۆر دلخۆش بووم، به لای، هۆی ئه وه بوو له راده به در خوشحال بووم... ئه گهرچی ده شزانم بۆ مروڤ زۆر شووره ییه کاتی خوشحالی ده ستبکا به چه نه وه ری و زمان لووسی. به لام ئیستا به و ئاکامه گه یشتووم که رقت لیم نییه؛ به لکو هه مووی هه لقولاوی زهینی خو مه. ئاخ، کارامازوڤ من زۆر خه مبارم. هیندی جار پیاو هه موو چه شنه خه یالکی به میشکدا دی. من وام، زۆر جار پیموایه هه موو خه لک پیمپیده که نن، هه موو خه لکی دنیا، له و کاته شدا ئاماده م بۆ له به ری که هه لوه شانندی هه موو نه زم و نیزامی عاله م.

ئالیووشا به بزه یه که وه گوتی: «به بۆنه ی خو ته وه هه موو عاله م ئازار ده ده ی.»

- ئه دی، سه باره ت به خوُم هه موو عاله م ئازار ده ده م. به تایبته دایکم. کارامازوڤ پیمبلی بزنام، ئیستا زۆر کوریکی هیچوپووچم؟

ئالیووشا گوتی: «بیریشی لیمه که وه، ههر گویی مه ده ری! ده ی هیچوپووچ یانی چی؟ مه گین هه مووان به رده وام گالته یان پیناکری و یان نابنه گالته جار؟ سه ره رای ئه وه ش ده توانم بلیم ته واوی مروڤه به هۆشه کان زۆر له وه ده ترسن ببنه گالته جار و ههر ئه وه ش زۆریان دلته نگ ده کا. سه رم له وه سوورماوه که تۆش ئاوا زوو هه ستت به وه کرد، ئه گهرچی ماوه یه کی زۆره له وه گه یشتووم و ته نیا پیوه ندیی به توه نییه. له م پۆژانه دا ته نانه ت مندالانیش له ده ست ئه وه وه زاله هاتوون. ئه وه ش خو ی له خو یا چه شنیک شیتیه. شه ی تان خو ی کردووه به غروور و سه ری کردووه به ناخی هه موو ئه م به ره یه دا.» ئالیووشا مات و مرومۆچ راوه ستابوو، کولیا چاوی تییریوو و چاوه روانی ئه و تیکچوونه ی

ئەوى دەکرد، گوتى: «شەيتانە شەيتان،» لە كۆتايىشدا گوتى: «تۆش وەك
هەمووان واى، يانى وەكو زۆركەسى دىكە. بەلام تۆ نابى وەك خەلكى دىكە
وابى.»

تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاوابن؟

بەلى، تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاوابن. تۆ تەنيا كەسىك بە كە ئاوا نىيە.
راستت دەوى تۆ وەك خەلكى، ديوته كاتىك دان بە شتىكى خراپ و قوريشدا
دەنيى، سەرت بەرز پادەگرى بىئەوى تووشى شەرمەزارى بى. لەم
سەردەمەشدا كى هەيە ئاوا دان بە كەردەوى خۆيدا بنى؟ هېچكەس. خەلك
تەنانەت خراپەكانى خۆيان نابىن و خۆيان لۆمە ناكەن. تۆ وەك خەلك مەبە،
تەنانەت ئەگەر تەنيا كەسىك بى كە وەك خەلكى دىكە ناچى.

زۆرجوانە، سەبارەت بە تۆ لە هەلەدابووم. دەزانى چۆن دلخوشى پياو
بدەيەو. خۆزگە دەتزانى چەندەم حەز بە ئاشنايەتت دەکرد كارامازوف. زۆر
لەمىز بوو تامەزرۆى دیدارت بووم. ئەرى تۆش هەروا لەبىرى مندا بووى؟
هەر ئىستا گوتت كە تۆش لەبىرى مندا بووى!

ئەرى تارىفى تۆم بىستبوو و لەبىرىشتا بووم... ئەگەرچى هەتا
پادەيەكىش غروور بۆتە هوى ئەوى ئەم پرسیارە بكەى، بەلام قەيناكا.
كووليا بەشيوەيەكى ئارام و شەرمەن گوتى: «دەزانى كارامازوف، ئەم
دەمەتەقئەي ئىمە وەك راگەياندنى سەرتايى عەشق و خوشەويستى دەچى.
كارىكى قور و هېچ نىيە؟»

ئاليووشا بە پىكەننەو گوتى: «نانا قور نىيە، ئەگەر قوريش بى، قەيناكا،
چونكە خىر و سەلاحى تىدابوو.»

كووليا لە ناخەو گەشايەو و بزەى هاتى: «كارامازوف، راستىيەكەى بلى
خۆشت تا پادەيەك بە شەرمەكەوتووى... بە چاوتدا دەزانم.»

بۆ بە شەرمەكەوم؟

ئەى بۆچى ئاوا سوور بوويەتەو؟

ئاليووشا پيكنەنى: «تۆ وام لى دەكەي سوور ھەلگەپىم،» ھەر بە راستىش سوور بووبۆۋە. بىرىكىش ھەپەسابوو، لەبەر خۆيەۋە گوتى: «ۋايە، تۆزى بە شەرمدا كەۋتووم، خۇداش دەزانى بۆ، خۆم نازانم...»

كولىيا بەۋپەرى نەشەۋە دەنگى ھەلپنا: «ئەك لەم كاتەدا چەندەم خۇشەۋىي و مەتتەدەكەم. چۈنكە تۆزى بە شەرما كەۋتوۋى! راست ۋەك من.» پوومەتى سوور ھەلگەپابوو و چاۋى بىرقەي دەھات.

شتىك بوۋە ھۆى ئەۋەى ئاليووشا كتوپر بلئ: «دەزانى كولىيا تۆ لە ژياندا ناشاد دەبى.»

كولىيا خىرا قەبۋولى كرد: «دەزانم، دەزانم. ۋادىيارە زۆر چاك ھەموو شتىك پىشپىنى دەكەى و تىدەگەى!»

- بەلام سەرەراى ئەۋەش ژيان تەقدىس دەكەى.
- ئافەرىم، ھەروايە! تۆ پىغەمبەرى. ئاخ كارامازوف، ئىمە پىكەۋە رىكدەكەۋىن. دەزانى ئەۋەى لە ھەموو شتىك زياتر دلخۇشمەكا ئەۋەيە ۋەك ھاۋشانىكى خۆت ھەلسوۋكەۋتم لەگەل دەكەى. بەلام ئىمە ھاۋشانى يەكتر نىين، نەك ئەۋەى ھاۋشان نەبىن، ھەين، بەلام تۆ باشترى! پىكەۋە رىكدەكەۋىن. دەزانى لە ماۋەى ئەم مانگەى رابردودا: «يان لەپۆۋە بۆ ھەمىشە لەگەل يەكتر دەبىنە ھاۋپى، يان ۋەك دوژمنى ھەمىشەيى لىك ھەلدەبرىين!»
ئاليووشا بە شادىيەۋە پىكەنى: «ھەلبەت ئەۋەشت بە خۆت دەگوت كە خۆشت دەۋىم.»

- ئەرى، زۆرىش. ھەمىشە خۆشم ويستوۋى و خەونم پىۋە دىتوۋى. چۆن ھەموو شتىكت لە پىشدا بۆ دەر كەۋتوۋە؟ ئاخ خودايەگيان، ئەۋەش دوكتۇر! چىمان پىدەلى؟ تۆ چاۋ لە پوخسارى كە!

()

نیلو شا

دوکتور بالتهی که لپوس له بهر و کلاو له سهر، دیسان له ژووره که هاته
دهرئ. تارادهیهک توورپه و رق ههستاو دیاربوو، دهتگوت له وه دهرسنی گیانی
پیس بی. چاویکی خیرای به دور و بهری سهرسه راکه دا گیرا، له گهل
ئه وه شدا به مپوموچی چاوی له ئالیووشا و کولیا کرد. ئالیووشا له
دهرگا که وه دهستی بولای عاره بانه چیه که راداشت و ئه و فایتوونهی
دوکتوری هینابوو، رویی بولای دهرگا که. سهروان به پهله به دوای دوکتوردا
هاته دهرئ و دهستی به سینگییه وه نا و تارادهیهک به مه راییه وه دوکتوری
راگرت تا کو سه بارهت به نه خوشیه که ی ئیلو شا پرسیری لیتکا و دلنیا بی.
سهروانی چاره پرهش ئاراقارای لیته لگیرابوو و ترس و خه م له ناخه وه
هه لیده چوقاند. به دلپری و لینوه له رزه وه گوتی: «به ریزگیان، دوکتوری
به ریز... ئه رئ ده کرئ هیواداربین؟» به لام له وه زیاتر قسه ی بو نه هات و
هیوا برپاوانه دهستی لیکه ه لپیکا. له گهل ئه وه شدا، چاوی کز و پرپارانه وه ی له
دوکتور بری، وهک ئه وه ی به قسه یه کی چاره نووسی کورپی به سته زمان
تووشی گوران بکا.

دوکتوریش به له بزیک ی قایم و راشکاوانه وه لامی دایه وه: «من هیچم
له دهست نایه، خومن خودا نییم!»

- دوکتور... به ریزگیان... یانی ئاوا زوو دیته پیشی، ئاوا زوو؟
دوکتور به شیوه یه کی جیددی و لیبرپاوانه گوتی: «ده بی خوتان بو
هه موشتیک ئاماده بکه ن،» سهری داخست و رویی سواری عاره بانه که بی.

سەروان خەمبار و ترس لى نىشتوو ديسان پايگرت: «بەريزگيان،
 بۆخاترى خودا. جەنابى دوكتور! يانى ئىتر كار لەكار ترازاو؟»
 دوكتور بىسەبرانە گوتى: «ئىتر من هيچم لەدەست نايە، بەلام... ئەها...» لە
 ناکاو بىدەنگىبوو. «ئەگەر بتوان، بۆ ويئە نەخۆشەكەتان... بنىرن... خىرا و بە
 بىراوستان» (وشەى "خىرا و بە بىراوستان" ئەوئەندە توورە و قىناوى
 بوو كە سەروانى تووشى عەبەسران كرد). «بۆ سى - پا - كووز، بارودۆخى
 ھەرىمى نوئى و سوود - مەند لەوانەيە شوينى...»
 سەروان وەك ئەوھى گوئى لە قسەى دوكتور نەبووبى، ھاوارىكرد:
 «بۆسيراكووز؟»

كووليا بۆ پوون كردنەوھ گوتى: «سيراكووز لە سىسىلە.» دوكتور چاوى
 لىكرد.

سەروان منجاندى: «سىسىلى بەريزگيان، بەلام خۆ بۆت دەرکەوت» -
 دەستى راداشت و شوينى مالاكەى نیشاندا. «دايكي ئىلۇشا و بنەمالەكەم؟»
 - نا - نا، سىسىل شوينىكى باش نىيە بۆ بنەمالەكەتان، واچاكە سەر لە
 بەھارى بنەمالەكەتان بەرھە قەققاز كۆچكەن... كچەكەتان دەبى بچى بۆ
 قەققاز و ژنەكەت دواى ماوھىك ماريچە كردن بە ئاوى گراو لە قەققاز لەبەر
 ئەو پۆماتىز و باداريىھى بچى بۆ پارىس، بنىردى بۆلاى لۇپلۇتتەر - وان -
 كاو؛ پسوولەيەكتان دەدەمى و پاشان... لەوانەيە گۆرانكارىيەك پىكەبى...

سەروان ديسان دەستى راداشت و ھىوابراوانە دەستى بۆلاى ديوارە
 دارىن و پۆكاوھەى سەرسەرا راداشت و نیشان دوكتورى دا: «جەنابى
 دوكتور، بەريزگيان! سەرنجىداو؟»

دوكتور بە بزەيەكەوھ گوتى: «دەى ئەوھ پىوھەندى بە منەوھ نىيە. من تەنيا
 وەلامى زانستى پزىشكى بە ئىوھ دەدەمەوھ، ئەويش تەنيا سەبارەت بە
 ماريچەى گریمانەيى. جگە لەوھ بەداخەوھ...»

كووليا كە دىتى دوكتور بەشلەژاوى چاوى لە پىرزفون برىوھ و لەبەر
 دەرگاھە راوەستاوھ گوتى: «مەترسە ھەكىمباشى، ئەم سەگەى من يانىگر

نییه.» دهنګی کولیا تووړه دهنواند. وشه ی حه کیم باشی به ئانقه ست پیښه، وهک دواتر خوی گوتی: «بؤ سووکایه تی به جیی دوکتور گوتم حه کیم باشی.»

دوکتور سهری هه لئنا و به سهرسووړمانه وه چاوی له کولیا بری: «یانی چی؟» پاشان ږوویکرده ئالیووشا - وهک ئه وهی بیهه وی شتیکی بؤ ږوون بیته وه - گوتی: «ئمه کیته؟»

کولیا دیسان هه لیدایه: «ئهرابی پیرزفون، حه کیم باشی، سهارهت به من دلې خوت نارهمهت مه که.»

دوکتور دیسان سهرسامانه گوتی: «پیرزفون؟»
- فیتووی خوی دهناسی، به لام نازانی له کوپوهیه! خوداحافیز حه کیم باشی، ئیشه لالا له سیراکوز ده تبینمه وه.

دوکتور زور به تووړه یی گوراندی: «ئوه کیته؟ ها، ئوه کیته؟»
ئالیووشا نیوچاوانی تیګنا و له گهل ئه وهی توند و خیرا خیرا قسه یده کرد گوتی: «دوکتور قوتابییه، کورپکی شهیتانه، گویی مه ده ری.» پاشان گوراندی به سهر کراسووتکیڼ دا: «کولیا، دهمت لیکنی!» تا رادهیه کیش بی سهرانه دووپا تیکر ده وه: «دوکتور گویی مه ده ری.»

دوکتور به تووړه یی لاقی به عهرزه که دا دا: «جیی خویه تی به قامچی هه موو گیانی رهش و شین کریته وه!»

کولیا که په نگی به ږووه وه نه مابوو، به دهنګیکی له رزوک و چاوی زیته وه که عه جوولی لیده باری، گوتی: حه کیم باشی، پیرزفون له وانه یه گازیش بگری! پیرزفون ici!

ئالیووشا به تووړه یی نه راندی به سهریدا: «کولیا، له وه زیاتر زمانت بگه ری نیوانه که مان تیګده چی.»

- حه کیم باشی، له دنیا دا ته نیا یه که که س هیه ده توانی فهرمان به نیکولای کراسووتکیڼ بدا - ئه و که سهش ئه م پیاوویه (کولیا ئاماژه ی به ئالیووشا کرد) له قسه ی ئه و دهرناچم، خوداحافیز!

کولیا هه‌نگاوی هه‌لینایه‌وه ده‌رگاکی کرده‌وه و خۆی کرد به ژووری‌دا. پیرزفونیش به دوایدا چوو ژووری. دوکتور چهن چرکه له جیی خۆی وشک بوو و چاوی له ئالیووشا بری. پاشان جنیویکی دا و به په‌له رۆیی بۆلای عاره‌بانه‌که، هه‌رله و کاته‌دا به ده‌نگیکی به‌رز دووپاتی کرده‌وه: «ئه‌مه، ئه‌مه... نازانم چیه!» سه‌روان به په‌له خۆی گه‌یاندى تاكو یارمه‌تیی بدا بۆ سه‌رکه‌وتن له عاره‌بانه‌که. ئالیووشا به‌دواى کولیا‌دا چوو ژووری. کولیا له‌په‌نا جیوبانه‌که‌ی ئیلووشا راوه‌ستابوو. کوربه‌ ده‌ستی کولیاى گرتبوو و هه‌رای له باوکی ده‌کرد. دواى خوله‌کیک سه‌روان هاته‌وه ژووری.

ئیلووشا به شله‌ژان و زمان تیکه‌له‌اتن گوتی: «با - باوه - وه‌ره - ئیمه...» به‌لام نه‌یتوانی درێژه به قسه‌کانی بدا، باسکه کز و لاوازه‌کانی له نیۆقه‌دی باوکی و کولیا وه‌ره‌ینا و ئه‌وه‌نده‌ی هیزی له‌به‌ردا بوو هه‌ردووکیانی به خۆیه‌وه گوشی. سه‌روان له ناكاو داى له پرمه‌ی گریان و كه‌وته له‌رزین، کولیاش په‌نگی هه‌لبژرکا و لیوی هه‌لقرچا و دلی پرپوو.

ئیلووشا زووره‌ زوور ده‌ستیکرد به گریان و گوتی: «باوه. باوه! زۆرم دل پیت ده‌سووتی، باوه‌گیان!»

سه‌روان گوتی: «ئیلوشچکا... کوربه شیرینه‌که‌م... چاک ده‌بیته‌وه... شاد ده‌بین... دوکتور...»

ئیلووشا گوتی: «ناخ، باوه‌گیان! ده‌زانم دوکتور سه‌باره‌ت به‌من چیی پی‌گوتی... تیگه‌یشتم!- دیسان هه‌ردووکیانی به سینگی خۆیه‌وه گوشی و ناوچاوانی نایه سه‌رشانی باوکی.

- باوه‌گیان مه‌گری، کاتیک مردیشم کورپیی باش په‌یدا که، کورپیی دیکه... له نیو ئه‌وانه‌دا یه‌کیان هه‌لبژیره، کورپیی باش. ناوی بنی ئیلووشا و به‌جیی من خۆشتبوو...

کراسووتکین به ده‌نگیکی تووره‌ گوراندى: «دل‌ت چاپی، هاوپی گیان، تو چاک ده‌بیه‌وه.»

ئیلوشا لەدریژە ی قسەکانیدا گوتی: «بەلام قەت لەبیرم مەبەو، باوەگیان، وەرە بۆسەر گۆرەکەم... باوەگیان، لەلای بەردەگەرەکە، ئەو جێیە ی پێکەوێ دەچووین بۆ پیاسە، بە خاکم بوسیژە، عەسرانە لەگەڵ کوولیا کراسووتکین وەرن بۆلام... پێرزفونیش بینن چاوەروانتان دەبم... باوە، باوەگیان!»

دەنگی گیرا، هەرسێکیان هەروا لە باوەشی یەکدا بێدەنگ بوون. نینا لە سەر کورسیلەکە ی لەبەر خۆیەوێ دەکولاً و فرمیسکی هەلدەوێران. دایکی ئیلوشاش کە دیتی هەموو دەگرین، ئەویش دای لە قولپە ی گریان.

- ئیلوشچکا، ئیلوشچکا!

کراسووتکین بە پەلە خۆ ی لە باوەشی ئیلوشا دەرهایشت و گوتی:

- هاوڕێی دڵسۆز خوداحافیز، دایکم بۆ نیوەرۆ چاوەروانم دەبێ. حەیفی پێم نەگوت! نەچمەوێ نارەحەت دەبێ... بەلام دوا ی نانخواردنی نیوەرۆ دیمەوێ بۆلات و هەتا عەسر لێرە دەبم، هەتا ئیوار ی لەلات دەبم و قسەت بۆ دەکەم. پێرزفونیش دینم، بەلام ئیستا لەگەڵ خۆم دەبیەمەوێ، ئاخەر ئەگەر خۆم لەلای نەبم، دەستدەکا بە لوورەلوور و ئازارتان دەدا، خوداحافیز!

لە وەتاغەکە دەرپەری و پیتی نایە سەرسەرا. نەیدەویست بگری، بەلام لە پیشخانەکە دەستیکرد بە گریان. ئالیووشا کە دیتی خەریکە دەگری بە لەبزیکی قایم و فەرمان پێدەرانی گوتی: «کوولیا، دەبێ حەتمەن بەلێنی خۆت بەریته سەری و بێی، دەرنا ئیلوشا دلی نارەحەت دەبێ.»

کوولیا بەدەم گریانەوێ و بێئەوێ ئیتر هەست بە شەرمەزاری بکا، لەبەر خۆیەوێ گوتی: «حەتمەن دیم! نازانی چەندە پەشیمانم و رڤم لە خۆم هەستاوێ کە پیشتر نەها تووم بۆلای.» هەرلەوکاتەدا، سەروان لە وەتاغەکە دەرپەری و خیرا دەرگاکی پێوێدا. وەک شیتی لێهاتبوو، کولی گریان ی هەستابوو و لێوی دەلەرز ی. بەرەو رۆوی ئەو دوو کۆرە راوێستا و دەستی بۆ ئاسمان بەرز کردەوێ، ددانی بە سەر یەکدا نا و بە سرتەیهکی مەیلەو توورە گوتی:

- كوپى چاكام ناوئ! كورپكى ترم ناوئ! ئەى ئورشەلىم، ئەگەر لەبىرت بەرمەو، خۇدا بكا زمانم...

داى لە پرمەى گريان و لەبەر كورسپلە دارىنەكەدا بە چۆكدا ھات. دەستى بە سەرىيەو ەرت و دەستىكرد بە گريان و نالین، ھەر لەو كاتەدا ھەولیشى دەدا دەنگى گریانەكەى نەگاتە وەتاغەكە. كوولیا بەرەو شەقام پىی پىو، بە دەنگىكى بەرز و توورپەو ەوتى:

- خۇداحافىز كارامازوف. تۆش دىي؟

- ھەتمەن بۆ ەسر دىم.

(ئەو ەى بوو سەبارەت بە ئورشەلىم ەوتى؟... مەبەستى لەو ەىو؟)

- لە كىتپى پىرۆزدايە. «ئەى ئورشەلىم، ئەگەر لەبىرت بەرمەو،» يانى ئەگەر ئەو ەى زۆرم بەلاو ەو ەستە لەبىرى بەرمەو، ئەگەر بەيلىم شتىك جىگاەى بگرىتەو، ئەو كاتە خۇدا بكا...

كوولیا ەوتى: «تىدەگەم، ئىتر بەسە! ھەتمەن بىي! بە توورپەى ەوراندى بە سەر سەگەكەدا: «پىيرزفون، ici!» بە ەلەداوان بەرەو مالى پىي پىو.

کتیبی یازدهه‌م

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ

له مالى گرووشنكا

ئاليووشا به لاي چه پي گوره پاني كه نيسه ي گوره دا رويي بو مالى ژنه كه ي مارازوفي رهمه تي تاكو چاوي به گرووشنكا بكه وي. چونكه سهرله به ياني فينياي ناردبوو كه په ياميكي خيرا ي پيراگه ييني و داواي ليكردبوو بچي بولاي. به و پرسيارانه ي له فينياي كرد، ئاليووشا بوي دهر كه وت كه گرووشنكا له دوينيوه په روشه و تووشي دل راوكي بووه. له ماوه ي ئه و دوو مانگه دا كه ميتيا قولبه سترابوو، ئاليووشا به رده وام سهرداني مالى مارازوفي ده كرد. هم به ويستي خوي ده چوو و هم بو ئه وه ي هوال بو ميتيا به ري. سي پوژ داوي قولبه ستراني ميتيا، گرووشنكا نه خوشييه كي قورسي گرت و نزيكه ي پينج هه وتووي خياند. هه وتوويه كي ته واو بي سهروزمان كه وت. زور گورابوو - كز بووبوو و بريكيش زهرده ل. ئه گه رچي دوو هه وتوو بوو چاك بووبوو و ده يتواني بيته ده ري. به لام له به رچاوي ئاليووشا جوان و دلرفينتر بووبوو، پيخوشبوو هه ركاتيگ ده چي بولاي پر به دل چاوي ليتكا. حاله تيكي ليبراوانه و ويستيكي به هوشانه ي له پوخساريدا به ديده كرد. ئالوگوريكي رويي پيوه ديار بوو، برياريكي قول و پته و خاكه راiane له ناخيدا سهر ي هه لداوو، هيچ شتيك نه يده تواني پاشگه زي كاته وه و هيوابر اوي بكا. لوچيكي ئه ستووني له نيوان هه ردوو برويدا بوو و پوخساره سهرنجراكيشه كه ي ده تگوت ئه دگاري چله كي ش و پاريزگارانه. ئه و هه له شهيي و هه رزه ييه ي پيشووي ئاسه واري نه مابوو. هه روه ها ئاليووشا پي سهربوو كه سهره راي ئه م هه موو به لايه ي به سهر ئه و ئافره ته چاره رده شه هاتوو، هه ر له

سهره تاي دهن گيرانه تيبانده وه ميتيا به و تومه ته قورسه قولبه ست ده كړئ و ئه و سزا گرانه ي بؤ ده بړنه وه، هه روه ها به و نه خوښييه دريژ خايه نه شه وه، جواني و شوخو شه نكييه كه ي هه ر مابوو. ترووسكه يه كي هيمن و نه رم له و چاوه جوانانه دا شه پولي دده كه سهرده ميتك ده رايي فيز و غروور بوون، به لام... به لام جاروبار به هوي رقيكي ئه ستووره وه ئاوريان ليده بووه، ئه و يش ئه و كاته بوو كه ئه و خه يال و بيړوكه دلّه ژينه . ئه و تاقه بيړوكه يه ي به رده وام له دليدا بليسه ي ده ساند . گياني داده گرت. چونكه هوي ئه و خه م و په روښييه ي هه ميشه يه كشت بوو . ئه و يش كاترينا ئيوانا بوو، گرووشنكا ته نانه ت له كاتي ورينه و په واندنيشدا ناوي دهينا، ئاليووشا دهيزاني كه ئيره يي به كاترينا ئيوانا دده. له گه ل ئه وه شدا كاترينا ئيوانا بؤ تاقه جاريكش له بهنديخانه له ميتياي نه پرسببوو. ئه گه رچي دهيتواني هه ركاتي ك پيخوښي بچيته ملاقاتي. هه ر ئه وه ش ئاليووشاي تووشي ته نگزه كرده وو، كه گرووشنكا ته نيا ئه وي به مه خره مي رازي خوي دهزاني و دهرده لي له لا ده كرد و داواي چاره سه ريي ليده كرد. زور جاريش داده ما چي به گرووشنكا بلي و چ ولا ميكي بؤ بدوژينه وه.

ئاليووشا به دلّه خورپه وه گه يشته مالي گرووشنكا. گرووشنكا له مالي بوو. نيو سعات له مه و بهر له ملاقاتي ميتيا گه رابووه و به شيوه ي هه ستان و بي ئوقره ييه كهيدا كه زور بي سه برانه چاوه رواني بووه. ده ستيك گه نجه فه بؤ ياريي فالگرته وه له سهر ميژه كه ريز كرابوو. له و لايه ي تري ميژه كه شه وه له سهر قه نه فه يه كي چه رمين جيو بانتيك راخرابوو و ماكسيموف له سهر ي خه وتبوو. له سهر لاته نيشت خوي كوشمه له كرده وو، به رگي خه وي له به ردا بوو، كلاويكي كه تانيي له سهر نا بوو و ديار بوو بي هيز و نه خو شه. بزه يه كي شي له سهر ليو بوو ده تگوت له به هه شته. له دوومانگ له مه و به روه ئه م پيره پياوه نه خو ش و بي مال و حاله له گه ل گرووشنكا له ماکرويه وه هاته وه بؤ ئيره و ئير له وي جبي خو ش كرد. باران و قور و چلپاو بوو گه يشته وه مالي، به گياني خو وسا و دلي بي ئوقره وه له سهر قه نه فه كه دانيشت و به بزه يه كي

شهرمانه و مه‌رایى ئامیزه‌وه چاوى له گرووشنكا برى. گرووشنكا زور خه‌مبار و په‌رۆش و سه‌ره‌تای چه‌قوچۆكه‌ى بوو. تا نىوسه‌عاتىك كه سه‌رقالى كاروبارى زه‌روورى بوو، ماكسىموفى به ته‌واوى له‌بىر چووبۆوه. له ناكاو چاوى پىيكه‌وت: ئه‌ویش به بزه‌یه‌كى هیواپراوانه‌وه خۆى فه‌قیر كرد بۆ ئه‌وه‌ى به‌زه‌بیان پىیدا بى. گرووشنكا فینىای بانگ كرد و گوتى شتىكى بۆ بىنى بیخوا. ماكسىموف ئه‌و پۆژه هه‌تا ئىوارى له‌وى دانىشت و جوولە‌ى نه‌كرد. كاتىك هه‌وا تارىك بوو په‌رده‌كانیان دادایه‌وه، فینیا له خاتونه‌كه‌ى پرسى:

خانم گیان ئه‌م ئاغایه شه‌وى لى‌ره ده‌بى؟

گرووشنكا وه‌لامى دایه‌وه: «ئە‌رى له سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه جیوبانه‌كه‌ى بۆ

پاخه با به‌خوئ.»

گرووشنكا دواى پرسىارى زیاتر بۆى ده‌ركه‌وت ماكسىموف ه‌یچ شویتىكى نییه بچى، له وه‌لامى پرسىاره‌كانىشیدا ماكسىموف گوتى: «ئاغای گالگائوف راست و په‌وان پىيگوتم ئیتر ریم نادا بچمه ماله‌كه‌ى و پىنج رۆبلى پىدام.» گرووشنكا بۆ دل‌انه‌وه‌ى زه‌رده‌یه‌كى گرت و ئه‌گه‌رچى خه‌مىكى زور له‌دلى باربوو، گوتى: «ده‌ى قه‌یناكه، ده‌توانى لى‌ره بمىنییه‌وه.» بزه‌كه‌ى گرووشنكا تووشى دل‌گوشرانى كرد و لى‌وى له‌رزى و كولى گریانى هه‌ستا. به‌م جووره ئه‌م پیره پیاوه بى‌مال‌وحاله له مالى گرووشنكا دایكوتا. ته‌نانه‌ت ئه‌و كاته‌ى گرووشنكا نه‌خۆشبوو، له مالى نه‌ده‌چوو ده‌رى. فینیا و دایه‌گه‌وره‌شى ده‌ریاننه‌كرد، هه‌موو ژمه‌كان نانیان بۆ ده‌برد و جیوبانه‌كه‌یان له سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه بۆ داده‌خست. گرووشنكا خوى پىگرتبوو، دواى گه‌رانه‌وه له ملاقاتى میتیا (كه دواى چاكبوونه‌وه‌ى نه‌خۆشیه‌كه‌ى بریاریدا بچیته به‌ندیخانه بۆ ملاقاتى) داده‌نىشت و سه‌باره‌ت به كاروبارى ئاسایى له‌گه‌ل ماكسىموف ده‌كه‌وته قسه و راویژ بۆ ئه‌وه‌ى خه‌مه‌كانى وه‌بىر نه‌یه‌ته‌وه. پیره‌پیاو له هیندى باره‌وه حه‌قایه‌توێژىكى باشى لى‌ده‌رچوو، بوونیشى بۆ گرووشنكا زور پى‌ویست بوو. جگه له ئالىووشا كه هه‌موو

پوژیک نه ده هات، کاتیک ده شهات زور نه ده مایه وه، گرووشنکا هیچ که سی دیکه ی نه ده دی. بازرگانه پیره که ی نه خوښ و که له لا که وتبوو، خه لکی شاری ده یانگوت «مه حاله تازه چاکبیته وه» له راستیدا، هه وتوویه ک دوا ی دادگایی کردنی میتیا مرد. سی هه وتوو بهر له مردنی، که هه ستیده کرد مه رگ به روکی پی ده گری و نزیک بو ته وه، کور په کانی له گه ل ژن و مندا له کانی بانگ کرد بو نهومی سه ری و داوای لی کردن ئیتر به جیی نه هیلن. هه ر ئه و کاته فه رمانی به خزمه تکاره کانی دا که گرووشنکا ری نه دن بچینه ژووری و ئه گه ر هاتیش پیی بلین: «ئه رباب ئاره زووی به خته وه ری و ته مه ن دریژیت بو ده کا و ده لی له بی ری به ره وه.» به لام گرووشنکا هه موو پوژیک که سیکی بو هه والپرسی ده نارد.

گرووشنکا، که نه جفه کانی فریدا سه ر میزه که و به گه رمی وه لامی سلاوه که ی ئالیووشای دایه وه و گوتی: «شوکور هاتی! ماکسیموف دلی خستوومه قرتوفرت و پیمو ابو نایه ی. نازانی چه ندهم نیاز پیته! له و پشت میزه دانیشه. چی ده خو ی - قاوه؟»

ئالیووشا له پشت میزه که دانیشته و گوتی: «ئه گه ر زه حمه ت نه بی، زورم برسییه.»

گرووشنکا گوتی: «به سه ر چاو. زه حمه تی چی! فینیا. فینیا، قاوه. له میزه بومان ئاماده کردووی. بریکیش ناوساجی بینه، وریابه زوری نه برژینی بسووتی. هه ر به گه رمی بیهینه. ده زانی له سه ر ئه و ناوساجییه ئه مرۆ شه ره دهنووکه یه کمان کرد. ناوساجیم بو برد بو به ندیخانه، هه تا دهستی گرتی فرییدا: هه ر ده می لینه دان. ته نانه ت دانه یه کیانی فریدا بهر پیی و وه بهر پیلاقه ی دا، پیمگوت: «له لای دیروانه که بو ت به جیدیلیم. ئه گه ر هه تا ئیواره نه یخو ی، دیاره زور رق ئه ستوور و خو په رستی!» له دوا ی ئه و قسه یه هاته مه ده ری. دیسان کی شه مان لی په یدا بوو، باوه ر ده که ی؟ هه رکاتیک ده چم کی شه و ده مقره ده ستپی ده کا.

گرووشنکا ئەم وشانەى يەكپشوو بە دلە خورپەو دەربەرى. ماكسىموف
كە ھەستىكرد تووڤە بوو، خىرا زەردەيەكى گرت و چاوى لە زەوى بېرى.
ئاليوشا پرسىي: «ئەمجارە بۆ دەمقرەتان لىپەيدا بوو؟»

- چاوەروانى ئەو ھەم ھەر نەدەكرد. بىرى لىپكەو، ئىرەيى بەو كابر
لە ھىستانىيە دەبا. گوتى: «بۆ رايدەگرى؟ كەوايە جىت بۆ خۆشكردووە.» ئەو
بەخيلە، ھەميشە، بەردەوام دلپىسىم لىدەكا! خانە گومانە. تەنانەت ھەوتوو
پىشوو دلپىسى لە كوزما دەكرد.

- بەلام پىشتريش سەبارەت بەو كابر لە ھىستانىيە ئاگادار بوو؟
«بەلى، بەلام خالى گرينگ ئەو ھەيە، ھەر لە سەرەتاو لەو ئاگادار بوو،
بەلام ئەمرو لە ناكاو دەستىكرد بە جنىو پىدانى. لەرووم ھەلنايە وتەكانى
دووڤات كەمەو. ھەر دەلىلى لەونى لىگوراپو. ھەر ئەو كاتە ھاتمە دەرى،
پاكتىن چوو بۆ ملاقاتى. رەنگە پاكتىن تىژى كرىڤى، پىموايە فىتى ئەو.»
گرووشنكا بە راشكاوى گوتى: «تو دەلىلى چى؟»

- ھوى ئەو ھەيە خۆشى دەوئى، لەرادەبەدەر خۆشى دەوئى. ئىستاش دەزانم
دلەدوايە.

- دەزانم رقى ھەستاو، سبەينى دادگايى دەكەن، من چووبووم تاكو
سەبارەت بە سبەينى قسەى لەگەل بكەم. چونكە زۆر لە سبەينى دەترسام. تو
دەفەرمووى دلەدوايە، بەلام من لەو دلەدواترم! ئەو ھەلدەستى سەبارەت بە
لە ھىستانى قسە دەكا! گەوجىيەتى نىيە؟ بەلام ديسان دەبى شوكرى خودا
بكەم كە دلپىسى لە ماكسىموف نەكردووە. ماكسىموف ھەلدايە: «خاتوون،
ژنەكەشم زۆرى دلپىسى لىدەكردم.»

گرووشنكا بەپىچەوانەى ويستى خوى پىكەنى: «دلپىسى لەتو؟ سەبارەت
بە كى؟»
- كچە كلفەتەكان.

«لەسەرى مەرو ماكسىموف، ئىستا تاقەتى پىكەنىنم نىيە، زۆرم
رق ھەستاو. بە چاوت قەپال لەو ناوساجايانە مەگرە. چونكە دەمت ويى

ناکهوئ. بۆ تۆش باش نیه، و دکاشت نادهمی.» پاشان به پیکه نینه وه گوتی:
 «دهبی ئاگاداری له وهش بکه، هر دهلئی ههتیوخانه م داناوه.»
 ماکسیمۆف به دهنگیکی بوغز گرتووه وه گوتی: «شیاوی دلسۆزی ئیوه
 نیم، خاتوون. من بوونه وه ریکی هیچووچم. چاکتر وایه دهره ق به
 که سانیک دلسۆزی بکهی که شیاوی بن.»
 ـ ئاخ، هه موو کهس به شی خۆی به که لک و شیاوه ماکسیمۆف، چۆن بزنام
 کی شیاوتر و به که لکتره. ئالیووشا، خۆزگه ئه و کابرا له هیستانییه هه
 نه بوايه. له سه ری داوه که ئه مرق ئه ویش نه خوش ده که وئ. چوممه ته دیده نیی
 ئه ویش. به ئانقه ست بریک ناوساجی بۆ ئه ویش ده نیرم. تا ئیستا بۆم نه نارد
 بوو، به لام میتیا تۆمه تی ئه وهی لیده دام، بویه ئیستا بریکی بۆ ده نیرم! ئا،
 ئه وهش فینیا به نامه یه که وه هات! ئه ری نامه ی له هیستانییه کانه ـ دیسان
 داخوازی دۆعای به خیریان هه یه!

پان مووسایا لۆویچ له مه و بهر نامه یه کی زۆر به تام و خوئ و گهرموگوری
 بۆ نارد بووم و له ودا داوای کردبوو که گرووشنکا سی رۆبلی به قهرز بداتی.
 ره سیدی ئه و بره پارهی هشی له گه لدا بوو، به لئینی ئه وهشی دابوو که له ماوه ی
 سی مانگدا بیداته وه، پان و ویرو بلیفسکیش ئیمزای کردبوو. گرووشنکا له
 ماوه ی چاکبوونه وه که یدا له وجۆره نامه و ره سیدانه ی له لایه ن ئاشقه
 پیشینه که یه وه زۆر پیگه یشتبوو. به لام ده یزانی له ماوه ی نه خوشیه که یدا ئه و
 دوو له هیستانییه هاتوون بۆ هه والپرسیی. یه که م نامه یان که به دهستی
 گرووشنکا گه یشته، نامه یه ک بوو زۆر به وردی و دوور و درێژی له
 کاغه زیکی گه وره دا نووسرا بوو، مۆره کهشی وینه ی تاجی بنه ماله که یانی پیوه
 بوو. نامه کهش ئه وهنده لیل و پرپیچ و په نا نووسرا بوو گرووشنکا دوا ی
 ئه وهی نیوه ی خوینده وه داینا و تاقه تی نه بوو خۆی پیوه سه رقāl بکا، چونکه
 سه رهنده ری لینه ده کرد. گرووشنکا له و کاته دا تاقه تی نامه نووسینی نه بوو.
 رۆژی دوا یی نامه یه کی دیکه هات که له ودا پان مووسایا لۆویچ داوای
 قهرزیکی دووه زار رۆبلی کردبوو و به لئینی دابوو له ماوه یه کی کورتدا

دهیداته وه. گرووشنكا وه لامي ئه و نامه شی نه دایه وه. له دواى ئه وه نامه له دواى نامه هاتبوو. هه موو پوژيک. هه مووشى وهک يهک ته ومژاوى بوون، به لام ئه و بره پارهى داويان ده کرد جار له گهل جار که م ده بووه، تا وای له هات گه يشته سه د رۆبل، پاشان بيستوپينج و ده رۆبل. له ئاکامدا له لايهن هه ردو له هه يستانييه که وه نامه يهک گه يشته ده ستى گرووشنكا و داواى يهک رۆبليان کردبوو. ره سيديکيشيان به ئيمزای هه ردو وکيان وه ره گهل خستبوو. ئه و کاته گرووشنكا دلای پينان سووتا و ئيواره يهک چو و بو ژوورى نيسته جى بوونيان که وه تاغيکی چکوله بوو. بوى ده رکه وت هه ردو وکيان به جارێ لييان قه و ماوه و برسى و بى مال و حال و جگه ره ليپراو و قه رزدار بوون و ته نانه ت نه يانتوانى بوو کرێ ژووره که يان بدن. ئه و دوو سه د رۆبله ی له کاروان سه را که ی ماکوړيه له ميتيايان برده بووه، هه ر زو و ده ده ستيان بوو بووه. به لام گرووشنكا له وه هه لسوکه وته له خو باييانه و وردبينى و قسه ده مه ته رانه يان تووشى سه رسو وړمان بوو بوو. به پيکه نينه وه ده رۆبلى دا به ئاشقه که ی پيشووى. پاشان به ده م قاقای پيکه نينه وه به سه ره اته که ی بو ميتيا گيرايه وه، ئه و يش به هيج شي وه يهک ئيره يى پى نه برد. به لام له وه کاته وه له هه يستانييه کان خو يان به گرووشنكا دا هه ليواسيى و هه موو پوژيک بو داخو ازيبى پاره نامه بارانيان ده کرد، ئه و يش هه موو جار يک بريکی پاره بو ده ناردن. هه ر بو يه ئه و رۆژه ميتيا تووشى ئيره يى و دلپيسى بوو بوو.

گرووشنكا تووړه و به په له گوته: «کاتيک چووم بو ملاقاتى ميتيا، خو م گه وچ کرد و ده قيغه يهک چووم بولای، چونکه ئه و يش نه خو شه، مه به ستم هه ر ئه و له هه يستانييه وه و پيشتر دلای پيمه وه بوو. به سه ره اته که م به پيکه نينه وه بو ميتيا ده گيرايه وه، گوتم: «کابراى له هه يستانى دلای خو ی خو شکردو وه که ده توانى هه واکونه کانيم به گيتاره وه بو بلای. پينوا بو به وه دل م نه رم ده بى و شووى پنده که م!» ميتيا ده مى هه لمالى و هه ستا سه رپى... چاکه ئيستا ناو ساجييه کان ده نيرم بو ئه و له هه يستانييانه! فينيا، ئه مه هه ر ئه و کچه

چکوله‌یه که ناردوویانه؟ ها، ئەم سێ پۆلبەیان بدهیه، ده دوازه
ناوساجیشیان بۆ له کاغه‌زێک بپێچه و پێی بلێ بۆیان به‌ری. ئالیووشا تۆش
حه‌تمه‌ن به میتیا بلێ ناوساجیه‌کانم بۆ ئەوان نارد.

ئالیووشا به بزه‌یه‌که‌وه گوتی: «به هیچ شیوه‌یه‌ک له ده‌م ده‌رنایه.»
گرووشنکا به له‌بزیکی تال گوتی: «ئاخ! پیتوایه به هۆی ئەوه‌وه زویر
بووه. به‌لام به ئانقه‌ست دلپێسی ده‌کا. ده‌نا بۆی گرینگ نییه.»
ئالیووشا پرسیی: «به ئانقه‌ست؟»

- ئالیووشا، با پیتبلیم تۆ تیناگه‌ی. له‌گه‌ل ئەو هه‌موو بیر و هۆشه‌شدا،
سه‌رت له‌وه ده‌رناچی. نیگه‌رانی ئەوه نیم دلپێسی له ئافره‌تیکه‌ی وه‌ک من ده‌کا.
ئه‌گه‌ر دلپێسی نه‌کردایه ناره‌حه‌ت ده‌بووم. من ئاوام. له دلپێسی نیگه‌ران نابم.
زۆریش دل‌ره‌قم. دلپێسی و ئیره‌یی له زاتی منیش‌دایه. به‌لام شتیک که
ده‌مه‌زینی ئەوه‌یه میتیا خۆشی ناویم. با پیت بلیم ئەو ئیستا به ئانقه‌ست
دلپێسیم له‌ده‌کا. بۆ کوێرم؟ چاوم نابینی؟ هه‌ر ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر که له‌لای
بووم ده‌ستیکردبوو به باسکردنی ئەو ژنه، کاتیا، که شاخی وایه و بالی وایه
و دوکتوری له مۆسکۆوه هیناوه بۆ ئەوه‌ی چاره‌سه‌ری نه‌خۆشییه‌که‌ی من
بکا. باشت‌ترین و زان‌ترین پارێزه‌ری بۆ گرتووم. که‌وايه ده‌زانم ئەوه‌ی خۆش
ده‌وێ، شه‌رمیش نا‌کا و له‌لای خۆم تارifi ئەو چه‌تیوه ده‌کا! خۆی زۆر
خراپ له‌گه‌ل من جوول‌اوه‌ته‌وه، بویه ده‌می له من هه‌لمالی و هه‌موو خه‌تا‌کانی
خسته ئەستۆی من، بۆ ئەوه‌ی به‌رخه‌تای سه‌ره‌کی من بم و قامک له چاوم
پاکا. شه‌کرم بۆ ده‌شکینی و ده‌لی: «تۆ به‌ر له من له‌گه‌ل ئاشقه
له‌هه‌ستانیه‌که‌ت بووی، که‌وايه سه‌باره‌ت به کاتیا هه‌قی قسه‌ت نییه و ناتوانی
سه‌رکۆنه‌م بکه‌ی.» ده‌یه‌ه‌وێ هه‌موو تاوانه‌کان بخاته ئەستۆی من. به
ئانقه‌ست ئانگ‌زای من ده‌بی، با پیتبلیم به ئانقه‌ست، به‌لام من...

گرووشنکا نه‌یتوانی قسه‌کانی ته‌واو کا و پیتبلی چبکا. ده‌سه‌ریه‌کی به‌ به‌ر
چاوییه‌وه گرت و دای له پرمه‌ی گریان.

ئالیوشا به خات‌رجه‌می گوتی: «کاترینا ئیوانای خۆشناوی.»

گرووشنکا دەسرهكەى له چاوى كردهوه و به له بزىكى هه ره شه ئاميزه وه
گوتى: «هه لبه ت به م زووانه له بنجوناوانى ده گهم.» رهنگى گورا بوو.
ئاليووشا به دليكى په رو شه وه تيگه يشت كه ئه و شادى و بزهيه ي پيشوو به
ئه دگارييه وه نه ماوه و رق هه ستاو و مپوموچه.

گرووشنكا هه ليدايه: «ئه مه گه وجييه تيبه. له بهر ئه وه نه منارد به دواتا.
ئاليووشاى خو شه ويست، سبه ينى - سبه ينى چى دهقه ومى؟ ئه وهى ئارواقاراي
لى هه لگرتووم ئه وهيه! ته نيا هه ر منيش دل له دوام و خه مى بو دهخوم.
هه رچى ده پروانم هيچكه س نابينم خه مى بو بخوا. هيچكه س گوئى ناداتى.
ته نانه ت توش به باى خه يالئا نايه! ده زانى سبه ينى دادگايى ده كه ن. پيمبلى
بزانم، چو نى دادگايى ده كه ن؟ ده زانى ئه و خو پري هيچوپو وچه، ئه و خو پرييه
باوكتانى كوشت؟ خودايه گيان، يانى ده توانن ئه و به جيئى ئه و خو پرييه
مه حكومبكه ن و هيچكه سيش هه لئه ستى پاريزگاري لىبكا؟ ئه و دادوهرانه
باسى ئه و خو پرييه يان هه ر نه كردووه، كوا لتيان پرسيوه؟»

ئاليووشا مات و مه لول گوتى: «چه ن جار له سه ر يه ك محاكه مه يان
كردووه، به لام هه موويان به و ئاكامه گه يشتوون كه كارى ئه و نه بووه. ئيستا
ئه و نه خوش و كه له لا كه وتوو. له كاتى ئه و نه خوشى سه ر و دله وه هه روا له
جيذا كه وتوو. دياره هه ر به راستى نه خوشه.»

- ئاخ خودايه، ناكري خوت بچى بولاي ئه و وه كيله و هه موو شتيكى بو
باسبكه ي؟ ده لين سى هه زار روليان پيداوه و له پترزبورگه وه هيناويانه.

- ئه م سى هه زار رولبه به هه ر سيكمان داوامانه - ئيوانى برام و من و
كاترينا ئيوانا - به لام هه قى دوكتورى موسكوى كاترينا ئيوانا هه ر خوى
داويه تى. فيتى يوكوويچ وه كيليكى به ناوبانگه و زور له وه زياتر وهرده گريئ،
به لام هه والى په روهنده كه له ته واوى پرووسيداا دهنگى دايه وه و هه موو
پوژنامه و گوڤاره كان باسيانكرد. بويه فيتى يوكوويچ قه بوولى كرد ئه و
پاريزه ريبه وه ئه ستو بگريئ، چونكه مه سه له كه ي به لاوه گرینگ بوو و
په روهنده كه ش وادياره زورى دهنگ داوه ته وه. دوينى چاوم پتيكه وت.

گروشنکا به تامه زړویی پرسیی: «دهی، قسه ت له گهل کرد؟»

- گوئی بۆ ډاگرتم، به لام هیچی نه گوت. پنیگوتم که خوی هیندی شتی بۆ دهرکه وتووه و بریاری له سهر داوه. به لام قهولی داوه وته کانی منیش له بهرچاو بگرئ.

- له بهرچاو بگرئ! ناخ، ئه وانه زور دلرېق و هیچوپووچن! له نئوی دهبه ن! ئه ی ئه و دوکتوره یان بۆ له موسکوه هیناوه؟

«وهک کارناسیکی شاره زه هیناویانه بۆ ئه ودهی بیسه لمینن که میتیا شیتته و کاتیک ئه و قه تلّه ی کردووه ناگای له خوی نه بووه.» ئالیووشا بزیه کی نه رم نیشته سهرلیوی: «به لام میتیا ملی پیا ناکا.»

گروشنکا گوتی: «ئهری، به لام ئه م قسه یه بۆ کاتیک دهبی که کوشتیتتی! ئه وکات شیت بوو، شیت و ویت، هه مووشی خه تای منی دلرېش بوو! به لام ئه و نه یکوشتووه، دلنایام کاری ئه و نییه. هه مووان هه موو خه لکی شار له ویان هه لپچاوه. ته نانه ت شایه دیی فینیاش سه لماندی که کاری ئه و بووه. ئه و دووکاندارانه، ئه و کارمه ندهش، پیشتیش له مه یخانه خه لکی گوئیان له شاتووشووته که ی بووه! هه موویان له گهل ئه و تیکه وتوون و به زهردهی ئه و شایه دی دده ن.»

ئالیووشا به له بزیکي خه مبارانه وه گوتی: «ئهری، داروبه رد و عالم به دژی ئه و شایه دی دده ن.»

- ئه م گریگوری واسیلیه ویچه ش وهک که ری کهنده لان پپی چه قاندووه و له سهر قسه ی خوی سووره و ده لی دهرگا که ئاواله بووه، به چاوی خوی دیویه تی دهرگا که کراوته وه - ده ست هه لگیر نییه. خۆم چووم قسه م له گهل کرد. به هیچ کلۆجی ملزهم نابی، ده می هه لمالی و ئه وی قسه ی ناحه زه پپی گوتم.

ئالیووشا گوتی: «ئهری، ئه وه ش شایه دییه کی زور به هیزه به دژی میتیا.» گروشنکا خه مبارانه و ماندار گوتی: «نازانم بۆ شیت بوونه که ی بلیم چی، هه ر به راستی ئیستا له شیت ده چی. ماوه یه کی زوره ده مویست

سەبارەت بەو مەسەلەيە قسەت لەگەڵدا بکەم. ھەرجارێ دەچم بۆلای سەرم لێ سوور دەمێنێ. تۆ پیتوایە ھەمیشە سەبارەت بە چی قسە دەکا؟ ھەروا قسە دەکا و دەپرسی و دەپرسی، منیش تێناگەم. پێمابوو سەبارەت بە مەسەلەيەکی پۆشنیڕانە دەدوێ و من لەبەر گەوجییەتی خۆم تێناگەم. ھەروا دەستی کرد بە باسکردنی منداڵێکی بێتاوان. گوتی: «ئەو منداڵە بێتاوانە بۆ ھەژارە؟ لەبەر خاتری ئەو منداڵە بەستەزمانیە ئیستا دەچم بۆ سیبیریا. قاتل نیم، بەلام دەبی برۆم بۆ سیبیریا!» مەبەستی لەو قسەيە چی بوو؟ کام منداڵی بێتاوان؟ من بەش بەحالی خۆم تێنەگەیشتم. کاتیک ئەو قسانە دەکرد ھۆن ھۆن دەگریا. لە ناكاو ماچی کردم و خاچی کیشام. ئالیووشا، پیتوایە مەبەستی چی بوو؟ «منداڵی بێتاوان، کییە؟»

ئالیووشا بە بزەيەکەووە گوتی: «رەنگە مەبەستی راکیتین بێ، جاروبار دەچی بۆ ملاقاتی. رەنگە مەبەستی ئەو بێ... کاری راکیتین نییە. دوینی میتیام نەدی. ئەمڕۆ دەچم بۆلای.»

گرووشنکا گوتی: «نا، راکیتین نییە. ئیوان فیدوڕوویچی برای تووشی پەرۆشی کردووە. رەنگە بەو ھۆیەو بێ، چونکە چوووە بۆ ملاقاتی میتیا، ئەری رەنگە ھەر ئەو بێ،» لە ناكاو بێدەنگبوو. ئالیووشا بەسەرسامی چاوی تێبڕی.

- ملاقاتی میتیا؟ بۆ چوووە بۆ ملاقاتی؟ میتیا خۆی پێگوتەم کە ئیوان تاقە جاریکیش نەچوووە بۆلای.

گرووشنکا سوورھەلگەرا بوو، بە پەرۆشییەووە گوتی: «فەرموو... فەرموو! کچی گەوجم! ئاگام لە زمانی خۆم نییە! راوەستە ئالیووشا، بێدەنگبە! ئیستا کە سەری قسە کراوەتەو، با ھەموو ھەقیقەتەکەت پێبێم - ئیوان دووجار چوووە بۆ ملاقاتی، جاری ھەوڵ وەک ئەجەل گەیشتی. ھەلبەت بە ھەلەداوان لە مۆسکوو ھات، بەر لە نەخۆشییەکە من. جاری دووھەمیش ھەوتووی پێشوو بوو. بە میتیای گوت بە ھیچ شیوہیەک بە تۆ نەلی، لە راستیدا بە ھیچکەس نەلی، بە دزییەو ھاتبوو.»

ئاليوشا چووه فكره وه. دياربوو ئه وهه واله شويني له سهر داناوه. پاشان له سهره خو گوتي: «ئيوان سه بارهت به پهروهندهكهي ميتيا هيچ به من نالي، له م دوومانگهي رابردوودا زوركهم پيكه وه دواوين. ههروهختيش دهچم بولاي تيكدهچي، بويه سي ههوتووه نهچووم بولاي. ئه ها... ئه گهر ههوتووي پيشوو له وي بووي... دلنيام ئه م ههوتووه ميتيا گورانيكي به سهردا هاتووه.» گرووشنكا وهك ئه وه ي قه بووليبي گوتي: «گوراه، وايه. ئه وان رازيكيان له نيوان دايه! ميتيا خوي پيگوتم رازيك هيه، ئه ويش رازيكي وا كه ئارواقاراي لي هه لگرتووه. پيشتر شاد و ليو به بزه بو. له راستيدا ئيستاش ههروايه به لام كاتيک ئاوا سهر ي راده وه شيني و به نيو ژووره كه دا پياسه دهكا، به دهستي راستي له په ستا مووي لاجانگي خوي دهكيشي و ههليدهكهي... بوي دهركه وتووه كه راست دهكا، رازيكيان له نيوان دايه! ئه و پيشتر شاد بو، ئه گهرچي ئه مروش ههروا شاد و ليو به بزه بو.»

- به لام گوت دلدهوا بو.

- ئه ري دلدهوا بو به لام شادي دهواند. له پر ئالته تي دهبي و پاشان دهست دهكا به پيكه نين و هه ر خيرا ش هه لدهچيته وه. دهلي هه وري به هاره. ئاليوشا دهزاني به جاري تووشي سه رسوو پرمان ي كردووم. ئه گهرچي ئه و به لا گه وره هه ليكو تا وه ته سهر ي، جاري وايه واپيدهكهي دهلي مندالي ساوايه.

- راستي به توي گوت باسي ئيوان نهكهي؟ گوتي «به و مه لي؟»

«ئه ري، گوتي «به و مه لي.» ميتيا له هه مووكه س زياتر له تو ده ترسي. چونكه رازيك له گورپدايه، خوي گوتي رازيكيان له نيواندايه.» گرووشنكا به تامه زر وييه كي كتوپره وه داوايليكرد: «ئاليوشاي به پيز، بچو بولاي و بزانه ئه و رازه چيه، پاشان وه ره پيمبلي، با دلم به سه سيته وه و بزانه ئه و چاره ره شه چاره نووسي چون دهبي و به كوي دهكا. هه ر بو ئه وه ش ناردم به و اتدا.»

- پيتوايه مه سه له كه پيوهندي به تو وه هيه؟ ئه گهر وا بوايه به توي نه ده گوت رازيك له گورپدايه.

- نازانم. رهنه بیهوئی پیمبلئی، به لام ناویرئی. وریاییم پیده‌دا. دهلی پارزیک
ههیه، به لام پیمنالی چیه.
- بیروپای چیه؟

- بیروپای خوم؟ پیموایه کاری من ته‌واو بووه. ئەو پیلانه‌ش له ژیر
سه‌ری هه‌رسیکیان دایه و دایان رشتوو. ده‌زانم کاتیاش دهستی تیدایه.
فیتی ئەوه ده‌زانم. کاتیا ئەو پیلانه‌ی داپشتوو و ئیتر من وهک ئەوم
پیناکرئی. میتیا له‌پیشدا ئاگادارم ده‌کاته‌وه. وریاییم پیده‌دا. خه‌ریکه پیلانیک
داده‌پژئی بۆ ئەوه‌ی لامبا له‌سه‌ر رپی خوئی. رازه‌که‌ش ده‌بی ئەوه‌ی.
پیکه‌وه ئەو پیلانه‌یان داپشتوو، به‌هه‌رسیکیان، میتیا و کاتیا و ئیوان.
ئالیووشا زور له‌میژه‌ ده‌موست لیتپرسم. هه‌وتووی پیشوو له‌ناکاو پینگوتم
ئیوان هه‌ز له‌کاتیا ده‌کا. چونکه‌ زوو زوو ده‌چی بۆ دیده‌نی. ئەو راستیه‌ی
لای من درک‌اند. تو ویزدانی خوت پیمبلئی، میتیا بلئی راست بکا؟ راستیه‌که‌م
پینلی خه‌مت نه‌بی دلم نایه‌شی.

- راست ده‌وی، من پیم وانییه ئیوان ئاشقی کاترینا بووین.

- راست ده‌وی خوشم هه‌ر وا بیر ده‌که‌مه‌وه! که وایه ده‌رده‌که‌وی ئەو
هه‌تیوه بیچاو‌رووه درۆی له‌گه‌ل کردووم! هه‌ر له‌ئیس‌تاشه‌وه ئیره‌یی به‌من
ده‌با و ده‌یه‌ه‌وی هه‌موو داره‌کان له‌سه‌ری مندا بشکینن. ئەو گه‌وجه، ئەو
کاره‌ی ده‌یکا نازانی دیزه به‌ده‌رخونه‌ی پینکا؛ خو ده‌زانی پیچ‌وپه‌نای نییه و
هیچ شتیک ناشاریته‌وه... به‌لام به‌خه‌مه‌تی ده‌گه‌م و پییده‌لیم پووتیک چه‌ن
سیه‌سه! گوئی: «بروام پیکه‌ ئەو کاره‌م کرد.» ئەوه‌ی به‌من گوت، به‌من.
به‌و وته‌یه لومه‌ی کردم! خودا له‌تاوانی خوشبی! سه‌برکه‌ جا ده‌بینی له‌کاتی
دادگایی کردندا چه‌ده‌که‌م، ده‌بی چیشتیکی بۆ کاتیا لینیم بستیکی رۆن له‌سه‌ر
بی! ئەو کاته، ته‌نیا قسه‌یه‌ک ده‌که‌م... ئەو کاته هه‌موو شتیک ده‌لیم!

دیسانیش ده‌ستیکرده‌وه به‌گریان.

ئالیووشا، له‌جینی خوئی هه‌ستا و گوئی: «گرووشنکا ده‌توانم ئەوه‌ت به
دلنایایی پی بلیم، سه‌ره‌تا ده‌توانم بلیم زوری خوشده‌وی، له‌هه‌مووکه‌سی

زیاتر خوش دهویی. بپوا بکه تهنیا هر تو. دهنانم. له وه خاترجه م. ههروه ها
 پیم خوش نییه به فیل و تهله که قسه ی لیداکیشم و رازه کهیم بو ودهرکه وی.
 به لام نه گهر نه مپو به مهیلی خوی رازه کهیم پینلی، راست و رهوان پینده لیم
 که قهولم داوه به توی بلیم. له ریوه دیم بولات پینده لیم به لام پیموایه...
 پیوهندی به کاترینا ئیواناوه نییه و رازه که شتیکی دیکه یه. نه مهش وهک پوژ
 پرونه. پیموایه سه بارهت به کاترینا ئیوانا هه ر نییه. جاری خودا حافیز.»
 ئالیووشا توفه ی له گه ل کرد. گرووشنکا هه روا ده گریا. ئالیووشا تیگه یشت
 که گرووشنکا گویی نه داوه ته دلدا نه وه که ی، به لام له وه ی که کولوکوی خوی
 هه لپشت بوو و باسی نه و مه سه له ی کرد بوو، تا راده یه ک سووکنایی هات.
 ئالیووشا به داخه وه بوو که له کاتیکی ئاوا دا به جیی ده هیلی، به لام به په له
 بوو. هیشتا زوری کار مابوو جیه جیی بکا.

لاق نیشه

کاری سهرهکیی له مالی مادام خۆخلاقوف بوو، ئالیووشا به پهله پویششت بۆ ئهوی تاكو به زووترین کات کارهکهی جیبهجی بکا و دیدارهکهی لهگه‌ل میتیا وهدرهنگ نه‌که‌وئ. له ماوه‌ی سێ هه‌وتووی رابردوودا مادام خۆخلاقوف تووشی لاقیه‌شه‌ بووبوو: لاقی له‌به‌ر هۆیه‌ک ماسیبوو، ئه‌گه‌رچی له‌ جیدا نه‌که‌وتبوو، له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا ئیوارێ به‌ کراسیکی ته‌نک و گرانبایی و به‌ خشل و زهمبه‌ره‌وه‌ له‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک پالیده‌دایه‌وه‌. جارێک ئالیووشا به‌ چاویکی پاک و مندالانه‌وه‌ تیگه‌یشتبوو که‌ مادام خۆخلاقوف سهره‌رای نه‌خۆشییه‌که‌ی ده‌ستیکرده‌وه‌ به‌ ته‌رپۆشی و خۆ رازاندنه‌وه‌ - شال و که‌مه‌ره‌ و عه‌بای فشوفولی له‌خوی ده‌پێچا و ئالیووشا له‌و بیرۆکه‌ ته‌مومژاوییه‌ نه‌ده‌گه‌یششت، ئه‌گه‌رچی ئه‌و بیرۆکه‌یه‌ی وه‌ک بیرۆکه‌یه‌کی هه‌پۆلانه‌ ده‌زانی و زۆری گوێ نه‌ده‌دایه‌. له‌ ماوه‌ی دوو مانگی رابردوودا پیرخۆتین به‌رده‌وام هاموشۆی مالی مادام خۆخلاقوفی ده‌کرد. ئالیووشا چوار پۆژ بوو نه‌چووبوو بۆ ئه‌وئ. په‌له‌ی ئه‌وه‌ی بوو راست بچێ بۆلای لیزا، چونکه‌ ده‌بوو قسه‌ی له‌گه‌ل بکا. لیزاش پۆژی پێشوو کلفه‌تیکی ناردبوو بۆلای ئالیووشا و داوای لیکردبوو «سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر گرینک» ده‌یه‌وئ چاوی پێیکه‌وئ. داخوازییه‌ک که‌ له‌به‌ر چه‌ن هۆیه‌ک به‌ قازانجی ئالیووشا بوو. به‌لام کاتیک کلفه‌ته‌که‌ی چوو هه‌والی هاتنی ئالیووشا به‌ لیزا راگه‌یی، مادام خۆخلاقوف هه‌والی هاتنه‌که‌ی له‌ که‌سیک بیست و ناردی تاكو داوا له‌ ئالیووشا بکا بچێ بۆلای. ئالیووشا له‌ دلی خۆیدا

بیریکرده وه و اچاکه داخو ازییه که ی مادام خوڤلاکوف به جیبینی. دهنه
 دهموده ست که سیک دهنیری بۆ وه تاغه که ی لیزا. مادام خوڤلاکوف له سهر
 قه نه فه که پالیدابؤوه. جلو به رگی جوان و رازاوه ی له بهر کردبوو و دیاربوو
 تووره و شله ژاوه. به دهنگی که بهر ز و پر نه شه به خیره اتنی ئالیووشای کرد.
 «له و کاته وه توّم دیتووه، سه دهیه که، سه دهیه کی ته و او تپه ریوه!
 هه و توویه کی ره به قه چاوم پیت نه که و تووه. - ته نیا بیر ی لیکه وه! ئاخ، به لام
 چوار رۆژ له مه و بهر، رۆژی چوار شه ممه، لیره بووی، هاتبووی بۆ دهیده نیی
 لیزا. دلّیام ده تویست به پندز که بچته ژووره که ی، و ابچی هیچ که س گوئی له
 ترپه ی پیت نه بی، ئالکسی گیان، خوزگه ده تزانی چه نده ی بۆ به په رو شم!
 به لام ئه وه هه لده گرم بۆ دوا یی. ئه گهر چی گرینگترین مه سه له یه، به لام
 هه لده گرم بۆ دوا یی. ئالکسی فیودور وویچ گیان، له بابته لیزا وه ئیمانیکی
 ته و او م به تو هه یه. له کاتی مه رگی باوه زووسیماره. - خودا لیخو شبی و
 رۆحی شادا!» (مادام خوڤلاکوف خاچی خوی کیشا) «وه که راهیبیک چاو له
 تو ده که م، ئه گهر چی به و جلو به رگه تازا وه زورجوانی و لیت ده کالیته وه. ئه و
 بهرگ درووه ت له کو ی پهیدا کرد؟ نا، نا، مه به ستی سه ره کی ئه مه نییه. -
 ئه وه ش داده نیم بۆ دوا یی. بمبووره ئه گهر هیندی جار به ئالیووشا
 بانگته ده که م.» نه رمه بزیه کی هاتی و گوئی: «پیریژنیکی وه که من ده توانی
 ئه و ئیزنه به خوی بدا. به لام ئه وه ش هه لده گرم بۆ دوا یی. گرینگ ئه وه یه
 له بیرم نه چی چ شتیک گرینگه. تکات لیده که م خوت وه بیرم بینه وه. هه ر بۆت
 ده رکه وت خه ریکم دریژه دادری ده که م و قسه ده په رینم، خیرا بلّی «مه سه له ی
 گرینگ؟» ئاخ، ئیستا چون بزنام چی له هه موو شتیک گرینگتره؟ له و کاته وه
 لیزا له قه وله که ی خوی پاشگه ز بؤوه. - قه وله مندالانه که ی. - که شوو بکا به تو
 ئالکسی فیودور وویچ. هه لبه ت ده شزانی که ته نیا بۆچوونیکی عه جوولانه ی
 مندالیکی نه خو شبوو که ماوه یه کی دریژخایه ن نه ی توانیوه به ریډا بروا له سای
 خودا وه ئیستا ده توانی هه ستی!... ئه و دوکتوره تازهی کاتیا بۆ برا
 چاره ره شه که تی هینا وه، هه ر ئه وه ی که سبه ینی... به لام بۆ باسی سبه ینی

دهكهم؟ لهوانهيه فكر و خهياالى سبهينى ديقم پيكا. خهريكه كونچكاوى
 بمكوژى... وهلحاسل ئه و دوكتوره دوينى لهلامان بوو ليزاى معاينه نه كرد...
 په نجا رۆبلى بو ئه و معاينه نه يه لى ساندین. بهلام خالى گرینگ ئه مه نييه،
 ديسان دهيليمه وه خالى گرینگ ئه مه نييه. ديوته، خهريكم هه موو شته كان
 تيكه لدهكهم. هينده به په له و هه له شه، خو شم نازانم چدهكهم، بوچى ئاوا به
 په له شم؟ نازانم. خهريكم وام ليندى ورده ورده توانايى تيگه يشتنم نه مينى.
 دهلاى هه موو شته كانم لى بوته گريكويره و بوم ناكريته وه. دهترسم له
 حه بيه ت ئه و خه فته و داخه تييته قينى و ئيتير بهم ههرد و مهكانه دا نه يه يته وه.
 خودايه گيان! بو ليتره دانيشتووين و پياله يه ك قاوه نييه بيخوينه وه؟ يوليا،
 گلافيرا، قاوه!»

ئاليووشا به په له سپاسى ليكرد و گوتى هه ر ئيستا قاوه ي خواردوته وه.
 . له كوئ؟

. له مالى ئاگرافنا ئه لكساندرفنا.

. له... مالى ئه و ژنه؟ ئاخ، هه ر ئه وه عاله مى تووشى كي شه و نه گبه تى
 كردوه. رهنگه له وه بچى سه باره ت به وه هيچ نه زانم. دهلاين بوته قه ديس،
 ئه گه ر تاراده يه كيش كاتى به سه رچووه و بو ئه و كاره درهنگه. و اچاك بوو
 پيشتىر ئه و كاره بكا. ئيستا ئيتير چ كه لكىكى هه يه؟ وست به وست ئالكسى
 فيودوروويچ، چونكه هيندهم قسه بو گوتن پييه له گه ل تودا، دهترسم فرياي
 نيوه شى نه كه وم. ئه م دادگاييه پرشوره ييه... حه تمه ن دهچم بو ئه و داداگاييه،
 خهريكم خو مى بو حازر دهكهم. چه ند كفته له گه ل خو م ديئم. خو زانيوته
 منيش يه كي ك له شاهيده كانم. ده مه وي بلیم چى، ده بى چو ن قسه بكه م؟
 خوشم نازانم ده بى چ بلیم. چونكه پياو ده بى سويند بخوا، وانبييه؟
 . به لى، به لام پيموانبييه بتوانى بچى.

. ده توانم تا ده رنگانى به خه بهر بم و نه خه وم. ئاخ، وادياره وه ره زم كردى؛
 په كو! دادگايى كردن، ئه وه كارى جروجانه وه رانه و ئه م حه زه راته ش كه
 ده يانه وه ي بچن بو سيبيريا و تاقمي كيش ده يانه وه ي زه ماوه ند بكه ن، ئه ويش

ئەۋەندە خىرا، ئەۋەندە خىرا كە ھەموو شتىك ئالوگۇرى بەسەردا دى و ئاخىرى - ھىچ. ھەموو پىر دەبن و لە چاۋەروانى مەرگدا دادەنىشن. دەى با وابى! ماندوۋ بووم. ئەم كاتايە، Gette charmante Personne ھەموو ئارەزوۋەكانى بەبا دام و توۋشى ھىوابرواى كىردم. ئىستا دەيھەۋى بەدوۋى دىمىترى فېدۇرۋوۋىچى براتدا بچى بۇ سىبىرىا، براكەى دىكەشت دەيھەۋى بەدوۋىدا بىروا و لە نىكتىرىن شار نىشتەجى بى و ھەموۋىان يەكتەر ئازار بدەن. ئەو مەسەلەيە بەپاستى شىتمەكا. لە ھەموۋشى خراپتر. تەۋەزەلى و خويىيەتتە. ئەو بەسەرھاتە يەكملۋىن جار زىاتر لە مۇسكو و پىترزبۇرگ لە رۇژنامەكاندا باسكىراۋە. ئاخ! ئەرى باۋەر دىكەى، لە شوپىنىكا ھاتوۋە كە من «دۇستى خۇشەۋىست» نازانم چى... براكەت، نامەۋى ئەو نەقەلە ترسناكە دوۋپاتكەمەۋە. تەنبا بىرى لىكەۋە و بىيەنە بەرچاۋى خۇت، ھەر ئەۋەندە بىيەنە بەر زەينى خۇت!

- مەھالە! لە كوئىدا ھاتوۋە؟ چىيان نوۋسىبوۋ؟

- ھەر ئىستا پىشانىتى دەدەم. دوينى رۇژنامەكەم بەدەست گەيشت و خويندەمەۋە. ئەۋەتا، لە رۇژنامەى «دەنگۇ»ى پىترزبۇرگدا چاپبۈۋە. ئەم رۇژنامەيە ھەر ئەمسال ئىزنى چاپ و بلاۋكردنەۋەى ۋەرگرتوۋە. من ھۆگىيەكى زۇرم بە دەنگۇ ھەيە و خۇم ئابۋونە كىردوۋە، ئىستاش ئاكامى دەنگۇ ئەمەيە! بەھۋى ناۋچاۋە پەشەكەى خۇمەۋەيە. ئەۋەتا، لەم بەشەيدايە. بىخوئەۋە.

پەرەى رۇژنامەيەكى لە ژىر بالئەكەى دەرھىنا و داي بە ئالىوۋشا. مەسەلەكە راست و رەۋان ئەمە نەبوۋ كە مادام خۇخلاكوۋ ئاۋا پىنى شەلەزا بوۋ، ئەو داماۋى دەنۋاد، رەنگە بە راستىش ھەموو شتىك لە زەينىدا ۋەك ماشەرىكى ئالۋزاۋى لىھاتىنى. نوۋسراۋەكە ۋەك دەنگۈيەكى گەۋرە ۋابوۋ، ۋىدەچۈۋ زەبرىكى قورسى لىدا، بەلام رەنگە بەختەۋەرانە لەۋ كاتەدا

نەتوانى شەشەدانگى ھۆشى لە سەر ئەو مەسەلەيە كۆكتەو، بويە ويىدەچوو
 زەينى بۆلايەكى دىكە كىشرايى و پوژنامەكەي بەجاري لەبىر چووبىتەو.
 ئاليووشا بە باشى دەيزانى كە داستانى ئەو پەرودەندەيە لە سەرتاسەرى
 پووسىادا دەنگى داووتەو ھەرا و ھەنگامەي ساز كردوو. خودايە گيان لە
 ماوہى ئەو دوو مانگەدا چەندەي راپۆرت و ھەوالى درۆ و پپر شاتوشووت
 لەبارەي براكەيەو، لەبارەي تەواوي بىنەمالەي كارامازوفەو و تەنانەت
 لەبارەي خۆشبيەو خويند بۆو. تەنانەت لە پوژنامەيەكياندا ھاتبوو كە ئەو
 بەھوي ئەو جىنايەتە سامناكەي براكەيەو پەناي بردوو بۆ كەنيسە و بۆتە
 راھىب. لە پوژنامەيەكى دىكەدا ئەو مەسەلەيە بە درۆ خرابوو و نووسرابوو
 كە ئەو و پىرەكەي، واتە باوہ زووسىما، زىر و جەواھىراتى كەنيسەيان بە
 تالان بردوو و «ھەلاتوون و كلىسەيان بەجى ھىشتوو». ئەم نووسراوہيەي
 لەو لاپەرەي پوژنامەي "دەنگۆدا ھاتبوو ئەمە بوو: «پەرودەندەي كارامازوف
 لە ئىسكۆتوپرىگۆنى يۆفسىك»دا. (مخابن! ئەمە ناوي شارە چكۆلەكەي ئىمە
 بوو. تا ئىستا ئاشكرام نەكردبوو). بابەتتىكى كورت بوو، راستەوخۆ ناوي
 مادام خۆخلاكوڤ لەو نووسراوہدا ھاتبوو. لە راستىدا ناوي كەسى تىدا
 نەھاتبوو. تەنيا نووسرابوو كە جىنايەتكار، دادگايەكەي خەلكى تووشى
 شلەژان كردوو سەروانى لە سەر كار دەركرآوى تەرتەش، خۆپەرستىكى
 بەرھەلل و خويړى و دواكەوتوو. بەردەوام بەدواي پىلان و دەھوي ئەشق و
 دلدارىيەو بوو و بە تايبەت لە دلى تاقمىك خاتووندا «كە لە گۆشەي
 بىكەسىدا دەسووتىن» جىي خۆي كردۆتەو. يەكئ لەو خاتوونانە بىوژنىكى
 دلسووتاوہ ئەگەرچى كچىكى عازەبى ھەيە، ھەول دەدا خۆي جوان و جھىل
 نىشاندا. وا ئاشق و شەيداي ئەو دەبى كە راست دوو سەعات بەر لە
 جىنايەتەكە، پىشنيارى سى ھەزار پۆبلى پىدەكا، بەو شەرتەي پىكەو ھەلەين
 و وەدواي كانگاي زىر كەون. بەلام جىنايەتكار كە ئاكامى سزاي ئەو
 ھەلاتنەي لىكدابوو، بەجىي ئەوہي لەگەل ئەو خاتوونە گەراوہ و دلسووتاوہ

بهره و سیبیریا راکا، برپار ددها باوکی بکووژئی و بیته خاوهنی سی هه زار
 رۆبل. ئەو بابەتە قۆشمە و ههزانهیه رق و کولۆکوی سهبارەت بهو ناپاکی
 و باوک کوژییه و دامه زراوهی لیکه هه لوه شاوهی بهرده داریی لی هه لده قولاً.
 ئالیووشا ئەو نووسراوهی به کونچکاوییه کی زۆره وه خوینده وه، پاشان
 دووقه دی کرد و دایه وه دهست مادام خۆخلاقوف.

مادام خۆخلاقوف دیسان به پهله گوتی: «دهی ویده چی ئەو خاتونه من
 بم. مه علومیشه که مه بهستی منه. سه عاتیکی ته واویش له لام نه بوو که ئەو
 پی شنیارهی کانگای زیرم پیکرد. که چی هه ستاون باسی «گه راوهی
 دلسووتاو» دهکن. وهک ئەوهی فکر و زیكرم هه ر ئەوه بووبی! ئەوه یان به
 رقه وه نووسیوه. خودای گه وره له بهر خاتری «گه راوهیه کی دلسووتاو»
 بیه خشی، هه روهک خۆشم لیخۆش ده بم! خۆ ده زانی ئەو، ده زانی کتیه؟
 راکیتینی هاوړیته.»

ئالیووشا گوتی: «رهنگه وابی، به لام هیچ له و باره وه نه بیستوه.»
 - ئەوه ئەو، «رهنگه ی» ناوی. خۆ ده زانی له مالی وه دهرم نا. سه رله بهری
 داستانه که ش ده زانی، وانیه؟
 - ده زانم داوات لیکرد ئیتر پی به ماله که تدا نه یه، به لام نه مبیستوه بو...
 لانیکه له ئیوه م نه بیستوه.
 - ئاخ، که وایه له وت بیستوه! پیموایه زۆری جنیو پیدام و به جارێ
 ته پوتۆزی لی هه ستاندووم.

- به لی جنیوت پیده دا، به لام جنیو به هه مووکه س هه ر ددها. به لام ئەوهی
 بو ده ست لیداشتوه، له خۆشیم نه بیستوه، راستت ده وی، هه ر چاوم پی
 ناکه وی. ئیتر پیکه وه هاوړی نین.

- ئیستا که وایه، ته واوی به سه رهاته که ت بو ده گیرمه وه. له تۆبه ش زیاتر
 چاره یه کی دیکه مان نییه، چونکه شتیک هه یه له و مه سه له یه دا رهنگه خه تاکه ی
 له ئەستۆی من بی. ته نیا خه تایه کی چکۆله، ئەوه نده چکۆله و بیبایه خ که
 رهنگه پیاو هه ر هه میه تیکی پینه دا. بروانه کور ه خۆشه ویسته که م - (مادام

خوځلاکوف کتوپړ زهردهیه کی دلرفین و زیره‌کانه و ماندار نیشته سهرلیوی) - بروانه، پیموایه... نا، نا؛ ته‌واو به پیچه‌وانه. ئیستا جوریک له‌غه‌لتا ددویم وهک ئه‌وهی باوکم بی - چونکه دایک لیږدها هیچ رولیکی نییه. وهک ئه‌وه وایه له‌به‌ردهم باوه زووسیمادا راوه‌ستایتم و خهریکی دانپیانان و توبه‌کردن بم، ئه‌ری راست وایه. هر ئیستا پیمگوئی راهیب. له لایه‌کیشه‌وه ئه‌و لاوه داماو، راکیتینی برادهرت (خودایه بمانبووره! ناتوانم رقم لییی و له‌دهستی قه‌لس بم، تووردهش هم، به‌لام نه‌ک زور)، ئه‌و لاوه سهره‌پویه، برپا ده‌که‌ی هه‌وا له که‌لله‌ی داوه و دلی به‌منه‌ویه. له‌م دواپیانده‌ا تیگه‌یشتم. سهرده‌تا مانگی له‌مه‌وبه‌ر. له‌په‌ستا ده‌هات بو دیده‌نیم، روژئی جاریک هر ده‌هات؛ هه‌لبه‌ت پیشتیش ئاشنایه‌تیمان بو. من ئاگام له‌و مه‌سه‌له‌یه نه‌بوو... له‌ناکاو بوم دهرکه‌وت، به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر تیگه‌یشتم. دوومانگ له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و لاوه خاکه‌را و جوانچاک و بی‌وینه‌یه، پیووتیرتیلیچ پیرخوتین که له‌م شارهی ئیمه کارمهنده، پیی بو مالی ئیمه کراوه و ده‌ستیکرد به‌هاموشو. خوت زور جارت لیږه دیوه. لاویکی بیوینه و دروستکاره، وانییه؟ هه‌موو روژئی نایه. سی روژ جاریک دی (ئه‌گه‌رچی پیمخوشه هه‌موو روژیک بی) هه‌میشه به‌جلوبه‌رگی خاوین و ریکوپیکه‌وه دی. له‌سه‌ریه‌ک، من لاوانی خاکه‌را و به‌مرخی وهک ئیوهم خو‌شده‌وئ. پیرخوتین زه‌نینکی روونی هیه و وهک پیاویکی سیاسی زیره‌ک و لیږانه، قسه‌کانی زور سهرنج‌راکیشه و له‌دلده‌نیشی. من به‌راستی پیمخوشه پشتگیری لیکه‌م و پله و پایه‌ی بجیته سهری، چونکه دلنایم یه‌کیک له‌پیاوانی سیاسی داهاتوومانه. ئه‌و شه‌وه هات و له‌وکاته سامناکه‌دا له‌مه‌رگ رزگاریکردم. راکیتینی برادهریشته هر به‌و پو‌ستاله پیسانه‌یه‌وه، ده‌په‌رینه ژووری و به‌سهر فه‌رش و راخه‌ره‌کاندا ده‌روا... وه‌لحاسل ده‌ستیکرد به‌ئیشاره‌کردن و خو‌شیرین کردن. روژیکیان کاتی رو‌یشتن توند ده‌ستیگوشیم. راست دواى ئه‌وه‌ی ئاوا ده‌ستیگوشیم، لاقم که‌وته ژان و ماسی. پیشتی لیږه پیووتیر ئیلیچی دیوو، برپا بکه به‌ردهوام ده‌یویست بی‌بوغزینی و قسه‌ی ناخوشی به‌گورچوودا ده‌دا. منیش چاوم له‌

هه‌لسووکه‌وتیان ده‌کرد و له‌ دلی خۆمدا پێیان پێده‌که‌نیم. جارێک ئالێره‌ دانیشتبووم، ته‌نیا بووم - نا، ڤاکشابووم، ئه‌رێ ئالێره‌ به‌ ته‌نیا ڤاکشابووم، له‌ نا‌کاو ڤاکیتین خۆی کرد به‌ ژووریدا، جا بیهینه‌ به‌ر زه‌ینی خۆت! شیعریکی بۆ لاق‌ئیشه‌که‌م دانابوو- شیعریکی کورت بوو: شیعره‌که‌ی به‌ لاقی مندا هه‌لگوتبوو.

ڤاوه‌سته‌ بزانه‌م له‌بیرم ماوه‌ چۆن ده‌ستپێده‌کرد؟

لاقینکی سپی و دل‌ڤین و جوان

داخی داخانه‌م بۆ وا که‌وته‌ ژان

شیعره‌که‌ ئا‌وا‌ی ده‌ستپێده‌کرد. به‌لام من شیعرم بۆ له‌به‌ر نا‌کرێ. ده‌ستتووسه‌که‌م لایه‌، پاشان پێشانتیده‌ده‌م. شیعریکی جوانه‌ ژۆر جوانه‌ ته‌نیا سه‌باره‌ت به‌ لاق‌ نییه‌، ئاکامیکی ئه‌خلاقیشی تێدا‌یه‌ جیی سه‌رنجه‌، به‌لام له‌بیرم نییه‌. له‌ راستیدا با‌به‌تی ئه‌وه‌یه‌ له‌ ده‌فته‌ری بیر‌وه‌ریدا بینووسی. سپاسم لێ‌کرد و دیاربوو ئه‌ویش ژۆر خۆش‌حال بوو. هێشتا سپاس و دست‌خۆش پێ‌گوتنه‌که‌م ته‌واو نه‌بوو بوو، پێ‌ووتی ئیلیچ پێ‌رخۆتین وه‌ژوور که‌وت، له‌په‌ر می‌خاییل ئیوانو‌ویچ ڤاکیتین وه‌ک خه‌‌لووز په‌ش دا‌گه‌را. بۆی ده‌رکه‌وت پێ‌ووتی ئیلیچ به‌ په‌قیبی خۆی ده‌زانی و هه‌له‌که‌ی لیتیک‌داوه‌. چونکه‌ ده‌مزانی می‌خاییل ئیوانو‌ویچ ده‌یویست د‌وا‌ی خ‌وینده‌وه‌ی شیعره‌که‌ شتیکم پێ‌لی. له‌خو‌را له‌ د‌ل‌می دا‌بوو قسه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌. به‌لام پێ‌ووتی ئیلیچ هات و لێ‌ تیک‌دا. شیعره‌که‌م نیشانی پێ‌ووتی ئیلیچ دا به‌لام نه‌مکوت ه‌ونه‌ره‌که‌ی کتیه‌. د‌ل‌نیاشم، د‌ل‌نیا‌م که‌ هه‌ستیکرد هی کتیه‌، ئه‌گه‌رچی هه‌تا ئه‌م‌ڤۆ راستی ئه‌و شته‌ی نه‌گوتوو و ده‌لی نه‌مزانیوه‌ هی کتیه‌. به‌لام به‌ قه‌ستی وا ده‌لی. د‌وا‌ی بیستنی شیعره‌که‌ پێ‌ووتی ئیلیچ د‌ای له‌ قاقای پێ‌که‌نین و ده‌ستیکرد به‌ په‌خنه‌ و عه‌یب و ئیرادگرتن له‌ شیعره‌که‌. به‌ پێ‌که‌نینه‌وه‌ گوتی: «ئ‌ه‌وه‌ شیعر له‌کو‌ی بوو، ته‌نیا چه‌ن وشه‌ی قۆر و بێ‌ئاوه‌ڤۆکه‌ ریزکراوه‌، په‌نگه‌ ه‌ونراوه‌ی خ‌ویندکاریکی ئایینی بی». ئه‌وه‌شی هێنده‌ توند و ڤووشکینانه‌ گوت هه‌ر باسی مه‌که‌! پاشان ڤاکیتینی براده‌رت به‌جیی پێ‌که‌نین، تو‌وره‌ بوو. له‌ د‌لی

خۆمدا گوتم: «خودايه گيان، ئىستا ئانگژاي يهك دهبن.» گوتى: «ئەو شىعرە من دامناو. وەك گالته وگه پىك ھۆنىومەتەو. چونكە ھۆنىنەو ھى شىعر بە كەسرى شانى خۆم دەزانم... بەلام ئەمە شىعرى چاكە. پووشكىن لەبەر ئەو ھى شىعرى بۆ پەلوپووزى ناسكى ژنان نووسىو، دەيانھەوئى كۆتەلى بۆ سازكەن، منىش لەو شىعەردا ويستومە ئاوپ لە ئامانجىكى ئەخلاقى بدەمەو، ئىوھش ديارە لايەنگرى بەردەدارىن. بىرۆكەى مرۆفدۇستانەتان نىيە. خاوەنى ھەستىكى نوئى و بىرىكى پووناكيش نىت. ديارە ژيار و شارستانىيەت ھىچ شوئىكى لە سەر تۆ دانەناو. كارمەندىكى سادەى و خەرىكى بەرتىل وەرگرتنى.»

پاشان من دەستمكرد بە قىژاندن و پارانەو لىيان. دەشزانى پىوتىر ئىلىچ ھەرشىتىك بى، ترسەنۆك نىيە. كتوپر بە لەبىزىكى ئاغايانە و پوانىنىكى تەوساوى، گوئى راگرت و داواى لىبوردنى كرد. گوتى: «نەمدەزانى. ئەگەر بىشمزانىبايە نەمدەگوت. تارىفم لىدەكرد. شاعىران ھەموو تووڤەن.» ولحاسل لە توئى قسەكانىدا بەشۆەيەكى لووتبەرزانه پىي پىكەنى. خۆى دواتر پىيگوتم كە قسەكانى تەوس و توانجى پىو ھەبوو. بەلام من پىمابوو لە قسەكانىدا سادقە. ھەروا كە لىرەدا راكشابووم، وەك ئىستا كە بەرەوڤووى تۆ پالم داووتەو، بە خۆم گوت: «ئەرى بلى كارىكى دروستبى مىخايىل ئىوانوويچ دەرکەم، لە سەر ئەو ھى لە ماله كەى مندا بەشۆەيەكى ناحەز بە سەر ميوانەكەمدا دەنەپىنى؟» بڤوا بكە ھەر لەم جىيەى ئىستامدا كە پالمداووتەو، چاوم قووچاند و لە خۆم پرسى: «بلى كارىكى دروستبى يان نا. ھەر خۆم خواردەو دىنم بەخۆما گرت لەوانەبوو دلم شەق بەرى. دلەكوتەم پىكەتبوو و نەمدەتوانى بڤيار بدەم كە ھاوار بكەم يان نا. دەتگوت دەنگىك پىيگوتم: «قسە بكە»، دەنگىكى دىكە گوتى: «نا قسە مەكە.» بەلام ھەر دوابەدواى دەنگى دووھەم قىژاندم و لە ھۆش خۆم چووم. ھەلبەت قڤرە و ھەرا سازبوو. لە ناكاو ھەستام و بە مىخايىل ئىوانوويچ گوت: «وتنى ئەو قسە بۆ من زۆر تال و دژوارە، بەلام ئىتر نامەوئى سەر بە مالمدا بكەيتەو.» بەو شۆەيە

دەرم کرد. ئاخ! ئالکسی فیدۆرۆویچ، خۆم دەزانم کاریکی خراپم کرد. سەرم خستە سەری. راستت دەوی لە دەستی جارز نەبوو بووم. بەلام لە ناکاو ترسام ھەرا و بەزمیک لە مالەکهەدا ساز کەن و ئابرووچوونی لیبکەویتەوہ... لەگەڵ ئەوانەشدا بڕوا بکە، ھۆشم لەسەرخۆ بوو. چونکە دواى ئەوہ چەند پوژ گریام و فرمیسکم ھەلۆھەرانە. بەلام لە ناکاو، دوانیوہ پۆیک ھەموو ماجەراکەم لەبیر برەدەوہ. دوو ھەوتوو بە سەر ئەو کاتەدا تێپەریوہ و لە پەستا لە خۆم دەپرسم بلیی دیسان بیتەوہ یان نا؟ تەنانت دوییش ئەو پرسیارەم لە خۆم کردەوہ. کە دویشەو کتوپر ئەم پوژنامەییەم بەدەست گەیشت. کاتیک خۆیندەمەوہ کەوتە ھەناسەبرکی، بلیی کى نووسیبتى؟ ھەتمەن ئەو نووسیویەتی. چۆتەوہ مالئ، دانیشتووہ و دەسبەجئ نووسیویەتی و ناردووہ، ئەوانیش چاپیان کردووہ. خۆ دەزانى دوو ھەوتوو لەمەوبەر بوو. بەلام، ئالیووشا، زۆر خراپە ھەروا لە سەری دەپۆم و دەپرسیم و ئەوہی دەمەوی بیلیم ھەر نایلیم. ئاخ، ئەم وشانە ھەر لەخۆرا لە دەم دەردەپەرن!

ئالیووشا منجاندی: «بەلامەوہ زۆر گرینگە کە ئەمرۆکە لە کاتی خۆیدا بچم بۆ ملاقاتی کاکم.»

- ھەتمەن، ھەتمەن! وەرەوہ و ھەموو شتیکم بۆ بگێرەوہ. ئەری دەزانى ماخولیا چییە؟

- ئالیووشا بە سەرسووپمانەوہ پرسى: «چی؟ ماخولیا؟»

- یاسایەکی دادگاكانە، من تازەم بیستووہ، واتا کەسیک کە تووشى نەخۆشیی ماخولیا بى ھەر تاوانیک بکا لى خۆشدەبن.
- مەبەستت چییە؟

- پێتدەلیم. ئەم کاتیایە... پەکوو! چەندە مەزۆفیکى دلفین و شوخوشەنگە، بەلام ھەر نەزمانى بە راستى ئاشقى کێیە. ماوہیەک لەمەوبەر لەلام بوو ئەخۆچارم کرد نەمتوانى قسەى لىداکیشم و لە بن زمانى دەرھینم. بە تاییەتى ئیستا سەبارەت بە شتى زۆر ئاسایى و بەبایەخ قسەم لەگەڵ دەکا.

- شیتبوه. کاتیک دیمیتري فیودوروویچ ئەو زەبرەیی لە سەری داوه،
 دواى ماوهیهک که وههۆش دیتەوه، مێشکی تیک چوو: بۆیه چوو ئەو
 قەتلەى کرد. بەلام که دەلى کارى ئەو نییه، زۆر وێدەچى وهبیری نهیهتهوه.
 بەلام دەزانى ئەگەر دیمیتري فیودوروویچ کوشتبیتی، باشتره، زۆریش
 باشتره. دەبى هەرواش بووبى، ئەگەرچی دەلیم کارى گریگۆرى بووه.
 حەتمەن کارى دیمیتري بووه، ئەمەش باشتره، زۆریش باشتره! ئاخ!
 نهکەئەوهى چاکیهکەى لەوه دابى که کورپیک باوکی خۆى کوشتووه،
 لایهنگرى لەو کاره ناکەم. منداڵ دەبى ریز له دایک و باوکی بگرئ، سەرەرای
 ئەوهش ئەگەر کارى ئەو بووبى، چاکتره، چونکه ئەو کاته گریان و پۆرۆى
 بۆ ناکا، دیاره ئەو کارەشى کاتیک کردووه هۆشى له سەر خۆى نهبووه، یان
 هۆشى له سەر خۆى بووه بەلام نهیزانیوه چ دەکا. با لێى خوشبن. ئەوهش
 کاریکی مرقانەیه و دەرەکهوئى قانونى دادگاگان زۆر باش و عادلانهیه.
 من ئاگام لەوه نهبوو، بەلام دەلین ماوهیهکی زۆره ئەو یاسایه بهپێوه دەچى.
 دوینى که لەو شتە ئاگادار بووم یهکجار زۆرم پینخۆشبوو، ویستم هەر
 لهپێوه بنێرم به دواتا. ئەگەر ئازادیان کرد، پیتیلى بۆ نانی نیوهپۆ له دادگاوه
 راست بى بۆ ئێره، منیش هەموو دوست و ئاشنایان کۆ دهکەمهوه و جێژنیکی
 باشى بۆ دهگرم و به سهلامهتیی ئەو قانونه‌ی دادگا مه‌ی فردهکه‌ین.
 پیموانیه جیى مه‌ترسى بى. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌سانیکى زۆر بانگه‌یشت ده‌که‌م،
 ئەگەر زانیان ده‌یه‌ه‌وئ پهل ب‌بزیوئ، بیگرن و وه‌ده‌رى نین. پاشان ده‌کرئ له
 شاریکى دیکه لپرسینه‌وه‌ی شتیک ب‌کرئ، چونکه ئەو که‌سانه‌ی که گرفتاریان
 بۆ پیش هاتووه، چاکترین قازى و دادوهریان ل‌ده‌رده‌چى. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا،
 له‌م سه‌رده‌مه‌دا که‌م که‌س هه‌یه تووشى ماخولیا نه‌بئ! - تۆ، من، هه‌موومان
 به‌ شیوه‌یه‌ک ئەو شیتى و ماخولیا‌یه‌مان له‌گه‌ل‌دايه. نمونه‌ی زۆریشمان
 له‌ده‌ستدایه: پیاویک دانیشتووه و گۆرانى ده‌لى، له‌ ناکاو هه‌ست به‌ ئازار ده‌کا،
 ده‌مانچه‌که‌ی دهر‌دینى یه‌که‌م که‌س که‌ تووشى ده‌بى حه‌ياتى ل‌ده‌به‌رئ، له
 سەر ئەو کاره‌ی ه‌یچ که‌سیش لۆمه‌ی ناکا. له‌م به‌ینانه‌دا ئەوه‌م خوینده‌وه،

هه موو دوکتۆره کانش سه لماندوو یانه. دوکتۆره کان بهردهوام خه ریکی سه لماندنی ئه و شتانه؛ هه موو شتیک ده سه لمین. هه ر ئه م لیزایه ی کچم ماخولیا یه. دوینی دیسان وه گریان ی خستم. پیریش هه ر وه تر. ئه مرۆ له ناکاو تیگه ی شتم هه موو ئه وانه پیوه ندیی به و ماخولیا بوونه وه هه یه. ئاخ، لیزا ئاخری دیقم پیده کا! پیموایه شیتیکه ئاو ناپالئوی. بۆ ناردی به دواتا؟ ناردی به دواتدا، یان به مه یلی خۆت هاتی؟

ئالیووشا قورس و قایم هه ستا سه رپی: «ئهری، ناردی به دوامدا و هه ر ئیستا ده چم بۆلای.»

مادام خۆخلاقوف له ناکاو دای له پر مه ی گریان و گو تی: «ئاخ، ئالکسی فیودۆرۆویچ گیان، په نگه ئه وه ی زۆر گرینگه هه ر ئه مه بی. خۆ ده زانی له چاوم زیاتر متمانم پیته و گرینگ نییه لیزا به دزیی دایکییه وه ناردوو یه به دواتا. به لام بمبووره، ناتوانم هه روا به ئاسانی متمان به ئیوانی برات بکه م و ئیزنی بده م بۆ لای کچه که م. ئه گه رچی هیش تاش به لایکی جوامیر و خاوه ن که سایه تی ده زانم. به لام بیر ی لیکه وه هاتوو ه بۆ دیده نیی لیزا و من ئاگام لینه بووه!»

ئالیووشا له راده به ده ر سه ری سوورما: «چۆن؟ چی؟ کهنگی؟» ئه و ئیتر دانه نیشتبوو، به پیوه گوئی راگرتوو.

- پیتده لیم، په نگه هه ر له بهر ئه مه بی که داوام لیکردی بیی بۆ ئیره، چونکه ئیستا نازانم بۆ به پیویستم زانی بیی. ئیوان فیودۆرۆویچیش له وه تا له مۆسکو هاتۆته وه، ته نیا دوو جار سه ردانی کردووم. یه که م جار وه ک دۆستیک هات بۆ لام، دوو هه م جاریش له و دوا یانه دا، کاتیا ش لیره بوو که هات، پیموا بیستبووی کاتیا لیره یه. هه لبه ت سه ره رای گرفتارییه کی زۆر، چاوه روانی ئه وه م نه ده کرد ئه وه نده بیت بۆ ئیره.

Vous comprenez, cette affaire ret la mort terrible de votre papa

به لّام له ناکاو بیستم دیسان هاتووہ بۆ ئیرہ، ئویش نہک بۆ دیدہنی من،
 بہ لّکو بۆ دیدہنی لیزا. شہش پوژ لہ مہوبہر بوو. هاتبوو پینج دہقیقہ
 دانیشتبوو. دواتر لہ گلافیرام بیست کہ هاتووہ و خیرا رویشتبووہ. کاتی
 ئوہم بیست وەک بہ کوتک بہ سہرمادہن وابوو. لہ پتوہ ناردم بہ دواى لیزادا.
 بہ پیکہ نینہوہ گوتی: «پیووابوو خہ وتوو، هات بۆ لای من تاکو ہہ والّت
 بپرسی.» هہ لبت رووداوہ کہ راست ئوہ بووہ. بہ لّام هاوار لہ دەست لیزا،
 نازانی چہ ندہم ئازار دەدا! باوہر دہکەى شہوێک، چوار پوژ لہ مہوبہر، راست
 دواى ئوہى ئاخیرین جار چاوت پیى کہوت و رویشتی، لہ ناکاو تووشی
 ہیرشی عہسہبى بوو و دەستی کرد بہ قاوو قیز! کہواہ بۆ من قہد تووشی
 ہیرشی عہسہبى نابم؟ پوژى دوايشی ہیرشیکی دیکہ و پوژى سینیہمیش
 ہەر بہو شیوہیہ. ہەر وہا دوینى دیسان دەستی پیکرد. لہ دویئوہ تا ئیستاش
 ئوہ شیت و ماخولیا دہقیزتی: «رقم لہ ئیوان فیودوروویچہ. تکت لی دہکەم
 ئیتر پی نەدەى بیت بۆ ئیرہ.» لہو قسہ سہرسوورہیتہرانہى دہکرد و بہ
 جارئ شلژاندەمى، وە لّام دایہوہ: «ئاخەر چوون دہکری ئوہ لاوہ جوامیر و
 زانیہ پینہدەم؟ زور کورپکی فامیدہیہ بہ لّام ناوچاوانہکەى نہیہیناوہ.»
 چونکہ ئوہ ماجرایہ تہنیا چارہ پەشییہکە و بەس «وانییہ؟ لہ ناکاو پیکہ نینى
 بہ قسہ کانم هات، ئویش زور رووہ لّمالدراوانہ. لہ لایہکەوہ خو شحالیش
 بووم چونکہ پیووابوو سہرگەرمى دہکەم و دہبمہ ہوى ئارام بوونہوہى.
 بہ تاییبەت دہمویست لہ بہر ئوہ دیدارہ لہ ناکاوانہى ئیوان فیودوروویچ، کہ
 گومانى لہ لا دروستکردبووم لیتی پیرسمہوہ و ئیتر ئیزنى هاتن بہو برایہت
 نہدەم. بہ لّام ئەمرۆ بہیانى زوو لیزا لہ خەو ہەستا و رقی لہ یوولیا ہەستا و
 شەقەزللہیہکی لہ بناگووى راکیشا. ئوہ کارہ زور بیژہمانہ بوو، من لہ گەل
 کلّفہ تەکانم ہەمیشہ بہ نہرمى و دلۆفانى دہجوولیمہوہ. سہعاتیک دواتر
 باوہشى بہ لاقى یوولیا دا کردبوو و ماچیدہ کرد. پەيامیکى بۆ ناردمووم کہ
 ئیتر قەت نایہ بۆ سەردانم، کاتیک ہەلتہ ہەلتەک خوّم گەیاندہ وە تاغەکەى، بہ
 گریانہوہ هات بۆ لّام و دەستی کرد بہ ماچکردنم. بى ئوہى زمانى بگہرئ،

ههروا ماچی دهکردم. پالیپوهنام له وهتاغهکهی کردمیه دهړی، هه ربویه نه متوانی تی بگه م مهسه له چیه. ئیستا ئالکسی فیودورویچ گیان، هیوای گه وره و گرانم به تویه، هه لبه ت ته وای ژیانم له دهستی تودایه. تکت لیده که م بچی بۆ لای لیزا و بنجوبناوانی مهسه له که م بۆ پوون که یه وه. چونکه ئه و کاره ته نیا له دهستی تۆ دی. پاشان بگه ریوه و پیمبلې. ئه و هه وال به من، به دایکی بده وه چونکه بیتو ئه م کاره له وه زیاتر بخایینی دلم ده توقی، ده نا لیده دم و ده روم. ئیتر له وه زیاتر تاقه ت ناهینم. رهنگه بتوانم ماوه یه ک تاملیکه م، به لام خو دار و به رد نیم تاقه تم لی ده بری و پاشان... پاشان پرووداویکی ناخوش دهقه ومی. «مادام خو خلاکوف که دیتی پیرخوتین هاتوته ژووری، گه شایه وه و گوتی: «ئه یه رۆ، خودایه گیان! ئه وه شوکور پیووتیرئیلچ هات. درهنگ هاتی؟ بۆ وا درهنگ که وتی؟ وهره دانیشه، پیمبلې بۆ درهنگ هاتی، به خیری بی له و چاوه روانیه رزگار تکر دین. دهی کابرای پاریزه ر ده لی چی؟ ئالکسی فیودورویچ بۆ کوئ ده چی؟»

- ده چم بۆ لای لیزا.

- ئاخ، ئه ری! خو له بیرت ناچی. داواکارییه که مت خو له بیر ناچی؟ مهسه له ی مه رگ و ژیان له گوریدایه!

ئالیووشا به په له پاشه وپاش دهکشایه وه، له ژیر لیوه وه گوتی: «دلنیا به له بیرم ناچی، ئه گه ر بتوانم... به لام زور درهنگ بووه.»

مادام خو خلاکوف له پشت سه ری وه هه رایکرد: «نا، حه تمه ن حه تمه ن بگه ریوه، ئه گه ر نه یه یته وه دلم ده توقی،» به لام ئالیووشا رۆیشتبوو.

(۳)

کچی ھاروھاج

ئالیووشا که چوو بۆ لای لیزا، دیتی له سەر کورسیله تايه داره که ی خۆی مه لاسکردوو، کاتی که نهیده توانی به پيدا برپا، به و کورسییه دهیانگیرا. له جیی خۆی جوولهی نه کرد و به خیرها تیشی پینه گوت. به لام چاوه تیژ و زیته کانی له چاوی ئالیووشا بری. چاوی سوور و پهنگی ههلبزپکابوو، ئالیووشا سهری سوپما که لیزا له ماوهی ئهو سی پۆژهدا ئاوا تیکچوو و زهره هه لگه پاره. به راستی کز بووبوو. له گه ل ئالیووشا تۆقهی نه کرد، ئالیووشا دهستی به قامکه شووش و باریکه کانی هینا که بی جووله له سهر کۆشی داینا بوون، پاشان بیدهنگ به ره ره پووی دانیشته.

لیزا بی ئه ده ب و پرووه لمارا وانه گوتی: «دهزانم په له ته خۆت بگهیه نییه به ندیخانه، دایکیشم چهن سه عاته له قسهی گرتووی، دهزانم ههر ئیستاش باسی من و یوولیای بۆ ده کردی.»

ئالیووشا پرسیی: «چووزانی؟»

- گویم راگرتیوو. بۆ چاوت تیبیریوم؟ پیمخۆشه خو بگرم و به کاریکی خراپیشی نازانم. داوی لیبوردنیشته لێناکه.

- بۆ نارهحه تی؟

- به پیچه وانه، زۆریش خۆشالم. ههر ئیستا بۆ سیهه مین جار به خۆم دهگوت چهن کاریکی باشم کرد جوابم کردی و گوتم شووت پیناکهم. تۆ کوا به کاری ژن و میردایه تی دی. ئه گهر بمویستایه شووت پیناکهم یادداشتیکم پیده دای تاکو بییهی بۆ پیاویک که داوی تۆ هزی لیده کهم. دهزانم بۆت

دهبرد و ولامه که شیت دههیناوه. ئه گهر ته مهنت بگاته چل سالیس دهزانم
نامه کانم هر بۆ ده بهی و دهیده دهست ئه وینداره کانم.
لیزا له ناکاو قاقای کیشا.

ئالیووشاش پیپیکه نی: «ئه گهرچی جینگزی و توورپی و زوو هه لده چی
به لام کچی راست و پاکی.»

- راست و پاکیم هی ئه ویه شهرم له تو ناکه م. ئیتر نامه وی هه ر به
پیاویش حساب که م. ئالیووشا ده زانی بۆ ریزت بۆ دانانیم؟ خوشمده ویی،
به لام ریزت بۆ دانانیم. ئه گهر ریزم بۆ دابنایه ی ئاوام قسه له گه ل نه ده کردی،
وانییه؟
- نا.

- به لام بروام پنده که ی ریزه یکت شهرم لیناکه م!
- نا، باوه ر ناکه م.

لیزا دیسان به توورپی قاقای کیشا، به توندی گوتی:
- هیندیکم شیرینی بۆ دیمیتری فیودورویچی برات نارد بۆ به ندیخانه.
ئالیووشا، ده زانی به ژن و بالایه کی جوانت هه یه؟ ئیستا که ئاوا خیرا ئیزنت دا
خوشمنه ویی، خوشمده ویی.

- لیزا، بۆ ئه مرۆ ناردت به دوامدا؟

- ده مویست ئاره زویه کم هه یه پیتیبلیم. پیمخۆشه که سیک ئازارم بدا،
شوو بکه م به که سیک که ئازارم بدا، فریومدا و به جیمیللی. نامه وی
به خته وه ربم.

- تو ناشقی کیشه و ئازاوه ی؟

- ئه ری، قره و هه رام پیمخۆشه. ده مه وی ئه م ماله ئاور تبه رده م. هه میشه
پیموایه به و پلیکانانه دا ده خوشیمه سه ری و به دزییه وه ماله که ئاور
تبه رده دم، ده بی به دزییه وه بی. هه ولده دن بیکوژیننه وه به لام ئاوره که
بلیسه ده ستینی. منیش ده زانم و هه یچ نالیم. ئاخ، له و گه وجیه تیه ی من! نازانی
چۆن وه زاله هاتووم!

لیزا بیزارانه دەستی هەلته‌کاند.

ئالیووشا بە نەرمی گوتی: «هێ ئه‌وه‌یه ژیانکی خۆش و پڕ له‌ ناز و نێعمه‌ت هه‌یه.»

- که‌وایه‌ پیاو فه‌قیر بێ چاک‌تره‌؟

- جا دیاره‌ چاک‌تره‌.

«ئە‌وه‌ قسه‌ی پیری ره‌حمه‌تیه‌. وانیه‌. قه‌یناکا با من ده‌وله‌مه‌ند بم و خه‌لکش هه‌ژار، شیرینی و نفی‌شک ده‌خۆم و پڕ‌زه‌یه‌ک به‌شی که‌س ناده‌م.»

ئه‌گه‌رچی ئالیووشا زمانی نه‌گه‌ر‌ابوو، لیزا وستیکی لێ‌کرد و گوتی: «نانا، قسه‌ نه‌که‌ی، هێچ مه‌لێ. پێ‌شتر هه‌موو شتی‌کت پێ‌گوتووم، هه‌مووم له‌بیره‌. گیانم به‌و قسانه‌ داده‌گیرێ. ئه‌گه‌ر فه‌قیر بم، که‌سی‌ک ده‌کوژم، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ندیش بم له‌وانه‌یه‌ که‌سی‌ک بکوژم، ره‌نگه‌ - که‌وایه‌ بۆ کاری‌ک نه‌که‌م! ده‌زانی زۆرم چه‌ز له‌ دروینه‌یه‌؟ دروینه‌ی جۆ. تۆش ده‌بیته‌ لادیی، لادییه‌کی راسته‌قینه‌، جوانووه‌ ئه‌سپ را‌ده‌گرین، وانیه‌؟ گالگائۆف ده‌ناسی؟»

- ئه‌ری.

- هه‌میشه‌ را‌وی‌چکه‌ ده‌کا و خه‌ون ده‌بینی. به‌رده‌وام ده‌گه‌رێ و خه‌ریکی خه‌یاڵ‌پلاوه‌. ده‌لێ بۆ ده‌بی پیاو له‌ ژیا‌نی راسته‌قینه‌دا بژی، وا‌چا‌که‌ پیاو له‌ خه‌یا‌لدا بژی. پیاو ده‌توانی له‌ خه‌وندا خۆ‌ش‌ترین شته‌کان ببینی. به‌لام ژیا‌نی راسته‌قینه‌ زۆر ناخۆش و تا‌قه‌ت‌پروو‌کینه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌م‌زوانه‌ ژن دینی، پێ‌ش‌نی‌اری‌شی پێ‌دا‌وم که‌ شووی پێ‌بکه‌م. تۆ ده‌توانی شی‌لاق هه‌لسوو‌پینی؟

- ئه‌ری.

- که‌وایه‌ ئە‌و وه‌ک شی‌لاق وایه‌: پێ‌خۆ‌شه‌ هه‌ل‌یسوو‌پین و به‌ قامچی لێ‌ده‌ن. ئه‌گه‌ر بیه‌ ژنی، هه‌تا ئاخ‌ری ته‌مه‌ن هه‌لی ده‌سوو‌پینم. هه‌ست به‌ شه‌رمه‌زاری نا‌که‌ی له‌گه‌ل من؟

- نا.

- دياره زور توورې، چونكه سهارهت به شتي باش و پيروز قسه ناكهم.
من نامه‌وئې پاك و پيروز بم. به تاواني گوناحي كه بيره له و دونيا چيم
ليده‌كهن؟ حه‌تمه‌ن له وه شاره‌زاي.

- خودا سه‌ركونه‌ت ده‌كا.

- ئاليووشا چاوي لي‌نه‌ده‌ترووكاند.

- ههر ئه‌وهم پيخوشه. ده‌چمه سهرئ، ئه‌وان سه‌ركونه‌م ده‌كهن و منيش
قاقا پي‌ده‌كه‌نم. ئاليووشا، زورم پيخوشه ماله‌كه ئاگر تي‌به‌رده‌م، ماله‌كه‌ي
خومان؛ هيش‌تاش باوهر ناكه‌ي؟

- با باوهر ده‌كه‌م. مندا‌لاني ده دوازده ساله هه‌ن به ئاواته‌وه‌ن ئاور له
شتي‌ك به‌رده‌ن و ئه‌و كار‌هش ده‌كهن. ئه‌وه‌ش جوړي‌ك نه‌خوشييه.

- ئه‌مه دروست‌نييه، نا وا نيه. ره‌نگه مندا‌لي وا هه‌بي به‌لام من مه‌به‌ستم
ئه‌وه نه‌بوو.

- تو خراپه‌ش به چاكه ده‌بينئ؛ ئه‌وه‌ش كي‌شه‌يه‌كي زووت‌په‌ره و ره‌نگه
به‌هوي نه‌خوشييه كه‌ته‌وه بي.

- به‌و حاله‌شه‌وه منت ناخوش ده‌وي! مه‌سه‌له‌كه ئه‌ويه من نامه‌وئې چاكه
بكه‌م، ده‌مه‌وئې خراپه بكه‌م و هيچ پي‌وه‌ندي‌يه‌كيشي به نه‌خوشينه‌كه‌مه‌وه نيه.

- بو ده‌ته‌وي خراپه بكه‌ي؟

- بو ئه‌وه‌ي هه‌موو شتي‌ك له نيو بچئ. په‌كو چهنده خوشه هه‌موو شتي‌ك
له نيو بچئ! ئاليووشا ده‌زاني، جاري‌وايه دي‌مه سهر ئه‌وه‌ي هه‌موو چه‌شنه
كار‌يكي خراپ بكه‌م، ماوه‌يه‌ك به دزي‌يه‌وه، پاشان هه‌موو تي‌يگه‌ن. هه‌موو له
دووره‌وه راده‌وه‌ستن و به قامك ئاماژه‌م بو ده‌كهن، منيش چاويان لي‌ده‌كه‌م.
زور خوشه. ئاليووشا ده‌زاني چهنده خوشه؟

- نازانم. ويستي‌كي ئاگرينه بو له نيوبردني شته‌چاكه‌كان، وه‌ك ده‌ليئي ئه‌و
حه‌زه بو ئاور تي‌به‌رداني شتي‌ك هيندئ جار پيش دي.

- ههر قسه نيه ئاليووشا، به‌راستي ده‌مه‌وئې ئه‌و كاره بكه‌م.

- باوهرت پي‌ده‌كه‌م.

- ئاخ، لەبەر ئەو قەسەت کە دەلیی باوەرم پێدەکە، چەندەم خۆش دەوی. دەزانم درۆ ناکە. بەلام رەنگە پیتوایی تەواوی ئەو قسانەم بۆ ئەوەیە ئازارت بدەم.

- نا، وایر ناکەمەو... تەنانت ئەگەر حەز بە ئازاریشم بکە. لیزا چاوی دەتگوت ئاوری لێدەبیتەو، گوتی: «هەروایە. قەت ناتوانم درۆ لەگەڵ تۆ بکەم.»

ئەوێ لە هەموو شتێک زیاتر سەرنجی ئالیووشای پراکیشا، سەداقەتی لیزا بوو. تەوس و گالتە بە رووخسار و وتەیهو دیار نەبوو، ئەگەرچی پێشتر تەنانت لە «سادقانهترین» کاتدا، لە گالتە و شادی نەدەکەوت.

ئالیووشا بە پەرۆشەو گوتی: «هیندی کات هەیه خەلکی تامەرزوی جینایەت دەبن.»

- ئەڕی، ئەڕی! دەلیی لە دلی مندای، ئەوان تامەرزوی جینایەتن. هەموو ئاشقی تاوانن. هەمیشە حەزی پێدەکەن، نەک هیندی «جار». دەزانی خەلکی هەموو دەستیان داو تە دەستی یەک بۆ ئەوێ سەبارەت بەو ویستە دەروونییه درۆ بکەن. هەر لەوکاتەشدا سەبارەت بەو درۆدەکەن. هەموو دەلێن لە خراپە بیزارن، بەلام لە ناخوێ دەخوێ خراپەن.

- هیشتاش لەو کتێبە ناجۆرانە دەخوێنیهو؟

- ئەڕی. دایکم دەخوێنیتەو و لە ژێر بالنجەکیدە دەیشاریتەو. منیش لێی دەدزم و دەخوێنمەو.

- حەیا ناکە دەتەوێ خۆت لە نیو بەری؟

- دەمەوێ خۆم لە نیو بەرم. کۆریک لەم شارەیه کاتیک شەمەندەفەر تێدەپەرێ لەنیوان هێلاسەنەدا رادەکشێ. چ مروڤیکی بە بەختە! گوێ بگرە، براکەت لە سەر کوشتنی باوکت دادگایی دەکەن، کەچی هەمووشیان پێیان خوشە باوکت کوژراوە.

- بۆ کوژرانی باوکم پێیان خوشە؟

- ئەرئى، پىيان خۇشە! ھەموو دەلئىن چەند سامناكە، بەلام لە ناخوۋە ھەزى پىدەكەن. من بەشەبەھالى خۇم پىمخۇشە.

ئالىووشا بە ھىورى گوتى: «ئەۋەى سەبارەت بە ھەمووان دەلىلى راستە.»

ليزا لە خۇشيانا قىژاندى: «ئاخ، چ بىرۆكەيەكت ھەيە! ئەۋىش تۆى راھىب! ئالىووشا باۋەر دەكەى لەبەر ئەۋ درۆ نەکردنەت چەندەت رېز بۆ دادەنىم. ئاخ، دەبى يەككى لە خەۋن و خەيالەكانمت پىئىلېم. ھىندى جار خەۋن بە دىۋ و درىجانەۋە دەبىنم. شەۋە، لە نىۋ ژوورەكەمدا مۆمىكم بەدەستەۋەيە، پاشان لە ناكاو دىۋەكەم پىر دەبى لە دىۋ و درىچ، سوۋچ و قوژبنى ۋەتاغەكە و بن مىزەكە پىر دەبى، ئەۋان درگاكە دەكەنەۋە، پەۋەيەك لەۋ رەموزنانە لە پشت درگاكەن، دەيانەۋى بىنە ژوورى و بىگرن. خۆ بە ژوورىدا دەكەن و دەمگرن. لە ناكاو خاچى خۇم دەكىشم و ھەموۋيان دەكشىنەۋە، ئەگەرچى زۆر دوور ناكەۋنەۋە، لەپەنا دەرگاكە و قوژبنەكان خۆ مات دەكەن و چاۋم تىدەبىرن. پاشان لە ناكاو ھەزىكى بەھىز بۆ كىركىرەن گىانم دادەگرى و دەستدەكەم بە كىركىرەن، ئەۋانىش بە شادى و تىرلىلان دىنەۋە بۆلام و دەمگرن. دىسان خاچى خۇم دەكىشم و ھەموۋيان دەكشىنەۋە. رابواردىكى زۆر خۇشە، پىاو لەۋانەيە ھەناسەى راۋەستى.»

- ئالىووشا گوتى: «مىنىش راست ئەۋ خەۋنەم دىۋە.»

ليزا بە سەرسوۋرمانەۋە گوتى: «بەراستتە؟ گۆيىگرە ئالىووشا پىمەكەنە، مەسەلەيەكى زۆر گرىنگە، يانى دەكرى دوۋكەس خەۋنىكى ۋەك يەك بىين؟»

- من پىمۋايە دەكرى.

ليزا بە سەرسوۋرمانىكەۋە دىسان گوتى: «ئالىووشا گۆى بگرە ئەمە زۆر گرىنگە خەۋنەكە خۇى گرىنگ نىيە، گرىنگە ئەۋەيە تۆش راست ئەۋ خەۋنەى من دەبىنى. ھىچ كاتىك درۆم لەگەل ناكەى، ئىستاش درۆ مەكە، قسەكەت راستە؟ خۆ تۆ پىناكەنى؟»

- راسته، بړوا بکه.

ده تگوت ليزا زور که وتوت ته ژير کاريگه ري و نيو خوله ک بيدهنگ بوو. پاشان به پارانه وه گوتي: «تاليووشا وهره بؤ سهر دانم، له وه زياتر وهره بؤ لام.»

تاليووشا خاترجه مانه وه لامی دايه وه: «هميشه ديم بؤ ديده نيت، يانی هه تا ناخري ته مه نم.»

ليزا دهستي کرده وه به قسه کردن: «ده زانی تو ته نيا که سيکی که ده توانم قسه ی له گهل بکه م. له گهل هيچکس جگه له تو و خوم قسه ناکه م. له ته و او ی دنيا دا ته نيا له گهل تو. له گهل توش سانتر قسه ده که م تا له گهل خوم. ته نانه ت پريزه يکت شهرم لینا که م. تاليووشا بؤ شهرمت لینا که م؟ تاليووشا راسته له جه ژنی پاکدا جووله که کان مندالیک ددزن و ده يکوژن؟
- نازانم.

- کتيپک ليره سه باره ت به دادگايی کردنی جووله که يه ک نوو سراوه، له ودا ئه وه م خوینده وه. مندالیکي چوار سالان ده گري و قامکی هه ردو و ده ستي ده قرتيني و پاشان به ديوار يکه وه له خاچی دها و به بزمار ده ست و لاقی به ديواره که وه داده کوتی. دواتر که دادگايیده که ن ده لی منداله که زور زو، له ماوه ی چوار سه عاتدا مردو وه. ئه وه ده لی «زور زو»! ده لی منداله که نالاندوويه، هه تا گیانی ده رچو وه، هه ر نالاندوويه، ئه ویش به لايه وه راوه ستاوه و زوری هه ز به و ديمه نه کردو وه. زور خو شه!
- خو شه؟

- زور خو ش، هيندي جار پيموايه من له خاچمداوه. به ره وړووم به ديوار يکه وه هه لو اسراوه و دهناليني، منيش دانيشتووم و کومپووتي ئاناناس ده خوم. زورم کومپووتي ئاناناس پيخوشه. که يفت کرد به م قسانه؟
تاليووشا به بيدهنگی چاوی تيپري. پهنگی هه ليزر کاو و زهر د هه لگه راو، له ناکاو سووره لگه را و چاوی کزايه وه.

- دهزانی کاتیک نهقلی ئه و جووله که یه م خوینده وه، شهوی هه تا به یانی گریام و کرووزامه وه. هه ره له بیرری گریان و کرووزانه وهی ئه و منداله بچوکه دا بووم. (دهزانی ئه و منداله چوارسالانه تیده گا) بهرده و امیش له بیرری کومپووتی ئاناناسدا بووم. که پوژ بووه، نامه یه کم بو که سیکی ناسیاو نووسی و تکام لیکرد که به شیوه یه کی تایبه ت بیت بو دیده نیم. ئه و هات و خیرا مه سه له ی منداله که و کومپووتی ئاناناسم بو باسکرد. به وردی و موو به موو. گویشم که زور خوشبووه. پیکه نی و گوتی به راستی خوشبووه. پاشان هه ستا و رویشت. ته نیا پینچ ده قیقه لی ره بوو. بلای رقی لیم هه ستایی؟ رقی لیم هه ستاوه؟ پیمبلی ئالیووشا، پیمبلی بزنام رقی لیم هه ستاوه یان نا؟ لیزا، له کاتیکدا چاوی ئاوری لیده بووه، هه ستا و له سه ره قه نه فه یه ک دانیشت.

- ئالیووشا به دله خورپه وه گوتی: «پیمبلی بزنام، ناردت به دوا ی ئه و که سه دا؟»

- ئه ری.

- نامه ت بو نارد؟

- ئه ری.

- که سه باره ت به وه، سه باره ت به و منداله پرسیا ری لیکه ی؟

- نا، بو ئه وه نا، به لام کاتیک هات، خیرا سه باره ت به وه پرسیارم لیکرد. وه لامی دایه وه، پیکه نی و هه ستا رویشت.

ئالیووشا سرتاندی: «ئه و که سه شه رافه تمه ندانه هه ل سوکه وتی کرد؟»

- رقی لیم هه ستا؟ پیم پیکه نی؟

- نا، ره نگه خوشی هه زی له کومپووتی ئاناناس بووی. لیزا، ئه و ئیستا زور نه خوشه.

لیزا به چاوی گر تیزا وه وه گوتی: «ئه ری، به راستی هه زی لینه تی.»

ئاليووشا له دريژدهی قسه كانيدا گوتی: «ئهو رقی له كهس نيبه. به لام ئيمانی به هيچكهس نيبه. ههلبهت ئه گهر ئيمانی به كهس نه بی، رقی له هه مووان ده بی.»

- كهوايه رقی له منه، كهوايه رقی...

- له توش.

«زور خوشه.» ده تگوت ليزا كه وتوته ددانه چيريه. «به پيكنه نينه وه كه رويشته ده ری، هه ستیكر د پياو رقیان لی بی زور خوشه. مندالی قامك په رپو زور شتی چاكه، كه وتته بهر رق و بیزاریش هه روا...»

چاوی له چاوی ئاليووشا بری و پيكنه نی، پيكنه نینکی گهرم و شه راشویانه. «دهزانی ئاليووشا، دهزانی پیمخوشه...» له ناکاو له سهر قه نه فه كه هه ستا، هه لات بو لای ئاليووشا و به هه ردوو دهستی گرتی. «ئاليووشا رزگارم كه!» به دهنگی گریانای: رزگارم كه! بللی له دنیا دا كه سیك هه بی كه بتوانم وهك تو ده رده دلی له لا بكه م؟ هه قیقه تم به تو گوتوه، هه قیقه ت. خوم ده كوژم، چونكه له هه موو شتیك بیزارم، له هه موو شتیك. «به شیوه یه کی شیتانه وته كه ی كوتایی پیهیتا: «ئاليووشا بو تاقه تورقالانیک خوشتناویم؟» ئاليووشا به گهرموگوپی وهلامی دایه وه: «ئه زقه زا زورم خوشدهویی.»

- له ژوور سهرم دهگری، ها؟

- ئه ری.

- نهك بو ئه وهی شووت پیناكه م، بهلكو هه روا له بهر خاتری من دهگری؟

- ئه ری.

- مه منوونم! ته نیا فرمیسه كهانی توم دهوی. خهلكی پهنگه سزام بدهن و پيشيلم كه ن، هه مووان، هه مووان به بی جیاوازی. چونكه هيچكه سم خوش ناوی. گویت لیه، هيچكه س! به پیچه وانه، رقم له هه موو كه سیكه! برپو ئاليووشا، كاتی ئه وهیه بچی بو لای براكه ت.

له گه ل ده برپینی ئهو قسه یه له ناکاو دهستی له قو لی ئاليووشا به ردا و كشیاه دواوه.

ئاليووشا تا راديهك به ترسه وه گوتى: «به وحاله وه چۆن دلم دى به جيت بيلم؟»

- برۆ بۆ لای براكهت، دەرگای زیندان داده خرئ. برۆ، هانى ئه وهش كلاوه كهت. سلاوى منيش به ميتيا بگهيه نه، برۆ دهى برۆ!
ليزا تا راديهك به زۆر، پالى به ئاليووشاوه نا و له دەرگاكهى كرده دهري.

ئاليووشا، كاتيک تيگه يشت نامهيهكى چكولهى مۆركراو له دهستى راستى دايه، به سه رسوورمان و په رۆشيبه وه چاوى ليكرد. چاويكى له نامهكه كرد و خيرا سهر پاكه ته كهى خوينده وه «بۆ ئيوان فيودوروف» چاويكى له ليزا كرد. تا راديهك نيوچاوانى گرژى و توورپيى پيوه ديار بوو.

- ليزا شله ژاو و په رۆش فه رمانى پيدا: «ئهو نامهيهى پي بده، حه تمه ن ده بي ئهو نامهيهى بدهيهى! ههر ئه مپۆش، دهنه خۆم دهرمان خوارد ده كه م، هه ربويه ناردم به دواتا.»

به په لهش دەرگاكهى پيوه دا و كپيكرد، پاشان پشتى دەرگاكه شى خست. ئاليووشا نامهكهى نايه گيرفانى و له پليكانه كان چووه خوارى، بي ئه وهى بچيته وه بۆ لای مادام خۆخلاكوف، له راستيدا ههر له بيريشى نه بوو. دواى رويشتنى ئاليووشا، ليزا دەرگاكهى هه لگرت و كه لينيكى پيدا، قامكى به لينوارى چوارچيوه كه گرت و به هيز و قه وهتى خوى پيوهيدا و قامكى بوو به كفته. دواى ده چركه قامكى دهركيشا، هيور هيور رويشته وه بۆ لای كورسييه كهى، له سه رى دانىشت و به وردى چاوى له قامكه رهش و شين هه لگه راوه كهى و ئهو خوينه كرد كه له ژير نينو خى دهرپه رپيوو. ليوى دهله رزى و خيرا خيرا و به سرت له بهر خويه وه گوتى:

- من به دزاتم، به دزات، به دزات!

(۴)

راز و گۆرانی

ئالیووشا قامكى نا به زهنگى دەرگای بهندیخانه دا، درهنگوهخت بوو (له مانگی نوامبردا پوژگار كورت دهی). پوژ بهرهو پوژئاوا دهرۆیشت. بهلام ئالیووشا دهیزانی به ئاسانی رپی ددهن بچیتته ژووری. لهم شاره چكۆلهی ئیمه، وهكو هه موو جییهکی دیکه ی جیهان کاروبارهكان بهرپوه دهچن. ههلبهت لهسهرهتادا، دواى تهواو بوونی لیپرسینه وهی سهرهتایی، خزم و كهسهكانی میتیا و چه ندهكهی دیکه، له دۆستانی تهنیا دهیانتوانی به پپی ته شریفاتیکی تاییهتی بچن بۆسهردانی. دواتر ئهم ته شریفاته هه روا دریزه ی كیشا و بۆ هیندی كهس جیاوازییان داده نا، یانی بی ئه وهی كه سیك له كاره به دهستانی بهندیخانه كه یان له گه ل بی ئیزنیان دها بچنه ژووری له نزیكه وه سهردانی بكهن، ئه و كه سانه ی ئاوا دهیانتوانی ملاقاتی بكهن، تهنیا گرووشنكا و ئالیووشا و راكیتین بوون.

سه روکی پۆلیس میخیایل ماکاروویچ دهرهق به گرووشنكا زۆر نه رم و نیان بوو و به ریزه وه هه لسه كه وتی له گه ل ده كرد، چونكه له ناخه وه ههستی به په شیمانی ده كرد كه له ماکروویه قسه ی ناحهزی پیگوتبوو، دهیویست قهره بووی بکاته وه. کاتیک له هه موو به سهرهاته که ی ئاگادار بوو، به تهواوی بیرو پای خۆی سه بارهت به گرووشنكا گۆری. سهیره ئه گه رچی له سهر سزا دانی میتیا سوور بوو، له گه ل كه وتته زیندانی بیرو پای دهرهق به ئه ویش گۆرا و به نه رمی له گه لی ده جوو لایه وه. به خۆی گوت: «رهنه گه له ناخه وه مروقیکی زۆرباش و بی زه ر بی و هه له خه رجی و خواردنه وه ی زۆر وهك سویدییه كان تووشی ئه و پوژه ر شه ی کردی.» ئه و دله رهقه ی پیشووی ئیستا لیوپیژ بوو له سۆز و به زه یی. بهلام بیینه سه رباسی ئالیووشا.

سەرۆکی ئاسایش ھۆگرییەکی زۆری پێی ھەبوو. لەمیژیش بوو دەیناسی. راکیتینیش کە لەو ماوەیەدا زۆر دەچوو بۆ ملاقاتی یەکی لە دۆستانی . بە قەولی خۆی کچەکانی سەرۆکی ئاسایش بوو و بەردەوام لە دەوری مالهەکانیان دەسوورایەو ھەروەھا دەرسی بە منداڵەکانی بەرپرسی بەندیخانەش دەگوت. جەنابی بەرپرس سەرەرای وەسواسی زۆر لە ئەركەکانیدا، پیرەپیاویکی دلنەرم بوو. ئالیووشا ئاشنایەتیەکی گەرموگوریشی لەگەڵ ئەو ھەبوو. بەرپرسی بەندیخانە زۆری پێخۆشبوو سەبارەت بە «بابەتە پیرۆزەکان» لەگەڵ میتیا قسە بکا. بەلام ریزی بۆ ئیوان فیودورۆویچ دانەدەنا و سەری لە بیر و باوەرەکانی سوورمابوو، چونکە ئیوان خۆی بە فەیلەسووفیکی گەرە دەزانی: ھەلبەت «خۆ فیئکردوو» بوو. واتە ھەر خۆی ھەولیدابوو، بە خۆیندەوێ کتیب و سەرچاوەگەلی فەلسەفی ھیندی زانیاری کۆکردبوو. بەلام زۆری ئالیووشا خۆشدەویست و ھۆگری بووبوو. ئەم پیرەپیاوێ لە ماوەی سالی رابردوودا زۆری ئەسفاری ساختە خۆیندبوو و بەردەوام سەبارەت بە بۆچوونەکانی خۆی لەگەڵ ئالیووشا دەکەوتنە دەمەتەقی. لە کلیسە دەچوو بۆ لای و چەند سەعات لەگەڵ ئەو و راھییەکانی دیکە لەو بارەوێ مشتومریان دەکرد. بۆیە ئالیووشا ئەگەر درەنگ و ناوختیش بچوایە بۆ بەندیخانە، ھەر ئەوئەندە چاوی بە جەنابی بەرپرس بکەوتایە، ئیزنی ملاقاتی پێدەدرا. جگە لەوێش ھەموو کاربەدەستانی بەندیخانەکە ئالیووشایان خۆش دەویست، دیروانیش ئەگەر بیزانیایە بەرپرسیانی بەندیخانە رەزایەتیان لەسەرە، کاری بەسەرئەو نەبوو.

میتیایان لە بەندەکە ی بانگدەکردە دەری و دەیانھێنا بۆ نھۆمی خواری، کە شوینیک بوو بۆ ملاقاتی حوزووری تەرخانکراوو. ئالیووشا ھەرکە پێی نایە ژوورەکەو، دیتی راکیتین خەریکە خوداھافیزی لە میتیا دەکا. ھەردووکیان بە دەنگی بەرز قسەیان دەکرد. میتیا، لەگەڵ ئەوێ بەرپێدەکرد، لەناخی دلەوێ پێدەکەنی و راکیتین لەوێ دەچوو بۆلەبۆل بکا. راکیتین لەم دوایانەدا زۆری پێخۆشەبوو چاوی بە ئالیووشا بکەوێ. قسە ی لەگەڵ نەدەکرد و

به‌شیوه‌یه‌کی سارد و سِر ته‌عزیمی بۆ ده‌کرد. کاتی‌ک چاوی به‌ ئالیووشا که‌وت، ناوچاوی تی‌کنا و پووی وه‌رگیرا، خۆی به‌ داخستنی دوگمه‌ی بالته‌ گرم و گه‌وره و یه‌خه‌ تیس‌کنه‌که‌یه‌وه‌ خه‌ریک‌کرد. پاشان خیرا که‌وته‌ گه‌ران به‌دوای چه‌تره‌که‌یدا.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شتی‌کی گوت‌بی، له‌ ژیر لی‌وه‌وه‌ گوتی: «ده‌بی وریابم که‌لوپه‌له‌کانم له‌بیر نه‌چی.»

میتیا به‌ گالته‌ گوتی: «وریابه‌ کوله‌په‌لی ئه‌موئه‌ویشته‌ له‌بیر نه‌چی.» پیکه‌نینی به‌و گالته‌ی خۆشی هات. راکیتین له‌پیه‌ هه‌لچوو، وای رقه‌ه‌ستا ئازای ئه‌ندامی که‌وته‌ له‌رزین، به‌ توندی گوتی: «واچاکه‌ ئه‌و ئامۆزگارییه‌ بۆ بنه‌ماله‌که‌ی خۆته‌ هه‌لگری، که‌ هه‌میشه‌ به‌رده‌دار بوون، نه‌ک راکیتین.»

میتیا نه‌راندی: «مه‌سه‌له‌ چیه‌؟ من گالته‌م کرد. تۆش شوخی هه‌لناگری!» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ سه‌ر ئاماژه‌ی به‌ راکیتین ده‌کرد که‌ ده‌گه‌رایه‌وه‌، پووی له‌ ئالیووشا کرد. «هه‌موویان قورپی کۆلانی‌کن. شاد و لی‌وبه‌خه‌نده‌ لی‌ره‌ دانیشتبوو له‌پر ئاوا هه‌لچوو. ته‌نانه‌ت چاویشی له‌ تۆ نه‌کرد. یانی ئاوا به‌ حیسابی لیک‌هه‌لبراون؟ بۆ ئه‌وه‌نده‌ دره‌نگ هاتی؟ ناگرئ بلیم چاوه‌روانت بووم، به‌لکو له‌ به‌یانیه‌وه‌ تامه‌رزوی دیدارت بووم. به‌لام گوئی مه‌ده‌ری. ئیستا قه‌ره‌بووی ده‌که‌ینه‌وه‌.»

ئالیووشا پرسیی: «بۆ ئه‌وه‌نده‌ دئ بۆ ئیره‌؟ دلنیا‌م دۆستایه‌تییه‌کی گرم‌وگو‌رتان پیکه‌وه‌ نییه‌.» ئه‌ویش به‌ سه‌ری ئاماژه‌ی به‌ ده‌رگایه‌ک کرد که‌ راکیتین لی‌وه‌ی چووبوو ده‌ری.

- دۆستایه‌تی گه‌رموگو‌ر له‌گه‌ل راکیتین؟ نا، ئه‌وه‌نده‌ش نیوانمان خۆش نییه‌. یانی ویده‌چی - به‌رازیکی وه‌ک ئه‌و؟ پی‌یوايه‌ من... زمان شرم. شوخیش هه‌لناگرن. عه‌یبی ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ش ئه‌وه‌یه‌. هیتنه‌ ساردوس‌رن، گالته‌ و گه‌پ تیناگه‌ن، وشک و بی‌که‌لک. وه‌بیر دیواری به‌ندیخانه‌م ده‌خه‌نه‌وه‌، ئه‌و کاته‌ی تازه‌ هاتبووم بۆ ئیره‌. به‌لام زیره‌کیشه‌، زۆریش زیره‌ک و وریا. چاکه‌ ئالکسی، ئیستا ئیتر کارم ته‌واوه‌.

له‌سەر کورسییه‌ک دانیشته و ئالیووشای له‌په‌نای خۆی دانا.
ئالیووشا به‌په‌رۆشییه‌وه‌ گوتی: «ئەری، سبه‌ینی پۆژی دادگاییه‌ یانی هیچ
هیوایه‌کت نییه‌ کاکه‌؟»

میتیا به‌ حاله‌تیکه‌ بی‌متمانه‌یییه‌وه‌ چاوی لێکرد و گوتی: «باسی چی
ده‌که‌ی؟ ئاخ، مه‌به‌ستت دادگاییه‌؟ سه‌لا له‌ ئەقلت! تا ئیستا سه‌باره‌ت به‌ شتی‌ک
قسه‌مان کردووه‌ که‌ هیچ بایه‌خ و گرنگیه‌کی نییه‌. دادگاییه‌ چیه‌ باسیده‌که‌ین.
به‌لام سه‌باره‌ت به‌ ئەسلی مه‌سه‌له‌که‌ یه‌ک وشه‌شم پینه‌گوتووی. ئەری،
سبه‌ینی پۆژی دادگاییمه‌. به‌لام کاتی‌ک گوتم ئیتر له‌ ده‌ست چووم، مه‌به‌ستم
دادگاییه‌ نه‌بوو. بۆ ئەوه‌نده‌ به‌ ته‌وه‌سه‌وه‌ چاوم لیده‌که‌ی؟ مه‌به‌ستم تافی لاوی
بوو.

- میتیا مه‌به‌ستت چیه‌؟
- ئەندیشه‌کانم، ئەندیشه‌. هه‌ر ئەوه‌ و به‌س! ئەخلاقیش، میتیا ئەری ئەخلاق
چیه‌؟

ئالیووشا به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ پرسیی: «ئەخلاق؟»
- ئەری ئەویش به‌شیک له‌ زانسته‌؟
- ئەری، زانستی‌کی واش هه‌یه‌... به‌لام راست ده‌وی ناتوانم بۆت شیکه‌مه‌وه
و پیتبیلیم چ جۆره‌ زانستیکه‌.

- پراکتین ده‌زانی. ئەو پراکتینه‌ نه‌گبه‌ته‌ زۆرشته‌ ده‌زانی! نایه‌وی بیته‌
پراهی‌ب. ده‌یه‌وی بچی بۆ پترزبۆرگ. ده‌یه‌وی له‌وی ده‌ستبکا به‌ کاری
په‌خنه‌گرانه‌ی گه‌وره‌، چونکه‌ ده‌زانی له‌وانه‌یه‌ خزمه‌تیک بکا و پله‌ و پایه‌یه‌ک
وه‌ده‌ستبینی. په‌ککو، ئەو جۆره‌ مرو‌فانه‌ بۆ وه‌ده‌سته‌ینانی پله‌ و پایه‌ ده‌ستی
هه‌مووان له‌پشته‌وه‌ ده‌به‌ستن. ئەخلاق به‌ قه‌ره‌قه‌مه‌ر. ئالکسی، ئەی پیاوی
خودا، کارم ته‌واو بوو؟ تۆم له‌ هه‌موو که‌س خۆشتر ده‌وی. ده‌زانی کاتی‌ک
چاوت لیده‌که‌م، له‌وانه‌یه‌ دلم‌ بتوقی. کاری‌ل بیرنارد ک‌ی بوو؟

ئالیووشا دیسان سه‌ری سو‌رما: «کاری‌ل بیرنارد؟»

نا، کاریل نا، سهبرکه، به ههله چووم. کلود بیرنارد. ئه مه چیته؟ کیمیایه
یان شتیکی دیکه؟»

ئالیووشا وهلامی دایه وه: «حهتمه ن دانیشمه نده. به لام ده بی پیتبلیم که
سه باره ت به و ناتوانم زورت بۆ باسبکه م. هه ر ئه وه نده م بیستووه دانیشمه نده،
به لام نازانم زانای چ بواریکه.»

که وایه به گوپی بابیه وه! منیش نازانم. ویده چی زور هیچوپوچ بی.
هه موویان هه روا هیچوپوچن. راکیتینیش ری خوی ده دوزیته وه. راکیتین
هه ر جیه کی پیخووشبی پییده گا. ئه ویش خوی «بیرنارد» کی دیکه یه. هاوار
له ده ست ئه م بیرناردانه! له هه موو جیه ک قوت ده بنه وه.

ئالیووشا پیداکر نه پرسیی: «ئاخر پیمبلی مه سه له چییه؟»

ده یه وه یی سه باره ت به من وتاریک بنووسی، سه باره ت به پهروه نده که م،
به م شیوه یه ده سته دکا به کاری ئه ده بی. هه ر له به ر ئه وه ش دی بۆ ئیره، خوی
وايگوت. ده یه وه یی تیورییه ک بسه لمینن. ده یه وه یی بلی: «نه یتوانیوه له
کوشتنی باوکی خووبویری و کومه لگا تووشی ئه و به لایه ی کردووه و... هتد
هه مووی بۆ باس کردم. ده لی ده یه وه یی نووسراوه که ی رهنگدانه وه ی
سو سیالیستی پیوه دیاربی. به گوپی بابی خوی و مه قاله
سو سیالیستییه که یه وه. بۆ من فه رق ناکا. ئه و ئیوانی خوشناوی و له گه لی
هه لئاکا. دانی خیر به توشدا نانن. نامه وی وه ده ری نیم و له خومی بتارینم
چونکه کورپیکی زیره ک و به هوشه و ئه گه رچی زور لووت به رز و

٤- کلود بیرنارد، فیزیولوژیستی فه ره نسی (١٨٧٨-١٨١٣) کتیه به ناوبانگه که ی، پیشه کییه که له سه ر
پزیشکی ته جروبی، سالی (١٨٦٦ به زمانی روسی وه رگیزدرايه وه. شیاوی باسه ئه میل زولا،
نووسه ری ناتو ریالیستی فه ره نسی و سه رده مداری ناتو ریالیستی ئه ده بی، له سه ر ئه و کتیه ی کلود
بیرنارد وتاریکی تیروته سه لی نووسی به ناوی «رؤمانی ته جروبی» ئه میل زولا له و نووسینه دا
هه ولی داوه، وتاری زانستی وه ک دیتن و ئه زمون و تاقیکاری بینیه پانتای پؤمانه وه. به م شیوه یه
نووسه ری ناتو ریالیست، وه ک دانیشمه ندیک که نمونه ی تاقیگاهه ی ده خاته ژیر میکرو سکوپه وه،
ئویش بۆ که سایه تی چیرۆکه که ی به پیی رهنگدانه وه ی شوین و ژینگه، خوینده وه و رافه و
لیکدانه وه ی ده بی.

قۆرەدەماخە. ھەر ئىستا پىمگوت: «بەمالەى کارامازوف دەمپىس نىن. بەلکو فەیلەسووفن؛ چونكە ھەموو پروسىيە پەسەنەكان فەیلەسووفن. تۆش ئەگەرچى خويندەوارى بەلام فەیلەسووف نىى بەلکو مروڧىكى سووكوچرووكى.» پىكەنى، ئەویش چ پىكەنىنىكى تەوساوى. پىمگوت: «disputandum de ideabus non est» ھەقم نەبوو، منىش ھىندى جار لەخۆرازی دەبم. (مىتيا كتوپر دەستىكرد بە پىكەنىن.) دیوتە لانیكەم فىرى لاتىنەكە بووم. ئالیووشا پەریيە نیو قسەكانى: «بۆ گوتت لە دەست چووى؟ ھەر ئىستا ئەو قسەيەت كرد؟»

- بۆ لە دەست چووم؟ ئەھا... راستت دەوى... ئەگەر بەشیوھى گشتى ھەلۆیستەى لە سەر بکەى، بۆ لە کىسچوونى خودا بەداخەوهم - بۆ چىيەكەى ئەوھىە.

- مەبەستت لە «بۆ لە کىسچوونى خودا بەداخەوهم» چىيە؟
- تۆ بىھىنە بەرچاوى خۆت: لەناخدا، لە نیو دەمارەكانى لەشدا، لە مېشكدە - يانى ئەو دەمارانەى لە مېشكدە... (لامەسەبانە!) ھىندى دەزولە ھەن، دەزولەى ئەو دەمارانە، كاتىك دەستدەكەن بە لەرزىن... يانى، بروانە، بەچاوم لە شتىك دەروانم و پاشان ئەوان دەستدەكەن بە لەرزىن. كاتىك ئەو دەزولانە وەلەرزىن دەكەون، وینەيەك وەدىار دەكەوى... ھەر لەرپۆھ وەدەر دەكەوى، لە چركەيەكدا، چاوترووكانىك... پاشانىش شتىك وەك چركەيەك وەدىار دەكەوى، يانى نەك ساتىك يان چركەيەك - بەزىاد نەبن چ ساتىكن! - بەلکو وینەيەك؛ يانى شتىك يان كەردەوھىەكى لاىرەسەنانە! بۆ ئەوھىە من دەبىنم و ئەویش، بىرى لىبكەوھ، بەھوى ئەو دەزولانەوھ، نەك بەو ھۆيەوھ كە من پۆحلەبەرم و بەجۆرىك لە سەر شىوھى خودا خولقاوم.^۱ ئەوانە ھەمووى قسەى ھەلىت و پلېت! براكەم، دوینى مىخايىل ئەوھى بۆ باسكردم و

۵- سەلىقەى چۆن و بۆچىم نىيە.

۶- ئاماژە بە كىتبى پىروژ، سىفرى ئافراندىن، بەشى يەكەم: «خوداش مروڧى لە وینەى خۆى خولقاند.»

به جاري شله ژاندمی و تووشی گوراني كردم. ئاليووشا، ئەم زانسته پياو تووشی سهرسوورپمان دهكا! مروقيكي نوێ خهريكه سهرهلهدهدا. ئەوه دهزانم... سهرهراي ئەوانهش بو لهدهستچوونی خودا بهداخهوه!

ئاليووشا گوتي: «بهلام ههرچونيك بي، ئەمه شتيكي باشه.»

له بهر ئەوهی بو لهدهستدانی خودا بهداخهوه؟ براكه م ئەمه كيميايه، كيميايه! جه نابی راهيب، چارهيه كي ترمان نيه؛ دهبي بو كيميا ريگه خوشكهين. راكييتنيش خودای خوشناوێ. پهككو! ههر ئەویش نيه خوشی ناوێ، ئەوه دهردی ههموومانه! بهلام دهيشارينهوه. درو دهكهن، خوێ پيوه رادهنين. ليم پرسیی: «ئەو له نووسراوهكانتدا دهگونجینی؟» گوتي: «چاكه، ئەگەر ئەو كاره بكه م، ناهيلن بلاو بيهتهوه.» پيکهني. پرسيم: «ئەي مروقهكان چيان به سهر دێ؟ بهبي خودا و ژيانی تاههتايی چدهكهن؟ ئەو كاته ئيتهر ههموو شتيك ئازاد دهبي، ههركارێك پييان خوشبي دهتوانن بيكه ن؟» به پيکهينهوه گوتي: «بو نه ته دهزانی؟ مروقي وريا دهتوانی ههركارێكي پي خوشه بيكا. مروقي وريا دهزانی چبكا، بهلام تو به و تاوانی پياوكوژييه ريگايهكت گرتوته بهر كه ئاكامهكهی باش نيه و دهبي له نيو بهنديخانهدا برزيی.» بهرهوړوو ئەوهی پيگوتم! دهلي بهرازه! ئەو جوړه مروقانه ههر به شق وهدر دهنيم، بهلام ئيستا گوێيان لیدهگرم. زوريشی قسهی ماقوولانه له دلدا بوو. باش دهنووس. ههوتووی پيشوو يهكي له وتارهكاني خوێ بو خويندمهوه. سي ديڤم لي يادداشت كرد. سهبركه، ئيستا بو دهنووسمهوه، ئەوه تا.

ميتيا گوتي كاغهزی به پهله له گيرفانی دهرهينا و خويندیهوه: «بو حهل كردنی ئەو مهسهلهيه بهر له ههموو شتيك پيوسته، كهسايهتي خوت به پيچهوانه ی چالاكويهكاني خوت وهكار خه. تو سهرت لهوه دهردهچی؟» ئاليووشا گوتي: «نا.» چاوی له ميتيا بری و بهوردی گوێی له قسهكاني پارگرت.

منيش سهرم ليی دهرناچی. قسهكاني ليی و ته مومژاوييه، بهلام زور ژيرانهيه. دهلي: «ئيستا ههمووان وا دهنووسن. له ژير كاريگهري ژينگه دان.»

ئەوان لە ژینگەى خۆيان دەترسن. ئەو هېچووپوچە شيعریش دەنوو سى. شيعرەىكى لە پەسنى پەلەپووزى مادام خۆخلاقودا ھۆنيوئەتەو. ھە، ھە، ھە! ئاليووشا گوتى: «نەقلەكەيم بىستوو.»
 - بەراستتە؟ گوتت لە شيعرەكەش بوو؟
 - نا.

- لەلاى منە. ئەوئەتا. بۆتى دەخوينمەو. خەبەرت نىيە - پىمنەگوتى - ئەم شيعرە نەقلىكى ھەيە. پاكيتىن مەوفاىكى هېچووپوچە! سى ھەتوو لەمەوئەر دەستى كرد بە بوغزاندىن و سەرخستتە سەرم. «تو وەك مەوفاىكى گەمژە، بۆ سى ھەزار پۆبل خۆت تووشى ژانەسەر كردوو، بەلام من دەمەوئە ھەزار و پىنجسەد پۆبل وەگىر خەم و لەگەل بىئەژنىك زەماوئەند بکەم و خانووبەرەيەك لە پەرزبۆرگ بکرم.» پىيگوتەم دەيەوئە مادام خۆخلاقوف ساز كا. ئەم خاتوونە بە جىللى زۆر پەنئەقل نەبوو. ئىستاش كە چل سالى تەمەنە لەوئەش بوو. پاكيتىن گوتى: «بەلام ئەو ژنىكى دلتەر و پووبازاپىيە. ھەربۆيە لىم پروونە سازيدەكەم. كاتىك زەماوئەندم لەگەل كرد، دەيىم بۆ پەرزبۆرگ و لەوئە پۆژنامەيەك وەپيدەخەم.» ئەو ھەتيوئە تۆلازە وەك ھەيوانىكى دزىو و ھەوسباز دەمى ئاوى دەكرد. نەك بۆ ئەو بىئەژنە، بەلكو بۆ ھەزار و پىنجسەد پۆبلەكە. كارىكىشى كرد بپوا بە قسەكانى بکەم. ھەموو پوژى دى بۆ سەردانم. دەيگوت: «ژنە خەريكە دىتە سەرپى.» گويىزى بە كلكى دەشكاند. پاشانىش، لەپەر لە مالاكە و دەدەريان نا، ئافەرىن بۆ پىرخوتىن، كە دەستپىشخەريى كردوو! ئەگەر بۆم بلوايە ئەو پىريژنە خەرفاوەم لەبەر ئەو كارەى ماچدەكرد. ئەويش ئەم شيعرە قۆرەى ھۆنيوئە. دەيگوت: «يەكەم جارە دەستم بە نووسىنى شيعرە كردوو. ھەر لەبەر ئەوئەشە دلى لىدەستىنم، كەوايە ئەو شيعرەم بەقەستى خىر و چاكەكارى نووسىو. ھەركاتى دەستم بە مال و سامانى ئەو پىريژنە خەرفاوە پاكەيشت، دەتوانم خەمەتيكى باش بە كۆمەلگا بکەم.» ئەوانە ھەركارىكى قۆريان لە دەستى، دەيكەن و دەلەين خەمەت بە كۆمەلگا دەكەين.

دهیگوت: «هەرچۆنیک بێ له شیعی پووشکین هەر چاکتره، چونکه تهنا ته لهو شیعه شهدا پاریزگاریم له پهژاره ی کۆمه لایه تی کردووه.» مه بهستی سه باره ت به پووشکین روونه و به ته وای تییده گهم. ئه گهرچی ئه و به راستی مرقفیکی هه ست ناسک و ره وانییژه به لام ته نیا سه باره ت به لاق و به له کی ژنان دهینووسی. به لام راکی تین ئه وهنده ی پۆز به و شیعه وه لیده دا و لووتی هه لدینا به نو قه له نگ گوو به لووتی نه ده گه یشت! ئه و ناوه ی بو شیعه ره که ی خو ی دانابوو، ئه مه بوو: «بو ماریجه ی لاق ی وردیله ی ئه وینه که م» ئه مه ش ده قی ئه و شیعه ره قۆره ی نووسیویه تی:

ئو لاقه جوان و وردیله ی

نهرم و ناسکه و ماسیوه

دوکتوره کان پیچاویانه

سه د ده رمانیان تیساویوه

ئهی لاقی جوان وردیله ئه من خه می ئیوه م نییه

چونکه پووشکین گه لی شیعی له وه سف تا نا نووسیوه

ته نیا خه م بو میشکی دهخوم

چونکه زور وشک و بی ههسته و

قه ت سووتاوی ئه وینی خو ی نه ناسیوه

سهیره به ژان و ماسی لاقه وه

ئه قلی ئیجازه ی ئه شقی پی نادا

من دوعا ده که م له بو هه توانیک

پیکه وه لاق و میشکی شیف دا!

ئو به رازه، به رازیکی ته واه، به لام بێ شه ره فه، زوریش ناباره!

بیروکه یه کی پیشکه وتووشی له و شیعه ره دا هی ناوه. هه ته من کاتی که به شه پ

وه ده ری ناوه، ئیمان هه رده بووه! هی نه ده شی رق هه ستاوه که وتوته ددانه چیره!

ئاليووشا گوتى: «تۆلەي خوشى كىرۈتەۋە. سەبارەت بە مادام
خۇخلاكوڭ شىتېكى نووسىۋە.»

پاشان بە كورتى ئەۋبەتەي نىۋ رۇژنامەي دەنگۈي بۇ باسكىرد.
مىتيا بە مېۋمۇچى گوتى: «كارى ئەۋە، كارى خۇيەتەي! خۇيەتەي!
ئەۋبەتەش... دەزانم... شىتېكى پىر لە سووكايەتەش سەبارەت بە گرووشىكا
نووسىرابوو... ھەروھە سەبارەت بە كاتىاش... ئەھا!»
مىتيا بىئۇقۇرە بەنىۋ ژوورەكەدا دەگەپا.

ئاليووشا دۋاي چەن چىركە گوتى: «براكەم، ناتوانم زۇر لىرە بىمىنەۋە.
سەبەينى بۇ تۇ رۇژىكى سامناكە. چۈنكە خۇدا لە ھەقتا داۋەرى دەكا... تۇش
دەستىكىردۋە بە راۋىچكە كىردن و كەس نازانى باسى چى دەكەي...»
مىتيا بە گەرمى ھەلىدەيە: «تۇش ئىتر تىكتا. يانى دەلىي باسى ئەۋ سەگە
بۈگەنە بكەم؟ باسى ئەۋ قاتلە؟ زۇرمان باسكىردۋە. ئىتر نامەۋى لەۋە زىاتىر
باسى ئەۋ كۈرە بۈگەنەي لىزاۋتاي بۈگەنىۋ بكەم! خۇدا تەفر و تۈۋنەي دەكا،
ئەۋە رۇژەكەيە، دەبىنى چۈن لە نىۋ دەچى. وست!»
بە پەلە رۇيى بۇ لاي ئاليووشا باۋەشى پىدا كىرد و ماچىكىرد. خىراش
فرمىسك لە چاۋىدا قەتەس ما.

لەگەل ئەۋەي ھەستى بە سەربەرزى دەكىرد گوتى: «پاكىتىن لەۋە ناگا.
بەلام تۇ تىدەگەي. ھەر لەبەر ئەۋەش تامەزىۋى دىدارت بووم. زۇر قىسەم
پىيە كە دەمۋىست پىتېبلىم، لىرە، لە چۈرچىۋەي ئەم دىۋارە رەقۋتەقاندە،
ھىشتا سەبارەت بە شىتېكى گرېنگ نەدۋاوم؛ ۋادىارە ئەۋ ساتەش ھىچكات
نايە. ئىستا ئىتر ناتوانم سەبىر بكەم. دەبى كۈلۈكۈي دىل ھەلپىژم. براكەم، لەم
دوۋمانگەي رابىردۋودا كەسىكى نويم لەناخى خۇمدا دىتۈتەۋە. مۇۋىنىكى تازە
لەناخىدا سەرى ھەلداۋە. لەناخىدا خۇي شارىدېۋە و ئەگەر بە ھۇي ئەۋ بەلا
ئاسمانىيەۋە نەبۋايە، قەت خۇي نەدەنۋاند. دەترسم! چىش با بىستىسال لە
كانگاكندا رابىۋىژم و بە كۈتك بەرد بشكىنم! ترسم لەۋە ھەر نىيە - ئىستا لە
شىتېكى دىكە دەترسم: لەۋە دەترسم ئەم مۇۋە نوپىيە بەجىم بىلى. تەنەت

لهوئ، لهو كانگايه، له ژيړ عهرزدا، له وانه يه له نيو سينگي قاتليكي ديكه ي
 هاوړيږمدا، دليكي پرخوړپه و كوته كوت بدوژمه وه و له گهلي بېمه برادر،
 چونكه تهنانه ت له ویش پياو ده توانی بژی و ئازار بكیشی و دلی پر له
 خوشه ویستی بی. پياو ده توانی له نيو سنگی ئه و تاوانبارده دليكي بهردين
 راپله کينی و زیندووی کاته وه، پياو ده توانی سالانيکی زور خزمه تی پيكا و
 له کوتاييشا له و چاله تاريخه دا، رڅيكي مهن، بوونه وهریكي خاوه ن هه ست
 و ئازارکيش، دهره ينی. پياو له وانه يه فريشته يه ك په روه رده كا، قاره مانیک
 زیندوو کاته وه و رڅيكي نويی به بهر دا کاته وه! ئه و جوړه مروقانه ش
 زوروزه وهندن، سه دان كه سن، هه مووشمان بهرپرسی ئه وانين. ئه ی له و
 کاته دا بو خه ونم به و «منداله به سته زمانه» وه دی؟ ئه و منداله به سته زمانه بو
 ده گريا؟» له و ساته دا ئه وه بو من نيشانه يه ك بوو. من له بهر خاتری ئه و
 منداله به سته زمانه ده چم. چونكه هه موومان بهرپرسی يه كترين. بهرپرسی
 هه موو منداله به سته زمانه كان، چونكه مندالی گه وره و هه روه ها مندالی
 چكوله ش هه ن. هه مووشيان به سته زمانن. من له بهر خاتری هه مووان ده پوم،
 چونكه ده بی كه سيك له بهر خاتری هه مووان بړوا. من باوكمانم نه كوشتووه،
 به لام ده بی بړوم بو سيبيريا. ئه و تاوانه ش وه ئه ستو ده گرم. ليړه ئه وه م بو
 ده ركه وتووه، ليړه، له نيو ئه م ديواره ره قوته قانه دا. زوركه س، سه دان كه سی
 كوتك به ده ست، له ژيړ زه ويدا هه ن، له نيو ئه و كانگايه دا. ئاخ، ئه ری، زه نجير
 و سندم له لاقمان ده خه ن و ئازادی نابنين، به لام ئه و كاته، له نيو ئه و هه موو
 خه فته و په ژاريه دا، ديسان شادانه هه لده ستينه وه، چونكه مروق به بی شادی
 هه لئاكا، خوداش نابی له ويدا بوونی هه بی، چونكه شادی و خوشی خودا
 دهيدا: ئه وه ش، ئيمتيازيكي گه وره يه و ئه و داوييه تی. ئاخ، مروق و اچاكه
 نوقمی نويژ و تاعه ت بی! پياو له و ژيړ زه وييه دا به بی خودا چون هه لباكا؟
 راكيئين درو ده كا! ئه گهر ئه وان خودا له سه ر زه وی راو نين، ئيمه له و ژيړ
 زه وييه دا دالده ی ده ده ين. مروقی ئازاد زياتر پيویستی به خودايه. ئه و كاته

ئىمە مەۋقەگەلى ژىر زەۋى گۇرانىيەكى خەماۋى بۇ خۇدا دەلىين كە شادى لە دەستى ئەۋدايە. سلاۋ لە خۇدا و شادىيەكەى! ئىمە خۇدا خۆشەۋىستىن!
مىتيا ھەروا كە شىتانه دەۋا و يەك پىشۋ قسەيدەكرد، خەرىك بوو ھەناسەى سوار دەبوو. پەنگى سىي ھەلگەپابوو، لىۋى دەلەرزى و فرمىسك بە ۋومەتيدا ھاتە خوارى.

دىسان دەستىپىكردەۋە: «ئەرى، ژيان بىيەيە، تەنانتە ژيان لە ژىر زەۋىشدا ھەيە. ئالكسى، باۋەر ناكەى ئىستا چەندم ژيان بەلاۋە شىرىنە، لە نىۋ ئەۋ دىۋارە پەقۋتەقاندە چ تامەزۋىيەك بۇ ژيان و تىگەشتن لە ناخم ھەلدەقولى. پاكىتىن لەۋە تىناگا؛ بە ئاۋاتەۋەيە مالىك دروستكا و ژوورەكانى بدا بە كرى. بەلام بۇ دىتنى تۆ ەجمانم نەبوو، خۇدا خۇدام بوو زوۋ بىي. بۇ پىتۋايە پەنج چىيە؟ من لىي ناترسم، تەنانتە ئەگەر بىكۇتايىش بى، ئىستا ئىتر لىيناترسم. پىشتەر لىيدەترسام. دەزانى لەۋانەيە لە كاتى دادگايى و لىپرسىنەۋەدا ۋەلام نەدەمەۋە... ئىستاش دەلىي ئەۋ تۋانايە لەخۇما شك دەبەم و پىمۋايە دەتۋانم ھەموو شتىك تاملېكەم، ھەر ئازار و پەنجىك بى، تەنبا بۇ ئەۋەى بىتۋانم بە خۇمى بسەلمىنم و دوۋپاتى كەمەۋە كە «زىندووم». لە نىۋ ھەزاران ئازاردا زىندووم! خۆر دەبىنم، ئەگەر نەشىبىنم، دەزانم ھەيە. ھەر ئەۋ تىگەيشتەش ناخم لىۋرپىژ دەكا لە ژيان. ئالىۋوشا، فرىشتەكەم، تەۋاۋى ئەۋ فەلسەفانە دەبنە ھۋى مەرگم. بەزىاد نەبن! ئىۋانى بىرام...»

ئالىۋوشا قسەكەى پىپىرى: «سەبارەت بە ئىۋانى بىرام چى دەزانى؟» بەلام مىتيا گوپى نەدايە.

- بىروانە، من پىشتەر پىزەيەكم گومان و دىۋونكى نەبوو، بەلام ھەموۋى لەناخمدا خۇى ھەشار دابوو. پەنگە بەھۋى بىئاگايى لە ھەلچۈۋنى ئەۋ بىرۋەكانەى ناخم بوۋى، كە شەپابم دەخواردەۋە و رقم ھەلدەستا و شەپم دەكرد. بۇ ئەۋە بوو كە ئەم بىرۋەكانە لەناخمدا بىخىكىنم، بىدەنگى بكەم و نەھىلم سەرھەلدا. ئىۋان ۋەك پاكىتىن نىيە، خاۋەن ئەندىشەيە. ئەۋەى ئازارم

دهدا خودايه. ئه وه ته نيا شتيكه كه ئازارم دهدا. ئه گهر ئه و بووني نه بئ چي؟
 ئه گهر قسه كه ي راکيتين راست بي چي - كه خودا داتاشراوي زهيني مروقه؟
 كه وايه ئه گهر بووني نه بي، مروف ده بيته سهرداري زهوي. سهرداري عهرز و
 ئاسمانان. مه حشره به راستي. به لام مروف بي بووني خودا چون ده تواني
 باشي؟ باسه كه مان له سهر ئه وه يه. هه ميشه ده گه پيمه وه سهر ئه و پرسياړه.
 چونكه ئه و كاته مروف ده بي كي خوشبوئ؟ شوكرانه بژيري كي بي.
 گوراني خوي بو كي بلئ؟ راکيتين پيده كهنئ. راکيتين ده لي مروف ده تواني
 ئه گهر خوداش نه بي، مروفي خوش بوئ. گه مژديه كي بلقنه ده تواني
 بيروباوه پيكي ئاوي هه بي. سهرم لني دهرناچئ. ژيان به لاي راکيتينه وه زور
 سانايه. «وا چاكه سهارهت به پهره پيداني مافي كومه لايه تي و مه ده ني، يان
 ههرزان راگرتني نرخي گوشت، بيركه يه وه. به و كاره ده تواني عه شقي خوت
 دهره ق به مروفايه تي ساده و ساكارت له فله سه فه ده بري.» له ولا مي دا
 گوتم: «به لام تو، به بي خودا، ئه گهر باشي بزاني، زور ويده چي نرخي گوشت
 به رييه سهرئ و به ههر كوپكيك روليك پيدا كه ي.» رقي هه ستا. به لام
 ئالكسي ده زاني چاكي و گه وره يي چيه؟ وه لام ي ئه وه م پيده وه. چاكه بو من
 شتيكه و بو كه سيكي چيني شتيكي تره. كه وايه چاكه بو ههر كه س پيوه ندي
 به خويه وه هه يه. وايه يان نا؟ پرسياړيكي مه ترسي داره! پيكه نينت پيم نه يه گهر
 بلئم ئه و پرسياړه دوو شه و نه يه يشتووه خه و بچيته چاوم. ئيستا ته نيا له
 خوم ده پرسم چون خه لك ي ده توانن بژين و فكريشي لينه كه نه وه؟
 قوره ده ماخي! ئيوان ئيماني به خودا نيه، به لام خاوه ن بير و ئه نديشه يه. من
 له وه ناگه م. به لام زماني ناگه ريئ. پيموايه فهرماسونه. ليم پرس ي، به لام
 وه لام ي نه دامه وه. ده مويست له سهرچاوه كاني روحي تيراو بم - له ئه لفه وه
 نه هاته بي. به لام جاريك وشه يه كي دركاند.

ئاليووشا به په له قسه كه ي وه رگرت: «گوتي چي؟»

- پيمگوت: «كه وايه ئه گهر ئاوبئ، بو هيچ شتيك به رگيره وه نيه و
 ئازاده؟» ناوچاوي تيكنه و گوتي: «باوه گيانمان، فيودورپاولوويچ، ده تگوت

به‌رازه، به‌لام ئه‌ندیشه‌کانی راسته.» هه‌ر ئه‌وه‌ی گوت. له‌وه زیاتر هیچی نه‌گوت. قسه‌ی ئه‌و پله‌یه‌ک له قسه‌ی راکیتین چاکتر بوو. ئالیووشا به له‌بزیکی تاله‌وه گوتی: «راست ده‌که‌ی، که‌نگی هات بۆ سه‌ردانت؟»

- باشه بۆ دوایی، ئیستا ده‌بی شتیکی دیکه بکه‌ین. سه‌باره‌ت به ئیوان پیشتر هیچم پێ‌نه‌گوتووی. هه‌لیده‌گرم بۆ دوایی. کاتیک کارم لی‌ره ته‌واو بوو و دادگایی کردنم کوتایی هات، ئه‌و کاته بۆت باسده‌که‌م. هه‌موو شتیکت مووبه‌موو بۆ باسده‌که‌م. کاریکی گه‌وره‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه... تۆش ده‌بیته داوه‌ری من، به‌لام ئیستا قسه‌ی لی‌مه‌که؛ بی‌ده‌نگ به. تۆ باسی سه‌به‌ینی ده‌که‌ی، باسی دادگایی کردن. به‌لام برۆا ده‌که‌ی له‌و باره‌وه هیچ نازانم. له‌گه‌ل پارێزه‌ره‌که‌ت قسه‌ت کردووه؟

پارێزه‌ر به‌کاری چی دی؟ مووبه‌موو هه‌موو شتیکم بۆ گیرایه‌وه. ئه‌و پیاویکی زیره‌ک و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌ئه‌ده‌به - خۆی بی‌رناردیکه! به‌لام باوه‌ر به قسه‌کانم ناکا. باوه‌ر به یه‌ک قسه‌شم ناکا، بیری لی‌یکه‌وه، پێ‌یوايه ئه‌و کاره کاری من بووه. لی‌م پوونه. لی‌م پرسی: «بۆ هاتووی به‌ره‌فانیم لی‌ده‌که‌ی؟» له‌شیان دا‌پ‌زئ! دوکتۆر ی‌ک‌یش‌یان هیناوه، ده‌یان‌ه‌وئ بی‌سه‌لم‌ینن که من شیتم. ئه‌مه ئیتر له من ناوه‌شیته‌وه! کاترینا ئیوانا، به هه‌ر کلۆجیک بی ده‌یه‌ه‌وئ «ئه‌رک»ی خۆی هه‌تا ئاخر به‌جی بینئ! میتیا به توو‌په‌یی بزهی هاتی. «پشیله! بوونه‌وه‌ریکی گیان سه‌خته! ده‌زانئ له ماکرویه تاریفم کردووه و گوتومه ژنیکی «ر‌ق‌ئه‌ستوور»ه. ئه‌وه‌یان دوو‌پا‌ت‌کر‌ده‌وه. ئه‌رئ، وه‌ک خیز و خۆل راسته‌قینه‌ ده‌ر‌که‌وتووه و هه‌مووشی به زه‌رده‌ی منه. گریگۆری ئه‌وه له سه‌ر قسه‌ی خۆی سووره و به ئامان و زامان پاشگه‌ز نابیته‌وه. پیاویکی خراپ نییه، به‌لام گه‌وجه. زۆر مرو‌ف‌ئ‌ی باش هه‌ن، به‌لام گه‌وجن: راکیتین بیرو‌پ‌ای وایه. گریگۆری دو‌ژ‌منی منه. هیندی مرو‌ف‌ئ‌یش هه‌ن دو‌ژ‌منی پیاو بن زۆر باشت‌ره. مه‌به‌ستم کاترینا ئیوانایه. ده‌ترسم، زۆر ده‌ترسم ب‌ل‌ئ‌ی دوای وه‌ر‌گرتنی ئه‌و چوار‌ه‌زار و پینج‌سه‌د ر‌ۆ‌بله‌ خۆی خست‌وو‌ه به سه‌ر

كه وشه كانمدا. له خوږدووږيې ئه وم ناوئ؛ ئه وان له كاتى دادگايى كردندا
 ئاږووم ده بهن. نازانم چوڼ ده توانم تاقت بښم. ئاليووشا بچو بو لاي و پښى
 بلئ له دادگا باسى ئه و مه سه له يه نه كا، ناتوانى بچى؟ قه يناكه ليئى گهړئ،
 گرڼگ نښه! به جوړيک له كوډل خو مى ده كه مه وه. دلسوزيى بو ناكه م. كارى
 خو يه تى هه رچى به سه رى بى هه قى خو يه تى. ئالكسى، منيش دانامښم و
 به سه رها تى خو م ده گڼر مه وه.» ديسان بزه يه كى تالئ هاتئ. له پر به ده نكيكى
 گرياناوئ گوتئ: «به لام، به لام گرووشنكا، گرووشنكا! خودايه گيان! بو ده بى
 ئه و ئازاره تامله كم؟ گرووشنكا ده مكوژئ، خه م و خه يالئ ئه و ده مكوژئ،
 ده مكوژئ، تاويك له مه وه بر ليړه بوو...»

– بوئ گڼر مه وه، وا دياره ئه مړو زوړت ديق كرډو ته دلبي ه وه.
 – ده زانم، نه حله ت له و ئه خلاقه ي من! دلپيسى وائى لئ كردم. زوړ
 به داخه وه م. كاتيک روښت ماچمكرد، به لام داواى ليټوردم ليټه كرد.

ئاليووشا پرسى: «بو؟»

ميتيا به حاله تيكي شادانه وه قاقاى كښا.

– كورئ چاك، ياخودا قه ت به هوئ هه له يه كه وه داواى ليټوردم له و ژنه
 نه كه ي كه خوشته دوى. به تاييه ت له كه سيك كه خوشته دوى، جا هه رچه نده
 هه له كه گه وره ش بى. چونكه ژن ته نيا شه يتان سه رى له مه كرى ژن
 ده رده چئ: به و حاله شه وه سه باره ت به ئه وان هيچ نازانم. جا وه ره به ژنيك
 بيسه لمينه كه هه له ي كردووه، بلئ «زوړ به داخه وم، بمبووره،» جا ئه و كاته
 بزانه چوڼ ده كه وييه به ر په هيله ي ته شه ر و تانوت! ئيتر ئه گه ر خوداش بيته
 تكا ليت نابووړئ و وات ليده كا به عه رزدا بچييه خوارئ. شتئ وا ديني ته گوړئ
 هيشتا پرووى نه داوه، ته واواى هه لسو كه وت و ئاكارى رابردووت وه بير
 ديني ته وه. هيچ شتيكى له بير ناچئ، به كه يفى خوئ شاخ و بالئ پيده دا،
 كاتيكي ش ليت خو ش ده بى كه ته واواى داخ و كولو كوئ خوئ هه لپشت بى.
 ته نانه ت كامه ژن پيتوايه له هه مووان چاكتره و بيوينه يه، هه روايه. ئه وى
 خه تايه ده يخاته ئه ستوت و ده سته چه وره كه ي خو يت پئ ده سپرئ. باوه ر بكه

هه رکامیان دهستیان بروا هه به زیندوویی پستی سهرت داده مالن. هه مووشیان وان ئه و فریشتانه ی که وای بی ئه وان ناتوانین بژیین! کوپی چاک با بۆت له بنی کووله که که بدهم، هه موو پیاویکی ئابروومه ند ده بی ژیرچه پۆکه و گوپراهی لی ژنیک بی. من له سهر ئه و باوه رم - باوه ریش نا، هه ست و دلم وام پیده لئین. پیاو ده بی جوامیر بی، ئه وهش بۆ پیاو زۆر عه یب نییه تا ئه ورا دهیه مردووی ژن بی! به لکو زۆر کاریکی باشیشه. بۆ قاره مانیکیش، ته نانه ت بۆ پیاویکی وه ک قه یسه ریش عه یب نییه! به لام ئه وهشت له بیر نه چی قه ت له بهر خاتری شتیکی هیچ داوی لیبور دن له ژن مه که، ئه و ئامۆزگارییه ش وه ک دیارییه ک له برای خۆت وه رگره، چونکه من مار پیوهیداوم و ژنان تووشی پۆژه په شییان کردووم. ئه وه له گوئ بگره و له بیرت نه چی. نا، ده بی، به شیوهیه ک دلخۆشیی گرووشنکا دهمه وه، به لام داوی لیبور دنی لینه که م. ده پیه رستم ئالکسی، ده پیه رستم. به لام تیناگا. ئیستاش پییویه به ته وای خۆشم ناوی. ئازارم ده دا، به ئه شقی خوی ئازارم ده دا. پیشترو وانه بوو! له رابردوودا ته نیا به دۆزه خی له شی نه رم ونۆلی ئازاری ده دام، به لام ئیستا پۆخی تیکه ل پۆحم کردووه و به هوئی ئه وه وه خۆم به پیاو ده زانم. پییویه من و ئه و ببینه ژن و میرد؟ ئه گه ر به و ئاواته م نه گه م و شوو به که سیک دیکه بکا، دلنیا م داخ و ئیره یی دهمکووژئی. هه ر پۆژه ی خه یالیک هه لمده چۆقینی... سه باره ت به من ده لئی چی؟

ئالیووشا قسه کانی گرووشنکای مووبه موو بۆ گپراهیه وه. میتیا گوئی راگرتبوو، داوی لی کرد قسه کانی دووپات کاته وه، خۆشحالیشی ده نواند.

- که وایه له ده ست ئه و دلپییی و ئیره ییه ی من قه لس نییه؟ ئه وه یه ژن! «خۆم دلکی بوغزاویم هه یه، بوغز له زگم!» ئاخ، ئاشقی ئه و دل په رق و بوغزاویانه م، وادیاره بۆم تاملناکری که سیک ئیره ییم پی به ری. ناتوانم تاملی بکه م. ئیمه به کیشه دین. به لام خۆشم ده وی، له راده به ده ریش خۆشم ده وی. بلئی ئیزنمان بده ن ببینه ژن و میرد؟ بلئی بیلن تاوانباران ژن بینن؟ پرسیاره که م ئه مه یه. ئاخه ر بی ئه و ناتوانم بژیم...

میتیا به مپوموچی به نیو ژووره که دا ده گه را. هه وا تاریک داهاتبوو. له ناکاو خه م دایگرت.

- که وایه ده لی رازی که گوړی دایه؟ پنیوایه پیلانیکم بو دارشتووه و کاتیاش دهستی تیدایه. نا گرووشنکا خوشه ویسته که م، وانییه. تو به و ئاکاره ژنانه و که و جانه یه ته وه تووشی هه له بووی. دهی ئالیووشا گیان به سهرهاتی ئیمه ئاوايه! قیروسیا، رازی خو مانت بو به یانده که م.

میتیا چاوئیکی له ده و روبه ری خو ی کرد، به په له روئی بو لای ئالیووشا که به ره و پرووی راوه ستابوو. به شیوه یه کی رازاوی ده ستیکرد به سرته سرت. ئه گه رچی له راستیدا هیچکس گوئی له ده نگیان نه بوو: دیره وان له سووچیک و دهنه وزی دها و ده نگیان به گوئی هیچ ئیشکچی و دیره وانیک نه ده گیشته.

- رازه که ی خو مانت بو ده درکینم. ده مویست دواتر پیتبلیم، چونکه ناتوانم به بی تو سه بارهت به شتیک بریار بدهم. تو دین و دنیای منی. ئه گه رچی ده لیم ئیوان له ئیمه زیاتره، به لام تو فریشته ی منی. بریاری تو بو من زور گرینگه. بو من تو زور له ئیوان زیاتری. مه سه له ی ویزدان له گوړیدایه، مه سه له ی ویزدان، دها ئه م رازه ئه وه نده گرینگه که خو م ناتوانم حه ل و فسه لی که م: بویه ش وه دوام خستووه بو ئه وه ی بتوانم له گه ل تو قسه بکه م. به لام ئیستا زووه بو بریاردان، چونکه ده بی چاوه پروانی حوکی دادگا بین. هه رکاتیک حوکه که یان ده رکرد، سه بارهت به چاره نووسم بریار بده. ئیستا بریار مه ده. ئیستا رازه که مت بو ده درکینم. ته نیا کاکلی باب ته که ت بو باس ده که م و توش له ئه لفه وه نایه بی. بی ئه وه ی پرسیاریک بکه ی و له جیی خوت بجوولی. باشه؟ به لام خودایه گیان، له گه ل ئه و چاوانه ت بلیم چی؟ قسه ش نه که ی، ده ترسم چاوانت بریاره که تم بو بدرکینن، په ککو چه ند ده ترسم! ئالیووشا گوئی بگره! ئیوان پیشنیاری پیکردم له به ندیخانه راکه م. ئیتر ورده کارییه کانیت بو باسناکه م: بیرمان له هه موو باریکی کردو ته وه: ده توانین هه مووی به باشی به ریوه به رین. جار و ست به، بریار مه ده، ده مه وه ی له گه ل گرووشنکا برؤم بو ئه مریکا. ده زانی من به بی گرووشنکا

ناتوانم بژیم! ئەگەر ئیزنی پێنەدەن بە دوامدا بێ بۆ سیبیریا چبکەم؟ بلی بێلن تاوانباران ژن بێنن؟ ئیوان پێیوايه ناهێلن. لەوێ بەبێ گرووشنکا لەو ژێرەرزەدا بە کوتکیکەوێ چبکەم؟ لەوانەیه بەو کوتکە سەری خۆم پانکەمەو! لە لایەکی دیکەوێ وێژدانم؟ لەبەر ئازار دەمویست لە زیندان هەلیم. نیشانەیکە هاتوو، من ئەو نیشانەیه پەتدەکەمەو. پێگایەکم بۆ دەربازبوون لەبەردەم دایە، بەلام پشیتی تێدەکەم. ئیوان دەلی لە ئەمریکا «ویستە باشەکان» زیاتر گرینگی پێدەدری تاکو مانەو لەو ژێر زەوییه. بەلام گۆرانییه بن عەرزێلە کەمان چیی بەسەردی؟ ئەمریکا چییە؟ ئەمریکا دیسان لەخۆبایی بوون و لووتبەرزیه! پێموايه ئەمریکا پێشە لە فروفیل. من لە چنگی دژواری هەلدەهاتم! با پیت بلیم، تۆ دەزانی ئالکسی، چونکە تۆ تەنیا کەسیکی لەو دەگە. هیچکەسی دیکە نازانی. ئەوێ سەبارەت بەو گۆرانییه بۆ تۆم باسکردوو، بۆ هەرکەسی دیکە باسکەم بە شیت و گەوجم دەزانی. لەوانەیه بلی لەونم لێگۆراوێ و سەفی بووم. بەلام نە گەوجم و نە لەونم لێگۆراوێ. ئیوانیش رازی ئەو گۆرانییه دەزانی، دەزانی بەلام وەلام ناداتەو. بێدەنگە. ئیمانی بەو گۆرانییه هەیه. قسە مەکە، زمانت نەگەرێ، تێدەگەم چۆن چاوە لێدەکە! تۆ بێارتداو. بێرێار مەدە، واز لە من بێنە! بەبێ گرووشنکا ناتوانم بژیم. هەتا دواي دادگایی کردنەکەم سەبر کە.

میتیا بێ ئەوێ پاش و پێشی قسەکانی خۆی بزانی، کوتایی پێهنا. بە هەردوو دەستی شانی ئالیووشای گرت و چاوە سوور و بێ ئوقرەکانی لە براکە ی بێ. بە دەنگیکی پێ پارانەوێ بۆ جاری سیهەم دووپاتی کردەو: «ئیزنی ژن هینان بە تاوانباران نادەن، دەیدەن؟»

ئالیووشا بەو پەری سەرسوورمانەوێ گویی راکرت و بە جاری کەوتە ژێر کاریگەری و گوتی:

- پێمبلی بزانی ئەوێ بیروپای کی بوو؟ یانی ئیوان ئاوا لە سەر ئەوێ سوورە؟

- بیروپای ئه‌و بوو، بیروپای ئه‌و بوو سووریش بوو له‌سه‌ری. سه‌ره‌تا نه‌ده‌هات بۆ سه‌ردانم، به‌لام هه‌وتووی رابردوو له‌ناکاو هات و خیرا بیروپای خۆی ده‌ربړی، چه‌نده‌ش له‌سه‌ری سووره. پرسیارم لیتاکا، به‌لکو فه‌رمانم پێ‌ده‌دا. گومانی تیدا نییه‌ که فه‌رمانه‌که‌ی به‌پێوه‌ ده‌بم، ئه‌گه‌رچی سفره‌ی دلم وه‌ک بۆ تۆم کرده‌وه بۆ ئه‌ویشم کرده‌وه، سه‌باره‌ت به‌و گۆرانییه‌ش له‌گه‌ڵی دوام. گوتی جی‌به‌جیی ده‌کا و له‌بنج‌وبناوانی ده‌کۆلیته‌وه. به‌لام ئه‌وه‌ هه‌لده‌گرین بۆ دوا‌ی. وه‌ک چنگنه‌ پێوه‌ی نووساوه. هه‌مووشی له‌سه‌ر پارویه: ده‌هزار رۆبل بۆ هه‌لاتن و بیسته‌هزاریش بۆ خه‌رجی رپی ئه‌مریکا. ده‌لی ده‌توانین به‌ ده‌هزار رۆبل پیلانی هه‌لاتنیک‌ی سه‌رکه‌وتوانه‌ دا‌پێژین.

ئالیووشا دیسان پرسیی: «پیشی گوتی به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک لای من باسی ئه‌و پیلانه‌ نه‌که‌ی؟»

- به‌هیچ‌ک‌ه‌س نه‌لیم، ته‌نانه‌ت به‌تۆش. بێگومان ده‌ترسی تۆ وه‌ک هه‌یکه‌لی وێژدانم له‌هه‌مبه‌رمدا راوه‌ستی. پێمه‌لی بۆم باس کردووی. به‌هیچ له‌و‌نیک‌ پێینه‌لی.

ئالیووشا گوتی: «هه‌ق به‌تویه. دوا‌ی کۆتایی هاتنی دادگاییه‌که‌ ب‌پیاردان مه‌حاله‌. دوا‌ی دادگایی کردنه‌که‌ خۆت ب‌پیار ده‌ده‌ی. ئه‌و کاته‌ ئه‌و مرۆقه‌ تازه‌یه‌ له‌ده‌روونی خۆتا ده‌دۆزییه‌وه‌ و ئه‌و ب‌پیاره‌که‌ ده‌رده‌کا.»

میتیا به‌چه‌ربه‌یه‌که‌وه‌ گوتی: «مرۆقی تازه، له‌گه‌ڵ بێرناردیک‌ که‌ بێرناردییانه‌ ب‌پیار ده‌رده‌کا، چونکه‌ پێموایه‌ خۆشم ب‌بێرناردیکی قیزه‌ونم.»

- ئاخ‌ر براکه‌م، یانی هیچ هیواداریه‌کت نییه‌ لیت خۆشبن؟
میتیا به‌تووه‌بی شانی هه‌لته‌کانه‌ و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی سوور بووبۆوه‌ سه‌ری هه‌لینا و به‌په‌له‌ گوتی:

- ئالیووشای خۆشه‌ویست، کاتی ئه‌وه‌یه‌ ب‌رۆی. به‌رپرسی به‌ندیخانه‌ خه‌ریکه‌ له‌هه‌وشه‌وه‌ ده‌گورپنی. هه‌ر ئیستا دئ بۆ ئیره‌. کاتمان دره‌نگ کرد،

جوان نیه له کاتی خۆمان تێپه‌ڕی. زووکه باوه‌شم پێدا که و ماچم که. براگیان خاچم بکێشه، له‌به‌ر خاتری ئه‌و خاچه‌ی سه‌به‌ینی به‌ کۆلیدا ده‌ده‌م. یه‌کتریان له‌ ئامیز گرت و ده‌ستیانکرد به‌ ماچومووچ.

میتیا له‌ نا‌کاو گوتی: «ئێوان پێشنیاری هه‌لاتنم پێده‌کا، به‌لام بر‌وای وایه‌ ئه‌و کاره‌ کاری منه‌ و من باوکمانم کوشتوه‌.»

ئالیووشا پرسیی: «لێت پرسیه‌و بیر‌و‌پ‌رای چییه‌؟»

. نا، لێم نه‌پرسیوه‌. ده‌مویست لێبیرسم، به‌لام نه‌متوانی. زاتم نه‌کرد. به‌لام ئه‌وه‌م له‌ چاوانیدا خوێنده‌وه‌. چاکه‌ جارێ خ‌ودا حافیز!

جاریکی دیکه‌ش به‌ په‌له‌ یه‌کتریان رامووسی و ئالیووشا ده‌یویست بر‌واته‌ ده‌ری، میتیا دیسان ق‌اوی لێکرد: «به‌ره‌و‌پ‌رووم راوه‌سته‌! ئاوا!»

دیسانیش به‌ هه‌ردوو ده‌ست شانی ئالیووشای گرت. له‌ نا‌کاو په‌نگی په‌ری و سه‌پی هه‌لگه‌را، به‌جۆریک که‌ له‌و تاریکاییه‌ی دیوه‌که‌شدا به‌ جوانی دیار بوو. لێوی ده‌له‌رزی و چ‌اوی له‌ ئالیووشا بر‌ی. هیوا‌بر‌ا‌وانه‌ گوتی:

. ئالیووشا، ئه‌وه‌ی هه‌قیقه‌ته‌، وه‌ک له‌ هه‌مبه‌ر خ‌ودادا بی، پێمب‌لی. با بزاتم تۆش پێت‌وایه‌ من ئه‌و جینایه‌ته‌م کردوه‌؟ یانی تا ئێستا وات بیر‌کرد‌وته‌وه‌؟ راستیم پێب‌لی و در‌و مه‌که‌!

ده‌تگوت هه‌موو شتێک له‌ هه‌مبه‌ر ئالیووشادا ق‌وت بوونه‌ته‌وه‌ و خه‌نجه‌ر له‌ جه‌رگی را‌ده‌که‌ن.

به‌ دام‌اوی منجاندی: «وست! مه‌به‌ستت چییه‌؟»

میتیا دوو‌پاتی کرده‌وه‌: «راستیه‌که‌یم پێب‌لی، در‌و مه‌که‌!»

ده‌نگێکی له‌رزۆک له‌ گه‌رووی ئالیووشاوه‌ هاته‌ ده‌ری: «قه‌تم بیر لێنه‌کرد‌وته‌وه‌ و تۆ به‌ قاتل نازانم!» ده‌ستی راستی بۆ ئاسمان به‌رز کرده‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی خ‌ودا به‌ شایه‌د بگرێ.

میتیا زه‌رده‌یه‌کی گرت و به‌ نه‌رمی، وه‌ک ئه‌وه‌ی د‌وای بیه‌وشی هه‌ناسه‌یه‌ک هه‌لکێشی، گوتی: «سپاست ده‌که‌م! ئێستا ژیا‌نی نویت پێدامه‌وه‌. بر‌وا ده‌که‌ی، تا ئه‌م کاته‌ نه‌مه‌وه‌ی‌را لێت بپرسم، له‌ تۆ ده‌ترسام، ته‌نانه‌ت له‌

تۆش. چاکە، برۆ ئیترا! تین و گورپکی تازەت پیدام بۆ سبەینی. خودا خیرت
 وەرئ بیتی! چاکە، برۆ!» دوایین قسەشی ئەمە بوو: «ئیوانت خۆشبوی!»
 ئالیووشا بە گریانەوێ پۆیی بۆ دەری. ئەو بێمتەمانەییە میتیای ئەو شک و
 گومانە میتیای لەوێ هەبوو، خەم و هیواپراوی پۆحە ناشادەکە میتیای بۆ
 دەرخست. هەر خیراش خۆشەویستی و بەزەییەکی بی‌پایان سەرتاپای
 داگرت. ژانیکێ جەرگبڕیش لەناخیدا رەگی داگرتا. «ئیوانت خۆشبوی.» - لە
 ناکاو قسەکانی میتیای وەبیر هاتەوێ. ئەویش خەریکبوو دەچوو بۆ لای ئیوان.
 ئەو پۆژە بە ئاواتەوێ بوو چاوی پێی بکەوێ. چەندە دلەدوای میتیای بوو،
 بەو رادەییەش دلەدوای ئیوان. ئیستاش زۆر لەپیشوو زیاتر خەمبار و
 تامەزرۆی دیتنی ئیوان بوو.

کاری تۆ نەبوو، کاری تۆ نەبوو!

ئالیووشا، كاتىك بەرەولای ئیوان وەرپىكەوت، ناچار بوو بەلای مالى كاترینا ئیوانادا تىپەرئ. پەنجىرەكان رۈوناك بوون. لە ناكاو لە جىي خۆى راوہستا و بریاریدا بچىتە ژوورئ. ھەوتوویەك زیاتر بوو چاوی بە كاترینا ئیوانا نەكەوتبوو. بەلام ئىستا لەخۆرا لەلیدا كە دەبى ئیوان لەلای ئەوبى، بەتایبەت شەوى ئەو پۆژە سامناكە. لەدەرگای دا و تاھات لە پلىكانەكان وەسەرکەوئ، كە شۆقى كزى لەنتەرىك رۈوناكى كردبۆو و پیاویك خەرىك بوو پىندا دەھاتە خوارئ. كە نزیكبۆو ناسىیەو، ئیوانى براى بوو. دیار بوو لەلای كاترینا ئیوانا بوو.

ئىوان فىؤدۆرۈویچ بەشیوہیەكى ساردوسر گوتى: «ئەتۆى، گوتم بلىي كئ بئ؟ دەى من دەپۆم، خوداحافىز! دەچى بۆ لای ئەو؟»
- ئەرئ.

- بە قسەى من دەكەى مەچۆ. زۆر ناپەرھەتە تۆش بچى زیاتر تىكدەچئ، مەچۆ.

لەسەرەوہ دەرگاكە لە سەر رەقى پشت كرايەوہ و دەنگىك ھات:

- نا، نا! ئالكسى فىؤدۆرۈویچ، لەلای ئەو بووى؟

- ئەرئ، لەلای بووم.

- پەيامى بۆ نەناردووم؟ ئالیووشا وەرە سەرئ. ئىوان فىؤدۆرۈویچ تۆش

دەبى بگەرپىیەوہ. ھالى بووى؟

قسهكهى ئهوهنده قورس و فهزمان پیده رانه بوو، ئیوان فیودوروویچ دواى تاویک دوودلی، برپاریدا له گهڵ ئالیووشا برواته وه سه رى. له بهر خۆیه وه به توو په یی گوتى: «له پشست ده رگا که گو یی گرتبوو،» به لام ئالیووشا دهنگی ئیوانی نه بیست.

ئىوان فیودوروویچ، پۆیى بو ژوورى میوانداری و گوتى: «بمبووره که بالته کهم داناکه نم. نامه و ی دانیشم. ته نیا خوله کی که ده می نمه وه. کاترینا ئیوانا گوتى: «ئالکسی فیودوروویچ دانیشه،» به لام خۆی هه ر به پیوه بوو. له و ماوه یه دا گو رانیکی ئه وتو ی به سه ردا نه هاتبوو، به لام چاوه ره شه کانی نه خسییه کی تیدا ده دره وشایه وه. ئالیووشا دواتر وه بیرى هاته وه که له و کاته دا زۆرى پی جوان بووه.

- داواى لی کردی چیم پینلی؟

ئالیووشا راست چاوى له چاوى برى و گوتى: «ته نیا شتی که، ئه ویش ئه وه یه چاوپۆشی لی که ی، له وه ی (شه ژا و زمانى که وته ته ته له) «... له نیوانتان دایه... یانى ئه و رازه ی کاتى ئاشنایه تیتان... له و شاره... له دادگا باسى نه که ی.»

کاترینا ئیوانا به پیکه نینکی تاله وه گوتى: «ئه ها، ئه وه ی که له بهر خاترى پاره خۆم دا به سه ر که وشه کانید! بو، له بهر من ده ترس یان له بهر خۆی؟ داوام لی ده که چاوپۆشی بکه م. - له کی؟ له ئه و یان له خۆم؟ ئالکسی فیودوروویچ، پینلی بزائم!»

ئالیووشا، که هه ول ی ده دا له وته که ی تیگا، به وردی چاوى تیپرى و به ئارامی وه لامی دایه وه: «له توش و له خۆشى.»

کاترینا ئیوانا به شیوه یه کی تۆسنانه دهنگی هه لینا: «خۆش حال م ئه وه ده بیستم،» له ناکاویش سووره لگه را. پاشان وه که ئه وه ی هه ره شه بکا، گوتى: «ئالکسی فیودوروویچ، هیشتا من ناناسی. ته نانه ت خۆشم هیشتا خۆم ناناسم. ره نگه سه ینى دواى لی پرسینه وه به په رۆیه کی پیس کلکم بگرن و فری مده ن.»

ئاليووشا گوتى: «سادقانه شايه دى بدهى باشه، له وهش زياتر هيچ چاوه پروا نيههكى ديكه مان نيهه.»

كاترينا ئيوانا به ددانه چيره وه گوتى: «ژنان زور جار سادق نين. هر سه عاتيك له مه و بهر بيرم ده كرده وه كه ناويزم دهست له و پموزنه بدهم... هر ده لاي ده عبايه... به لام نا، هيشتا به مروقى ده زانم!» هر له و كاتدا كه به ره و ئيوان فيودورويچ پووى وهرده گير، وهك شيت و هار له ناكاو قيژاندى: «يانى كارى ئه و بووه! يا ئه و باوكتانى كوشتووه؟» ئاليووشا هر خيرا تيگه هيشت كه ئه و يش ئه و پرسىاره لى له ئيوان كردووه، رهنگه تاويك بهر له هاتنه ژوورى. ئه و يش نهك جاريك، به لكو سه د جار، هه موو جاريكيش له سه ر ئه و پرسىاره به كيشه هاتبون.

كاترينا ئيوانا هه روا كه پووى له ئيوان فيودورويچ بوو، له دريژهى قسه كانيدا گوتى: «دهمويست بچم بو سهردانى ئيسميردياكوف... تو قه ناعهتت پتهينام كه ديميتري فيودورويچ، فيودورپاولويچى كوشتووه. من بروام به قسه كه لى تو كرد!» ئيوان زهردهيه كى خه ماوى نيسته سه رليوى. ئاليووشا به و قسه يه هه لبه زيه وه. پتيوانه بوو تا ئه و رادهيه ليك نزيكن و موو به به ينياندا ناچى.

ئيوان باسه كه لى گورى: «باشه، ئيتر به سيكه ن. من ده روم. سبه ينى ديم.» خيرا وهرسووپا، له ژووره كه چووه ده رى و به پليكانه كاندا داگه را. كاترينا ئيوانا، به هه ردوو ده ستي شانى ئاليووشاى گرت و وهك ئه وه لى فه رمانى پتيبا به سرتيه كى عه جوولانه گوتى:

- برو به دوايدا! پتيبيگه وه! چاوى لى خافل مه كه! شيت بووه! بو نازانى وهك شيت و هارى لى هاتووه؟ تووشى تاوياو بووه: ياوى ميتشك. دوكتور گوتى: «برو. هه لى به دوايدا...»

ئاليووشا هه ستا سه رپى و به دواى ئيوان فيودورويچدا هه لات، كه په نجا هه نكاويك دوور كه وتبووه.

ئىوان تىگە يىشت كە ئاليوشا بەدوايدا رادەكا. خىرا ئاورى دايەو: «چت دەۋى؟ پىنگوتى خۆتم پىنگىيەنى، چونكە شىت بووم.» بە توورپەيش گوتى: «ھەموو ئەوانەم لەبەرە.»

ئاليوشا گوتى: «رەنگە بە ھەلە چووبى؛ بەلام ئەو دەۋى راستە كە دەلى نەخۆشى. ھەر ئىستا چاوم لە پوخسارت كرد. ئىوان زور تىكچوۋى، رەنگى مردووت لى نىشتوۋە.»

ئىوان بىئەو دەۋى راوھستى مى رپى گرت. ئاليوشاش وەدواى كەوت. ئىوان بە نەرمى و بى توورپە بوون، رووراست و كونچكاوانە پرسىي: «ئالكسى فيودورويچ، دەزانى مروڤ چون شىت دەبى؟»

- نا، نازانم. پىموايە شىتى چەندىن جۆرى ھەيە؟

- بلىي پياو خۆى بزانى خەرىكە شىت دەبى؟

ئاليوشا بە سەرسوورمانەو ۋەلامى دايەو: «پىموايە پياو ناتوانى لەو حالەدا بە جوانى خۆى ببىنى.»

ئىوان تۆزى مات بوو و لە ناكاو گوتى: «ئەگەر دەتەۋى لەگەل من بەرپىدا برۆى، تىكايە باسەكە بگۆرە.»

ئاليوشا شەرمناە گوتى: «ئاخ، لەبىرم نەبوو، نامەيەكم بۆ ھىناۋى،» نامەكەى لىزاي لە گىرفانى دەرھىنا و دايە دەستى ئىوان. لە ژىر دارتلىك راوھستابوون كە گولۆپىكى پىۋە ھەلكرابوو. ئىوان خىرا دەستىنوسەكەى ناسىيەو. بە بزەيەكى زىرەكانەو گوتى: «پەككو، لە دەست ئەو شەيتانە!» بىئەو پاكەتەكەش ھەلچىرئى، لەتوكوتى كرد و بلاۋى كەردەو. وردەكاغەزەكان با بردى.

ئىوان بە لەبىزىكى پرسووكايەتى گوتى: «پىموايە ھىشتا نەبۆتە شازدە سالان دەيەۋى خۆيمان بەسەردا بىرئى،» ديسان بە گوى شەقامەكەدا كەوتەپى.

ئاليوشا بەسەرسوورمانەو پرسىي: «مەبەستت چىيە لە "خۆيمان بەسەردا دەبى؟"»

- دتهوئ بزانى، راست ئو كارهى ژنانى بهستوكه دهيكهن.

ئاليووشا، خه مبارانه و تارادهيك توورپ دهنگى هه لينا: «چون دلت دى قسه ي وادهكه ي، ئيوان ئوه به راستته؟ ئو كچه منداله، چون تومت لهو منداله دهدي؟ نه خوشه؛ زوريش نه خوشه. ئو ویش خهريكه شيت دهبى... ناچار بووم نامهكه ي بيم بوټ... خودا خودام بوو شتيكت ليبيستم... به هيوابووم نه جاتى بدهي.»

- به هيواي من مهبه. ئه گهر ئو منداله، خو من پهره ستارى نيم. ئالكسى بيدهنگ به. واز لهو قسانه بينه. من ههر بيريشى ليناكه موه. ديسان بيدهنگ بوونه وه.

ئيوان ديسان به توورپه يي گوراندى: «ئو ئيستا هه تا به يانى له بهر دايكى دوو عالم ده پاريتوه كه نيشانيدا سبه ينى له دادگا چون هه لسوكه وت دهكا.»
- مهبه ست... مهبه ست كاترينا ئيوانياه؟

- ئه رى. كه ميتنكا نه جاتدا، يان له نيوى به رى. دوعا دهكا تيشكى هيو و رينوئى دلى پروناك بكاته وه. خو ناتوانى بريار بو خوى بدا. هيشتا دهره فتى نه بووه بريار بدا. ئو ویش من به پهره ستارى خوى ده زانى. دهيه وئ لايه لايه ي بو بكه م و بيلاوينم.

ئاليووشا به له بزىكى خه مناكانه گوتى: «براكه م، كاترينا ئيوانا خوشى دهوئى.»

- رهنگه؛ به لام من دلم پيوه ي نيه.

ئاليووشا به شيويه كى شهرمانه و سهركونه كه رانه له دريژهى قسه كانيدا گوتى: «ئو ئازار دهكيشى. بو... هيندى قسه ي وای بو دهكه ي ته و او هيوادار دهبى. ده زانم هيوادارت كردوه.» گوتيشى: «بمبوره كه ئوات قسه له گه ل دهكه م.»

ئيوان به توورپه يي گوتى: «ئو جوهرى كه پيوسته ناتوانم هه لسوكه وتى له گه لدا بكه م - كتوپر وازى لينا هينم و به يى شهرم كردن ناليم وازم ليه ناهه. دهبى سه بركه م تاكو حوكوم بو قاتله كه ده برنه وه. ئه گهر ئيستا لى هه لبريم،

سبەینى لە دادگا بە لە نىو بردنى ئەو ھىچووپوچە تۆلە لە من دەکاتەو. چونکە
رقى لەو و دەشزانى رقى لىيەتى. ھەمووى درۆيە، درۆ لە سەر درۆ! ھەتا
کاتىک لىي ھەلنەبرىم ھىوابراو نابى و ئەو پرموزنە لە نىو نابا، چونکە دەزانى
من دەمەوى لەو گرفتارىيە پزگارىکەم. خۆزگە ئەو ھوكمە نەگبەتييە
دەربکرايە!»

وشەى «قاتل» و «پرموزن» لە دلى ئاليووشادا بوو بە زايەلەيەكى بە ژان.
تۆزى بىرى لە وتەکانى ئىوان کردەو و پرسى:

«ئاخەر چۆن دەتوانى ميتيا لە نىو بەرى؟ دەتوانى چ شايەدييەک بدا کە
دەبیتە ھوى لە نىو چوونى ميتيا؟

«ھىشتا ئەو نازانى. بەلگەيەكى لە لايە و دەستووسى ميتنکايە.
بەخاترجەمى ئەو بەلگەيە دەيسەلميتى کە ئەو باوکمانى کوشتوو.

ئاليووشا گوراندى: «مەحالە!»

«بۆ مەحالە؟ خۆم خویندوومەتەو.

ئاليووشا بە گەرمى دووپاتیکردەو: «بەلگەى وا ھەر نىيە! چونکە ئەو
پياوکۆژ نىيە. ئەو قاتلى باوکم نىيە، کارى ئەو نىيە، نا. کارى ئەو نىيە!»

ئىوان فيۆدۆرۆويچ لە ناكاو پاوەستا و بە خوین ساردیيەكى ئاشکراو
پرسى: «ئەى قاتل کىيە؟ بە برۆاى تۆ دەبى کى بى؟» بە دەنگىکى گر و
لەخۆباييانە ئەو ھى گوت.

ئاليووشا بە دەنگىکى ئارام و کارتیکەرانە گوتى: «خۆت دەزانى کىيە.»

«کى، مەبەستت ئەو قسە ھەلپۆلپۆلەنەيە وا سەبارەت بە ئىسمىر دياکوفى
شیت و فيدار کەوتۆتە سەر زاران؟

ئاليووشا لە ناكاو ھەستیکرد سەرتاپاى دەلەرزى، وشەگەلى «خۆت دەزانى
کىيە» بى ئىختیار بە زاردا ھاتبوو. ھەناسەى سوار بووبوو.

ئىوان بە شىوہيەكى وەحشىيانە ھاواریکرد: «کى؟ کى؟» لەپەر ئارا و قارای
لە ھەلگىرا.

ئاليووشا، ديسان به دهنگيكي نزيك به سرتەوہ دريژەي به قسەكاني دا:
 «تەنيا شتيك دەزانم، ئەوہي باوكماني كوشت تۆ نەبووي.»
 ئيوان به جاري تووشي سەرسوورمان بوو.
 - تۆ نەبووي! مەبەستت لە «تۆ نەبووي!» چييه،
 ئاليووشا به دلنيايي دووپاتي كردهوہ: «ئەو كەسەي باوكماني كوشت،
 تۆنەبووي، كاري تۆ نيه!»
 نيو دەقيقەيەك بیدەنگ بوون.
 ئيوان، بە بزەيەكي سارد و سەرەوہ گوتي: «ئەوہ خوشم دەزانم. خەريكي
 ورپنە دەكەي؟» چاوي لە ئاليووشا برپيوو. ديسان لە ژيەر كۆلەكەي كارەباكە
 راوہستان.
 - نا، ئيوان. خۆت چەند جار گوتووتە كوشتوومە.
 ئيوان، داماوانە منجاندی: كەنگي شتي وام گوتووە؟ من لە مۆسكو بووم...
 كەنگي شتي وام گوتووە؟
 ئاليووشا لە دريژەي قسەكانيدا گوتي: «لە ماوہي ئەم دوومانگەدا واوہيلا،
 زۆر تەنيا و بيكەس بووي، زۆر جار ئەوہت بەخۆت گوتووە.» وەك پيشوو بە
 نەرمي و راشكاوي قسەي دەكرد، ھەر لەوكاتەشدا دەنگوت بيئيختيار دەدوي
 و پيرەوي لە فەرمانگيكي روون و ئاشكرا دەكا. «خۆت تۆمەتبار كردووە و بە
 خۆت سەلماندووە كە قاتل جگە لە تۆ ھيچكەسي ديكە نيه. بەلام ئەو كارەت
 نەكردووە: بە ھەلەچووي: قاتل تۆ نييت. حالې بووي؟ كاري تۆ نيه! خودا
 ناردوومي ئەوہت پييليم.»
 ھەردووكيان بیدەنگ بوون. خولەكيكي تەواو مەقيا نەكرد. ھەردووكيان
 ھەروا راوہستابوون و چاويان لە چاوي يەكتر برپيوو. رەنگيان ھەلبزپكابوو.
 لە ناكاو سەرتاپاي ئيوان وەلەرزین كەوت، شاني ئاليووشاي گرت و بە
 لەبزيكي توورە گوتي:
 - تۆ لە ژوورەكەي من بووي! شەوي لەوي بووي، ئەو كە ھات... داني
 پياني... ديتووتە، ئاگات لېبوو!

ئاليوشا به سهرسامى گوتى: «مەبەستت كىيە - مېتيا؟»
 ئىوان شىتانه گوراندى: «ئەو نا، بەنەخلەت بى ئەو پموزنە! بۇ زانىوتە ئەو
 دى بۇ دىدەنيم؟ چۈنت زانىو؟ پىم بلى!»
 ئاليوشا كە ترسى لىنىشتىبوو، منجاندى: «ئەو كىيە، نازانم باسى كى
 دەكەي.»

- ئەرى، حەتمەن دەزانى... دەنا بۇ لەو ئەگادارى... مەحالە نەزانى.
 ئىوان وەك ئەوۋى دان بە خۇيدا بگرى. لەسەرەخۇ راوہستا و واينواند كە
 بىر دەكاتەوہ. چزەبزەيەكى سەير دەمى پى پان كردهوہ.
 ئاليوشا بە دەنگىكى لەرزۇك ديسان وەقسە ھات: «براكەم، ئەوہ ھەر بە
 تۇ دەلیم، چونكە بروام پىدەكەي، ئىتر لە ھىچى دىكە ئاگادار نىم. ئىستا بۇ
 دوايىن جار! خودا لە دلى ناوم كە ئەوہت پىبلىم. ئەگەر بىتتە ھوى ئەوۋى لەم
 ساتەوہ لەبەرچاوت تالبم..»

بەلام تا ئىستا ئىوان فىۇدۇرۇويچ وادىار بوو تەواو دانى بەخۇيا گرتوہ.
 بزەيەكى ساردوسىر كەوتە سەرلىوى و گوتى:

- ئالكسى فىۇدۇرۇويچ، تاقەتى پىغەمبەران و فىدارانم نىيە - بەتاييەت
 رەوانەكراوانى خودا - تۆش ئەوہ زۇر چاك دەزانى. لەم ساتەوہ رەنگە بۇ
 ھەتاھەتا پىوہندىم لەگەل تۇ نەمىنى و لىكەلېرىين. تكات لىدەكەم لە سەر ئەم
 دوورپىيانە لىم جيا بەوہ. مەزلەكەي تۆش لەولاولەيە. واچاكە ئاگات لەخۆت بى
 و بەتاييەتى ئەمپۇ تخوونم نەكەوى! حالى بووى؟

پووى وەرگىزا، بىئەوۋى ئاوپ بداتەوہ، بە ھەنگاوى قورس و قايم كەوتە
 پى.

ئاليوشا لە دواوہ ھەراي لىكرد: «براكەم، ئەگەر لە ئەمپۇ بەدواوہ تووشى
 پووداويك بووى، بەرلە ھەمووكەس وەرە بۇ لاي خۇم!»

بەلام ئىوان وەلامى نەدايەوہ. ئاليوشا لە سەر دوورپىيانەكە چوۋە ژىر
 كۆلەكەي كارەبايەك و راوہستا، ھەتا ئىوان لە تاريكىدا بزر بوو. پاشان
 وەرسوورا و بەرەو مالى وەرپىكەوت. ئاليوشا و ئىوان ھەردووكيان لە

ژووری خزمه تکاراندا ده ژيان؛ هيچ کاميان پښان خوښ نه بوو لهو مالّه چؤلّه ی
 باوکیاندا نېشته جی بن. ئالیووشا له مالّی بازرگانیک، ژووریکي به کرئ گرتبوو.
 ئیوانیش هر لهو گهره که وه تاغیکي پیښخزمه تیپانه ی گهره و به رفه ریڅی
 به کرئ گرتبوو، که دیوار به دیواری مالّی بیوه ژنیکي جوان و خوشگوزهران
 بوو. ئه و بیوه ژنه میړده کارمهنده که ی نه مابوو. ته نیا کلفه تیکي بوو، ئه ویش
 ژنیکي ئه رخه نناس و کهړ و بادار بوو. هه موو پوژئ سعات شه شی عه سر
 ده خزایه پیڅه فه که یه وه و سعات شه شی به یانی هه لده ستا. ئیوان فیودورویچ
 له م دواییانده ا پرووی له شادی و ژيانی خوښ وهرگړابوو و خووی به
 ته نیایی گرتبوو. له ژووریکدا ده ژیا و هه موو کاروباره کانی خو ی جی به جی
 ده کرد و سهری به هیچ کام له وه تاغه کانی دیکه دا نه ده کرد. گه یشته بهر
 ده رگای مالّی، هات ده ستبه ری بؤ ئالقه ی ده رگا که و له پر پاوه ستا. هه ستي
 کرد نازای ئه ندامی له داخ و رقان ده لهرزئ. زوو ده ستي له ئالقه ی ده رگا که
 به ردا و له گه ل جنیویک وهرسوورا و به په له گه پایه وه. کیلومه تر و نیویک
 به ریدا رویشته تا گه یشته مالّه دارینه یه کی چکوله و داروبار رزیو که زیاتر له
 کوخیک ده چوو، ماریا کیندراتیفنا له وئ ده ژیا، هر ئه و جیرانه ی بؤ وهرگرتنی
 شوربا ده هات بؤ چیښخانه که ی فیودورپاولوویچ و جاریک ئیسمیر دیاکوف
 گیتاری بؤ لیدابوو و گورانیی بؤ گوتبوو، مالّه چکولانه که ی خویان فروشتبوو
 و ئیستا له گه ل دایکی لهو خانووه دارینه دا ده ژيان. ئیسمیر دیاکوف نه خوش
 بوو - هیچکه س پی وانه بوو ده مینئ - له دوا ی مردنی فیودورپاولوویچ چووبوو
 بؤ لای ئه وان. ئیوان فیودوروویچیش که هیزیکي کتوپر به دوا ی خویدا
 پایده کیښا - هر ئیستا ده یویست بجی بؤ لای ئه و.

یەكەمین چاوپێكەوتن لە گەڵ ئیسمیر دیاكۆف

ئەمە سێهەمین جار بوو ئیوان لەدوای گەرانهوه له مۆسكۆ دەچوو بۆ لای ئیسمیر دیاكۆف. یەكەم جار دوای رووداوهكه چوو بۆ لای و قسهی لهگهڵ كرد، ئەو پۆژه بوو كه هاتبۆوه، پاش ئەوه دووچهوتوو دواتر، دیسان چوو بۆ سەردانی. بەلام لێردا کوتاییی بە دیدارەکانی نەهێنابوو. بۆیە مانگیك زیاتر بوو چاوی پیتی نەكهوتبوو، ههوالیشی لێی نەبوو. ئیوان پینچ پوژ دوای مردنی باوكی گهراپۆوه، بۆیه له پێورهسمی ناشتنی باوكیدا بهشدارینهكرد كه پۆژێك بهر له گهراپانهوهی بهرپۆه چوو. هۆی وهدهرنگ كهوتنهكەشی ئەوه بوو ئالیووشا ناوینیشانی نەدەزانی و ناچار بوو بچێ بۆ لای كاترینا ئیوانا تاكو برووسكه‌ی بۆ بنێری. له‌لایه‌كیشه‌وه ئیوان فێدۆرۆویچ له‌گه‌ڵ گه‌یشتنه‌ مۆسكۆ چوو بۆ دیده‌نی خوشکی و پووری و برووسكه‌ی بۆ لێدان، به‌لام ئیوان هه‌تا چوار پۆژ دوای گه‌یشتن نه‌چوو بۆ لایان. پێویست به‌ گوتن ناکا، له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی برووسكه‌ی پێگه‌یشت به‌ چوارناله‌ گه‌رایه‌وه بۆ شاره‌كه‌مان. یه‌كه‌م كه‌س كه‌ چوو بۆ دیده‌نی ئالیووشا بوو. ئیوانیش به‌و په‌ری سه‌رسوورمانه‌وه بۆی ده‌ركه‌وت كه به‌ پێچه‌وانه‌ی گومانی خه‌لك، میتیا به‌ تۆمه‌تبار نازانی و به‌ راشكاوی ده‌لی ئیسمیر دیاكۆف قاتله. دواتر، پاش چاوپێكه‌وتنی له‌گه‌ڵ سه‌رۆکی پۆلیس و دانوهر و بیستنی چۆنیه‌تی رووداوه‌كه و تۆمه‌تبار و قولبه‌ست كردنی میتیا، سه‌ری له‌ ئالیووشا سوورما و هاته‌ سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ی كه ئالیووشا به‌هۆی هه‌ستی هاودلی و برایانه

میتیا به بی‌تاوان ده‌زانی. چونکه ئیوان ده‌یزانی ئالیووشا هۆگرییه‌کی زۆری به میتیا هه‌یه.

وا باشه‌یه‌ک دوو وشه‌ش سه‌بارت به هه‌ستی ئیوان ده‌ره‌ق به دیمتری فیۆدۆرۆویچی برای بدرکینم. ناخۆشی نه‌ده‌ویست، ته‌نیا هیندێ جار ده‌ره‌ق به‌ئو دلسۆزی ده‌نواند، که ئه‌ویش هاوړی بوو له‌گه‌ل ږق و بیزاری. قیزی له هه‌لسوکه‌وت و ته‌نانه‌ت قه‌لافه‌تی دزیوی میتیا هه‌لده‌ستا. ئیوان زۆری پیناخۆشبوو که ده‌یدی کاترینا ئیوانا هه‌ز له میتیا ده‌کا. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ی گه‌یشته‌وه مالی خیرا چوو بۆ سه‌ردانی میتیا. ئه‌و ملاقاته‌ش گومانی ئه‌و تاوانه‌ی له میشکی ئیواندا نه‌ک که‌م نه‌کرده‌وه، به‌لکو قایم‌تریشی کرد. دیتی میتیا زۆر شه‌ژاوه و وه‌ک شیتی لیها‌توو. میتیا چه‌نه‌دریژی و چه‌قه‌سرویی کردبوو. به‌لام قسه‌کانی ئالۆز و بی‌سه‌ره‌وبه‌ره بوون. قسه‌ی زلی ده‌کرد، ئیس‌میر دیاکۆفی به تاوان‌بار ده‌زانی و به‌جاری تیکه‌لی کردبوو. سه‌ری زمان و بنی زمانی سی هه‌زار ږوبل بوو، که ده‌یگوت باوکی لیتی «دزیوه». له په‌ستا دووپاتی ده‌کرده‌وه: «ئو پاره‌یه هی خۆم بوو. پاره‌ی خۆم بوو. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر دزیباشم، هه‌قم بوو.» سه‌بارت به‌و شایه‌دیانه‌ی، به زه‌رده‌ی ئه‌و دابوویان، نا‌ره‌زایه‌تی ده‌رنه‌ده‌بری، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌یویست راستیه‌کیش به‌قازانجی خۆی بگۆړی، نه‌یده‌توانی بیسه‌لمینی و قسه‌که‌ی به‌هیچ ده‌رده‌چوو. وادیار بوو نه‌یده‌ویست له هه‌مبه‌ر ئیوان یان که‌سانی دیکه‌دا به‌رگری له‌خۆی بکا. به‌په‌چه‌وانه ئه‌و تۆمه‌تانه‌ی زۆر پیناخۆشبوو و پێی تووړه و ئاله‌تی ده‌بوو؛ زووزوو هه‌لده‌چوو جنیوی به هه‌مووان ده‌دا. کاتیک باسی شایه‌دییه‌که‌ی گریگۆری ده‌کرا که ده‌رگاکه ئاو‌ه‌لا بووه، به‌شیوه‌یه‌کی پرسووکایه‌تی ده‌یدا له قاقای پیکه‌نین و ده‌یگوت: «ئو‌ه‌ی ئه‌و ده‌رگایه‌ی کرده‌وه شه‌یتان بوو.» به‌لام نه‌یده‌توانی به‌روونی سه‌بارت به‌و راستیه‌ بدوئ. ته‌نانه‌ت توانی له ماوه‌ی دیداره‌که‌یاندا قسه‌ی ناخۆش به ئیوان بلێ و نه‌راندی به‌سه‌ریدا که ئه‌و که‌سانه‌ی له من به‌گومانن «هه‌قی هه‌موو شتیکیان هه‌یه» به‌لام هه‌قیان نییه‌ شکیان له‌و بی و دادگایی بکه‌ن. له

سەر يەك ئەو دیدارەى لە گەل ئیوان زۆر تال و ناخۆش بوو و بە هیچ شیوەیەک ناتوانین ناوی دیداریکی دۆستانەى لى بنیین. دواى ئەو دیدارە ئیوان فیودوروویچ لە پێوە چوو بۆ لای ئیسمیر دیاکوف.

کاتیک لە مۆسکۆوە بە سواری شەمەندەفەر دەگەراییوە، بیرى لە دوايين وتووێژى خۆى و ئیسمیر دیاکوف دەکردەووە کە ئەو ئیوارەى بەر لە سەفەرەکەى لە لای بووبوو. زۆربەى شتەکان بە برۆای ئیوان جیى شک و گومان بوون. بەلام کاتیک وەلامى دادوهرى دەدایەووە، ئەو کاتە هیچى نەگوت، دەستى راگرت چونکە ئەو کاتە ئیسمیر دیاکوف لە نەخۆشخانە بوو. دوکتۆر ھیرتیزنستیۆب و دوکتۆریکی دیکە کە ناوی واروینسکی بوو، کاتیک لە نەخۆشخانە چاویان پێیکەوت، لە وەلامى پرسیارە پێداگرانەکانیدا بە دڵنایاییوە گوتیان کە بێگومان سەرودل لیھاتنى ئیسمیر دیاکوف راست بوو، کاتیک پرسى ئیسمیر دیاکوف پۆژى رووداووەکە خۆى نەخوش خستووہ یان نا، بەراستى تووشى سەرسووڕمان بوون. پاشان تێیانگەیاندا کە فیلیھاتنى ئەو شەوہى بە ھەلکەوت بووہ و گەشکەکەى زۆرى خایاندووہ و چەند جار لە سەر یەک سەرودلى لیھاتووہ. بەجۆریک کە نەخۆشەکە سەتاسەت ژيانى لە مەترسیدا بووہ. دواى دەوا و دەرمانىکى زۆر توانییان دڵنیا بن کە نامرئ. دوکتۆر ھیرتیزنستیۆب لە درێژەى قسەکانیدا گوتى: «بەلام لەوانەى ھەتا ماوہیەک، بۆ ھەتا ھەتا نا، ئەقلى بگۆردى.» لە وەلامى بئسەبرانەى ئیوان فیودوروویچدا کە گوتى ئیستا شیتە یان نا، گوتى کە شیتییەکەى زۆر گرینگ نییە و ناتوانین بلێین تەواو شیتە، بەلام تووشى شلەژان و پەرۆشى پۆحى بووہ. ئیوان فیودوروویچ بپاریدا ھۆى ئەو ئالۆزى و شلەژانە پۆحییە بدۆزیتەوہ.

لە نەخۆشخانە ئیزنیاندا لە پێوە چاوى بە نەخۆشەکە بکەوئ. ئیسمیر دیاکوف لە بەشیکی تاییەتى نەخۆشخانەکە لە سەر چرپایەکی باریک راکشابوو. چرپایەکی دیکەش لە ژوورەکەدابوو، بازرگانىکی خەلکى شارەکەمان لە سەرى رەھیل بووبوو، کە بەھۆى نەخۆشى دڵەوہ لەشى

په‌نهمیبوو و دیار بوو له حالّی گیانکه‌نشت دایه و بئ‌ئوه‌ی گوئی بده‌نئ
 ده‌ستیان کرد به قسه‌ کردن. ئیسمیر دیاکۆف هه‌رکه‌ چاوی به ئیوان
 فیۆدۆرۆویچ که‌وت، به‌ سه‌رسووپ‌ماوانه‌وه‌ بزه‌ی هاتئ و له‌و ساته‌دا ئارام و
 له‌سه‌ره‌خۆ دیار بوو. لانیکه‌م ئیوان وای هاته‌ به‌رچاو. جگه‌ له‌وه‌ش، قه‌لافه‌تی
 ئیسمیر دیاکۆف زۆر سه‌رنجی راکیشا. هه‌ر له‌گه‌ل چاوی پێیکه‌وت، شکی لا
 نه‌ما که‌ نه‌خۆشه‌. زۆر لاواز و بیتاقه‌ت بوو، هیواش دهدوا و ویده‌چوو به‌
 زۆر زمانی بگێرئ و قسه‌ بکا. زه‌رد هه‌لگه‌ر‌ابوو. له‌ ماوه‌ی ئه‌و بیست
 ده‌قیقه‌ی پێکه‌وه‌ قسه‌یانکرد، له‌ په‌ستا هاواری سه‌ری و ماسوولکه‌کانی له‌شی
 ده‌کرد و دیار بوو ئازار ده‌کیشئ. دهموچاوه‌ وردیله‌ و کۆسته‌که‌ی وردیله‌‌تر
 دیار بوو و سه‌ر و قزئ ئالۆزا بوو، به‌جیئ فۆکله‌ش تۆپه‌لئ قزئ لوول و
 شیواو که‌وتبووه‌ سه‌ر ته‌ویلی. به‌لام چاوی چه‌په‌ی خیل بووبوو و ده‌تگوت
 ئاماژه‌ به‌ شتی که‌ ده‌کا، واشئ به‌خۆی ده‌سه‌لماند که‌ فه‌رقی نه‌کردوو. «قسه‌
 کردن له‌گه‌ل مروّقی زانا و زیره‌ک هه‌میشه‌ پر‌بایه‌خه‌.» ئیوان له‌رپوه‌ ئه‌و
 قسه‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌. له‌په‌نای لا‌قیدا له‌ سه‌ر کورسیله‌یه‌ک دانیش‌ت. ئیسمیر
 دیاکۆف زۆر به‌ زه‌حمه‌ت له‌ سه‌ر چرپاکه‌ خۆی ئه‌مباره‌وبار کرد، به‌لام
 یه‌که‌م که‌س نه‌بوو که‌ ده‌ستیکرد به‌ قسه‌ کردن.

ئیوان لیپیرسی: «ده‌توانی قسه‌م له‌گه‌ل بکه‌ی؟ زۆرت ماندوو ناکه‌م؟»
 ئیسمیر دیاکۆف به‌ ده‌نگی که‌ز و نه‌خۆشانه‌ منجاندی: «به‌لئ ده‌توانم»
 وه‌ک ئه‌وه‌ی دل‌خۆشی میوانیکی تووره‌ بداته‌وه‌، به‌ له‌بزیکی نه‌رم درێژه‌ی
 پێدا: «گه‌وره‌م له‌میژه‌ هاتوویه‌وه‌؟»

ئه‌م‌رۆ گه‌یشتمه‌وه‌... هاتم بۆ ئه‌وه‌ی بزانه‌م که‌وتووێه‌ چ زه‌لکاویکه‌وه‌.
 ئیسمیر دیاکۆف هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا.
 ئیوان فیۆدۆرۆویچ له‌ زمانی هه‌ل‌خلیسکا: «بۆ هه‌ناسه‌ هه‌ل‌ده‌کیشئ، خۆ تۆ
 ئاگات له‌ هه‌موو شتی که‌ بوو!»

ئیسمیر دیاکۆف مات و م‌روم‌وچ ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ ما.

- قوربان چۆن ئاگادار نەبووم؟ پېشتەر ھەموو شتېك مەعلووم بوو. بەلام
 من چوو زانم كار بەو جىيە دەگا؟
 - چى مەعلووم بوو؟ خۆت لە گىلى مەدە! يانى پېشبينىت كوردبوو كە
 سەرودلت لىدى، كاتىك دەچووى بۆ ئەمبارەكە؟ ناوى ئەو شوپىنەت ھىنا؟
 ئىسمىر دياكوف بە لەسەرەخووى گوتى: «خۆ لە كاتى پرسىنەو دە ئەو ەت
 نەگوتو ە؟»

ئىوان فىۋدورۋويچ لە ناكاو ھەستى بە رق و توورپەيى كرد.
 - نا، ھىشتا نەمگوتو ە، بەلام ھەتمەن دەيلىم. ھەزەرتى بەريزت دەبى زۆر
 چاكامان بۆ باسبەكەي، جوان لە گويشى بگرە، ئىجازەت پىنادەم گالتەم پىبەكەي
 و پىتو ەي دەتوانى كىلويش لە سەر من نىي!
 ئىسمىر دياكوف ھەروا لەسەرەخۆ، بەلام بۆ تاويك چاوى قووچاند، گوتى:
 «قوربان، من ئەو ەندەم ھىوا بە ئىو ەيە، بەقەد خودا، بۆ دەبى گالتەتان
 پىبەكەم؟»

ئىوان فىۋدورۋويچ ھەليدەيە: «جارى دەزانم كات و ساتى فىلىھاتن
 پىشبينى ناكري، زۆرم پرسىار كىدو ە؛ پىتوانەبى دەتوانى بە منى بسەلمىنى.
 دەي چۆن بوو پىشتەر كات و ساتەكەيت پىگوتم و ھەرو ەھا سەبارەت بە
 ئەمبارەكەش؟ ئەگەر بە درۆ خۆت وا لىنە كىدو ە چۆن دەتزانى سەرودلت
 لىدى و لە پلىكانى ئەمبارەكەو ە دەكەويى ە خواري؟»

ئىسمىر دياكوف، بە قەستى دەنگى درىژ كىدو ە و گوتى: «قوربان،
 ھەرچۇنىك بى ناچارم رۆژى چەند جار بچمە ئەمبارەكەو ە. قوربان سالى
 پىشوش بەوشىو ەيە لە وەتاغى ژىر ھەورەبانەكە كەوتمە خواري. ئەو ە
 راستە كە رۆژ و كاتى فىلىھاتنەكە پىشبينى ناكري، بەلام پىاو جارى وايە لە
 دلى دەدا.»

- بەلام تۆ رۆژ و كاتەكەيت پىشبينى كىدا!

- قوربان، سه بارهت به سه رودل لیهاته که ی من وا چاکبوو پرسیار له پزیشکه کانی ئیره بکه ی. ده توانی لیان بپرسی به فیل بووه یان به راستی؛ هیچ که لکیکی نییه ئه وهنده ی له سه ر برۆین.

- ئه ی ئه مباره که؟ چۆن ئاگاداری ئه مباره که بووی و ده تزان ی ده که ویته ناوی؟

- وادیاره ناتوانی مه سه له ی ئه مباره که له زه یتندا هه لکه ی! هه ر له و کاته دا که که وتمه نیو ئه مباره که وه، ترس و دلله راوکییه کی زۆرم هه بوو. ئه وه ی له هه موو شتیک زیاتر ئاراو قارای لیهه لگرتم، له ده ستدانی ئیوه و بیشتیان مانه وه م بوو. بۆیه کاتیک چوومه نیو ئه مباره که وه له دلی خۆمدا گوتم: «ئه گه ر بکه وم، له پۆیه فیم لیدئ؟» قوربان هه ر له به ر ئه و ترسه بوو له ناکاو تووشی ئه و حاله ته بووم که به سه رمدا دئ... هه ربۆیه به سه ره وه له پلیکانه کان که وتمه خوار ی. هه موو ئه مانه و ته وای ئه و قسانه ی پیشووی من که ئه و پۆژه عه سر له به ر ده رگا که بۆم گیرایه وه و گوتم چه نده ده ترسم و باسی ئه مباره که م کرد، هه موویم بۆ دوکتۆر هیرتیزنستیۆب و نیکۆلپارفنوویچ گیراوه ته وه و هه مووشی له شایه دی نامه که دا نووسراوه. دوکتۆری نه خوشخانه که ش، ئاغای واروینسکی قه بوولیکرد که ئه و فکره، یانی ترسی که وتنه خواره وه، بوته هۆی ئه و سه رودل لیهاته نه. راست ئه و کاته ش بوو سه رودلم لیها ت. نووسیویشیانه، یانی حه تمه ن ئه و ترسه بوته هۆی ئه و فی لیها ت، قوربان.

ئیس میر دیاکۆف کاتیک قسه که ی ته و او کرد هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، که ده تگوت به جار ی هیزی لیبرا وه.

ئیوان فیو دۆروویچ، که تارا ده یه ک شله ژا بوو گوتی: «که وایه له وته کانتدا ئه وه ت گوتو وه؟» ده یویست به دووپا تکردنه وه ی مشتومر ده که یان بیترسی نی، به لام بۆی ده رکه وت که ئیس میر دیاکۆف خۆی راستی هه موو شتیک ی گوتو وه.

ئىسمىر دياكوف لىبراوانه گوتى: «ترسى چىم بوو؟ ليگه پى با هه موو
پاستيه كان بنوسن.»

- وشه به وشه قسه كانى بهر دهرگات بۆ گىرانه وه؟

- نا، يانى وشه به وشه پىمنه گوتون، قوربان.

- پىنگوتن كه ده توانى فى له خوت بىنى، ههروهك ئه و كاته خوت پىوه
را ده نا؟

- نا، ئه وه شىم پىنه گوتن، قوربان.

- ئىستا پىمبلى، بۆ منت نارد بۆ چىرماشنيا؟

- ده ترسام بچى بۆ مۆسكو، چونكه چىرماشنيا نزيكتره قوربان.

- درۆ ده كهى، خوت پىشنىارت پىكردم برۆم؛ پىنگوتم خۆم له پىرى
چاره ره شى لادهم.

- ته نيا له بهر خۆشه ويستى و فيداكارى دۆستانه م بووه، چونكه كىشه و
ئالۆزى بنه ماله كه م پىشبینى كردبوو و ده مويست ئىوه له و كىشه يه به دور
بن، قوربان. له بهر ئه وه بوو پىمگوتى له پىرى چاره ره شى لاده و ده مويست
تىبگه ي كه كىشه و ئازاوه له ماله كه دا هه لده گىرسى و بۆ ئاگدارى له گيانى
باوكت له مالىدا ده مىنىيه وه.

- ئىوان فيودورويچ له ناكاو تووره بوو، گوراندى به سه ريدا: «كه لله كه ر،
ده بوو راشكاوانه تر پىمبلى!»

- قوربان، له و كاته دا چۆن ده كرا راشكاوانه تر پىتيليم. له وه ده ترسام
وه قسه بىم و ئىوه ش له وانه بوو تووره بن. ديسان له وه ش ده ترسام ديمىترى
فيودورويچ كىشه و هه رايه كى ديكه وه پى بخا و ئه و پارهي هه لگرى و
بروا، چونكه ئه و پارهيى به پارهى خوى ده زانى، به لام كى ده يزانى كاره كه
به و جىبه ده گا و پياوى تىدا ده كوژرى؟ پىمابوو ته نيا ئه و سى هه زار رۆبله
ده با كه له ژىر بالنجه كه ي باوكتدا بوو. قوربان، له پاكه تىكدا بوو. قوربان،
به لام ديمان ئاوا كوشتى. قوربان، ئىوه خۆشتان بىرتان له شتى وا ده كرده وه؟

ئىوان تۆزى مات بوو و گوتى: «بەلام ئەگەر دەلىلى نەدەكرا بىرى
لېككەيتەو، چۆن دەمتوانى بىرم بۆ ئەوۈە بچى و لە مالى بمىنمەو؟ قسەى
بىسەرەو بەر دەكەى!»

- دەبوو بەوۈە بزانى كە دەمويست بتتيرم بۆ چيرماشنيا، نەك مۆسكۆ.

- چۆن دەمتوانى بەودا بزنام؟

ئىسمير دياكوف زۆر بېھيزى دەنواند، ديسانىش خولەككە بىدەنگبۇو.
- قوربان، دەبوو بەودا بزانى كە داوام لىكردى نەچى بۆ مۆسكۆ، بەلكو
بچى بۆ چيرماشنيا. يانى دەمويست لە شوينىكى نزيكتر بى قوربان. چونكە
دىمىترى فيودورويچ بىزانىبايە زۆر دور نەكەوتوويەو دەستى بۆ كارىكى
ئاوا نەدەرد. ئەگەر رۇدواويكىش بقەومايە، دەھاتىيەو و پارىزگاريت لە
منىش دەكرد، چونكە پىمگوتى گريگورى نەخۇشە و منىش دەترسم تووشى
ئەو سەرودلە دواىراوہ بىم. پاشان ئەو نىشانانەم بۆ باسكردى كە چەن جار لە
پەنجىرەكە بدەى، باوكت دەرگاكە دەكاتەو، ئەوہم بە دىمىترى
فيودورويچىش گوت. پىموابو بۆخۇتان بىرتان بۆ ئەوۈە دەچى كە مېتيا
كارىكى ئاواى لە دەستى و لەوانەيە ئىوہش لىرە بمىننەو و تەنانەت
نەشچن بۆ چيرماشنيا.

ئىوان فيودورويچ بەخۇى گوت: «واديارە زۆر بەروونى قسە دەكا، تەنيا
تۆزى منجە منج دەكا؛ كەوايە ئەو تىكچوونەى مېشكى كە ھىرتىزنستىوب
باسى دەكا، چىيە؟» بە دەنگىكى بەرزىش كە توورە بوونى پىوہ ديار بوو:
«نەگبەتى، لەگەل منىش بە فىل و دەھوۈە ھەلسوكەوت دەكا.»

ئىسمير دياكوف بەشىوہيەكى مات و بەستەزمانانە قسەكەى خۇى
خواردەو: «بەلام ئەو كاتە پىموابو بە تەواوى بۆى چووى.»

ئىوان فيودورويچ ديسان قەلس بوو و گوراندى: «ئەگەر بمزانىبايە،
دەمامەوہ.»

- ئاخەر قوربان، پېموابوو به هۆی تیگه یشتن له مه بهسته کهم ئاوا به په له
پۆیشتی بۆ ئه وهی له پێی چاره پەشی لادهی، قوربان بۆ ئه وهی له ترسانا
پاکه ی و خۆت دهر بازکه ی.

- پیتوایه هه موو وهک تو ترسه نوکن؟

- ببووره قوربان، پېموابوو تۆش له من ده چی.

ئێوان به ناره حه تییه وه گوته: «هه لیهت ده بوو بزانه، ده شمزانی شتیکت
له ژیر سه ردایه...» له ناکاویش مه سه له یه کی وه بیر هاته وه و گوراندی: «به لام
درۆ ده که ی و درۆ که شت به پێی خۆی ده روا. له بیر ته له عاره بانه که وه
سه رکه وتی و پیتگوتم: «قسه کردن له گه ل مروّفی زیرهک و زانا زۆر
به نرخه؟» بۆیه به پۆیشتنی من خۆش حال بووی، چونکه مه تحته کردم!
ئیسیمیر دیاکوف له په ستا هه ناسه ی هه لده کیشا. په نگه ی هه لبرزکا و به
هه ناسه برکیوه گوته:

- له بهر ئه وه خۆش حال بووم، پازی بووی به جیئ مۆسکوو بچی بۆ
چیرماشنیا، چونکه ئه وی نزیکتره. به لام که ئه و قسانه م کرد، نه مده ویست
مه تح و تاريفت بکه م، به لکو ده مو یست سه رکو نه ت بکه م. خۆت سه رنجت
نه دایه.

- سه رکو نه ی چی؟

- که ئه و کاره ساته ت پێشبینی کرد و باوکیشت به جی هیشت و پاریزگاریت
لینه کردین. چونکه له وانه بوو به هۆی دزینی هه زار پۆله وه قۆلبه ستم که ن
قوربان.

ئێوان دیسان ده می هه لمالی: «ئیه نه گبه تی! پیمبلی بزانه، نه قلی ئه و له
په نجیره دانه ت به دادوهره کان گوت؟»

- هه موو شتیکم به بی پێچ و په نا پێگوتن قوربان.

ئێوان فیۆدور وویچ دیسان له ناخه وه تووشی سه رسوورمان بوو و
دریژه ی به قسه کانی دا:

- ئەگەر ئەو كاتە بېرىم لە شتىك بگردايەتەو، حەتمەن ئەوھى بېرىم
لیدەكردەو دەغەللى تۆ بوو. ديميتىرى ڤەنگ بوو بىكوژى، بەلام قەت باوڤ
ناكەم ديميتىرى دزىكا... بەلام تۆ ھەموو دەغەللىھەكت لە دەستدى، خۆت بە
مەنت گوت كە دەتوانى خۆت بېھۆش كەى. دەبلى نەتگوت!

- لەبەر ساويلەكەى بوو، بە عومراتم بە درۆ فېم لە خۆم نەھىتاو. ئەو كاتە
ڤەنگە ويستبىتەم شاتوشووت بكەم، ئەویش بەھۆى گەوجىيەتییەو. ئەو كاتە
زۆرم خاترى ئىو دەويست. نەمدەويست بېشارمەو.

- ديميتىرى بىرام بە راشكاوى تۆمەتبارت دەكا كە قەتل و دزىنكردوو.
ئىسمىر دياكوف ديسان بە بزەيەكى تالەو گوتى: «ئىتر چىي لە دەست
دى؟ بەلگە و شايد ھەموو بە زەرەدى ئەون، كى باوڤ بە قسەكانى دەكا؟
گريگورى واسىليەويچ ديتوويەتى دەرگاگە كراوئەو، قوربان. كەوايە
دەتوانى بلى چى؟ گويى مەدەنى! ھەلەدەدا خۆى نەجات دا.»

بەھىواشى لە قسەكەوت و لە ناكاو، وەك ئەوھى بېرى بكتەو درىژەى
پىدا: «قوربان، گويەت بەوانە نەزوى. دەيەوى ھەمووى بە سەر مندا بىنى و
بىسەلمىنى كارى من بوو. ئەو ھەم بىستوو قوربان. ئەگەر زىرەك بوایەم و
بەتوانىيە بە درۆ فى لە خۆم بىنم و پىلانم بۆ باوكت داپشتايە، پىشتر چۆن
بە تۆم دەگوت دەتوانم فى لە خۆم بىنم؟ ئەگەر پىلانى ئەو قەتلەم داپشتايە،
پىتوایە ئەوئەندە گەوجم بە زەرەدى خۆم شايدەيەكى ئاوا بەدەم؟ ئەویش لای
كۆرەكەى! بەپاستى كەس شتى وای نەبىستوو! جا شتى وا چۆن دەبى؟
ئەگەر واش بوایە، قەت ئەو ڤووداو نەدەقەوما. ئىستا ھىچكەس گويى لە
قسەكانمان نىيە، خودا نەبى، قوربان. ئەگەر بىرپار بى ئەو بە دادوهر و
نىكۆلاى ڤارفنوويچ بلىنى، بەو كارەت پارىزگارىيەكى باش لە من دەكەى،
چونكە كەسىك كە بىپەردە قسە دەكا و نايشارىتەو، چۆن جىنايەتى ئاوا
دەكا. ھەموو كەس ئەو دەزانى.

ئىوان فېدۆرۆويچ كە ئەو دەلیل و بەلگانەى ئىسمىر دياكوف شوينى لە
سەر دانابوو، گوتى: «چاكە»، بۆ بىرینەوھى مشتومرەكەيان ھەستا سەرپى.

«من شکم له تۆ ھەر نییە و پیموایە زۆر کاریکی قۆرە پیاو له تۆ به گومان بئ. به پێچهوانە، زۆریش تەسپاسدەکەم دلنیا تکرەم. ئیستا دەپۆم، بەلام دیسان دیمەو بەسەردانت. جاری خوداحافیز. هیوادارم خوا شیفات بدا. هیچت پیویست نییە؟»

له بەر ھەموو شتیک سێاستەدەکەم قوربان. مارتا ئیگناتیفنا زۆری ئاگا لیمە و ھەرشتیکم پیویستبێ بۆم دینی. کەسانیکی دلۆقان ھەن ھەموو پوژیک دین بۆ دیدەنیم.

شتیک ئیوانی ھاندا له ناکاو بلێ: «خوداحافیز، بەلام سەبارەت بەوێ کە دەتوانی فێ له خۆت ببینی، لای ھێچکەس دەنگی ناکەم و داوا لەتۆش دەکەم لای ھێچکەس باسی نەکەی.»

تێدەگەم قوربان. ئەگەر تۆ باسی ئەو نەکە، منیش قسەکانی بەر دەرگا پووشبەسەر دەکەم.

ھەر ئەو کاتە بوو ئیوان فیۆدۆرۆویچ پویشتە دەری و ھیشتا چەند ھەنگاو له سەرسەراکە دوور نەکەوتبوو ھەستیکرد ئەم وشانەی دوایی ئیسمر دیاکۆف بە تویکل بوون. ھیندەئە مابوو بگەریتەو، بەلام پالەنریکی ئاسایی بوو، بە بۆلەبۆل «قسەئە ھەلێت و پلێت!» له نەخۆشخانە چوو دەری. ھەستی سەرەکی ئیوان ھەستکردن بە دلنایی بوو، ئەویش بەھۆی ئەو راستیەو بوو کە ئیسمر دیاکۆف دەستی له کارەدا نەبوو، بەلکو میتیا بوو، ئەگەرچی قەت ئەو چاوەروانییە له نەدەکرا ئاوا بیر بکاتەو. نەیدەویست ھەگەری ئەو ھەستە له ناخی خۆیدا لیکداتەو و تەنانت بیزی ھەلدەستا سەر بە مالی دللی خۆیدا بکا و بپیشکنی. ھەستیکی وای بوو کە دەتگوت بۆ له بیر بردنەوێ شتیک کەوتوتە ھەلەپرووکی.

له پوژانی دواییدا کە ئاگادار بوو ئەوشایەدانەئە بە زەرەری میتیا قسە دەکەن زۆرن و گومانی نامینی کە ئەو جینایەتە کاری میتیا. شایەدی دانی کەسانیکی وەک فینیا و دایکی له گوژیدا بوو، کە خۆیان له لای خەلک بەقەد چلەپووشیک بایەخیان بوو. کەچی شایەدیەکیان کاردانەوێ قورسی له

سەر پەرودەندە کە هەبوو. پێرخۆتین و ئەو کەسانەى نێو مەىخانه کە و فرۆشگای پلاتینکۆف و هەروەها شایەدەکانى ماکروویە، هەر باسناکری چونکە شایەدی هەموویان ئەوەندە لەراستی نزیکە، گومانى بۆ کەس نەهێشتۆتەو. جارى ئەوانە کە زۆریش گرینگ نەبوون تا ئەو پادەیه تال و ئازارای بوون. بەلام رازی «لێدانى پەنجەرەکە» بەقەد شایەدیە کەى گریگۆرى سەبارەت بە ئاوەلا بوونى دەرگا کە شوینى لە سەر دادوهرەکان دانا. ژنە کەى گریگۆرى، مارتا لە وەلامى پرسىارەکانى ئیوان فیۆدۆرۆویچدا گوتى: ئیسمر دیاکۆف ئەو شەو هەتا بەیانى لەو ژوورەى تەنیشتمان کە تیغەیه کى باریکیان لەنێواندا یە سەروزمان کەوتوو. «سى هەنگاو لە ئیمە دوور نییە» ئەگەرچى زۆر خەویشم قورسە، بەلام ئەو شەو چەند جار بە دەنگى نە و نالەى ئەو قور بەسەرە لەخەو راپەنێوم. «ئەو شەو لە پەستا نالەى دەهات.»

ئیوان، قسەى لەگەڵ هێرتیزنستیۆب کرد و پێیگوت کە ئیسمر دیاکۆف شیت نییە، بەلکو تارادەیه ک کز و بیهیز بوو، بۆیه هێرتیزنستیۆب زەردەیه کى گرت و گوتى: «دەزانى ئیستا چون کاتى خۆى تێپەر دەکا؟ خەریکی لەبەرکردنى وشەى فەرەنسییە. کتیبیکى ناوەتە ژیر بالنجە کەى کە پرە لە وشەى فەرەنسى و دیارە کەسیک ئەوانەى بە پینووسى پووسى بۆ نووسیوه. هى هى هى!»

ئیوان ئاخىر وایلهات هەموو شک و گومانیکى وەلانى. نەیدەتوانى بیر لە میتیای براى بکاتەو و بیزی لێ هەلنەستى. بەلام شتیک زۆر سەیر بوو. ئالیووشا سوور بوو لە سەر ئەوێ کە میتیا قاتل نییە، بەلکو «زۆر وێدەچی» کارى ئیسمر دیاکۆف بى. ئیوان هەستیکرد ئەو قسەیهى ئالیووشا زۆر گرینگە بۆیه تەواو تووشى سەرسووڕمان بووبوو. شتیکى تریش کە جێى سەرسووڕمان بوو ئەو بوو کە ئالیووشا بە هیچ شتێدیه ک هەولێ نەدەدا سەبارەت بە میتیا لەگەڵ ئیوان بدوێ و قەتیش ئەو باسەى نەدەهینا

گوږی، تهنیا وهلامی پرسیاره کانی ددایه وه. ئه وهش به تایبه تی زوری
سهرنجی ئیوان پاکیشابوو.

به لام ئیوان ئه و کاته دلی له جیه کی دیکه بوو، زور سهرقالی
مه سه له یه کی دیکه بوو. کاتی له موسکو هاته وه، ئه شقی کاترینا ئیوانا به
جاری شیتیکرد و ئاوری له هه ناوی بهردا و هوش و ئیختیاری لانه ما. لیره دا
جی نییه باسی ئه و ئه شقه تازه ی ئیوان بکه ین که ته واوی عومری به و
داخوه جینگلی دا: ئه وه باسیکه بو وهختیکی تر و پۆمانیکی تر، که له وانه یه
قهت نه ینووسم. به لام لیره دا ناتوانم چاپۆشی له و خاله بکه م که ئیوان کاتی
رۆیشتن له مالی کاترینا ئیوانا به ئالیووشای گوتبوو «دلَم پیوه ی نییه» - که
نه قله که یم گیراوه ته وه - به لام ئه وه درۆیه ک بوو به پیی خوی ده رۆیشت:
چونکه شیت و شه یدای کاترینا ئیوانا بوو و زوری شی خوشده ویست.
ئه گهرچی جارنا جاریک له دهستی وهرز ده بوو و رقی لی هله ده ستا و
ئه گهر دهستی پیی بگه یشتایه ده یکوشت. ئه وه ههسته ش به زور هوه خوی له
میشتک و رۆحی وهرده پیچا. کاترینا ئیوانا به هوی تیکچوونی نیوانی له گهل
میتیا به جاری تیکشکابوو، کاتی ک ئیوان گه رایه وه به هله داوان رۆی بو
پیشوازی و دیار بوو ئه وی به تهنیا پشتیوانی خوی ده زانی. ههستی روهشا
بوو و که وتبووه بهر سووکایه تی. دیار بوو به وهش زور تیکشکاوه. ئیستاش
ئه و پیاوه گه رابوو بۆلای، ئه و پیاوه ی که سه رده میک زوری خوشده ویست
و به گری ئه شقی ده سووتا. (ئه وه ی باش ده زانی)، دل و ئه قلی ئه ویشی زور
له دل و ئه قلی خوی به باشت ده زانی. به لام ئه و کچه جوان و داوینپاکه،
ئه گهرچی ده زانی ئه و پیاوه خاوه نی هه و و هه وه سیکی کارامازوفیانه یه،
زوری خوشده ویست و شه یدای بووبوو، به لام به ته واوی خوی نه نایه
ئیختیاری. هه ر له و کاته شدا، به هوی په یمان شکاندنی میتیاوه، به رده وام
ئازاری ده کیشا و کاتی رقه هستان و تووره بوون (که زور جار پیش
ده هات) ئه وه ی له ئیوان ده شارده وه. ئه وه بوو ئه و قسه یه ی ئیوان، کاتی
مشتومر له گهل ئالیووشا گوتبووی «درؤ له سه ر درؤ» یه. زوری لایه نی

ناړاست بوو و هر ئه وهش ړقى ئيوان فيؤدؤرؤويچى به جارى
ههستاندبوو... به لام نه قلى ئه وه هه لده گرین بؤ دوايى.

ئيوان له راستيدا ماوه يه ك بوو ئيسمير دياكوفى له بير بيربوو، به لام دوو
هه وتو دواى يه كه م سهر داني له نه خوځخانه ديسان ئه و بيرؤكه سهر و
سه مه رى پيشوو ميشكى داگرت. هر ئه وهنده به سه بلیم ئيوان له په ستا له
خوى ده پرسى بؤ ئه و شه وهى ئاخر له مالى باوكى له ژووره كه هاته ده رى،
وهك دز چوته سهر پليكانه كان خوى گرتووه، بؤ ئه وهى بزاني باوكى له
خواره وه چده كا. بؤ دواتر به جارزى ئه وهى وه بير هاته وه، بؤچى به يانيى
رؤژى دوايى، كاتيك ده يو يست برؤا بؤ سه فهر ئه وهنده تووشى دل و پريزه
بوو؟ بؤچى كاتيك گه يشته مؤسكو به خوى گوتبوو «من هيچوپوچم؟»
ئيستاش تاراده يه كه به زه ينيده هات كه ئه و بيرؤكه پر ئازاره ي كه سهر تاپاي
داگرتووه له وانه يه ته نانه ت كاترينا ئيواناشى له بير به ريته وه. راست دواى
ئه وه بوو له سهر شه قام چاوى به ئاليووشا كه وت. له پريوه پايگرتبوو و ليى
پرسى بوو:

- له بيرته ديميتري دواى شيؤ وهك ئه جهل گه يشته سهرمان و له باوكميدا
و دواى ئه وه له هه وشه پيمگوتى ئه و هه قه م هه يه ئاواته خواز بم... پيمبلئ
بزانم ئه و كاته پيت و ابوو ئاواته خوازي مردنى باوكم بووم يان نا؟
ئاليووشا به نه رمى وه لامى دايه وه: «ئهرى، پيمو ابوو ئاواته كه ت ئه وه يه.»
- هه رواش بوو. مه سه له كه ته نيا خه يال و بير كردنه وه نه بوو. به لام ئه و
كاته پيت وانه بوو ئاوات و ئاره زووم ئه وه بوو كه «هه ژديه ايه كه هه ژديه ايه كي
ديكه هه للووشى؟» ياني ديميتري باوكم بكوژى، هه تا زووتريش ئه و كاره بكا
چاكتره... ته نانه ت خو شم ئاماده بووم پيلان داپريژى ئه و كاره بم.
ئاليووشا په نكي هه ليز كا، چاوى له چاوى ئيوان برى و زمانى له گو
چوو.

ئىۋان گوراندى: «قسە بگە دەي، پىمبلى بزانم ئەو كاتە چۆنت بىر كىردەۋە. راستىيەكەيم پىمبلى، پىمخۆشە ئەو راستىيە بزانم!» ھەناسەيەكى قوۋلى ھەلگىشا و بەر لەۋەي ئاليووشا ۋەلامى بداتەۋە، بە توورەيى چاۋى تىبىرى. ئاليووشا بە سىرتە گوتى: «بىمبۇرە، ئەو كاتە بىرم لەۋەش كىردەۋە،» ھەر بەبى پىچانەۋەش قىسەكەي دەربرى.

ئىۋان گوتى: «سپاست دەكەم»، دواي خوداھافىزىش بە پەلە مىلى رىيى گرت. لەو كاتەۋە ئاليووشا بۆي دەرگەۋت كە ئىۋان دەيھەۋى دوورەپەريزىي لىبكا و ويدهچى رقى لىي بى، ئەۋىش تارادەيەك كە ئاليووشا دەستى لە چاۋپىكەۋتنى ھەلگرت. دواي ئەو دىدارەش ھەر لەرپۆۋە ئىۋان پۆيشت بۆ لاي ئىسمىر دىاكۆف و نەپۆيشتەۋە بۆ مالى.

دووهمین چاپېکوتن له گڼل نېسمیر دیاکوف

چهند پوژ بوو، نېسمیر دیاکوف له نه خوشخانه مه رځه س کرابوو. نېوان فیوډورویچ دهیزانی مال له تازه کي کامه یه، مالنکی دارینی چکوله و کون بوو، پېشخانه یه کی باریک کړدبوی به دوو به شه وه، لایه کی ماریا کنیدراتیفنا و دایکی تییدا ده ژیان و به ریکیشی نېسمیر دیاکوف. هیچکس نه یده زانی نېسمیر دیاکوف بو له گڼل نه وان ده ژی و له بهر چی - وهک دوس و ئاشنا، یان کریتشین، دواتر ده یانگوت ده زگیرانی ماریا کنیدراتیفنا یه، چو ته لایان و هتا ماوه یه ک به یی کړی له گڼل یان ده یی. دایک و کچ هه ردوویکیان پزیکي زوریان بو داده نا و به چاوی مروفتیکی خاوه ن که سایه تی تییان ده پروانی.

نېوان فیوډورویچ له ده رگای دا و هه رکه ده رگاکه کرایه وه پویشته پېشخانه که. ماریا کنیدراتیفنا راست پووی بو و هتاغه که ی ده سته چه پ که له وی دیکه یان باشتو بوو، نېسمیر دیاکوف له ویدا ده ژیا. کووره یه کی چینکو له ژووره که دا دایسا و هه وای ژووره که زور گهرم بوو. دیواره کانی به کاغه زدیواری شین داپوشرابوو، که له زور جیوه کاغه زه کان درابوون و قالونچه به رسورکه له که لینی دیوار و کاغه زه دراوه کاند ده هاتن و ده چوون و به رده وام خشه خشیان ده هات. که لوپه لیکي نه و تو له ژووره که دا نه بوو: دوو کورسی له مبر و نه و بهری دیواره که و دوو کورسیله ش له په نا میژیک. په رویه کی گول په مبی به سهر میزه که دا درابوو. له سهر لیواری هه ردوو په نجیره که یه کی گول دانیکی شه مدانی لی داندراوو. له سووچی ژووره که ش وینه یه کی مه سیح له قه تحه گیرابوو. سه ماوه ریکی مسینی چکوله ش له سهر

میژده که بو، له چه ند جیوه قوپابوو. که شه فیکیش دوو په رداخی له سهر بوو. ئیسمر دیاکوف چایه که ی خوار دبوو و سه ماوهر که کوزا بوو. له پشت میژده که له سهر کورسیله یه که دانیشتبوو. چاوی له کتییک ده کرد و به ئه سپایی به قه له مزهل دهینوسی، له وه دهچوو خهریکی نووسینی مه شق بی. له بهر دهستیدا شوو شه یه که جه وهر و شه مدانیکی ته نه که داندرا بوو و شه میکی مومی له سهر بوو. ئیوان فیودورویچ ههر که چاوی به ئیسمر دیاکوف که وت له ریوه زانی نه خو شیه که ی ته و او چاک بوته وه. پوخساری گه شابوو و قژده سهری به شیوه یه کی جلفانه بو پیشه وه داهیتابوو و چه وری کردبوو. بهرگی خه ویکی پر رهنگی ملیوانه تووکنی کون و چلکه سووی له بهر دا بوو. چاویلکه یه کی له سهر لووتی دانا بوو، که ئیوان فیودورویچ تا ئیستا نه یدیبوو چاویلکه له چاو بکا. ئه و ئه دا قورپه شی ئه وهنده ی دیکه رقی ئیوانی هه ستاند: «چاو لیکه شتی چو نیش چاویلکه له چاو دهکا!» ئیسمر دیاکوف به ئارامی سهری هه لئنا و له پشت چاویلکه که یه وه چاوی له میوانه که ی بری؛ پاشان به ئه سپایی چاویلکه که ی داگرت و له سهر کورسیله که هه ستا، ئه ویش نه ک بو ریزگرتن، به لکو تاراده یه که له بهر ته وه زه لی و به بی ریزه یه که ئه دهب و ماریفه ت. ئه و هه لسوکه وته ی له ریوه سه رنجی ئیوانی راکیشا و تیگه یشت که ده یه وه ی خوی بنوینی. ههر به چاوشیدا بوی ده رکه وت که فیل وته له که و ده ووی لیده باری. وه ک ئه وه ی به و چاوه پر دولاب و ده ویا نه ی بلن: «بو لیم بوویه ملوزم؟ ئه و کاته هه موو شتی کمان یه کلا یی کرده وه، ئیتر بو دیسان سه رودلت گرتووم؟» ئیوان به زحمه ت توانی دان به خویدا بگری و هه روا که له جی خوی را وه ستابوو گوتی: «ئیره زور گه رمه،» پاشان دوگمه ی بالته که ی هه لگرت.

ئیسمر دیاکوف گوتی: «بالته که ت داکه نه، قوربان.»

ئیوان بالته که ی داکه ند و له سهر کورسییه ک داینا. به دهستی له رزوک شانی کورسییه کی گرت و به په له کیشای بو پال میژده که و دانیشت. ئیسمر دیاکوفیش هه رچو نیک بوو له سهر کورسییه ک به ره وپووی ئیوان دانیشت.

ئىوان فيودورويچ گرژ و توورپە و بى ئىختيار پرسىي: «بەرلە ھەموو شتىك پىمبلى بە تەنيان؟ كەس گوئي لە دەنگمان نابى؟
- ھىچ كەس دەنگمان نابىستى. خۆتان دىتان قوربان، مالاكە پىشخانەى ھەيە و بە سەر يەكەوھ نىيە.

- كورپى چاك، گوئيگرە، كاتىك لە نەخۇشخانە رۆيشتەم ئەو فلتەفلتە لە چى بوو، ئەگەر باسى ئەو تواناييەى فى لە خۆ ھىنانت نەكەم، تۆش ھەموو ئەو قسانەى بەر دەرگا پووشبەسەر دەكەى و بە دادوهر نالىي؟ مەبەستت لە «ھەموو» چىيە؟ چىت لە ژىر سەردايە؟ ھەرەشەم لىدەكەى؟ بۆ چ پەيمان و بەلنىكم لەگەل تۆ بەستووه؟ نەكا پىتوابع لىت دەترسم؟

ئىوان فيودورويچ ئەوھى زۆر بە توورپەى و راشكاوى پىگوت و تىيگەيانە كە رقى لە قسەى زيادى و كىنايە ويژىيە و ئەو پارەى پى وەدەر دەخا.
ئىسمير دياكوف چاوى گرى رقى لىدەبۆو، چاوى چەپەى قرتاند و دواى ساتىك بىر كىرنەوھ و دان بەخوداگرتن وەلامىدايەوھ، وەك ئەوھى بلى:
«دەتەوى بۆت لە بنى كۆلەكەكە بدەم، زۆر چاكە فەرموو.»

- ئەو كاتە مەبەستم ئەوھ بوو پىتانبلیم، ئىوھ دەتانزانى باوكتان دەكوژى، بەلام گويتان نەدایە و رۆيشتن، نەكا پاشان خەلكى سەبارەت بە ئىحساسات و رەنگە شتىكى دىكەش خراپ بىرەكەنەوھ - ئەمە بوو ئەوھى بەلنىم دابوو بە دادوهرەكانى بلىم.

ئەگەرچى ئىسمير دياكوف زۆر لەسەرەخۆ قسەى دەكرد و ديار بوو دانى بەخۆيدا دەگرت، بەلام رقى و توورپەى و شەراشۆيى بەدەنگىيەوھ ديار بوو. رۆوھەلمالدىراوانە چاوى لە ئىوان برى، كە خەرىك بوو چاوى لە رەشەوھ دەھات.

- ئەوھ دەلنى چى؟ ھا؟ خول بووى؟
- نا قوربان، خۆ لەونم لى نەگوراپوھ.

ئىوان فيۇدورۋويچ ئاخىرى نەپەندى: «تۆ پىتۋايە مەن دەمزانى باوكم دەكوژرى؟» مشتىكىشى لە مېزەكە پاكىشا. «مەبەستە لە "شتىكى دىكە" چىيە؟ زووكە پىمبلى ھىچوچوچ!»

ئىسمىر دىاكوف بىدەنگ بوو و ھەروا پوۋھەلماڧدراوانە چاۋى لە ئىوان فيۇدورۋويچ دەكرد.

- زووكە پىمبلى بەرەللەي بۆگەنيو، ئەو «شتەي دىكە» چىيە؟
- مەبەستە لەو «شتەي دىكە» ئەو بوو ئىۋەش زۇرتان پىخۇشبوو باوكتان بىرى.

ئىوان فيۇدورۋويچ ھەستە سەرىپى و بەھىزو قەۋەتى خۇي مشتە كۆلەيەكى لە شانى دا و پىشتى دا بە دىۋارەكەدا. ھەر لەپتۋە، فرمىسك بەچاۋىدا ھاتە خوارى و گوتى: «قوربان، لىدانى نەخۇش زۇر شوۋرەيىيە»، چاۋى بە دەسرە دەستىكى شىن و چلكن گرت و دەستىكرد بە گريان و ھەنسىك دان. خولەكىك تىپەرى.

ئىوان فيۇدورۋويچ بە توۋرەيى پىيگوت: «بەسە ئىتر! مەتولىۋە!» دانىشتەۋە.
«لەۋە زىاتر رەقە ھەلمەستىنە، با لە دىن دەھرى نەبم.»
ئىسمىر دىاكوف پەپۆكەي لە چاۋى كردهۋە. تەۋاۋى چرچولۇچەكانى دەم وچاۋى نىشانەي سوۋكايەتتەكى پىتۋە ديار بوو كە پىيكرەۋە.
- كەۋايە تۆ بۆرە پياۋى خويىرى پىتۋايە بۆ كوشتنى باوكم لەگەل دىمىترى دەستبەيەكىمان كردهۋە؟

ئىسمىر دىاكوف بە بىزارىيەۋە گوتى: «ئەو كاتە نەمدەزانى چىتان لە ژىر سەردايە، قوربان. بويە لەبەر دەرگا پامگرتن بۆ ئەۋەي سەبارەت بەو خالە بىرورپاتان بزانم.»

- سەبارەت بەچى پرسىيارم لىتەكەي؟
- دەي، سەبارەت بەۋەي كە پىتخۇشە باوكت بكوژرى يان نا؟
ئەۋەي بە جارى خويىنى ئىوان فيۇدورۋويچى ۋەكول ھىتا، لەبزە جىنگزى و ناحەزەكەي بوو كە پوۋھەلماڧدراوانە لە سەرى سوور بوو.

ئىوان لە ناکاو گوراندى: «پاست تو کوشتووتە دەزانم!»

ئىسمیر دیاکوف بە جاپۆزی بزهى هاتى.

- خۆتان، سوڤ دەزانن من نە مکوشتووه. پیموابوو گوتنى سەرلەنوویی ئەو

قسانە بۆ مرقۆڤیکى وریا و تیگەیشتوو پیویست نییه.

- ئەى بۆ، بۆ ئەو کاتە لە من بە گومان بووى؟

- ھەر وەک دەزانى، لە ترسانا بوو قوربان. چونکە لە ترسى گیانم وام لێهاتبوو

گومان لە ھەموو کەس بکەم. بیریارمدا بیروڤرای ئیوھش بپرسم، چونکە پیموابوو

ئەگەر ئیوھش وەک براکەتان خوازیاری ئەو ھەبن، مەسەلەکە کوتایی پیدى و

منیش وەک قالۆنچە لەو نێوانەدا دەفلیقیمیوھ و دەبى بلیم ئەم لام تات و ئەو لام

تات...

- ئەو ھەم بە گویدا ناچى، دوو ھەوتوو لە ھەمو ھەر وات نەگوت.

- کاتیک لە نەخۆشخانە قسەم لەگەڵ کردن، مەبەستم ھەر ئەو ھەبوو. بەلام

پیموابوو تیدەگەى و پیویست بە قسەى زیادى ناکا، چونکە مرقۆڤیکى بەھۆشى و

پیویست نەبوو بە راشکاوى باسیبکەم.

- دەى چى، زووکە و لامدەوھ دەى، چى بووھ... چى بووھ ھۆى ئەوھى

گومانیکى وا بکەوێتە ئەو سەرھە حیزەتوھ؟

- بۆ پیاو کوشتن دەزانم لە دەستت نەدەھات قوربان، یانى نەتدەتوانى،

توانیاشت نەتدەوێست ئەو کارە بکەى، کەوايە دەتوێست کەسیکى دیکە ئەو

کارە بکا.

- چاواچا و چۆنیش قسە دەکا، ھەر دەلێى لە گیرفانى دەردینى! ئاخەر بۆ دەبى

خوازیارى ئەو ھەم، بۆچى، بە چ ھۆیکە؟

ئىسمیر دیاکوف بە تەشەرەوھ، وەک ئەوھى بیھەوئى داخى دلێ پى بریژئى،

گوتى: «بە چ ھۆیکە؟ دەى دواى مردنى باوکتان لانیكەم یەكی چل ھەزار

رۆبڵتان پیدەبرا، ڕەنگە زیتريش. بەلام ئەگەر فیوڤدۆرپاولوویچ لەگەڵ ئاگرافنا

ئەلکساندرفنا زەماوھندى بکردایە، ئەو خاتوونە تەواوى مال و سامانەکەى دەکرد

بە ناوى خۆیوھە. چونکە میشكى زۆر چاک کار دەکا، قوربان. بەو شیوھى

باوکت دوو رۆبلی له پاش بهجی نه دهما بۆ ئیوه. دهی خۆ ئه وهندهشی نه مابوو بیهێنی، به قهده موویهکی مابوو. ههر ئه وهندهی دهویست خانمه قامکی هه لێنی، باوکت به سه رهوه دهچوو بۆ کلێسه.»

ئیوان فیودورۆویچ که ههولێ دها دان بهخۆیدا بگرێ، ئاخری گوتی: زۆر چاکه، خۆ دیتوته له جیی خۆم هه لئه ستاوم، دهستبکه م به لیدانت، نه شمکوشتووی. پیمبلی بزانه، که وایه به بروای تو، له گه ل دیمیتری برام دهستبه یه کیمانه کردووه بۆ ئه وهی ئه و کاره بکا و پشتم به و به ستووه؟ - مه گین چاره یه کی تر تانه بوو، قوربان؟ ئه گهر ئه وی بکوشتایه، ته وای ماف و میرات و پله و پایه و ملکی خۆی له کی سه دهچوو و بۆ تاراوگه به پڕی دهکرا، قوربان، ئه وهش ده بووه هۆی ئه وهی میراته که ی به سه ر تو و ئالکسی فیودورۆویچدا به ش دهکرا و به جیی چل هه زار، یه کی شه ست هه زار رۆبلی تانه پێده برا. بۆیه شک له وها نییه زۆرت هیوا به دیمیتری فیودورۆویچ بووه بۆ ئه و کاره و له وانه یه هانیشتدای.

- نازانه چۆن تاقهت دینم گوی له و قسه هه لیت و پلێتانه ت بگرم؟ هه ی خوی پری ئه گهر ئه و کاته بریار مهبایه پشت به که سیکی ببه ستم، به تو م ده به ست، نه ک دیمیتری. ده توانم سویندیش بخۆم که چاوه روانی ئه و کاره خوی گه ربیانه م له تو هه بوو... له و کاته دا... له بیرمه بۆچوونم چۆن بوو!

ئیسیر دیاکوف به چه به زه یه که وه گوتی: «منیش ئه و کاته بۆ چه ند ساتیک پیمو ابوو پشت به من ده به ستی. زیاتر له هه موو شتیکیش به وه دا بۆم ده رکه وت که چ خه یالیکت له سه ردایه. چونکه ئه گهر له من به گومان بوایه ی و دلت لیم نه حه سایه ته وه، لیتده دا و ده رۆیشتی، وه ک ئه وه وابوو پیمبلی: «ده توانی باوکم بکوژی و منیش به رگریت لیتا که م!»

- ئه ی خوی پری! که وایه ئاوا بوو بۆچوونت!

- هه مووی به هۆی ئه و رۆیشتنه وه بوو بۆ چیرماشنیا. ویستت بچی بۆ مۆسکو و داوا و تکی باوکت خسته پشتگۆی و به قسه ت نه کرد بچی بۆ چیرماشنیا. به قسه یه کی گه وانه ی منیش خیرا پیمل بووی و به ره و چیرماشنیا

وهرېكهوتی! له بهر چ هویهك رازیبووی بچی بو چیړماشنیا قوربان! به ودها كه بهی ه و تهنیا، له بهر قسهكهی من پوښتی بو چیړماشنیا، بوم دهركهوت كه دهی چاوهړوانییهكت له من هه بی.

ئیوان كهوته ددانه چیړه و نهړاندی: «نا، سویند دهخوم كه هیچ چاوهړوانییهكم له تو نه بووه!»

- چوڼ نه تېوو قوربان! كه وایه وهكو كوری ئه رباب ئهركی خوت بهجی دینا كه به ګرتتمدهی و له پړیوه دهستېكهن به قامچی لیندلم... یان لانیکه م شهقه زلله یهكت لیندهام، به لام تووړه نه بووی و له پړیوه به شیوهیهکی دوستانه به قسهی منی ګه مژت كرد و پوښتی، قوربان، كارهكشت زور قوړ و هله بوو، چونكه ده بوو به ئهركی خوتی بزانی و له بهر نه جاتی گیانی باوكت، ئه و سهفه ره نهكهی. جګه له ودهش هیچ چارهیه كمان نه بوو.

ئیوان كه مړوموچ دانیشتبوو هه ردو دهستی كړدېوو مست و به تووړه یی دهیګوشی به چوکییه وه، بزهیه کی تالی نیشته سه رلیو و ګوتی:

- ئهړی، به داخه وم كه شه پلاخهیه كم نه خیوانده بنا ګوت. چونكه له و كاته دا نه مده توانی بته م بو به نديخانه. كي پروای به قسه كانم ده كرد و دهم توانی چ تومه تيك لیندهم؟ به لام شه پلاخه كه... ناخ، به داخم كه بیرم له وه نه كرده وه. ئه ګه رچی شهقه زلله قه دهغهیه، ده بوو ئه و روخساره دزیوتم به مش تيك بشكاندنايه.

ئیسمر دیاكوف وهك ئه وهی كه یفی ساری چاوی له ئیوان ده كړد. هه به و له بزه خو ه لكېشانه یه و پر ئاموژ ګارییه وه كه له سه سفره كهی فیوډور پاولوویچ باسی مه زه بهی هیتا بوو ګوړی و ګری ګوړی ئیمان هه رده كړدېوو، ګوتی: «لم سه رده مه دا، یاسا زلله ی یاسا ګردووه و خه لكیش ده ستیان لی هه ل ګرتووه، به لام هیندی جار له كومه ل ګادا هه لده كه وئ خه لكی به زلله له یه كتر ددهن، نهك هه ر له ولاتی ئیمه، به لكو له سه رانسهری جیهان. ته نانه ت له كوماری فهره نساش، راست وهك سه رده می ئاده م و حه وا كه به زلله له یه کیان

دهدا، قوربان. هیچ کاتیکیش دهستی لی هه لئاگرن، به لام جه نابت ته نانت له و هه له
له باره شدا که بۆت هه لگه وتبوو نه تویرا زله یه که م لیده ی قوربان.»

ئیوان ئاماژده ی به و کتیبه مه شقه کرد که له سه ر میژکه بوو پرسیی: «بۆ
ده ته وی فیری زمانی فه رهنسی بی؟»

- بۆ فیری نه بم، دهمه وی زانیاریم زیاتر بی. چونکه گریمان پوژیک ریم
که وته ئه و به شه خوداییداوه ی دنیا.

ئیوان چاوی بریقهی هات و ئازای ئه ندای که وته له رزین:
«گوئیگره پمووزن، من گویم له تۆمه ته کانت نییه و واده زانم بای دی،
سه باره ت به من هه رچیت پینخوشه بیلێ، ئه گه ر به قهستی کوشتیش لیت ناده م
ته نیا له بهر ئه وه یه بۆ ئه و جینایه ته شکم لیته و راکیتشت ده که م بۆ دادگا و پیت
وه ده رده خه م.

- به بروای من واکه بیده نگبی و له سه ری نه رو ی قوربان، چونکه من هیچ
تاوانیکم نییه و له خوړا چۆنم تۆمه تبار ده که ی؟ ئه وه ش هیچ، کێ باوړتان پیده کا؟
به لام بیتو زمانت بگه ری هه موو شتیک ده لیم، چونکه ده بی پاریزگاری له خوړ
بکه م.

- پیتوایه ئیستا ده ترسم؟
- ئه گه ر ئه وه ی ئیستا پیمگوتی له دادگا باوه ری پینه که ن، خه لکی باوه ری
پیده که ن و ئیوه ش ته ریق ده بنه وه.

ئیوان ددانی له چیره وه برد و گوتی: «وه ک ئه وه وایه بلێ: "ئاخافتن له گه ل
مروقی زیره ک و وریا زور پر بایه خه" ها؟»

- چاکی بۆچووی، که وایه پیاو ژیرانه هه لسوکه وت بکا باشه، قوربان.
ئیوان فیوډوروویچ، که سه رتا پای له داخانا ده له رزی، هه ستا سه ری،
بالته که ی له بهر کرد و بی ئه وه ی ولامیکی دیکه ی ئیس میر دیاکو ف بداته وه، یان
ته نانت چاویشی لیبکا، به په له رویشه ده ری. هه وای فیتکی شه و بوو ژان دییه وه.
مانگه شه و ئاسمان و زه ویی تریفه باران ده کرد. مۆته که ی ئه ندیشه و ده خوړپه
سواری شانی بوو بوو. له خو ی ده پرس ی: «هه ر ئیستا بچم و پا پوړت له ئیس میر

دیاکوف بدهم؟ به لام چۆنی راپۆرت لیبدهم؟ چونکه تۆمه تبار نییه. به پێچهوانه من تۆمه تبار دهکا. ههر به راستیش بۆ ئه و کاته چووم بۆ چیرماشنى؟ بۆچی؟ ئه رى رهنکه چاوهروانى شتىک بووبیتم، هه ق به وه...» بۆ سه ده مین جاریش وهبیری هاته وه که ئه و شه وه له سه ر پليکانهکانى مالى باوکى خۆى راگرتبوو. به لام ئیستا به ده خۆرپه یه کى له راده به ده ره وه هاته وه بیری و قرچه پى هه ستا، وه ک ئه وه ی به چه قو لێاندایى. «ئهرى، ئه و کاته پیمخۆشبوو، وایه! چاوهروانى ئه و قه تله بووم، ئهرى پیمخۆشبوو! بلیى وایى، پیمخۆشبوو؟ بلیى ئه و جوړه کوژرانه ی باوکم پیمخۆشبوو؟ یانى ئاوام ده ویست؟ ده بى ئیسمیر دیاکوف بکوژم! ئه گه ر ئیستا ئیسمیر دیاکوف بکووژم، ئیتر شیایى ئه وه نیم بژیم و زیندوو بم!» ئیوان فیوډوړوویچ نه رویشته وه بۆ مالى، به لکو راست رویشته بۆ لای کاترینا ئیوانا و به و قه لافه ت و ئه دگاره شیتانه یه ی خوودارى کرد و زوړ ترسا. ته وایى قسه کانی ئیسمیر دیاکوفى مووبه موو بۆ گێڕایه وه. هه رچه ندى کاترینا ئیوانا ده یویست ئارامى بکاته وه، فایده ی نه بوو، رقه که ی دانه ده مرکا: به نیو ژووره که دا ده هات و ده چوو و پچرپچر قسه ی ده کرد. ئاخى دانیشته. هه نیشکى نایه سه ر میزه که، به هه ردوو ده ستى سه رى خۆى گرت و ئه م رسته یه ی به ده مدا هات:

.. ئه گه ر دیمیترى قاتله که بى و ئیسمیر دیاکوف نه بى، من له تاوانه که یدا شه ریکم. چونکه ئه و کاره م پیکردوو. هیشتا نازانم من پیمکرد، یان نا. به لام ئه گه ر ئه و قاتل بى و کارى دیمیترى نه بى، که وایه حه تمه ن من قاتلم. کاترینا ئیوانا که ئه وه ی بیست، بى ئه وه ی زمانى بگه رى هه ستایه سه رپى. روپى بۆ لای میزى نووسینه که، قوتوویه کى له سه ر بوو، سه ره که ی لا برد، کاغه زیکى ده ره ئینا و له به رده مى ئیوان داینا. ئه مه هه ر ئه و به لگه یه بوو که دواتر ئیوان کاتى ئاخافتن له گه ل ئالیووشا به «راستترین به لگه» ی کوژرانى باوکى به ده ستى دیمیترى زانیوو. ئه وه ش نامه یه ک بوو که میتیا کاتى مه ستى بۆ کاترینا ئیواناى نووسیوو، یانى هه ر ئه و ئیواره یه، دواى شه ره دهنووکه که ی کاترینا ئیوانا و گرووشنکا، له مالى کاترینا و سووکایه تی پیکردنى گرووشنکا،

که له سهر دوور پيانه که ی کلیسه ئالیووشای دی. ئه و کاته میتیا دواى خودا حافیزی کردن له ئالیووشا، به هه له داوان پویشتبوو بۆ لای گرووشنکا. نازانم چاوی پینکه وت یان نا، به لام ئیوار ده که ی له مه یخانه ی میترو پوئلیس به ته وای مهستی کردبوو. پاشان داواى قه له م و کاغه ز ده کا و به لگه یه که دهنووسی که دواتر زور به زهرده ی ته و او بوو. نامه یه کی بی سهره وه به ره و شیتانه بوو، له راستیدا نامه یه کی مه ستانه. وه ک ئه وه ی کابرایه کی مه ست بگه رپته وه بۆ ماله که ی و به گه رموگوپی بۆ مال وخیزانه که ی بگیرپته وه که هه ر ئیستا سووکایه تی پیکراوه، ئه ویش که سیکی هیچوپووچ سووکایه تی پیکردوه، له لایه کی تریشه وه خوی مروفتیکی باش و خاوه ن که سایه تییه و توله ی خوشی له و کابرا هیچوپووچه ده کاته وه. هه مووشی به وردی و دلخو رپه و به شیوه یه کی پس پس و فرمیسک هه لوه رانندن نووسیوو له په ستا له میزه که ی راکیشابوو. نامه که ی له سهر کاغه زیکی چلکنی ئاسایی زور پنجالانه نووسیوو. ئه و کوته کاغه زه یان له مه یخانه که بۆ پهیدا کردبوو، پشته که شی چهن نووسراوه و ژوماره ی پیوه بوو که به خه تیکی ناخوش و شه ره پیشیله نووسرابوو. دیار بوو کاغه زه که چکۆله بووه و جیتی قسه هه لیت و پلیته کانی میتیای تیدا نه بوته وه، بۆیه جگه له پرکردنه وه ی هه مووپه راویزی کاغه زه که، دوا یین خه تیشی به سهر خه ته کانی دیکه دا نووسیوو. ئه مه ش ده قی نامه که بوو:

کاتیای دلره ق!

سبه یینی پاره که م وهرده گرم و سی هه زار رۆب له که ت ده ده مه وه. ئه و کاته ئه ی ژنی رقیه ستوور مالئاوا، به لام هه روه ها مالئاوا ئه ی ئه وینه که م! وهره با ته وای که یین! سبه یینی به هه رشپیوه یه ک بی وده دهستی ده خه م و ئه گه ر نه توانم وام وهرگرم، به شه ره فم ده چم بۆ گیان باوکم و کاسه سه ری ورد و خاش ده که م و پاره ی ژیر سه ری نه که ی ده ردینم. هه لبه ت ئه گه ر ئیوان پویشتبئی. ئه گه ر ناچار بم له بهر ئه وه بچم بۆ سیبیریاش، ئه و سی هه زار رۆب له ت هه ر بۆ پهیدا ده که م. ئه و کاته مالئاوا. له بهر پیتدا سهر ده نیمه زه ی چونکه زورم ناپیاوی له گه ل کردی. بمبووره! نا، چاکتر وایه لیخوشنه بی، توش به خته وهرتر ده بی و منیش! پویشتن

بۆ سىبىرىيام له ئەشقى تۆ پىچاكتىره، چونكه ژىنىكى دىكەم خوشدەوى و ئەمرو
دەبى به باشى بىناسى، كهوايه چۆن دەتوانى بمبورى؟ ئەو پىاوهى تالانى
كردووم هەرچۆنىك بى حەياتى لىدەبرم! هەمووتان بەجى دىلم و دەچم بۆ
پۆژەلات بۆ ئەوهى ئىتر چاوم به هىچكەس نەكهوى. تەنانەت ئەويش، چونكه
تەنيا تۆ نىيت ئازارم دەدهى، ئەويشە. مائاوا!

له كۆتاييدا - جنىوهكانم دەنووسم، بەلام تارىفت دەكەم! ئەوه له دلمدا گويم
لىيه، تارىكى تىدا بەجى ماوه و دەنگى ئاوازەكەى دى. واچاكە دلم شەقكەم! خۆم
دەكوژم. بەلام بەر لههەمووان ئەو سەگە گلاوه. سى هەزار پۆبلى له گەروو
دەردەكىشم و بۆت فرىدەدەم. ئەگەرچى زۆرم ناپىاوى له هەقدا كردووى، دز
نيم! دەتوانى چاوهري سى هەزار پۆبلى بى. ئەو سەگە گلاوه سى هەزار پۆبلى
ناوہتە ژىرسەرىنەكەى و به تەنزىلىكى پەمەبى بەستوويەتى. من دز نيم، بەلام
دزەكەم دەكوژم. كاتيا پقت لىم هەلنەستى، دىمتىرى دز نيه. قاتلە! باوكى خۆى
كوشتوو و خۆى له نيو بردوو، تاكو بەجى قورەدەماخى تۆ، له سەر قسەى
خۆى راوہستى. ئەوه بزانه خۆشيشى ناوئى.

بەلام لاقت ماچدەكەم، مائاوا! هەروەها. كاتيا داوا لهخودا بكە كەسىك ئەو
پارەيەم بداتى، با دەستم به خوین پمووده نەبى، ئەگەر كەسىكىش ئەو پارەيەم
نەداتى - دەستم بهخوین پمووده دەبى! بمكوژە كاتيا!

بەندە و دوژمنى تۆ

د. كارامازوف

ئىوان ئەو «بەلگە» يەى خویندەوه و دلتيا بوو كارى براكەيەتى. نەك ئىسمير
دياكوف. ئەگەر كارى ئىسمير دياكوفيش نەبى، كهوايه خۆ كارى ئىوانيش نەبوو.
ئەو نامەيه له زەينيدا لەپىوه وەك بورهانى بىركارى نواند. ئىتر خاترجەم بوو
كه ميتيا باوكى كوشتوو. له لايەكىشەوه ئەم گومانە قەت به زەينى ئىوان
نەگەيشت كه ميتيا به هاو دەستى لەگەل ئىسمير دياكوف ئەو قەتلهى كردبى، له
راستيدا پياو نەيدەتوانى بىرى لىيكاتەوه و له راستىيەوه دوور بوو. ئىوان

خاترجه‌م بوو. به‌یانی پوژنی دوايي بیرى له ئیسمیر دیاکوف و قسه به توینگله‌کانی ده‌کرده‌وه. چه‌ند پوژ دواتر له خوئی پرسى دیوته به‌هوی شک و گومانه‌وه چوڤن خوڤم تووشی ئازار و ته‌نگزه‌کردبوو. بریاری دا ئیتر ده‌ست له ئیسمیر دیاکوف هه‌لگری و له‌بیری بباته‌وه. مانگیك به‌وشیوه‌یه تیپه‌ری. هه‌ر لیشی نه‌پرسییه‌وه، به‌لام دووچار به‌هه‌لکه‌وت بیستی که زور نه‌خوشه و ئه‌قلی گوراهه. پزیشکی لاو، واروینسکی گوتبووی: «شیت ده‌بی،» ئیوانیش ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌بیر بوو.

له‌ماوه‌ی دوایین هه‌وتووی ئه‌و مانگه‌دا ئیوان هه‌ستیکرد خووشی زور نه‌خوشه. چوو بۆ لای ئه‌و پزیشکه‌مۆسکویییه، که به‌ر له‌دادگایی کردنی میتیا، له‌سه‌ر داوای کاترینا ئیوانا هاتبوو، سه‌باره‌ت به‌نه‌خوشینه‌که‌ی راویژی له‌گه‌ل بکا. هه‌ر له‌و کاته‌شه‌وه له‌گه‌ل کاترینا ئیوانا نیوانه‌که‌ی تیکچوو. ئه‌وان له‌ئه‌شقه‌که‌یاندان وه‌ک دوو دوژمن وابوون که دل‌یان به‌یه‌کتره‌وه‌یه. چونکه‌کاترینا ئیوانا چه‌ند جار په‌شیمانی میتیا بووبووه، یانی زیاتر دلی بۆ ئه‌وی ده‌گورکانه‌د، هه‌رئه‌وه‌ش ئیوانی وا لیکردبوو وه‌ک ماخولیا ئارواقارای لی‌هه‌لگیری. سه‌یره‌که‌ی له‌وه‌دایه‌هه‌تا ئه‌م دوااییانه، که له‌سه‌ره‌وه، باسمان کرد واته‌تا ئه‌و کاته‌ی ئالیووشا له‌سه‌ردانی میتیا گه‌رایه‌وه و چوو بۆ لای کاترینا ئیوانا، ئیوان له‌ماوه‌ی ئه‌ومانگه‌دا تاقه‌جاریکیش نه‌بیستبوو کاترینا سه‌باره‌ت به‌تاوانی میتیا تووشی شک و گومان بی، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی زوری دل‌پیوه‌ی بوو. ئه‌وه‌ش شیایوی باسه‌ئیوان پوژ له‌گه‌ل پوژ زیاتری رق له‌میتیا هه‌لده‌گرت و دلی لینی ره‌ش ده‌بوو. هه‌ستیده‌کرد ئه‌و رق لیوونه‌شی به‌هوی ئه‌وه‌وه‌نییه‌که‌کاترینا جاروبار دلی بۆی ده‌گورکینی و ئیره‌یی پیپه‌ری، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو که قاتلی باوکیه‌تی! چونکه‌ئه‌وه‌ی بۆ پروون بووبووه و به‌ته‌واویش بریاری کردبوو که کاری میتیا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌پوژ به‌رله‌دادگایی کردنی چوو بۆ ملاقاتی و پی‌شنیاری پیلانیکی پیکرد که له‌به‌ندیخانه‌هه‌لی. پیلانه‌که‌شی ئاشکرا بوو چونکه له‌میژ بوو بیرى لیده‌کرده‌وه. داخیکیش که قسه‌کانی ئیسمیر دیاکوف نابووی به‌دلیا. که به‌قازانجی ئیوانه‌که‌براکه‌ی مه‌حکوم بکری، چونکه‌ئه‌و حوکم پیدانه‌

میراتی ئو و میتیا له چلهزار رۆبله وه دهکاته شهست ههزار - هانی دا ئو کاره بکا. بریاریدا براهی له بهندیخانه دهرباز بی و ئاماده بوو چاوپۆشی لهو بیست ههزار رۆبله بکا. بهلام کاتیک له ملاقاتی میتیا گه رایه وه، زۆر خه مبار و بی تاقهت بوو، له ناکاو ههستی کرد ئو تامه زروویه بو هه لاتنی براهی له بهندیخانه ته نیا ئو وه نییه چاوپۆشی لهو بیست ههزار رۆبله بکا و له خیر و بیتری بچینه درئ، به لکو هویه کی دیکه شی هه بوو. له خوی پرسى: «نهکا له بهر ئو وه بی منیش له دل وه به قه د ئو قاتلم؟ یانی له دل وه پیمخۆشبووه پیره ی باوکمانی کۆشتووه.» دهنگوت شتیک له ناخه وه هه لده قچینی و تووشی دل وه خورپه یه کی سهختی کردووه. له هه مووشی گرینگتر، له ماوه ی ئو مانگه دا، به جارئ ههستی رووشا بوو. به لام ئو باسه هه لده گرین بو دواى...

کاتیک ئیوان فیودوروویچ، دواى مشتومر له گه ل ئالیووشا، گه یشتووه بهر دهرگای مالئ و له ناکاو هاته سه ر ئو وه ی بچئ بو لای ئیسیمیر دیاکوف، به هوی پالنه ریکی سهیر و کتوپره وه بوو، ئه ویش رق و توورپه یی بوو هانیدا. له ناکاو وه بیتری هاته وه که کاترینا ئیوانا له بهر چاوی ئالیووشا گوراندوویه به سه ریدا: «تو بووی پیته سه لماندم که ئو (یانی دیمیتری) قاتله! ئیوان کاتی ئو وه ی وه بیر هاته وه به جارئ تووشی سه رسوورمان بوو. چونکه ته نیا جاریکیش هه ولئ نه دا بوو به کاترینا ئیوانا سه لمینی که میتیا قاتله، به پیچه وانه، ئو کاته ی له لای ئیسیمیر دیاکوف گه رایه وه، له هه نته شی کاترینا ئیوانا دا دهره ق به خوی تووشی گومان بوو بوو. له راستیدا ئو خوی ئو «به لگه» یه دهره نیا بوو و سه لماندبووی که میتیا تاوانباره. ئیستاش له ناکاو هه لیدابوویه: «خۆم چوومه ته مه زله که ی ئیسیمیر دیاکوف!» که نگى چووه؟ ئیوان له وه ئاگادار نه بوو. که وایه کاترینا ئیوانا زۆریش دلنیا نه بوو که ئو تاوانه میتیا کردبیتی. بلئی ئیسیمیر دیاکوف چی پیگوتبی؟ رقیکی ئه ستور له ناخه وه هه لیده چۆقاند. نهیده زانی بو نیو سه عات له مه وه بهر که ئو قسانه ی بیستووه، گوئی نه داوه تی و دهستی نه کردووه به گورده گور؟ دهستی له سه ر ئه لقه ی دهرگا که لابر د و به هه لداوان رۆبی بو لای ئیسیمیر دیاکوف له ریگا بیرى کردووه: «رهنگه ئه مجاره بیکوژم.»

()

سيهه مين و دوايين چاوپښتونه له کمال نيسمير دياکوډف

کاتیک ئیوان گه‌یشت‌بووه نیوه‌ی ری و ده‌یویست بچی بو مه‌زل‌ه‌که‌ی ئیس‌میر دیاکوډف، کزه‌بایه‌کی وشک که‌ئو به‌یانیه‌ه‌لیک‌رد‌بوو، دیسان ه‌لیک‌رده‌وه و کړیوه‌یه‌کی وشک و پاک دایدا، کولووی به‌فر نه‌ده‌گه‌یشتنه زه‌وی، به‌دهم باوه ده‌خولانه‌وه، کتوپر بوو به‌بارووشک و باده‌وه. له‌و گه‌ره‌که‌ی شار که‌ مه‌زل‌ه‌که‌ی ئیس‌میر دیاکوډفی لی‌بوو، کو‌له‌که‌ی کاره‌با وه‌به‌ر چاو نه‌ده‌که‌وت. ئیوان بی‌ئوه‌ی گو‌ی بداته به‌فر و باده‌وه، به‌ته‌نیا ملی ری‌ی گرت‌بوو. نه‌گه‌رچی چاو چاوی نه‌ده‌دی به‌لام ه‌ر به‌ه‌ست ری‌گای ده‌پی‌وا. سه‌ری ژانی ده‌کرد و کزه‌ی وشکه سه‌رما پرومه‌تی ده‌رزی ئاژدن ده‌کرد. ه‌ه‌ستیده‌کرد ده‌ستی ته‌زیوه و می‌رووله ده‌کا. زوری نه‌مابوو بگاته ماله چکو‌له‌که‌ی ماریا کیندراتیفنا، تووشی کابرایه‌کی لادیی کورته‌بالا و سه‌رخوش بوو. کابرا بالته‌یه‌کی زبر و پینه‌پینه‌ی له‌به‌ردا بوو، به‌لاره لاره‌وه ده‌رویش‌ت و له‌به‌ر خو‌یه‌وه پرته و بو‌له‌ی ده‌هات و جنیوی ده‌دا. پاشان به‌ده‌نگی‌کی ناخوش تی‌ی ه‌ل‌کرد له‌گورانی:

وانکا چوو بو پترزبورگ

چاوه‌ری نیم بیته‌وه.

به‌لام خیرا ده‌ستی له‌گورانی گوتن ه‌ل‌گرت و ده‌ستیک‌رده‌وه به‌جنیودان؛ دیسان ده‌ستیک‌رده‌وه به‌و گورانییه و ه‌ر نه‌و کو‌پله‌شی دووپات ده‌کرده‌وه. ئیوان به‌رله‌وه‌ی بی‌ری لی‌یکاته‌وه، ه‌ه‌ستیک‌رد زوری رق لی‌ی ه‌ه‌ستاو. له‌ناکو لی‌ک نزیک بو‌ونه‌وه و ئیوان له‌ناخه‌وه حه‌زیک‌رد بی‌دا به‌زه‌ویدا. ه‌ر له‌و

کاته دا گه‌یشتنه یه‌کتر و خویان به یه‌کدا دا و کابرای لادییی به پرتاو بو
 دواوه فریدرا، کابرا پاشه‌وپاش لاتراسکه‌ی به‌ست و وه‌ک کۆته داریکی
 وشکه‌ل که‌وت به سهر زه‌ویی به‌سته‌له‌کدا. ناله‌یه‌کی لی‌هات و پاشان بیده‌نگ
 بوو. ئیوان چووه ژوور سهری. بئ جووله که‌وتبوو به‌پشتدا و له‌وه ده‌چوو
 بئ‌هۆش بووبی. ئیوان له دلی خویدا گوتی: «ره‌ق ده‌بی له سهرمانا.» به‌ره‌و
 ماله‌که‌ی ئیسمر دیاکوف سهری پیوه‌نا.

له دالانه‌که، ماریا کیندراتیفنا که مؤمیکی به‌ده‌سته‌وه بوو، هاتبوو ده‌رگا‌که
 بکاته‌وه، له بن لیوه‌وه گوتی: پاول فیودورویچ (یانی ئیسمر دیاکوف) زور
 نه‌خۆشه. «راشنه‌کشاهه‌ قوربان، به‌لام هۆش و ئیختیاری نییه، چاییشمان بو
 برد نه‌یخواردوه، ده‌یگوت ئیشتیام نابا.»

ئیوان به‌تورپه‌یی پرسیی: «بۆ هات و هاواری وه‌پئ خستوه؟
 ماریا کیندراتیفنا وه‌لامی دایه‌وه: «نا نا قوربان، به‌پیچه‌وانه‌ زوریش
 بیده‌نگه. ته‌نیا داواتان لیده‌که‌م، زۆری قسه‌ له‌گه‌ل مه‌که‌ن.»
 ئیوان ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و چووه ژووری.

وه‌تاغه‌که وه‌ک پێشوو گهرم بوو. به‌لام ئال‌و‌گورپکی به‌سه‌ردا هاتبوو.
 یه‌کئ له چوارپایه‌کانی لابرده‌وو و قه‌نه‌فه‌یه‌کی چه‌رمینی گه‌وره و کۆنی له
 جیگا‌که‌ی دانابوو، جیوبانی له سهر راخستبوو، بالنجه‌که‌ی سپی و خاوین
 بوو. له سهر پێخه‌فه‌که‌ی دانیشتبوو و ههر ئه‌و به‌رگه‌ خه‌وه‌ی پێشووی
 له‌به‌ردا بوو. میزه‌که‌ی هینابوو به‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ به‌جۆریک که نه‌یده‌توانی له
 جیی خۆی بجوولێته‌وه یان به‌ربیتته‌وه خوارئ. کتیبیکی ئه‌ستووری به‌رگ
 زه‌رد له سهر میزه‌که‌ داندرا‌بوو. به‌لام خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی نه‌بوو. دیار بوو
 بیکار دانیشتوه. به‌چاو لی‌کردنیکی وشک و بیده‌نگ پێشوازی له ئیوان کرد
 و دیار بوو هاتنی ریزه‌یه‌ک تووشی سه‌رسوورمانی نه‌کردوه. ره‌نگی
 پوخساری ته‌واو گۆرا‌بوو، زه‌رده‌ل و ره‌نگ بزرا‌و، کزتر له پێشووش دیار
 بوو. چاوی به‌قوولدا چووبوو و به‌رچاوی شین هه‌لگه‌را‌بوو.

«ئەو چىيە، ھەر بە راستى نەخۆشى؟» ئىوان فىۋدورۋويچ ئەوھى گوت و راۋەستا. «نامەۋى زۆر وەخت بگرم، تەنانتە بالئەكەشم داناکەنم. پياۋ لە کوئ دانىشى؟»

ئىوان چوۋە ئەۋسەرى مېزەكە، كورسىلەيەكى دەرکىشا و لە سەرى دانىشت.

- بۆ چاۋت تېپرېوم و قسە ناكەي؟ من تەنيا ھاتوم پرسىارىكت لېكەم و دلىبابە ھەتا ۋلامەكەي ۋەرنەگرمەۋە نارۆم. پېمبلى بزانم ئەو خاتونە، كاترىنا ئىۋانا ھاتوۋە بۆلات؟

ئىسمىر دىاكوف ھەروا بېدەنگ بوو، ۋەك پېشۋوش بە ھېمنى چاۋى لېدەكرد. لە ناکاۋ دەستى ھەلئەكاند و روۋى ۋەرگىرا.

ئىۋان گوراندې: «ئەۋە بۆ ۋادەكەي؟»

- بۆ ھېچ.

- مەبەستت لە "ھېچ" چىيە؟

- ئەرى، ھاتبوو. پىۋەندىشى بە تۆۋە نىيە. لە كۆلمبەۋە.

- نا، ئاۋات لە كۆل نابمەۋە. پېمبلى بزانم، كەنگى لېرە بوو؟

ئىسمىر دىاكوف بە بزەيەكى مانادارەۋە گوتى: «بە تەۋاۋى لە بېرم بىرەۋە»، ھەمىسان روۋى لە ئىۋان كىردەۋە، بە چاۋىكى شىتتەنە و پر لە بىزارىيەۋە تىپراما، ھەر ئەو جۆرە چاۋى تېپرې كە مانگى لەمەۋبەر دۋاى مشتومرەكەيان تىپرامابوو.

بە ئىۋانى گوت: «تۆ خۆت ديارە زۆر نەخۆشى، رەنگت پەريۋە؛ ھەر دەلىي ئەو ئىۋانەى جاران نىيت.»

- خەمى منت نەبى. چىت لېدەپرسم ئەۋەم جوابدەۋە.

- ئاخىر چاۋت بۆۋا زەرد ھەلگەراۋە؟ سېئەنى چاۋت زەرد زەرد بوۋە يانى ئەۋەندە ئازار دەكىشى؟

زەردەيەكى پر سوۋكايەتتى گرت و لە ناکاۋ دای لە قاقاى پىكەنن.

ئىوان كە زۆرى پق ھەستابوو ھاوارىكرد: «گوى بگره، پىمگوتى ھەتا
 ولامەكەم نەدەيەو ھە نارۆم!»

ئىسمىر دىاكوف مات و ھەقىرۆكە چاوى لىكرد و گوتى: «بۆ لە كۆلم
 نابىيە؟ بۆ ئازارم دەدەي؟»

- ھەتيو ھەدگوزە خو من كارم پىتنييە. تەنيا ھەلامى پرسىارەكەم بەدەو
 با برۆم.

ئىسمىر دىاكوف كە ديسان سەرى داخستبوو، گوتى: «ھىچ ھەلامىكم نىيە
 بە توى بەدەمەو!»

- خاترجەم بە وات لىدەكەم ولامبەدەيەو!

«بۆ ئاوا ھەجمانت لى ھەلگىراو؟» پاشان چاوى لە ئىوان برى. پوانىنىكى
 جازانە و پرسووكايەتى: «چونكە سبەينى دادگايى دەستپىدەكا؟ ھىچ
 پووداويك ناھەومى، يانى باوھ ناكەي؟ برۆو ھەمالى و لىي ھەو، ھەمت
 نەبى و ترسى ھىچت نەبى.»

ئىوان بە سەرسوورمانەو ھە گوتى: «تيناگەم... بۆ دەبى ترسم لە سبەينى
 بىي؟ لە ناكاويش تەزووى ساردى ترس لە گيانى گەرا.

ئىسمىر دىاكوف بە چاوانى ھەلىسەنگاند و بە دەنگىكى گر و بە
 تەشەرىكەو ھە گوتى: «تيناگەي؟ سەيرە مەروڤى زىرەك و وريا بىھەوى ھوى
 لە گىلى بەدا!»

ئىوان مات و پىدەنگ چاوى تىبىرى. بىزەي قورەدەماخانە و
 سەرسوورھىنەرى ئەو پىاو، كە سەردەمىك بەردەستى بوو، بە جارى
 تووشى واقورمانى كردبوو. تەنانەت لە دوايىن مشتومرەكە شياندا ھەو لەبىزە
 لەگەلى نەدوابوو.

- پىتدەلیم لەخوړا ترس مەخە دلى ھۆتەو. سەبارەت بە تو ھىچ نالیم.
 ھەر باست ناكەم. ھىچ بەلگەيەكيش نىيە بە زەرەدى تو بى. ئەو دەستت بۆوا
 دەلەرزى؟ ئەو قامكانەت بۆوا دەلەرزى؟ برۆو ھەمالى تو نەتكوشتوو.

ئىوان داچلەكى. ئاليووشاي وەبىر ھاتەو، منجاندی: «دەزانی من نەبووم.. ئىسمىر دياكۆف ديسان خافلگیری کردەو: «بە راستیتە؟» ئىوان ھەستا سەرپى و شانى گرت. - ئى ھەژدىھا، زوو كە راستم پىتلى! لەگەل تۆمە زوو كە دەى!» ئىسمىر دياكۆف شلوئ نەبوو. تەنیا بە رقیكى شیتانەو لە ئىوان پاما و بە توورەى ورتاندی:

- باشە ھەرگا وایلیھات، قاتل تۆى! ئىوان كە دەتگوت بىر لە شتیک دەكاتەو، لە سەر كورسیلەكەى دانیشتەو و جینگزیانە دای لە قاقای پیکەنین. - مەبەستت ئەوھىە من بڕۆم. جارى دوايىش ھەر ئەوھت گوت! - جارى دوايى بەرەو پرووم راوہستای و لە ھەموو شتیک گەیشتی، ئىستاش تیدەگەى قوربان. - لەوہ زیاتر تیناگەم كە تۆ شیتى.

- لى بىتاقەت نەبووى؟ لىرە بەرەو پرووى يەكتر چەقيوين! چ كەلكى ھەيە ئاوا يەكتر بە شیت بزائين و خۆمان لە گىلى بدەين؟ تۆ كوشتت، قاتلى راستەقىنە تۆى، من تەنیا ھۆكارىك بووم، نۆكەرى وەفادارى تۆ لیچارد لە قسەت دەرناچى، لەدواى وتەكانت بوو كە ئەو كارەم كرد. - ئەو كارەت كرد؟ يانى تۆ كوشتت؟

ئىوان لەرزى لیھات. وەك بە كوتك بەسەریدا بدن كاس بوو و ئارەقەيەكى سارد تەواوى لەشى داگرت. پاشان ئىسمىر دياكۆف بە سەرسوڕمانەو چاوى لىكرد؛ وا دیار بوو ئەو ترسە قورسەى ئىوان سەرنجى راكیشاوە.

ئىسمىر دياكۆف، زەردەيەكى بە زۆرى گرت و چاوى لە چاوى ئىوان بڕى، بە دپدۆنگیەو منجاندی: «خۆ ناتەوى بلى بەراستى نەتەدەزانی؟» ئىوان ھەروا چاوى لینەدەترووكاند و دەتگوت زمانى لە گۆ چوو. گۆرانیى

ئەو كاترا لادىيە - ئاخ، وانكا چۆتە پىرزبۆرگ چاۋەرپى نىم بىتتەۋە - لە ناكائو لە زەينىدا بوو بە زايەلە. لە ژىر لىۋىيەۋە گوتى:

- دەزانى چى، تۆ كە ئىستا بەرەرۋوم دانىشتوۋى، ۋەك خەۋن ۋاى، تاپۋىيەكى ۋە ھىچى تر.

- ئىرە تاپۋى لى نىيە، تەنيا من ۋ تۆ لىرەين ۋ كەسىكى تر. بىگومان ئەۋ، ئەۋ كەسى سىيەم، لىرە لە نىۋان من ۋ تودايە.

ئىۋان فىۋدۆرۋىچ، كە چاۋى بە دەۋرۋەرى خۇيدا دەگىرپا ۋ بە چاۋانى سوۋچ ۋ قوزبىنى ژوۋرەكەى دەپشكىنى، بە ترسەۋە ھاۋارىكرد: «مەبەستت كىيە؟ كى لىرەيە؟ كام كەسى سىيەم؟»

- ئەۋ كەسى سىيەمە خودايە قوربان، خوداى مەزن قوربان. ئىستا جگە لە ئىمە سىيەمىن كەس ئەۋە. بەلام بەدوايدا مەگەرپى نايدۆزىيەۋە.

ئىۋان بەشۋەيەكى شىتانه نەراندى: «دروۋىە تۆ نەتكۋشتوۋە! تۆ شىتى، يان دىسان دەتەۋى بە گەۋجم بزانى!»

ئىسمىر دىاكوف، ۋەك پىشۋو، بە كونجكاۋى بە بىترس چاۋى لىدەكرد. ئەۋىش ھىشتا نەيدەتۋانى بە سەر ناباۋەرپى خۇيدا زالىب؛ ھىشتاش پىۋابوۋ ئىۋان "ھەموو شتىك دەزانى" ۋ ھەۋلدەدا "بەرەرۋو ھەموو شتىك بخاتە ئەستۋى ئەۋ."

ئاخىرى بە دەنگىكى نوۋساۋەۋە گوتى: «سەبركە قوربان،» لە ناكائو لاقى چەپەى لە ژىر مىزەكەۋە ھەلىنا ۋ دەرەلىنگى پانتۆلەكەى ھەلكرد. گۆرەۋى سى ۋ سەرپايى لە پىدابوۋ. بە ئەسپايى مىلى گۆرەۋىيەكەى داكىشا ۋ دەستىكرد بەنىۋ گۆرەۋىيەكەيدا، ئىۋان چاۋى تىپرىبوۋ، لە ناكائوۋىش لەترسانا گىيانى ۋەلەرزىن كەۋت. نەراندى: «ئەى شىتۋشۋورا!» بە پەلە ھەستا سەرپى، كىشا دواۋە ۋ پىشتى بە دىۋارەكەۋە دا درا ۋ قىت ۋ رەپ رادەستا. بە ترسىكى شىتانهۋە چاۋى لە ئىسمىر دىاكوف برى، كە بىئەۋەى گوى بداتە ترسەكەى ئىۋان ھەروا خەرىكى پىشكىنى گۆرەۋىيەكەى بوۋ. دەتگوت دەيەۋى شتىك بە قامكى بگرى ۋ دەرپەينى. ئاخىرى دۆزىيەۋە ۋ دەستىكرد

به ده‌ره‌ینانی. ئیوان فیو‌دۆرۆویچ تیگه‌یشت کوتیک کاغه‌ن، یان لوله‌یه‌ک کاغه‌زه. ئیسمیر دیاکوف ده‌ریه‌ینا و له‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ داینا. به‌ ئارامی گوتی: - فەرموو.

ئىوان به‌ ترس و له‌رزوه‌ پرسى: «چییه‌؟»
ئىسمیر دیاکوف هه‌روا به‌ ده‌نگ نووساوى وه‌لامى دایه‌وه: «تکایه‌ چاوى لی‌که‌ قوربان.»

ئىوان پۆیى بۆ لای می‌زه‌که‌، کاغه‌زه‌ لوله‌کراوه‌که‌ی هه‌لگرت و ده‌ستیکرد به‌ کردنه‌وه‌ی. به‌لام له‌پەر، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی له‌ ده‌عبایه‌کی قی‌زه‌ون بدری، ده‌ستی کیشایه‌ دواوه‌.

ئىسمیر دیاکوف گوتی: «ده‌ستت بۆ‌ئاوا ده‌له‌رزى قوربان؟» بۆیه‌ هه‌ر خۆی کاغه‌زه‌که‌ی هه‌لپچری. سى‌هه‌زار گه‌لای سه‌د پۆبلی تیدا بوو. «هه‌مووی لی‌ره‌دایه‌ قوربان، سى‌هه‌زار پۆبله‌که‌ هه‌مووی. بژاردنی ناوی.» به‌ سه‌ری ئاماژه‌ی به‌ پاره‌کان کرد و به‌ ئیوانی گوت: «هانى هه‌لی‌گره‌.»
- ترست خسته‌ دلمه‌وه‌... به‌و گۆره‌ویبانه‌ت.

ئىسمیر دیاکوف جارێکی‌تر پرسى: «یانى هه‌ر به‌ راستی تا ئیستا نه‌تده‌زانى؟»

ئىوان گوتی: «نا، نه‌مدە‌زانى. من شکم هه‌ر له‌ دیمیتى بوو. براکه‌م! ئاخ براکه‌م! په‌ککو!» له‌ ناکاو به‌ هه‌ردوو ده‌ستی سه‌ری خۆی گرت. «گو‌ی‌بگره‌، هه‌ر به‌ ته‌نیا کوشت؟ به‌ هاوده‌ستی میتیا کوشتت یان هه‌ر به‌ ته‌نیا؟»
- ته‌نیا له‌ گه‌ل ئیوه‌، به‌ هاوده‌ستى ئیوه‌ بوو قوربان، ئه‌و پیره‌پیاوه‌م کوشت. دیمیتى فیو‌دۆرۆویچ هه‌چ تاوانی‌کی نییه‌.

- زۆر چاکه‌، زۆر. پاشان باسى منیش ده‌که‌ین، ئه‌وه‌ بۆ ئاوا ده‌له‌رزىم؟
ده‌لێی زمانم له‌ گو‌چووه‌ قسه‌م بۆ نایه‌.

ئىسمیر دیاکوف به‌ سه‌رسوورپمانه‌وه‌ منجاندی: «له‌و کاته‌دا خاوه‌ن دل و غیره‌ت بوون، قوربان. گو‌تتان «هه‌موو شتی‌ک ئازاده‌»، ئیستاش چه‌نده‌

دەترسى، شەربەتى لىمۇ دەخۆيەو؟ ھەر ئىستا دەلىم بۇتان بىنن. بەلام قوربان دەبى سەرەتا ئەمە قايىمكەم.»

دىسانىش ئاماژەى بە پارەكان كرد. دەيويست ھەستى و لەبەر دەرگاگەو ھە بانگى ماریا كىندراتىفنا بكا شەربەتى لىمۇيان بۇ ساز كا و بۇيان بىنى، بەلام، كاتى ھەستان وىستى بە شتىك چەكەى پارەكە داپۇشى، دەسرەكەى لە گىرفانى دەرھىنا، ديار بوو زور چلكن و پيسە، كىتبە زەردەكەى كە كاتى ھاتنە ژوورەو ھە سەرنجى ئىوانى راکىشابوو لە سەر مېزەكە بوو، ھەليگرت و لە سەر پارەكانى دانا. ناوى كىتبەكە "وتەكانى باوكى پىروژ، ئىسحاق سوورى" بوو. ئىوان ناوى كىتبەكەى بە پەلە خویندەو ھە گوتى:

- شەربەتى لىمۇ ناخۆمەو. دواتر سەبارەت بە من قسە بكە. جارى دانىشە پىم بللى چۆنت ئەو كارە كرد. ھەمووم بۇ وەگىرە.

- وا چاكە بالئەكەت داكەنى قوربان. با گەرما نارەحەتت نەكا.

ئىوان فىئودوروويچ، وەك ئەو ھى تازە وەبىرى ھاتىتەو، بالئەكەى داكەند و بىئەو ھى لە سەر كورسىيەكە ھەستى، لە سەر مېزەكە داينا.

- قسە بكە دەى، پىمبللى، دەى زووكە.

- لەسەرەخۆترى دەنواند، چاوەرپى ما و دلنىابوو ئىسمىر دىاكوف «ھەمووى» بۇ دەگىرپتەو.

ئىسمىر دىاكوف ھەناسەيەكى ھەلكىشا: «چۆنم ئەو كارە كرد؟ زور سروشتى، لە دواى قسەكەى خۇتان قوربان.»

ئىوان زور لەسەرەخۆ، بەشيوەيەكى قورس و قايم وشەكانى دەرەبىرى، بىئەو ھى وەك پىشوو بنەرىنى ديسان گوتى: «قسەكەى من ھەلگەرە بۇ دوايى. تەنيا بە وردى بۆم باسكە چۆنت ئەو كارە كرد. ھەموو شتىكم وەك خۆى بۇ بگىرەو. مووبەموو. تكات لىدەكەم بەوردى بۆم بگىرەو.»

- ئىو ھە پۆشتىبوون، دواى تۆكەوتمە نىو ئەمبارەكەو قوربان.

- سەرودلئ لىھات يان بەقەستى خۆت بەرداوە.

- تەبەن بەقەستی قوربان. وامانود كەوتومەتە خوارى. بەهيواشى لە پليكانەكان چومە خوارى و بە ئارامى پاكشام، دواى ئەودى خۆم تهيلاكرد، هاوارمكرد و بەملاولادا خۆم گەوزاند. زۆر زوو هاتن و برديانمە دەرى.

- پاوەستە، دواى ئەو، هەمووى هەر بەقەستى بوو، لە نەخۆشخانەش؟
- نا، قوربان، بەيانى پۆزى داهاتوو بەرلەودى بمبەن بۆ نەخۆشخانە، بەراستى فيم ليھات، ئەويش زۆر بە توندى، قەتم ئاوا بە توندى سەرودل
ليئەهاتوو. دوو پۆز لە سەريەك بيھۆش بووم.

- زۆر چاكە، دەى بۆم بگيرەو.

- لە سەر قەرەوئيەك خەوانديانم. دەمزاني لەو ديوى ديوارەكە جيّم بۆ چادەكەن، چونكە هەركاتيک نەخۆشەدەكەوتم، مارتا ئيگناتيڤنا لەوئ جيى بۆ چادەكردم، لە نزیک خويان. لە كاتى لەدايكبوونمەو زۆرى دلسۆزى بۆ كردووم قوربان. ئەو شەو هەر ئالاندم قوربان، بەلام زۆر بە هيواشى. سات بە ساتيش چاوهرپىيى ديميتري فيودورويچ بووم.

- چاوهرپى بووى بى بۆ گيان تو؟

- بۆ گيان من نا. چاوهرپى بووم بيته نيو مالەكەو، چونكە دلنيا بووم ئەو شەو هەر دى، چونكە من لەوئ نەبووم تاكو هەوالى پيراگەيىنم، حەتمەن دەهات. بە پيى عادەتيش بە نەردەكاندا هەلدەگەرا و كاريكى دەكرد.
- ئەى ئەگەر نەهاتبايە؟

- ئەو كاتە هيچ پروودايك نەدەقەوما قوربان، بەبى ئەو خۆم لە قەرەى ئەو كارە نەدەدا.

- زۆر چاكە، دەى پرووتتر بۆم باسكە، زوو كە دەى، بە وردى، هيچت لە بير نەچى!

- چاوهرپى بووم فيودور پاولوويچ بكۆزى، قوربان. پيموابوو حەتمەن ئەو كارە دەكا، چونكە رىوشوينەكەم بۆ كيشابوو... ئەو چەند پۆزەى ئاخىر... لەو عەلامەتە ئاگادار بوو، دەيزانى چۆن لە پەنجيرەكە بدا، ئەو هەش ئەسلى كارەكە بوو. لەو چەند پۆزەدا رِق و دپدونگيەكى زۆر لە ناخيدا پەنگى خواردبۆو،

به هوی ئه وه عهلامهته وه حهتمه نه دهچو وه ژووری، فیؤدۆر پاولوویچ ئه وه تهقه تهقه ی بیستایه ده رگا که ی ده کرده وه. بۆیه وهک پۆژ لیم بوو دی و سات به سات چاوهروانی بووم، قوربان.

ئیوان قسه که ی پییری: «سه برکه، ئه گهر بیکوشتایه پاره که شی ده بره، ده بوو ئه وه بزانی. دوا ی ئه وه تو چیت وه ده سته ده که وت؟ تینا گه م؟»

- به لام قه تی پاره که بۆ نه ده دۆزرایه وه قوربان. من پیمگوتبوو پاره که له ژیر بالنجه که ی دایه. به لام وا نه بوو. پاره که له نیو مجریه کدا بوو. پیتش نیارم به باوکت کرد. چونکه ته نیا که سیک بووم متمانه ی پیده کردم. پا که تی پاره که له سووچی وه تاغه که و له ژیر په یکه ره و وینه کاندایه بشاریته وه، چونکه هیچ کهس شکی بۆ ئه وئ ناچی، به تاییه ت ئه گهر به په له ش بی. که وایه شوینی پا که ته پر له پاره که ئه وئ بوو. دانانی پاره له ژیر بالنجدا کاریکی قۆره. مجریه که ده کری قوفلیکی لیده ی. به لام هه موو پیتان وایه له ژیر بالنجه که یدا بووه. ئه وه ش فکرکی گه و جانیه قوربان. له لایه کیشه وه ئه گهر دیمیتری بیکوشتایه، هیچی ده سته ده که وت و نهیده توانی پاره که بدۆزیته وه، بۆیه یان به په له و له ترسانا هه لده هات، هه ر وهک هه میشه بۆ پیاو کوژه کان دیته پیتش، یان ده گه را قوربان. بۆیه دلنیا بووم ده توانم به یانی پۆژی دوا یی یان هه ر ئه وه شه وه خۆم بگه یه نمه پاره کان و هه لیگرم، هه مووشی ده که وته ئه ستوی دیمیتری فیؤدۆر وویچ. بۆیه دلم به وه خوشبوو.

- ئه ی ئه گهر نه یکوشتایه، ته نیا بیدایه به زه ویدا؟

- ئه گهر نه یکوشتایه، قه ت نه مده ویرا ده ست بۆ پاره کان به رم و هیچ پرو داویکی ش نه ده قه و ما. به لام ده مزانی ئه وه نده ی لیده دا بیهۆشی ده خا و ئه و کاته ده رفه تم ده بوو پاره که هه لگرم و پاشان به فیؤدۆر پاولوویچ ده گوت که دیمیتری فیؤدۆر وویچ دوا ی لیدان و بیهۆش خسته ی پاره که ی دزیوه.

- سه برکه... خه ریکم گه یژ ده بم. که وایه دیمیتری کوشتی و تو ته نیا پاره کانت هه لگرت.

نا، نه يکوشت. دهی خو دهکرا ئیستا بلیم قاتل ئهو بوو... به لام نامهوی درۆت له گهل بکهه قوربان، چونکه ئه گهر تا ئیستا تینه گه یشتووی ههر وهک لیم ږوونه و ناتهووی به ره ږووو تاوانی خوشت بخهیه ئه ستوی من. چونکه تاوانباری سه ره کی ئیوه، قوربان. له ږووداو هکه ئاگدار بووی و کاره کهت به من سپارد قوربان. ئاگداری هه موو شتیک بووی، به لام لیتدا و ږویشتی. بویه ئه مشهو دهمهووی به ره ږووو پیت به لمینم که قاتلی راسته قینه توی قوربان. من قاتلی راسته قینه نیم، ئه گهر چی له راستیدا من کوشتوومه. به لام جه نابت قاتلی راسته قینهی.

ئیوان ئیتر خو ی پیرانه گیرا. له بیریشی نه بوو که باسی خو ی خستوته دوا ی مشتومره که، نه راندی: «بۆ، بۆ قاتل منم؟ خودایه! هیتشتاش مه به ست چیرماشنیا یه؟ سه برکه، پیمبلی بزانه، ئه گهر به راستی چیرماشنیا به نیشانه ی رهزایه تی من بێ، بۆ رهزایه تی منت ده ویست؟ له و باره وه ده لی چی؟»

– دلنیا بووم له رهزایه تی ئیوه، ده مزانی بۆ ئهو سی هه زار ږوبله هات وه اوار وه پیناخه ی، ته نانه ت ئه گهر به جیی دیمیتری فیودوروویچ، یان وهک هاوده ستی ئهو تومه تباریان بکر دایه م، پاریزگاریت لیده کردم و نه تده هیتشت تووشی گیره و کیشه بم... میراتی خوت وهر ده گرت و له ماوه ی ژیاندا هه رکات پتو یستبوا یه پاداشته که ت ده دامه وه. چونکه به هوی منه وه ئهو میراته ت وهر ده گرت قوربان. ئه وه شمان له بیر نه چی ئه گهر له گهل ئاگرافنا ئه لکساندرفنا زه ماوه ندی بکر دایه، ئیوه پاره یه کی چرووکیشتان پێ نه ده برا.

ئیوان ددانی له چیره وه برد و گوتی: ««ناخ! که وایه ده تو یست دوا ی ئه وه ژیانم لی تال بکه ی. ئه ی ئه گهر ئهو کاته نه ږویشتبایه م بۆ سه فهر و راپۆرتم لی بدایه ی چی؟»

– راپۆرتی چیت لیده دام؟ ه ی ئه وه ی هانمداوی بچی بۆ چیرماشنیا؟ ئه وه قسه ی قۆره قوربان. سه ره پای ئه وه ش، دوا ی مشتومره که مان یان ده ږویشتی یان ده مایه وه. ئه گهر نه ږوشتبایه ی هیچ ږووداو ی که نه ده قه و ما. ده مزانی ناتهووی ئهو کاره به ږیوه بچی و منیش خوم له و داره ته نه ده دا. که ږویشتی،

مانای ئەوێ بوو دڵنیا بم لە دادگا بە زەرەدی من قسە ناکە و چاوپۆشی لەو سەهەزار پۆلەش دەکەوێ. لە راستیدا نەشتەتوانی دواي ئەوێ بۆمەبە بەر لێپرسینەوێ یاسایی، چونکە ئەو کاتە لە دادگا هەموو شتی بۆم دەگوت؛ یانی نەک ئەوێ پارە بۆم دزیوێ یان کۆشتوومە - بۆسێ ئەوێ هەر نەدەکرد - بەلکو دەرگوت ئێوێ هانتان داوم قەتل و دزی بۆم، بەلام من بە قسەم نەکرد. هەر لە بەر ئەوێ پەزایەتی ئێوێ دەوێست، بۆ ئەوێ دواتر نەتوانی بە گرتنم دەوێ قوربان. چونکە هیچ بەلگەیەکت بە دەستەوێ نەدەبوو. منیش دەمتوانی هەمیشە وەرگیرتان بێنم و ئاشکرایەکەم کە تەمە زۆری مەرگی باوکت بوو. ئەوێش بزانە هەمووان بڕوایان دەکرد و تۆش لە ماوێ ژیا نەتوانی تووشی شەرمەزاری دەبوو.

ئێوان دیسان دانی لە چیرەوێ برد: «کەوا یە من ئەوێ نەتەمە زۆر بۆم، ها؟»

«بەلێ بەلێ، لێم پوونە، بەو پەزایەتەتان بە زمانی بێزمانی فتوای بەرپێوەبردنی ئەو کارەت دا.» ئێسمیر دیاکۆف بە شێوەیەکی لەخۆپازیبانە چاوی لە ئێوان بڕی. زۆر بێهێزبوو، ئارام و لەسەرەخۆ قسەیدەکرد، بەلام وزەیک لە ناخەوێ دانی دەدا بدوێ. دیار بوو پیلانیکی بە دەستەوێ. ئێوان هەستی بەوێ کرد.

ئێوان گوتی: «دەوێ پێمبێ، ئەو شەوێ پووداوەکە چۆن قەوما؟»
 - ئێتر بێم چی قوربان! لە سەر جیگا بۆم پێما گۆیم لە دەنگی ئەرباب بوو هاواری کرد. بەر لەوێش گرێگۆری لە ناکاو لە خەو راپەرێ و هاوێ دەری، کتوپر هاواری کرد و پاشان بێدەنگی و تاریکی بۆی بە سەر مال و باخەکەدا کیشا. لە سەر هەست و چاوەرێ لە سەر پێخەفە بۆم پێما بۆم و دڵم کۆتەکوێ بوو؛ ئۆقەرەم لێرێبوو. ئاخوێ هەستام و چوومە دەری قوربان. دێتم ئەو پەنجەرە دەستی چەپ و بەرەو پووی باخەکە بە کراوەتەوێ، پویشتمە پێشی و گۆیم راکرت بۆ ئەوێ بزانم ئەرباب زیندووێ یان نا، دێتم کەوتۆتە هەناسە بڕکی و بە نێو ژوورەکەدا هەلدەسووڕی، بۆم دەرکەوت کە

زیندووہ قوربان، به خۆم گوت: واچاکه برۆم بۆ بهر پهنجیرهکه. چوومه بهر
 پهنجیرهکه و به دهنگی بهرز ههراکرد و گوتم: "ئه رباب منم" ئه و به دهنگی
 بهرز وه لامیدایه وه: «لیره بوو، لیره بوو، هه لات.» مه بهستی ئه وه بوو دیمیتی
 له وئ بووه. : «گریگۆری کوشتوو!» له بهر خۆمه وه گوتم: «له
 کوئ؟» ئاماژه یکرد: «هۆ له وئ، له و سووچه ی باخه که.» ئه ویش له بهر
 خۆیه وه قسه ییده کرد. گوتم: «تۆزئ سه برکه.» چوومه سووچی باخه که و
 ته ماشا مکرد، دیتم گریگۆری له په نا مستبا که دا که وتوو و هه موو گیانی
 شه لالی خوینه. بۆم ده رکه وت راسته دیمیتی لیره بووه، هه ربۆیه بریارمدا
 کاره که یه کلایی که مه وه. له دلی خۆمدا گوتم گریگۆری زیندووش بوایه
 به وکاره ی نه ده زانی، ده ی ئه وه بیهۆش که وتوو و هه لیکی له بارم بۆ
 ره خساوه. ته نیا مه ترسیم ئه وه بوو مارتا ئیگنا تیفنا خه بهری بیته وه. له و
 کاته دا هه ستم به وه کرد، به لام هیئده تامه زرۆی یه کلایی کردنه وه ی ئه و کاره
 بووم، به حاله حال هه ناسه م ده رده هات. چوومه وه بهر پهنجیره که و به
 ئه ربابم گوت: «لیره یه هاتوو؛ ئاگرافنا ئه لکساندرفنا هاتوو و ده یه وه ی بیته
 ژووری.» باوکت وه ک مندال گه شایه وه. به هه ناسه برکیوه گوتی: «له
 کوئیه؟» به لام برۆای نه ده کرد. گوتم: «هۆله وئ راوه ستاوه. ده رگا که بکه وه.»
 له پهنجیره که وه چاوی لیکردم، له وه ده چوو باوه ر نه کا. دردۆنگ بوو،
 ده شترسا ده رگا که بکاته وه. له دلی خۆمدا گوتم: «بۆ ئیستا له من ده ترسی؟»
 پیم سه یر بوو. به بیرمدا هات به حزووری خۆی و له بهر چاوی خۆی ئه و
 عه لامه ته به کار بینم و ته قه ته ق له پهنجیره که بده م به نیشانه ی ئه وه ی
 گرووشنکا هاتوو. ئه و رازه ش له نیوان هه ردوو کماندا بوو و خۆشی پیی
 رازی بوو. به ره زایه تی هه ردوو کمان هه لمان بژارد بوو. له وه ده چوو برۆای
 به قسه کانم نه بی، به لام هه رکه گوئی له عه لامه ته که بوو به هه لاتن چو
 ده رگا که بکاته وه. کردییه وه. ده مویست بچمه ژووری به لام پیشی گرتم،
 سه رتا پای ده له رزی، چاوی تییریم: «له کوئیه؟» له دلی خۆمدا گوتم: ده ی
 ئه گه ر تا ئه و را ده یه له من بترسی، بارودۆخه که زۆر خراپ ده که وئ!

مهترسی ئه وهی نهکا نههیللی بچمه ژووری یان قاو له کهسیک بکا یان مارتا ئیگناتیفنا به ههله داوان بگاتی، یان شتیکی دیکه بقهومی ئه ژنوم دهله رزی. به سرته گوتم: «دهی هوله وییه، هوله ویی، له بهر پهنجیره گه وره کهیه. چون نه دیوه؟» «که وایه بیهینه، بیهینه.» گوتم: «دهترسی، ئه وههرا و دهنگه دهنگه ترسی خستوته دلاییه وه. له بن بنچکهکاندا خوی شاردوته وه؛ برۆ له ژووری متالاهه خوت هه رای لیکه.» هه لات بو بهر پهنجیره که و مومه کهی له بهر پهنجیره که دانا. هه رایکرد: «گرووشنکا، گرووشنکا، لیره ی؟» سه ره پای ئه وهش نهیده وهیست خوی دانه وینی و له پهنجیره که وه ته ماشا بکات. نهیده وهیرا لیم دوور که ویتته وه. زور ترسابوو. به رادهیه که ترسی لینیشتبوو نهیده وهیرا پشتم تیکا. گوتم: «چاو لیکه، ئه وه تا.» چووم بو بهر پهنجیره که و سه رم برده درئ. «ئه وه تانی، له بن ده وه نه کان خوی شاردوته وه و پیت پیده که نی، یانی نایینی؟» له پر باوه ریکرد؛ ئازای ئه ندای وه ک میوژۆکه دهله رزی. ئه شقی ئه و ژنه شیت و شهیدای کردبوو. دانه وی و له پهنجیره که وه سه ری برده درئ. ته پله کیکی بلوورین له سه ر میزه که بوو هه لمگرت؛ خو له بیرته، نزیک کیلویه ک قورس بوو. هه لمهینایه وه و هه تا هیزم تیدابوو له که راکه ی سه ریم راکیشا. ته نانه ت هاواریکیشی نه کرد. هه روا به لادا هات. منیش وه ریگه رامی و بو جاری دووه م و سیه م ته پله که که م کیشا به سه ریدا. له گه ل زه بری سیه م کاسه سه ری له به ریه ک چوو. چاوی زه ق بوونه وه و خوین له چاو و گوێچکه ی ده ره پری و به پشتدا که وت. چاویکم له ده ور بهر کرد. هیچ کویم په له خوینی پتوه نه بوو. ته پله بلوورینه که م جوان سه ری و له جی خویم دانایه وه. چووم بو لای په یکه ره کان، پاره که م له پاکه ته ده رهیتا و پاکه ته به تاله که م له په نا چرپایه که فریدا و تیلماسه په مه ییه که شی که پی به سترابووم فریمدا چه قی وه تاغه که، سه رتا پام دهله رزی، هاتمه درئ و رۆیشتم بو نیو باخه که، راست رۆیشتم بو لای ئه و دارسیوه ی نیوقه ده که ی کولور بووه، خو ده زانی کامه دار ده لیم؟ له میژ بوو ئه و داره م دیاریکردبوو. له تی کاغه ز و په رۆکۆنم له کونی داره که ئاخنیبوو، پاره کانم له په رۆکه پیچا

و خنیمه نیو کونه که وه. دوو حه وتوو زیاتر هر له ویدا بوو، کهس شکی بو
 نه وه نه ده چوو. کاتیک له نه خو شخانه هاتمه وه چووم دهر مهینا. دواى نه وهى
 پاره کهم دابینکرد گه پامه وه سهر پیخه فه کهم و تخیل بووم، له دلى خو مدا
 گوتم: «نه گهر گریگورى واسیلیه ویچ کوژرابی، کاره کهم چهپ ده که وئ. به لام
 نه گهر زیندوو بئ زورم به قازانجه. چونکه شایه دى دها که دیمیتري
 فیودورویچ له وئ بووه. ئیتر دهر ده که وئ قاتل نه وه و پاره که شى بردووه.»
 پاشان ده ستمکرد به ناله نال و ورینه کردن، بو نه وهى مارتائیگناتیفنا
 خه بهرى بیتته وه. ئاخرى له خه وهستا و به هله داوان هات بولام، به لام
 کاتیک چرای هه لکرد و زانیی گریگورى دیار نییه، هه لات بو دهرئ و گویم
 لئ بوو له نیو باخه که وه قیزاندی.

ئیسیمیر دیاکوف بیده نگبوو. له و ماوه یه دا که قسه ییده کرد، ئیوان کړوکپ
 گوئی شلکردبوو، بئ نه وهى جووله بکا یان چاوى له سهر هه لگرئ. ئیسیمیر
 دیاکوف له گه ل گپړانه وهى چیرۆکه که جار ناجاریک چاوى له ئیوان ده کرد.
 به لام زیاتر چاوى له شویتیکى نادیار ده بری و نیگای ده دزییه وه.
 چیرۆکه که ی ته و او بوو، له رزی لیهاتبوو و که وتبووه هه ناسه برکئ.
 روخسارى وه سهر ئاره قه گه رابوو. به لام مه علووم نه بوو له بهر په شیمانى
 تووشى نه و حال ته بووه یان له بهر شتیکى دیکه.

ئیوان له ناکاو نه راندی: «راوه سته، ئه ی سه باره ت به دهرگا که ده لئى چى؟
 نه و نه گهر دهرگا که ی له تو کرد بیتته وه، چون گریگورى پیشتتر دیتوویه تی
 کراوه ته وه؟ چونکه گریگورى له پیش تودا چووه دهرئ و چاوى پیئکه وت.»
 سهیره ئیوان به له بزیکى دوستانه قسه ییده کرد و وهک پیئشوو تووړه
 نه بوو، نه گهر له و کاته دا که سیک دهرگا که ی بکر دایه ته وه و سه رى بکیشایه ته
 ژوورئ دهیزانى سه باره ت به شتیکى ئاسایى قسه ده که ن.

ئیسیمیر دیاکوف، به پیکه نینیکى ماناداره وه گوتی: «بو گریگورى و
 کرانه وهى دهرگا که نازانم بلیم چى، رهنگه چاوى ریشکه و پیئشکه ی کردبئ.
 دلنیا به نه وه به شهر نییه، به لکو یه ستریکى دیز و چه مووشه. نه دیدوه، له خوړا

پیتوایه دیتوویه و له سهر قسه که شى سووره و دهست هه لئاگرئ. له لایه که وه به قازانجیشمانه ئاوا بیر دهکاته وه و شایه دی دها، چونکه دواى ئه وهى بیگومان دیمیتري مه حکووم ده بی و حوکمی بۆ دهرده که ن.»

ئىوان فیودوروویچ، که به جارى تووشى سه رسامى بووبوو و هه ولئى دها زیاتری بۆ پوونبیته وه، گوتی: «گوى بگره... گویبگره، پرسیارم زوره و دهمه وئ لیت بپرسم، به لام له بیرم ده چنه وه... میتشکم خه ریکه ده ته قئ، تیکه لم کردوو. ئه ها! لانیکه م ئه وه م پیتلئ، بۆ پاکه ته که ت هه لپچری و فریت دایه چه قئ ژووره که؟ بۆ پاکه ته که ت له گه ل خۆت نه برده؟... که باستکرد پیتوابوو به جوریک باسی ئه وه ده که ی و به کاریکى دروستی ده زانی... به لام بۆ تیناگه م...»

- بۆ ئه وه ش ده لیلیکی باشم هه بوو قوربان. ئه گهر که سیك ئاگاداری هه موو پروداوه که بووایه، ههر وهک من ئاگادار بووم، ئه گهر ئه و پارهییه ی پیشتر دبی، یان خۆی ئه و پارهییه ی نابیته پاکه ته که وه و به چاوی خۆی دبییتی پاکه ته که لاکومۆر کراوه و ناوی وهرگره که شى لینووسراوه، ئه گهر که سیکی وا ئه و قه تلئى کردبی، له به رچی ده بی پاکه ته که هه لپچری؟ ئه ویش به و په له په له. چونکه لی پوونبوو پاره که ی تیدایه. وانیه؟ به لام ئه گهر دزه که که سیکی وهک من بوایه هه روا پاکه ته که ی ده نایه باخه لی وهک تیسکه ی تفهنگ بۆی دهرده چوو قوربان. به لام له مه ر دیمیتري فیودوروویچه وه مه سه له که ته واو جیاوازه. سه باره ت به پاکه ته که ته نیا هیندئ شتی بیستبوو؛ قه تیش چاوی پیتنه که وتبوو؛ بۆ وینه ئه گهر له ژیر بالنجه که شیدا بووایه، به په له ههر هه لیده چری بۆ ئه وه ی دنیا بی پارهییه. پاشان پاکه ته که فریده دا، بی ئه وه ی بیر بکاته وه که به لگه یه ک به زهره دی خوی به جئ ده هیلئ. چونکه ئه و دزیکى ئاسایی نه بوو قوربان، دیاره قه تیشی دزی نه کردوو، چونکه چاوتیر و خانه دانه، قوربان. ئه گهر دزیش بکا، دزیکى ئاسایی نییه، به لکو ته نیا پارهییه کی هه لگرتوو که هی خۆیه تی، چونکه پیشتر به ته واوی خه لکی شاره که ی گوتبوو که ده یه وه ی ئه و کاره بکا. ته نانه ت شات وشووتی کردبوو

که ده چی هه قه که ی خوی له باوکی دهستینی. کاتیک دادگایان کردم ئه وه م به ئاشکرا بۆ دادوهر باسنه کرد؛ به لکو به پیچه وانه، به ئاماژه هیتامه سهر بابته که، وهک ئه وه ی من تیمنه گه یانده ی، به لکو خوی بیرى لى کردۆته وه من پیمنه گوتوه؛ کاکی دادوهریش به و ئاماژه ی من زۆر که یفی ساز بوو و گوێزی به کلکی دهشکاند قوربان.

ئىوان فیۆدۆرۆویچ وا تووشی سه رسومان بوو بوو نه پراندى: «یانی دهکری تۆ به و دهم و دهسته ئه و هه موو فکرهت کردیته وه و پیلانت دارشتی؟» دیسانیش به ترسه وه چاوی له ئیسمر دیاکوف بری. - جا ئه وه فرمایشته قوربان؟! پیاو چۆن دهتوانی به و په له په له ئه و پیلانه داریژی؟ پیشتتر بیرم لیکردبۆه.

ئىوان فیۆدۆرۆویچ دیسان گوراندى: «ده ی که وایه شهیتان یارمه تیى داوی... نا، وادیاره گه مژه نیت، زۆریش له وه زیرهکتری که من بیرم لیده کرده وه...»

ئىوان ههستا سه ری و دیار بوو دهیه وه ی له نیو ژووره که دا پیاسه بکات. زۆر په رۆش بوو. به لام چونکه میزه که پى لیگرتبوو، نهیده توانی له نیوان میز و دیواره که دا ههنگاو هه لیتته وه، ههر به پتوه راوه ستابوو، خولیکی خوارد و دانیشه وه. رهنگه له بهر ئه وه ی نهیده توانی له جیى خوی بجوولی قه لى بوو، چونکه دیسان وهک پیشوو له ناکاو به تووره یی گوراندى: «ئه ی دهعبای دامای قیزه وهن، گوئیگره! ئه گهر تا ئیستا نه مکوشتووی، له بهر ئه وه یه سبه ینى له دادگا وه لام بدهیه وه.» ئىوان دهستی هه لینا: «خودا دهزانى، رهنگه منیش تاوانبارم؛ رهنگه چه زیکی شاراوهشم هه بووی که باوكم... بمري. به لام سویند دهخۆم به ورا دهیه که تۆ بیرى لیده که یته وه تاوانبار نیم. رهنگه توشم ههر تیژ نه کردبى بۆ ئه و کاره، نا، نا، من هانمنه داوی! به لام ناترسم، سبه ینى له دادگا به زهره دی خۆشم شایه دی ددهم. بریاره و داومه! هه موو شتیك ده لیم، هه موو شتیك. هه ردووکیشمان له دادگا ئاماده ده بین. هه رچی ده یلى به زهره دی من بیل، ههر شایه دییه ک دده ی، بیده. خۆمى له

بهردا دهگرم و ناترسم. خۆم دان به هه موو شتیکدا ده نیم! به لام تۆش ده بی
 دانی پیا بیئی! ده بی هه به یه که وه بچین، جا بزانه سبه نی چۆنت ده به م!»
 ئیوان قورساخانه و پیداکرانه ئه وه ی گوت و به چاوه گر بارینه که یدا دیار
 بوو له سه ر قسه ی خۆی سووره و هه رچۆنیک بی قسه ی خۆی ده باته سه ر.
 ئیس میر دیاکۆف بی ئه وه ی مه به سته ته وس و گالته بی، به هه سته
 هاو ده ردیی که ئاشکرا وه گوتی: «وادیاره حال ت باش نییه، قوربان، هیچ له وه
 ناچی حالت باشی قوربان. چاوت زه رد هه لگه را وه.»
 ئیوان دوو پاتی کرده وه: «پیکه وه ده چین. تۆ نه شهاتی گرینگ نییه، خۆم به
 ته نیایی ده چم.»

ئیس میر دیاکۆف وه ک ئه وه ی خه ریکی بیر کردنه وه بی، ئاخری هه لیدایه:
 - شتی وا هه ر ناب، قوربان. تۆ ناچی قوربان.
 ئیوان به له بزیکه ته شه راوییه وه گوتی: «له قسه کانم تینا گه ی..»
 - ئه گه ر راستی هه موو شتیک بلێ، تووشی شه رمه زارییه کی زۆر ده بی،
 قوربان، ئه و کاته ش هیچ که لکیکی ناب. چونکه له ری وه ده لیم من قسه ی وام
 نه کردو وه. ئی وه ش له وه ناچی حال تان باشی، (واش ده نوینی)، یان ئه وه نده ت
 خه می برا که ته و بۆی به داخه وه ی ده ته هوئ خۆتی بو فیدا که ی، هه موو
 ئه وانه شت به دژی من سازاندو وه، چونکه هه می شه منت وه ک می شیک چاو
 لیکردو وه. ئه وه ش هیچ، کی بر وا به قسه کانتان ده کا، کوا به لگه ت؟
 - گو یگره هه ر ئی ستا بو ئه وه ی دلنیا بم ئه و پارهی ته نیشان دام.
 ئیس میر دیاکۆف کتیه که ی له سه ر پاره کان لا برد و له و لا وه داینا، له گه ل
 هه لکیشانی هه ناسه یه ک گوتی:
 - ئه و پارهی له گه ل خۆت به ره.

ئیوان به سه رسو و پرمانه وه چاوی تییری: «هه لبه ت هه لیده گرم. به لام
 ئه گه ر بو ئه و پاره پیاوت کوشتوو، بو دهیده ی به من؟»
 ئیس میر دیاکۆف له خۆ بایانه شانی هه لته کاند و به ده نگیک له رزۆک گوتی:
 «نامه وئ قوربان، ده مو یست به و پارهی ژیا نیکی تازه له مۆسکو، یان له وه ش

باشتر له دهره وهی ولات دهست پییکهم. ئه و خولیا یه م له سه ردا بوو، هه ر له بهر ئه وهش که «هه موو شتیک ئازاده.» ئه وهی فیرتکردم، زۆر دروست و حیسابیه، چونکه له و باره وه زۆر قسه بۆ کردووم. ئه گه ر خودای جاویدان بوونی نه بی، شتیکه لیکه وهک مه زنا یه تی و که سایه تیش هه ر نابی. پیویستیش نییه. هه ق به ئیوه بوو. من ئه و مه سه له یه م به و شیوه یه ی دده ی. «ئێوان به بزه یه کی مانداره وه پرسی: «خۆت به وه گه یشتی؟» به رینوینی ئیوه قوربان.

- ئیستاش پیموایه ئیمانته به خودا هه یه. وا ده ته وئ ئه و پارهی به ده یه وه.
- ئیس میر دیاکوف منجاندی: «نا، قوربان، ئیمانم پێ نییه.»
- ئه ی بۆ ده ته وئ پاره که به ده یه وه؟

ئیس میر دیاکوف دیسان دهستی هه لته کاند: «به سیکه... ئیتر به سیکه! خۆت دهتگوت هه موو شتیک ئازاده، که وایه خۆت بۆ ئه وهنده په رۆشی؟ ته نه نه ته ده ته وئ بچی به زه ره دی خۆت شایه دی به دی...» ئیس میر دیاکوف له کۆتاییدا به متمانه وه گوتی: «به لام ده زانم ئه و کاره ناکه ی! تۆ ناچی ئه و شایه دییه به دی.»

ئێوان گوتی: «ده بیینی.»

- شتی وا هه ر نابی. ئیوه زۆر زیره کن قوربان. هۆگری زۆر به پاره هه یه، ئه وه ده زانم قوربان. پیتخۆشه هه موو که س ریزت بۆدان، چونکه زۆر له خۆبایی و ده مارزلی. زۆریشته هه ز له کچی جوانه، له هه موو شتیکیش زیاتر هه ولی ئه وه ته ژیا نیکی ئاسووده و دوور له کیشته هه بی، بی ئه وهی پشت به که سیک به به ستی - زیاتر له هه موو شتیک هه ولی ئه وه ته. خۆ ناته وئ ئه و شووره ییه وه ئه ستۆ بگری و هه تاهه تا ژیا ن له خۆت تالکله ی. تۆش وهک فیو دۆرپا و لو وچی باوکت وای، قوربان، تۆ له و کورانه ی دیکه زیاتر شیوه ی ئه و دده ی قوربان. پۆح و خووخده شته له و ده چی.

ئىوان، كه ويدهچوو سهرنجى راكىشرابى، گوتى: «تو گهوج نيت.»
 سوورهه لگه پرا بوو. «پىموابوو گهوجى.» هه روا كه به قه لافه تىكى جياوازه وه
 چاوى له ئىسمير دياكوف ده كرد گوتى: «ئىستا وادياره زور جيدى!»
 - دهمار زليت وایلێكردوى من به گهوج بزانى. ئه و پارهي هه لگه.
 ئىوان سى چه كه پاره كهى هه لگرت و نايه گيرفانى، بى ئه وهى له هيچى
 بپيچى.

- سبهينى له دادگا دهينوينم.
 - ئىستا كه خوتان خاوهنى پاره و سامانىكى زورن، هيچكس باوه پرتان
 پيناكا: رهنگه ئه وهت له سندووقى پارهكانت دهرهينابى و هينابيتت بو دادگا.
 ئىوان ههستا سهريى و گوتى:

- ديسان دهيلمه وه، ته نيا له بهر ئه وه ههتا ئىستا نه مكوشتوى، سبهينى له
 دادگا پنيوستيم پيته. ئه وهت له بير نه چى!

ئىسمير دياكوف كه كتوپر به شيوهيهكى سهير چاوى له ئىوان برى و
 گوتى: «دهى بمكوژه. ئىستا بمكوژه قوربان.» به بزهيهكى تاله وه دريژهى
 پيدا: «ته نانهت تواناييت نيه و ناويزى بيريشى ليكهيه وه، ئيوه قوربان كه
 ئه وه مووه نه ترسن، غيرهتى هيچ كارىكتان نيه، چ بگا به پياوكوشتن!»
 ئىوان گوراندى: «خودحافيز،» وه پيكهوت برواته دهري.

- تاوى راوهسته... ئه وانه م ديسان پيشان بده وه.
 ئىوان پارهكانى له گيرفانى دهرهينا و پيشانيدا. ئىسمير دياكوف ماوهى
 ده چركه چاوى تيبيرين. پاشان دهستى ههلتاكاند و گوتى:
 «زور چاكه، دهتوانى برۆى.» چهند ههنگاويكى ههلتا بووه ديسان بانگى
 كرد: «ئىوان فيودورويچ!»

ئىوان بى ئه وهى راوهستى ئاورى دايه وه: «چيت دهوى؟»
 - خودحافيز، قوربان.

ئىوان ديسان گوراندى: «خودحافيز!» پاشان له ژوورهكه چوو دهري.

کریوه و بادهوه ههروا گێژی دهدا. سێ ههنگاوی یهکه می جه سوورانه ههڵینایهوه، بهلام له ناکاو کهوته لهتردان و لاتراسکه بهستن. موچرکێکی پێدا هات و لهرز داگرت، به بزهییهکهوه گوتی: «پهتایهکی جهستهیه.» شتیکی وهک شادی له پوچی ههڵدهقولا. چهزیکێ بههیز له باوهشی پوچی وههینا، دلتیا بوون و ئوخژنیک دوایی بهو دردونگیانه هینا که لهم دواییانهدا تهنگی به پوچی ههڵچنبوو و ئازاری دهدا. بریاری خوێ دابوو، به خاترجه می و پوچی ئاسوودهوه بیرى کردهوه: «ئێستا ئیتر گوپانی به سهردا نایه.» لهو کاتهدا له شتیکی ههڵکهوت و سه رسمیکى وای دا خهریک بوو به دهمهوه بکهوێ. راوهستا و دیتی ئهو کابرا لادییه له بهر لاقیدا تخیل بووه. وهبیری هاتهوه که خوێ دابووی به عهزدا، کابراش ههروا بیهوش و جووله کهوتبوو. بهفر خهریکبوو سهه و چاوی دادهپووشی. ئیوان باوهشی پێدا کرد و ههڵستاندهوه. چرایهکی دی له مالیکى چکولهی دهستی راست، رویشته و له دههراگی دا، داوای له پیاوی خاوهنمالهکه کرد یارمهتیبدا و ئهوکابرا لادییه ببهن بۆ پۆلیسخانه. سێ پۆبلی دا به کابرا، ئهویش ههه لهپوه ئاماده بوو یارمهتیی بدا و هاته دههه. زۆر له سهه ئهوه نارۆم که ئیوان چۆنی کابرای لادییى برده پۆلیسخانه و توانیی پزیشکیک بێنی معینهی کات و زۆر به دهست و دلپازی خهرجی کابرای له ئهستۆ گرت. ههه ئهوهنده دهلیم ئهه کاره سهعاتیکى تهواوی خایاند. بهلام ئیوان فیوڤرۆویچ له دللهوه شاد و رازی بوو، بهردهوام زهینی بۆ ههموو لایهک دهچوو و بیرى له زۆر شت دهکردهوه.

به خهیاڵی تهختهوه بیریکردهوه: «ئهگەر بۆ سبهینی ئاوا لیپراوانه بریارم نهدايه، سهعاتیکى تهواو رانهدهوهستم ئاگاداری لهو کابرا لادییه بکهه، بهلکوو بهلایدا تیدهپهپیم، بئیهوهی گویشم بیزوێ له سههمانا رهقههلدی.» ههه لهو کاتهدا به خاترجه مییهکی زیاتریشهوه بیریکردهوه: «بهراستی دهتوانم ئاگاداری له خۆم بکهه، ئهگەرچی ئهوان دهلین خهریکم شیتدهبم.»

کاتیک گه‌یشته‌وه مه‌نزله‌که‌ی خۆی، کتوپر پاوه‌ستا و له خۆی پرسى باشت‌ر نیه هەر ئیستا بچم بۆ لای داده‌ور و هه‌موو شتیکی بۆ باسبکه‌م؟ له به‌ر ده‌رگا‌که وه‌رسوو‌را و سه‌باره‌ت به‌ پرسیا‌ره‌که‌ی خۆی بریاریدا. له به‌ر خۆیه‌وه گوتی: «سبه‌ینى هه‌مووی به‌سه‌ریه‌که‌وه!» سه‌یر ئه‌وه‌شه هه‌ر له ساتیکدا ته‌واوی ئه‌و شادی و خات‌رجه‌میانه‌ی له‌نیۆ چوو.

کاتیک پێی‌نایه ژووره‌که‌یه‌وه، وه‌ک سه‌هۆل به‌دلیدا بینن وابوو. شتیکی هه‌ستیکرد، زیندوو بوونه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریه‌ک، یان پوون‌تر بلێم، وه‌بیرها‌تنه‌وه‌ی شتیکی دل‌ته‌زین و ناخۆش که‌ ئیستا، هه‌ر له‌و کاته‌دا، له‌و ژووره‌دا بوو، پێش‌تریش هه‌ر له‌وئى بووبوو. بیهێز و شه‌که‌ت خۆیدا به‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌دا. پیرێژنه‌که سه‌ماوه‌ریکی بۆ هینا. ئیوان چایی ده‌مکرد، به‌لام ده‌می لینه‌دا. ئه‌و شه‌وه پیرێژنه‌که‌ی مه‌ره‌خه‌س کرد بر‌وا. له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیش‌ت هه‌ستیکرد سه‌ری له‌گێژه‌وه دى. هه‌ستی به‌ نه‌خۆشی و که‌ساسی ده‌کرد. خه‌ریک بوو خه‌وی لی‌بکه‌ه‌وئى، به‌لام هه‌ستا سه‌ر پێ و به‌نیۆ ژووره‌که‌دا ده‌ستیکرد به‌ پیاسه‌کردن، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ی بپه‌رێ. هیندی جار پێی‌وابوو خه‌ون ده‌بینی و و‌رینه‌ ده‌کا، به‌لام ئه‌وه‌ی له هه‌موو شتیکی زیات‌ر بیری لێ‌ده‌کرده‌وه نه‌خۆشییه‌که‌ی نه‌بوو. دانیش‌ته‌وه و چاوی به‌ نیۆ ژووره‌که‌دا گێرا، ده‌تگوت له شتیکی ده‌گه‌رێ. چه‌ند جار گ‌ری ر‌قیق خۆی له‌ پو‌خساری وه‌رپێ‌چا. هه‌ردوو ده‌ستی کرده‌ کۆله‌که‌ی له‌شی و ماوه‌یه‌کی زۆر به‌وشیوه‌یه دانیش‌ت، ئه‌گه‌رچی به‌ لا‌چاویک هه‌روا چاوی له‌و قه‌نه‌فه‌یه ده‌کرد که له‌ سوو‌چی دیواره‌که‌ی پ‌ووبه‌روو داند‌رابوو.

دیار بوو شتیکی له‌وێیه که‌ توو‌ره و نا‌ره‌حه‌تی ده‌کات و ئازاری ده‌دا.

شەيتان، مۆتەكى ئىوان خىۋدۇرۇۋىچ

من پزىشك نىم. بەلام واھەستەدەكەم ئىستا ئىتر كاتى ئەۋەيە ناچار بىم پوختەيەك لە چۈنەيتى نەخۇشەيەكەى ئىۋان خىۋدۇرۇۋىچ بۇ خۇينەرانىم باسبەكەم. بە سەر پووداۋەكاندا تىدەپەرم و لىرەدا لانىكەم دەتوانم شتىك بلىم: ئىۋان لەو كاتەدا ھىندەى نەمابوو توۋشى يابى مىشك بى. ئەگەرچى ماۋەيەكى زۆر بوو توۋشى نەخۇشى بوۋبوو، بەلام سەرسەختانە لە ھەمبەر تاۋياۋدا خۇپراگرىي دەكرى، ئاخريش ھىزى لىپرا و تاۋياۋىكى قورس دايگرت. ئەگەرچى سەرم لە پزىشكى دەرناچى، بەلام دەتوانم بلىم ئەۋ لە راستىدا زۆرى ھەۋلداۋو، تۋانىبوۋشى ماۋەى تاۋياۋەكە ۋەدوا بخا، ھەلبەت بەۋ ھىۋايەى بە تەۋاۋى بەرگرى لەۋ نەخۇشىنە بكا. دەيزانى ھالى باش نىيە. بەلام بىر كىرەنەۋە لە نەخۇشى لەۋ كاتە پىر مىسبەتەدا زۆرى جاپز كىرەبوو. يانى لەۋ كاتە پىر كىشە و ئالۋزەى ژيانىدا كە پىۋىستى بەۋە بوو بە تەۋاۋى بە سەر ئەقلى خۇيدا زالىى و ئەۋەى دەيلى دەبى بە شىۋەيەكى پىداگرانە و ئازايانە بى، «لەدلى خۇيدا پاكانەى بۇ خوى دەكرى.»

بەۋ ھالەشەۋە، راۋىژى لەگەل دوكتۇرە تازەكەى كىرەبوو، ھەر ئەۋ دوكتۇرەى لە سەر داۋاى كاترىنا ئىۋانا لە مۇسكۇۋە ھىتابوۋيان و پىشتىرش ئامازەم پىكرى. دوكتۇر داۋاى گوى گرتن لە قسەكانى و مەينە كىردى، بەۋ ئاكامە گەشىشت كە ئىۋان توۋشى نارەھەتتىى زەينى و پۇخى بوۋە، بۇيە كاتىك قسەكانى ئىۋانى گوى لىۋو كە ھاشاى لە نەخۇشەيەكەى دەكرى، ھىچ توۋشى سەرسوۋرمان نەبوو. دوكتۇر گوتى: «ئەۋ نارەھەتتىيە لەۋانەيە

سهردهمی بهردهداریدا زۆر و بهرچاو بوون. بئ گومان سهردهمیك خوشگوزهران و تهړپۆش بووه و له گهل مود گهړاوه، پهنگه سهردهمیك خاوهن دهسلات بووبی و لهوانهیه هر ئیستاش وابی، بهلام دوی قیته قیت و پوز و ههوی تافی لای، ههژاری وردهورده وایلیده کا ملک و مالی له دهست بیتهوه و ئاتاجی بهردهماو و دهرکوبانی دهوله مهندان بی. له لای دوستیکی باشهوه دهچوو بۆ لای دوستیکی تر. له بهر قسه خویشی و مه جلیس خویشی کهس دهستی بهروویهوه نه دهنه. له بهر ئه وهش که پیاویکی ئه شرافی و نه جیمزاده بوو، دهیتوانی له گهل هه موو کهس دانیشی، ئه گهرچی لای سهرووشی که متر پیده درا. ئه و جوړه مرقفه مه جلیس خویش و غه رببانه که سهریان له گالته و گه مه و گه نهغه فده دردهچی و هه قایه و ئیژیشن، هه ر ئه رکیکیان پی بسپیژن خوی لینادهن و به ئاشکرا له بهری دردهچن، بییار و پشتیوانیشن، جا لای و په بهن بن یان بیوه پیاو، هه ر وان و فییری ئاوی بیله غاو بوون. لهوانهیه تاقمیکیان مندالیشیان هه بی، بهلام منداله کانیان له لای پلک و پووران داده نین و ئه و که سانه له کوړ و دانیشتنده، باسی ئه و مندالانه ناکهن، وهک ئه وهی پتیا ن شووره یی بی. ورده ورده منداله کانیان له بیر دهچیته وه، ئه گهرچی جاروبار کارتی جه ژنی له دایکبوون و کریسمه سیان به دهست دهگا و جاری وایه وهلامی نامه و کارته کانیش دهنوسنه وه. ئه و میوانه کتوپر و نه خوازراوه زوریش په زاسووک و خوین شیرین نه بوو، که بتوانی خوشمه شرهف و مه جلیس خویش بی و له کاتی پیویستدا خوی شیرین بکا و دوستانه خوی بنوینی. سهعاتی نه بوو، بهلام چاویلکه یه کی له سهر لووتی داناوو به نیکی په شی له دهسکه که ی خستبوو، قامکی زهره رنه قووته ی ئه نگوستیله یه کی ئه ستووری ئالتوونی تیگردبوو، که نقیمیکی هیلکه یی هه ر زانبایی تیدابوو. ئیوان فیودورویچ توورپه و توسن دانیشتبوو قسه ی نه ده کرد. میوانه که به ماتی وهک خزمیکی هه ژار دانیشتبوو که له وه تاغه که ی هاتبیته خواری تاکو له گهل خانه خوئکه ی چایی بخواته وه، کاتیك دیتی خانه خوئکه ی ناوچاوی تیکناره و سهری له بهر خویدایه، هیچی نه ده گوت.

بەلام ئەگەر خانەخوئى زمانى بگەرپايە، ئىتر رانەدەوہستا و بە شيوہيەكى
دۇستانە سەرى قسەى دەرکدەوہ. کتوپر رەنگى گورپا و پووى کردە ئىوان
فيودورويچ و گوتى:

- دەمەوى عەرزت بگەم، ببورە، تەنيا باسەكە دىنمە گورپى، بۇ ئەوہى
وہبىرت بىنمەوہ، چووى بۇ ماللى ئىسمىر دياكوف تاكو سەبارەت بە کاترىنا
ئىوانا پرسىيار بگەى، بەلام بىئەوہى زانىارىيەكت دەستكەوى گەرپايەوہ،
ويەدەچى لە بىرت چووبىتەوہ كە...

ئىوان گوتى: «ئاخ، بەلى»، لە بەر نارەحەتى روخسارى رەشداگەرپا. «بەلى
لە بىرم چووبۇوہ...» لە ژىر لىوہوہ ورتاندى: «بەلام ئىستا ئىتر گرینگ نىيە،
هەتا سبەينى گويى خوتى لىبخەوينە»، پاشان بە توورپەى پووى کردە
مىوانەكەى و گوتى: «تۆش، خۆشم تا خولەكىكى دىكە وەبىرم دەھاتەوہ،
چونكە ئەوہ راست ئەوشتە بوو كە ئازارى دەدام! بۇ خوتى تىھەلدەقوتىنى،
رەنگە بۇ ئەوہبى ئىمان بىنم كە تۆھانتداوم و خۆم ئەوہم وەبىر
نەھاتتەوہ؟»

مىوانەكە بە گەرموگورپى و دلۇقانى زەردەيەكى گرت و گوتى: «كەوايە
ئىمانى پىمەھىنە، چ كەلكىكى ھەيە بە پىچەوانەى ئىرادەى خوت ئىمان بىنى؟
سەرەرپاى ئەوہش بەلگە ھىچ يارمەتییەكت نادا بۇ ئىمان ھىنان. بەتايبەت
بەلگەنامەى نووسراوہ و ئاشكرا. توماس ئىمانى ھىنا، نەك لە بەر ئەوہى
مەسىح سەرى ھەلداوہ، بەلكو لە بەر ئەوہى دەيوست بەرلەوہى بىيىنى
ئىمانى پىيىنى. بۇ وينە چاو لەو كەسانە بگە كە رۇح بانگدەكەن... زۆرم
ھۆگرى پىيان ھەيە... بىرى لىبكەوہ، پىيان وايە خزمەت بە ئامانجى مەزەب
دەكەن، چونكە شەيتان لەو دىناوہ شاخى خويانى پىشاندەدەن. ئەمەش لە
راستىدا بەلگەيەكە بۇ بوونى جىھانىكى دىكە. ئەو دىنا و بەلگەنامەى ئاشكرا
چى! كاتى بەوہش گەيشتى، پىتوايە بتوانى بوونى شەيتان سەلمىنى، ھەر ئەو
سەلماندەش دەبىتە ھوى سەلماندنى بوونى خودا؟ دەمەوى بىمە ئەندامى

کۆرى ئىدهئالىستهكان و بېمه سهردهستهى نارازى و دژوازان و دهلىم من
راستىخوازم، بهلام مادیخواز نیم، هی - هی!»

ئىوان فىودوروویچ له ناکاو هستایه سهرپى و گوتى: «گوئیگره، وادیاره
تووشى وړینه بووم و له راستیدا دهراوینم، هر قسهیهکی هلیتولیت
دهزانی بیکه، میشیکیشم میوان نییه! تو هر کاریک بکهى تووره نابم، هر
وهک جارى پیشوو کردت. بهلام به شیویهک هست به شهرمهزارى
دهکهم... دهمهوى بهنیو ژوورهکهدا بگهپیم... هیندى جار ناتبینم و تهنانهت
گویم له دهنگیشت نابى، هر وهک جارى پیشوو، بهلام همیشه وا هست
دهکهم چهقهچهق دهکهى، چونکه له راستیدا خومم قسه دهکهم، خومم نهک
تو. بهلام نازانم جارى پیشوو خهونم دى یان هر به راستى چاوم پیت
کهوت. ئیستا خاولیهک دهخوسیتیم و دهینیمه سهرسهرم، ئهوکاته رهنگه تو
له بهر چاوم غیب بى.»

ئىوان فىودوروویچ روى بو قوژینی وهتاغهکه، خاولیهکی هینا، تهپرى
کرد، نایه سهر سهرى خوى و بهنیو ژوورهکهدا دهستیکرد به پیاسه کردن.
میوانهکه هلیدایه: «زور خوشحالم که ئهوهنده خومانه قسهه لهگه
دهکهى.»

ئىوان پیکهنى: «گه مژه، ئهى پیتوایه ریزت لیدهگرم؟ ئیستا زور شاد و
دلخوشم. چونکه سهرم ژاندهکا... لاجانگ و ناوچهوانیشم دیشى... تهنیا تکات
لیدهکهم وهک جارى پیشوو مهچو سهرباسى فلهسهفه. ئهگهر ناشتوانى
بیدهنگ بى، شتیک بللى خوشبیت و ماویهک پیوهى سهرگهرم بین. باسى
دهنگو بکه، تو غهوارهى، وهک قرنو پیمهوه نووساوى، دهپى باسى دهنگو و
قسهى هلیتولیتیم بو بکهى. دهزانی چ مۆتهکهیهک سوارى سینگم بووه!
بهلام لیت ناترسم. بهسهرتدا زالدهبم. نامبهن بو شیتخانه!»

c'est charman {زورم پیخوشه} قرنووم. دیاره قرنووم، ئهى دهتویست
چى بم؟ راست دهوى گویت بو رادهدیرم و ههتا رادهیهک پیم سهره ورده

ورده خهريكى من به شتيكى راسته قينه دهزاني، نهك خه يالى، ههر وهك جاري پيشووش پيداگريت له سهر ده كرد...

ئيوان به توورپه يي گوراندي: «ته نانهت بو چركه يه كيش تووم به شتيكى راسته قينه نه زانيوه. تو دروينه ي، نه خوشي، تا پويه كي و هيجي تر. به لام نازانم چونت له نيو به رم، ده بي ماوه يه كي زور رهنج بكيشم و هه ولبدهم. تو خه يالى مني. تو ترمي خومي، به لام به شيك له جهسته ي خومي... ديارده ي بيروكه و هه ستم، به لام ديارده ي خراپترين و گه و جانه ترين خه يال. له و لايه نه وه رهنگبوو بو من سهرنجرا كيش بي، هه لبت ته گهر دهر فتم هه بوايه بو تو ي به فيرو بدهم...»

- ببوره، ببوره، مه چه كت ده گرم. ئه مپو ئيواره كه له ژير كو له كه ي كاره باكه ئانگژاي ئاليووشا بووي و نه راندت به سهريدا: «له وت بيستووه. تو چووزاني ئه و دي بو ديدنه يم؟» بيرت له من ده كردوه. كه وايه بو ساتيك بروت كرد كه من له راستيدا بوونم هه يه.

كابراي ميوان دواي ئه و قسه يه به ئارامي پيكه ني.

- به لي ئه و ساته ساتي به زين و لاوازي من بوو... به لام بروام به بووني تو نه كرد. نازانم جاري پيشوو خه وتبووم يان به خه بهر. رهنكه ئه و كاته ته نيا خه ونم ديبي و له راستيدا ههر نه مديبيتي.

- بو له گه ل ئاليووشا ئاوا به توندي جوولايه وه؟ مروقيكي زور خوشه ويسته؛ له سهر باوه زووسيما وا دياره زور توندي به گژدا هاتووي!

- ناوي ئاليووشا مه هينه! چون ده وييري، خوييري به ره لا!

ئيوان ديسان پيكه ني.

- لومه ده كه ي، به لام پيده كه ني - ديارده يه كي باشه. به لام زور له جاري

پيشوو به ئه ده بتر، ده شزانم بو: ئه و برياره گه ورهت...

ئيوان شيتانه نه راندي «كارت به سهر برياري منه وه نه بي.»

- تێدهگه‌م، تێدهگه‌م، c'est noble, c'est charmant ده‌ته‌وێ پارێزگاری له
براكه‌ت بکه‌ی و خۆتی بۆ فیداکه‌ی... c'est chevaleresque
- ده‌مت لێکنی، با وه‌به‌ر شه‌پت نه‌ده‌م!

- پێزه‌یه‌کیش به‌ دلێیه‌وه‌ ناگرم، چونکه‌ ئه‌و کاته به‌ ئامانج ده‌گه‌م. ئه‌گه‌ر
به‌شه‌پ له‌ من هه‌ڵده‌ی، ده‌بی ئیمان به‌ راستیی بوونی منیش بیتی، چونکه
مرو‌ف شه‌پ له‌ تا‌پۆ هه‌ڵنا‌ده‌ن. گالته‌ وه‌لانیین باشه‌، بۆشم گرینگ نییه‌، ئه‌گه‌ر
پیتخۆشه‌ وه‌به‌ر تیر و توانجیشم بده‌، به‌لام و‌اچاکه‌ له‌گه‌ڵما به‌ ئه‌ده‌بانه‌تر
هه‌ڵسوکه‌وت بکه‌ی. «گه‌وجی خویری!» خه‌ی خه‌ی له‌و وشانه‌!

ئێوان دیسان پێکه‌نی: «ئه‌گه‌ر تانه‌ له‌ تو بده‌م، له‌ خۆمی ده‌ده‌م. تو هه‌ر
خۆمی، هه‌ر منی، به‌لام قه‌لافه‌تت جیاوازه‌. هه‌ر بیرۆکه‌کانی خۆمه‌ له‌ زمانی
تۆوه‌ ده‌بیستم... جگه‌ له‌وانه‌ش ناتوانی باسی هیچ شتیکی تازه‌ بکه‌ی!»
میوانه‌که به‌ نه‌رمی و وێقاره‌وه‌ گو‌تی: «ئه‌گه‌ر بیر کردنه‌وه‌م وه‌ک تو بی،
زۆر باشه‌ و به‌ قازانجی خۆمه‌.»

- تو ته‌نیا خراپترین فکهره‌کانم هه‌ڵده‌بژیری و جگه‌ له‌وه‌ش،
گه‌وجانه‌ترینه‌که‌یان. تو گه‌وج و خویری و هیچ‌ووچی. ته‌شریفی مه‌باره‌کت
زۆریش گه‌لحوی. نا، ناتوانم له‌گه‌ڵ تو هه‌ڵکه‌م! چبکه‌م له‌ ده‌ست تو، ده‌بی
چبکه‌م؟

ئێوان دوا‌یین رسته‌ی به‌ ددانه‌ چیره‌وه‌ ده‌ربری.
میوانه‌که کتوپ هه‌ڵچوو، به‌ هه‌ستیکی پروشاو وسا‌ویلکانه‌وه‌ که‌ تاییه‌تی
ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌یه‌، گو‌تی: «دۆستی به‌پێ، به‌ر له‌ هه‌موو شتیک پیتخۆشه‌
وه‌ک نه‌جیمزادان هه‌ڵسوکه‌وت بکه‌م و به‌و تاییه‌تمه‌ندییه‌وه‌ بناسریم. من
هه‌ژارم، به‌لام.... نالیم زۆر دروستکارم، خه‌لکی ره‌شو‌کیش له‌ سه‌ر ئه‌و
باوه‌ره‌ن من فریشه‌یه‌کی تاروام. به‌ راستیش پێم قه‌بو‌لنا‌کرێ که‌ زه‌مانیک
من فریشه‌ بووبیتیم. ئه‌گه‌ر بووبیتیشم، ره‌نگه‌ له‌ پابردوویه‌کی زۆر دووردا

٨- «زۆر باشه‌، هۆی دلخۆشییه‌.»

٩- جوامێرانه‌یه‌.

بووبی و له بیر بردنه وهشی زهره دی نییه. ئیستا ته نیا گرینگی به ناوبانگی
 نه جیمزاده بوونی خۆم ددهم و پیمخۆشه وهک ئاغا چاوم لیکهن. پیمخۆشه
 ئه و جوړه له ده ستمدی بیگوزهرینم و ههول ددهم ره زاسووک و
 مه جلیس خۆش بم. له دله وه خه لکم خۆشدهوئ، ئاخ! گه یشتوومه ته لوتکه ی
 مه زنایه تی! هه ره ئه وهی که جاروبار لای تو دهمینه وه، به شیوهیه که ژیانم
 وه راست دهگه پئ و هه ره ئه وهش زۆرم شاد دهکا. بروانه، منیش وهک تو فکر
 و خه یال ئازارم ددها، هه ره بۆیه راستیهکانی سه ره زهویم خۆشدهوئ. لیتره
 له گه ل تو، هه موو شتیک ئابلۆقه دراوه، به پپی یاسای تاییه تی و هه نده سییه و
 حه د و سنووری هه یه. به لام ئیمه هه چمان نییه و پیوه ره و سنوور بو هه چ
 شتیک دانه نراوه! لیتره پیاسه دهکه م و خه ون ده بینم. خه و بینم زۆر
 پیمخۆشه. جگه له وهش له سه ره زهوی دهکهومه ژیر کارتیکه ری خورافات.
 تکتا لیده که م پیم پیمه که نه، خورافات بوون هه ره ئه وشته یه که من که یفی
 پیده که م. لیتره هه موو خووخدهکانی ئیوه فیر ده بم: باوه ره ده که ی هوگری
 گه رماوه گشتیه کان بووم؟ ده چم له وئ له گه ل قه شه و بازرگانه کان خۆم
 ده شو م بو ئه وهی چلک هه لخم. ئه وهی که خه ونی پیوه ده بینم ئه وهیه
 هه میشه و به رده وام خۆم به شکی ژنه بازرگانیک ده ره نیم که کیشی
 دووسه د و په نجا پۆنده و ئیمانم به ته وای ئه و شتانه ببی که ئه و ئیمان
 پییه تی. ئامانج ئه وهیه بچه کلێسه و به بیروباوه ریکی پاکه وه مومی نه زری
 دایه سینم، به شه ره فم ئه وه ویست و تاسه ی منه. کاتیک ره نج و ئازاره کانم
 کوتاییی دی که به و ئاواتانه م بگه م. پیمخۆشه له لای ئیوه خۆم ماریجه بکه م؛
 به هاری نه خۆشیی خولیرکه په ره ی ساند، چوومه نه خۆشخانه یه ک و خۆم به
 دژی ئه و نه خۆشییه کوتا، خۆزگه ده ترانی ئه و رۆژه چ که یفیکم کرد. ده
 رۆبلم یارمه تیدا به ریکخواوه ی برایانی ئیسلای خۆمان!... به لام تو گویم بو
 شل ناکه ی. ده زانی ئه مشه و هه چ حالت باشنیه؟ ده زانم دوینی چوویه لای
 ئه و پزیشکه... ده ی ئیستا چۆنی؟ دوکتور گوتی چی؟

ئیوان به تووره یی نه راندی: «گه مژه!»

- به لām هه رچۆنیک بئ، تۆ مرۆفیککی زیره کی. دیسان خه ریکی تانه و ته شه رم پئداده دهی؟ خو له بهر هاودلی پرسیارم لینه کردی. پئویستیش نه بوو وه لām بدهیه وه. ئیستا دیسان ماسوولکه کانم وه ژان که وتنه وه...

ئیوان دووپاتی کرده وه: «گه مژه!»

- تۆش هه ر ئه وه ت له سه ر ده مه؛ به لām پاره که ماسوولکه کانم وا وه ژان که وتن، ئیستاش هه ر له بیرم ماوه. شه یتان و ژانی ماسوولکه!

- ئه گه ر هیندی جار بئمه سه ر شکل و شیوه ی مرۆف، ئیتر بۆ توشی ژانی ماسوولکه نه بم؟ دئمه سه ر شکل و شیوه ی مرۆف و ئاکامه که شی ده بینم.

Satan sum at hihil humanum a me alienum puto. - چی، چی؟

Satan sum at hihil humanum. ئه وه بۆ شه یتان خراپ نییه!

- خو شحالم که ئاخری پازیم کردی.

ئیوان، که وئده چوو سه رنجی پاکیشرابی، گوتی: «به لām تۆ ئه وه ت له من وه رگرت. ئه و قسه یه م هه ر به زه نینشدا نه هات، سه یره.»

c'est du nouveau, n'est ce pas. - ئه مجاره سادقانه هه لسوکه وت ده که م و بۆشت باسه ده که م. گوئیگره، له دنیای خه وندا، به تایبته مۆته که، که به هۆی قورس بوونی گه ده و گرفتی هه ر سه وه یه، مرۆف جاری وایه خه ونی ئه وه نده هونه رمه ندانه و پووداوی هینده پئچه لاوپووچ و سه رسووپه ینه ر و ته نانه ت دنیایه ک پوودا و کاره سات، که پئکه وه گریدراون ده بینن، که سویندت بۆ ده خۆم لیۆن تۆلستۆی ناتوانی چیرۆکیکی ئاوا پر کاره سات و تراژیدی بخولقینن. سه ره رای ئه وانه ش که م وایه نو سه ران ئه و جو ره خه ونا نه ببینن، به لکو خه لکانی ئاسایی. کارمه ندان و رۆژنامه نوosan و قه شه کان ده بینن... ئه و مه سه له یه ش مه ته لیککی زۆر پئچه لاوپووچه. رۆژیک

۱۰- «من شه یتانم و هیچ شتیکی مرۆفم به لاوه نامۆ نییه.»

۱۱- «ئه وه شتیکی تازه یه، ها؟»

سیاسه‌تقانیك لای من دانیپانا كه چاكترین بیرۆكه‌كانی له خه‌ونیدا به زه‌ینی ده‌گا. چاكه، ئیستاش هه‌روایه، ئه‌گه‌رچی من ته‌نیا خه‌یالێكم و به‌س، به‌لام وه‌ك ئه‌و كاته‌ی كه خه‌ون ده‌بینی و مۆته‌كه سواری سینگت ده‌بی، خال‌گه‌لیكى ئه‌وه‌نده ورد و نویت پیده‌لیم كه قه‌ت به زه‌ینت نه‌گه‌یشتبی. به جۆریك كه قه‌ت فكر و بیرۆكه‌ی خۆت دووپاتناكه‌مه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش جگه له كامووس و خه‌ونی هاشه و پاشه‌ی خۆت هه‌چی‌تر نیم.

– درۆ ده‌كه‌ی، ده‌ته‌ه‌وئ قه‌ناعه‌تم پێبینی كه بوونه‌وه‌ریكى جیاوازی مۆته‌كه‌ی من نیت، ئیستاش ده‌لیی خه‌ونیكى و به‌س.

– هاوړی گیان، ئه‌م‌پرو ره‌وشتیكى تازهم گرتوته پيش، كه دواتر بوئی باسده‌كه‌م. سه‌بركه، له كویدا بووم؟ ئه‌ها به‌لێ! پاشان هه‌لامه‌تم گرت، لی‌ره‌نا، له‌وئ.

ئێوان هیوا‌بر‌اوانه پرسیی: «ئه‌وئ کوییه؟ پیمبلی بزنام، زۆر لی‌ره ده‌مینیه‌وه؟ ناتوانی برۆی؟» ده‌ستی له هات‌و‌چۆ هه‌لگرت و له سه‌ر قه‌نه‌فه‌كه دانیشت، دیسان هه‌نیشکی دایه سه‌ر می‌زه‌كه و به هه‌ردوو ده‌ستی سه‌ری خۆی گرت. خا‌ولییه ته‌ره‌كه‌ی له سه‌ری کرده‌وه و به تو‌وره‌یی فرییدا. دیار بوو كه‌لکی نییه.

میوانه‌كه به راشکاوی و له‌بزیکی دۆستانه‌وه گوتی: «ئه‌عسابت خراپه. ته‌نانه‌ت له به‌ر ئه‌و سه‌رما بوون و هه‌لامه‌ت‌گرتنه‌ی من په‌رۆشی، ئه‌گه‌رچی به شی‌وه‌یه‌کی زۆر سروشتی گرتوومه و ده‌زانم له سه‌ر ئه‌وه رقت لیم هه‌ست‌اوه. من ئه‌و كاته به په‌له ده‌مویست بچم بۆ م‌الی خاتو‌ونیکی پایه‌به‌رز له پترزبۆرگ، كه ده‌یویست ببیته وه‌زیر له وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌دا، خۆم گه‌یانده ئه‌و میواندارییه. ده‌ی جل‌وبه‌رگی شه‌وم له به‌ردا بوو، به بۆینباخی سپی و ده‌سته‌وانه‌وه، جا خودا ده‌زانئ له کوئ بووم و ناچار بووم پانتایی ئاسمان بب‌رم بۆ ئه‌وه‌ی خۆم بگه‌یه‌نمه سه‌ر زه‌وی... هه‌لبه‌ت زۆر كه‌می خایاند. به‌لام خۆ ده‌زانئ هه‌شت ده‌قیقه ده‌خایه‌نئ تا تیشکی خۆر ده‌گاته زه‌وی، بیرى لێكه‌وه به جل‌وبه‌رگی شه‌و و جلیسقه‌ی سینه‌باز‌ه‌وه به‌و

ئاسمانه به رینه دا بفری. پوچه کان له سه زمانا که سیره نابن، به لام کاتیک له
 سهر شکل و شیوهی مروث بن، سه زمانان دهی. من بیرم له وه نه کردبوه
 و وه پیکه وتم. ده زانی له وئاسمانه خووساوده، ئه وئاهه به ئاسمانه وهیه،
 سه هویکی تیدایه... سه هوی! جا سه هوی چیه، هر بوئه وه نابن ناوی
 سه هوی لیکنی! ده توانین بلین سه و په نجا پله له ژیر سفردایه! ئه و
 که مهیه کی کچانی لادییت بیستوه؟ له سه زمانی سی پله ژیر سفردا، داوا له
 لویکی بیئه زمون ده که نه زمانی به ته ورده بیکن. زمانی هر له پیه
 دهیه سته پیوه، ئه و که له ویه به زور زمانی لیده کاته وه و پیستی زمانی
 به ته ورده که وه به جی ده مینی و خوینی لیدی. به لام ئه وه له سه زمانی سی پله
 ژیر سفردایه، له سه زمانی سه و په نجا پله دا هر ئه وه نه زمانی بگاته
 بیوره که دهی فاتحای خوت بخوینی... هه لبت ئه گهر له ویه ته ورده دهست
 بکه وئ.

ئیوان فیودورویچ به قه لسی و بیزاریه وه قسه که ی پی بری: «بوئه ویه
 ته وریشی لینه؟» به ته وای هوی خوی ده دا باور به و خه یال و ورینه یه
 خوی نه کا و له گیزاوی شیتیدا ئه و ق نهی.

ئیوان فیودورویچ، زور به تو ورده یی و به شیوه کی خیشه سه رانه، له
 ناکا و نه راندی: «ئه ری، له ویه ته ور چیه لیدی؟»

«له پانتای ئاسماندا ته ور چیه لیدی؟! Qucll idée ئه گهر بریار بی
 بکه ویته خوار، پیموایه وه که هه سیروک ده سته کا به سو پرانه وه به ده وری
 زه ویدا. ئه سته رنه سانش هه لاتن و ئاوا بونی ته ورده که حیسب ده که ن.
 «گاتزوک» یش له پوژمیره که یدا دهی گونجینی.

ئیوان به تو ورده یی گوتی: «تو که وچی، که وچی هه زده عیار. درویه که
 بکه ری تیچی. ده نا گویت لینا گرم. ده ته ویه به زور پیم به لمینی که بوونت

ههيه، بهلام من نامهوی برۆا به بوونت بکهه. نا، باوهڤ ناکهه و ئیمانته
پی ناهینم!»

- بهلام من درۆ ناکهه، هه مووی هه قیقه ته. به داخه وه هه قیقه ته نابیتته هوی
سه رگه رمی. تو چاوه پروانیت لیقه قسه ی که له که له و جوانت بو بکهه و
پیداگری له سه ر ده که ی. مخابن ئه وه ش له توانای مندا نییه...
- که ره گه مژه، فه لسه فهه بو دامه تاشه!

- فه لسه فه! ئه ویش له کاتی که لای راستهه له سم بووه و له بهر ژان هاوار و
نالله مه! ته وای زانکوی پزیشکیم لیکداوه: له و ی هه مووان زانا و پسپۆڤن و
وهک ئاو خوار دهنه وه نه خۆشییه که ته مه علووم ده کهن، به لام نازانن
دهرمانه که ی چییه. خویندکاریکی زانکوی لیڤه بوو، ئه و لاوه وردیله و
خوین گه رمه ده یگوت: «له وانه یه بمری، به لام به ته وای تیده گه ی به چ
نه خۆشییک ده مری.» بو ناردنی خه لکیش بو لای پسپۆڤه کان شیوه یه کی
تایبه تیان هه یه، ده لین: «ئیمه ته نیا نه خۆشییه که ته مه علووم ده کهین، به لام
بچۆ بو لای ئه و پزیشکه پسپۆڤه، ئه و دهرمانه که ته پیده لی.»

که هه موو چه شنه نه خۆشییه کی دهرمان ده کرد، به ته وای بزر بووه و
هر نه ماوه. له و باب ته وه دلنیا تده کهه، ئیستا ته نیا پسپۆڤه کان ماون و له
پۆژنامه کاندانا ئاگاداری بلاوده که نه وه. پروپاگهنده بو خویان ده کهن. ئه گه ر
لووت عه ییکی هه ی، ده تنیزن بو پاریس؛ ده لین ئه و ی پسپۆڤی فه رهنگی
لییه که کاری ته نیا ماریجه کردنی که پۆیه. ئه گه ر بچی بو پاریس، چاو له
لووت ده کا و ده لی: من ته نیا ده توانم کونه لووتی لای راسته ماریجه بکهه،
کونه لووتی چه پهت کاری من نییه، برۆ بو قیه نا پسپۆڤیک له و ییه دقنی
چه پهت ماریجه ئه کا. ده ی چاره چییه؟ په نام برده بهر ده و و دهرمانی
خۆمالی، نوشاریکی ئالمانی گوتی له نیو هه مامدا له شم به ههنگوین و خوی
دامالم. چوومه هه مام و ماجوومی ههنگوین و خویم له له شم هه لساوی.
به لام هیه فهرقیکی نه کرد. هیوا برۆ بووم و نامه یه کم نووسی بو «کینت
ماتیه» له میلان. خیری بنووسی، کتیپیک و قه تره یه کی لووتی بو ناردم. برۆا

بکه شهر به تی «مالت هاف» چاکی کردمه وه! به هه لکه وت کریم، شووشه و نیویکم لی خوارده وه وای پی چاک بوومه وه، هیندهی نه مابوو دهست بکه به سهما و هه لپه رکئی. بریارم دا بۆ سپاس و پیزانین بابیه تیک بدهم به رۆژنامه کان، ههستی هه قناسی هانیدام بۆ ئه و کاره، به لام تووشی چه رمه سه رییه کی وابوو که هه چکام له رۆژنامه کان ئه و بابیه تیان لی وهرنه گرتم. دهیانگوت: «زۆر کۆنه په ره ستانه یه، هه چکه س برّوا ناکا. Le diable n'existe point» و گوتیان: «واچا که هه روا بێناو و نیشان بمینییه وه!» سپاسنامه یه که بێناو و نیشان بێ چ که لک و بایه خیکی هه یه؟ پیکه نینم به کار به دهستی ئه و رۆژنامه هات و گوتم: «له رۆژگاری ئیمه دا ئیمانته به خودا ببی به کۆنه په ره ستت دهزانن، به لام من شهیتانم، که چی له وانه یه ئیمانیا ن به من هه بی.» گوتیان: «سه رمان له قسه کانت ده رناچی. کی ئیمانی به شهیتان نییه؟ سه ره رای ئه وهش هه ر بۆت چاپنا که یین، چونکه ده بیته هوی به دناوی رۆژنامه که مان. وهک گالته ره نگه بتوانین له سووچی لاپه ره یه کدا بلاوی بکه ینه وه.» به لام پیم وابوو چاپ کردنی ئه و نامه یه وهکو گالته جوان نییه. بۆیه چاپنه بوو. برّوا بکه له و کاته وه تا ئه مرۆ به و هوی وه هه ر په رۆشم. باشتترین هه ستم، بۆ وینه ههستی ئه مه گناسیم، به هوی بارودۆخی کۆمه لایه تییه وه زه وتکراوه و هه قی ده ربهریم نییه.

ئیوان زۆر به تووره یی ددانی له ریچه وه برد و گوتی: «دیسان بیرۆکه ی فه لسه فی؟»

- خودا له وه م بپاریزی، به لام هیندی جار پیاو سکالاش بکا باشه. من مروقیکم زۆرم بوختان پیکراوه. تو سات به سات پیمده لئی گه وچ و گه مژه و سووکایه تیم پیده که ی. دیاره هه رزه کاری. هاوپی به ریز، شعور به ته نیا به س نییه! من زاته ن دلکی شاد و نه رم و به نه شه م هه یه. «منیش هه موو چه شنه شیعیکی وردیله و ئاسایی ده وئمه وه.» ره نگه منت وهک خالستا کوفی زورهان هاتبته به رچاو، به لام چاره نووسی من چاره نووسیکی

زور جیددی تره. هر له رۆژی بهر یوه به پتی ئه و حوكمه ی كه ه یچ كات سه رم لئی دهر نه چوو، ئهركی من ئه و هیه «حاشا» بكه م، له گه ل ئه و ه شدا زاته ن خاوه نی دلئکی باش و به سوژم و به ه یچ شیوهیه ك حه زم له حاشا كرن نییه. «نا، ده بی برۆی و حاشا بكه ی، به بی حاشا كرن، ره خنه ش نابی، رۆژنامه ش به بی لاپه ره ی ره خنه به كار نایه. به بی ره خنه و هه لسه نگان دن ه یچ شتیك نابی، مه گین هووشی عانا. به لام هووشی عانا ش به ته نیایی بۆ ژیا ن به س نییه، هووشی عانا ش ده بی له نیو كووره ی در دۆنگیدا بخاری. به لام من نامه وی خۆم له و مه سه له هه لقوتینم، چونكه من نه مخولقاندوو و ه یچ بهر پر سایه تییه كیشم له ئه ستۆ نییه، به لام منیا ن كر دۆته قۆچی قوربا نی و به لاگه ردانی خۆیا ن. داوا یا ن لێ كر دووم لاپه ره ی ره خنه و هه لسه نگان دن بنووسم و به م شیوهیه ژیا ن ده ستی پی كر د. ئاگاما ن له و مه لحه كه یه هیه. بۆ وینه من زور به راشكاوی داوا ده كم له نیو بچم. به لام گو تراوه: نا، زیندوو به، چونكه به بی تو ه یچ شتیك نابی. ئه گه ره ه موو شتیك له جیهاندا ما قوولانه بوا یه، ه یچ رووداو یك نه ده قه و ما. به بی تو ه یچ رووداو یك نابی و دنیا ش به بی رووداو و كار ه سات سه ر نا گری. بۆیه به پیچه وانه ی ویستی خۆم، خه ر یكی ساز كر دنی رووداو و كار ه ساتم، راسپار دهم و ه یچم له سه ر نییه. مرۆف له خشته ده به م و به و هه موو ئه قل و فامه وه ئه و گه مه یه به جیددی ده زانن. هر ئه و ه ش بۆته هۆی چاره ره شی ی ئه و خه لكه هه لبه ت ئه و ان ئازار ده كیشن... به لام ده ژین. ژیا نیكی راس ته قینه نه ك خه یالی. چونكه ره نج و ئازار ژیا نه. به بی ره نج ژیا ن تامی نییه! ژیا ن ده بیته ر یۆر ه سمیكی بی پایا ن، ر یۆر ه سمیكی پیرۆز به لام خه ماوی، به لام من چكار هم؟ من ره نج ده كیشم، كه وایه نا ژیم. من له معا دلله ی مه جه وولیدا ژماره ی ئیكسم. جوړیك تا پۆم له ژیا ندا كه نا زانم له كو یوه ها تووم و بۆ كو ی ده چم. ناوی خۆشم له بیر چۆته وه. پیده كه نی. نا، پینا كه نی، هه روا توو ره ی، ته وای فكه ر و په رو شی تو بۆ شه ووره. به لام دیسا ن دوو پاتی ده كه مه وه، ئاما ده م ته وای ئه و ژیا نه په رزه وینییه م و ته وای پله و پایه و

شانازییه کانم بدهم، بهو شهرتهی بیمه سهرشکلی ژنه بازرگانیکی قهلهو که کیشی بگاته دووسهد و په نجا پوند و له پهرستگاگان مومی نه زری داییسینم. ئیوان به بزیه کی تاله وه گوتی: «که وایه تو ته نانهت ئیمانته به خوداش نییه؟»

- بلیم چی - یانی نه گهر گالته ناکه ی...

ئیوان هه روا تووړه و توسن قسه که ی پیپری و نه راندی: «خودایه که هیه یان نییه؟»

- نه ها، که وایه گالته ده که ی؟ هاوړی گیان، وه لا نازانم. چاکه وهره، ئیستا خو پیمگوئی!

- نازانی، به لام خدا ده بینی؟ نا، تو که سیکي تر نییت، ههر خومی، راست خومی نه که شتیکی دیکه! توی گه مار خه یالی خومی!

- ده ی نه گهر وات پیخوشه منیش ههر نه و فلهسه فیه ی توم هیه. نه مه راسته Je pense, donc je suis ° و ده که پوژ نه و هم لی پروونه، شته کانی دیکه، ته وای نه م دونیا یانه، خودا و ته نانهت شهیتانیش - هه موویان به بر وای من، هیشتا نه سه لمیندراوه. بیژی ههر له خوراوه خوی خولقایی، یان نه وه ته نیا دیاردهیه که له خومه. پانتای مه نتیقی زاتی خومه که له پوژی به ریوه ههر بووه: به لام به په له م قسه که م ته و او بکه م، چونکه پیموایه ههر ئیستا لیم ده راسی و له سهر و چاوم دهره وینی.

ئیوان داماوانه گوتی: «وا چاکه هه قایه تیکم بو بگرییه وه!»

- راست سه بارهت به مه سه له ی باسه کان هه قایه تیک هیه، یان واچاکه به جی هه قایهت بلیم نه و سانه. به بی ئیمانی سهرکونه م ده که ی، ده بینی، قسه ده که ی، که چی ئیمان ههر ناهیتی. به لام هاوړی گیان، من ته نیا که سیک نیم که تووشی نه و بارودوخه ئالوزه بووم. ئیستا هه موومان له وئ پیمان له قور چه قیوه، هه مووشی به هو ی زانستی ئیوه وه. سهرده می که ههستی پینجینه و گهر دیله و چوارماکی سهره کی هه بوون، پاشان هه موویان به شیوهیه که

یهکیان گرت. تهنانهت له دنیای قه‌دیمیشدا گهردیله ههر بوون. به‌لام له و کاته‌وه‌ئاکادار بووین "مۆلۆکولی کیمیایی" و "پروټوپلاسم" تان دۆزیو‌ته‌وه و شه‌یتان ده‌زانی چ شتیکی دیکه‌شتان دۆزیو‌ته‌وه، ناچار بووین کلکمان له گهلۆز نیین و ئاور نه‌دهینه‌وه. له‌وی دهمگۆ و خورافات و ئازاوه‌یه‌ک وه‌ری خراوه‌ئوسهری دیار نییه؛ ئه‌وه‌ بزانه له‌ نیو ئیمه‌شدا به‌ ئه‌ندازه‌ی ئیوه دهمگۆ و خورافات هه‌یه، له‌ راستیدا هیندی زیاتریش. راستت ده‌وی به‌دناوکردنی یه‌کت‌ریش هه‌یه، چونکه مه‌زینگه‌یه‌کمان هه‌یه «ئاسایش» ی تاییه‌ت به‌رپوه‌ی ده‌با. ئه‌و چیفانوکه‌کونه هی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیمه‌یه - نه‌ک سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیوه، چونکه سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیمه - تهنانهت له‌ نیو ئیمه‌شدا هیچکس باوه‌ری پیناکا، مه‌گین پیریژنانی دووسه‌د و په‌نجا پۆندی، مه‌به‌ستم پیریژنانی ئیوه نییه، پیریژنانی خۆمان ده‌لیم. ئه‌وه‌ی ئیوه هه‌تانه، ئیمه‌ش هه‌مانه، خه‌ریکم به‌ هوی دۆستایه‌تییه‌وه یه‌کت له‌ رازه‌کانمانت بۆ خویا ده‌که‌م؛ ئه‌گه‌رچی یاساغه. ئه‌م دیروکه‌ سه‌باره‌ت به‌ به‌هه‌شته. ده‌لین لیره له‌ سه‌ر زه‌وی فه‌یله‌سووفیکی بیریار هه‌بووه، که حاشای له‌ هه‌موو شتیکی کردووه: «ویژدان و ئیمان و ئاین^۱» له‌ هه‌مووشی گرینگتر، په‌سلان. کاتیک مرد چاوه‌ری بوو راست به‌ره‌و مه‌رگ و تاریکی برپوا، به‌لام کاتیک ئه‌و دنیای به‌ چاوی خوی دی سه‌ری سوپما و به‌ رقه‌ه‌ستاوی گوتی: «ئهمه‌ش له‌گه‌ل یاسای بنه‌رته‌یی من جیاوازه!» ههر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش تووشی سزا بوو... یانی، ده‌بی بمبووری، راست ئه‌و قسه‌یه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه که بیستوومه، ئه‌وسانه یه‌که و به‌س... کابرایان به‌وه مه‌حکوم کرد که له‌ تاریکیدا چوار میلیارد کیلومه‌تر ر ئی بیپۆی؟ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ودایه‌ی بری ده‌روازه‌کانی به‌هه‌شت به‌رویدا ده‌کریته‌وه و ده‌به‌خشری...

ئیوان به‌ تامه‌زرویییه‌کی سه‌یره‌وه‌ پرسیی: «له‌و دنیا جگه له‌ چوار میلیارد کیلومه‌تر رینا برین، چ جوهره ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه؟»

۱۶- وته‌ی فامۆسۆف له‌ شانۆنامه‌ی کۆمیدی «داخ له‌ ده‌ست ئاوه‌ز» دا نووسینی گریبایدوف.

- چ جوړه نه شکه نجه يه ک؟ هه رباسی مه که. له پوژگارانی زودا هه موو
 چه شنه نه شکه نجه يه کمان هه بوو، به لام ئیستا زیاتر سزای نه خلای جیگای
 گرتوونه وه - «نزاری ویزدان» قوریاتیکی دیکه ی له و چه شنه. نه و ه شمان له
 ئیوه و هرگرت، به هو ی «نهرم و له سه ره خو بوونی ئیوه وه.» ده ی کی
 مسته هه قتره؟ ته نیا نه و که سانه ی ویزدانیان نییه، چونکه کاتیک ویزدانیان
 هه یه، چونیان نزاری ویزدان ده بی؟ به لام مروڅه نه جیمه کان، که خاوه نی
 ویزدان و شه پرفن، به و هو یه وه نازار ده کیشن. چاکساز ی، کاتیک بواری بو
 هه لنه که وتبی و هه لی بو نه پرخسابی، به تایبه ت نه گهر دامه زراوه گه لیکی
 لاسا که ره وه ی بیانی بن، ته نیا ویزدانیان لیده که ویته وه! نوری قه دیم باشتر
 بوو، یانی هر دوزه خه که له وه باشتر بوو. چاکه، نه و کابرایه که مه حکووم
 بوو چوار میلیارد کیلومه تر ری بیوی، هیواش راوه ستا، چاویکی له
 ده ورو به ری خو ی کرد و له سه ر پیگا که راکشا. «ناروم، من سه ریچی له و
 یاسایه ده که م!» پوخی کافرکی بیراری پووسی بگره و له گه ل پوخی
 یونس پیغه مبه ر، که سی شه و پوژ له نیو زگی ماسیدا ژیا، پیکه وه
 ناوینه یان بکه، خووخده و په وه شتی نه و بیرار هت دیته ده ست که له نیو
 ریډا راکشا.

- له سه ر چی راکشا؟

- ده ی پیماویه شتیک نه بوو له سه ری راکشی. پینا که نی؟

ئیوان دیسان به تامه زرویه سهیره ی پیشو وه هواریکرد: «نافه ریم!»
 ئیستا به کونجکاو ییه کی چاوه روان نه کراوه وه گو یی راکرتبوو. «چاکه، یانی
 ئیستاش هه رله و ی راکشا وه؟»

- گرینگ نه وه یه که نه و رانه کشاوه، نزیکه ی هه زار سال له و ی راکشا و
 پاشان هه ستا وه ریکه وت.

ئیوان که بزه یه کی تالی نیشتبووه سه رلیو، وا دیار بوو له بیر ی
 شتیک دایه، به توور په یی گوران دی: «زور که ری تو! چ فره قیکی هه یه تاهه تایه

لهوئى ږاكنشې يان چوار ميليارډ كيلومټره كه ږي بښوئ؟ بړينى ئه م مه ودايه
يهك بيليون سال ده خايئى؟»

- له وده ش زياتر، قه له م و كاغه زم پي نښه د ه نا حيسابم ده كړد. به لام ئه و
زور زو و گه يشته ئه وئ، هر له ويښه وه چيروكه كه ده ستيپكړد.

- چي، گه يشته ئه وئ؟ ئاخر ئه و يهك بيليون ساله ي له كوئ هينا؟

- توش هر له بيري ئه م زه وييه ئيستا داي! به لام له وانه يه ئه م زه وييه ي
ئيستاي ئيمه يهك بيليون جار تيكچوو بي و دروستبو ويته وه. له نيو چووبي،
بووبيته يه كپارچه سه هول، قه له شتي به ستي، له توكوت بووبي، ئه و ماكه
سه ركه يانه ي لي جيا بووبيته وه كه لي پيك هاتووه، ديسان "ئاوي سر
ئاسمان"، دواي ئه وه ديسان ئه ستي ره ي كلكدار، ديسان خور، هه ميسان له
خور وه بوته وه به زه وي، وه لحاسل زوري گوران به سهر دا هاتووه هر ئه م
به رده و امبونه بي پايانه ي له وانه يه به شيوه يه كي ناخوش و خه ماوي
له سهر يه ك دووپا تبو ويته وه...

- ده ي باشه، دواي ئه وه ي گه يشتي چي رووي دا؟

- كاتي ك كه دهر وازه كاني به هه شت كرايه وه و ئه و پي نايه ژوورئ، به
سه عات هيشتا دووچر كه تينه په رپيوو، (ئه گه رچي به بر واي من سه عاته كه ي
حه تمن له ريگا له بهر يه كه هه لو هشاوه و تواو ته وه)، گوران دي كه نرخي
ئه و دووچر كه يه به ئه ندازه ي بړيني چوار ميليارډ كيلومټر، به لكو چوار
مليارد ميليارډ به ته واني چوار ميليارډ بووه! له راستيدا، تي هه لكرد له
سروودي هوو شي عانا و هينده ي گوت و گوته وه بيتامي كرد و هينديك له و
مروقه بير يارانه ي ئه وئ سهر تا ته و قه يان له گه ل نه كړد - ده يانگوت، زور زو و
گوراني به سهر دا هاتووه. خولو خوويه كي رووسي يانه يه. دووپا تيده كه مه وه
ئه و سانه يه كي خه يالييه و به س. له مه ش زياتر بايه خي پيناده م. ئه مه ش ئه و
چه شنه ئه نديشه يه كه ته نانه ت ئيستاش سهاره ت به و مه سه له يه هه مانه.

ئيوان، وهك ئه وه ي ئاخري تواني يتي شتيك وه بير خو ي بښته وه، به
شادي و نه شه يه كي مندا لانه وه گوتي: «چا كم مي شكت وه گير هيناوه! ئه و

هه‌قایه‌ته‌ی سه‌باره‌ت به‌ چوار میلیارد سال بوو خۆم سازاندم! ئه‌و کاته‌
 حه‌قده‌ سالم ته‌مه‌ن بوو له‌ قوتابخانه‌ی دواناوه‌ندی ده‌مخویند. ئه‌و هه‌قایه‌ته‌م
 سازاند و بۆ یه‌کیک له‌ هاو‌پۆله‌کانم گێڕایه‌وه‌، ئه‌و هاو‌پۆله‌م ناوی کرۆفکین
 بوو و ئه‌و کاته‌ له‌ مۆسکۆ بووین... زۆر هه‌قایه‌تی چاکه‌ و ئیلهامم له‌
 هیچکەس وهرنه‌گرتوه‌. پێموابوو له‌ بیرم چۆته‌وه‌... - به‌لام له‌ ناکاو وه‌بیرم
 هاته‌وه‌ - تو نه‌بووی ئه‌وه‌ت پێگوتم! هه‌زاران شتی ئاوا بی‌ئختیار وه‌بیر
 دینه‌وه‌، ته‌نانه‌ت کاتی‌ک مرۆف ده‌به‌نه‌ پای سێداره‌... ئه‌و هه‌قایه‌ته‌ له‌ خه‌ونده‌
 وتراوه‌. ئه‌و خه‌ونه‌ش تۆی! تو خه‌ونی، نه‌ک بوونه‌وه‌ریکی زیندوو!»
 میوانه‌که‌ ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین: «ئه‌وه‌نده‌ قورس و قایم حاشام لیده‌که‌ی،
 که‌ به‌و قه‌ناعه‌ته‌ گه‌یشتووم ئیمانته‌ پێمه‌.»

- تو بلی رێزه‌یه‌ک! یه‌ک له‌ سه‌دی رێزه‌یه‌کیشم ئیمان پێته‌ نییه‌!
 - به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌که‌هه‌زاره‌می رێزه‌شت ئیمان بی‌هه‌رباشه‌. بارانی ورده‌
 په‌حمه‌ته‌، دانی پیاوێکی که‌ ته‌نانه‌ت ئیمانته‌ به‌ ده‌هه‌زاره‌می رێزه‌ش هه‌یه‌.
 ئیوان به‌ تووهریی گوتی: «تو بلی چرکه‌یه‌ک.» به‌ له‌یزیکی غه‌ریب
 گوتیشی: «به‌لام پێمخۆشه‌ ئیمان به‌ تو بینم.»
 - ئه‌ها! به‌وه‌ ده‌لێن دانپیاوان! به‌لام من پۆحسووکم. دیسان یارمه‌تیت ده‌ده‌م.
 گوێبگره‌، ئه‌وه‌ من بووم می‌شکم وه‌گیر هێنای، نه‌ک تو. هه‌قایه‌ته‌که‌ی خۆته‌ له‌
 بیر چووبۆوه‌، به‌ قه‌ستی بۆم گێڕایه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ئیمانته‌ به‌ من نه‌مین.

- درۆ ده‌که‌ی. ئامانجته‌ له‌و دیداره‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ بوونی خۆتم پێسه‌لمینی!
 - راست وایه‌. به‌لام درۆنگی و چاوه‌پوانی، شه‌ری نیوان ئیمان و بی‌ئیمانی -
 جاری وایه‌ بۆ مرۆفیکی خاوه‌ن وێژدانی وه‌ک تو زۆر پڕ ئازاره‌ و وا چاکه‌
 له‌پێوه‌ خۆته‌ هه‌لواسی. ده‌مزانی حه‌زه‌که‌ی ئیمانم پێبیتی، بویه‌ به‌ گێڕانه‌وه‌ی
 ئه‌و هه‌قایه‌ته‌ بریکم بی‌ئیمانی بۆ هه‌لرشتی. به‌ نۆره‌ به‌ره‌و ئیمان و بی‌ئیمانیت
 ده‌کێشم، بۆ ئه‌و کاره‌ش ئامانجیکی تایبه‌تیم هه‌یه‌. په‌وه‌شتیکی نوییه‌ قوربان.
 هه‌رکاتی به‌ ته‌واوی ئیمانته‌ پێم نه‌ما، به‌ره‌وروو هه‌لواده‌ی دلنیاکه‌ی که‌ خه‌ون
 نیم و به‌ راستی هه‌م. ده‌تناسم. ته‌نیا تووکی وردی ئیمان له‌ ناخدا ده‌چینم و

دهبته دار به پوو - ئه ویش داربه پروویه کی وا، ئه گهر له سه ری دانیشی،
ئاواته خواز ده بی بجیهه پیزی «پراهییانی خه لوه تشین و ژنانی داوینپاکه وه»
چونکه زاته ن ئه و ئاره زووت هه یه. خوراکت ده بته کولله و په نا ده بته بهر
دهشت و بیابان بو ئه وه ی پوچی خوت پرگار که ی!

- پیاو ده بی هیندی جار کاری خیریش بکا. توش چهنده خولگ ناخوشی!
- گهوجه، ئه و پیاو پیرۆزانه هه قده سال له بیابان کولله یان خوارد و
عیباده تیان کرد، هه تا وای لیهات قه وزه و خه نه تیلکه دایپوشین، تو وه سه وه سه ت
کردن؟

هاوپی گیان، کاریکی ترم نه کردووه. پیاو ته وای دنیا و هه موو دنیاکان له
بیر ده باته وه و خو به و چه شنه پیاوانه ی خوداو هه لده واسی، چونکه ئه و
ئه لماسیکی زور به نرخه. خو ده زانی پیاویکی وا هیندی جار ته وای ئه دگاره
ئاسمانیه کان دینی. ئیمه بیر یاری خومان هه یه. ئه و سه رکه و تنه ش زور به نرخه!
هیندی له وانه ش به شه ره فم، ژیار و شارستانییه تیان له تو که متر نییه، ئه گه رچی
باوهر ناکه ی. ئه وان ده توانن له چاو ترووکانیکدا قوولایی ئیمان و بی ئیمانی
بیبین و بیده نه بهر تیشکی ئه ندیشه، که هیندی جار وا ده رده که وئ مه وای تاله
موویه کیان ماوه گوربو ئوف گوته نی. به سه ره وه تیکه ون.

- ده ی دوا ی ملاقات و تاقیکارییه که لووتیان کیشای و شکستت خوارد یان
لووت داژهند و رویشتی؟

میوانه که به له بزیکه هه کیمانه وه گوته: «هاوپی گیان، واچاکه پیاو هیندی
جار لووتی داژهنیت و شوینیک به جی بیلی، نه کا به یه کجاری لووتی به برین
چی، هه ر وه ک مارکییه ک ماوه یه ک له مه وه بهر (حه تمه ن پزیشکیکی پسپوهر
ماریه ی کردووه) کاتیک له لای قه شه یه ک توبه یکرد و دانی به تاوانه کانیا نا،
ئه و قه شه یه - یه سووعیه ک - بوو. منیش له وئ ئاماده بووم، زور شتیکی
سه رنجراکیش بوو، گوته: «لووتم پیده وه،» به مست له سینگی خو شی ده دا.

١٧- دیره شیعیکی پووشکین.

١٨- گوربو ئوف، ئه کته ری به ناوبانگی پرووسی.

قه‌شه‌یه‌ک. داده‌نه‌و‌یت‌ه‌وه له که‌لینی ده‌ری‌ج‌ه‌ی تۆ‌به‌خانه‌که‌وه ورته‌ی دئ. قه‌شه ده‌نگی به‌رز ده‌کاته‌وه: «کچم، دیسان خۆت تووشی تاوان کرد؟ ئه‌ی سانکتاماریا چی ده‌بیستم! دیسانیش له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه نزیکی‌ت کرد؟ ئاخ‌ر تا که‌نگی ده‌ست له‌و داو‌یت‌ته‌پیه هه‌لناگری؟ شه‌رم ناتگری؟!» کچه‌ی تاوان‌بار فرمی‌سک به‌چا‌ویدا دیت‌ه‌خواری و وه‌لام ده‌داته‌وه: Ah, mon père, ca lui fait de plaisir, et à moi si peu de peine! بیری لیبکه‌وه، ئه‌وه‌یه وه‌لام! خۆم کیشایه دواوه ویستم برۆم. هاواری سروشت بوو، ده‌توانم بلێم زۆر له پاکی و بیتاوانی باش‌تر بوو. له‌پ‌یوه له تاوانی خوشبووم، خه‌ریک بوو ده‌رۆیشتم به‌لام ناچار بووم بکه‌ریمه‌وه. گویم لیبوو قه‌شه به‌لینی لیوه‌رگرت بۆ عه‌سر بچی بۆ لای - ئه‌گه‌رچی پیره‌پیاو بوو، زۆریش خۆراگر، به‌لام له ساتیکدا دلی ئاوی کرد و ئاشقی بوو، له‌وانه بوو گیانی بۆی ده‌رچی! به‌لام غه‌ریزه‌ی کچه سروشتی بوو، له‌راستیدا سروشت به‌رگری له خۆی کرد! ئه‌وه بۆ ئاوا نیوچاوانت تیکناوه؟ دیسان پووم لئ‌وه‌رده‌گیر؟ دیسان توو‌ره‌ بووی؟ نازانم چۆنت رازی‌که‌م...

ئیوان، داماوانه له هه‌مبه‌ر تاپۆکه‌ی خویدا، به‌ ده‌م گریان و فرمی‌سک هه‌لۆه‌راندنه‌وه گوتی: «ده‌ستم له‌ کۆلکه‌وه، وه‌ک مۆته‌که‌یه‌کی پر ئازار سواری سه‌رم بووی، می‌شکم ته‌قی، ئیتر له ده‌ستت وه‌زاله هاتووم. حارزم ته‌واوی مال و سامانه‌که‌م بده‌م و له چنگ تو پر‌زگارم بئ!»

میوانه‌که به‌ له‌بزیکی جیددی گوتی: «دوو‌پاتیده‌که‌مه‌وه، چاوه‌روانیت ئه‌وه‌نده زۆر نه‌بی باشه. «هه‌موو شته‌ گه‌وره و بالا» کانت له من نه‌وی، جا ئه‌و کاته ده‌زانی چۆن له‌گه‌ل یه‌ک پیکدیین و هه‌لده‌که‌ین. وادیاره لیم توو‌ره‌ی، له سه‌ر ئه‌وه وه‌ک شه‌به‌قیکی سوور، به‌ هه‌وره‌تریشقه و بالی سووتاوه‌وه خۆم پیشان نه‌داوی و ئاوا ساده و ئاسایی هاتووم بۆ لات. به‌ر له هه‌موو شتی‌ک هه‌ستی هونه‌ریت پووشاوه، دوا‌ی ئه‌ویش غروورت شکاوه. بۆ ده‌کری و هه‌ا شه‌یتانیکی سووک‌چرووک له‌گه‌ل مرۆفیکی گه‌وره‌ی وه‌ک ئیوه دیدار بکا؟ ئه‌ری، ئه‌و هه‌سته پۆمانتیکه‌ی که ته‌نانه‌ت بلینسکی گالته‌ی پیده‌کرد، له‌ناخی تۆدا هه‌یه. ئه‌ی

پیاوی جحیل، به دهست خۆم نییه، کاتیکی که خۆم ئاماده ده کرد بيم بۆلات، بیرمکردهوه چۆن و به چ شیوهیهک بيم، خۆم بکهه به ژینراییکی خانه نشین کراو به قوبه‌ی شیر و خۆرنیشانهوه، که له قهفقاژ خزمه‌تی کردبی، بۆ ئه‌وه‌ی سهر بخه‌مه سهرت. به‌لام زۆر له ئاکامی ئه‌و کاره ترسام، چونکه به هوی ئه‌و سهره‌پۆیه‌وه که قوبه‌ی شیر و خۆرم له چاکه‌ته‌که‌م داوه و لانیکه‌م ده‌بوو ئه‌ستیره‌ی رۆژی یان ئه‌ستیره‌ی کاروانکوژه‌ی لیده‌م، ته‌مبیت ده‌کردم و ده‌تاده بهر زه‌بری قامچی. له په‌ستاش پیمده‌لیی گه‌وج و خویری و... به‌لام قه‌یناکه، چش! ئه‌وه‌نده‌ش به‌رزهره‌نیم خۆم به هاشانی تۆ بزانه‌م. مفیستوفلیس به فاویستی گوت ئاواته‌خوازی خراپه‌کاریم، به‌لام به‌رده‌وام کاری باشی ده‌کرد. ده‌ی ئه‌و ده‌توانی هه‌رچی پێی‌خۆشه‌ بیلێ، له‌مه‌ر منه‌وه مه‌سه‌له‌که‌ه‌رق ده‌کا. ره‌نگه‌ له ته‌واوی عه‌رز و ئاسماناندا من ته‌نیا که‌سیک بم که ئاشقی هه‌قیقه‌تم و پر به‌دل ئاواته‌خوازی خیر و چاکه‌م. من له‌وئ بووم که "وشه" به سهر خاچه‌وه گیانی‌دا و به‌ره‌و ئاسمانان بالی گرت، گیانی دزی تۆبه‌کاری برد و پۆیی. زه‌نازه‌نای پر له شادیی فریشته‌کانم گوی لیبوو که سروودی هووشیعانیان ده‌خویند، هه‌روه‌ها چریکه‌ی به‌سامی گورانییه‌کانیان که ئاسمان و زه‌ویی خستبووه له‌رزین. سویندم به ته‌واوی پاکیه‌کانی عاله‌م، له‌و کاته‌دا به‌ئاواته‌وه بووم بچه‌م ریزی ئه‌و سروودوێژانه‌وه و تیه‌ه‌لکه‌م له سروودی هووشیعانا. زۆری نه‌مابوو وشه‌که له زه‌نیم بترازی و له زمانمه‌وه ده‌ره‌په‌ری... ده‌زانی چه‌نده هه‌ستیکی ناسکم هه‌یه و جوانی ناسی چه‌ند زوو کارم لیده‌کا؟ به‌لام ئه‌قلی سه‌لیم که یه‌کێ له ناحه‌زترین تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی منه و خووم پیگرتوو - هه‌وساری کیشام و ئه‌و ساته‌ی له کیس‌دام! چونکه - بیرم کرده‌وه - دواي خویندنی هووشیعانا چی ده‌قه‌ومی؟ هه‌موو شتیکی له سهر زه‌وی کتوپر بیده‌نگه‌بی و ئیتر هیچ رووداوێک نا‌قه‌ومی. هه‌ربۆیه به هوی ئه‌رک و پله و پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تیم

٢٠- mephidtopheles ناوی روموزنیکه له دیروکیکی ئه‌لمانیدا.

٢١- کاتی له خاچدانی مه‌سیح، دوو دزیش له‌گه‌لیدا له خاچ دران که یه‌کیان که به سهر خاچی لای راسته‌وه بوو بهر له گیان دان ئیمانی پێ هینابوو.

ناچار بووم چاوپووشي له و دهرفته هه لکه و ته به که م و دريژ به و ژيانه
 خویريگه ری و هیچوپو و چه ی خوم بدهم. کئ ته و او ی چاکه کانی به خوی تاییه ت
 داوه و ته و او ی ناحه زی و خراپه کارییه کانیشی به سهر مندا بریوه! به لام من
 نامه وئ به یارمه تی خه لک بژیم. من نه چا و چنوکم نه ئاشقی پله و پایه. بو ده بی
 له نیو ته و او ی مه خلوقاتی عالهدا ته نیا من بکه و مه بهر رق و تووریه ی ته و او ی
 خه لکانی به شه رده ف، تف و نه حله تم که ن و ته نانه ت به شه پیش تیمه ه لده ن؟
 چونکه ئه گهر خوم بینمه سهرشکل و شیوه ی مروف، ناچارم ئه و
 سووکایه تیانه ش قه بوولبکه م. خو ده زمانم ئه و مه سه له یه رازیکی تیدایه، به لام
 به هیچ شیوه یه ک پیمنالین، چونکه ده زانم ئه گهر له و رازه بگه م، له وانه یه
 ده سته بکه م به وتنی سروودی هووشیعانا. دیاره ئه و کاته نیشانه ی حاشا و
 سه ریچی من کوتای دئ و ئه قلی سه لیم ده بیته ده سه لاتداری هه موو دنیا.
 ئه وه ش یانی کوتای هانتی هه موو شته کان، ته نانه ت روژنامه و گوڤاره کانیش
 داده خرین، چونکه ئیتر هیچ شتیک نابی بیان خویننه وه، و هیچ پرودا و
 کاره ساتیکیش نابی بینوسن و خه لکی پیوه سهرقال که ن. ده زانم منیش له ئاخر
 زه ماندا رزگار ده بم. منیش چوار میلیارد کیلومه تر ری ده پیوم و له رازه که
 ئاگادار ده بم. به لام هه تا کاتی پرودا وه که زویر و زگار داده نیشم و
 ناوچا وانه که م چی لی نووسرابی ئه وه ده که م، ئه گه رچی به پیچه وانه ی ویستی
 ده روونیشمه - یانی، له نیو بردنی هه زاران که س له بهر نه جاتدانی یه ک که س. له
 بهر خاتری ئه و تاقه مروفه عادلّه، ده زانی له سهر ئه یووب ئه و سهر ده مه چ
 ده ردیکیان پیدام و سهر ته له بیان په راندم، ده بوو چه نده مروف ته فروتونابن و
 چه نده ش ئابروویان بچی؟ ئه ری، هه تا ئه و کاته ی رازه که ئاشکرا ده بی، دوو
 چه شنه هه قیقه ت بو من هه یه - یه کیان هه قیقه تی ئه وانه ی له ولا، که تا کو ئیستا
 لیان ئاگادار نیم، هه قیقه ته که ی دیکه ش خومم. پروونیش نییه کامه یان به باش
 ده رده چی... هاوړی، ئه وه خه وت لیکه و تووه؟

ئىوان بە توورەيى بۆلەندى: «رەنگە خەوتىيتىشم. تەواۋى ئەندىشە نەفامەكانى خۇم - كە زۆر لەمىژە لە باۋ كەوتوو و فېدراۋەتە سەتلى زبالەۋە - ۋەك شتىكى تازە دەرخواردى خۇم دەدەيەۋە!»

- نازانم چۆنت رازىكەم! ئەۋ خەيالە خاۋەى من، پىمۋابوۋ دەتوانم بەشئىۋازى ئەدەبى سەرنجىت پاكىشم. ئەۋ ھوشىعانايە لە ئاسمانەكان زۆرىش خراپ نەبوۋ، ھا؟ دواتر ئەۋ لەبزە تەۋساۋىيەى ھايەنئاسايى، ھا؟

- نا، قەت ئەۋ ئەۋەندە ھىچۈپۈچ و خويىرى نەبوۋ! ئىتر نازانم چۆن پۇخى من، خويىرى و سوۈكۈچروۈكىكى ۋەك تۋى خستۋتەۋە؟

- ھاۋرې گيان، لاۋىكى نەجىمزاۋە و زۆر جوانچاكى رۈۋسى دەناسم، بىريارىكى گەنجە و ئاشقى سەرلەپىناۋى ھونەر و ئەدەبە. شىعيرىكى بەرز و باشىشى بە ناۋى «پشكىنەرى مەزن» ھۈنىۋەتەۋە. خەرىك بووم بىرم لەۋ دەكردەۋە!

ئىۋان لە شەرمانا سوۈر ھەلگەرا و گوتى: «ھەقت نىيە باسى "پشكىنەرى مەزن" بگەى.»

- ھەرۋەھا "گۈرپانكارى كىۋىر زەۋىناسى." لە بىرتە؟ ئەۋەش شىعەر بوۋ، ئىستا...

- دەمت لىكنى، دەنا دەتكۈژم!

- من دەكۈژى؟ نا، دەبى بمبۈۋرى قسەدەكەم. بۆيە ھاتووم لەۋ قسە كىرنە چىژ ۋەرگرم. ئاخ، من ئاشقى ئەۋ خەۋنانەم كە دۋستانى لاوم بە دلىكى گەرمۈگۈپەۋە، تامەزۋى ژيانن و لە تاۋانا دلەرزىن! پارەكە بەھارى كە دەتۈست بىي بۇ ئىرە گوتت: «مروڭگەلىكى نوئ ھەن كە دەيانھەۋى ھەموۋ شتىك لە نىۋ بەرن. دەست لە مروڭخۋى ھەلگرن. ئەۋ گەۋجانە، بىرۋاپى منيان ھەر نەپرسى! من برۋام ۋايە پىۋىست نىيە ھىچ شتىك لە نىۋ بچى، ئەۋەى پىۋىستمانە ئەۋەيە كە بىرۋكەى خودا لەناخى مروڭدا لە نىۋ بەرىن، شىۋازى دەست بەكاربۈنىشمان دەبى بەم شىۋەيە بى. دەبى بەۋە دەست پىتگەين. ئەى

ږهگهزی دل کوږی مروځ که فام و شعور تان نییه! بیتو مروځ هه موو حاشا
 له خدا بکه و ټیمانان پټی نه بی - پټمویه ټو دهوریه، راست وک دهوری
 زه ویناسی، ودر است دهگه ری - مانا کونه که ی جیهانی بی مروځ خوری له نیو
 دهچی، هه روه ها ټه خلاقۍ کونیش نامینۍ، ټو کاته ټتر هه موو شتیک به
 شیوهیه کی نوۍ دهسپنده کا. مروځه کان یه کگرتو دهن و ته وای ټه وشتانه ی
 که ده بی له ژیانی وهرگرن، وهری دهگرن، به لام بو چیژ و به خته وهری له دنیای
 نویدا ټه وپه ری هه ولۍ خوایان ددهن. مروځ به مه نه ریکی ټاسمانی ږوخی خوی
 هه تا ږیزی خدا به رز دهکاته وه. مروځی خاوه ن ټیراده و لیږاو به سهر
 سروشتدا زالده بی و چیژیکۍ وا له و سهرکه وتنه وهردهگری، که ټو چیژه
 ورده ورده جیۍ هیواداریه کانی پټشووی دهگریته وه، که هیوایه کی زوری به و
 چیژه زه وینییه بووه. ټو کاته هه موو که س تیدهگن که ژیانیان تاهه تای نییه و
 هیچ شتیک جاریکی تر ناخولقیته وه و زور ټارام و خاکه رایانه وک خودایه ک،
 مهرگ قه بوولده که ن. لوووتبه رزی تی دهگه یینی که به دژی که موکووپییه کانی
 ژیانی شکایه ت بکا و بی ټه وهی چاوه وروانی پاداش بی هاوږه گه زه کانی خوی
 خوش بوۍ. خوشه ویستیش له ژیاندا بو ساتیک لیۍ سه روزیاده. به لام
 تیگه یشتن له زوو تیپه رینی ټو خوشه ویستییه ټاگری دهروونی بلۍسه دارتر دهکا،
 ټاگریک که ټیستا له نیو خه ونه کانی ټه شقی هه تاهه تای ټه وپه ری گوږه کاند پږ
 و بلاو بوته وه»... به م شیوهیه به رده وام له و دهلیل و به لگانه دینه وه، به راستی
 شتیکۍ سهرنچراکیشه!

ټیوان چاوی له به رده می ږیووه هه ردو دهستی توند به گوچکه یه وه
 گرتبو، دانیشتبوو، به لان ټازای ټه ندای وک شه قشه قه دهله رزی. دهنگه که
 دریزه ی به قسه کانی دا:

- بیریارۍ لاو بیرۍ کرده وه: ټیستا باس له سهر ټه وهیه بلۍنی ټو دهوریه
 به سهردا بی؟ ټه گهر بی، هه موو شتیک دهچه سپۍ و مروځایه تی هه تاهه تایه
 مسوگر ده بی. به لام به هوۍ که وجیهه تی له ږران نه ها تووی مروځ، ده زانین که
 ټه وده وریه هه تا هزار سالۍ دیکه نایه، که سیک که له هه قیقه ت دهگا، ته نانه ت

ئىستاش دەتوانى بەپىي ياسا ژيانى خۇي ھەرچونىكى پىخۇشە لە سەر بنەماي نوئ دامەزىننى. بەو واتايە "ھەموو شتىك بۆ ئەو ئازادە." سەرەپاي ئەوھش، تەنانەت ئەگەر ئەم دەورەيەش وەرەست نەگەرئ، چونكە بەھەرھال خودا و بەقا لەگورپىدا نىيە و مروقى نوئ دەتوانى بىتە "مروڤ - خودا". تەنانەت ئەگەر لەسەرتاسەرى دنیدا تاقە يەك مروڤ بى و بە وەدەستەننى پلەوپايەي نوئ، دەتوانى بەپىي پىويست سنوورى ئەخلاقى كۆنى كۆيلە - مروڤ بىەزىنى. ياسايەك بۆ خودا ھەيە. لە ھەر جىگايەك راوەستى ئەوجىگايە پىروژە، شوينىك كە من لىي راوەوەستم، مەعلومە لای سەروو دەبى... «ھەموو شتىك ئازادە»، ھەر ئەو و براپەو! ئەمەش زۆر فریودەرە؛ بەلام ئەگەر دەتەوئ لە دەرگای فىلەو وەژوور كەوى، بۆچى بۆ ئەو فریودانە تەقدىسى ئەخلاقىت دەوئ؟ ئەو و خووخەدى رەوسىاي نوئي ئىمەيە. بەبى تەقدىسى ئەخلاقى ناتوانى فىل و تەلەكە وەكار بخا. چونكە ئەو شەيدا و لایەنگرى ھەقىقەتە...

مىوانەكە، ديار بوو بە ھۆي زمان پاراوييەو ھەرم داھاتوو، توند و خىرا قسەيدەكرد و بە چاويكى تەوساوى لە خانەخويكەي دەرۋانى. بەلام نەيتوانى قسەكەي تەواو بكا. ئىوان لە ناكاو پەرداخىكى لە سەر مێزەكە ھەلگرت و تىنھەلكرد.

كابرای مىوان لە سەر قەنەفەكە دەرپەرى و پلته و دلۆپى چاييەكەي لە خۇي تەكاند و گوراندی: «Ah, mais c'est bést ehfin ئەو جەوھەردانەكەي لوتيرى وەبىر ھاتەو! پىيوايە من خەونم، پەرداخە چايى لە خەون ھەلدەكا! ئەو كارىكى ژنانەيە! پىمابوو لەخۆرا دەستت بە گوچكەتەو ەگرتوو.»

لە ناكاو كەسيك بە توندی لە پەنجىرەكەي دا. ئىوان فىودۆرۋويچ لە پر ھەستا سەرىن.

مىوانەكە گوتى: «گویت لىيە؟ واچاكە دەرگاكە بكەيەو. ئالىووشاي براتە. دلنيام ھەوالىكى زۆر سەرنجراكيش و سەرسوورپەينەرى پىيە!»

^{۲۳} - «ئەمە ئىتر شتىكى بى تامە.»

^{۲۴} - لوتير جەوھەردانەكەي لە شەيتان ھەلكرد كە ھاتبوو وەسوھەسى بكا.

ئىوان بە توورەيى گوتى: «بىدەنگ بە، تەلەكەباز، دەمزانى ئاليووشايە،
 ھەستمکردبوو دى، دياريشە بېھۆ نەھاتوۋە، ديارە «ھەوالىكى پىئە»
 - زوۋكە درگاكەي لىيىكەۋە. دەرەۋە سەرما و تۆف و بەندە، براتە دەرگاكەي
 لىيىكەۋە، سەرماي دەبى.

Monsieur sait - il le temps qu'il falt? C'est à pas mettre un chien
 dehors.^{۲۵}

ھەروا لە پەنجىرەكەي دەدا، ئىوان دەيوست ھەللى بۆ بەرپەنجىرەكە، بەلام
 دەتگوت دەست و لاقى لە كۆت و سىندم دايە. بەھىز و قەۋەتى خۆي دەيوست
 ئەو زنجىرە بېچرىنى، بەلام مخابن. توندتر و توندتر لە پەنجىرەكەيان دا. ئاخىرى
 زەنجىرەكە پچرا و ئىوان فىۋدۆرۋويچ لە سەر قەنەفەكە ھەستا. شىتانه چاۋى لە
 دەورو بەرى خۆي كرد. ھەردوۋ مۆمەكە بە تەۋاۋى سووتابوون. ئەو پەرداخەي
 لە ميانەكەي ھەلگەردبوو، ھەروا لە سەر مىزەكە دانداربوو. قەنەفەكەي
 پوۋبەپوۋش ھىچكەسى لە سەر نەبوو. ھەروا لە پەنجەرەكەيان دەدا. بەلام بەو
 توندبىيەش نەبوو كە لە خەۋنەكەيدا لىياندەدا، بەپىچەۋانە زۆریش لەسەرەخۆ بوو.
 ئىوان فىۋدۆرۋويچ گوراندى: «خەۋن نەبوۋ! نا، سويند دەخۆم خەۋن نەبوۋ،
 ھەموۋى ھەر ئىستا پوۋى دا!» ھەلات بۆ بەرپەنجىرەكە و دەربىجەكەي كەردەۋە.
 بە دەنگىكى گر نەراندى بە سەر براكەيدا: «ئاليووشا، پىمگوتى مەيە. چىت
 دەۋى؟ بە دوو وشە پىمبلى، گويت لىيە؟ دوو وشە.»

ئاليووشا لە ھەۋشەۋە ۋەلامى دايەۋە: «سەعاتىك لەمەۋبەر ئىسمىر دياكۆف
 خۆي ھەلۋاسى.»

ئىوان گوتى: «ۋەرە بۆ لاي قالدەرمەكە، ئىستا دەرگاكەت بۆ دەكەمەۋە.»
 پۇيشت و دەرگاكەي لە ئاليووشا كەردەۋە.

۲۵- ھەزەرەتى ئاغا دەزەنى چ سەرمايەكە؟ لەو ھەۋايەدا سەگ لە دەرەرە رانگرن.

«نوه قسهی نهو بوو»

ئالیووشا له گهل هاته ژووری به ئیوانی گوت که نزیکه ی سه عاتیگ له مه و بهر ماریا کیندراتیفنا به هه لاتن خوی کردووه به ژووره کهیدا و هه والی پیداوه که ئیسمیر دیاکوف خوی کوشتووه. «چوومه ژووره که سه ماوهره که بینم، دیتم گولمیخیک له دیواره که دراوه و خوی پیدا هه لواسیوه.» له وه لامي ئالیووشادا که پرسیبووی پولیست ئاگادار کردووه، ماریا کیندراتیفنا گوتی به هیچکه سی رانه گه یاندووه. «به لام راست هاتم بو لای ئیوه، هه ر به هه لاتن هاتم.» ئالیووشا باسیکرد که چون وه ک شیت و هاری لیها تووه و له رزیوه. کاتیک ئالیووشا به هه لاتن له گه لی چوو بو ژووره که ی، دیتی ئیسمیر دیاکوف هه روا هه لواسراوه. یادداشتیک له سه ر میزه که بوو: «به ویست و ئیختیاری خوم کوتاییم به ژیانم هینا و خه تای هیچ که س نییه.» ئالیووشا یادداشته که ی له سه ر میزه که دانایه وه و به په له چوو بو لای سه روکی شاره وانی و رووداوهره که ی بو گپرایه وه. ئالیووشا که به وردی چاوی له ئیوان ده کرد، له کوتاییدا گوتی: «له لای ئه ویشه وه راست هاتم بو لای تو.» هه روا که رووداوهره که ی ده گپرایه وه چاوی له ئیوان نه ده ترووکاند. ده تگوت شتیک به ئه دگار و قه لافه تییه وه یه و سه رنجی راکیشاوه.

له ناکاو دهنگی هه لینا: «کاکه، وا دیاره زور نه خوشی. چاوم لیده که ی و وا دیاره تیناگه ی ده لیم چی.»

ئىوان دەرگوت بىر دەرگاتەو و گوڭى لى دەرگى سەر سوورپىنەرى
ئالىووشا نەبوو. گوتى: «چاك بوو هاتى. دەرمانى خۆى هەلواسىو».
- كى پىڭگوتى؟

- نازانم، بەلام دەرمانى. ئەرى دەرمانى؟ ئەرى. ئەو پىڭگوتم. هەر ئىستا
گوتى. ئىوان لى نىوەرپاستى وەتاغەكەدا راپووستابوو. هەر واهە لى بىزە
خەماو بىيەو و قسەيدەكرد و چاوى لى عەرزەكە برىبوو.
ئالىووشا كە بى ئىختىيار چاوى لى دەر و رەبەرى خۆى دەرگى. پرسىي:
«ئەو كىيە؟»

ئىوان سەرى هەلپنا و بە نەرمى زەر دەرگى كى گرت.
- لىت دەرگا، لى كۆترىكى وەك تۆ. تۆ "فرىشتە كى پاكى" دىمىترى بە
فرىشتە بانگت دەرگا. فرىشتە!... زايەلەى سروودى پرشكوى ئاسمانيان ،
ئاسمانيان چىن؟ رەنگە كۆئەستىرە. بەلام رەنگە ئەو كۆئەستىرە تەنيا
كۆمەللى گەردىلەى كىمىيى بى. دەرمانى كۆئەستىرەى شىر و خۆرىش هەيە؟
ئالىووشا بە ترسەو و گوتى: كاكە، دانىشە. بۆخاترى خودا لى سەر
قەنەفەكە دانىشە، زۆر شىواوى؛ دەى پالبدەو دەى، راکشى، سەرت بنى
سەر بالنجەكە، خاويليە كى تەر بىنم بىنيمە سەر نىوچاوانت؟ رەنگە تۆزى
تاوياو وەكەت دامركىنى.
- خاويليەكە بدە بە خۆم؛ لى سەر ئەو كورسىيەيە. سەعاتى لى مەو بەر
لەو پم دانا.

ئالىووشا گوتى: «لېرە نىيە، نارەحت مەبە، دەرمانم لى كۆيە. ئەو دەرگا،»
خاويليەكە خاوين و جوان و قەدكراو لى سەر مېژنارپاشتەكەى ئىوان،
لەسووچى ژوورەكە بوو. ئىوان بە سەر سوورپمانەو و چاوى لى خاويليەكە
كرد، دەرگوت خەرىكە هيندى شتى وەبىر دىتەو.
«سەبركە». ئىوان لى سەر قەنەفەكە هەستا. «سەعاتىك لى مەو بەر ئەو
خاويليە تازەيەم تەر كرد و لى سەرم پىچا، پاشان فرىمدا هوو... كەوايە بۆ
وشكە، خۆمن هەر ئەو خاويليەم هەيە.»

ئاليوشا پرسى: «ئەو خاۋلىيە لە سەرت پىچا؟»

- ئەرى، سەعاتىك لە مەوبەر بە نىۋ ژوورەكەدا پىياسەمدەكرد... ئەو مۇمانە بۇ ئاۋا تەۋاۋ بوون؟ سەعات چەندەيە؟
- نەزىك دوازەدەيە.

ئىۋان لە ناكائو نەپاندى: «نا، نا، نا! خەۋنم نەدىۋە؛ ئەو لىرە بوو. ھەر ئالىرە لە سەر ئەو قەنەفەيە دانىشتىبوو. كە لە پەنجىرەكەت دا، پەرداخەچايىيەكەم تىھەلگەرد... ھەر ئەم پەرداخە. تۆزى سەبركە، پىشتىرىش خەۋنم دىۋە، بەلام ئەمە خەۋن نەبوو. زۆر جار ۋابوۋە خەۋنم دىۋە. ئىستە خەۋن دەبىنم ئاليوشا... ئەگەرچى خەۋن نىن، راستىن، بەپىدا دەپۇم، دەگەرپىم، قسە دەكەم، دەبىنم... ئەگەرچى خەۋتوۋشم. بەلام ئەو ئالىرە لە سەر ئەو قەنەفەيە دانىشتىبوو... زۆر زۆر گەۋجە ئاليوشا، گەۋجى ۋا ھەر نىيە.» ئىۋان دای لە قاقاي پىكەنن ۋ ھەستا لە نىۋ ژوورەكەدا دەستىكرد بە پىياسە.

ئاليوشا دىسان بە نىگەرانىيەۋە پرسى: «كى گەۋجە؟ كاكە، باسى كى دەكەي؟ كى گەۋجە؟»

- باسى شەيتان! دى بۇ دىدەنىم. دوۋجار، سى جار ھاتوۋە بۇ لام. گالتهى پىكردم كاتىك توۋرە بووم ۋ گوتم شەيتانىكى سادەيە ۋ ئىبلىس نىيە، ئىبلىس بە بالى سوتتاۋەۋە، لە نىۋ برووسكە ۋ ھەۋرەترىشقەدايە. بەلام ئەو ئىبلىس نىيە. ئەۋە درۋيە. شەيتانىكى فىلبازە - شەيتانىكى پنجل ۋ ھىچۈپوۋچ. دەچى بۇ گەرماۋەكان. جەلكانى لە بەر داكەنى، كلكى ۋەدىار دەكەۋى، كلكىكى نەرم ۋ درىژى ھەيە، ۋەك كلكى سەگى ئالمانى ۋايە، مەترىك درىژ ۋ رەنگى خەنەيىە. ئاليوشا، سەرماۋە؟ بەۋ بەفر ۋ سەرمايە ھاتوۋى. چايى دەخۋيەۋە؟ چى؟ سارد بۆتەۋە؟ بلىم چايت بۇ بىنن؟ C'est à pas mettre un chien dehors.

ئاليووشا ھەللات بۆلای دەستشۆرییەكە، خاویلیەكەى خووساند، ئیوانى دانیشاند و خاویلیە تەرەكەى لە سەرى پىچا و خوشى لە پالیدا دانىشت.

ئىوان دەستیکردەوہ بە قسە كردن (خەریکبوو چەقاوہسوو دەبوو): «ھەر ئیستا سەبارەت بە لیزا چیت پىگوتەم؟ لیزام خوش دەوئ. قسەى ناخەزم پىگوتووە. درۆ بوو. خوشم دەوئ... سبەینى لە کاتیا دەترسم. لە ھەموو شتیک زیاترى لیدەترسم. لە بەر خاترى داھاتوو. سبەینى دەمخاتە ژیر پى و جیقوفیق دەردىنى. پىیوايە لە بەر ئیرەيى میتیام تووشى ئەو چارەپەشییە کردووە! ئەرى، حەتمەن وا بێردەكاتەوہ! بەلام وا نییە. سبەینى خاچ بە دەستەوہ دەگرم، ھەلبەت نەك بۆ ئەوہى خۆم لە دار دەم. ئەوہش بزانی ئاليووشا، قەت لە دەستم نایە خۆم بكوژم، بلێى ھۆى ئەوہبى خویریم؟ ترسەنۆك نیم. ھى ئەوہیە ئاشقى ژیانم؟ من چووژانم ئیسمر دیاكۆف خوى دەخنىكى؟ ئەرى، ئەوہ قسەى ئەو بوو.»

ئاليووشا پرسى: «كەوايە دلنای كەسێك لێرەبوو؟»

«ناخ، لە سەر ئەو قەنەفەيەى سووچەكە دانىشتبوو. ئەگەر تۆ لێرە بوايەى وەدەرت دەنا. وەدەرىشت نا: ھەر كە ھاتى غەيب بوو. ئاليووشا من زۆرم دەموچاوت خوشدەوئ. دەتزانى دەموچاوت خوشدەوئ؟ ئەو ھەر خۆمە ئاليووشا. یانى سووكى و چرووكى و خویرییەتیيەكانى ناخى منە. ئەرى، من پۆمانتیکم. ئەو ھەستى بەوہ كرد... ئەگەرچى تۆمەتیکە و بەس. ئەو زۆر گەوجە، بەلام تەواوى ھیز و توانایى لەوہدایە. زۆر فیلزانی، دەلێى رۆیویە دەیزانى چۆن رەقە ھەلدەستىنى. لە پەستا گالتەى پیدەكردم چونكە ئیمانم پى ھینابوو، بەوشیوہیە ھانىدام گوئى لیبگرم، لە راستیدا لە داوى خستم سەرەرپای ئەوہش، زۆر شتى سەبارەت بە من گوت كە ھەموویان راست بوون و ھىچ كات خۆم دانمپیدا نەدەنا.» پاشان بە لەبزیكى سادقانە و خۆمانە گوتى: «دەزانى ئاليووشا زۆر دلشادم كە بێر دەكەمەوہ ئەو بوو نەك من.»

ئاليوشا، دلسوزانه چاوى له براكهى كرد و گوتى: «شهكهت و ماندووى كردووى».

- زورى سهر خسته سهرم. زور زيرهك و فيلزانيشه. "ويژدان! ويژدان چييه؟: خوم له خومي گهوره دهكه مه وه. بۆ ويژدان ئازارم دهدا. بۆته خده. خديه كي گشتي كه كهوت ههزار ساله به روكي مروفايه تيبى گرتووه. كه وايه وه ره با دهستي لى هه لگرين و بيبينه خودا" ئەمه قسهى ئەو، ئەمه قسهى ئەو بوو!

ئاليوشا كه ئيتير خوى پيرانه دهگيرا، چاوى له براكهى برى و دهنگى هه لينا: «توش نه بووى، تو نه بووى؟ هه ر شتيكه گوڤى مه دهيه. وه لاي نى و له بيرى به ره وه. لينگه برى با ته واوى ئەو شتانهى ئىستا لى بىزاري له گه ل خوى بيبات و ئيتير نه گه پرته وه.»

ئىوان كه له داخانا ده له رزى، گوتى: «ئه رى، ئەو زور ناجسن و به دگوزه. پيمپيكه نى. زور رووه لال دراو بوو، ئاليوشا. زورى سووكايه تى پيكردم. سه بارهت به زورش ت سووكايه تى پيكردم. چاوى له چاوم ده برى و دروى به ده ممه وه ده كرد: "ئاخ، ديسان ده ته وئ خوت به چاكه بنويى: داني پيدا بنويى كه باوكتت كوشتووه، ئەو خوڤرپيهش تو هانت داوه ئەو قه تله بكا."»

ئاليوشا قسه كهى پيبرى: «براكه م، دان به خوتا بگره. تو ئەو كارهت نه كردووه، تو پياو كوژ نييت. ئەم قسه راست نيه!»

- ئەمه قسهى ئەو بوو، خو شى باش ده زانى. "ده ته وئ تو كاريكى باش و مه زن ئەنجام دهى، چونكه ئيمان ت به چاكه هيه، هه ر ئەوه ش بۆته هوى بىزاري و تو وره بيبت. بۆيه ش رقت هه ستاو وه ده ته وئ تو له بكه يته وه." سه بارهت به من ئەوهى گوت و ده سزاني ده لى چى.

ئاليوشا به له بزيكى خه ماوييه وه گوتى: «ئوه تو شتى وا ده لى، نهك ئەو، بۆيه ش ئەوه ده لى چونكه نه خو شى و ورپنه ده كهى و خوت ئازار ده دهى.»

نا، ئەو دەزانى دەلى چى. دەلى: "لەبەر دەمارزلى دەچى. لە جىي خۆت
 ھەلدەستى و دەلىنى من بووم ئەوم كوشت، ئەى بۆ لە ترسانا خۆت
 ھەلدەگوشى؟ درۆ دەكەى! بىزم لە بىرورات ھەلدەستى!" سەبارەت بە من
 ئەوھى دەگوت. "خۆ دەشزانى دلت بۆ مەتھ کردنى ئەوان دەكوركىنى - ئەو
 تاوانبارە، قاتل ئەو، بەلام چەندەش دەست و دلبارە؛ دەيوست براكى
 نەجات بدا و راستى گوت." (ئىوان چاوى گرى لىبۆو و، لە ناکاو گوراندى)
 ئەو درۆيە، ئالىووشا! من نامەوى تاقمىك مەروقى ھىچوپوچ تارىفم بكن،
 وەللا پىتمخوش نىيە! ئەمە درۆيە، درۆ! ھەربۆيە پەرداخە چاييەكەم تىھەلكرد
 و دام بە سەروچاوە دزىوھەيدا.

ئالىووشا دەستىكرد بە پارانەو: «كاكە گيان، لەسەرەخۆ بە، بەسى كە!»
 ئىوان بىئەوھى گوى بە قسەى ئالىووشا بدا، ديسان گوتى: «ئەو دەزانى
 چۆن پىاو ئازار بدا. زۆر مزىر و دلرەقە. ھەر لە ھەوھەو دەمزانى بۆچى
 ھاتوو. "بەقەبوولکردنى ئەو مەسەلەيە كە بە ھوى دەمارزلىيەو دەچى،
 ھىشتا بە ھىوا بووى ئىسمىر دىاكوف مەحكوم بى و برەتەندىرى بۆ
 سىبىريا، مېتىاش فحىل بى و تەنيا تۆ بە مەحكوم بوونى ئەخلاقى سزای
 دەروونى بدرى." (گویت لىيە؟ ئەو كاتە پىكەنى) - "تاقمىكىش تارىفت
 دەكەن." بەلام ئىسمىر دىاكوف مردوو، خۆى ھەلواسىو، "ئىتر كى باوەر
 بە قسەكانت دەكا؟ بەلام لەگەل ئەوھشدا ھەر دەچى، دەچى، لەگەل ئەوھشدا
 ھەر دەچى، برىارت داوھ بچى. ئىستا بۆ دەچى؟" زۆر ترسناكە، ئالىووشا.
 تاقەتى ئەو پرسىارانەم نىيە. كى دەویرى ئەو جورە پرسىارانە لە من بكا؟»
 ئالىووشا قسەكەى پىپىرى: «براكەم.» لە ترسانا دلى داکەوت، بەلام
 ویدەچو ھىشتا ھىوابراو نەبووبى. دەيوست ھەرچۆنىكە ئىوان پاشگەز
 كاتەو. «بەرلەوھى بىم بۆ ئىرە، لە كوئو ھەوالى مەرگى ئىسمىر دىاكوفت
 پىگەيشت؟ خۆ ھىچكەس لەو ھاگادار نەبوو، كات و دەرفەتى ئەوھش نەبوو
 كەسىك لەو پرووداوە ئاگادار بى.»

ئىوان بىئەۋەى رېزەيەك دېدۈنگ بى لىپراۋانە گوتى: «ئەۋ پېيگوتىم. راستت دەۋى لە پەستا سەبارەت بەۋە قسەى دەکرد. گوتى: ئەگەر ئىمانت بە مەزنايەتى ھەبۋايە زۆرباش دەۋو. باۋەر بە قسەكانىشت نەكەن قەيناكا. تۆ لە بەر ياساى ئەخلاقى دەچى، بەلام تۆش كوودەلەيەكى ۋەك فېدۆرپاولوۋىچ، ئېتر كارت بە مەزنايەتى ۋ ياساى ئەخلاقى چىيە؟ ئەگەر فېداكارىيەكەت بەقازانجى كەس نىيە، بۆ لەخۆرا دەچى ۋ خۆتى تېھەلدەقورتىنى؟ چونكە خۆشت نازانى بۆ دەچى! ئەگەر گيانىشت لەۋ رېيە دانابى ھەر دەچى! بېريارى خۆت داۋە؟ بېريارت نەداۋە. شەۋى ھەتا بەيانى بېرى لىندەكەيتەۋە كە بچى يان نەچى. بەلام دەچى، دەشزانى ھەر دەچى. دەزانى ھەرچەشەنە بېريارىك بەدى، بەدەست خۆت نىيە. دەچى چونكە ناۋىرى نەچى! بۆ ناۋىرى؟ ئەۋە دەبى خۆت بېزانى. فەرموۋ ئەۋەش مەتەلۆكەيەك! پاشان ھەستا ۋ رويشت. كە تۆ ھاتى ئەۋ رويشت. منى بە ترسەنۆك زانى، ئاليوۋشا! Le mot de l'enigme {ۋەلامى مەتەلۆكەكە} ئەۋەيە كە من ترسەنۆك. «لەۋ ھەلۋايە ناۋەشيتەۋە بە سەر زەۋيدا بال لىدەن» ئەۋەش ھەر قسەى ئەۋبوۋ. ئەۋ! ئىسمير دياكوفىش ئەمەى گوت. ئەۋ دەبى بكوژرى! كاتيا رقى لىمە. سەرتاسەرى مانگى پېشۋو ئەۋەى بۆ دەرکەۋتېۋو. تەنانت لىزاش دەيھەۋى بمبوغزىنى! "تۆ دەچى بۆ ئەۋەى تارىفت بکەن" ئەۋە درۋيەكى زالمەنيە! تۆش رقت لىمە ئاليوۋشا. ئىستاكە دەمھەۋى ديسان رقم لە تۆ بى، رقم لەۋ پموۋزەشە! زۆرم رق لەۋ پموۋزەشە! نامەۋى ئەۋ پموۋزەنە رزگار بکەم. لىيگەرپى با لە سىبىيرىا بېزى! دەستىکردوۋە بە سروود خويندن! ئاخ سبەينى دەچم، لەھەمبەرياندا پادەۋەستم ۋ تف لەپرويان دەكەم!»

ئىۋان شىتانه ھەستا سەرپى. خاۋلىيەكەى فرېدا ۋ ديسان دەستىکرد بە پىاسەکردن بەنىۋو ژوورەكەدا. ئاليوۋشا قسەكەى چەن سات لەمەۋبەرى ئىۋانى ۋەبىر ھاتەۋە. «دەللى لە خەۋ ۋ بەخەبەريدام... بەدەم خەۋەۋە دەرۋم، قسە دەكەم، دەبىنم، بەلام خەۋتوۋم.» ئىستاش راست ئەۋ جۆرە

بوو. ئاليووشا به جی نه هیشت. وای به زهیندا هات به هلاتن بجی بو لای
 دوکتور، به لام دهرسا براکهی به تنیا به جی بیلی: هیچکس نه بوو
 به لایه وه به جی بیلی. ئاخری ئیوان ورده ورده بیووش بوو. هروا قسه ی
 دهکرد، دهمی شل نه ده بوو، خوشتی نهیده زانی دهلی چی، ته نانه ت
 وشه کانیشتی به دژواری دهرده بری، له ناکاو له تری دا و خه ریکبوو
 به سه ره وه بکه وئ به عه زدا؛ به لام ئاليووشا گرتیه وه و نهیهشت بکه وئ.
 چوه بن پیلی و بردییه سهر پیخه فه که ی. ئاليووشا ههر چو نیک بوو
 جله کانی له بهر داکه ند و خه واندی. دو سه عات له پشت سه ری دانیش ت.
 خیرا خه وی لیکه وت و جو له ی لیبرا، ئارام و ریک و پیک هه ناسه ی ده کیشا.
 ئاليووشا بالنجیکی هینا و بیته وه ی جله کانی داکه نی، له سهر قه نه فه که
 راکشا. به دهم خه وه وه دوعای بو میتیا و ئیوان ده کرد. خه ریکبوو
 نه خو شیه که ی ئیوانی بو دهرده که وت. «دلّه خورپه ی له خو بایانه. ویزدانیکی
 قوول!» خودا که ئیوان ئیمانی پی نه بوو. هه قیقه ته که ش ی له دلیدا، ریشه ی
 داکو تابوو، به لام دلّه منجره که ی به هیچ شیوه یه ک ته سلیم نه ده بوو.
 ئاليووشا سه ری له سهر بالنجه که دانا و به گو می بیر و خه یالدا روچوو:
 «ئه ری، ئه ری ئیستا ئیسمیر دیا کو ف مردوو و هیچ که س باوه ر به
 شایه دییه که ی ئیوان ناکا؛ به لام ئه و ده چی و شایه دی دها.» ئاليووشا به
 نه رمی بزه ی هاتی. بیریکرده وه: «سه رکه وتن بو خودایه! یان ئه و له نووری
 هه قیقه ته وه هه لدی. یان...» ئاليووشا به تو وره یی گوتی: «له قین و رقدا
 ده رزی و له بهر خزمه تکردن به ئامانجیک که ئیمانی پییه تی، تو له له خوی
 و له خه لکانی تر ده کاته وه،» دیسانیش دوعای بو ئیوانی برای کرد.

(۱)

پۆڭزى پووداۋەكە

سەعات دەى سەرلەبەيانى پۆڭزى دواى ئەو پووداۋانەى كە باسمرىد،
دادگايى كىردنى دىمتىرى فېۋدۆرۋىچ لە دادگايى شارەكەمان دەستىپىكرىد.
لەپۈە لە سەر ئەو راستىيە پىداگىرىم كىرد، كە خۇم بەشياۋى ئەو نازانم
كە پووداۋەكانى دادگا لە ھەۋەلەۋە تا ئاخىر موۋبەموو، يان تەنانەت بە پىي
پەۋتى پووداۋەكان، بنووسم. چونكە پىمۋايە باسكىردنى ھەموو شتىك و
پوونكىردنەۋەى بە دروست و حىسابى خۇى كىتىپىك دەبى، ئەۋىش كىتىپىكى
زۆر قەبە. بۆيە ھىۋادارم بە ھۆى خۇپاراستن لە كىشە ئاسايىھەكان سەركۈنەم
نەكەن، چونكە تەنبا ئەۋشتانەم ھىۋاۋەتە سەر كاغەز كە سەرنجى پاكىشاۋم.
دەكرا ۋەك بابەتتىكى زۆر سەرنجىپاكىش ئاۋر لە شتە ورد و بەرچاۋ و
بنەپەتتىيەكان بدەمەۋە. بۆيە بە پىۋىستى نازانم بەۋ ھۆيەۋە، داۋى لىبوردن
لە خوينەرانم بكەم. ئەۋپەپى ھەۋلى خۇم دەدەم و خوينەرىش بۆى
دەردەكەۋى كە ئەۋەى لە دەستم ھاتوۋە دىرغىم نەكردوۋە.

سەرەتا، بەر لەۋەى بچىنە نىۋ دادگا، شتىكتان ۋەبىر بىنمەۋە كە ئەو پۆڭزە
زۆرى توۋشى سەرسوپمانكىردم. راستىيەكەى ھەر ۋەك دواتر دەرگەۋت
ھەموۋانى سەرسامكىرد. ھەموو دەمانزانى كە ئەو دادگايىيە سەرنجى زۆر
كەسانى پاكىشاۋە و بۇ دەستىپىكىردنى ئارا و قاراىان لى ھەلگىراۋە؛ چونكە ئەو
ماجەرايە لە ماۋەى دوو مانگى پابردوۋدا ببوۋە بىنشىتە خۇشەى سەرزاران

و زۆرکەسى تووشى گومان و سەرسووپمان کردبوو. ھەموو کەس دەيزانى
 کە ھەوالى ئەو پەرۋەندەيە لە سەرتاسەرى پووسيا دەنگى داوئەتەو. بەلام
 پيمان وانەبوو جگە لەخۆمان سەرنجى خەلکانى دىکەى ولاتەکەمان پراکيشى،
 ئەویش ئاوا تامەزىويانە. ئەوئەش ھەر پۆژى يەکەمى دادگاييەکە دەرکەوت.
 خەلک نەک ھەر لە ناوئەندى پاريزگا و شارەکانى دەوروبەرەو، بەلکو لە
 تەواوى شار و پاريزگاگانى پووسيا و ھەرۋەھا مۆسکو و پترزبۆرگەو
 ھاتبوون. لەنيوياندا پاريزەر و سەرژن و تەنانەت چەند کەسايەتتى
 بەناوبانگىش و ەبەرچاو دەکەوت. وايلىھات بلىتى ژوورەو بە ھىچ شىوئەيەک
 وەدەست نەدەکەوت. شوينىكى تايبەتيان لە پشت ميزىک بۆ سى قازى
 تەرخانکردبوو. ھەر لەپشت ئەوانىشەو ريزىکيان کورسى دانابوو بۆ ئەو
 پياوماقوول و کەسايەتتییە گرینگانەى لە سەرانسەرى پووسياو ھاتبوون.
 دانانى ئەو ريزە کورسىيەش لەو شوئە شتىكى ناوازە بوو، تا ئىستاش لە
 ھىچ دادگاييەکدا ئەو کارە نەکراوو. نيوى راستى خەلکەکەش لە ژنان
 پىکھاتبوو، کە زۆربەيان دانىشتووى ناوچەکە بوون. ژومارەى پاريزەرانىش
 کە لە ھەموولايەکەو ھاتبوون، ھىندە زۆربوو، نەياندەزانى لە کوئ
 دايان بنىشينن، چونکە تەواوى بلىتەکان پىشتەر درابوون و شوينى دانىشتن
 نەماوو. لەولای ھۆلەکەو سەکۆيەكى لىبوو، بە پەلە ئەو شوئانەيان بۆ
 پاريزەرەکان تەرخانکرد، ئەوانىش زۆر شاد و رازى بوون کە لانیکەم جىگای
 راوستانىشان ھەيە. چونکە لە بەر زۆر بوونى خەلکەکە کورسىيەکانيان
 راگويستبوو، ئەوخەلکەى لەپشت سەکۆکەش بوون، کەوتبوونە شانەچرکى و
 شوژنت ھەلاويشتبايە نەدەکەوتە عەرزى.

ھىندى لە ژنان، بەتايبەت ئەوانەى لە پى دوورەو ھاتبوون، جلوبەرگى
 رازاو و جوانيان لەبەردابوو و خويان لە تەپلى گولئى دابوو. بەلام
 زۆربەشان گوئيان بە جل و بەرگ و ئارايشت نەدابوو. چەشنىک توورەيى و
 کونجکوى بە پووختساريانەو ديار بوو، راستىيەكى سەيرىش - کە دواتر
 دەرکەوت و سەرنجى ھەموانى پراکيشا - ئەو بوو کە ھەموو ژنان، يان

لانیکه‌م زۆربه‌ی زۆریان لایه‌نگری میتیا بوون و داخوازی فحیل بوونیان ده‌کرد. ئه‌وه‌ش پێوه‌ندی به‌ جوانچاکی و دل‌رفیتی میتیاوه‌ بوو، هه‌روه‌ها ژنان ئه‌ویان به‌ پیاوێکی خۆراگر و خاوه‌ن ئێراده‌ ده‌زانی. هه‌مووشیان ده‌یانزانی که‌ ئه‌و دوو ژنه‌ ره‌قییه‌ بریاره‌ له‌وێ بن. یه‌کیان کاترینا ئیوانا که‌ باسی دل‌داریه‌که‌ی له‌گه‌ل میتیا که‌وتبووه‌ سه‌رزاران و هه‌موو چه‌شنه‌ داستان و هه‌قایه‌تیکی سه‌رسووهرینه‌ریان بۆ ساز کردبوو. به‌تایبه‌ت له‌ سه‌ر هه‌وا و قۆره‌ده‌ماخی و "ئه‌شرافزاده‌" بوونی پێداگرییان ده‌کرد. (ئه‌و که‌م وابوو هاتووچۆی که‌س بکا و ئیزن بدا هه‌مووکه‌س بجێته‌ مالی). خه‌لکی ده‌یانگوت ده‌یه‌ه‌وێ داوا له‌ ده‌وله‌ت بکا، ودمی بده‌ن له‌گه‌ل میتیای تاوانبار بچی بۆ سیبیریا و له‌و کانگایانه‌ی ئه‌وێ زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌ل بکا. بۆ هاتنی گرووشنکاش هه‌روا تامه‌زرۆ بوون و چاوه‌ڕێ بوون ئه‌و دوو ره‌قییه‌ کاترینای لووت‌به‌رز و له‌خۆبایی و گرووشنکای "عه‌یار وداوین‌ته‌ر" له‌ دادگا لووتیان به‌ لووتی یه‌کدا بته‌قی. ژنانی ناوه‌قه‌که‌ گرووشنکایان له‌ کاترینا ئیوانا باشت‌ر ده‌ناسی. ئه‌وان ده‌یانزانی هه‌وه‌سبازه‌ «بۆته‌ هۆی له‌ نێو چوونی فیوډۆرپاولوویچ و کۆره‌ چاره‌ره‌شه‌که‌ی» هه‌مووشیان له‌ خۆیان ده‌پرسی: «بۆ ده‌بی باوک و کوڕ ناشقی ژنیکی ئاوابن که‌ ژنه‌ پرووسیه‌کی ئاساییه‌ و ته‌نانه‌ت جوانیش نییه‌؟»

وله‌حاسل، هه‌ر که‌س له‌ هه‌وایه‌کی ده‌خویند. لیم‌پوونه‌ که‌ له‌ شاره‌که‌مان زۆر کێشه‌ی بنه‌ماله‌یی له‌ سه‌ر میتیا ساز بوو. زۆربه‌ی ژنان له‌ سه‌ر ئه‌و په‌روه‌نده‌یه‌ و دژایه‌تی بیرورا، له‌گه‌ل می‌رده‌کانیان به‌ کێشه‌ هاتن، سه‌روشتیش بوو می‌ردی ئه‌و ژنانه‌ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک هه‌زیان له‌ چاره‌ی میتیا نه‌ده‌کرد و زۆر ده‌غه‌زدارانه‌ هاتبوونه‌ دادگا. له‌ راستیدا پیاو ده‌توانی به‌دلنایی بلێ، پیاوان به‌ تیکرا رقیان له‌ دیمتری فیوډۆرۆویچ بوو. تاقمیکی گرژ و پووتال و ته‌نانه‌ت ر‌قله‌زگ، که‌ زۆرینه‌ی ئاپۆره‌که‌یان پیکه‌ینه‌ابوو. راستیه‌که‌ی میتیاش له‌و ماوه‌یه‌دا که‌ نیشته‌جێیی شاره‌که‌مان بوو دلێ زۆر که‌سی ئێشاندبوو. برێک له‌ حازریانیش هه‌لبه‌ت هه‌زیان به‌ چاره‌ره‌ش بوونی

میتیا نه ده کرد، یان زور که مته رخه م بوون. به لام هه موو تامه زروى ئاکامى دادگاییه که بوون و زور به ی پیاوان هیوادار بوون میتیا مه حکووم بى. به لام وه کیله کان و دادوهره کان به جیى لایه نى ئه خلاقى زیاتر لایه نى یاسایى پهروه نده که یان له بهر چاو ده گرت.

هه موویان له هه نته شى دادوهرى به ناوبانگ، "فیتی یوکوویچ" دا که وتبوونه دلّه خورپه. لیها توویى ئه و دادوهره له هه موو لایه که دهنگى دابووه. ئه مه ش یه که م جار نه بوو، که له پاریزگانان ده بووه پاریزه رى پهروه نده یه کی ئاوا پرکیشه. پاریزه رى له هه ر پهروه نده یه که بکر دایه، له سه رانسه رى ر ووسیا دهنگى ده دایه وه و تا ماوه یه کی زور له بیر نه ده چوووه. باسى دادوهرى شاره که مان و سه روکی دادگاش که وتبووه سه ر زارى خه لک. ده یانگوت ئیپولیت کیریلوویچ کاتى له گه ل فیتی یوکوویچ به ره وه روو ده بى له رزى لیدى و هه ر له سه ره تاي کاره که یانه وه له پترزبورگ نه یارى یه کتر بوون. ئه گه رچى دادوهره که مان زور وریا بوو، به لام زور جار دانى پیداهنا که سییک له پترزبورگ ئازارى داوه. چونکه هیشتا لیها تووییه کانى بو خه لک دهر نه که وتبوو، له سه ر پهروه نده که ی کارامازوف به چروپرى هه ولیده دا و ته نانه ت به هیوابوو له و ریگایه وه به ره ه لخییک بداته بهر دیواره درز بر دووه که ی به ختى. ده یانگوت فیتی یوکوویچ به جارى تووشى دلّه خوره په ی کردووه. به لام ئه و ده مگو یانه تاراده یه که نار هوا بوون. دادوهرى ئیمه داریک نه بوو به و بایانه به رزى و له هه مبه ر مه ترسیدا خوى بدوړیتى. به پیچه وانه، له کاتى مه ترسیدا بر واه به خو بوونى زیاتر ده بوو. ئه وه شمان له بیر نه چى دادوهره که مان له سه ریه که زور مروقیکی به تالو وکه بوو، زووش ده که وته ژیر کارتیکه رى. دل و گیانى له سه ر پهروه نده که ی داده نا و وای کار ده کرد له سه رى، ده تگوت ته و او ی ژیان و چاره نووسى به ئاکامى ئه و کاره وه گریدراوه. هه ر ئه وه ش بوو بووه هو ی ئه وه ی گالته ی پیبکه ن. چونکه دادوهره که مان به بۆنه ی ئه و تاییه تمه ندییه وه ناوبانگى له راده به دهر دهر کردبوو. له و پله و پایه ی ئه ودا تا ئه و راده یه چاوه روانیى لینه ده کرا.

خەلکی پیکەنینیان بەو خولیا و بڕوا بەخۆبوونەى دەهات. بە بڕواى من ئەوان بە هەلە چووبوون و دادوهرى ئیمە پیموایە کەسایەتییەکی زۆر مەند و ماقوول بوو، زۆر ماقوولتر لەوەى خەلکی بیریان لێدەکردەو. بەلام لە بەر بیهیزی و لاوازی جەستە نەیتوانیبوو لە سەرەتاوە کارىکی باش و دەستییى و دواتریش هەولێنەدا قەرەبووی بکاتەو.

سەرۆکی دادگاش هەر ئەوەندە دەلیم مەروڤیکی دلوڤان و خاوەن فەرەهنگ بوو. زۆری پێز بۆ کارەکەى و بیروپرای پیشکەوتوو دەدانا. تا رادەیهک هەلخواز بوو بەلام زۆریشی ماستاو لە بەر بالادەستەکانى خۆى سارد نەدەکردەو. چونکە چاوەرپوانى ئەو نەبوو لە داهاتوودا پلەوپایەى بڕواتە سەرى. گەرەترین ئامانجى ژيانى ئەو بوو بیهتە خاوەنى ئەندیشەیهکی پیشەرەو. ئەو توانیبووی ملک و مال و دۆست و ئاشناى خاوەن دەسەلات پەیدا بکا. هەر وەک دواتر ئاگاداربووین، پەرەندەى کارامازوف تەنیا لەو لایەنەو سەرنجى راکیشابوو، کە تا رادەیهک پەنگدانەوێ رێژیمی کۆمەلایەتى و غەرەتى ڕوسى پێو دیارە. بەلام سەبارەت بە چۆنەتیی جینایەتى قارەمانانى چیرۆکەکەم و بەتایبەت تۆمەتبار و ماجەرا دلەزینەکەى زۆر کەمترەخم بوو و سەرساردانە چاوى لە چارەنووسیان دەکرد. هەلسوکهوتیشى ئەوەندە سەرسوڕهێنەر نەبوو، چونکە بەپێى بارودۆخەکە بوو.

زۆر بەرلەوێ قازیبەکان ئامادە بن، دادگا هێندەى خەلک تێرژابوو جەمەى دەهات. دادگاگەشمان چاکترین و گەرە و جێدارترین هۆلى شارەکەمانە و بۆ دەنگیش باشە و تۆزى توند قسە بکەى دەبیتە زایەلە. لەلای دەستە راستى قازیبەکانەو، کە لە سەر سەکۆیهکی بەرین هەلکەوتبوو، مێژیک و دوورپز کورسى ئامادە کرابوو بۆ کۆپى داوهران. تۆمەتبار و پارێزەرەکەشى لەلای چەپە جیگایان بۆ تەرخانکرابوو. لە نیوهراستى هۆلەکەشدا، نزیک قازیبەکان، مێژیکى لیبوو بەلگەى تاوانەکەى لە سەر داندراوو: کراسە سپى و هاوریشمینەکەى فێدۆر پاولوویچ کە خوینی پێو و شک هەلاتبوو.

دهسكاونگه سامناكه كه ش كه پښيان وابوو قه تلّه كه به و كراوه، كراسه كه ي ميتيا كه خوښ به سهر قوّله كانيه وه رقيته ي به سستبوو؛ كوته كه ي جي جيى گيرفانه كه ي په له خوښي پڼوه ديار بوو، نه ویش هی نه وه بوو دهره خوښاوبيه كه ي تڅسستبوو. دهره كه ش گرمو له و خوښاوى و په قه ه لا توو، ئيسا ئيتر زهرى ده نواند: ده مانچه يه كه كه ميتيا له مالى پيرخوئين پريكردبوو بو نه وه ي خو ي پي بكووژي، له ماکرويه تريفون بوريسيج به دزيه وه ه لگرتبوو. پاكه تيک كه سى هزار روپلي بو گروشنكا تيدا ه لگيرابوو، بزگوريكى باريكى په مهيى كه پاكه ته كه ي پي به سترابوو، زور شتي تريش كه له بيرم نه ماوه. ناوه ندی هو له كه ش جيگای ئاپوره ي خه لك بوو. به لام له بهر سه كو كه دا چهند كورسيان بو شايه ده كان دانا بوو كه دواى شايه دى له دادگا كه ده مانه وه.

سه عاتى ده سى قازى هاتن - سه رو كي دادگا، دادوهر يكي بى مز و يه كيكي ديكه. دادوهر، هر له پيوه، دواى نه وان هاته ژوورى. سه رو كي دادگا پياويكى كورته بالاي په نجا سالان بوو، چوارشانه و تيكسمر او، به قه لافه ت و نه دگاريكى تووره و توو كه سه ري كورتر كراوه ي ماشو برنجييه وه. ته نزيلىكى سووريشى له مل كردبوو و كه نازانم نيشانه ي چى بوو. دادوهر به برواى من و زوربه ي حازريان وا ديار بوو رهنكي په ريوه و زهره ه لگه رابوو. ده تگوت له ناکاو ده موچاوى چكوله بوته وه، رهنكه به شه ويك واى لي هاتن، چونكه دوو روژ له مه و بهر ديتبووم و زور ئاسايى ده نواند. سه رو كي دادگا به و پرسيا ره كه هه موو نه دنامانى ليژنه ي داوهرى حازرن، ده ستيركرد به قسه كردن.

به لام بهم شيويه ناتوانين بچينه پيشى، له بهر نه وه ي هيندى له شته كانم نه بيسستوه. بريكيان سه رنجم نه داوهر تى و بريكي ديكه شم له بير چوته وه. به لام زياتر له هه مووى به و هويه وه كه نه كاتم هيه و نه شوينه كه ش ه لگري ته واوى نه وشته نيه كه باسكرا. ته نيا نه وه ندنه ده زانم كه هيچ كاميان، يانى نه دادوهر و نه پاريزهر، سه باره ت به قسه كانى ليژنه ي داوهرى

نارەزايەتییان دەر نه بړی. لیژنه ی داوهرانیښ د هزانم کین، چوار که سیان
 فرمانبهری مه زړینگه، دوو که سیان بازرگان، شه ش که سیشیان لادیی و
 پیشه سازن. له بیرمه زور بهرله دهستیگردنی دادگاییه که، له په ستا پرسیاړی
 سهیر و سه مه ریان دهکرد، به تاییه ت ژنان: "چون پروداویکی ئاوا دژوار و
 دلته زین که داوهری کردن له باره یوه پیوړستی به زانیاری ته واو و
 په وانناسی هیه، به چه ند که س کارم ند و لادیی و بازاری ده سپړن؟"
 هه روه ها، "کارم ندیک، یان کابرایه کی لادیی کوا سهری له و کارانه
 دهرده چی؟" هه ر چوار فرمانبهره که ی لیژنه ی داوهران، له راستیدا
 پله و پایه یان له خواری بوو، جگه له یه کیان که توژی جیلتیر بوو، ئه و سئ
 که سه ی دیکه ریش سپی بوون و هیچ که س نه یده ناسین و موچه یه کی زور
 که میان هه بوو. ژنه کانیشیان په نگه پیر بن و نه یان توانیی بین بو دادگا،
 هه رکامیشیان بیگومان هوردوویه کیان مندالی په د و پروت هیه. دیاره به
 عومراتیان کتییکیان نه خویندو ته وه و کاتی پابواردنیان هه ر به په پړین و
 گه نجه فیه کردن تیپه ریوه. ئه و دوو کابرا بازرگانه ش مړوموچ و بیده نگ بوون
 و که سانیکي ناو به دهره وه ش نه بوون. یه کیان ریشی تاشیبوو و جلو به رگی به
 مودی فیه رنگی له بهر کردبوو؛ ئه وی دیکه شیان ریشیکی کورت و بوژی
 هه بوو و میدالیایه کی به نه واریکی سووره وه له مل کردبوو. لادیی و
 پیشه سازه کانیش پیوړست ناکا باسی بکه ین. پیشه سازانی لای ئیمه ش زیاتر
 له سه ر زه وی و زار کار ده که ن و له گه ل لادییه کان فیه رقیان نییه. دوو که س
 له وانیش به مودی فیه رنگی لیباسیان له بهر کردبوو، په نگه هه ر به و هو یه ش
 بی، پیس و نابو ته تر له وانی دیکه یان ده نواند. له ئاکامدا پیاو له خوی
 ده پرس، هه ر خوم کاتیک چاوم پییان که وت له خوم پرس: «ئهم جوړه
 که سانه ده یانه هو چی له و په روه نده یه هه لکرین؟» له گه ل ئه وه شدا
 هه موویان پروتال و گرژ و مون دانیشتبوون و پوخساریان تا راده یه که
 هه ر هه ئامیز بوو.

ئاخىرى سەرۋىكى دادگا پەرۋەندەكەى فېۋدورپاولوۋىچ كارامازوۋى لىك كىردەۋە، بەللام بە جوانى لە بىرم نىيە چۆنى دەستپىكىرد و باسەكەى دامەزراند. مىرزابىنوس فەرمانى بە نىگابانەكە دا بەندى بېنىتە ژوورى، مېتىيان ھىنا. بېدەنگى بالى بە سەر ھۆلەكەدا كىشا و وىزەى مېشۋولەيەكىش نەدەبىسترا. خەلەكەكەى دىكە نازانم چۆن بوون، بەللام مېتىا شوۋىنىكى زۆر ناخۆشى لە سەر من دانا و بە جارى دلئەنگى كىردم. جلۇبەرگىكى زۆرجوان و نوۋى لە بەر كىردبوو، تەپپۆش و پىكوپىك. دواتر بىستم خەبەرى ناردوۋە بۇ خەياتەكەى لە مۇسكو، بە زووترىن كات ئەو دەستە جلەى بۇ ئامادە بكا، تاكو پوژى دادگايى كىردنەكە لەبەرى بكا. پىشتىرىش ئەو بەرگىروۋە كارى بۇ كىردبوو، بۆيە ئەندازەى مېتىاي لەلا بوو. دەستكىشى چەرمىى لە دەست كىردبوو، كراسىكى گرانبايىشى لەبەردا بوو. بە ھەنگاۋى قورس و قايمەۋە پىنىايە نىۋ ھۆلەكە و راست چاۋى لە پىش خۆى برىبوو. بىئەۋەى پىزەيەك پەرۋش بى و خۆى شلۋى بكا پۆيى لە سەر جىگاگەى دانىشت. ھەر لەو كاتەدا پارىزەر فېتى يۆكۋوۋىچى بەناۋبانگ ھاتە ژوورى و بە بەردەمى خەلەكەكەدا پۆيى بۇ شوۋىنەكەى خۆى، خەلەكەكە دەستيان كىرد بە سىرتوخورت. پىاۋىكى بەلەبارىكە و كەلەگەت بوو. لاقى درىژ و بارىك، قامكى دەستى شوۋش و درىژ و رەنگپەرىو. رېشى تاشراۋ و تىفتىفە دراۋ، توۋكە سەرى كورت و شانە كراۋ، لىۋى بارىك و قەيتانى كە ھىندى جار بە زەردەخەنە و چەزەبەزە كىشى دەھات. چىلسالان بوو. ئەگەر لە بەر چاۋى نەبۋايە، كە چكۈلە و شىشلىق و زۆر لەيەك نىزىكبوون و تەنبا لوۋىتىكى بارىك و درىژ لىكى جىا كىردبوۋەنەۋە، رۇخسارى جوان و لەبەردلان بوو. لە راستىدا سەروچاۋى درىژۋكە و بالئەندەئاسايى بوو، بەرگى شەۋى لەبەردا بوو بە بۆينباخى سىپپەۋە.

لەبىرم نەماۋە يەكەم پىرسىارى سەرۋىكى دادگا لە مېتىا چى بوو، كە پىۋەندى بەناۋ و كەسب و كار... بوو. مېتىا بە تۈندى ۋەلامىدايەۋە، دەنگى ۋا بەرز كىردەۋە كە سەرۋىكى دادگا داچلەكى و بە سەرسۇرمانەۋە چاۋى لىكىرد.

پاشان لیسته ی ئه و که سانه ی بریار بوو له و دادگاییه دا به شداریکه ن - یانی لیسته ی شایه د و شاره زایان، خویندرایه وه. چوار که س له شایه ده کان نه هاتبوون - میو سو ف؟ که کاتی لیپرسینه وه ی یه که م شایه دیی دابوو، ئیستا له پاریس بوو؛ مادام خو خلاکو ف و ماکسیمو فیش له بهر نه خوشی نه هاتبوون؛ ئیسمیر دیاکو فیش ئه وه مه رگ به روکی پی گرتبوو، پاپو رتی فه رمیی شاره وانی له و باره وه پاگه یه ندره. هه والی مه رگی ئیسمیر دیاکو ف سرت و خورت و جموجو لی له نیو خه لکه که دا وه ری خست. هه لبه ت زو ره ی چه زه رات هه والی ئه و خو کوژییه یان نه بیستبوو. ئه وه ی له هه موو شتیک زیاتر سه رنجی خه لکی راکیشا، گورانندی کتوپری میتیا بوو. له گه ل بیستنی هه والی ئیسمیر دیاکو ف، هه روا که دانیشتبوو، نه راندی:

- ئه وه سه گ بوو، وه ک سه گیش توپی.

له بیرمه پاریزه ر هه لات بو لای و سه روکی دادگاش هه ره شه ی لیکرد، ئه گه ر جاریکی دیکه ئه و گو ره گو ره دووپات بکاته وه، به توندی سزا ده دری.

- ئیتر دووپاتینا که مه وه. له ده مم ده رچوو. ئیتر دووپاتی نا که مه وه.

هه لبه ت له روانگه ی لیژنه ی داوه ران و حازریانه وه ئه و رووداوه کورته به قازانجی نه بوو. خووخده شی بو هه مووان ده رکه وت و ئیتر پیویست به گو تن نا کا. هه ر ئه و رووداوه ش بووه هوی ئه وه ی سزانا مه که ی بخویندریته وه.

سزانا مه که ئه گه رچی به کورتنی نوو س را بوو، به لام داگری هه موو شتیک بوو. زیاتر گرنگیی به چو نیه تی قو لبه ست کرانی دابوو، بو ده بی دادگایی بکری و... له گه ل ئه وشدا شوینیکی قورسی له سه ر من دانا. میرزا بنووس به ده نگیی به رز و په وان خویندییه وه، به و جو ره په رده له سه ر رووداوه که هه لدرایه وه و ئه و تراژیدیا دانه زینه بو هه مووان روون کرایه وه. له بیرمه هه ر دوا ی خویندنه وه که، سه روکی دادگا به ده نگیی به رز له میتیای پرسى:

- تو مه تبار، ئایا دان به تاوانه که ی خو تدا ده نیی؟

میتیا له ناکاو ههستا سه ریڼ و دیسان به دهنگیکې بهرز و شیتانه وه
 گوتی: «دان به مهینوښین و ههله خه رچی و سهره رڼوی و عه یاشیدا ده نیم و
 دهمویست بو هه میسه بېمه مروځیکې خاوه ن ئا پروو، به لام چاره نووس
 به سهره وه له عه رزیدام. به لام له مه ر مردنی ئو پیره پیاو وه، که هم باوکم
 بوو، هم دوژمنم بوو، بیتاوانم. نا، نا، من ده ستریزیم نه کردو ته سهری و
 له باره وه بیتاوانم! دیمتری فیوډوروویچ هیچوپوچ و خویریه، به لام دز
 نییه.»

دیسان دانیشته وه. دیار بوو سهرتاپای دهله رزی. سه روکی دادگا، دیسان
 به کورتی و به له بزیکې توند و تووړه وریایی پیدا ته نیا وه لامی ئو وه
 بداته وه که لئی ده پرسن. لاری نه روا و له بابته ی باسه که دوور نه که ویته وه.
 پاشان فه رمانیدا بچنه سهر په روه نده که. ته وای شایه ده کانیا ن بو سویند
 خواردن بانگرده سهر سه کوکه. ئو کاته هه موویانم پیکه وه دی. ئیجازه یان
 به براکانی دیمتری دا به بی سویند خواردن شایه دی بدن. دوی ئاموژگاری
 قه شه و سه روکی دادگا، شایه ده کانیا ن له سهر سه کوکه هیتایه خوار و
 دوور له یهک دایان نیشانندن. پاشان دانه دانه ده ستیان کرد به بانگ کردنیا ن.

شایه دانی پر مەترسی

نازانم شایه دانی تۆمەتبار و شایه دانی دادگا، سەرۆکی دادگا وای
 ڕێکخستبوون که به شیوهیهکی تایبەت بانگیان بکەن یان نا. بیگومان کاری
 خۆی بوو. هەر ئێوەندە دەزانم سەرەتا شایه دەکانی دادگایان بانگکرد.
 دوو پاتیدەکه مەوه. نامەوێ مووبەموو باسی پرسیارهکان بکەم. چونکه
 قسەکانم تارا دەیهک زایه دەبوو، ئاخوتنی دادوهر و پارێزگارییهکانی وهکیل
 قسە شایه دەکانیان له بهر یهک ڕانا و پۆله تیکی ئاشکرا و ماناداریان پێدا.
 منیش به شیکم لهو دوو وتاره سەرنجڕاکێشه به وردی یادداشت کردووه، که
 له جیجی خۆیدا به چروپری باسیدهکه م، ههروهها ڕووداویکی دهگمەن و
 چاوهروان نهکراو که بهر له کۆتایی هاتنی وتهکان ڕوویدا و بیگومان
 ئاکامیکی تال و مه رگایی بۆ محاکمه که به دواوه بوو. هەر ئێوەندە دهلیم له
 ساتهکانی هه وهلی محاکمه که وه شیوهی تایبەتی پهروهنده که سەرنجڕاکێش
 بوو و هه موانی ش ئه وهیان بۆ ده رکه وتبوو، یانی هیمی پارێزگارییه که ده بوو
 له سەر بنه مایه ک دامه زری، که بتوانی به سەر حوکمهکانی قازی و دادگادا
 زال بێ. هەر له سەر هتاشه وه هه موان تیگه یشتن که راستیهکان له دهوری
 خالکی به رچاو کۆبوونه وه و هه موو جینایه ته پر مه ترسی و خویناوییه که
 ورده ورده ئاشکرا بوو. پهنگه هەر له سەر هتاوه هه موو بۆیان ده رکه وتبێ
 که لیکۆلینه وهی پهروهنده فری به سەر باسه که وه نییه و لهو باره وه هیچ
 گومانیکیان نییه. یانی له راستیدا پنیوست ناکا له سهری برۆن، دیاره
 پارێزگارییه که ش هه روا شتیکی پۆله تییه و تۆمه تباریش گومانی تیدا نییه

تاوانبارە. پیموایە تەنانت ژنەکانیش کە بە ئاواتەوێ بوون تۆمەتباری دلرفین فحیل بێ، تیکرا بەو قەناعەتە گەشتن کە ئەو قەتلە کاری خۆیەتی. هەرودەها پیموایە ئەگەر بناغەی سزاکی ئاوا قایم و پتەو دانەپێژرایە، ژنەکان دلایان گەردی دەگرت. چونکە ئەگەر وا نەبۆیە کاردانەوێ دوایین دیمەنی فحیل بوونی تاوانبار کەمەنگ دەبوو. سەیریش ئەوێە تەواوی ژنەکان هەتا دوایین سات لە سەر ئەو باوەرە بوون کە فحیل دەبی. «ئەو تاوانبارە، بەلام فحیل دەبی: بە هۆی ئەنگیزەوی مروڤانە و بەپێی ئەندێشەوی نوێ و هەست و سۆزی نوێ کە لەم سەردەمەدا بۆتە باو،» هەرودەها ئێلە و بێلە. بۆ ئەوێەش ئاوا تامەزرۆیانە بەرەو دادگا خیزەرەیان بەستبوو. پیاوێکان زیاتر سەرنجیان داوێە مشتومڕ و شەرەدەندووکی دادوێ و فیتی یۆکوویچی بەناوبانگ. هەموویان بە سەرسووڕمانەوێ لە خۆیان دەپرسی کە سێکی لێزانی وەک فیتی یۆکوویچیش دەرەقەت ئەو پەرودەندە نایە؛ هەر بۆیە سەرکەوتنەکانی ئەویان هەنگاو بە هەنگاو و بە وردی پەییگری دەکرد.

بەلام فیتی یۆکوویچ هەتا کوتایی، یانی هەتا کاتی ئاخافتنەکەوی، هیچکەس تێنەدەگەشت و سەری لە کارەکانی دەرەدەچوو. ئەوانەوی لەو کارەدا خاوەن ئەزموون بوون پێیانوابوو پیلانیکی بە دەستەوێە و بەرەو ئامانجیکی تاییەت دەرۆتە پێشی، بەلام مەحەل بوو پیاو تێیگا. سەرەرای ئەوێەش متمانە و باوەر بەخۆبوونی شکی تێدا نەبوو. لەگەڵ ئەوێەشدا هەمووان بە خۆشەحالییەوێ ئەوێەیان بۆ دەرکەوتبوو کە ئەو، دواي مانەوێەکی کورت لە نیو ئێمەدا، کە ڕەنگە سێ ڕۆژ زیاتر نەخایەنێ، سەرکەوتنێکی بێوێنە لەو پەرودەندەیدا وەدەستدینێ. «زۆر بە وردی خوێندووێەتەوێ» و بە سەر هەموو باریکی ڕووداوەکەدا زالە. خەلک دواتر بە پێکەنینەوێ دەیانگوت تەواوی شایەد و دادوێەکانی «لە قولەمیچی گرتبوو» و بە جاری گێژ و وێژی کردبوون، واییکردبوون شایەدییەکانیان تووړیکی تەری نەدەهینا. بەلام وێدەچوو ئەو کارەوی بۆ ڕاواردن کردبێ و لە لایەکیشەوێ و یستبیتێ خۆی پێوێ ڕانی، هەرودەها وا بنوینێ کە ڕەوشتی باو و قەبوولکراوی دادگایی

کردنه که هیچی پی کهم و زیاد نه کراوه. چونکه هه مووان به و قه ناعه ته گیشتبوون که ئابرووی به شایه ده کانه وه نه هیشتبوو و له وانه یه له هه موو کهس زیاتر له و بابه ته ئاگادار بی. حه تمه ن خه یالکی له سه ردایه و خه نه ریکی پاریزگاری شار دۆته وه و هه لی له باری بۆ هه لکه وئ، له کالانی ده رده کیشی. به لام جاری زۆر باشی له خۆی پاده دی و ویده چوو به ئانقه ست خۆی له گیلی بدا.

به م شیوه یه، بۆ وینه کاتیک گریگۆری، پیره خزمه تکاری فیودۆر پاولوویچ سه باره ت به ئاوه لا بوونی ده رگا که شایه دبوی دا، لی پرسینه وه ی له گه ل کرا، کاتیک نۆبه ی پاریزه ر هات پرسیا ری لییکا - به حیسابی خستییه ته نگژه وه. ئه وه شمان له بیر نه چی، کاتیک گریگۆری هاته نیو هۆله که وه، به ده مار و لووت به رزییه وه هه نگاوی هه لدینایه وه و له هه مبه ر شکۆی دادگا که و ئاپۆره ی خه لکه که دا هه ر میشیکیشی میوان نه بوو. ئه و عاله مه گوینیان بۆ پاگرتبوو به لام پیزه یه ک ده ست و زمانی تیکه ل نه ده هات. جوړیک ده دوا ده تگوت له گه ل مارتای خیزانی قسه ده کا، به لام توژیک به ریزانه تر. مه حال بوو که سیک بتوانی قسه ی پی بیرئ. دادوهر سه ره تا سه باره ت به ژیا نی بنه ماله ی کارامازوف به وردی پرسیا ری لیکرد. سه ره له به ری چۆنیه تی و بارودۆخی بنه ماله که ی گیزایه وه و سوور سوور دیار بوو شایه ده که بیالیه ن و بیده غه له یه. ئه گه رچی په حمه تی بۆ رۆخی ئه ربا به خوالیخۆشبووه که ی نارد، به لام دانی پیانا که ده ره هق به میتیا زۆری دریغی کردووه و «من داله کانی ئه و جوړه ی پیویسته نه عاملان دووه.» هاته سه رباسی مندالیی میتیا و گوتی: «به ساوایی ئه گه ر من نه بوا یه م رشک و ئه سپی ده یانخوارد. باوکیشی نه ده بوو ئاوا زو لمی لییکا و ده ست به سه ر به شه ماله که ی دایکیدا بگري که به پیی یاسا هی ئه و بوو.»

له وه لامی دادوهر دا که لینی پرسى بۆ ئه و مه سه له یه ت هینا گوړئ، که گوا یه فیودۆر پاولوویچ ده ستی به سه ر به شه ماله که ی میتیا دا گرتووه، گریگۆری هه مووانی تووشی سه رسوړمان کرد و هیچ ولامیکی نه بوو، به لام هه روا له سه ر ئه وه پیداکریی ده کرد که کوړه زو لمی لیچوووه و ده بوو چهنده زار رۆبلی

دیکه‌ی پېدايه. ئه‌وه‌شمان له بیر نه‌چي، دادوهر زوری پېداگری له سهر ئه‌وه ده‌کرد که فیو‌دورپاولوویچ به راس‌تی ده‌ستی به سهر به‌شیک له میراته‌که‌ی میتیادا گرتووه یان نا، ئه‌وه‌شی له هه‌موو شایه‌ده‌کان و هه‌روه‌ها ئیوان و ئالیووشاش پرس‌ی، به‌لام وه‌لامیکی راس‌ت و دروستی ده‌ست نه‌که‌وت. هه‌موو ده‌یانگوت و ابووه، به‌لام نه‌یانده‌توانی به‌لگه‌یه‌کی پوون به ده‌سته‌وه بده‌ن. کاتیک گریگوری باسی ئه‌و شه‌وه‌ی کرد که کاتی شیو خواردن دیمیتري خوی به ژووریدا کردبوو، له باوکی دابوو و هه‌ره‌شه‌ی لی‌کردبوو ده‌گه‌پتیه‌وه و ده‌یکوژی، شوینیکی زور خرابی له سهر دادگا و ره‌وتی په‌روه‌نده‌که دانا، به تاییه‌ت خزمه‌تکاری پیر به شیوه‌یه‌کی زور جیددی باسی پرو‌دای ئه‌و شه‌وه‌ی ده‌کرد. وه‌کانیشی هینده داناردانار و له‌سه‌ره‌خو و ری‌کوپی‌ک ده‌رده‌بری شانی له شانی فه‌ساحه‌ت دده‌ا. گوتی له سهر ئه‌وه رقی له میتیا هه‌لنه‌ستاوه که به زله لی‌یداوه و داویه‌تی به عه‌رزیدا؛ ئه‌وه‌شی له دلدا نه‌ماوه و له‌میژه لی‌ی خو‌ش بووه. سه‌باره‌ت به ئیسمیر دیاکوفی په‌حمه‌تیش، دای ئه‌وه خاچی خوی کیشا گوتی ئه‌و کوریکی وردبین و زیره‌ک بوو، به‌لان گه‌وج و نه‌خو‌ش بوو. له‌وه‌ش خراپ‌تر زور سپله‌ بوو، هه‌مووشی خه‌تای فیو‌دورپاولوویچ و کوره‌گه‌وره‌که‌ی بوو وایان فیر کردبوو. به‌لام تا راده‌یه‌ک باسی راس‌ت‌ویژی ئیسمیر دیاکوفی کرد و گێ‌رایه‌وه که جاریکیان پاره‌ی ئه‌ربابه‌که‌ی له هه‌وشه دیوه‌ته‌وه و به‌جیی ئه‌وه‌ی بیشاریته‌وه داویه‌ته‌وه به ئه‌ربابه‌که‌ی، ئه‌ویش «دراویکی ئالتون»ی داوه‌تی، دای ئه‌وه‌ش زیاتر که‌وتوته به‌ردلی فیو‌دورپاولوویچ و متمانه‌ی سه‌رومالی پیکردووه. گریگوری دیسان پېداگری له سهر ئه‌وه کرده‌وه که ده‌رگای به‌ره‌وباخه‌که کراوه‌ته‌وه. زورتری پرس‌یار لیکرا، به‌لام هه‌موویم له بیر نه‌ماوه.

ئه‌نجا پاریزه‌ر ده‌ستی کرد به لی‌پرسینه‌وه‌ی. یه‌که‌م پرس‌یاریک که لی‌کرد سه‌باره‌ت به‌و پاکه‌ته بوو که پێیان وابوو فیو‌دورپاولوویچ گورمه‌ی سی‌هه‌زار رۆبلی بۆ «که‌سیکی دیاریکراو» تیدا هه‌لگرتووه.

«ئایا ئیوه سالانئیکی زۆر له نزیکهوه خزمهتتان به کارامازۆفی گهوره کردووه ئه و پاکهتتهتان دیوه؟» گریگۆری وهلامی دایهوه که نهیدیوه و له کهسیشی نه بیستووه «ههتا ئه و کاتهی که ههمووان سهبارته به و پاکهته قسهیاندهکرد.» فیتی یۆکۆویچ ئه و پرسیارهی سهبارته به پاکهتهکهی، وهک ئه و پرسیارهی دادوهر پێداگرانه بوو که سهبارته به میراتهکهی میتیا پرسیبووی، پرسیاریان له تهواری ئه و کهسانه کرد که ویدهچوو ههوالئیکیان له و بارهوه ههبن. ههمووشیان ههر ئه وه بوو ولامهکهیان: هیچکس پاکهتهکهی نه دیوه، ئه گهرچی زۆربهیان نه قلهکهیان بیستبوو. ههر له سههرهتاوه، ههموو بۆیان ده رکهوت فیتی یۆکۆویچ پێداگری له سهر ئه و مهسهلهیه دهکا.

فیتی یۆکۆویچ، به شیوهیهکی چاوهرپوانه کراو گوتی: «ئێستا، ئه گهر ئیزنتان له سهر بێ پرسیاریکتان لی دهکهم، ئه و دهرمانه، یان پووتتر بیلیم ئه و دهمکراوه که پێشتریش له لیپرسینه وه کهدا باسکرا و ئه و شهوه له پشت و کهله کهته ههلساویوه و به دهرمانئیکی شیفادهرتان زانیوه، لهچی دروستکراوه؟»

گریگۆری به ماتی چاوی له پارێزه بری و دواى تاویک بیدهنگی له ژیر لیوه وه منجاندی: «زه عهفرانی تیدابوو.»

- ته نیا زه عهفران، هیچی دیکهت له بیر نییه؟

- بیژانیشی له گهڵ بوو.

- رهنگه بیباریشی تیدا بووبی؟

- به لێ بیباریشی تیدابوو.

- هه مو ئه وانهش له گهڵ ودکا کولینداربوون؟

- له ئالکۆلی خالیسدا.

پیکه نینیکی نه رم له نیو هۆلی دادگا کهدا دهنگیدایه وه.

- زۆر چاکه، له ئالکۆلی خالیسدا. پیموایه دواى ئه وهی پشت و کهله کهتهتان

پیدامالی، ئه وهی له شووشه کهدا مابۆوه ناتان به سهرتانه وه، ئه ویش به و دوعا

و نووشتانه وه که ته نیا ژنه کهته لێ ئاگادار بوو؟

- به لږ.

- زورتان لږخواردوه؟ بفرمون به قهه پرداختک يان دوو پرداخ شه پاپ ده بوو؟

- پرداختک ده بوو.

- پرداختک، رهنګه پرداخ و نيوکيش؟

گريگوري وهلامی نه دا يه وه. وهک ئه وهی له مه به سته که نه گه يشتی.

- پرداخ و نيوک نالکولی خالیس. خراپنیه. پیتوانیه جګه له دەرګای بهر وړووی باخ. دەرګاکانی ئاسمانیش ئاوه لا بووه؟
گريگوري بیده نگبوو. دیسان پیکه نین دادګاکه ی داګرته وه. سه روکی دادګاکه ته کانیکي له خوی دا.

فیتی یوکوویچ به پیداکړییه وه پرسیی: «لږت پروونه ئه و کاته ی دەرګاکه ت کړدوه، به خه بهر بووی يان به دم خه وه وه رپه رپیت؟»
به پیوه بووم.

ئوه به لګه نییه بؤ ئه وهی به خه بهر بوویتی (دیسان دهنګی پیکه نین). ئه ګه ر که سیک له و ساته دا پرسیار ی لیکردایه ی - بؤ وینه چ سالیکه - ده تنوانی وه لامبدته وه؟
- نازانم.

- دهی دهنانی چ سالیکه؟

گريگوري مات و په ریشان راوہستابوو و چاوی له ئه شکه نجه ره که ی ده کړد. سه یریش ئوه بوو به راستی نه یدهنانی چ سالیکه.
- ئایا ده تنوانی بللی ده ستان چهنه قامکی هیه؟

گريگوري به دهنګیکي بهر ز و ئاشکرا گوتی: «من خزمه تکارم. ئه ګه ر ګه وره کان به باشی دهنان من وه سهر ته له بپه رم، ناچارم تاملیکه م.»

فیتی یوکوویچ ماتبوو، سه روکی دادګا ه لیدایه و داوایل کړدن پرسیار ی باشت ر بکه ن. فیتی یوکوویچ ده ستي به سینګییه وه ګرت و گوتی ئیتر پرسیاریکي نییه له و شایه ده ی بکا. هه لبت شایه دی دانی پیاویک که ده وایه کی

ئاۋا تايىبەتى خواردىيى لەوانەيە «دەرۋازەكانى ئاسمان» يىشى دىتتى. كەسىك كە نەزانى لە چ سالىڭدا دەژى، ديارە خەلكەكە و لىژنەي داۋەرانىش تارادەيەك توۋشى دىردۈنگى دەكا. بەلام بەرلەۋەي گرىگورى لە شوپىنى شايدەي دان بىتە خوارى، رۈوداۋىكى تر قەوما. سەرۋكى دادگا رۈويكرە مېتيا و لىي پىرسى بىرۈپات سەبارەت بە قسەكانى ئەم شايدەي دوايى چىيە؟

مېتيا بە دەنگى بەرز گوتى: «جگە لە دەرگاگە، ئەۋەي گوتى راستبۈو. لە بەر خاترى دۈزىنى سەرم سىپاسىدەكەم؛ لە بەر خاترى ئەۋەي لىمخۆش بوۋە زۆرى لىمەمنۈنم. ئەم پىرەپىاۋە لە تەۋاۋى ماۋەي ژيانىدا راست و بىدەغەلە بوۋە و بەقەد حەوت سەگ دەرەق بە باۋىك وەفادار بوۋە.»

سەرۋكى دادگا وريايى پىدا كە: «ئاگات لە دەمت بى، دىمىترى فىۋدۈرۋويچ»

گرىگورى منجاندى: «من سەگ نىم.»

مېتيا گوراندى: «زۆر چاكە من سەگم، ئەگەر پىتۋايە ئەۋ قسەيە پىرسوۋكايەتتە، بە خۇمى دەللىم و داۋى لىبورەنت لىدەكەم. من دەرەق بەۋ پىرەپىاۋە زۆر دلرەق و زالمبۈوم. دەرەق بە "ئۆزۈپ" يىش زالم بۈوم.»

سەرۋكى دادگا دىسان بە مېومۋچى پىرسى: «كام ئۆزۈپ؟»

- ئەھا، پىيىزۋ... مەبەستەم باۋىكە، فىۋدۈرۋاۋلۋويچ.

سەرۋكى دادگا دىسان بە لەبىزىكى توند و توۋرە وريايى پىدا ئاگاي لە زمانى بى.

- خەرىكە بىرۈپاي قازىيەكان دەرەق بەخۆت خراپدەكەي.

كاتىك راکىتىنىش شايدەي دا، پارىزەر وريايى و تىگەشىتۈويىي خۋى نۈاند. ۋاچاكە ئەۋەش بلىم راکىتىن شايدەيىك بوۋ، كە دادۋەر گىرنگايەتتەيىكى زۆرى پى دەدا. ديار بوۋ ھەموو شتىك دەزانى. زانىارىيەكانىشى سەرسۈپھىنەر بوۋن، ھەموو شۋىنىك چۈۋوبوۋ، ھەموو شتىكى دىتبۈو و قسەي لەگەل ھەمۋانىش كىردبوۋ. موۋبەموۋ ئاگادارىي لە سەر ژياننامەي فىۋدۈرۋاۋلۋويچ و

یهک یهکی بنه ماله که ی هه بوو. راستیه که ی نه قلی پاکه ته که ی له میتیا خوی بیستبوو. به لام کاره جوانه کانی میتیا له میتروپولیس و ته وای کرده و و ته کانی به وردی باسکرد. هه روه ها چیرۆکی گسکه کۆله ی سه روان ئیسنگیری ی به جوانی گیرایه وه. به لام راکیتینیش سه بارهت به میراته که ی میتیا قسه یه کی ئه و تو ی نه کرد و خوی به و قورپات و قسه لۆکانه وه به سته وه. « به شیوه یه کی شیتانه و کارامازوفیانه بۆ شیواندنی کاره کان، که پیاو سه رهنده ری لیتاکا، که کامیان بۆ ئه وه ده بی سه رکونه بکری و کامیان هه قی ئه وی دیکه یانی پامال کردوه؟» راکیتین ئه و کاره ساته دلّه ژیتانه ی به خووخده یه ک زانی که به هوی سه دان سال به رده داری و بارودۆخی خهفه تباری پووسیاه سه ری هه لداوه. چونکه یاسا و دامه زراوه یه کی به ریوجی نه بووه. له راستیدا ئیجازه یان پیدابوو تاراده یه ک ئازادانه قسه بکا. یه که م جار بوو راکیتین بۆی هه لکه وتبوو ئاوا عاله میک گوئی لیبگرن و ده یویست هه موو سه رهنجه کان بۆ لای خوی راکیشی. دادوهر ده یزانی راکیتین خه ریکی نووسینی وتاریکه له سه ر ئه م په روهنده یه. دواتریش له وته کانیدا ئاماژه ی به هیندی لایه نی وتاره که ی کرد و دیار بوو دیتوویه تی. پاشان دیننه سه ر ئه وه ش. وینه یه ک که ئه و شایه ده به ده سستییه وه دا، وینه یه کی نه خس و تاریکبوو، بنه مای سزاکه ی به جاری قایم و پته و کرد. له سه ری هه ک، وته کانی راکیتین به هوی سه ربه خویی و به رزیی ئه ندیشه کانییه وه، دانیشتوانی هۆله که ی تووشی سه رسورمان کرد. ته نانهت کاتیک باسی سه رده می به رده داری و بارودۆخی تال و ناله باری پووسیای کرد، دوو سی که س چه پله یان بۆ لیدا. به لام راکیتین به هوی سه ره رپویی و خولای لاوییه وه تووشی خه تایه ک بوو که پاریزهر له ریوه که لکی لیوه رگرت. راکیتین کاتیک وه لامی ئه و پرسیارانه ی ده دایه وه که سه بارهت به گرووشنکا لیتیان ده پرسی، به هوی شادی و هه سترکردن به وه ی قسه کانی سه رنجی ئه وخه لکه ی راکیشاوه، ته واو له خوی ده رچووبوو، ئه وهنده ی له قسه دا زیده ره وی و پرکیشی کرد که ناوی ئاگرافنا ئه لکساندرفنای وه ک «گراوی سامسانوف» هینا. پاشان هه رچه ندی هه ولیدا نه یزانی چۆن ئه و قسه یه ی

قووتداته وه. چونكه فیتی یۆكۆویچ هر له رێوه مه چه کی گرت. هه مووشی به و
هۆیه وه بوو، كه راکیتین بیرى له و بابه ته نه کردبووه، كه پارێزهر له و ماوه
کورتهدا توانیبیتی ئاوا به سهر بارودۆخ و پیچوپه نای په روهنده کهدا زالبی.

پارێزهر به بزهیه کی میهره بان و به پێزانوه گوتی: «ئيجازه بفرموی
بپرسم كه ئیوه، هر ئه و ئاغای راکیتینه كه نامیلکه یه کتان به ناوی «ژیانی
پیری کۆچکردوو، باوه زووسیم» بلأو کردوته وه كه پره له بیروکی مه زه بهی
و پێشکەش به ئۆسقووت کردووه؟ له م دواییانه دا خویندمه وه و زۆرم
بی خوشبوو و چیژم لیوه رگرت.»

راکیتین كه دیار نه بوو به چ هۆیه که ئاوا تیکچوو و تا رادهیه که ههستی به
شه رمه زاری ده کرد، له ژیر لیوییه وه گوتی: «بۆ ئه وه م نه نووسی بلأوی
بکه مه وه... دواتر بلأو بۆوه.»

– هه ر زۆر نامیلکه ی چاکه، زۆر باشت نووسیوه، بیریاریکی وه ک ئیوه
ده توانی و ده بی بشتوانی، له باسیکی کومه لایه تیدا گرینگترین و به ربلاوترین
بیرو را ده ربری. ئه و نامیلکه جوان و پر ئامۆژگارییه تان که له سایه ی
ئۆسقوفه وه به شیوه یه کی باش چاپ و بلأو بوته وه، خزمه تیکی گه و ره و
به رچاوی کردووه... به لام مه به سستیکی گرینگ که ده مه وئ لیتانی بیستم
ئه مه یه، هه ر ئیستا گوتت له گه ل خاتوو ئیسوتیلوف ئاشنایه تییه کی زیکتان
بووه. (ده بی ئه وه ش بلیم ئیسوتیلوف نازناوی گرووشنکا بوو. ئه وه شم ئه و
پۆزه له کاتی دادگاییه کهدا بۆ یه که م جار بیست.) راکیتین وه ک چه وه نده ر
سوور بوو بۆوه، گوران دی: «ناتوانم باسی هه موو پیوه ندی و ئاشنایه تییه کانم
بکه م... من پیاویکی جحیلم... کی ده توانی و لامده ری ته واوی ئه و دیدار و
ئاشنایه تییه بی که له ژیانیدا بووه؟»

فیتی یۆكۆویچ، كه ئه ویش تارادهیه ک شیوابوو، په له ی ئه وه ی بوو که داوی
لیبور دن بکا، گوتی: «ده زانم، زۆر باش تیده گه م. ئیوه ش وه ک هه موو که س
ده توانن له گه ل ژنیکی شوخ و شه نگ و دلرفین سه ری ئاشنایه تی داخه ن که،
تافی لاویش به و شتانه وه خوشه. به لام... ته نیا ده مویست بز انم... وه ک زانیومه

خاتوو ئىسۆتيلۆف يەك دوو مانگ لەمەوبەر زۆر تامەزرۆ بوو لەگەڵ ئالكسى فيۆدوروويچ ئاشنا بى و ئەگەر بە جلوبەرگى راهيبانەوە بيبەى بۆلاى، قەولى داوە بىست و پىنچ رۆبلىت بداتى، ئەوەش لە راستيدا عەسرى ئەو رۆژە پىش هات كە ئەو جىنايەتە سامناكە پوویدا، كە ئىستا ئەم دادگايىيەمان بۆ گرتوو. تۆش ئالكسى كارامازوفت برد بۆ لای خاتوو ئىسۆتيلۆف و بىست و پىنچ رۆبلىت پاداش لەو خاتونە وەرگرت. ئەوەى دەمويست لىتان بىيستم ئەمە بوو.

گالته بوو... ئاخىر نازانم ئەوە چ قازانجىكى بۆ ئىو تىدايە... ئەو پارەيەم وەك گالته لىوەرگرت... خەيالم بوو لە پاشان بىدەمەوە...

كەوايە وەرگرت... بەلام تا ئىستا نەتداوەتەوە... داوتەتەوە؟

راكىتين منجاندی: «ئەوە شتىكى ئاساييە و هيچ هەميەتيكى نيبە. وەلامى ئەو جۆرە پرسىارانەش نادەمەوە... چونكە پارەكەى دەدەمەوە.»

سەرۆكى دادگا پەرييە ئىو قسەكانيان، بەلام فیتی يۆكۆويچ گوتى لىپرسىنەوەى لە ئاغای راکيتىن تەواو بوو. راکيتىن كە هەستى بە شەرمەزارى دەکرد و پىئوابوو سووك بوو، لە سەر سەكۆى شايەديدانەكە هاتەخوارى. ئەو شوینەى قسەكانى لە سەر ئاپۆرەى خەلكەكەى دانابوو، بايەخى نەما، قەلافەتى فیتی يۆكۆويچيش، هەروا كە چاوى لە رۆيشتەكەى راکيتىن دەکرد، دەتگوت بە چاوى ئەو بە خەلكەكە دەسەلمىنى: «ئەوەش نمونەى ئەو مرقە پروناكبيرەى كە تۆمەتبارى دەكەن» لە بىرمە ئەو قسانەش بەبى هاتوهاوارى ميتيا كۆتايى پىنەهات. قسەكانى راکيتىن سەبارەت بە گرووشنكا بە جارى ئيمان هەردەى كردبوو، لە ناكاو گوراندی: «بىرناردا!» دواى وەقسەهينانى راکيتىن و دوايى هاتنى ئاخافتنەكەى، سەرۆكى دادگا لە ميتياى پرسى قسەيەكى بۆ گوتن هەيە، ميتيا بە توورەيى گوتى:

لەو كاتەوە قۆلبەست كراوم، پارەى لىقەرز كردووم و نايداتەوە! ئەوە بىرناردىكى هەلخواز و هيچوپووچە، ئيمانى بە خوداش نيبە؛ كلاًوى لە سەر ئۆسقوفيش نا!

میتیا دیسان به هۆی قسه‌ره‌قی و زمان پیسی سه‌رکونه کرا، به‌لام ږاکتین
ئیتړ ئابرووی پڼوه نه‌مابوو.

شایه‌دی‌دانی سه‌روان ئیسنگیریفیش بیفایده بوو، به‌لام له بهر هۆیه‌کی
جیاواږ. سه‌روان به جلوبه‌رگیکی کۆن و چلکن و پۆتینی قوراپویه‌وه هاتبوو،
پاشان به هۆی چاوه‌دیږیی ئه‌فسه‌رانی پۆلیسه‌وه ده‌رکه‌وت که ته‌واو
به‌دمه‌سته. سه‌بارت به سووکایه‌تی پیکردنی له‌لایه‌ن میتیاوه پرسیاږی لیکرا،
به‌لام خۆی بوار له ولام‌دانه‌وه.

- خودا خیری وه‌ږیښی. ئیلیوشچکا پیڼگوتم له‌و باره‌وه هیچ نه‌لیم. خودا له‌و
دنیا ټوله‌م بۆ ده‌کاته‌وه.

- کئ گوتی وه‌لامیمه‌ده‌وه؟ مه‌به‌ستت کښی؟

- کوربه‌که‌م، ئیلیوشچکا. له‌لای به‌رده‌که گوتی: «باوه، باوه، زوږی
سووکایه‌تی پیکردی!» ئه‌و ئیستا خه‌ریکه ده‌مری...

سه‌روان له ناکاو دای له پرمه‌ی گریان و له هه‌مبه‌ر سه‌روکی دادگادا به
چۆکدا هات. له‌گه‌ل پیکه‌نینی خه‌لکه‌که به پرتاو بردیا نه‌دری... ئه‌و
کاردا نه‌وه‌یه‌ی دادوهر له بهر چاوی گرتوو، هیچ ئاکامیکی لینه‌که‌وته‌وه.

فیتی یۆکوویچ هر هه‌لیکی بۆ ده‌ره‌خسا، هه‌ولی دها ئه‌وپه‌ری که‌لکی
لیوه‌رگری. به زانیاری وردیش له سه‌ر چۆنایه‌تی په‌روه‌نده‌که خه‌لکی زیاتر
تووشی سه‌رسامی ده‌کرد. به‌م شیوه‌یه، بۆ وینه‌ تریفون بۆریسیچ چاکی خۆی
نیشاندا و بیروپای سه‌بارت به میتیا زوږ ده‌مارگرژانه بوو. به قامک
حیسابیکرد که یه‌که‌م جار میتیا له ماکرویه، هه‌تمه‌ن سئ هه‌زار رۆبلی خه‌رج
کردوو و گوتی به ته‌واوی له‌وه دلنایه. «یان بریک له‌وه که‌متر. ئه‌گه‌ر بزانه
چۆن پاره‌ی بۆ ئه‌و کچه قه‌ره‌جانه هه‌لده‌رشت! لادییه ئه‌سپیونه‌کانیش وه‌نه‌بی
یه‌کی نیوه رۆبلیکیان بۆ فریډاته سه‌ر شه‌قام، به‌لکو هه‌موویان یه‌کی بیست و
پینچ رۆبلی پیدان. نازانی چه‌نده‌شیان لیدزی! هه‌رکه‌سه‌ی به‌شی خۆی پاره‌ی
ده‌رفاند و شرتوون ده‌بوو. له جیی واش دز به کئ ده‌گیری، هر له سه‌ره‌تای
به‌زم و په‌زمه‌که‌وه وه‌ک گه‌لای دار پاره‌ی هه‌لده‌رشت، ئیتړ چۆن ده‌توانی

مه‌چه‌کی دز بگری؟ لادییه‌کانی ئیمه‌هه‌موویان دزن؛ ئه‌و دنیا‌یان هه‌ر له‌ بیر نییه. ئه‌و کچه‌ لادییه‌نه‌ی ئیمه‌ نه‌زمیکی ئاوا فیژ بوون، له‌وه‌تا فیژری ئه‌و دزی و فزییه‌ بوون، گورزی خویان گرتووه. پینشتر زۆر ده‌سته‌نگ و هه‌ژار بوون.»

له‌راستیدا، ته‌واوی خه‌رجی و ده‌ست‌بلاوییه‌کانی وه‌بیر هاته‌وه‌ و شاخ و بالیشی پیده‌دا. له‌ ئاکامدا هه‌چ‌کس بر‌وا‌ی نه‌ده‌کرد ئه‌و شه‌وه‌ هه‌زار و پینج سه‌د رۆبلی خه‌رج‌کردنی و پاشماوه‌که‌ی له‌ تووره‌که‌یه‌ک ناب‌ی و له‌ملی‌کرد‌نی. تریفۆن بۆریسیچ هه‌ولیده‌دا هه‌رچۆنیکه‌ دادوهره‌کان قانع بکا و پینان بسه‌لمی‌نی میتیا ئه‌و هه‌له‌خه‌رجییه‌ی کردووه، بۆیه‌ گوران‌دی: «س‌ی هه‌زار رۆبلم به‌ ده‌ستییه‌وه‌ دی، وه‌ک ئه‌و رۆژه‌ لیم‌روونه، به‌چاوی خۆم دیم. پیم‌وايه‌ ده‌زانم پاره‌ ب‌ب‌ژیرم.» کاتیک فیتی یۆکوویچ ناچار بوو لێ‌پرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ بکا، نه‌یویست قسه‌کانی به‌درۆ بخاته‌وه، به‌لام ده‌ستیکرد به‌ پرسیارکردن سه‌باره‌ت به‌یه‌که‌م به‌زم‌وپه‌زم له‌ ماکرۆیه. یانی مانگیک به‌ر له‌ قۆلبه‌ست کرانی میتیا، تیمووتی و کابرایه‌کی دیکه‌ی لادیی به‌ ناوی ئاکیم، له‌ دالانه‌که‌ گه‌لایه‌کی سه‌د رۆبلیان دی‌پۆوه‌ که‌ میتیا لێ‌که‌وتبوو، هه‌لیده‌گرنه‌وه‌ و ده‌یبه‌ن بۆ تریفۆن بۆریسیچ. ئه‌ویش له‌ به‌ر خاتری ئه‌و کاره‌یان یه‌کی رۆبلیکیان ده‌دات. پارێزه‌ر پرس‌ی: «ده‌ی، کاک‌ی کاروانسه‌راچی ئه‌و سه‌د رۆبله‌ت دایه‌وه‌ به‌ دیمیت‌ری کارامازۆف؟» تریفۆن بۆریسیچ ده‌یویست لاری بر‌وا و راستی نه‌لی... به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و دووکابرا لادییه‌یان هه‌نا بۆ لێ‌پرسینه‌وه، ناچار بوو دانپیندا‌بن‌ی که‌ ئه‌و سه‌د رۆبله‌ی وه‌رگرتووه، به‌لام گو‌تی ته‌واوی پاره‌که‌م بیکه‌م و زیاد داوه‌ته‌وه‌ به‌ دیمیت‌ری فیۆدۆروویچ. «به‌لام چونکه‌ ئه‌و به‌رێزه‌ له‌و کاته‌دا مه‌ستبوو، په‌نگه‌ له‌ بیرینه‌بی.» به‌لام چونکه‌ سه‌ره‌تا حاشای له‌و سه‌د رۆبله‌ کردبوو، ناچار بوو ئاکیم و تیمووتی بۆ سه‌لمان‌دنی مه‌سه‌له‌که‌ ب‌پ‌ن، هه‌ربۆیه‌ هه‌موو قازی و دادوهر و خه‌لکه‌که‌ی تووشی در‌دۆنگی کرد و بر‌وا‌یان نه‌ده‌کرد ئه‌و سه‌د رۆبله‌ی دایه‌ته‌وه‌ به‌ میتیا. هه‌ربۆیه‌ یه‌کی‌کی‌تر له‌ شایه‌ده‌ پر‌مه‌ترسییه‌کانی دادیاری دیسان ئیحتوباری چوو.

تۆبەى دوو لە ھەيستانىيەكە ھات بۆ شاھىدى دان. ئەوان زۆر بە لووتبەرزى و سەربەخۆيىيەو، بە دەنگىكى بەرز گوتيان بە جووت لە خزمەت خاك و ولاتدا بوون. و «پان مېتيا» سى ھەزار رۆبلى پى پيشنيار كردوون كە «شەرەفيان ليپكړى»، بړيكى زوريشى پارە بە دەستەو بوو. پان موسا پاولوويچ قسەكانى پر بوو لە وشە و پرستەى لە ھەيستانى، كاتىك تىگەيشت ئەو كارە لە بەرچاوى سەرۆكى دادگا و دادوەر قەدرى دەباتە سەرى، زياتر باى لە خوى كرد و بە پۆز و دەمارەو، يەكسەر چوو سەر زمانى لە ھەيستانى. بەلام فېتى يۆكويچ ئەوانىشى بە دەندووك پتوہ كرد. ديسان تريفون بۆريسچيان بانگ كردهو، دواى توژى خو گنخاندن، ناچار بوو دانپيابنى كە پان ورۆبليفسكى بەستەيەكى گەنجەفەى ساختە لە جى گەنجەفەكەى مېتيا داناو، پان موسا يالوويچيش لە ماوہى يارىيەكەدا گزەى كردوو.

بەو شىوہە پرەترسىترين شاھەدەكان بۆ لىپرسينەوہ پاكيشكران و فېتى يۆكويچى بەناوبانگ توانى ھەموويان بەدناو بكا و تووشى شەرمەزاريان بكات. لەگەل ئەوہشدا دادوەر و كارناسانى دادگا پەسنى ليھاتوويى و شارەزايى فېتى يۆكويچيان كرد و لە خويان پرسى ئەم كارە پڕھونەر و ئەزمونەى بە كەلكى چى دى؟ چونكە ديسان دووپاتيدەكەمەوہ ھەموو ھەستيان بە قورس بوونى سزاكەى مېتيا دەكرد و جار لەگەل جار قورستر و حاشاھەلنەگرتەر دەبوو. بەلام كاتىك متمانە و زالبوونى ئەو «چادووبازە گورە»يان بۆ دەرکەوت و زانيان ئارام و لەسەرەخۆيە، چاوہرۋان مانەوہ و لە دلى خوياندا دەيانگوت: «كەسايەتییەكى ئاوا» بېھوودە لە پترزبۆرگەوہ نەھاتووە و كەسيكى وا نىيە سەرنەكەوتوو بگەرپتەوہ.

پزیشکانی کارزان و نیو کیلو فستق

پشکیننی پزیشکانیش ئاکامیکی پر قازانجی بۆ تۆمه تبار لینه که و ته وه. دواتر ده رکه وت که فیتی یۆکوویچ زۆری دل به و کاره خوش نه کردبوو. له سه ر داوا و پیداکری کاترینا ئیوانا ئه و پزیشکه به ناوبانگه له مۆسکۆوه هاتبوو. هه لبه ت بۆ پارێزه ر زه ره دیکی به دواوه نه بوو، له وانه یه ناوچاوه که ی هینابیتی و زۆریش به قازانجی ته واو بی. سه ره پای ئه وهش چونکه بیرو پای پزیشکه کان دژی یه ک بوون و له سه ر پشکیننی میتیا کۆک نه بوون، کاره که ئاکامیکی سه یر و پیکه نیننی لیکه و ته وه. پزیشکه کان له م که سانه پیکه اتبوون، پزیشکی مۆسکۆبی، پزیشکه که ی خۆمان هیرتیزنستیۆب، هه روه ها پزیشکی لاه وارینسکی. ئه و دوانه ی دوا یی وه ک شایه دی دادیاریش هاتنه سه ر سه کۆی شایه دی.

یه که م که س که وه ک که سایه تییه کی لیزان بانگرا بۆ شایه دی، دوکتۆر هیرتیزنستیۆب بوو. ئه و پیره پیاویکی سه ر و ڕدین سپی و نزیکه ی حه فتا سالی ته مه ن بوو، مووی پێشه سه ری ته نک بوو بوو. که له گه ت نه بوو، به لام خاوه نی له شیکی تیک سمر او و پته و بوو. ته واوی خه لکی شار ریزیان بۆ داده نا. دوکتۆریکی به ویزدان و مرو فیککی بیوینه و خاوه ن ئیمان بوو. هیره ن هووتیر یان یه کی له برایانی هۆزی «مؤراویا» بوو، ئه وه م لی پوون نییه. سالانیکی زۆر بوو له نیو ئیمه دا ده ژیا و پیاویکی له سه ره خو و خاوه ن که سایه تی بوو. زۆر دلسۆز و میهره بان بوو. به خو پای نه خوشه ده ستکورت و هه ژاره کانی ماریجه ده کرد. سه ری به مال و که ویلی هه مواندا ده کرد و

سهردانی نه خوښ و ليقه و ماوانی ده کړد و پارهی ددانۍ، به لام له گهل
 نه وه شدا زور خيشه سهر بوو. هر نه وه دنده پيۍ بچه قانديايه و له قسه يه ک
 سوور بووايه ته وه، ئيتر به ئامان و زامان دهستی هه لنه ده گرت و
 پاشگه زبوونه وهی نه بوو. له گهل نه وه شدا زور بهی خه لکی شاره که مان ناگدار
 بوون که نه و دوکتورهی له سهر داوای کاترينا ئيوانا هاتبوو، له ماوهی نه و
 دوو سي پوژ مانه وهيدا، سهاره ت به زانستی دوکتور هيرتيزنستيوب قسهی
 به تويکلی کړدبوو، نه و دوکتوره بيست و پينج روږلی هه قی فه حسکردنی
 نه خوښ وهرده گرت، له گهل نه وه شدا چهنه که س له خه لکی شاره که به هه ليان
 زانی و بي نه وهی گوۍ بده نه گرانييه که ی خوۍان پيشاندا. نه و که سانه ش،
 پيشتر نه خوشی دوکتور هيرتيزنستيوب بوون، دوکتوری مؤسکويش
 په خنه ی له شيوهی ماريجه کړدنه که ی گرتبوو. ئاخري وايلاهاتبوو هه رکه
 چاوی به نه خوشه کان که وتبوو، پرسبيووی: «دهی، نه وه کی نه و دها و
 دهرمانه ی له ملتان کړدووه؟ هيرتيزنستيوب؟ ها، ها، ها!» هه لبت دوکتور
 هيرتيزنستيوب هه موو نه و قسانه ی پیده گه يشته وه، ئيستا هه ر سي
 دوکتوره که يه ک له دواي يه ک هاتنه دادگا و ليپرسينه وهيان له گهل کړا.

دوکتور هيرتيزنستيوب به بي هيچ پيچانه وه يه ک گوتي ئاشکرا دياره
 تومه تبار حالی له سهر خو نيه و ناساغه. پاشان به لگه ی بو قسه کانی خوۍ
 هينايه وه، که نامه وي له قه له می بخه م، گوتي ئالوۍ پوحي و په روښی
 تومه تبار و هه موو کړدووه کانی رابردووی، هه ر ئيستا ئاشکرايه، کاتيک
 داوايان ليکړد پرونتر بدوی که نه و په روښی و ناساغيه ی به چيدا دياره،
 دوکتوره پيره به ساويلکه یی و راشکاوی گوتي که تومه تبار کاتي هاته
 به رده می دادگا «حال و هه وایه کی تاييه تی» هه بوو «که له م بارودوخه دا
 ناکړی شتيکی ئاسايی بي.» هه روه ها «وه ک سهر باز راست چاوی له پيش
 خوۍ بريبوو» کاتيک هاته ژووری «ده بوو به شيوه يه کی سروشتی چاو
 له لای چه په ی بکا، شويک که ژناني ليدان شتبوو، چونکه نه و يه کيک له و

که سانه‌یه که تامه‌زرۆی بینینی جوانانه و مه‌تیهان ده‌کا. ئیستاش ده‌بی زۆر چاک بیر له قسه‌ی ئه‌و ژنانه بکاته‌وه که سه‌باره‌ت به ئه‌و ده‌وین.»

ئه‌وه‌ش بلیم دوکتۆر زۆر چاکی زمانی پووسی ده‌زانی و قسه‌ی پنده‌کرد، به‌لام زاراوه‌ی ئالمانی به جوانی به قسه‌کانیه‌وه دیار بوو، گویشی به‌وه نه‌ده‌دا چونکه پیتیابوو ته‌نانه‌ت پووسییه‌کانیش ناتوان وه‌ک ئه‌و به زمانی پووسی قسه بکه‌ن و زۆریشی پیخۆش بوو له قسه‌کانیدا که‌لک له په‌ندی پووسی وه‌رگری. هه‌میشه‌ش ده‌یگوت په‌نده پووسییه‌کان چاکترین و خۆیاترین په‌ندی دنیان. واچا که ئه‌وه‌ش بلیم زۆر جار به هۆی فکر و خه‌یالی زۆره‌وه کاتی ئاخافتن ئاسایی‌ترین وشه‌ی له بیر ده‌چۆوه. هیندی جاریش هه‌ر وه‌بیری نه‌ده‌هاته‌وه، ئه‌گه‌رچی به باشی فی‌ری بووبوو. کاتیک به زمانی ئالمانی‌ش ده‌دا، هه‌روابوو، له‌و کاتانه‌شدا به‌رده‌وام ده‌ستی راده‌وه‌شاند و ده‌تگوت هه‌ولده‌دا وشه‌ ون بووه‌که بدۆزیته‌وه، هه‌تا وشه‌که‌شی وه‌بیر نه‌هاته‌بایه‌ته‌وه هه‌چکس نه‌یده‌توانی هانی بدا بۆ درێژه پیدانی قسه‌کانی. ئه‌و قسه‌یه‌شی که گوتی کاتی هاتنه نیو دادگا که‌وه ده‌بوو میتیا چاو له ژنه‌کان بکا، سرتوخورتی له نیو خه‌لکه‌که‌دا سازکرد. ته‌واوی ژنانی شاره‌که‌م ئه‌و دوکتۆره پیره‌یان خۆشده‌ویست؛ هه‌روه‌ها ده‌شیانزانی له ماوه‌ی ته‌مه‌نیدا ژنی نه‌هه‌تاوه و هه‌ر بوخچه‌ی نه‌کراوه‌یه، ره‌وشت پاک و ئیماندار بوو، به چاوی ریزه‌وه چاوی له ژنان ده‌کرد و ئه‌وانی به ئافری‌نراویکی به‌رز و پی‌رو ز ده‌زانی. هه‌ربۆیه ئه‌و وته‌ چاوه‌روان نه‌کراوه‌ی هه‌مووانی تووشی سه‌رسورمان کرد.

دوکتۆری مۆسکویی، که به نۆبه‌ی خۆی بانگکرایه سه‌ر سه‌کۆی شایه‌دان، لی‌پراوانه و به توندی دووپاتی کرده‌وه که به بر‌وا‌ی ئه‌و بارودۆخی پۆحیی تۆمه‌تبار «له راده به‌ده‌ر» ئالۆز و شی‌واوه. به‌وردی و عالمانه باسی «ئالۆزی» و «شه‌یدابوون»ی کرد و گویشی به‌و پ‌و‌دا‌وانه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وی که تۆمه‌تبار چه‌ند پ‌و‌ژ به‌رله‌ قۆلبه‌ستکرانی، بی‌گومان تووشی ئه‌و باردۆخه ئالۆزه بووه، ئه‌گه‌ر جینایه‌تیکیش به ده‌ستی ئه‌و ئه‌نجامدرا‌بی،

ئەگەر تەنانەت بە وشيارىشەو ئەو كارەى كردى، دلىام تارادەيەك بىئىختيار ئەنجامىداو. چونكە توانايى نەبوو بە سەر ئەو ھەستەدا زالى بى كە بە جارى گيان و رۆحى داگرتوو. بەلام جگە لەو ئالۆزىيە زووتىپەرەش، دوكتۆر دەستنىشانىكرد كە تووشى نەخۆشى ماخوليا بوو، گوتىشى لە داھاتوودا دەبىتە ھۆى شىتى. (دەبى بلیم ئەم قسەيە بەشىوھى خۆم دەگىرمەو؛ چونكە دوكتۆر بە زمانىكى زۆر عالمانە و پسپۆرانە دەدوا) لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ئەم كردهوانە بەپىچەوانەى ئەقلى سەلىم و مەنتقە. بىئەوھى ئاماژە بەو شتە بكەم كە نەمدىو، يانى دىمەنى جىنايەتەكە و تەواوى كارەساتەكە، پىرى كە لەگەل من قسەى دەكرد، چاوەزىتەكەى جورىك بوو كە ھەر باسى ناكرى. جارى وا بوو ھەر لەخۆرا دەيدا لە قاقاى پىكەنىن. بەردەوام خۆى توورە و توسن دەنواند و قسەى سەىر و سەمەرەى دەكرد: «بىرناردا!» «خووخدە!» و «ھەروەھا قسەى بىسەرەوبەرەى دىكە.» بەلام دوكتۆر بەتايبەت ماخوليابوونەكەى لەوھەدا دەدى كە مېتيا تەنانەت نەيدەتوانى سەبارەت بەو سىھەزار رۆبلەش قسە بكە، كە پىئوابوو بەوھۆيەو كلاًوى لە سەر نراو و نەيدەتوانى بىرقھەستانىش قسە بكات. ئەگەرچى دەيتوانى ھىمانە باسى چارەرەشى و خەمەكانى بكە. بەپى تەواوى ئەو ئاگادارىيانە، تەنانەت لە رابردووشدا ھەركاتىك باسى سىھەزار رۆبلەكە دەھاتە گورپى وا توورە دەبوو لەوانەبوو شىتبى، لەگەل ئەوھەدا ھەمووان بە مرۆفنىكى پاك و بىتەماحيان دەناسى.

دوكتۆرى مۆسكۆيى لە كۆتايى قسەكانىدا بە لەبىزىكى تەوساويەو گوتى: «بەلام لەمەر بىروپاى ھاوكارى بىرمەندەو، كە دەفەرمى، كاتىك تۆمەتبار پىى نايە نىو دادگاوە دەبوو چاوە لە ژنەكان بكە، نەك وشك و قىت تىپەرپى و چاوە لەپىشى خۆى بېرى، تەنيا ئەوھەندە دەلىم، جگە لەوھى بىروپايەكى پىكەنىنىيە، ھەر لە بنەرەتدا تىگەيشتىكى نادروستە. چونكە لەگەل ئەو بە تەواوى كۆكم كە تۆمەتبار كاتى ھاتنە نىودادگاكەو، شوىنىك كە چارەنووسى مەعلووم دەبى، نەدەبوو راست چاوە لەپىشى خۆى بېرى، بەلام

پیشموایه نه ده بوو چاو له ژنه کانیس بکا که لای چهپ دانیشتبون، به پیچه وانه ده بوو چاو له لای راست بکا بو ئه وهی پاریزه رکه ی بدوزیته وه، یانی که سیک که ته وای هیوای دها تووی به پاریزه ریی ئه وه وه به نده.» دوکتور توند و راشکاوانه بیرو پای خوئی دهر بری.

به لام و تاری چاو ه پروان نه کراوی دوکتور واروینسکی به دژایه تی بیروپاره دانیشتوانی خسته جموجول و سرتوخورت. گوتی: «دلنایم تومه تبار بهرله قولبه ستران و هر ئیستاش شیواوه و تووشی نارچه تی پوچی بووه. ئه وه ش چهند هوئی هیه: ئیره یی، رق، مهینوشین و... به لام ئه م باردوخه پوچییه که ناغایان پینانویه بوته هوئی «پهروشی» ی تومه تبار و هر ئیستا باستانکرد، دروستنیه. به لام سه بارهت به و قسه یه ی که ده لین تومه تبار کاتی هاته ژووری ده بوو چاو له راست بکا یان له چهپ، به بروای من ده بوو راست چاو له پیش خوئی بکا، که وادیاره ههرواشی کردووه. چونکه به ره پرووی شوینی دانیشتنی قازی و دادوهره کانه و چاره نووسی له دهستی ئه وان دایه. به م شیویه به بومان دهرده که وئ هر ئه و چاو له رووبه پروو برینه تووشی ئه و بارودوخه شیواوی و ئالوزیه ی ئیستای کرد.» دوکتوری لاهو شایه دییه خاکه رایانه که ی خوئی ئاوا به گهرموگوری دواپی پیهتا.

میتیا هر له وشوینه وه که دانیشتبوو هاواریکرد: «ئافهرین هه کیم باشی! راست وایه، چاکی بوچووی!»

میتیا یان بیده نگکرد، به لام بیرو پای دوکتوری لاهو شوینیکی ته وای له سه ر قازیه کان و کومای خه لکه که دانا. هر ئه و جوهری که دواتر دهرکه وت، هه موویان له گه ل ئه و هاوړا بوون. به لام کاتی که دوکتور هیرتیزنستیو بیان بو شایه دی بانگکرد، زور چاو ه پروان نه کراوانه، به قازانجی میتیا شایه دیی دا. وه ک دانیشتوویه کی قه دیمیی شاره که، که سالانیکی زوره بنه ماله ی کارامازوف ده ناسی، هیندی راستی پر بایه خی بو دادگا به دهسته وه دا. له ناکاو وه ک ئه وه ی شتیکی وه بیر هاتبینه وه گوتی:

- به لām ئەم لاوه چاره پەشە دەبوو ژيانیکی جياوازی ببوايه. چونکه له سهردهمی مندالی و تافی لاویشدا خاوهنی دایکی پرسۆز و میهره بان بووه و ئەوهم زۆر چاک بو دەرکه وتوو. به لām په نديکی رووسی ههیه دهلی: "پیاو ته نیا شعوری هه بی باشه، چونکه مروڤیکی زیره کی دیکه بچی بو دیدهنی، ئیتر هه جی دوباره هه جی، چونکه ئەو کاته نه ک ته نیا شعوریک به لکو دوو شعوری ده بی."

دادوهر بی سه برانه گوتی: «شعوریک باشه، به لām دوو شعور باشتره.» دادوهر دهیزانی پیره پیاو زۆر به شینهیی ده دوی و گوئی له وه نییه کات به فیرو ده چی، یان چ شوینیک له سه ر گوینگرانی داده نی و زۆر بایه خ ده دا به قسه ی نه سته ق و بی تامی ئالمانی. پیره پیاو فرولاتاوی پیخوشبوو.

دوکتور هیتریزنستیوب خیشه سه رانه دریزه ی به قسه کانی دا: «به لی، به لی، ده مویست هه ر ئەوه تان عه رز بکه م. شعوریک باشه، به لām دوو شعور باشتره، به لām ئەو له گه ل سه ریکی پرشعوری دیکه به ره وپوو نه بوو بۆیه شعوری خوشی له ده سته دا. چۆنی له ده سته دا؟ ئەو وشه یه ی له بیر چوو بۆوه.» ئەوه ی گوت و به به ر ده موچاوییه وه ده سته راده ته کاند. «ئه ها، به لی، Spazieren.»

- بۆ گه شت و گه ران؟

- ئه ها، به لی، بۆ گه شت و گه ران، ده مویست ئەوه تان عه رز بکه م، ئەقلی چوو به بۆ گه شت و گه ران و که وتوته چالیکی قووله وه و خوی بزر کردوو. له گه ل ئەوانه شدا کورپکی دلناسک و هه قناسه. هه میشه هه روا بوو. چاکم له بیر، کورپکی تیشکه له بوو، باوکی ده سته لی داشتبوو و له نیو هه وشه که ی پشته وه دا به پیخاوسی به م لاو لا دا هه لده سو را. پانتۆلی شری له پیدابوو.

پیره پیاوی راستویژ له نا کاو به جوړی هه ست و سوژه وه ئوناق گه رووی گرت. فیتی یوکوویچ قوت بۆوه، وه ک ئەوه ی هه سته به شتیک کرد بی، هه ر له پۆه ش تیگه شت.

«به‌لئ، به‌لئ، ئەو کاتە جەیل بووم... ئەو کاتە... چلوپینج سالم تەمەن بوو، تازە ھاتبووم بۆ ئەمشارە. ئەو کاتە زۆرم دل بەو کورە سووتا. لە خۆم پرسى چ دەبى نيوکيلو... ھين بکړم. ناوہکەيم لە بير چۆتەوہ. نيو کيلو لەو شتەى وا منداڵ ھەزى پێدەکەن، ناوہکەى چيە؟» پيرەپياو ديسان دەستى بە راوہشاندى دەستیکرد. «بە دارەوہیە، لێدەکەنەوہ، زۆریش خۆشە...»

- سيۆ.

- ئاخ نا، نا. پیاوہى ئیوہ بۆ سيۆ دەدانە دەدانە، نەک کيلو... زۆریشە، ورد و ڕەقە. دەرخەنە دەمیانەوہو دەيشکين.

- فستق؟

پيرەپياو ھەر گويشى لێنەبوو بۆ ئەو وشەيە داماوہ، بە شيوہيەكى زۆر لەسەرەخۆ گوتى: «وايە، دەمويست فستقتان ەرز بکەم. نيو کيلو فستقم بۆ کړى. چونکە پيشتەر ھيچکەس نيو کيلو فستقى بۆ ئەو کورە نەکړيېوو. قامکم ھەلينا و گوتم: «پۆلە گيان Gott der vater». پیکەنى و گوتى: «Gott der vater Gott der sohn». ديسان پیکەنى و گوتى: «Gott der sohn». ئەو کاتە ديسان پیکەنى و ھەتا ئەو جیيەى کە دەيتوانى گوتى: «Geist Gott der heilige». ملی ریم گرت و رويشتم. دوو رۆژ دواتر بەرپیکەوت لەويوہ تپپەریم، ھەرايکرد: «مامە Gott der vater, Gott der sohn». بەلام «Gott der heilige Geist»ى لە بير چووبۆوہ. بەلام وەبیرم ھینايەوہ و ديسان زۆرم زگ پيى سووتا. بەلام برديان بۆ شوپينيکی دیکە و ئيتەر چاوم پيینهکەوت. بيستوسى سالى پيچوو. رۆژیک سەرلەبەيانى، سەرم زوقمى پيرى لينيشتبوو، لە نيو ژوورەکەمدا خەريکی متالا بووم لاويکی جوانچاک و قۆز ھاتە ژوورى. نەمناسيیەوہ، بەلام قامكى ھەلينا و بە پیکەننەوہ گوتى: «Gott der vater, Gott der sohn, Gott der heilige Geist». ھەر ئیستا ھاتمەوہ بۆ ئیرە و ھاتووم سپاست لیکەم کە

نیو کیلۆ فستقه كهت بۆ كریم. چونكه هیچ كاتیک نیو کیلۆ فستقیان بۆ نه کریم. ئیوه ته نیا كه سیک بوون ئه و کارهتان کرد.» ئه و کاته كه وتمه وه یادی رۆژگاری خۆشی لاوی و ئه و منداله پیناوسه م وه بیر هاته وه و دلم له رزی، گوتم: «تۆ لاویکی به ئهمه کی، چونكه له بیرت نه چوته وه به مندالی ئه و نیو کیلۆ فستقه م بۆ کریمی.» پاشان باوهشم پیناکرد و دوام بۆکرد و فرمیسک به چاومدا هاته خوارئ. پینکه نی، به لام ئه ویش فرمیسکی هه لوه راند... چونكه روه سی کاتیک ده بی بگرین، ناگرین. زۆر جار پینده که نن و که م وایه گریانیا ن بی. به لام ئه و گریا، به چاوی خۆم دیم گریا. ئیستاش، مخابن...!

میتیا هه ر له شوینی خۆی که دانیشتبوو دهنگی هه لینا: «ئیستاش ده گریم، ئالمانی، ئیستاش ده گریم، ئه ی پیاوی خودا.»

وه لحاسل ئهم به سه رهاته شوینیکی باشی له سه ر خه لکه که دانا. به لام ئه وه ی هه مووانی تووشی سه رسوورمان کرد و قازانجی بۆ میتیا هه بوو، شایه دی دانی کاترینا ئیوانا بوو، که هه ر ئیستا باسیده که م. له راستیدا کاتیک شایه ده کانی تۆمه تبار شایه دییان دها، وایه ده نواند که میتیا نیوچاوانه که ی هیناوییه تی، ئه وه ی جیی سه رنجیش بوو ئه وه بوو که پاریزه ریشی تووشی سه رسوورمان کردبوو. به لام به ره له وه ی کاترینا ئیوانا بانگبکری بۆ شایه دی، ئالیووشا بانگرا بۆ لیپرسینه وه، ئه ویش راستیه کی وه بیر هینایه وه که خه ریک بوو گرینگترین خالی تۆمه ته که ره تگاهه وه و به قازانجی میتیا ته واو بی.

میتیا نیوچاوانه کمى هیتاویه تی

ئەم بابەتە تەنانەت ئالیووشاشى تووشى سەرسوڤمان کرد. ئەو پێویست نەبوو سویند بخوا، لە بیریشمە هەردوولا زۆر بەئەدەبانە و هاودلانی قسەیان لەگەڵ دەکرد و ڕیزیان بۆ دادەنا. دیار بوو ناوی بە چاکە دەکرێدوو. ئالیووشا زۆر خاکەرایانە و لەخۆبردوو هاتە قسە، بەلام هاودلی و گرتنی لایەنی برا ناشادەکەى حاشای لێنەدەکرا. لەوەلامى پرسى یاریکدا ئاواى باسى براکەى کرد: ئەو ڕەنگە مرقۆڤیکى توورە و جینگزى و دلناسک بى، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا بەشەڤەف و دەمارزل و دەست و دل بازە و لە کاتى پێویستدا گیان لە سەر دەستە و بۆ هیچ فیداکارییەک درىغى ناکا. سەرەرای ئەوەش گوتى کە براکەى شەیدای گرووشنکایە و لەم دوايیانەدا لەگەڵ باوکم کەوتبوونە ڕقەبەراییەتى و لە تەمیان دەکرێدوو. بەلام ئەوەى کە دەلێن میتیا بۆ پارە ئەو قەتڵەى کردوو، زۆر بە توورەیی ڕەتیکردەوه، ئەگەرچى دانى پیاو کە سى هەزار ڕۆبلەکە وەک کێچ کەوتبوو کەولى میتیا؛ ئەو پارەیهشی بە میرات و بەشەمالى خۆى دەزانی کە باوکى دەستى بەسەردا گرتوو. ئەگەرچى ئەو زۆرى گۆی بە پارە و مالى دنیا نەدەدا، تەنانەت بۆ ئەو سى هەزار ڕۆبلەش بە ڕقەو بەسیدەکرد و پارەکە بە لایەو گرینگ نەبوو، بەلکو مەبەستى تری هەبوو. بەلام سەبارەت بە ڕقەبەراییەتى ئەو جووتە هەر وەک دادوهر باسیکرد. یانى ڕقەى نیوان گرووشنکا و کاترینا. خۆى گنخاند و تەنانەت حاشای لە چەن پرسى یاریش کرد و وەلامى نەدایەوه.

داوهر پرسیی: «ئایا براكه تان پییگوتن، به ههرشیوه کی بی، دهیهه وی باوکتان بکوژی؟» گویشی: «ههله بهت ئه گهر پیخوشنه بی، ده توانی وه لام نه دهیه وه.»

ئالیووشا له ولامدا گوتی: «به شیوه ی راسته وخو ئه وه ی به من نه گوت.»
- چۆن؟ به شیوه ی ناراسته وخو گوتی؟

- جاریکیان باسی رق و بیزاریی خو ی دهره ق به باوكم كرد و گوتی دهترسی رۆژیک رقی ههستی و خوین بهری چاوی بگری و بیکوژی.
- تۆش باوه رت به قسه کانی کرد؟

- به داخه وه باوه رم کرد. به لام هه میشه له سه ر ئه و باوه ره بووم که له و کاته نه خسه دا ههستیکی پیرو ز زگاریده کا، هه ر وه ک زگاریشیکرد. چونکه ئه و باوكمی نه کوشتووه.

ئالیووشا ئه م رسته ی دوایی "ئه و باوكمی نه کوشتووه" به دهنگیکی ئه وهنده بهرز گوت که هۆلی دادگا که دهنگیدایه وه و دادوهر وه ک ئه سپی جهنگی که به دهنگی که ره نا داده چله کی، ئاوا داچله کی.

- دلنیا به باوه ری ته و اوم به سه دا قه ت و ئیمانی ئیوه هه یه و ده زانم له بهر ههستی برایه تی لایه نی میتیا ناگری. بیرو پای سهیری ئیوه سه باره ت به و کاره ساته هه ر له رۆژی یه که می لی پرسینه وه وه بۆ هه مووان پوون بۆته وه. لیتان ناشارمه وه که بیرو پای ئیوه شتیکی تاکه که سییه و له گه ل به لگه کانی دیکه یدا دیاره یه ک ناگریته وه. بۆیه پینمویه پیویسته پیداکرانه داواتان لیتکه م، بلین چی بۆته هۆی ئه وه ی بروات به بی تاوانی براكه ت بی، هه روه ها ئه و تاوانه تاییه تییه ی تر که له یه که م لیپرسینه وه دا به زه رده ی براكه ت شایه دیت له سه ر دا؟

ئالیووشا ئارام و له سه ره خو وه لامیدایه وه: «یه که م لیپرسینه وه، من ته نیا وه لامی پرسیاره کانم دانه وه. له لایه ن خۆمه وه هیه چ تومه تیکم نه داووته پال ئیس میر دیا کو ف.»

- له گه ل ئه وه شدا به زه رده ی ئه و شایه دیت دا؟

- وته کانی دیمیتري برام وایلیکردم. پیاښان گوتم کاتې قوښه سترګانې نه و چې ږویداوه و له پېش لیږسینه وه منیښدا ئاماژه ی به ئیسمیر دیاکوډف کړدېو. وهک نه و ږوژه لیم ږوونه براکه م بیتاوانه، نه گهر نه ویش نه و قه تله ی نه کړدوه، که وایه...

- که وایه ئیسمیر دیاکوډف؟ ښو ئیسمیر دیاکوډف؟ ښو چې وا دلنیا ی که براکه ت ښیتاوانه؟

- هر ده ښی دلنیا م. ده زانم درو له گهل من ناکا. چاو له چاوی که م ده زانم درو ناکات.

- هر به چاویدا ده زانې. جگه له وه به لگه ی تر ت نییه؟
- به لگه یه کی تر م نییه.

- سه باره ت به تومه تبار کړدنې ئیسمیر دیاکوډفیش هیچ به لگه یه کت نییه جگه له وته کانی کاکت و حالاتی چاوی؟
- نا، به لگه یه کی تر م نییه.

دادوهر لیره دا دهستی له لیږسینه وه هه لگرت. شوینیک که شایه دییه که ی ئالیووشا له سه ر خه لکه که ی دانا، زور هیوا ږاوانه ښو. به رله محاکه مه، سه باره ت به ئیسمیر دیاکوډف قسه و باس له گوړیدا ښو، نه م شتیکی بیستېو، نه و ی دیکه ش ئاماژه ی به شتیکی تر ده کړد، ده یانگوت ئالیووشا به لگه ی چاکی سه باره ت به ښی تاوانی براکه ی و تاوانبار ښوونې ئیسمیر دیاکوډف کو کړدو ته وه، له کوتا ییشدا ده رکه وت هیچی پی نه ښو، جگه له باوهری نه خلای و بریانه هیچ به لگه یه کی دیکه ی به دهسته وه نه ښو.

به لام فیتی یوکوویچ دهستی کړد به لیږسینه وه. ئالیووشا له وه لامی نه و ږسپاره دا که که نگې دیمیتري فیودورویچ باسی ږق و توورپه ی خوی کړدوه و گوتوویه له وانه یه باوکت بکوژی، ښو وینه نه و ته یه شی له دوا یین چاوپیکه وتنیان به رله ږووداوه که بیستېو، داچله کی - ده تگوت تازه شتیکی وه بیر هاتو ته وه و خه ریکه تییده گا.

هەر ئیستا ڤووداویکم وهبیر هاته وه که به تهواوی له بیرم چوو بووه. ئەو کاته لیم ڤوون نه بوو، به لام ئیستا...

هەر ئیستا دهرکهوت که بۆ یه کهم جار بیروکه یه که به زهینی گهیشته وه، به تامه زرویی گێڤایه وه؛ ئیواره ی ئەو ڤۆژه له سهر ڤیگای کلیساکه، له دوایین چاوپیکه وتنیاندا له ژیر داره که، میتیا له سینگی خۆی دابوو، «لای سهرووی سینگی» چهند جاریشی له سه ریه که له سینگی دابوو، گوتبووشی که ره سه ی کرینه وه ی ئابرووی خۆی پییه، ئەو که ره سه یه ش لیژدا بوو، له سهر سینگی. ئالیووشا له درێژه ی قسه کانیدا گوتی: «کاتیک له سینگی خۆی دا، پیمابوو مه به ستی ئەوه یه له دلی دایه، ڤهنگه وره و هیژیک له دلیدا بدوژیته وه که خۆی له دهست ئەو شووره ییه به سامه دهر باز کا، که له بۆسه یدا بوو و ته نانهت نه یده وێرا لای منیش دانیپیدابنی. ده بی ئەو راستیه ش بدرکینم که ئەو کاته پیمابوو باسی باوکم ده کا، ئەو شووره ییه ش که تووشی ترس و دلخوره ی کردبوو، پیمابوو چوونه گیان باوکمه و ده یه وێ بی حورمه تی پیکا. ههر راست له و کاته شدا بوو که ئاماژه ی به شتیک له سهر سینگی کرد، له بیریشمه ئەم بیروکه به زهیندا هات که دل له و به شه ی سینگدا نییه، به لکو له خوارتره وه یه و دهستی له بهر ملی خۆی دا و بهردهوام ئاماژه ی به و شوینه ده کرد. ئەو کاته پیمابوو بیروکه یه کی گه و جانه یه، به لام ڤهنگه ئەو ئاماژه ی به و تووره که چکۆله کردبی که هه زارو پینج سه د ڤۆبلی تیدابوو!»

میتیا ههر له جیی خۆیه وه و به دانیشتنه وه هاواریکرد: «وايه، راست وایه، ئالیووشا، دهستم له و تووره که چکۆله ده دا. که وهک نووشتوو له ملم کردبوو.»

فیتی یۆکوویچ ڤۆی بۆ لای و داوایی کرد بیدهنگ بی. ههر له و کاته شدا وهک چه ققه به ئالیووشا وه نووسا و هه لپیچا. ئالیووشا که بیره وه رییه کانی هۆشی لیڤیریوو، به گروتینه وه بیروپای خۆی دهربری و گوتی که ئەوه ی بۆ میتیا بوو بووه هۆی شووره یی له وانه یه ههر ئەو هه زار و پینج سه د ڤۆبله بی

که وهک نیوهی قهرزه‌که‌ی ده‌یداته‌وه به کاترینا ئیوانا. به‌لام هه‌روا له سه‌ر
ئه‌وه سوور بوو که قهرزه‌که نه‌داته‌وه و بۆ مه‌به‌ستیکی دیکه که‌لکی
لیوه‌رگری - یانی هه‌لگرتنی گرووشنکا، ئه‌گه‌ر له‌گه‌لی بجی.

ئالیووشا، به‌ شله‌ژانیکه کتوپره‌وه گوتی: «هه‌روایه، ده‌بی هه‌رواش بی.
کاکم چه‌ند جار هاواریکرد که نیوهی ئه‌و شووره‌یه، به‌ نیوهی ئه‌و پاره‌یه
(وشه‌ی "نیوه‌ی" چه‌ند جار دووپات کرده‌وه) ده‌توانی له‌رێوه‌ خۆی ده‌رباز
بکا، به‌لام برّوا به‌خۆنه‌بوون به‌رۆکی پیگرتبوو... که پییوابوو ئه‌و کاره‌ی له
ده‌ست نایه!»

فیتی یۆکوویچ تامه‌زروایانه پرسیی: «که‌وایه دلنای و لیت‌روونه که به
مست له‌و شوینه‌ی سینگی خۆی ده‌دا؟»

- وهک رۆژ لیم‌روونه و دلنایم، چونکه له‌و کاته‌دا پیم سه‌یر بوو: «دل له
خوارتره‌وه‌یه، بۆ به‌ مست له‌و به‌رمله‌ی خۆی ده‌دا،» ئه‌و کاته ئه‌و بیر
کردنه‌وه‌ی خۆم زۆر به‌لاوه‌ گه‌وجانه‌ بوو... چونکه چاکم له‌ بیره ئه‌و بیر
کردنه‌وه‌یه‌م به‌ شتیکی گه‌وجانه‌ زانی... ئه‌و کاته زۆرم بیر لیکرده‌وه، بۆیه
ئێستا وه‌بیرم هاته‌وه. چۆن ده‌کرێ تا ئێستا له‌ بیرم چووینته‌وه! کاتیک گوتی
ئه‌و شته‌ی پێیه؟ مه‌به‌ستی هه‌ر ئه‌و تووره‌که چکۆله‌ بوو، به‌لام ئه‌و
هه‌زاروپینج سه‌د رۆبله‌ی به‌ کاترینا ئیوانا نه‌دایه‌وه. کاتیک له‌ ماکرویه
قۆلبه‌ست کرا، هاواریکرد ده‌زانم، نه‌قله‌که‌یم بیستوه - ئه‌و کاره‌ی به
پرشووره‌یه‌ترین کرده‌وه‌ی ژیا‌نی خۆی ده‌زانی، کاتیک ده‌یتوانی و بۆی ده‌لوا
نیوه‌ی (سه‌رنج‌ده‌ن، نیوه‌ی) قهرزه‌که‌ی به‌ کاترینا ئیوانا بداته‌وه، نه‌یتوانی
خۆی پازی بکا و ده‌ستی له‌ دلێ نه‌بووه، بۆیه وای به‌ چاک زانی له‌ به‌ر
چاوی کاترینا ئیوانا دز بی، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ست له‌و پاره‌یه هه‌لگری. ئه‌و
قهرزه‌ش بۆ ئه‌و ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی رۆحی بووه!

دادوهر په‌رپیه نیو قسه‌کان. داوای له‌ ئالیووشا کرد جاریکی دیکه ته‌واوی
روداو‌ه‌که‌ بگێڕیته‌وه. چه‌ند جاریش له‌ سه‌ر ئه‌م پرسیاره‌ پێداگری کرد که

ئایا میتیا ئاماژەى بە شتیک دەکرد؟ ڕەنگە ھەروا لەخۆرا بە مست لە سینگى خۆى دابى.

ئالیووشا گوراندی: «بەلام بە مستى لێینەدا، بە قامکى ئاماژەى بۆ دەکرد و دەستى ئالیرەى خۆى دەدا... چۆن دەکری تا ئیستا بە تەواوى لە بیرم چووینتەو!»

سەرۆکى دادگا لە میتیای پرسى سەبارەت بە شایەدیی دوایین شایەد دەلى چى. میتیا قەبوولیکرد و گوتى ئاماژەى بەو ھەزاروپینج سەد رۆبلە کردووہ کہ لەو توورەکہ چکولەدا وەک نووشتوو لە ملی کردووہ و ھەلبەت مایەى نەنگ و شوورەیش بووہ. کتوپریش گوراندی: «شوورەییەک کہ ناتوانم حاشای لێبکەم، دزیوترین و شەرماویترین کردوہى ژيانم. دەمتوانى بیدەمەوہ، بەلام نازانم بۆ دەستم لە دلم نەبۆوہ. پیموابوو کاتیا بەچاوى دز لیمبروانى باشترە لەوہى ئەو پارەى بەدەمەوہ. شوورەییترین بەشى ئەو کردوہیەشم ئەوہ بوو کہ دەمزانى نایدەمەوہ! ھەق بە تۆیە ئالیووشا! سپاست دەکەم، ئالیووشا! راست وایە.»

لێپرسینەوہى ئالیووشا بەم چەشنە کۆتایى پێھات. لایەنى گرنگ و جیى سەرنجى ئەو لى پرسینەوہیە ئەمە بوو کہ لانیكەم راستییەک ڤوون بووبۆوہ، ئەگەرچى ئەم راستییە بەلگەییەکی زۆر کہمبایەخ بوو، بەلام بۆ سەلماندنى ئەوہش کہ پارەى خۆى بووہ و پاشەکەوتى کردووہ، ھەزاروپینج سەد رۆبل بووہ و تۆمەتبار لە ماکرۆیەش لە لێپرسینەوہى سەرەتاییدا گوتبووى ئەو ھەزاروپینج سەد رۆبلە «ھى خۆى» بووہ، دیارە درۆى نەکردووہ و تارادەیک کارەکہ سووکتر بووبوو. ئالیووشا خۆشحال بوو. لەگەل ئەوہى لە خۆشیانا سوور ھەلگەرابوو، گەراییەوہ شوینەکەى خۆى و دانیشتەوہ. لە پەستا لە بەر خۆیەوہ دەگوت: «بۆ ئاوا لە بیرم چوووبۆوہ! چۆن دەبوو لە بیرم بچیتەوہ! چى بووہ ھۆى ئەوہى ئیستا وەبیرم بیتەوہ؟»

کاترینا ئیوانا بانگکرا بۆ سەرسەکۆى شایەدیدان. ھەرکە پێینایە نێو ھۆلەکەوہ جموجۆل کەوتە نێو خەلکەکەوہ. ژنەکان دەستیان بە چاو و

چاویلکه کانیاندا دههینا، پیاوه کانیش هه موو که وتبونه مله قوتی و جووله جوول: تاقمیک هه ستانه سه ری بۆ ئه وهی جوانتر بیبین. دواتر هه موو گوتیان کاتیک هاتوته ژووری میتیا وهک "چۆری شیر" سپی هه لگه پاره. کاترینا ئیوانا سه رتاپی ره شپۆش بوو. خاکه رایانه و تارپادهیهک شه رمانه هه نگاوی دهنه. مه حال بوو به رهنگی روخساریدا بۆت دهرکهوئ که شیواو و په رۆشه؛ به لام ترووسکهی بریار له چاوانیدا دیار بوو، ئه وهشم له بیر نه چی زۆربهی خه لکه که گوتیان له و کاته دا زۆر جوان و دلرفین بووه. ئارام و به پوونی قسهی دهرکرد. به جوړیک که ته واوی حازیان له هوله که دا گوئیان لیبوو. زۆر له سه ره خو ددهوا، یان لانیکه مه ولیده دا خوئ ئارام و بیخه م بنوئین. سه روکی دادگا لیپرسینه وهی خوئ به ئه دهب و ریزه وه ده ستپیکرد، ده تگوت ده ترسی ده ست بۆ ئه و په لکی گوله ناسکهی هه ستی به ری، به باسکردنی چاره نو سه تاله کهی بیژاکین. به لام کاترینا ئیوانا له وه لامی یه که م پرسیاردا، لیپراوانه گوتی که پیشتر ده زگیرانی تومه تبار بووه؛ به ئارامی گوتیشی: «به ئاره زووی خوئ لیم جیا بووه و به جیی هی شتم...» کاتیک پرسیار ی ئه و سی هه زار رۆب له یان کرد که کاترینا ئیوانا دابووی به میتیا بینیری بۆ خزمه کانی له مۆسکو، راشکاوانه گوتی: «ئو پاره یه ی نه دایه بینیری. له و کاته دا هه ستمکرد که زۆری پیوستی به پاره یه... ئه و سی هه زار رۆب له ی پیدای بۆ ئه وهی ئه گه ر هه زی لیبوو له ماوهی ئه و مانگه دا بینیری. هه ر پیوستیش نه بوو دواتر ئه و قه رزه تووشی دله خورپه ی بکا.»

نامه هوئ ته واوی ئه و پرسیارانه ی لیکرا و ته واوی و لامه کانی به وردی دوو پاتبکه مه وه. ته نیا ده چمه سه ر کاکلی شایه دییه که.

وته کانی به م شیوه یه دریزه پیدای: «له سه ر ئه و باوه ره بووم که زۆر زوو پاره له باوکی وهرده گری و ئه و مه بله غه دهنیری. چونکه ده مزانی زۆر سادق و بی ته ماحه... له گه ل ئه وهی راستیشه زۆر وازی وازییه... به لام له گه ل ئه وه شدا بۆ پاره هیچکات دلاولم نه کردوو و برپای له وه زیاتریشم پیتی هه بووه. چونکه دلتیا بوو ئه و پاره یه له باوکی وهرده گری، له و باره وه چه ند

جار له گه‌ل من قسه‌يکرد. دهمزانی ړقی له باوکیه‌تی و ههمیشه له سهر
 نه‌وباوه‌ږه بوو باوکی زولمی لیکردووه و دهستی به سهر به‌شه مال‌ه‌که‌یدا
 گرتووه. من وه‌بیرم نایه هه‌ږه‌ش‌ه‌ی له باوکی کړدې. دل‌نیام لای من باسی
 نه‌وه‌ی نه‌کردووه. نه‌گهر له‌و کاته‌دا به‌اتبایه بو لای من، سه‌بارت به‌و
 سی‌ه‌زار ړوبله خاترجه‌م ده‌کرد، به‌لام به‌داخه‌وه له‌و ماوه‌یده‌دا نه‌هات بو
 دیده‌نیم... منیش که‌وتبوومه بارودوخیکی ناله‌باره‌وه و نه‌مدتوانی بانگه‌یشتنی
 بکه‌م...» به‌دنگیکی پته‌و و راشکاوانه‌وه دیسان دریژده‌ی به‌قسه‌کانی دایه‌وه:
 «له‌راستیدا هه‌قم نه‌بوو بو‌پاره بیخه‌مه ژیر گوشاره‌وه، چونکه پیشت‌ر
 یارمه‌تی دابووم و زیات‌ر له‌سی‌ه‌زار ړوبلی دابوومی، هه‌روا خو‌م به‌به‌ر
 منه‌تی ده‌زانی. نه‌گهرچی له‌و کاته‌دا نه‌مدتوانی پیشینی بکه‌م که‌ده‌که‌ومه
 بارودوخیکه‌وه و ده‌توانم قه‌ره‌بووی بکه‌مه‌وه و له‌منه‌تی بی‌مه‌ده‌ری.» به
 ده‌نگیکی جینگزیانه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. هه‌ر له‌و کاته‌دا بوو فیتی یوکوویچ
 ده‌ستیکرد به‌لیپرسینه‌وه‌ی.

فیتی یوکوویچ، که‌هه‌ستی به‌شتیکی باش کړدبوو، به‌ئارامی گوتی: «نهم
 ږووداوه لی‌ره له‌سهره‌تای ئاشنا‌بو‌ونتاندا ږووی‌دا؟» ده‌بی لی‌ره‌دا له‌که‌وانه‌دا
 نه‌وه بلیم که‌(نه‌گهرچی فیتی یوکوویچ به‌حیسابی کاترینا ئیوانا له
 پترزبورگه‌وه هینابوویان، به‌لام کاترینا ئیوانا مه‌سه‌له‌ی پینج‌ه‌زار ړوبله‌که‌ی
 پووش‌به‌سهر کړدبوو که‌نه‌و کاته «له‌به‌رده‌می میتیادا به‌چوکدا هاتبوو» و
 پاریزه‌ریش له‌و باره‌وه هیچی نه‌ده‌زانی. نه‌وه‌ش سه‌یر بوو ته‌نانه‌ت کاترینا
 ئیوانا خو‌شی هه‌تا دوا‌یین سات نه‌یده‌زانی، له‌دادگا باسی نه‌و ږووداوه ده‌کا
 یان نا، بویه چاوه‌ږوانی ئیله‌امیکی له‌نا‌کاو بوو.)

نا، هه‌رگیز ناتوانم نه‌و ساتانه له‌بیر به‌رمه‌وه. ده‌ستیکرد به‌گی‌ږانه‌وه‌ی
 به‌سه‌ره‌اته‌که. هه‌موو شتیکي گوت، ته‌واوی نه‌و ږووداوانه‌ی میتیا به
 ئالیووشای گوتبوو، ته‌نانه‌ت «به‌چوکدا هاتنه‌که‌شی» و هو‌یه‌که‌شی. باسی
 باوکی و باسی چوونه‌که‌ی بو لای میتیا. به‌لام باسی نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی هه‌ر
 نه‌کرد که‌میتیا به‌خوشکیدا هه‌والی لیتاردبوو و پیشنیاری کړدبوو که‌واچاکه

بۆ وەرگرتنى پارەكە كاترىنا ئىوانا خۆى بچى بۆلای. تەنانت ئامازەشى پىنەنە. بە دلفراوانىيەكى تەواوودە ئەو مەسەلەيەى پووشبەسەر كۆر و تەنانت ھەستى بە شەرمىش نەكۆر و مەسەلەكەى وا باسكۆر كە خۆى بە شىۋەيەكى لەناكاو، بەھىۋاى شتىك چوۋە بۆ لای ئەو ئەفسەرە لاۋە... تاكو داۋاى پارەكەى لىيكا. كەس شتى واى نەدىۋە! ھەر لەو كاتەدا كە گويم پراگرتبۆ، سېرېووم و ئازاى ئەندام وەلەرزىن كەوت. ھەموو حازريان گۆى قولاغ بووبوون و ھەوليانەدا مووبەموو لە و تەكانى خالى بن. پووداۋىكى بىۋىنە بوو. تەنانت لە كچىكى سەربەخۆ و پۇرۇزلى ۋەك ئەۋىش، دان پىنانىكى ئاۋا، ئەو جۆرە لەخۇبردوۋىى و فېداكارىيە جىي باۋەر نەبوو. بۆچى و بۆ كى؟ بۆ ئەۋەى پىاۋىك نەجات بىدا كە ئەو ھەموو بى حورمەتى و سووكايەتتىيەى پىكردبوو؟ بۆ ئەۋەى ھەرچۇنىك بى لانىكەم بىرىك لە سزاكەى داشكىنى. لە راستىدا قەلەفەتى ئەفسەرىكى لاۋ - بەۋپەرى پىزەۋە لە ھەمبەر ئەو كچە پاك و بەستەزمانەدا تەعزىمى كۆر و پىنچ ھەزار پۇلەكەى پىشكەش كۆر يانى تەۋاۋى دار ونەدارى خۆى - بەشىۋەيكى ھاۋدالانە و سەرنجراكىش زەق بۆۋە. بەلام... لەدلى دابو، ھەستىشمدەكۆر ئەم مەسەلەيە لەۋانەيە لە داھاتوۋدا بىتتە ھۆى بوختان، (لە راستىدا ھەرواش بوو). دواتر لە سەرانسەرى شاردا بوو بە بىنشتە خۇشەكە و بە پىكەنىنەۋە دەيانگوت ئەو بەسەرھاتە ناتەۋاۋ بوۋە و خاتوۋ كاترىنا ھەموۋى نەگىراۋەتەۋە - يانى، ئەو ئەفسەرە لاۋە وىناچى «بە تەعزىم و پىز و حورمەتتىكى خالى و خۆلىيەۋە» ھىشتىبىتى ئەو خاتونە شۇخوشەنگە بىروا. بەپىز و ماقوۋلتىر زىنانى شارەكەمان دەيانگوت: «ۋاى دانىين ھەموۋشى گىراۋەتەۋە و ھىچى لىنەپەراۋدوۋە و بەسەرھاتەكەش ھەر ئەۋەيە، بەلام دىسان لە كچىكى عازەب ناۋەشىتەۋە ئەو جۆرە ھەلسوكەوت بكا و پىبىتتە مالى لاۋىكى رەبەنەۋە، تەنانت ئەگەر بۆ ناچەتدانى باۋكشى بى!»

بَلَيِّ كَاتَرِينَا ئِيوانا بهو تيگه يشتووي و ورياييه وه، نه زيانبي خه لک وا ده لَين؟ چه تمن له وه گه يشتووه، سه ره راي نه وه ش هاته سه ره نه وه ي هه مو

شتیک بلی، هه‌لبه‌ت، ته‌واوی ئه‌و د‌ر‌د‌و‌نگیه‌ د‌ز‌ی‌و و پ‌ر‌س‌و‌و‌ک‌ایه‌ت‌ییانه له‌مه‌ر هه‌قیقه‌تی به‌سه‌ره‌اته‌که‌یه‌وه، د‌وات‌ر په‌ره‌ی سه‌ند و هه‌ر له‌و کاته‌شه‌وه هه‌موان که‌وتنه ژ‌یر‌کار‌یه‌ری. به‌لام پار‌یزه‌ر و قاز‌یه‌کان، له‌ ب‌ی‌ده‌نگ‌یه‌کی پ‌ر له‌ ر‌یز و تار‌اده‌یه‌ک شه‌رمه‌زارانه‌دا گو‌ییان له‌ کات‌رینا ئ‌یوانا گ‌رت‌بوو. داد‌وه‌ر له‌ خ‌و‌ی ر‌انه‌دی ته‌نانه‌ت پ‌ر‌سیار‌یک‌یش سه‌باره‌ت به‌و مه‌سه‌له‌یه‌ ب‌کا. ف‌یت‌ی ی‌و‌ک‌و‌و‌ی‌چ ک‌ور‌ته ک‌ر‌ن‌وش‌یک‌ی ب‌و کات‌رینا ئ‌یوانا ب‌رد. که‌م‌تا‌ک‌ور‌تی سه‌ر‌که‌وت‌نی به‌ده‌سته‌ته‌ناب‌وو! کاره‌که‌ی ز‌و‌ر به‌ باش‌ی سه‌ری گ‌رت‌بوو. سه‌باره‌ت به‌ که‌س‌یک که‌ دار‌ونه‌داری خ‌و‌ی که‌ پ‌ین‌ج‌ه‌زار ر‌وب‌ل بو‌وه به‌ ئه‌نگ‌یزه‌یه‌کی ده‌ست‌و‌د‌لبازانه‌وه پ‌یش‌که‌شی ب‌کا و پ‌اشان نی‌وه‌شه‌و ب‌و د‌ز‌ینی س‌ی‌ه‌زار ر‌وب‌ل با‌و‌کی خ‌و‌ی ب‌کو‌ژی ئه‌ند‌یشه‌یه‌کی د‌ژ‌واره و له‌گه‌ل ه‌ی‌چ ر‌است‌یه‌ک یه‌ک‌نا‌گر‌یه‌وه. ف‌یت‌ی ی‌و‌ک‌و‌و‌ی‌چ هه‌ست‌یده‌کرد ئ‌یستا ده‌توان‌ی، لانی‌که‌م ت‌ومه‌تی د‌ز‌یه‌که‌ له‌ سه‌ر میت‌یا ل‌ابا. «په‌روه‌نده» که‌ ره‌وال‌یک‌ی ج‌یا‌وا‌زی به‌خ‌و‌وه گ‌رت‌بوو. شه‌پ‌ول‌یک له‌ ها‌ود‌لی ب‌و میت‌یا وه‌پ‌ی که‌وت‌بوو. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ میت‌یا... ب‌و‌یان با‌س‌کرد‌م که‌ یه‌ک دو‌و ج‌ار له‌ کاتی ق‌سه‌ کرد‌نی کات‌رینا ئ‌یوانا‌دا هه‌ستا‌وه‌ته‌پ‌ی و دی‌سان دان‌یش‌ت‌وته‌وه. سه‌ری به‌ردا‌وه‌ته‌وه و هه‌ردوو ده‌ستی به‌ به‌ر‌چا‌وییه‌وه گ‌رت‌وو. به‌لام کات‌یک شایه‌دی ک‌و‌ت‌ایی پ‌ی‌هات، له‌ نا‌کا‌و به‌ ده‌نگ‌یک‌ی گر‌یا‌نا‌وی و ده‌ست ر‌ادا‌شتن ب‌و لای کات‌رینا ئ‌یوانا، ها‌وار‌یک‌رد:

- کات‌یا، ب‌و ئا‌وا به‌ره‌و فه‌وتان پ‌ال‌ت‌پ‌ت‌یه‌نام؟

دای له‌ ه‌و‌ر‌ژ‌نی گر‌یان و ه‌و‌لی داد‌گا‌که ده‌نگ‌یدا‌یه‌وه. له‌ نا‌کا‌و دانی به‌خ‌و‌یدا گ‌رت و دی‌سان ها‌وار‌یک‌رد:

- ئ‌یستا ئ‌یتر مه‌ح‌کو‌وم بو‌وم!

پاشان به‌ د‌دانه‌چ‌یره‌وه ده‌ستی له‌ به‌ر س‌ینگ‌ی خ‌و‌ی هه‌ل‌پ‌یکا و ق‌یت‌و‌ره‌پ له‌ سه‌ر ج‌یی خ‌و‌ی دان‌یش‌ته‌وه. کات‌رینا ئ‌یواناش له‌ نی‌و ه‌و‌لی داد‌گا‌که‌دا مایه‌وه و له‌ ج‌یی خ‌و‌ی دان‌یش‌ت. ره‌نگ‌ی په‌ر‌ی‌بو‌و، به‌ خه‌مبار‌ی ملی به‌خ‌وز‌دا گ‌رت‌بوو.

ئەوانەى لە نزيكىيەوہ دانىشتبۇون، وتيان ماوہيەكى زۆر ئازاى ئەندامى دەلەرزى. گرووشنكا بانگكرا.

خەرىكم لە پرووداويكى كتوپر نزيك دەبمەوہ كە وىدەچى بىيىتە ھۆى لە نيو چوونى يەكجاريى مىتيا. چونكە لەو باوہرەدام، ھەموانىش ھەر لە سەر ئەو باوہرەن تەواوى پارىزەرەكانىش دواتر ھەر ئەوہيان دەگوت . ئەگەر ئەو پرووداوہ نەقەومايە، تۆمەتبار لانيكەم دەبەخشرا. بەلام ئەوہ ھەلدەگرين بۆ دوايى. جارئ چەند وشەيەك سەبارەت بە گرووشنكا.

ئەويش سەرەتا پەشپۆش بوو، شالئىكى پەشى گرانبايى لەملى ھالاندبوو. بە ھەنگاوى نەرم و بىدەنگ و لەنجەيەكى ئارام و سۆنەئاسايى كە تايبەتى ژنانى نەرموتۆلە، پۆيى بۆسەر سەكۆى شايبەديدان. چاوى لە سەرۆكى دادگا بريبوو، بۆ لای چەپ يان لای راستى نەدەپوانى. بە برۆاى من لەو كاتەدا زۆر جوانى دەنواند. بەپىچەوانەى ئەوہى دواتر ژنان دەيانگوت، ريزەيەكيش پەنگى ھەلنەبزپكابوو. ھەرۆھەا دەيانگوت پوخسارى گرژومۆن و توورە و پەر لەرق بوو. بە برۆاى من توزئ شىوابوو، ئەويش بەو ھۆيەوہ كە دەيزانى رۋانىنى ئەم خەلكە چەندە پشكىنەرە و لەوہش گەيشتبوو كە ھەموو تامەزرۆى دەمگۆ و قسە و قسەلۆكن. ئەو زۆر لەخۆبايى بوو و تاقەتى رق و بىزارى نەبوو. يەكى لەو كەسانە بوو كە لەگەل دىتنى رق و بىزارى وەك ئەسپەندەر دەپەرن و لە ئاگرى تۆلەدا دەسووتىن. ھەلبەت شەرم و ھەياش لەگۆرئىدابوو، كەوايە سەير نەبوو ئەگەر جارجار لەبز و دەنگى دەگۆرا. تاوى لەبزی توورە و تۆسن و رقئەستوورانە بوو، تاويكىتر نەرم و لەسەرەخۆ و لەخۆبوردوو. جارى وابوو جۆرىك دەدوا، دەتگوت كەوتوتە ئەولای بىتفاقيەوہ و گوئى لە ھىچ شتئىك نىيە؛ وەك ئەوہى ھەستبكا: «ھەرچى دەبى با بىي چش، قسەى خۆم دەكەم...» سەبارەت بە ئاشنايەتيى لەگەل فيؤدۆرپاولوويچ كورت و كرمانجى گوتى: «ھەمووى قۆرپاتە، بۆ خەتاي من بوو ئەو دەستى لەكۆل نەدەكردەوہ؟» بەلام دواى دەقيقەيەك ھاتەوہ قسە: «ھەمووى خەتاي من بوو. گالئەم بە ھەردووكيان دەكرد. بە ئەويش و بە

باوکیشی، فریومدان و هەردووکیانم تەوشی ئەو پۆژە پەشە کرد. ھۆکاری ئەو پووداوە من بووم.» سامسانۆفیش بە شیوەیەک ناوی ھاتە گۆرێ. گرووشنکا جینگزیانە و پووەھەلما دراوانە دەستیپێکردووە: «پێوەندی بە ھیچکەسەو نییە. ئەو نان بەدە و پارێزەر بوو، کاتیکی بێکەس و پاپەتی بووم و بنەمالەکەشم پشتیان تێکردم ئەو بالی وەسەر کیشام.» سەرۆکی دادگا بە شیوەیەکی بەئەدەبانە پێگوت وەلامی پرسیارەکان راست و بێپنێچ و پەنا بداتەو و باسی ئەوشتانە نەکا کە پێوەندی بە باسەکەو نییە، بۆیە گرووشنکا سوور ھەلگەرا و چاوی ترووسکە ی ھات.

ئەو پاکەتە سی ھەزار رۆبلەکی تێدا بوو، چاوی پێنەکەوتبوو، بەلام لەو «قوربەسەری چارەپەشە» بیستبوو کە فیۆدور پاولوویچ پاکەتێکی ھەیە سی ھەزار رۆبلی تێدا یە. «بەلام ھەمووی گەوجییەتی بوو. من پیکەنینم دەھات. تەواوی دنیا شی پێدا یەم نەدەچووم بۆلای.»

دادوەر لێی پرس ی: «مەبەستت لە «قوربەسەری چارەپەش» کێیە؟»
- ئەو خۆپێیە بەرەللایە، ئیس میر دیاکوف، کە ئەربابەکی خۆی کوشت و دویشەو خۆی ھەلواس ی.

ھەلبەت لە پێوە پرس یاری لێکرا کە چ بەلگە یەکی ھەیە بۆ ئەو تۆمەتە راشکاوانە ی؛ بەلام دەرکەوت ھیچ بەلگە یەکی بۆ ئەو نییە.

گرووشنکا گوت ی: «دیمیتری فیۆدوروویچ ئەو ی پێگوتم؛ باوہری پێکەن.» گوتیش ی: «ئەو ژنە ی لیمان بوو دپووی مەموزین، تەوشی ئەو فەوتان و چارەپەشییە ی کردووە؛ راستتان دەو ی ھەمووی خەتای ئەو.»
دەتگوت لە داخانا دەلەرز ی، رق و توورہ یی بە دەنگییەو دیار بوو.
دیسان لێیان پرس ی مەبەستی کێیە.

- مەبەستم ئەو کچە یە، کاترینا ئیوانا. نارد ی بە دوامدا، خولکی کردم بۆ چوکلێت و شیرینی، دەویست ھەلمخەلەتینی. شەرم و حەیا نازانی، دەتوانم ئەو ھەتان بۆ پوون کەمەو...

لیره سه‌رۆکی دادگا به پروناخۆشی وریایی پێدا ئاگای له قسه‌کانی بێ. به‌لام ئەم ژنه به‌خیله له ناخوه دلی هه‌لده‌قرا و گوێی له‌و شتانه نه‌بوو. دادوهر به وه‌بیره‌ینه‌وه‌ی بابه‌تیک لێی پرسى: «ئهو کاته‌ی له‌ ماکو‌یه ده‌ستگیر کرا، هه‌موو دیتیان و بیستیان له‌ ژووره‌که‌ی ئه‌وه‌ر ده‌رپه‌ریت و گوراندت: «هه‌مووی خه‌تای ئه‌و بوو. ئیمه‌ پێکه‌وه ده‌چین بۆ سیبیریا!» که‌وايه ئیوه باوه‌رتان کردبوو که ئه‌و باوکی خۆی کوشتووه؟»

گرووشنکا له ولامدا گوتی: «له بیرم نییه له‌و کاته‌دا چ هه‌ستیکم بووه. هه‌موو هاواریان ده‌کرد ئه‌و باوکی خۆی کوشتووه، منیش خۆم به‌ تاوانبار زانی، پێموابوو له‌ به‌ر خاتری من کوشتوویه‌تی. به‌لام کاتیک گوتی کارى من نییه، له‌پێوه باوه‌رم پێکرد، ئیستاش باوه‌ری پێده‌که‌م و هه‌میشه‌ش باوه‌رم پێیه‌تی. ئه‌و که‌سیک نییه درۆی به‌زادا بێ.»

فیتی یۆکوویچ ده‌ستیکرد به‌ لێرسینه‌وه. له‌ بیرمه جگه له‌ پرسىاری دیکه، سه‌باره‌ت به‌ راکیتینیش پرسىاری لێکرد و ئه‌و بیست و پینچ رۆبله‌ی «پیتدا بۆ ئه‌وه‌ی ئالکسی فیو‌دورو‌ویچ کارامازوف بێنی بۆلات.»

گرووشنکا، به‌ رِق و توو‌ره‌یه‌یه‌وه به‌زهی هاتی: «وه‌رگرتنی ئه‌و پارهیه سه‌یر نییه. ئه‌و هه‌میشه بۆ وه‌رگرتنی پاره ده‌هات بۆلام: هه‌موو مانگی لانیکه‌م سی رۆبلی به‌ فی‌ل و ته‌له‌که لێده‌ساندم. ئه‌ویش زیاتر بۆ زه‌هق و به‌رق و خۆرانا‌ن: ئه‌وه‌نده‌ی بوو که‌ بتوانی به‌بی یارمه‌تیى من بژیوی خۆی دا‌بین کا.»

فیتی یۆکوویچ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌ستی به‌شیوانی سه‌رۆکی دادگا کرد، پرسى: «چی وایله‌ده‌کردی ده‌ره‌ه‌ق به‌ ئا‌غای راکیتین ئه‌وه‌نده ده‌ستودا‌بن بێ؟»

- ئاخ‌ر ئه‌و کو‌ری پو‌ورمه. به‌لام هه‌میشه دا‌واى لێده‌کردم ئه‌وه له‌لای که‌س با‌س نه‌که‌م، ئاخ‌ر من بۆ ئه‌و مایه‌ی سه‌رشو‌ری بووم.

ئهم راس‌تییه هه‌موانى تووشی سه‌رسو‌رمان کرد؛ نه‌ له‌ شار و نه‌ له‌ کلیسه ه‌یچ که‌سیک له‌وه ئا‌گادار نه‌بوو. ته‌نانه‌ت میتیاش. گو‌تیان راکیتین

کاتی ئەوەی بیست له جیی خۆی وشک بوو و سوور هه لگه را. گرووشنکا بهر له هاتن بۆ نیو هۆلی دادگا، بیستبووی راکیتین به دژی میتیا شایه دیی داوه، بۆیه ئەو داخه ی پی رشت. ته وای ئه شوین دانانه ی قسه کانی راکیتین سه بارهت به بهرده داری و ئاژاوه ی سیاسی له پرووسیا، له سه ر خه لکی دانابوو، به یه کجاری له نیو چوو. راکیتین له بهر چاوی خه لک بوو به تۆزی بهر با. فیتی یۆکوویچ گه شابۆوه: ئەم بابته ش پهمه تیکی خودایی بوو. لیپرسینه وه ی گرووشنکا درێژه ی نه کیشا و هه لبهت شایه دی دانه که شی شتیکی تازه ی تیدا نه بوو، به لام شوینیکی ناخۆشی له سه ر خه لکه که دانا؛ که شایه دی دانه که ی ته وای بوو دوور له کاترینا ئیوانا، دیسان دانیشه وه، سه دان چاوی قیناوی و توورپه تیپرامابوون. له سه ره تاوه تا کۆتایی شایه دی دانه که ی، میتیا زمانی نه گه را. چاوی له بهرده می بریبوو، وانیشتبوو ده تگوت بۆته بهرد.

ئیان فیودورویچ بانگرا بۆ شایه دی.

بەدبەختىيە كى كىتوپ

چاكتىر وايە بلىم ئەو بەرلە ئاليوشا بانگىرابوو، بەلام دەرگاوان بە سەرۆكى دادگاي راگەياند كە شايدە بە ھۆى نەخۇشىيەو نەتوانى لەو ساتەدا ئامادەبى. بەلام تۈزى بىتەو سەرخۇ ئامادەيە شايدەدى بدا. بەلام دەتگوت كەس گۆيى لەو نەبوو و دواتر ئاشكرا بوو.

سەرەتا ھاتتە ژوورەوھى سەرنجى كەسى رانەكىشا. شايدەدانى سەرەكى، بەتايىت ئەو دوو خاتونە رەقىيە لىپرسىنەوھيان لەگەل كرابوو. خەلكەكە ئىتر ئەو كونچكاويىيە پىشووويان نەمابوو و كەم تاكورتى ھەستيان بە ماندووبوون دەكرد. ھىشتا چەند شايدەدى دىكە، كە دواى ئەو ھەموو لىپرسىنەوھىيە، ئىتر وىنەدەچوو زانىارىيى زياتر بەدەستەو بەدەن، پىويست بوو. كات تىدەپەپى. ئىوان فىۋدۇرۋويچ، بىئەوھى چاۋ لە ھىچكەس بكا، سەرى بەردابۋو و ھىۋاش و بە ھەنگاۋى ورد، كە لەو دەچوو لە بىر و خەيالىكى خەماويدا نوقم بى، بەرەو سەكۆى شايدەدىدان پۈيشت. جلوبەرگەكەى ناخەز نەبوو، بەلام پوخسارى لانىكەم شوئىنىكى ناخۇشى لە سەر من دانا: زەرد ھەلگەرابوو، رەنگى مردوۋى لىنىشتىبوو. چاۋى كز و لىل؛ سەرى ھەلىنا و بە ھىۋاشى چاۋى بە نىو دادگاكدە گىرا. ئاليوشا ھەستا سەرىپى و ھەناسەيەكى ھەلكىشا: «پەككۈ!» ئەوھم لە بىرە، بەلام ھىچكەس نەيدى.

سەرۆكى دادگا پىي راگەياند كە ئەو لەو شايدەدانە نىيە كە سوئند بخوا، دەتوانى وەلام بداتەوھى يان ئەگەر پىخۇشنىيە خۆى لە ولامدانەو ببوئى،

به لām ده بئی له پووی ویژدانه وه شایه دبییه که ی بدا و... ئیوان فیؤدۆرۆویچ گوئی شلکردبوو و به ماتی چاوی تیپریبوو، به لām پوخساری ورده ورده به بزهیه ک کرایه وه و ههرکه وتهکانی سه روکی دادگا تهواو بوو که به سه رسورمانه وه چاوی لیډه کرا، دای له قاقای پیکه نین و به دهنگیکی بهرز پرسیی: «دهی، چیی تریش؟»

بیډهنگی بالی به سه ر دادگا که دا کیشابوو، هیچ که سه س ریوهی لیوه نه ده هات. شتیکی سه یر له گورپیدا بوو. سه روکی دادگا نا په حه تی خوی ده ربیری و ههر له و کاته دا که چاوی له زابت ده گپرا، گوتی: . له وه ناچی حالتان باشی!

ئیوان فیؤدۆرۆویچ به ئارامی و پیزه وه له نا کاو وه لāmی دایه وه: «قوربان، خاترجه مبه. حال م باشه و ده توانم مه به ستیکی سه رنجرا کیشتان بۆ باسکه م.» سه روکی دادگا، هه روا به درپۆنگیه وه، له دریژه ی قسه کانیدا گوتی: «قسه یه کی تایبه ته به ده سه ته وه یه؟»

ئیوان فیؤدۆرۆویچ سه ری داخست، تۆزی مات بوو، پاشان سه ری هه لیئا و به منجه منج وه لāmی دایه وه: . نا... قسه یه کی تایبه ته به ده سه ته وه نییه.

ده سستیان کرد به لیپرسینه وه. ئه ویش زۆر به کورتی و شیوه یه ک حاشا کردن وه لامیده دایه وه، به جوړیک که جار له گه ل جار زیاتری بیزاری پیوه دیار بوو. ئه گه رچی ماقوولانه وه لامیده دایه وه. وه لāmی زۆربه ی پرسیارهکانی به «نازانم» ده دایه وه. سه باره ت به حیساب و کیتابی میتیا و باوکی هیچ ئاگادارییه کی نه بوو. گوتی: «پیمخوشنه بوو خو له و کارانه هه لقوتینم.» له زمانی میتیای بیستبوو که هه ره شه ی له باوکی کردبوو. نه قلی ئه و سه هزار رۆبله ی نیو پا که ته که شی له ئیس میر دیا کوف بیستبوو که بۆ گرووشنکای داناوه.

به روانینیکی خه ماوییه وه، له نا کاو ده ستی له قسه هه لگرت: «نا، نا، هیچ، قسه یه کم نییه به عهرزی دادگای بگه یه نم.»

سه‌روکی دادگا گوتی: «وادیاره حالت باشنیه. تیده‌گه‌م چ مه‌به‌ستیکت هه‌یه.» پاشان پروویکرده دادوهر و پاریزهر تاکو داویان لییکا، ئە‌گەر به پیویستی ده‌زانن لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن، به‌لام ئیوان له‌ ناکاو به‌ ده‌نگیکی گره‌وه داوایکرد:

گه‌وره‌م، لیمگه‌پین با برۆم، حالم زۆر خراپه‌.

دوای ئە‌و قسانه‌، بئ‌ئوه‌ی چاوه‌ڕپیی ودمی دادگا بئ‌، وهرسوورا تاکو له‌ دادگا برۆاته‌ ده‌ری. به‌لام دوای هه‌لینانه‌وه‌ی چه‌ند هه‌نگاو، به‌ ئارامی راوه‌ستا، وه‌ک ئە‌وه‌ی بریاریکی کتوپری دابی. به‌ ئارامی زهرده‌یه‌کی گرت و گه‌راپه‌وه شوینه‌که‌ی خۆی.

- گه‌روه‌م؟ من وه‌کو کچه‌لادییه‌که‌ وام... ده‌زانن چیرۆکه‌که‌ی چۆنه‌؟
«هه‌لده‌ستم، ئە‌گەر پیمخۆشبی، ده‌رۆم ئە‌گەر پیمناخۆشبی.» ده‌یانویست کراسی بووکینی له‌ به‌رکه‌ن و بییه‌ن بۆ کلیسه‌ بۆ ئە‌وه‌ی بیده‌ن به‌ شوو، که‌چی له‌ په‌ستا ده‌یگوت: «ئە‌گەر پیمخۆش بیه‌لده‌ستم، ده‌رۆم ئە‌گەر پیمناخۆش بی.» ئە‌و چیرۆکه‌م له‌ کتیبیکی فولکلوریدا خویندۆته‌وه‌.

سه‌روکی دادگا به‌ له‌بزیکی توورپه‌وه‌ پرسیی: «مه‌به‌ستت چییه‌؟»
ئیوان فیۆدۆرۆویچ له‌ ناکاو به‌سته‌یه‌کی پاره‌ له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا. «ده‌ی ئە‌مه‌، ئە‌مه‌ش پاره‌که‌... ئە‌و پاره‌یه‌ی له‌ نیۆ پاکه‌ته‌که‌دا بوو» (به‌سه‌ر ئاماژه‌ی به‌و میزه‌ کرد که‌ به‌لگه‌ و شته‌که‌ی له‌ سه‌ر بوو) باوکم له‌ سه‌ر ئە‌وه‌ به‌ کوشت چوو. ئە‌و پارانه‌ له‌ کوئ دانیم؟ ئاغای زابت ها وه‌ره‌ بیگره‌.»
زابت به‌سته‌که‌ی وه‌رگرت و دایه‌ ده‌ست سه‌روکی دادگا.

سه‌روکی دادگا به‌ سه‌رسورپمانه‌وه‌ پرسیی: «ئە‌گەر ئە‌مه‌ ئە‌و پاره‌یه‌ بی، له‌ کوئوه‌ که‌وتۆته‌ ده‌ست ئیوه‌،

- دوینی له‌ ئیسمیر دیاکۆفی پیاوکۆژم وه‌گرت... به‌ر له‌وه‌ی خۆی بخنکینی، له‌لای بووم. ئە‌و باوکمانی کوشتووه‌، نه‌ک دیمیتري برام. ئە‌و باوکمانی کوشت و منیش ئە‌و کاره‌م پیکرد... کئ هه‌یه‌ مردنی باوکی خۆی به‌ ئاوات

نەخوازى؟ لە ناکاو سەرۆكى دادگا لە دەمى دەریەرى: «ئەرى تۆ خۆت دەزانی دەلیی چى، تیکەلت نەکردوو؟»

- پیموایە ئەقلم پارسەنگ هەلناگرى و تیکەلێشم نەکردوو... زۆریش لە ئیو هاشتر ئەقلم کار دەکا هەر نازانم چى لەو زەینە چەپەلەى ئیو هە... هەرودەها لە تەواوى ئەم پوخسارە دزیوانەى دیکەشدا...» ئیوان پووى کردە خەلکەکە و بە پق و توورەیی و ددانەچیرەو گوتى: «باوکم کوژراوە و ئەوانە وادەنوین ترسیان لێنیشتوو. لەگەڵ یەکتەریش هەروان و خویان وا نیشان دەدەن. درۆزنانە! هەموویان مردنى باوکیان بەئاوات دەخوازن، جانەوهریک جانەوهریکى دیکە هەلەلووشى... ئەگەر مەسەلەى باوککوژى لە گۆریدا نەبواى، توورە دەبوون و بە پووتەرشى بەرەو مالى دەبوونەو. ئەوانە شائویان دەوى! نان و لۆتى بازارپیان دەوى. «ئەو من ئیستا قسە دەکەم! ئاوتان نییە. لەپى خودادا چۆرى ئاوم دەن، گەر ووم وشک بوو!» لە ناکاو بە هەردوو دەستی توند سەرى خۆى گرت.

زابت لەپۆه چوو بۆ لای. ئالیووشا هەستا سەرپى و نەپاندی: «حالى باش نییە. باوەر بە قسەکانى مەکەن: یاوى میشکى هەیه.» کاترینا ئیوانا بىئختیار هەستا و لە ترسانا لە جى خۆى وشک بووبو و چاوى لە ئیوان فیۆدۆرۆویچ بریبوو. میتیاش هەستا سەرپى و تامەزرۆیانە چاوى لە براکەى دەکرد و بە بزەیهکی سەرسورماوانەو گۆی بۆ راگرتبوو.

ئیوان دەستی کردەو بە قسە کردن: «خەمتان نەبى. شیت نەبووم، من تەنیا قاتلم و بەس.» لە ناکاو بە دەلیلەو گوتیشى: «چاوەروانیتان لە قاتلیک نەبى زمان پارانەو دەوى.» بە شیوەیهکی سەیر دای لە قاقای پیکەنین. دادوهر بە شلەژانیکى ئاشکراوە سەرى لە سەرۆكى دادگا بردە پێشى. دوو قازى دیکەش بە شلەژاوى دەستیانکرد بە سرتوخورت. فیتی یوکۆویچ

۳- پۆمیهکان داواى نان و لۆتى بازارپیان دەکرد، قەيسەرانى پۆمیش بۆیان داين دەکردن، بۆ ئەوى خەلکى رازى راگرن.

هه‌روا که گوئی راگرتبوو، گوئی قولاغ راوه‌ستا: بیده‌نگییه‌کی پر له چاوه‌روانی هۆله‌که‌ی داگرت. سه‌رۆکی دادگا به په‌له‌ خۆی راسته‌وپاسته‌ کرد:

- کاکی شایه‌د، قسه‌کانت ری تیناچی و تیشیناگه‌ین. ئەگەر ده‌توانی تۆزی له‌سه‌ره‌خۆ به وردی رووداو‌ه‌که‌ بگیره‌وه... هه‌لبه‌ت ئەگەر قسه‌یه‌کت بۆ گوتن پی بی. قسه‌کانت چۆن ده‌سه‌لمینی... ئەگەر له‌ راستیدا په‌ریشان‌حال بییت؟

«ده‌رده‌که‌ هه‌ر ئەوه‌یه، به‌لگه‌م به‌ ده‌سته‌وه‌ نییه. ئەو ئیسمیر دیاکوفه‌ سه‌گه‌ش له‌و دنیا‌یه‌ی دیکه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ک ناخاته‌ پاکه‌تیکه‌وه‌ و بو‌تانی بنی‌ری. ئیوه‌ جگه‌ له‌ پاکه‌ت بیر له‌ هیچ شتیکی دیکه‌ ناکه‌نه‌وه‌ پاکه‌تیکیان به‌سه.»

ئیوان به‌ شیوه‌یه‌کی مات و خه‌یالاوی بزهی هاتی و درێژه‌ی پێدا: «شایه‌دم نییه... مه‌گین شایه‌د ته‌نیا که‌ستیک.»

شایه‌ده‌که‌ت کێته‌؟

ئیوان گوتی: «عالیجه‌ناب، شایه‌ده‌که‌م کلکی هه‌یه، ئەوه‌ش به‌پێچه‌وانه‌ی رێسای باوه‌! n'existe point le diable» له‌ ناکاو گوتیشی: «گوئی مه‌ده‌نی. ئەو شه‌یتانیکی هیچ‌وپو‌وچ و فه‌قیرۆکه‌یه.» پاشان ده‌ستی له‌ پیکه‌نین هه‌لگرت و وه‌ک ئەوه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌ینی قسه‌ بکا، درێژه‌ی پێدا: «بیگومان لێره‌یه، په‌نگه‌ له‌ ژێر ئەو می‌زه‌دا بی که‌ به‌لگه‌کانی له‌ سه‌ره. ئەگەر له‌وێ دانه‌نیشی، ئە‌ی له‌ کوێ دانه‌نیشی؟ گویتان له‌ من بی. پیمگوت نامه‌وێ بیده‌نگ بم، ئە‌ویش سه‌باره‌ت به‌ گۆرانکاری کتوپری زه‌ویناسی قسه‌ی ده‌کرد... گه‌لحو! یاللا ئەو پموزنه‌ نه‌جات ده‌ن... خه‌ریکی خویندنی سروود بووه. هه‌ر له‌ به‌ر ئەوه‌یه‌ دلێ بی‌خه‌مه‌! راست وه‌ک ئەو مه‌سته‌ گه‌رۆکه‌ی له‌ سه‌ر شه‌قام هاوار ده‌کا: «وانکا چووه‌ بۆ پترزبۆرگ،» منیش بۆ دوو چرکه‌ چیژ وهرگرتن میلیارده‌ها میلیارد بده‌م. من نانس‌ن! په‌کو، سه‌رله‌به‌ری ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ گه‌وجانه‌یه‌! یاللا به‌جی ئەو قولبه‌ستمکه‌ن! خۆ له‌خۆرا نه‌هاتووم... بۆ، بۆ هه‌موو شتی‌ک ئاوا گه‌وجانه‌یه‌...»

پاشان به شینهیی و ئەگەر بکړئ بڵین خەمبارانه، دەستیکرد به چاوگیران به دەوری خۆیدا. به لām دادگا به جارئ شلەژا بوو، ئالیووشا به په له چوو بۆلای، به لām زابته که قۆلی ئیوانی گرتبوو.

ئێوان چاوی له چاوی براکهی بری و گوراندی: «بۆ وا دهکهی؟ له ناکاو شانی زابتی گرت و دای به عەرزدا. به لām پۆلیس له وئ ئاماده بوون و دهستبه جئ ئیوانیان قۆلبه سترکرد. به توورپهیی دهینه پراند. ههتا برديانه دهري، هەر نه پراندی و کهس نهیده زانی دهلی چی.

دادگا به جارئ شلەژا. ئەو هی پروویدا هه موویم به جوانی له بیر نه ماوه. خۆشم تووشی دلە خورپه بوو بووم و نه مده توانی پی و شوینی مه سه له که بگرم. به لām ده زانم دوی تاویک، هه موو شتی که هه میسان ئارامبووه و هه مووان تیگه یشتن چ پروو داویک قه و ماوه، زابت بۆ سه رکونه کردنی فه رمی هاته نیو هۆلی دادگا که وه، ئەگه رچی ماقوولانه گوتی که حالی شایه د زۆر باش بووه و دوکتۆر سه عاتیک له مه وه بهر فه حسی کردووه، به لām بهر له هاتنه نیو هۆلی دادگا که وه له په ستا قسه ی کردووه. به جۆری که نه کراوه پێشبینی ئەو بارودۆخه بکړئ. ئەویش له راستیدا، زۆری پێداگری له سه ر شایه دیدان کردووه. به لām بهر له وهی خه لکه که خا و ببنه وه و ئەو دیمه نه یان له بیر بچیته وه، پروو داویکی دیکه قه و ما. کاترینا ئیوانا تووشی هیرشی عه سه بی بوو. هۆن هۆن ده گریا و ده یقیژاند، به لām نهیده ویست له دادگا برواته دهري. هه ولیده دا و ده پارایه وه ده رینه که ن. له ناکاو به دهنگی بهر ز به سه روکی دادگای گوت: «ده بی شایه دییه کی دیکه بدهم، ئەویش زۆر خیرا...! ئەوهش به لگه یه ک، نامه یه... هانی بیخویننه وه، زوو که ن زوو! نامه ی ئەو پرموزنه یه... ئەو پیاوه ی هۆ له وێیه!» ئاماژه ی به میتیا کرد. «ئهو بوو باوکی خۆی کوشت، به خویندنه وهی ئەو نامه یه تیده گهن. بۆی نووسیم چۆن ده یه وهی باوکی بکوژئ! به لām ئەوهی دیکه یان نه خۆشه. میتشی کار ناکا. سی پۆژه زانیومه شیواوه!» کاترینا ئیوانا، به دلە خورپه وه هه روا دهینه پراند.

زابت نامه‌کەى له کاترینا ئیوانا وەرگرت که بۆ سەرۆکی دادگای
 ڤاداشتبوو. ئەویش له سەر کورسییەکە دانیشته‌وه و هەردوو دەستی به
 دەموچاویە‌وه گرت، له‌گەڵ ئە‌وه‌ی ئازای ئەندامی دە‌لە‌رزییە‌وه و له ترسی
 ئە‌وه‌ی له دادگای به‌رنه‌ ده‌ری، گریانە‌کە‌ی خۆی دە‌خوارد‌وه. هەر بۆیە له
 به‌ر خۆیە‌وه به‌ نه‌رمی فرمێسکی هە‌لدە‌وه‌راند. ئە‌و به‌‌لگە‌یە‌ی که ڤاده‌ستی
 دادگای کرد، هەر ئە‌و نامه‌یە‌ بوو که میتیا له‌ مه‌یخانه‌ی میتروپۆلیس
 نووسی‌بو‌ی. ئیوان فی‌ودۆرۆ‌ویچ وە‌ک «بورهانی بیرکاری» باسی ئە‌وه‌ی
 کرد‌بوو، مخابن...! ڤه‌ته‌که به‌و باره‌دا شکایه‌وه و گ‌لۆ‌له‌ی میتیا که‌وته‌ لیژی.
 ئە‌گەر به‌ هۆی ئە‌و نامه‌یە‌وه نه‌بوا‌یه، له‌وانه‌ بوو چاره‌نووسی بگۆ‌رد‌ری و
 فحیل بێ، یان لانیکه‌م سزاکه‌ی زۆر مه‌ترسیدار نه‌ده‌بوو. دوو‌پاتیده‌که‌مه‌وه،
 تیگه‌یشتن له‌ هه‌موو ڤووداوه‌ ورد و درشته‌کان دژوار بوو. ئە‌وه‌ی له
 درێژه‌ی دادگایی کردنه‌که‌دا ڤوویدا، هه‌روا له‌ زه‌ینمدا تیگه‌‌ل‌وپیگه‌‌ل‌ بو‌وه.
 پیموا‌یه سەرۆکی دادگا ئە‌و به‌‌لگە‌یە‌ی ده‌ست‌اوده‌ست پیشان هه‌موو قازی و
 ڤاریزه‌ر و لیژنه‌ی داوه‌ران دا‌بوو. ته‌نیا شتی‌ک که به‌ جوانی له‌ بیرم ما‌وه،
 شێ‌وه‌ی لیپرسینه‌وه‌یان له‌ شایه‌ده‌کان بوو. کاترینا ئیوانا، له‌ وه‌لامی سەرۆکی
 دادگا‌دا که‌ لێی پرس‌ی حال‌ت به‌ ته‌واوی هاتۆ‌ته‌وه سەر‌خۆ‌یان نا، بێ‌سه‌برانه
 گو‌تی: «ئاماده‌م، به‌‌لێ ئاماده‌م!» هه‌روه‌ها گو‌تی: «بۆ و‌لام دانه‌وه‌تان
 دانامینم.» دیار بوو هه‌روا ده‌ترسێ، نه‌کا نه‌هیلن شایه‌دییه‌کە‌ی بدا. دا‌وایان
 لی‌کرد به‌‌وردی بۆ‌یان باس‌با ئە‌و نامه‌یە‌ چی بوو و به‌‌پێی چ هه‌لومه‌رجێک به‌
 ده‌ستی گه‌یشت‌وه‌.

«پۆژیک به‌‌رله‌ ڤووداوه‌که به‌ ده‌ستم گه‌یشت، به‌‌لام ئە‌وه‌ی پۆژی
 پێشتری نووسی‌بوو، له‌ مه‌یخانه‌ - یانی، دوو پۆژ به‌‌رله‌وه‌ی ئە‌و تا‌وانه
 ئە‌نجام‌بدا.» به‌ هه‌ناسه‌ ب‌رکێ‌وه ده‌نگی هه‌‌لێنا: «چاو لێ‌که‌ن، له‌ سەر سیاییه‌که
 نویسی‌ویه‌تی، ئە‌و کاته‌ رقی له‌ من بو‌وه. چونکه ئە‌و سێ‌هه‌زار پۆ‌بله‌ش به‌ من
 قه‌زدار بوو... ئاخ، له‌ به‌ر خوی‌ریه‌تی خۆی، خه‌فه‌تی ئە‌و سێ‌هه‌زار پۆ‌بله‌
 دا‌یگرت‌بوو و دنیا‌ی له‌ خۆی کرد‌بو‌وه چه‌رمه‌چۆ‌له‌که. چیرۆکی ئە‌و سێ‌هه‌زار

پۆلەش بەم شێوەیە بوو. تەگاتان لێدەكەم، گویم بۆ شەكەن. سێ حەوتوو بەرلەوێ باوکی بكووژێ، بەیانی زوو هات بۆ لام. دەمزانێ پێویستی بە پارەییە و بۆ چی دەوێ. بەلێ، بەلێ. - بۆ ئەوێ دلی ئەو جانە وەرە و دەستبێنێ و لەگەڵ خۆی بێبا. دەمزانێ دەرەق بەمن غایەن بوو و ئێستاش دەوێ لێم جیا بێتەو. ئەوێش من بووم من، كە ئەو پارەییەم پێدا، بەو بۆنەو پێدا كە بێنێ بۆ خوشكەم لە مۆسكو. چاوم لە چاوی بێ و گوتم هەركاتێك پێی خۆشبوو دەتوانی بێنێ. «مانگێكێش بخایەنێ گرینگ نییە.» مەگین دەكرێ تێنەگەشتی چاوی لە چاوی پێمگوت: «تو ئەو پارەییەت بۆ ئەو دەوێ خەیانەتەم پێكە و لەگەڵ ئەو دەعبایە یەك كەوێ، كەوا یە فەرموو ئەوێش پارە. خۆم پێتدەدەم. ئەگەر ئەوێشە خۆی و بێ ئابروو بووی كە بتوانی وەر بگیری، هانی وەرگیرە! دەمویست بێسەلمێم ئەو چی بوو و چی ڕوویدەدا؟ وەرگیرت، وەرگیرت و بە شەویك لەگەڵ ئەو دەعبایە لە ئاوی كرد... بەلام دەیزانی. دەیزانی لە هەموو شتێك ئاگادارم. خاترجەم بن ئەوێش دەزانی، دەیزانی بۆیە ئەو پارەییە دەدەمێ تاكو تاقیكەمەو. بۆ ئەوێ تێگا یانی ئەوێشە خۆی و بێ ئابروو بوو كە ئەو پارەییە لە من وەر دەگرێ. - چاوم لە چاوی بێ، ئەوێش چاوی لە چاوم كرد، ئەوانە و هەمووی لە چاومدا خۆیندەو و وەرگیرت. - پارەكە و لێوەرگرت و ڕۆشت!»

میتیا لە ناكاو نەڕاندی: «راست دەكەوێ كاتیا، چاوم لە چاوت بێ و دەمزانێ بێ ئابروو دەكەوێ، سەرەڕای ئەوێش پارەكەم لێوەرگرتی. وەك مەوێكێ هەرزە و هێچو پوچ هەقە رەقە لێمبێ. هەموو تان جێی خۆیەتی رەقەن لێمبێ، هەقی خۆم!»

سەرۆکی دادگا دەنگی هەلێنا: «تۆمەتبار، جاریكی دیکە قسەت لە دەم بێتە دەرێ، فەرماندەدەم لە دادگا بێكەنە دەرێ.»

كاتیا بە هەلەپرووکی لە درێژە قسەكانیدا گوتی: «ئەو پارەییە بۆ ئەو مایە ئازار بوو. دەبویست بمراتەو، ئەوێش كێ تێدا نییە، بەلام بۆ ئەو دەعبایەش پارە پێویست بوو. هەر بۆیە باوکی خۆی كوشت، بەلام پارەكە و

منی نه دایه وه و له گهل ئه و جان ه وهره چوو بۆ ئه و دئییه و له وئ قولبه سترکرا. ئه و پارهیه دواى کوشتنى باوکى دزیبوى، دیسان له وئ ئاواى کرد. پوژیک بهرله کوشتنى باوکى، ئه م نامهیه ی بۆ نووسیم. نامه کە ی به مهستی نووسیویو. ههركه خویندمه وه بۆم دهركه وت. به رق و بیزاریه وه نووسیویو، ههستی به دلناییش کردبوو كه ته نانه ت ئه گهر باوکیشی بکوژئ پیشان که سی ناده م. ئه گهر بیزانیایه ئاشکرایده که م بۆی نه ده نووسیم. چونکه دهیزانى نامه وئ توله ی لیبه که مه وه و له نیوی به رم! ئیوه خو تان بیخویننه وه، به وردی - تکاتان لیده که م، زور به وردی - با بۆتان ده رکه وئ چون خوی نووسیویه تی و گوتویه باوکى ده کوژئ و ده زانى پاره که شی له کوئ داناوه. تکاتان لیده که م، به سه ریدا تیمه په پڼ، رسته یه کی تیدایه: «هه ر ئه وه نده ئیوان بر و ا ده ی کوژم.» که وایه، هه ر له پیشدا بیرى له جوړى کوشتنه که ی کردو ته وه.» کاترینا ئیوانا ئه م رسته یه ی دوا یی به سه رکه و تینکی تال و شه روورانه وه له بهر ده می دادگادا ده ربړی. به لئ! دیار بوو دیر به دیرى ئه و نامه یه ی خویندبووه و له مانا نه ینییه کانی گه یشتبوو. «ئه گهر مه ست نه بوایه، ئه و نامه یه ی بۆ نه ده نووسیم؛ به لام بر و ان، بهرله تاوانه که هه موو شتیکی مووبه موو باسکردوو، راست به وشیه وه دواتر دهستی بۆ ئه و تاوانه برد.» به شیوه یه کی شیتانه ش گوتی: «سیناریویه کی ته واو!»

ئه و ئیستا کاردانه وه ی دوا یی به لاهه گرینگ نه بوو، ئه گه رچی، بئ ئه وه ی دل له دل بدا، ئه و ئاکامه ی ته نانه ت له مانگیك له مه وه به ره وه پیشبینی کردبوو، چونکه ته نانه ت ئه و کاته ش، رهنگه، له رقدا له رزیبئ و بیرى کردبیته وه که پوژئ دادگایی نامه که نیشاندده ا یان نا. ئیستاش ئه وه که وتبووه ئه ولای بیتفاقیه وه. له بیرمه میرزابنووس نامه که ی به دهنگیکی بهر ز خوینده وه، پیموایه، راست له دوا ی ته واو بوونی قسه کانی، ئه و نامه یه شوینتیکی سه یری له سه ر دانان. له میتیایان پرسى که دانی پئ دا ده نئ ئه و نامه یه ی نووسیوه. میتیا به دهنگیکی بهر ز گوتی: «نامه ی منه، نامه ی من! ئه گهر مه ست نه بوایه م نه مده نووسی!... کاتیا، له بهر زور هو رقمان له یه کتر بوو، به لام

سویند دهخۆم، سویند دهخۆم که تهنانهت کاتیک ږقیشم لیت بوو، هر خوښم دهوښتی. بهلام تو منت خوښ نه دهوښت!»

میتیا هه روا که هیوا ږاوانه دهستی خوښ هله دهگوشی، خوښ خسته سهر کورسییه که و دانښت. دادوهر و پاریزهر دهستیانکړد به لیږسینه وهی کاترینا ئیوانا، دهیانوښت ږوون بیته وه، چ شتیک هانیداوه بهرله وهی بهلگه یه کی ئاوا ئاشکرا بکا، بهو له بز و حاله ته جیاوازه وه شایه دیداوه.

کاتیا وهک ژنیکه دهلووکار قیزاندهی: «ئه ری، ئه ری. درومکړد. به پیچه وانه ی ویستی خوښ و ویزدان و ئاږووم دروم کړد، بهلام دهوښت نه جاتیدم، چونکه ئه و زوری ږق له من بووه و به سووکی زانیوم! په ککو چ سووکایه تییه کی پیکردووم. هه میسه به سووکی زانیوم. ئه وهش بزانه هر له و کاته وه که بۆ پاره له هه مبه ریا به چوکدا هاتم و کړنوشم بۆ برد، سووک بووم له بهر چاوی. دهزانم، هر ئه و کاته له ږیوه هه ستمپیکړد، بهلام هه تا ماوه یه کی زور باوه ږم نه ده کړد. زور جار له چاویدا ده مخوینده وه: «به ویستی خوښ هاتی.» کاتیا ئیتر وهک شیت و هار، به ږقیکه ئه ستوره وه دهدوا و که وتبووه هه ناسه ږکی: «په ککو، ئه قلی به وه نه شکا، بۆ چووم بۆلای؟ چونکه ناتوانی له خوږییه تی و هه رزه یی زیاتر له شتیکه تر بگا، منی وهک خوښ چاو لیکرد، پنیواوو هه موو وهک خوښ وان! ته نیا له بهر ئه وهش دهیوښت زه ماوه ندهم له گه ل بکا، چونکه دهیزانی مال و سامانیکه زورم به میرات پنیږاوه. هر له بهر ئه وه بوو، دهزانم، هه میسه پنیواوو به وهو یه وه دهیه وهی ژیانی هاو به شم له گه ل پیکینی. ئاخ! ئه وه مرو قیکه درنده یه! چونکه ئه و ږوژه له بهر ناچاری چووم بۆلای، هه میسه له سهر ئه و باوه ږه بووه هه تا ئاخری ته مه نم سهرم له حاندهی هه لئایه و له ږویا هه ست به شهرمه زاری ده که م و ده لرزم. هه قیشیه تی هه تا ئاخری ته مه ن به سووک و چرووکم بزانی و خوښ له من به زیاتر بزانی. هر له بهر ئه وه دهیوښت زه ماوه ندهم له گه ل بکا! هه روایه! وهک ږوژ لیم ږوونه هه روایه! هه ولما به ئه شقه که م به سهریدا زالم. ئه شقیک که هه د و که وشه نانا سی. تهنانهت

ههولمدا چاوپۆشى له بئوهفاییه که ی بکه م؛ بهلام هیچ تیناگا، هیچ! هه ر به راستیش چۆن دهیتوانی تینگا؟ ئه و پمووزنه! ئه و نامهیه ئیواره ی پۆژی دوایی به دهستم گه یشت: له مه یخانه که وه بۆیان هینام . ئه و پۆژدهش به یانییه که ی، ته نیا ئه و پۆژه به یانی ده مویست لی خوشبم و چاوپۆشى له هه موو شتیک بکه م، هه موو شتیک . ته نانه ت خه یانه ته که شی!»

سه روکی دادگا و دادوهر، هه لبه ت هه ولیاندا ئارامی بکه نه وه. ناتوانم له و فکدهش خۆ ببویرم که هه موویان هه ستیان به شه رمه زاری ده کرد گو ی له و جۆره دانپیانانه ده گرن. له بیرمه ده یانگوت: «تیده گه یین چه نده ت بۆ دژواره؛ دلنیا به هاودلین له گه لتا،» سه ره رای ئه وانه ش شایه دییان له زمانی ئه و ژنه تووړه و ورینه بیژه ده رکیشا. ئه و ئاخری به شیوه یه کی پوون و ئاشکرا که زۆر جار وهک بلیی بۆ تاقه ساتیک له و بارودۆخانه دا پوو ددها، گو تی که ئیوان فیوډوړوویچ له دوومانگی رابردوودا، زۆری هه ولداوه بۆ نه جاتدانی برا «دپه نده و پیاو کوژ» هکه ی، بۆیه وهک شی ی لی هاتوو و به جار ی تیکه لی کردوو ه.

«خۆی ئازارده دا. هه میشه هه ولیده دا سزای برا که ی که مبه کاته وه و لای من دانی پیدابنی که ئه ویش هیچ کاتی باوکی خۆش نه ویستوو ه، له وانه یه به ئاواتیشه وه بووبی بمری. ئه گه ر بزانه چ ویژدانیکی قوولی هه یه! به ویژدانی، خۆی ئازار ده دا! هه موو شتیک ی پیگوتم، هه موو شتیک! هه موو پۆژیک ده هات و وهک ته نیا دۆستی خۆی ده رده لی بۆ ده کردم.» کاترینا ئیوانا، جینگزیانه و له پر هاواریکرد: «بۆ من شانازییه که ته نیا دۆستی ئه وم.» چاوی ترووسکه ی هات: «دوو جار چوو ه بۆ دیده نیی ئیسمیر دیاکو ف. پۆژیک هات بۆلام و گو تی: ئه گه ر به جیی برا که م ئیسمیر دیاکو ف ئه و قه تلّه ی بکردبایه (چۆن ئه و ده مگو یه ده که وته سه رده می خه لک که ئه و کاره کاری ئیسمیر دیاکو ف. په نگه منیش تاوانبار بم، چونکه ئیسمیر دیاکو ف ده یزانی رقم له باوکه م و په نگه باوه ریشی کردبی که مه رگی باوکه م به ئاوات ده خوزام؛ ئه و کاته ئه و نامه یه م ده رهینا و پیشانمدا. سه تاسه ت قانع بوو که

کارکاری براکه‌ی بووه و زۆریش به‌و مه‌سه‌له‌یه د‌ل‌گران بوو. ئه‌وه‌شی بۆ تاملنه‌ده‌کرا که براکه‌ی باوک‌کوژ بێ! چه‌وتوو‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌و مه‌سه‌له‌یه خه‌ریکه نه‌خۆشی ده‌خا و پ‌و‌حی ئازار ده‌دا. چه‌ند پ‌و‌ژ له‌مه‌وبه‌ر له‌ حزووری مندا قسه‌ی د‌ژمان و قسه‌ی ناحه‌زی ده‌کرد. تیگه‌یشتم خه‌ریکه ئه‌قلی له‌ ده‌ستده‌دا. به‌م‌لاولادا هه‌ل‌ده‌سووپا و و‌پ‌ینه‌ی ده‌کرد. دیتبوویان به‌ کۆلان و شه‌قاما ده‌سووپ‌یته‌وه و له‌ به‌ر خۆیه‌وه قسه‌ ده‌کا. دوکتۆری مۆسکویی د‌وینی له‌ سه‌ر داوای من فه‌حسیکرد و گوتی خه‌ریکه تووشی یاوی م‌یشک ده‌بی، هه‌مووشی له‌تاوی ئه‌و، له‌تاوی ئه‌و پ‌مووزنه وای لی‌هاتوو! د‌ویشه‌و ئاگادار بوو که ئیس‌میر دیاکۆف مردوو! ئه‌و هه‌واله‌ش وای داترووسکاند و زه‌بریکی کاریگه‌ر بوو له‌ سه‌ر پ‌و‌حی، به‌ جارێ شیتی کرد... هه‌مووشی له‌تاوی ئه‌و پ‌مووزنه، هه‌مووشی له‌ به‌ر خاتری نه‌جاتدانی ئه‌و پ‌مووزنه تووشی ئه‌و ئازاره بوو!»

ئاخ، هه‌لبه‌ت سه‌ره‌ه‌ل‌دانی ئه‌و جۆره دان‌پیانان و پ‌استی‌گوتنه له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌ندا ته‌نیا یه‌ک‌جار بۆ م‌رو‌ف ده‌لوێ. بۆ وینه له‌سه‌ره‌مه‌رگدا کاتی وه‌ریکه‌وتن به‌ره‌و پای س‌یداره! به‌لام ئه‌وه خووخده‌ی کاتیا بوو، ئه‌و ساته‌ش له‌ ژیانیدا له‌و جۆره ساتانه بوو. ئه‌و هه‌ر ئه‌و کاتیا فیداکار و له‌خۆبوردوو به‌و که بۆ نه‌جاتدانی باوکی چووه ژێر منه‌تی لاوێکی خوێری و هه‌له‌خه‌رجه‌وه؛ هه‌ر ئه‌و کاتیایه‌ی به‌ر له‌م شایه‌دیدانه به‌ هۆی ه‌یا و ده‌مارزلییه‌وه، باسی کرده‌وه‌ی که‌ریمانه‌ی میتیای کرد و له‌ هه‌مبه‌ر ئه‌و عاله‌مه‌دا له‌ خۆی و له‌ ه‌یای کچانه‌ی خۆی گوزه‌رابوو، به‌و هیوایه‌ پ‌رێک له‌ قورسایێ تاوانه‌که‌ی که‌مکاته‌وه. ئیس‌تاش، ئه‌وا دیسان له‌خۆبوردوویی ده‌نواند، به‌لام ئه‌م‌جاره بۆ که‌سینکی دیکه و پ‌ه‌نگه هه‌ر ئیس‌تا. پ‌ه‌نگه ته‌نیا له‌م ساته‌دا هه‌ستی کرد و تیگه‌یشت که ئه‌و که‌سه چه‌نده له‌ لای خۆشه‌ویسته! له‌ به‌ر خاتری ئه‌و له‌ ترسانا له‌ خۆی گوزه‌را، چونکه کتوپ‌ر بۆی ده‌رکه‌وت بوو به‌و دان‌پیانانه‌ی که ئه‌و کاره کاری براکه‌ی نییه و باوکی به‌ ده‌ستی ئه‌م له

نیو چووه، به جارئ خۆی فهوتاندبوو. لهخوڤردووی نواند بو ئهوهی ئهوه نهجابتدا. تاكو ناوبانگی به چاكه پوښتووی ئهوه نهجابتدا.

سه ره پای ئهوانهش دوو دلییه کی به سام گازی له میشکی پیاو دهگرت - بلی کاتیا سه بارهت به پتوهندی رابردووی خۆی و میتیا دروڤکردی؟ - پرسپاره که ئهوه بو. نا، کاتیک به دهنگی بهرز گوتی به هوئی ئهوه کړنوش بردنه وه له بهر چاوی میتیا سووکبووه، به ئانقه ست تومه تباری نه کردبوو! خۆی باوه ری به وه بو. تهواو قه ناعه تی به و شته هینابوو - پهنگه له کاتی ئهوه کړنوشه وه - که میتیای ساویله، ته نانهت ئهوه کاتهش که تاریفی دهکرد، له دله وه پتپیکه نیوه و به چاوی سووک ته ماشای کردووه. خوشه ویستی ئهوه بو میتیا خوشه ویستی به کی دوو پو بوو که ته نیا به هوئی غرووره وه، به هوئی غرووریکي برینداره وه بوو، ئهوه ئه شقهش هیچ کوئی له ئه شق ناچی، به لکو له توله دهچی. ئاخ! پهنگه ئهوه ئه شقه دوو پویه بشبوايه ته ئه شقیکی راسته قینه، پهنگه ئهوهش ئاواتی گه وره و گرانی کاتیا بووی، به لام بیوه فایی میتیا به جارئ دلی بریندار کردبوو، بویه دلی نهیده توانی له میتیا ببووری. کاتی توله به شیوهیه کی کتوپر به سه ریدا زالبوو و تهواوی ئهوه داخ و وهره مانه ی له دلی ئهوه ژنه سووکایه تی پیکراوه دا که له که بووبوو، له نا کاو بوو به گرپژین و دهرک و دیواری پوخی شه فکرد. راستی له میتیا گوت، به لام خوشی پتی تیوه چوو، تیوه گلا. له گهل نیشتنه وه ی بلیسه ی رقه که ی و دهر برینی ههستی، کولوکوی ناخی نیشته وه و شهرم سه رتاپای داگرت و له ناخه وه ههلی چۆقاند. دیسان هیژشی عه سه بی پووی تیکرده وه: دهستی کرد به گریان و کهوت به زه ویدا و له دادگا که بردیانه ده ری.

هه ره له و کاته دا گرووشنکا، به ره له وه ی فریا که ون پیتی پیگرن، هه لات بو لای میتیا و به دهم نک و ناله وه گوتی: «میتیا دیتت ئهوه ماره خال و میل جوانه چونی پیوه دای؟» هه ره له و کاته دا له رقا ده له رزی، پووی کرده قازی به کان نه پاندی: «فه رموون، پیشانیدان کییه!» به ئامازه یه کی سه روکی دادگا بردیانه ده ری. نهیده ویست برواته ده ری و خۆی ده کیشا بو لای میتیا. میتیاش

نالەيەكى لىۋە ھات و ھەولیدا بچى بۆلای، بەلام لە جىيى خۆى دايان نىشاندهۋە

بەلى، پىموايە ئەو ژنانەى بۆ دىتنى ئەم شانۆيە ھاتبوون، ھەتمەن بەدلىان بووھ چونكە شانۆيەكى سەرنجراكىش بوو. ئەمجار دوكتورى مۆسكۆيى ھاتە شەر شانۆ، پىموايە سەرۆكى دادگا پىشتەر زابتى نارىبوو بە شوپىندا، بۆ ئەوھى چاۋى بە ئىوان فىۋدورۋويچ بکەۋى. دوكتور دواى فەھسکردن گوتى ئىوان توۋوشى ياۋىكى قورسى مېشكى بوو، زۆرىش مەترسىدارە و دەبى خىرا لىرە رايگويژن. لە ۋەلامى دادوهر و پارىزەردا گوتى كە ئىوان پىترى خۆى چوۋە بۆ لای و پىيگوتوۋە كە نەخۆشپىيەكى ئاۋا پىرمەترسىيە ھەيە، بەلام گويى بە دەرمان و چاۋەدىرىي پزىشكى نەداۋە. دوكتور لەكۋتايدا گوتى: «دلىنام ھالى پۆھى باشنەبوو، خۆى پىيگوتم لە كاتى بەخەبەرىدا خەون دەبىنى، چەندكەسى لە سەر شەقام دىتوۋە مردوون و شەيتان ھەموو پۆژى ئىۋاران دەچى بۆ سەردانى.» دوكتورى بەناۋبانگ دواى شاھەدىدانەكەى لە دادگا چوۋە دەرئى. ئەو نامەيەى كاترىنا ئىۋانا پىتەداۋون، خىستىيانە سەر پەرۋەندەكە. دواى بىر پراۋەستان، بىرپارىياندا درىژە بە دادگايى كىردنەكە بدەن و ھەردوۋ بەلگە چاۋەروان نەكراۋەكە (ئەو بەلگانەى لەلايەن ئىۋان فىۋدورۋويچ و كاترىنا ئىۋاناۋە دراۋن) لە شاھەدى نامەكەدا بىنن.

بەلام ناچمە سەر شاھەدىيەكانى دىكە چونكە تەنيا ئەو قىسانەى پىشۋويان دوۋاپاتەدەكرەدوۋە، ئەگەرچى ھەركام بەپىيى تايىبەتمەندى و خوۋخەدى خۆى دەدوا. دوۋاپاتىدەكەمەۋە، ھەموو ئەۋانە لە ۋتەكانى دادوهردا، كە لەرپوۋە بۆتانى دەگىرپمەۋە، سەروبەرى وىكھاتەۋە. ئەۋرۋوداۋە ھەموۋانى توۋوشى شلەژان كىردبوو، بۆيە بى سەبرانە چاۋەروانى ۋتەى دادوهر و پارىزەر بوون. فىتى يۆكۋويچ ديار بوو شاھەدىيەكەى كاترىنا ئىۋانا دايچلەكاندوۋە. بەلام دادوهر سەرکەۋتبوو. كاتىك شاھەدى تەۋاۋ بوو، دادگا نىكەى سەعاتىكى پشۋودان راگەيانە. پىموايە سەرۆكى دادگا كاتىك گەپرايەۋە شوپىنەكەى خۆى، راست سەعات ھەشت بوو، ئىپۇلىت كىرلىۋويچى دادوهرىشمان دەستىكرد بە ئاخافتن.

ناخافتنی دادوهر، هملسه نکاندنی که سایه تیبه کان

ئیپولیت کیریلوویچ وا تووشی شله ژان بووبوو، ئازای ئەندامی دهلەرزى، ئاره‌قه‌یه‌کی سارد نیوچاوانی خووساندبوو. له پەستا ته‌واوی له‌شى سارد و گهرمی ده‌کرد و ههر به‌و حاله‌وه ده‌ستیکرد به ئاخافتن. دواتر خۆی باسی کرد که له‌و ساته‌دا حالێ چۆن بووه و چ چه‌قوچۆیه‌ک دایگرتوووه. وه‌ک قوویه‌ک ده‌خویند. ئەم وتانه‌شى وه‌کو شاکارێکی باش له ژيانى خۆیدا چاو لێده‌کرد. دیار بوو به *chef d'oeuvre* {شاکار} خۆی ده‌زانى، *chef d'oeuvre* له ته‌واوی ته‌مه‌نیشیدا، له راستیدا نو مانگ دواتر به‌ هۆی ده‌رده‌باریکه‌وه مرد. بۆیه ههر وه‌ک مه‌علوم بوو، ئەگهر له‌دلى دابی که مه‌رگی نزیک بۆته‌وه، هه‌قی بووه خۆی به قوویه‌ک بزانی که دوايين ئاوازی خۆی ده‌خوینى. ته‌واوی دل و مێشکی خۆی له سه‌ر ئەم وتاره دانابوو، ئەو سه‌لماندبووشی که خاوه‌نى دل و هه‌ستیکى ناسکه و به شیوه‌یه‌کی چاوه‌روان‌ه‌کراویش درکاندى که لانیکه‌م هه‌ستى به‌خته‌وه‌رى و پاکى کۆمه‌لگا و «پرسیارى هه‌تاهه‌تایی»^٤ له‌ناخیدا هه‌شار دراوه. پېشنگذار بوونی وتاره‌که‌ی له سه‌داقه‌تى ئەودا بوو. سادقانه‌ش باوه‌رى به‌سزادانى تۆمه‌تبار هه‌بوو؛ به تۆمه‌تبار زانینى ئەوى ته‌نیا و ته‌نیا وه‌ک ئەرکیکی ئیدارى چاو لێده‌کرد، له سزادانى تاوانباردا «له‌به‌ر خاترى ئاسایشی کۆمه‌لگا» به تامه‌زرۆییه‌کی سادقانه‌وه ده‌له‌رزى. ته‌نانه‌ت ئەو ژنانه‌ی له دادگا که‌شدا

٤- مه‌به‌ست له‌و پرسیاره «بوون یان نه‌بوون» که هاملیت له به‌یانی نه‌فسی خۆیدا باسیده‌کا.

دهوئ؟ شتگه لیک که ئەم پەرودەندەیی ئیستامان لە پالێندا ڕەنگ دەدوێنێ و زۆر کەم بایەخ دیارە. بەلام گرینگترین خال ئەوەیە کە زۆربەی ئەو کارەسات و جینایەتە سەرەپۆیانەی نیشانەدری یاخیکەرییەکی گشتی و پەرەگرە، سەرەپۆییەک کە لە نیو ئیمەدا پەرە سەندووە و ریشەیی داکوتاو، ئیتر بۆ بەرخۆدان و بەگژداچوونەو نابی و زۆر دژوارە.

«رۆژیک ئەفسەریکی جحیل و وریا لە چینی دەوڵەمەند دەبینین کە لە سەرەتای ژیان و کاردا بە شیوەیەکی نەینی و ترسەنۆکانە، بەبێ ئەوەی توژیک ئازاری و یژدانی هەبێ، کارمەندیکی کە سەرەمێک نانبدەیی بوو، لەگەڵ کلفەتەکی دەکوژێ، بۆ ئەوەی بەلگەیی قەرزدارییەکی خۆی و هەرچی پارەیی نەغدی لە گیرفاندایە بیدزی؛ «ئەم پارەیی بۆ چیژ وەرگرتن و کامرەوابوون لە دنیای مۆدەپەرەستدا و بۆکاری داھاتووم بەکار دێ.» دواي کوشتنی ئەوان، هەریەکی بالنجیک دەنیتە ژیرسەریان و دەپوا. پاشان قارەمانیکی لاو کە بە ھۆی ئازایەتیەو میدالیای وەرگرتووە، دایکی سەرۆکەکی و سەرۆکەکی خۆی لە سەر ڕیگیەک وەک چەتە و ڕیگر دەکوژێ، بۆ ئەوەی ھاوڕێیانی ھاندا لەگەڵی یەکیەون، دەلی ئەو ژنە «ئەوی وەک کوەرەکی خۆی خۆشدەوێ، هەربۆیە تەواوی ڕینۆینییەکانی لەبەرچاو دەگرێ و خۆی ناپاریژی.» ئەوەشی بۆ دەردەکەوێ کە ئەو ڕمووزنە، سەرەرای ئەوەش ناوێرم بلێم کە لەم پوژانەدا ئەو ڕمووزنیکی بیۆینەییە. کەسیکی دیکە تووشی تاوان و جینایەت نابی، بەلام ھەست و ئەندیشەیی راست وەک ئەو وایە و ڕۆحیکی چەشنی ئەو دەگمەنی ھەیە. لە بێدەنگی و لە خەلوەتدا بە وێژدانەو ڕەنگە لە خۆی بپرسی: «دروستکاری چییە و ئایا مەحکومکردنی خۆینرشتن دەمارگرژی نییە؟»

«رەنگە خەلک بەسەرەمدا بگورین و بلین کە نەخۆش و توورەم، ناجوامێرانە بوختان دەکەم و پێی زیادی دادەکیشم و وێنە دەکەم. قەیناکا با وا بلین - خوداش دەزانێ ئەگەر واشبێ، یەکەم کەس بووم کە شاد دەبم و دەگەشیمەو! ناخ، بپوا بە قسەکانم مەکن، من بە مەروفتیکی نەخۆش بزانی،

به لّام وته كانم له گوئ بگرن؛ ئەگەر تهنيا يهك له دهی، يان يهك له بيستی ئەوهی دهیلیم راست بی - تهنانهت ئەو كاتهش دهبی بلّین هاواره له خۆمان! چاو لیكهن. ئاغایان، بروانن لاوهكانمان چۆن تووشی تاوان دهبن. به بی ئەوهی پرسپاری هاملیت سهبارهت به دنیای مه رگ^۵ له خوی پیرسی، بی ئەوهی دیاردهی پرسپاریکی وا له گوړیدا بی، گوايه تهواوی ئەوانه ی پتوهندیان به پۆحه وه ههیه و له وپه ری گوړه كه وه چاوه روانمان، ماوهیه کی زۆره له زهیناندا پاكبۆته وه و خیز و پملی وه سه ر كشاوه. له كۆتايدا، چاو له سه ره پویی و جینگزی بوونمان بکه ن و ههروه ها هه وه سه بازه كانمان. فیوډورپاولوویچ ئەو قوربانییه چاره په شه ی په روهنده كه ی ئەمپرومان، كاتیک له گه ل زۆربه ی ئەوان هه لیده سه نگی نی زیاتر وهك مندالیکی بیتاوان ده چی. سه ره پای ئەوانه ش هه موومان ده مانناسی، «ئەو له گه ل ئیمه دا ده ژیا! ...»

به لّی، په نگه پوژیک بیریارانی گه وره ی پووس و فه رهنگ له په وانناسی تاوانی پووسی بکۆلنه وه، چونکه بایه خی ئەوه ی ههیه خوی پتوه ماندوو بکه ن. به لّام ئەم لیكۆلینه وه و تووژینه وانه دواتر له كاتی پشووداندا، به پتوه ده چی، یانی كاتیک كه چه واشه بوونی تراژیکی ئەمپرومان به جی هیشتی، تاكو ئەو لیكۆلینه وهیه له لایه ن كه سانیكه وه ئەنجام بدری كه پوانگه و بیلایه نییان له كه سانیکی وهك من زیاتر بی. ئیمه ئیستا یان ترسمان لی نیشته وه، یان وا دهنوینین كه ترساوین، ئەگه رچی له راستیدا به دیتی ئەو شاتویه گه زگه ز بالا ده كه یین و هه ز به و دلّه خورپه سهیرانه ده كه یین كه وامان لیده كا خو به گوناح و پیازه و دهست و پی سپیلکه یی و ئاسووده ییه وه رانیین. یان، ئاخری وامان لیدی، وهك مندال تاپوی ترسناك له خۆمان دور

۵- ئاماژه کردن به بهیانی نهفسی هاملیت له په رده ی دووه می دیمه نی سیته می شاتوی "هاملیت" به ره می شکسپیردا: «... کئ دهیه وئ ئەم هه موو باره گران هه لگزی، به نالاندن و ئاره قه رشتنه وه له ژیر قورسای ته مندا، ترسان له دنیای پاش مه رگ (ئەو سه رزه ویه نه دۆزراوه یی كه هیه سه فه رکردوویه کی لینا گه پتته وه) هه ر ئەوه ش پۆح و فکری درډوگ و ئالۆز کردوین، هانمان دها له گه ل هه موو کیشه و ئافه تیک هه لکه یین و تاقه ت بینین...»

۶- به که م دێره له شیعریکی پووشکین سهبارهت به شاعیری له هیستانی، میکی یووێز.

دهخهينه وه و سه‌رمان ده‌كه‌ين به بن بالنجه‌كه‌ماندا، بۆ ئه‌وه‌ی له كاتى پشوو دان و رابواردن و شادييه‌كانماندا له بيريان به‌رينه‌وه. به‌لام سه‌ره‌پاي ئه‌وانه‌ش رۆژيك ده‌بى به‌وه‌په‌رى ورياييه‌وه ژيان ده‌ستپيڤه‌كىن، ئيمه‌ش ده‌بى خۆمان وه‌ك كۆمه‌لگايه‌ك له به‌ر چاو بگريڻ؛ كاتى ئه‌وه هاتوو كه ئيمه‌ش لانيكه‌م له بارىوخى كۆمه‌لايه‌تيمان بگه‌ين، يان لانيكه‌م ئه‌و ريگايه بگريڻه به‌ر. «يه‌كيك له نووسه‌راني گه‌وره‌ى سه‌رده‌مى رابردوو، له‌كو تايى گه‌وره‌ترين به‌ره‌ميدا رۆوسيا دينيته به‌رچاوى و له سه‌ر خيشكيكى تيزتيپه‌رى داده‌نى و به‌ره‌و شوينيكي ناديار به‌چوار نال ده‌په‌تيني، به سه‌رسوورمانيشه‌وه ده‌لى: «ناخ، خيشك، خيشكى بالنده‌ئاسا، كى توى داهينا!» به شيوه‌يه‌كى مه‌ستانه و لووت به‌رزانه‌ش ده‌لى، ته‌واوى نه‌ته‌وه‌كاني دنيا به‌ريزه‌وه له‌لايه‌ك راده‌وه‌ستن، تاكو ريگا بۆ خيشكى تيزتيپه‌ر و بيياك بكه‌نه‌وه. ئاغيان، له‌وانه‌يه وابى، له‌وانه‌يه ئه‌وان له قه‌راغيك راوه‌ستن، به‌ريزه‌وه يان به‌چاوى سووكه‌وه بپروانن، به‌لام به‌برواى منى زه‌بوون نووسه‌رى گه‌وره به‌ره‌مه‌كه‌ى به‌م شيوه‌يه يان به هۆى گه‌شبينيه‌كى مندا لانه و ساويلكانه‌وه ته‌واو كردوو، يان له‌ترسى سانسۆرى ئه‌وسه‌رده‌مه. چونكه ئه‌گه‌ر كه‌سايه‌تپيه‌كان سووباكه‌ويچ و نازدريؤف و چيچيكؤف خيشكه‌كه‌يان راكيشايه، نه‌ده‌گه‌يشته شوينيكي ژيرانه، جا ليخوره‌كه‌ى هه‌ر كه‌سيكه با ببي. تازه ئه‌و كه‌سايه‌تپيه‌نه‌ش به‌ره‌يه‌كى قه‌ديميتر بوون، به‌ره‌ى ئيمه‌ش نمونه‌يه‌كى زۆر له‌وان خراپتره‌...»

ليڤه‌دا ئيپوليت كيڤيلوويچ چه‌پله‌ى خه‌لك وته‌ى پي‌برى. به‌لگه‌ى رۆشنپيرانه‌ى ئه‌م ويچواندنه‌يان به‌لاوه په‌سندبووه. له راستيدا چه‌پله‌كه زۆرى نه‌خاياند، ياني به‌هوجتبه نه‌گه‌يشته سه‌رۆكى دادگا وريايى به خه‌لكه‌كه بدا، ته‌نيا به رقه‌وه چاوى له‌و خه‌لكه سه‌ربزيوه ده‌كرد. به‌لام ئيپوليت كيڤيلوويچى دادوهر زۆرى پي‌دلگه‌رم بوو؛ به‌رله‌وه قه‌تى چه‌پله بۆ ليتهدرابوو! له ته‌واوى ته‌مه‌نيدا نه‌يتوانيبوو گوچكه‌يه‌ك بۆ بيستنى وتاره‌كه‌ى

پهیدا بکا، ئیستاش له ناکاو بۆی هه‌لکه‌تیبوو تاکو وتاره‌که‌ی به‌گوینی ته‌واوی خه‌لکی ڤووسیا بگه‌ییڤی.

له‌ ده‌ریژهی وته‌کانیدا گوتی: «ئهم بنه‌ماله‌یه‌ی کارامازوف که‌ له‌ سه‌رانسه‌ری ڤووسیدا وه‌ک کفری شه‌یتان ده‌نگی داوه‌ته‌وه‌، بلیی چی بی؟ ڤه‌نگه‌ له‌راده‌ به‌ده‌ر پیم لی‌هه‌لب‌ریبی و زۆر بله‌یم کردبی، به‌لام پیموایه‌ هیندیک له‌ لایه‌نه‌ بنه‌ڤه‌تییه‌کانی چینی خوینده‌واری ئه‌مڤومان له‌ ئاوینه‌ی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا ده‌توانین به‌دیبه‌که‌ین - ئاخ، نه‌ک ته‌واوی ڤه‌گه‌زه‌کان، هه‌لبه‌ت ئه‌ویش له‌ وینه‌یه‌کی چکۆله‌دا، «وه‌کو خۆر له‌ دلۆپیک ئاودا،» له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتیک ڤه‌نگیداوه‌ته‌وه‌ و یان لانیکه‌م شتیک درکاوه‌، بیر له‌و پیره‌پیاوه‌ چاره‌ڤه‌شه‌، خراپکار و سه‌ره‌ڤۆیه‌ بکه‌نه‌وه‌، گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌یه‌ و له‌گه‌ل ئاکامیکی ئاوا تال و دلته‌زین به‌ره‌وڤوو بووه‌! له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ڤه‌سه‌ن و نه‌جیمه‌، به‌لام له‌ بارودوخیکی هه‌ژاراندا له‌دایکده‌بی. به‌ هو‌ی ژن هینانیکی چاوه‌رواننه‌کراوه‌وه‌ ڤرئ مال و سامانی وه‌گیر ده‌که‌وی. پیاویکی خویرپی و سووکوچرووک و قه‌شمه‌ری، خاوه‌نی هو‌ش و فامیکی باش، به‌لام گه‌شه‌ نه‌کردوو. له‌ سه‌رووی هه‌موو ئه‌وانه‌وه‌، سووت‌خۆر بوو، کاتیک مال و سامانی پیکه‌وه‌ نا چاوی سوور بوو. ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ خویرپیانه‌ و نۆکه‌ر سفه‌تانه‌ی پیشت‌ه‌ه‌یبوو، هیچی نه‌مان، ئه‌وه‌ی بۆی مایه‌وه‌ و خووی پیگرت پیازه‌ و سه‌ره‌ڤۆیی و ڤه‌شبینی و داوینپییسی بوو، که‌ خو‌ی پتوه‌ ڤاده‌نا. لایه‌نی مه‌عنه‌وی له‌ ژیانیدا گه‌شه‌ی نه‌کردبوو، ئه‌گه‌رچی زۆر به‌ که‌یف و نه‌شه‌ بوو. ئه‌وه‌ی له‌ ژیانیدا بیرى لیده‌کرده‌وه‌ هه‌وه‌س و داوینته‌ری بوو، کورپه‌کانیشی هه‌ر وا هینا. ئه‌رکی باوکایه‌تی به‌ هیچ نه‌ده‌زانی. به‌ شتیکی قۆڤیشی ده‌زانی و گالته‌ی پیده‌کرد. کورپه‌کانی هه‌ر به‌ مندالی دایه‌ ده‌ست نۆکه‌ڤه‌کانی بۆی به‌خپو بکه‌ن و زۆریش خوشحال بوو له‌ده‌ستیان ڤزگاری بووه‌، هه‌ر به‌ یه‌کجاری له‌ بیرى برده‌روونه‌وه‌ و ده‌تگوت مندالی نییه‌. فه‌لسه‌فه‌ی پیره‌پیاو ئه‌مه‌ بوو: *apres moi le deluge*. ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی

گه ورهیه و دژی ئه رکی کومه لایه تی بوو. مه سه له یه کی ته و او تاکخو ازانه و پر زیان. «هر ئه وهنده خو م له ش ساغ بم، خودای ده کرد دنیا ویران ده بوو.» له ش ساغیش بوو؛ زو ریش رازی، به هیوا بوو بیست سالی دیکه هر به وشیه ره رابویرئ. فیلی له کوره کانی خوی کرد و هه ولی ئه وهی دها گرا وه که شی له چنگ ده رهیتئ. ته نانه ت دهستی به سه ر مال و میراته که شیدا گرت که له لایه نه دایکیه وه پییرابوو. نا، نا، نامه وی پاریزگاری کردن له تومه تبار هه مووی بخه مه ئه ستوی هاوکاری زانا و زمانپاراوی پترزبورگیم. خو م دان به هه قیقه ته کاند ده نیم، چاک ده زانم که چ داخ و قینیکی له دلی کوره که ی کردبوو.

به لام به سه، باسکردنی ئه و پیره پیا وه چاره ره شه ئیتر به سه؛ سزای خوی وه رگرتوو ه. سه ره رای ئه وه ش له بیرمان بی که ئه و باوک بوو، نمونه یه کیش بوو له باوکانی ئه مرۆ. پیتانوا یه که ده لیم نمونه یه ک له باوکانی ئه مرۆ یه سووکایه تی به کومه لگا ده که م، مخابن! زوربه ی باوکانی ئه مرۆ ته نیا له ولایه نه وه، جیاوازن که وه ک ئه و خو به و پیازه و تاوانه وه رانانین که ئه و به ئاشکرا خوی پیوه راده نا، چونکه خوینده وارتر و خاوه نه ره هه نگترن، به لام فه لسه فه که یان له بنه رته دا هر ئه و فه لسه فه یه ی ئه وه. ره نگه مرۆ فیکي ره شبین بم، به لام به و ئاکامه گه یشتوون بمبوورن. چاکتر وایه هر له پیشدا له سه ر ئه وه پیک بیین، پیویست ناکا بر و به قسه کانم بکه ن، باوه ر به قسه کانم مه که ن به لام لیم گه رین با قسه کانم بکه م. له گه ل ئه وه شدا لیم گه رین ئه وه ی ده بی بیلیم، بیلیم و بریک با قسه کانمتان له بیر نه چی.

«به لام ئیستا بیینه سه رباسی کوره کانی ئه و باوکه، ئه م گه وره ی بنه ماله یه. یه کی له وان ئه م تومه تباریه که به ره و پرومان دانیشوو ه و پاشما وه ی قسه کانم سه باره ت به ئه وه. به کورتی باسی دوو کو ره که ی دیکه شی ده که م. ئه و دوو کو ره ی دیکه، گه وره که یان لاوکی ئه مرۆ یه و خاوه نی خوینده وارییه کی بالا و بیروکه ی به هیزه، سه ره رای ئه وانه ش ئیمانی

به هیچ شتیک نه‌ماوه. له ژيانيدا حاشای له زورشت کردووه، راست وهک باوکی. هه‌موومان گویمان له قسه‌کانی بوو، به‌روویه‌کی خوشیشه‌وه وه‌گیرا. هیچ کاتیک بیرورای خوی نه‌ده‌شارده‌وه، هه‌ر به‌و هۆیه‌شه‌وه ئیزن به‌خۆم ده‌دم ئیستا سه‌بارت به‌ئو تاراده‌یه‌ک به‌راشکاوێ قسه‌بکه‌م، هه‌لبه‌ت نه‌ک وه‌ک تاکه‌که‌سیک، به‌لکو وه‌ک یه‌کێک له‌ئەندامانی بنه‌ماله‌ی کارامازۆف. که‌سیکی‌تر که‌له‌گه‌ل په‌روه‌نده‌که‌ پێوه‌ندییه‌کی ته‌واوی هه‌یه، دویشه‌و له‌قه‌راغ شاری خوی کوشت. ئه‌ویش ئه‌و نه‌خۆشه‌ ئه‌قل‌ناقیسه‌یه‌ که‌ پێشخزمه‌تی فیۆدۆرپاولوویچ بوو، وه‌ک ده‌لێن په‌نگه‌ کوپی ناشه‌رعیشی بی، مه‌به‌ستم ئیسمر دیاکۆفه. له‌لی‌پرسینه‌وه‌ی سه‌ره‌تاییدا به‌شه‌ژاوی و گریان‌ه‌وه‌ پێیگوتم چۆن ئه‌و کارامازۆفه‌ لاوه، ئیوان فیۆدۆرۆویچ، ترساندوویه‌تی و به‌جاری شیتی کردووه. «ئو پێیوايه‌ له‌ دنیا‌دا هه‌موو شتیک ئازاده‌، له‌ داها‌توشدا هیچ شتیک نابێ یاساغ بی. ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ فێریده‌کردم ئه‌مه‌ بوو.» پێیوايه‌ ئه‌و گه‌مزه‌یه‌ به‌ پێی ئه‌و شیمان‌یه‌ ئاوه‌زی خوی له‌ده‌ستدا، هه‌لبه‌ت ویده‌چی ئه‌و فی‌لیه‌اته‌ن و ئه‌م پرووداوه‌ دلته‌زینه‌ی له‌ماله‌که‌یاندا قه‌وما له‌م دوا‌ییانه‌دا، بوویته‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌و بریاره‌ بدا. به‌لام ئه‌و گه‌وجه‌ بیروپایه‌کی زۆر سه‌رنج‌راکێشی ده‌رپری، که‌ ئه‌و بیروپایه‌ ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن که‌سیکی زیره‌ک‌تره‌وه‌ بوايه‌، ده‌بووه‌ هۆی سه‌ره‌رزی بو‌ی، له‌راستیدا هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ناوی دینم: ئه‌وه‌ی کتومت چۆته‌وه‌ سه‌ر فیۆدۆرپاولوویچ، به‌قه‌ولی خۆمان کوپی باوکی خۆیه‌تی، ئه‌و ئیوان فیۆدۆرۆویچه‌یه‌.»

«به‌م وته‌یه‌ ده‌ست له‌ باسکردنی که‌سایه‌تی ئه‌و هه‌له‌ده‌گرم، که‌ باش نییه‌ له‌وه‌ زیاتری له‌ سه‌ر برۆم و وه‌ک قشقه‌ره‌ بقڕینم و داها‌تووی ئه‌و لاوه‌ له‌قاو بده‌م. ئه‌م‌رۆ له‌م دادگایه‌دا دیمان که‌ وزه‌ی راسته‌وخۆی هه‌قیقه‌ت له‌دلی ئه‌و لاوه‌دا ده‌ژی و خۆرانان به‌تاوان و پیازه‌ و بی‌ئیمانییه‌وه‌ ده‌کا و ئه‌وه‌شی به‌ میرات پێب‌راوه‌ نه‌ک له‌پێی ئاوه‌ز و بیروکه‌ی سه‌ره‌به‌خۆوه‌، هه‌ر

ئەو ەش بۆتە ھۆى ئەو ى سەبارەت بە بنەمالەكەيان سارد و سړ بىت و ھىچ ھەستىكى لەدلا نەبى.»

«بەلام كورپى سىنەم، ئەو ھىشتا گەنجە و زۆر بەحەيا و خاوەن ئىمانە. جىاوازيشە لەو شىمانەى ژيانە تاريك و فەوتىنەرەى برا گەورەكەى و پوونتر بىلەيم، دەگەرپى تاكو بەو «بىرۆكە خەلكيانەو» بنووسى كە لە جەغزى روانىنى چىنى بىريارى ئىمە داىە و لە ناخى ئەم ناوہ زىرەكانەىوہ سەرھەلدەدا، ئەو بە كلىسەوہ نووسا و تۆزىكى مابوو بىتتە راھىب. پىموايە ئەو بىئىختىار و زۆر زووش پشتى لەو ناھومىدىيە پىر لە ترسە كرد كە تاقمىكى زۆر لە كەسانى كۆمەلگاي ناشادى ئىمە، كە ترسيان لە خو پانان بە پيازە و تاوان و كاردانەوہ پىر لە گەندلىيەكەى ھەيە و تەواوى سەرەپۆييەكان بە ھەلە پىوھندى دەدەن بە رۆشنگەريى فەرەنگىيەوہ. واشيان لىدەكا تاكو بە قەولى خويان بە «خاكى ولات» ھوہ بنووسىن و بەرىنەدەن. ئەوان بەجىي ئەو ى راستەوخو ئاماژە بە سەرەپۆيى و گەندەلىيى كۆمەلگا بكەن، تەواوى بەدبەختى و چارەپەشيمان لەناوچاوى فەرھەنگى ئەورووپايى دەزانن و ھەر ھەك مندالانك كە لە فرىشتە و جندۆكە دەترسن و پەنا بو مەمكى وشك كىردووى داكيان دەبەن و جگە لە خەويكى ئارام ھىچ ئارەزوويەكى دىكەيان نىيە. تەنانەت بو دەر بازوون لە چنگ ئەو تاپو خەيالىيانەى كە دەيان ترسىن، دەخوازن تەواوى ماو ى تەمەنيان ئوقرە بگرن. من بەش بەحالى خۆم بەختەوهرىي ئەو لاوہ ژىر و دلپاكە بەئاوات دەخوازم و ھىوادارم دلپاكى و مېھرەبانييەك كە تايبەتى تافى لاوييە و ئەو بەرەو لاى بىرۆكەى خەلكى دەبا، وردە وردە و بە شىوہيەك كە زياتر بەرچاوہ و دەبيندري، لەگەل سۆفى گەرييەكى كوړانە و دھمارگرژييەكى سياسى تىنەكەوئ، چونكە ئەم دوو عەيبە رەگەزييە بو رۇوسيا لە فەوتانىكى زوورەس مەترسىدارترە. ھۆيەكەشى پىكەوہ نەسازان و پىرەوى كردنىكى بىھوودە لە رۆشنگەريى فەرەنگىيە، كە براكەى تووشى بووہ و زۆرىش مەترسىدارە.»

کاتیک باسی دهمارگرژی و عیرفانی کرد، دوو سی کهس دهستیان کرد به چهپله لیدان. له راستیدا ئیپولیت کیریلووچ به هوی زمان پاراوییه وه گهرم داهاتبو و شوین و کاتی له بیر چوو بۆوه و وتهکانیشی هیچ پیوهندییه کی به پهرونده که وه نه بوو، ئه وهش به جیی خوی که زور لیل و ته مومژاوی دهدوا، به لام ئه م پیاوه سیلدار و تووره یه له ماوه ی ته مه نیدا ئه مجاره ی بۆ هه لکه وتبوو که بتوانی به ئاره زووی خوی قسه بکا و کولوکوی دهروونی هه لپریژی. خه لکی دواتر ده یانگوت کاتیک ره خنه ی له ئیوان فیودورووچ گرتووه، که وتوته ژیرکاریه گهریی ئه نگیزه یه کی بی بایه خ، چونکه ئیوان یه کدوو جار له کاتی مشتومردا تووشی ته نگزه ی کردبوو. ئیپولیت کیریلووچ به وه بیر هیتانه وه ی ئه و قسانه، ئیستا هه ولیده دا تۆله ی لیکاته وه. به لام نازام ئه و قسه یه راست بوو یان نا. وه لحاسل ئه مه پیشه کیی وته کانی بوو و دوا ی ئه و راسته وخۆ چوو ه سه رباسی پهرونده که.

ئىپۇلىت كىرىلۇۋىچ لە درىژەى وتەكانىدا گوتى: «بەلەم دىننە سەرباسى كورپى گەورەى ئەم بىنەمالە ھاۋچەرخە. ئەۋىش ئەم تۆمەتبارەىە وا بەرەرۋومان دانىشتوۋە. ژيان و كردهۋەكانىمان لە بەر دەستدایە و كاتى ئەۋە ھاتوۋە ھەموو شىتېكان بۆ ۋوون بېتەۋە. بەپېچەۋانەى براكانى كە ئەۋان يەكيان «فەرەنگىخو» و ئەۋىترىان لایەنگرى «ياساى خەلک»ە. وادىيارە ئەۋ پاستەۋخۆ مەزھەرى ۋووسىايە ئاخ، نەك ھەموو ۋووسىا، ھەموۋى نا! ۋووسىاي گەشەنەكردوۋ. سىپاس بۆ خدا كە مەزھەرى تەۋاۋى ۋووسىا نىيە، سەرەرپاى ئەۋەش نىشاندهرى ۋووسىاي خۆشەۋىستمانە و دەنگى ئەۋ دەنگى ۋووسىايە و بۆن و بەرامەى ۋووسىاي دايكمانى پىئوۋە. ئىمە لەلایەكەۋە پىشتمان بە تاييەتمەندىى نەژاد و ۋەرگەزى خۆمان بەستوۋە و لەلایەكى تریشەۋە ئاۋىتەيەكىن لە خىروشەرپ. كەۋايە ئىمە لایەنگرى فەرھەنگ و "شیلەر"ىن. ھەربۆيە لە مەيخانە و بارەكان كىشە و ھەرا ساز دەكەين و ۋېشى دۆستانى گەرماۋ و گولستانى خۆمان ھەلدەكەننن. ئاخ، ئىمەش دەتۋاننن باش و نەجىمبېن، بەلەم كاتېك كە ھەموو شىتېك بە دللى خۆمان بې.

له گهل ئه وهشدا ئه نديشه ي بالا واما ليده كا له خومان دهرچين، به لام ته نيا كاتيک كه ئه و بيرۆكانه به پيى خويان بين، ياني له ئاسمانه وه نازل بن و پيويست نه بي تاوانه كه ي بدهينه وه. چه زمان له دانه وه ي تاوان نيبه، به لام زورمان پيخوشه و هريگرين له هه موو شتيكيشدا هه ر واين. ئاخ، ته واوي شته چاكه كاني ژيانمان بدهني (به كه متر رازي نابين)، به تاييه ت هيج له مپه ريكممان نه خه نه سه ر پي، جا ئه و كاته دهرده كه وي كه ئيمه ش ده توانين باش و نه جيم بين. چاوچنو ك ببين، به لام ده بي پاره مان هه بي، پاره يه كي يه كجار زور، جا ئه و كاته ده بين چهنده ده ست و دلبازانه و بي ئه وه ي دلمان بو ي بسووتي، به شه ويك هه له خه رجي و هري ده خه ين و هه مووي له ئاو ده كه ين. به لام ئه گه ر نه توانين وه ده ست ي بينين، دهرده كه وي كه له كاتي پيويستي زوردا حازرين خوماني بو به ئاو و ئاوردا ده ين. به لام ئه وه هه لده گرين بو دواي ي، واچاكه ر و دواوه كان به پيى شوين و كات له به رچاو بگرين.»

«سه رتا، كوړيكي چكو له و فه قير و پا په تيمان هه يه كه له چه وشه ي پشته وه ي ماله كه دا ده خوليته وه، هه ر وهك هاوشاري خوشه ويست و به ريز و ره گه ز ئالمان ي، جه نابي هيرتيز نيسيوب فه رموويان. ديسان دووپاتي ده كه مه وه، پاريزه ري له تومه تبار ناخه مه سه رشاني كه سيكي تر. من ئاماده م سه ره راي سزادان، پاريزه ريشي ليتكه م. به لي، من مروقم، منيش ده توانم كار دانه وه ي بنه ماله و مندا ل له سه ر كه سايه تي كه سيك هه لسه نگينم. به لام ئه و كوړه گه وه ده بي، ده بيته گه نج و به رگي ئه فسه ري له به ر ده كا؛ به هو ي دوئيل و سه رپيچي كردن بو شار يكي دووره ده ست ي سنووري و ووسي اي پيرو زكرا ومان دوور خرايه وه. له وي وهك به پله وپايه ي ئه فسه رييه وه ده ست ده كا به كاري نابه جي و سه ره رپويي. به لام چونكه به كه م قه ناعه ت ناكات و چاو برس ييه، زوري پيويستي به پاره ده بي، به رله هه موو شتيك پاره، هه ربويه دواي شه ره دهن دوو كه يه كي زور له گه ل باوكي پيكدن و باوكي شه ش هه زار روبي لي بو دهنيري. نامه يه كمان له به ر ده ست دا يه كه تييدا ها تووه، ئه گه ر ئه و شه ش هه زار روبله و هريگر ئي تر چاو پوشي له هه موو

شتیک دهکا و ئیتر هیچ ماف و میراتیکی له لای باوکی نامینی و دوایی به کیشهکهیان دی.

پاشان دیدار له گهڵ کچیکی بهرێز و خانهدان و خوێندهوار. ئاخ، نامهویی ورده پروداوهکان دووپات بکههوه؛ خۆتان ههموویتان بیستوه. چونکه لیژهدا مهسهلهی شهرف و فیداکاری لهئارادایه و من خۆ لهو باره نادم. قهلاڤهتی ئهفسهریکی لاو، کورپیکی ههرزهی دهستبلاو، له ههمبهر خاتوونیکی بهرێز و خانووماندا سهري کرێش دادهنووینی، ئهویش به شیوهیهکی زۆر هاودلانه به چاوی خۆمان دیمان. دیسان ئهوه مافه به خۆم نادم پرکیشی بکه. بهلام دوای ئهوه بهشیوهیهکی چاوهپواننهکرا و ههر لهم دادگایهدا دیمان که پیچهوانهیی ئهوهش پرویداوه. یانی ئهوه خاتوونه پهسهن و بهرێزه کرێشی بۆ ئهوه بردووه. نامهویی زۆری له سههر برۆم و لێی بکۆلمهوه، بهلام هۆکاریکی بووه. ههر ئهوه کهسه، بهچاوی فرمیسکاوی و رقهوه، گوته که به هۆی ئهوه کردهوهیهوه بهچاوی سووک تهماشای کردووه. ئهگهرچی کردهوهیهکی کتوپر و نهترسانه بووه، بهلام به ئهنگیزهیهکی بهرز و کهریمانهوه ئهوه کارهی کردووه. ئهوه، ئهوه دهزگیرانی ئهوکچه، بهچاوی سووک تهماشای کردبوو. ئهوکچهش کاتیکی لێقهبوول بکا و تهنانهت ئهگهر خهیانهتیشی فریو داوو که ههموو شتیکی لێقهبوول بکا و تهنانهت ئهگهر خهیانهتیشی پیکرد چاوپۆشیی لێکاوه هیچ نهلی) بهئانقهست سێههزار پۆبلی پیدابوو و بهپاشکاوێتیگهیانداوو که بۆیه ئهوه پارهیهی دهداتی، تاكو فریویدا. ئهوه پرسیارهش که له چاویدا بوو ئهوه بوو: «دهی ئهوه پاره وهردهگری یان نا؟ یانی ههتا ئهوه پادهیه بئێابروو بووی؟» ئهفسهري لاو چاویکی لی دهکا، سوور دهزانی چیی له دلدایه. (خۆی لیژه له ههمبهر ئیوهدا دانپیدانا که فکری کچهی خویندۆتهوه)، ئهوه سێههزار پۆبلی به بێهیچ مهرج و بهلێنیک ههلههگری بۆ خۆی و له ماوهی دوو رۆژدا له گهڵ گراوی تازه له ئاوی دهکا. کهوایه دهبی باوهر به چی بکهین؟ برۆا به دیرۆکی سهروانی لاو بکهین که به ئهنگیزهیهکی کهریمانهوه دوایین پۆبلی خۆی دهداتی و بیرى لێناکاتهوه،

واشی دادهنی له ږی ئه شق و پاکیدا به خشویه تی، یان له لایه کی تره وه هه تا
 ئه و ږادهیه ږ له ږق و بیزارییه؟ سروشتیه ده بی نیوانی ئه و دوو جه مسره
 بگرین. به لām له م ږه روهنده ده دا ئه و بابه ته جی ناگری. ویده چی ئه و له لایه که وه
 به راستی نه جیم و جوامیر و له لایه کی تریشه وه هه رزه و خویری بوو بی،
 بوچی؟ چونکه ئه و خاوه نی خووخدهیه کی تولاز و داوینته ږانه ی کارامازوفیه
 - ئه وهش راست ئه و شته یه که دهمه وئ پییگه م - کی ده توانی زوربه ی شته
 لیکنډه کان له خویدا کوکاته وه و هه ر له و کاته شدا سه باره ت به دوو جیهان
 خه م دایگری، یان بیر ی لیکناته وه. جیهانیک که له ژوور سه رمانه و جیهانی
 به رزترین ئامانجه، جیهانی ژیرپیشمان یانی جیهانی ناحه زترین و دزیو ترین
 خویرییه تیه کان. یه کیک له شاهیده کان که سه عاتیک له مه و به ر قسه یکرد و له
 نزیکه وه بنه ماله ی کارامازوف ده ناسی - مه به ستم ئاغای ږاکیتینه - قسه کانی
 وه بیر خوتان بیننه وه: «مانای خویرییه تی و ناپاکی به قه د ده ست و دل بازی و
 پاکی بو ئه و مروقه سه ره ږو و داوین پیسانه پیویسته و گرنگایه تی
 پیده ده ن.» ئه وهش راسته، ئه وان به رده وام پیویستیان به و ئاویته ناسروشتیه
 هه ر هیه. دوو جه مسه ر، دوو جه مسه ر گهلو، له یه ک کاتدا، ده نا داماو و
 دلشاکاو ده بن و ژیانیکی کوله مه رگیان ده بی، ئه وان دلفراوانن و به قه د
 دلفراوانی ږووسیای دایک شت له خویاندا کو ده که نه وه و تاملیده که ن.

گویگرن ئاغایانی لیژنه ی داوه ران، مه سه له ی ئه و سی هه زار ږوبله مان
 هیناو ته گوږی و من دهمه وئ جه سوورانه تارادهیه ک ږرکیشی بکه م. ده توان
 که سیکی ئاوا بیننه به رچاوی خوتان که له گهل وهرگرنتی ئه و ږه ږه پاره یه،
 ئه ویش به وشویده یه و به قیমে تی ئابرووچوون و شووره ییه کی ئه و تو.
 توانییتی هه تا ئه و ږادهیه پیویستی به پاره بی و خوی بو به ئاو و ئاوردا
 بدا، له لایه کیشه وه هه زار و پینج سه د ږوبل بو ماوه ی مانگیک به ملیدا
 هه لواسی و به م لاولادا بیگیږی! یانی ئه و نه ده خوږاگر بووه له وکاته ناسکانه دا
 دهستی بو ئه و پاره یه ی سه رسینگی نه بر دووه. کاتی مهستی و سه رخوشتی له
 مه یخانه کان، کاتیک به هه له داوان ده چوو دهستی له بهر سامسانوف و مادام

خۆڭلاڭكۆف پانده كرده وه و هه لدهات بۆ لای لیاگافی له چیرماشیا و هه ولیده دا به هه رشیوهیه که پاولوویچی باوکی - دوورخاته وه. ئەگەر ئەو پارهیە پێبوایه قەتی ئاوا خۆی تووشی ئازار نەدە کرد که گراوه که ی به جی بیلێ و بڕوا به دوا ی پارە که دا، دلنایام دادەنیشت هەتا ئاخری پێی دەگوت: «من له گه‌لتا دیم،» و ئەو کاته ده‌یبرد و ده‌رۆشیت بۆ شوینیکی دووره‌ده‌ست، تاکو له چنگ ئەو هه‌موو به‌لا و ئاپۆره‌ی ده‌وروبه‌ری رزگارییی.

به‌لام ئەو ده‌ست بۆ ئەو ته‌لیسمه‌ی سه‌رسینگی نابا، ده‌ی له به‌ر چ هه‌یه‌کیش ئاوا دان به‌خۆیا ده‌گرێ؟ هه‌ر وه‌ک عه‌زم کردن، ده‌لیلی سه‌ره‌کی ئەوه بوو که هه‌رکاتی گراوه‌که‌ی گوتی: «له‌گه‌لتا دیم و هی تۆم، بۆ هه‌رکۆیم ده‌به‌ی بمبه،» پارهیەکی به‌ ده‌سته‌وه‌ بی بۆ خه‌رجی رێگا. به‌لام ده‌لیلی یه‌که‌م به‌ وه‌ی تۆمه‌تبار خۆشی، له‌ هه‌مبه‌ر ده‌لیلی دووه‌مه‌دا بایه‌خیکی ئەوتۆی نه‌بوو. ئەو گوتی: هه‌تا کاتیک ئەو پارهیەم پێیه، هه‌چوپووج و خویریم، به‌لام دز نیم، چونکه هه‌رکاتیک پێمخۆشبوایه ده‌متوانی بچم بۆ لای ده‌زگیرانه سووکایه‌تی پێکراوه‌که‌م و نیوه‌ی پارەکه‌ی پێده‌مه‌وه و پێبیلیم: «دیوته نیوه‌ی پارەکه‌م له‌ئاو کرد و ده‌رکه‌وت که مرو‌فیکی خویرێ و گه‌نده‌لم و ئەگەر پێتخۆشه، هه‌چوپووجیشم!» (ئەم قسانەم ده‌قاوده‌ق له‌ زاری تۆمه‌تبار بیستوه‌)، «به‌لام هه‌رچه‌نده هه‌چوپووج و خویریش بم، دز نیم، چونکه ئەگەر دز بوایه‌م، ئەو نیوه‌شم بۆ نه‌ده‌هینایه‌وه و وه‌ک نیوه‌که‌ی تری حه‌په‌نۆشم ده‌کرد!» ئەوه قسه‌ و ده‌لیل! ئەم پیاو ئاله‌تییه، ئەوه‌نده بی‌جه‌رگ بووه، که نه‌یتوانیوه له‌ هه‌مبه‌ر وه‌سووه‌سه‌ی سی‌هه‌زار رۆبڵدا، ئەویش به‌ قیমে‌تی ئەو شووره‌یی و ئابرووچوونه، خۆراگری بکا، که‌چی له‌ نا‌کاو غیره‌تیک له‌ ده‌روونی ده‌زی، هه‌زاروپینچ سه‌د رۆبڵ له‌گه‌ل خۆی به‌م‌لاولادا ده‌گیرێ بی‌ئوه‌ی ده‌ستی بۆ به‌ری. ئایا شتیکی له‌گه‌ل ئەو خووخده‌یه‌ی دامانه به‌ر تیشکی لیکۆلینه‌وه، یه‌ک ده‌گریته‌وه؟ نا، من ئەگەر ئیزنم بدن عه‌رزتان ده‌که‌م دیمتری کارامازوفی راسته‌قینه له‌ هه‌لومه‌رجیکی ئەوتۆدا چیده‌کرد، هه‌لبه‌ت به‌ شیوه‌یه‌ک که به‌ راستی خۆی قانع کردبوو که ئەو پارهیە وه‌لا بخات.

له گهل يه كه م وه سوه سه بو وينه، رابواردن له گهل ژنيك كه نيوهى پاره كهى له گهل ئه و به با دابوو تووره كه كهى هه لده پچرى و واى دانين سهرتا سهد روبروى لى دهر دينا، چونكه بو دهبى راست نيوهى ئه و پارهيه، يانى هه زاروپينج سهد روبرو بداته وه به خاوه نه كهى. بو هه زاروچار سهد روبرو بوايه ئاسمان دهر ووخا؟ ئه و كاتهش ههر دهيتوانى بلوى خويبرى و هيچوپوچه، به لام دز نيبه، چونكه هه زار و چوار سهد روبروى بو بردوته وه. پاشان جاريكى ديكهش تووره كه كهى هه لده پچرى و سهد روبروييه كى ديكهى دهر دهينا و پاشان سه دى سته م و سه دى چوارهم و هه تا ئاخى مانگ دواين سه دى دهر دهينا، هه ستيده كرد ئه گهر ته نيا ئه و سهد روبروش به ريته وه بو كاترينا ئيوانا، ئامانجه كهى وه ديهاتوو، يانى هه رزه و هيچوپوچه، به لام دز نيبه. دووه هه زار و نوسهد روبرو خه رجكردوو، به لام لانيكه م سهد روبرو هينا وه ته وه و ئه گهر دز بوايه م هه مويم خه رجده كرد و چاوت پيينه ده كه وته وه. له كو تايدا كاتيكا ده بينى تاچه گه لايه كى سهد روبروى پى ماوه، چاويكى لينده كا و به خوى ده لى: «به راستى بردنه وهى ئه و سهد روبرو هه يچ بايه خيكي نيبه و عه بيشه، چاكتر وايه ئه وهش خه رجه م!» ديميتري كارامازوفيكى راسته قينه، ئه و جوړه ي كه ده يناسين، به م شيوه هه لسو كه وتى ده كرد. به سه رهاتى ئه و تووره كه به به هه يچ شيوه يه كى له گهل راستى يه ك ناگريته وه. ده توانين هه موو شتيك به راست بزائين، به لام به هه يچ شيوه يه ك ئه وه ناكرى. به لام دواتر ده گه ريينه وه سه ر ئه و باسه.»

دواى ئاماژه كردن به هه موو ئه و زانياريانه ي سه باره ت به كيشه و حيساب و كيتابى باوك و كوړ درابوو، به و ئاكامه گه يشتن كه ئه و مه سه له يه به هه يچ شيوه يه ك روون نابيته وه و مه علووم نيبه هه ق به كاميانه. ئيپوليت كيريلوويچ هاته سه ر باسى ئه و سى هه زار روبروى كه زهينى ميتياى به خويه وه خهريك كردبوو و له سه ر ئه و باوه ربه بوو باوكى پيى قه رزداره. بويه به پيى شايه دى پزيشكه كان له و باره وه ده ستيكرد به ئاخفتن.

لېككۆلېنەۋەى مىژۋىي

پزىشكە پسپۆرەكان ھەوليانداۋە پىمان بسەلمىنن كە تۆمەتبار شىت و لېۋەيە، من دەلېم ئەۋ شىت نىيە، ئەۋەش تەنانەت زۆر خراپترە، چونكە ئەگەر شىت نەبۋايە، زىرەكانەتر ئەۋ كارەى دەكرد. بەلام سەبارەت بە ماخوليا بوۋنەكەى، لەگەل ئەۋەدا كۆكم، بەلام لە خالىكدا، تەنيا لەۋ خالەدا كە پزىشكانى پسپۆر ئامازەيان پىكرد، يانى ئەۋ كاموسەى سەبارەت بەۋ سى-ھەزار پۇبلەيە كە وىدەچى باۋكى پىي-قەرزدار بوۋبى. سەرەپاي ئەۋانەش پىمۋايە دەتۋانن ھۆيەكى ساناتر لە تىكچۈۋنى بۆ بدۆزىنەۋە. من خۇم لەگەل ئەۋ دوكتۆرە لاۋە ھاورام كە دەلى تۆمەتبار لە ھەموو بارىكەۋە ئاسايىيە و تەنيا توۋرە و رقتەستۋورە. خالى دروستىش ئەۋەيە. ئامانجى تۆمەتبارىش لەۋ رقتەستان و توۋرەيىيە تەنيا لە بەر ئەۋ بىرە پارەيە نەبوۋە؛ بەلكو ھۆيەكى تايىبەتى ھەبوۋە. ئەۋ ھۆيەش ئىرەيى و دلپىسى بوۋە!».

لېرەدا، ئىپۇلىت كىرلۇۋىچ بە وردى سەبارەت بەۋ دلدۇراۋىيە نەخسەى تۆمەتبار دۋا كە تا ئەۋ رادەيە بۆ گرووشنكا سوۋتابوۋ. وتەكانى لەۋساتەۋە دەستىيىكرد كە تۆمەتبار خۇ دەكا بە مالى ئەۋ «خاتۋنە جىلەدا بۆ ئەۋەى لىيدا.» دادۋەر لە قسەكانىدا گوتى: «وتەى تۆمەتبار خۇيەتى بەكارى دىنم. بەلام بەجى لىدانى، لەۋى لە بەر پىيدا دانىشت. ئەمە سەرەتاي ئاشق بوۋنى بوۋ. ھەر لەۋ كاتەدا باۋكى تۆمەتبارىش دلى بەۋ خاتۋنە شۇخوشەنگەۋە بوۋ. رىكەۋتىكى نەخس و سەرسوۋرەيتەر بوۋ،

چونکه هەردووکیان هاوکات دلیان چوو هەری و ئاشقی بوون، ئەگەرچی هەردووکیان پێشتر دیبویان و دەیاناسی. ئەویش بەهێزترین گەری هەوەسی لەناخاندنا هەلگیرساند کە تاییبەتی بنەمالەیی کارامازۆفە. دانپیانانی خۆشیم بیستوو: «پێکەنینم بە هەردووکیان هات.» بەلێ لە ناکاو دیتە سەر ئەوێ هەردووکیان لە خستە بەر. پێشتر ئەو ئارەزووی لەسەردا نەبوو، بە ئیستا کتوپر ئەوێ بە زەین گەیشت و هەردووکیانی خستە داوی ئەشقی خۆیەوه. پیرەپیاو کە پۆح و گیانی بە پارەوه بەندبوو، هەر لەپێوه سی‌هەزار پۆبلی لاخست تاکو هەرکاتیک گرووشنکا هاتە ژوانی بیداتی، بەلام دواي ئەوه زۆر زوو هاتە سەر ئەوێ کە ئەگەر شووی پینکا تەواوی مال و سامان و ناوکه‌ی دەرپێژیتە بەر پێی. لەو بارەوه بەلگەشمان بە دەستەوه‌یه. سەبارەت بە تۆمەتباریش بلیم چی، تراژیدیای چارەنووسی ئەو ئاشکرایه؛ لە بەرانبەرماندا داندراوه. بەلام «پێ‌پابواردنی» ئەو خاتوونه شو‌خوشەنگە ئاوابوو. ئەو جادووبازە تەنانت تۆزە هیوايه‌کی بەو لاوه ناشاده نەدا. چونکه هیوا، هیواي راستەقینه، هەتا دوايين سات هەر دریغیی لیکرا، یانی هەتا ئەو کاتەي میتیا لە بەر دەمیا چۆکی دادا و دەستی بۆ لای درێژ کرد، ئەو دەستانه‌ی خوێنی باوکی - رەقیبە خێشەسەرکه‌ی - پێوه بوو. هەر لەو کاتەشدا بوو قۆلبەستیان کرد. ئەو ژنەش، لە کاتی قۆلبەست‌کرانیدا، بە پەشیمانییه‌کی سادقانه‌وه گوتی: «منیش لەگەڵ ئەودا بنێرن بۆ سیبیریا. من تووشی ئەو پۆژە پەشەم کرد، لە راستیدا من دەبی سزا بدریم.»

لاوی زمان‌پاراو، کە باس‌م‌کرد، یانی ئا‌غای راکیتین، کە بەرپرسایه‌تیي راقە‌کردنی ئەو پەروده‌یه‌ی لە ئەستۆ گرتوو، زۆر بە کورتی هاتە سەر باسی کەسایه‌تیي ئەو ژنە و گوتی: «هەر لە سەر‌ه‌تای ژیا‌نییه‌وه سەر‌کوێر کراوه، دەرگیرانه‌که‌ی فریویدا و بەجییه‌یش‌ت. بنەماله‌ بە‌پێ‌زه‌که‌شی بێ‌به‌ریان کرد و هەژار و بیکەس مایه‌وه. پیرە‌پیاویک بالی وە‌سەر کێ‌شا و هیش‌تاش هەر ئەو بە پش‌تیوان و د‌ل‌س‌و‌زی خو‌ی د‌ه‌زانی، پە‌نگە د‌ل‌ه‌

گه نجه که ی زۆری چاکه تیدا بووبی، به لام زور زوو تواتوا بوو. بوو به حیسابگه ری سامساتوف و پاره ی له سه ر یه ک هه لچنی. له هه مبه ر کومه لگادا بیزاری و گالته جار یی کرده پیشه. «دوای ئەم زانیارییه له سه ر که سایه تی ئه و، بۆمان ده رده که وئ که شه یتان ئاسایی به هه ردووکیان پیکه نیوه.

تۆمه تبار دوای مانگیك ئەوینی هیوا بر اوانه و زه بوونی ئەخلاقى که له و ماوه یه دا خه یانه تی به ده زگیرانه که ی کرد و پاره یه ک که به شیوه ی ئەمانه ت پئی سپێرد رابوو، نایه ته نگه ی باخه لی و پاشان به هه له خه رجی هه مووی له ئاو کرد. به هۆی ئیره یی بردنی به رده وامه وه وه ک شیتی لیها ت - ئیره ییش به کئ ده با؟ به باوکی! له وه ش خراپتر ئەوه ی ئه و پیره پیاوه شیتته به و سئ هه زار پۆبله ده یویست دولبه ره که ی وه سه ر ته ماح بخا و بیخاته داوه وه. هه ر ئه و سئ هه زار پۆبله ی که کو ره گه وره که ی به چاوی به شه مالی خۆی چاوی لیده کرد و به شیک له میراتی دایکی بوو، که باوکی لینی داگیر کردبوو، به لی، دانی پیداده نیم که تاملکردنی دژوار بوو؛ مروقی تووشی شیتی ده کرد. مه سه له ی پاره له گۆریدا نه بوو، به لکو ئەم راستیه که ئەم پاره یه به شاتوشووت و خۆرانان به وتاوانه جارزکه ره وه له کار ده کرا بۆ ئەوه ی به خته وه ریبه که ی له نیو به ری!»

پاشان دادوهر هاته سه ره ئه وه ی که تۆمه تبار چۆن له سه ری داوه باوکی بکوژئ، بیروپرای خووشی به راستیه کان پوون ده کرده وه.

«سه ره تا ته نیا له نیو مه یخانه کان باسما ن ده کرد - ئه و مانگه هه ر له سه ر ئه وه پویشتن. ئاخ، ئیمه پیمان خو شه شان به شانی هاوړیکانمان بچینه پیشی، هه رو هه پیمان خو شه هه موو شتیک له لای هاوړیکانمان بدرکینن، ته نانه ت پر مه تر سپیترین و دراندانه ترین بیرو که کانیشمان؛ پیمان خو شه له هه موو بیرو که یه کدا خه لکی به شدار بکه ین و له بهر هۆیه ک ده خوازین ته واوی ئه و که سانه ی که ده یانکه یه مه حره می رازی خۆمان، به هاوړلییه کی ته واوه وه له گه لمان به ره وپوو بن و بینه شه ریکی شه لژان و

دلّه خورپه کانمان. لایه نی ئیمه بگرن و له هیچ کاریکدا دژایه تیمان له گه‌ل نه‌کن. دهنه ئاله‌تی ده‌بین، له دین دهرده‌چین و له مه‌یخانه هه‌موو شتی‌ک وردوخاش ده‌که‌ین و ده‌یشیو‌ئینین.» (پاشان باسی رووداو ده‌که‌ی سه‌روان ئیسنگیریف کرا.) «ئوانه‌ی چاویان به تۆمه‌تبار که‌وت و قسه‌کانیان بیست، پێیان وابوو سه‌بارته به باوکی ده‌سته‌ده‌کا به هات‌وه‌او و گورپه‌گور و شیت‌بازارییه‌ک وه‌ر‌یده‌خا و له‌وانه‌یه ده‌ستیش بکا به هه‌ره‌شه و گورپه‌شه.» (لی‌ره‌دا دادوهر باسی دیداره‌که‌ی بنه‌ماله‌ی کارامازو‌فی کرد له کلێسه و وتوو‌یز له‌گه‌ل ئالیووشا و دیمه‌نی دلّه‌ژیننی په‌لاماره‌که، ئه‌و کاته‌ی تۆمه‌تبار دوا‌ی شام هیرشی بردبووه سه‌ر مالی باوکی.)

دادوهر له درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «ناتوانم لی‌بر‌اوانه بلێم که تۆمه‌تبار به‌ر له‌و رووداو ده‌سته‌ی کوشتنی باوکی له‌دل‌دا بووه. به‌وه‌حاله‌ش ئه‌م بیروکه‌یه چه‌ند جار به زه‌ینیدا هات‌بوو و بیرى لی‌کرد‌بووه. له‌و باره‌وه راس‌تییه‌کان و شایه‌د و وتاره‌که‌ی خۆیمان هه‌یه.» پاشان گوتی: «برایانی لی‌ژنه‌ی داوهری، دان به‌وه‌دا ده‌نیم که هه‌تا ئه‌م‌رۆ دوودل بووم که تۆمه‌تبار پێش‌تر قه‌ستی ئه‌و کاره‌ی بووه یان نا. ته‌واو قانع بووبووم که له‌پێش‌دا چه‌ندین جار دیمه‌نی ئه‌و رووداو ده‌شوو‌مه‌ی هه‌ناو‌ته به‌رچاوی خۆی و لی‌پوون بووه که ده‌توانی ئه‌و کاره بکا، به‌لام به وردی بیرى له‌وه نه‌کرد‌بووه چۆن و که‌نگی ئه‌و کاره ده‌کا.

به‌لام ته‌نیا هه‌تا ئه‌م‌رۆ دوودل بووم، یانی تا کاتی‌ک خاتوو وێر‌خو‌فتیس‌و‌ف ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی دا به دادگا. خۆتان گو‌ی‌تان له قسه‌کانی بوو: «خۆی پیلانیکه، سیناریۆی پیاو‌کو‌ژی!» ئه‌و به‌م شیوه باسی نامه‌نووسینی ئه‌و تۆمه‌ت‌باره ناشاده‌ی له کاتی مه‌ستیدا کرد. له‌راس‌تی‌ش‌دا، به‌و نامه‌یه‌دا بۆمان دهرده‌که‌و‌ی که هه‌موو رووداو ده‌که به پێی پیلانی له‌پێش‌دا دار‌پ‌ژ‌را و به‌ر‌پ‌وه چوو. نامه‌که دوو پۆژ به‌رله رووداو ده‌که نووسراوه، که‌وا‌یه ده‌توانین دل‌نیا بین که تۆمه‌ت‌بار چل و هه‌شت سه‌عات به‌رله دار‌پ‌ش‌تنی ئه‌و پیلانه سامناکه‌ی، سو‌ین‌د ده‌خوا ئه‌گه‌ر پۆژی دا‌هات‌وو ئه‌و پار‌ه‌یه

وده ده ستنه هینئی، باوکی ده کوژئی و ئه و پا که ته پاره یه له ژیر بالنجه که ی ده ردینئی، «به بزگوریکی په مهبی به ستراره، هه لبه ت ئه گهر ئیوان له مال نه بی.» «هه لبه ت ئه گهر ئیوان له مال نه بی» - سه ره نجبدن؛ ده رده که وئی بیر ی له هه موو شتیکی کردو ته وه و ته وای بارودوخه که ی هه لسه نگاندو وه، هه موو شتیکیشی راست به و شیوه ئه نجامدا وه که نووسیویه تی. که وایه خاترجه مین که پیشتر قه سستی ئه و کاره ی بو وه؛ ئه و جینایه ته ی بو پاره کرا وه، ئه و خاله ش به پروونی باسکرا وه، یانی به نووسرا وه و ئیمزا وه له بهر ده ستمان دایه. تۆمه تبار خو حاشا له ئیمزا که ی خو ی نا کا.

ده لئین ئه و کاتی نووسینی نامه که مه ستبوو ه. به لام ئه و قسه یه بایه خی نامه که که م نا که ته وه، ته و او به پیچه وانه؛ ئه و له کاتی مه ستیدا شتیکی نووسیوه که کاتی وشیری پیلانه که ی بو دارشتوو ه. ئه گهر له کاتی وشیاریدا پیلانه که ی بو دانه رشتایه، کاتی مه سستی ئه وه ی نه ده نووسی. ده پرسن: که وایه بو له مه یخانه کان باسیده کرد؟ که سیک که بو جینایه تیکی ئاوا قه سستی پیشووی هه بی، زمانی نا گه ری و له لای هیچ که س ناید رکینئی. به لئ، به لام بهر قه سستی پیشوو و دارشتنی پیلان، باسیده کرد، یانی کاتیکی که دلی پیوه نه بوو ئه و کاره بکا و ته و او له سه ری ساغ نه بوو بو وه. دوا ی ئه وه ئیتر زوری خو له قه ره ی ئه و قسه و باسانه نه ده دا. ئه و نامه یه ی شه وئی له مه یخانه ی میتروپولیس نووسی و به پیچه وانه ی عاده تی پیشووی بیده نگ بوو، ئه گه رچی خه ریکی خواردنه وه بوو. بیلاردی نه کرد. له قوژبنیک دانیش ت له گه ل هیچ که س نه دوا. له راستیدا دووکانداریکی له جیی خو ی هه ستاند، به لام ئه م کاره ی تاراده یه ک بی ئیختیار و به پیی عاده ت ئه نجامدا. چونکه به بی وه ریخستنی کیشه و هه را نهیده توانی بچیته مه یخانه یه که وه. راسته له وانه یه دوا ی بریار دانه که ی هه سستی به نیگه رانی کرد بی که زوری باسی پیلانه که ی و قه سته که ی کردوو ه و هه ر ئه وه ش دوا ی به ریوه بردنی پیلانه که، له وانه یه ببیته هوی قولبه سترانی. به لام ریگایه کی دیکه ی پی شک نه هاتوو ه؛ نه ی توانیوه قسه کانی خو ی وه رگریته وه، پیشتر به خته که ی

هینابووی و دیسانیش دهبهینن. خو دوزانن ئیمه ئیمانمان به بهختی بهر زمان ههیه! با ئه وهشتان عهرز بکه م تاوانبار بو خو پاراستن و شوینه ونکی ئهوپه پری ههولای خوئی داوه. ههر وهک بهو شیوازی تایبته به خوئی دهنووسی: «سبهینن حهولی خو م ددهم و ئه و پارهی له که سیک قهرز دهکه م. ئه گهر ئه وهشم بو جی به جی نه بی، خوین دهریژم.» ئه مهش ههر له کاتی مه ستیدا نووسراوه و دیسان له کاتی وشیاریشدا به ریوهی بردووه. راست ئه و جوړهی که نووسیوو.

لێرهدا ئیپۆلیت کیریلوویچ به وردی باسی ههولهکانی میتیا بو وهگرنتی پاره و خو پاراستن له و جینایه تهی کرد. ههروهها باسی دیداره کهی میتیا له گه ل سامسانوف و چوون بو لای لیاگافی کرد، که هه موویان شایه دیان له سه ر درابوو. «وه زاله هاتوو، گالتهی پیکراوه، برسی و شه که ت - دوا ی فروشتنی سه عاته کهی بو خه رچی ریگا (ئه گه رچی ده لای هه زارو پینچ سه د رپۆلی پیبوو) - خوړهی ئیره ییش که وتوته گیانی و ترسی ئه وهی بووه کاتیک له شار چۆته ده ری له وانه یه چاوی ئه وی لی خافل بی و گراوه کهی بچی بو لای فیودورپاولوویچ. پاشان ده گه ریته وه بو نیوشار و به شادییه وه بو ی ده رده که وی که گراوه کهی نه چوووه بو لای ره قیبه کهی. هه تا مالی کوزماکوزوویچ سامسانوف به ریی ده کا. (سه یریش ئه وه یه دلپسی له سامسانوف نه کردوو، که ئه وه له باری ره وانناسیه وه جیی سه رنجه.) پاشان به په له ده گه ریته وه نیو باخچه کهی پشت مالی باوکی که له وی دا ده چوووه بو سه وه و چاوی له سه ر ده رگا که هه لنه ده گرت، نه کا گرووشنکا بچیه ژوانی باوکی. ههر له وی ئاگادار ده بی ئیس میر دیاکوف سه رودلی لی هاتوو و ئه و خزمه تکارهی دیکه ش نه خو شه - که وایه هچکه س نییه پیشی پیبگری، «عه لامه ته» کانیش دوزانی - تووشی بیره بیره ده بی! هه روا له هه مبه ر ئه و بیره بیره یه دا خو پارگری ده کا؛ ده چی بو لای خاتو نییک که ماوه یه که له م شاره نیشته جی بووه و هه موومان ریژی ژورمان بو ی هه یه، مادام خو خلاکوف. ئه م خاتوونه، له میژه بووه به دلسوزیه وه ئاگاداری

کاروباره‌کانی بووه، ئامۆژگاریی زۆر هه‌کیمانه‌ی ده‌کا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و ژيانه‌ ئالۆز و ده‌ستبلاوی و ئه‌شق و ئاشقییه‌ ناره‌وايه و به‌فیرۆدانی وزه‌ی لاوی له‌ مه‌یخانه‌کان ده‌ست هه‌لگرێ و بچی بۆ دۆزینه‌وه‌ی کانگای ئالتون له‌ سیبیریا: «ئه‌وه‌ ده‌روویه‌که‌ بۆ ده‌رباز بوون له‌ ده‌ست وزه‌ی سه‌ره‌رپۆيانه‌ و خووخده‌ی رۆمانتیک و کێشه‌ و ئالۆزییه‌کانی تافی لاویت.»

دوا‌ی باسکردنی ئاکامی ئه‌و وتووێژه‌ و ئه‌و کاته‌ی تۆمه‌تبار ئاگادار ده‌بی گرووشنکا له‌ مالی سامسانوف نه‌ماوه‌ته‌وه‌، ئۆقره‌ لی‌هه‌لگیرانی میتیای چاره‌ره‌ش، که‌ دلپێسی و ئێره‌یی برستی لی‌بریبوو، خه‌یالی ئه‌وه‌ش که‌ نه‌کا گرووشنکا فریویدایی و ئیستا چووبیته‌ ژوانی باوکی، ئیپۆلیت کیریلوویچ دێته‌ سه‌رباسی کاردانه‌وه‌ی نه‌خسی به‌خت. «ئه‌گه‌ر فینیای کلفه‌ت پیی‌بگوتایه‌ گرووشنکا چووه‌ بۆ ما‌کرۆیه‌ و له‌ لای ده‌زگیرانه‌ پی‌شووه‌که‌یه‌تی، ئه‌و رووداوه‌ نه‌ده‌قه‌وما. به‌لام له‌ ترسانا وه‌ک شیتی لی‌هات و له‌ په‌ستا سویندی ده‌خوارد و ده‌یگوت نازانی له‌ کوێیه‌. دیمیتری فی‌ودوروویچ بۆیه‌ نه‌یکوشت، چونکه‌ زۆری په‌له‌ بوو بۆ ئه‌وه‌ی گراوه‌ غایه‌نه‌که‌ی بدۆزیته‌وه‌.

«به‌لام سه‌رنج‌به‌دن، ئه‌گه‌رچی ئه‌و هه‌مووه‌ تو‌وپه‌ و تۆسن بوو، به‌و په‌له‌په‌له‌ش ده‌سکا‌ونگه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی برد. بۆ ده‌سکا‌ونگ؟ بۆ چه‌کیکی دیکه‌ی نه‌برد؟ به‌لام به‌وه‌دا که‌ مانگیکی په‌به‌قه‌ بیرى له‌و پیلانه‌ کردۆته‌وه‌ و خۆی بۆ ئاماده‌ کردووه‌، هه‌ر شتیکی وه‌به‌رچاو بکه‌وتایه‌ هه‌لیده‌گرت. له‌ ماوه‌ی مانگی رابردوودا به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتبوو که‌ شتیکی ئاوا کارى ده‌مانچه‌یه‌ک ده‌کا، هه‌ر بۆیه‌ له‌رپۆه‌ ده‌ستی دایه‌ و زانیی کاره‌که‌ی به‌وه‌ جی‌به‌جی ده‌بی. که‌وايه‌ هه‌لگرتنی ئه‌و ده‌سکا‌ونگه‌ به‌ هیچ شی‌وه‌یه‌ک بی‌ئ‌یختیار و له‌خۆرا نه‌بووه‌. پاشان ده‌چیته‌ هه‌وشه‌ی مالی باوکی و هیچ ملۆزمیک نابینی، جگه‌ له‌ تاریکی و ئێره‌یی، هیچ شتیکی دیکه‌ش له‌ گۆریدا نابێ. گومانی ئه‌وه‌ی گرووشنکا له‌وێیه‌، له‌گه‌ل ره‌قیببه‌که‌یه‌تی و له‌ باوه‌شیدایه‌ و ره‌نگه‌ ئیستا به‌و پی‌بکه‌نی که‌ ئه‌و کلاوه‌ی له‌ سه‌ری ناوه‌، وه‌

هه ناسه بركيى دهخا. تهنيا هه رگومان و ئيرهيى نه بوو، بۆ له خۆرا باسى
گومان و ئيرهيى بكهين - دهرگاي فيل و دههۆ ئاواله بوو، ئاشكرا بوو. ئه
حه تمهن له وييه، له وه تاغه پرووناكه دا، له پشت په رده كهيه. حه تمهن له وييه.
تۆمه تبار دهيهه وي پيمان بسه لميني كه به دزييه وه چۆته به رپهنجيره كه،
به ريزه وه سهري كيشاوته ژووره كه و له ترسي ئه وهى نه كا پرووداويكي
ترسناك و بئخلاقانه بقه ومي، به ئه ده بانه كشاوته دواوه. هه وليشده دا
ئه وه مان پي بسه لميني، ئه ويش به ئيمه، كه له خووخدهى دهگهين و ده زانين
له و كاته دا له چ هه لومه رجيكدا بووه. ئه وهش ده زانين كه ئه وه علامه تانهى
زانپوه كه به هۆى ئه وان هه ده تواني بجيته ژوورئ. «ليره دا ئيپوليت
كيريلوويچ باسه كه ي راگرت و به پيويستي زاني ئاماژه يه كيش به ئيسمير
دياكوف بكا و له و باره وه شيكر دنه وه يه كي كورت بدا به دهسته وه. بۆ
ئه وهى پيوهنديى گومانايي ئيسمير دياكوف له گه ل قاتل ره شكاته وه و ئه و
بيروكه به ته واي له زهينيان دهرهاويژئ. له و باره وه ئه وپه رى هه ولى
خۆى نواند و هه مووان بۆيان دهركه وت، ئه گه رچى ئه و گومانه به شتيكي
بي بنه ما ده زاني، گرنگايه تيه كي ته واي به مه سه له كه ده دا.

باسیڤك سەبارەت بە ئىسمىر دىاكوف

«سەرەتا، ئاخىزگەى ئەو گومانە چى بوو (ئىپۆلىت كىرىلوۋىچ ئاۋاى گوت)؟ يەكەم كەس كە ھاۋارىكرد ئىسمىر دىاكوف قاتلە، تۆمەتبار بوو لە كاتى قولبەستكراندا. بەلام لەو كاتەوہ تا ئىستا چكۆلەترىن دەلىلى بۆ سەلماندى ئەو تۆمەتە بە دەستەوہ نەداوہ. ئەو تۆمەتە تەنیا سى كەس قەبوولیانە - دووبراكەى و خانمى ئىسۆتیلوف. ئىوان فىودوروۋىچى براى ئەمروكە بىگومان توۋشى ياۋى مېشك بووبوو، باسى گومان و درېۋنگى خۆى كرد. بەلام دەزانىن لە ماوہى دوومانگى رابردوودا لەمەر تاۋانى براكەىەوہ بە تەواۋى لەگەل ئىمە ھاۋرا بوو و ھەولى نەدەدا لەگەل ئەو بىروپايە دژايەتى بكا. بەلام ئەو ھەلدەگرىن بۆ دواى. برا چكۆلەكەيان دانىپيانا كە چكۆلەترىن دەلىلى نىيە بۆ سەلماندى ئەوہى كە ئىسمىر دىاكوف تاۋانبارە. تەنیا بە قسە و رەنگ و پروى تۆمەتباردا بەو ئاكامە گەىشتووہ. بەلى، ئەو ئەمرو ئەم دەلىلە سەرسوورھىنەرەى دووجار ھىناوہتەوہ. قسەى خانمى ئىسۆتیلوف لە ھى ئەۋىش سەرسوورھىنەرتەر بوو، «ئەوہى تۆمەتبار دەلىلى دەبى باوہرى پىيكەن؛ ئەو مروڤىك نىيە درۆ بكا.» ئەو ھەموو ئەو دەلىل و ھۆيانەىە كە بە دژى ئىسمىر دىاكوف لەلايەن ئەو سى كەسەوہ شاىەدىى لە سەر دراوہ. چونكە ئەو سى كەسە زۆر دلگرانى چارەنووسى تۆمەتبارن. بە ھۆى ئەو بىروپايانەوہ تاۋانى ئىسمىر دىاكوفىش كەوتوتە سەر زمانان. يانى ئەوہ جىى باوہرە؟ يانى پياو دەتوانى بىرىشى لىيكاتەوہ؟»

لیردا ئیپولیت کیریلوویچ به پیوستی زانی له کهسایه تی ئیسمیر دیاکوفی
 رهمه تی، «که به هوی شیتییه وه خوی له نیو برد،» بکولیته وه. هوی به
 مروفتیکی ئەقل سووک زانی، هیندیکی زانیاری پر له که م و کووری به دهسته وه
 بوو، که ئەندیشه ی فلهسه فی و زیاتر له حده ی خوی هاوسه نگییه که ی تیکدا،
 ههروه ها بیرو پای هاوچه رخانه ی سه باره ت به ئەرکیک که به کرده وه له ژیا نی
 سه ره رپوانه ی ئەربابه کهیدا - فیودورپاولوویچ - که رهنکه باوکیشی بی،
 وه دهسته ئینا، ویده چی له کوری دووه می ئەربابه کهشی، ئیوان فیودوروویچ، که
 له وانه یه بۆ سه رگه رم کردنی خوی، یان نه دوزینه وه ی ئامانجیکی باشتر، ئەو
 کاره ی کردبی و وهک رابواردن چاوی لیکردبی. ئیپولیت کیریلوویچ له
 شیکردنه وه ی قسه کانیدا گوتی: «خوشی باسی بارودوخی پوچی خوی بۆ
 کردم که ئەو چه ند پوژه له مالی باوکی ماوه ته وه. به لام کهسانیکی تریش له و
 باره وه شایه دی خویان دا تومه تبار و گریگوری - یانی ته وای ئەو که سانه ی به
 باشی ده یانناسی.»

«ئهو کاته ئیسمیر دیاکوف که زهبری فی و سه رودل لیها تن، بناغه ی
 له ش ساغی وه له رزین خستبوو، «قهوته ی به جووجه لیه که نه ده شکا». تومه تبار
 خوشی به رله وه ی بزانی ئەو وته یه چه نده به زه ره دی خویه تی، ئەوه ی به ئیمه
 گوت: «ئهو خوی دا به سه ر که وشه کانمدا و لاقی ماچکردم.» ههروه ها به و
 شیوه به یانه ی تایبه ت به خوی، سه باره ت به ئیسمیر دیاکوف گوتی: «ئهو
 جووجه لیه کی فیداره.» تومه تبار ئەویشی وهک مه حره می رازی خوی هه لبارد.
 (وته کانی خوی شایه دییه بۆ ئیمه)، به هه ره شه و گوره شه ش ناچاری کرد
 سیخوپی بۆ بکا. وهک سیخوپیکی ناوما ل ئەربابه که ی خوی هه لئه تاند و
 بوونی ئەو پا که ته پاره یی بۆ تومه تبار ئاشکرا کرد، ههروه ها ئەو عه لامه تانه ی
 که تومه تبار بتوانی به هوی ئەوه وه بچیته ژووری. جگه له گو تنی راستیش هیچ
 چاره یه کی دکیه ی نییه. کاتی لیپرسینه وه، له حالیکدا ته نانه ت له هه مبه ر ئیمه شدا
 ده له رزی ئەگه رچی له و کاته دا ئەشکه نه گه ره که ی قو لبه سترابوو و نهیده توانی
 نازاری پییگه یینی - گوتی: «ئه گه ر پیمنه گوتبایه، ده یکو شتم، لیم پوون بوو

دەیکوشتەم. ھەمیشە لە من بەگومانبوو. بە ترس و لەرزەو تەواوی پاز و نەینییەکانم پیگوت بۆ ئەوەی ئارامی کەمەو، بۆ ئەوەی تینگا کە فریونادەم و بەجوورە گیانی خۆم پزگار کەم.» ئەو ڕاست قسەی ئەو. ھەموویم نووسیوە بۆ ئەوەی لە بیرم نەچیتەو. «ھەر کە دەیگوراند بەسەرمد، ئەژنۆم وەلەرزین دەکەوت.»

«لەزاتی خۆیدا مەروڤیکی دروستکار بوو، لەو کاتەو ئەو چەند ڕۆبلە پارەیی ئەربابی دۆزیووە و پێیداووە، تەواو بووبوو جێی متمانە، ھەربۆیە ویدەچێ ئەو لاو داماو بە ھۆی فیلکردن لە ئەربابەکەییەو، کە وەک سەرچاوەی بژیوی خۆی خۆشیدەویست، زۆری ھەست بە پەژێوانی دەکرد. بەپێی وتەی شارەزاترین پەوانناسان، ئەو کەسانە نەخۆشیی سەرودلیان لەگەڵ ھەمیشە خۆیان لۆمە دەکەن و زۆر خۆ بە کەمزانن. بەردەوام بەو دڵگران کە دەرھەق بە کەسیک یان شتیک تووشی «تاوان» بوون، وێژدانیان ئازاریاندەدا، زۆرچاریش بەبێ ھۆ شتەکان لە خۆیان گەرە دەکەنەو و ھەموو جوورە ھەلەو تاوانیک دەدەنە پال خۆیان. لێرەشدا ئێمە لەگەڵ مەروڤیکی لەوچەشنە تیکەوتووین کە ترس و تۆقین تووشی ھەلە و تاوانی کردووە.

سەرھەرای ئەو، لە دلی چەقیوو کە ئەو بارودۆخە لەبەرچاوی زەقبۆتەو، ئاکامیکی باشی نییە. کاتیک کۆری دووھەمی فیۆدۆرپاولوویچ، یانی ئیوان فیۆدۆرۆویچ، ڕاست بەر لە ڕووداو، کە، خۆی ئامادە کردبوو بچێ بۆ مۆسکۆ، ئیسمر دیاکۆف تکایلیکرد نەروا. ئەگەرچی بە ھۆی شەرمیونییەو نەیتوانی ھۆی ترسەکە ڕوونبکاتەو. دەستیکرد بە ئاوازە کردن، بەلام ئەو لە ئاوازەکانی نەگەشت. ئەو شەمان لە بیر نەچێ ئیوان فیۆدۆرۆویچ بە پارێزەر و پشتیوانی خۆی دەزانی و بوونی ئەویش لە مالەکەدا زەمانەتیک بوو بۆ ئەوەی ڕووداویک نەقەومێ. ئەو پستەییە نامەکە دیمیتری فیۆدۆرۆویچ وەبیر بێننەو: «ئەو پیرەپیاو دەکوژم، ھەلبەت ئەگەر ئیوان لە مالی نەبی.» کەوا یە حزووری ئیوان لە مالییدا بۆ ھەمووان زامنی نەزم و ھێمانیەتی بوو.

به لām ئەو لێیدا و ڕۆیی، ئیسمیر دیاکوفیش سهعاتیک دواى ڕۆیشتنى ئه‌ربابه
 لاوه‌که‌ی، سه‌رودلی لیهات. به‌ لām ئەوه‌ ڕوون و ئاشکرایه‌. لێرده‌ا ده‌بی بلیم که
 ئیسمیر دیاکوف، له‌ ته‌نگه‌زی ترس وناهو‌مییدا، له‌ ماوه‌ی ئەو چه‌ند ڕۆژه‌ی
 دوا‌ییدا هه‌ستیکردبوو که به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر پرمه‌ترسی و درێڤخایه‌ن تووشی
 گه‌شکه‌ ده‌بی. هه‌لبه‌ت ناتوانی ڕۆژ و سه‌عاتی ئەو نه‌خۆشییه‌ پێشبینی بکه‌ی،
 به‌ لām هه‌موو نه‌خۆشیکی فیدار ده‌توانی پێشتر هه‌ستبکا که له‌وانه‌یه‌ تووشی
 گه‌شکه‌ بی. دوکتۆره‌کان ده‌لێن. که‌وايه‌ له‌گه‌ل ڕۆیشتنى ئیوان فیو‌دۆرۆویچ،
 ئیسمیر دیاکوف خه‌م دا‌یده‌گرئ، هه‌سته‌ده‌کا یار و پارێزه‌ری نییه‌، بۆیه‌ خه‌مبار و
 شه‌که‌ت ده‌روا بو‌ هه‌ماره‌که‌. به‌ قالد‌رمه‌کاندا ده‌رواته‌ خواری و له‌ خۆی
 ده‌پرسی بلی سه‌رودلی لێبی یان نا، ده‌ی ئەگه‌ر له‌ ڕیوه‌ لێی بی چبکا؟ هه‌ر ئەو
 په‌رۆشییه‌ش، ئەو پرسیاره‌، له‌ناخه‌وه‌ شه‌له‌ژاندی و هه‌ر ئەوه‌ش بووه‌ هو‌ی
 ئەوه‌ی سه‌رودلی لێبی و به‌ سه‌ره‌وه‌ بکه‌وێته‌ نیو هه‌ماره‌که‌ و بیهۆش بی، له‌و
 ڕووداوه‌ ته‌واو سه‌روشتیه‌دا، خه‌لک زۆر سه‌رسه‌ختانه‌ هه‌ولده‌ده‌ن شوینی
 در‌دو‌نگی و گومان هه‌لگرن و بلین که ئەو به‌ قه‌ستی خۆی بیهۆش کردووه‌.
 به‌ لām ئەگه‌ر ئەو کاره‌ی به‌ ئانقه‌ست بووبی، هه‌رله‌ ڕیوه‌ ئەو پرسیاره‌ ده‌هاته‌
 پێشنى، که مه‌به‌ستی له‌و کاره‌ چی بووه‌؟ پش‌تی به‌ چی به‌ستووه‌؟ مه‌به‌ستی چی
 بووه‌؟ با‌سی زانستی پزیشکی ناکه‌م: پێیانگوتووم له‌وانه‌یه‌ زانست راست نه‌بی،
 یان ته‌واو هه‌له‌ بی: پزیشکه‌کان نه‌یان‌توانی فی‌لیهاتنى راسته‌قینه‌ و به‌ ئانقه‌ست
 لێکبه‌نه‌وه‌. له‌وانه‌یه‌ واش بی، له‌وانه‌یه‌ واش بی، به‌ لām وه‌لامی پرسیاریکم
 بده‌نه‌وه‌: ئەو بو‌ ئەو خو‌ نه‌خۆش‌خسته‌ چ قه‌ستیکی بووه‌؟ ئەگه‌ر پیلانی قه‌تلی
 دا‌ر‌ش‌تی، ئایا به‌ر له‌وه‌ ویستوویه‌تی به‌ خو‌ بیهۆش‌خستن سه‌رنجی ئەندامانی
 بنه‌ماله‌ بو‌ لای خو‌ی ڕاکێشی؟

براییانی لێژنه‌ی داوه‌ری، ئەوه‌ بزانه‌ن، که له‌ شه‌وی ڕووداوه‌که‌دا مالی
 فیو‌دۆرپالو‌ویچ پینچ که‌سی لیبووه‌ فیو‌دۆرپالو‌ویچ خو‌ی (به‌ لām دیاره‌ خو‌ی
 خو‌ی نه‌کوشتووه‌)؛ نوکه‌ره‌که‌شی گریگۆری، هی‌نده‌ی نه‌مابوو خو‌ی به‌ کوشت
 بدا؛ سینه‌م که‌س ژنه‌که‌ی گریگۆری، مارتا ئیگناتیفنا بووه‌، به‌ لām زۆر شووره‌یه‌

ئەگەر بیریشی لیبکەینەوہ کہ ئەو ئەر بابەکە ی کوشتبێ. دەمینتەوہ دووکەس - دیمیتیری فیۆدۆرۆویچ و ئیسمیر دیاکۆف. بەلام ئەگەر باوەر بە قسەکانی تۆمەتبار بکەین کہ قاتل نییە، کەوا یە حەتمەن ئیسمیر دیاکۆف قاتلەکە یە. چونکە لایەنیکی دیکە لە گۆریدا نییە و ناتوانین کەسیکی دیکەش پەیدا بکەین. ھەر ئەمە یە بۆتە ھۆی ئەو ی ئەو تۆمەتە بدەنە پال ئەقل سووکیکی قوربەسەر کہ دوینی خۆکوژی کرد. راست بەو ھۆیەوہ تەنیا بەو ھۆیەوہ، کە کەسیکی دیکە لەو مالەدا نەبووہ. ئەگەر تارمایی گومان بکەوتایەتە سەر کەسیکی دیکە، ئەگەر شازدە کەسیش لەو مالەدا بوایەن، لە سەر ئەو باوەرەم کہ تەنانتە تۆمەتباریش بە شوورەیی دەزانی تۆمەت بداتە پال ئیسمیر دیاکۆف و ئەو شازدە کەسە ی بە تۆمەتبار دەزانی. چونکە تۆمەتدانە پال ئیسمیر دیاکۆف و ڕینە یە کە و بەس.

برایان، لیگەرین با ڕەوانناسی وەلانیین، با تەنیا راستییەکان لە بەرچا و بگرین و تەنانتە مەتقیش بنیینە ئەو لاوہ، با زانستی پزیشکی وەلانیین. ڕووبکەینە راستییەکان و بزانیین راستییەکان چیمان پێدەلین. ئەگەر ئیسمیر دیاکۆف کوشتیبێ، چۆنی ئەو کارە کردوہ؟ بە تەنیا کردوویەتی یان بە ھاو دەستی تۆمەتبار؟ لیگەرین با لایەنی یە کەم لە بەر چاوبگرین و بلاین بە تاقی تەنیا ئەو کارە ی کردوہ. ئەگەر ئەو ی کوشتبێ، حەتمەن لە بەر قازانجیک بووہ. بەلام خۆ دەزانی ئیسمیر دیاکۆف ھیچکام لەو ئەنگیزانە ی نەبووہ کە دیمیتیری فیۆدۆرۆویچ ھە یەتی. نە ڕقی لێ بوو، نە ئیرە یی پێدەبرد، نە... ڕەنگە بۆ وە دەستەینانی پارە ئەو کارە ی کردبێ، بۆ ئەو ی ئەو سێ ھەزار ڕوبلە ی نیو پاکەتە کە ی وە گیر کەوێ. لە گەل ئەو ھەشدا، ھەموو نەینییەکان دەدرکێنی ئەویش لە لای کەسیک کہ ئەو ھەموو ی حەز لەو بابەتە یە، یانی تۆمەتبار سەبارەت بە پارە و ەلامەتەکان و شوینی شارەدە ی پارە کە و پاکەتە کە چی لە سەر نووسراوہ و بە چی بەستراوہ و لە ھەمووشی گرینگتر ئەو ەلامەتانە ی پێدەلێ کہ بە ھۆی ئەوانەوہ دەتوانی بچیتە ژووری. ئایا ئەو کارە ی لە بەر ئەو ەکرد کہ خۆی پتوہ بکا؟ یان ڕەقیبیک ھانیدا بۆ ئەو کارە، ڕەقیبیکیش کہ تامەزرۆ بوو ئەو پاکەتە پارە یە وە دەستبێنی؟ دەلین: «بەلێ، لە ترسانا ئەو نەینیانە ی

پئ گوتووہ.» بە لّام چۆن دەتوانن ئەوہم پئ بسلەمینن؟ کەسیک کە بتوانی بیر لە کردوہیەکی ئاوا چەپەل و درندانە بکاتوہ و پیلانیکی ئاوا داریژئی و بەرپوہشی بەرئ، راستییەک دەدرکینئی کە بۆ هیچ کەس روون نییە و ئەگەر دەمی خوئی گرتبدايە هیچ کەس بیریشی بۆی نەدەچوو!

نا، ھەرچەندەش ترسەنۆک بئ، ئەگەر پیلانی جینایەتیکی ئاواي کیشابی، هیچ شتیک ناچاری ناکات نھینی پاکەتی پارە و عەلامەتەکان بدرکینئی. چونکە راست وەک ئەوہ وایە لەپیشدا خوئی بە دەندووک پیوہ بکا. ئەگەر ناچاریش بکرایە راستیی ئەوانە بلئ، دەیتوانی درۆیەک بسازینئی و لەخوړا شتیک پئکەوہ بنئ، بە لّام لەو بارەوہ زمانی نەدەگەرا. دووپاتی دەکەمەوہ، چونکە لەلایەکی ترەوہ، ئەگەر سەبارەت بەو پارەيە هیچی نەگوتبایە، جینایەتەکەي بکردایە و پارەکەي بدزیبایە، هیچکەس نەیدەتوانی بە ھوئی دزی و جینایەتەوہ تۆمەتباری بکا، چونکە جگە لە خوئی هیچ کەسیکی تر ئاگاداری ئەوہ نەبووہ. تەنانەت ئەگەر تۆمەتی قەتلەکەشی بدرایەتە پال، گومانی ئەوہ نەدەکرا قەستیکی تری بووبئ بۆ ئەو کارە. بە لّام بەوہدا کە هیچکەس لەو ئەنگیزەيەي ئەو نەگەیشتووہ و بەپیچەوانە، ھەموو دەیاندي کە ئەربابەکەي زۆری متمانە پیئەتی و لئیی خاترجەمە، دوايین کەس دەبوو کە گومانی لئیکرئ، خەلک لەپیشدا گومانیان لە کەسیک دەبوو کە بۆ ئەو کارە قەست و ئەنگیزەيەکی ھەبووبئ. لە کەسیک کە خوئی رایگەیانددبوو کە ئەو قەستەي ھەيە و بە ئاشکرا باسیکردووہ؛ ئەوان لە راستیدا شکیان دەپەرییە سەر کورپە گەورەکەي فیوڈورپاولوویچ، یانی دیمیتري فیوڈوروویچ. ئەگەر ئیسسمیر دیاکوف بیکوشتبایە و پارەکەي بدزیبایە، کورپەکەي تۆمەتبار دەکرا، ئەوہش بۆ ئیسسمیر دیاکوف زۆر چاک دەکەوت. سەرەرای ئەوانە ئایا بۆ ئەوہ دەبئ پیاو باوەر بکا، کەسیک پیلانیکی ئاواي داریژتبی و نھینی پارەو پاکەت و عەلامەتەکان بە کەسیکی دیکە بلئ؟ بەبروای ئیوہ ئەقلی تیدەچی؟ بۆ ئەوہ دەبئ پیاو برۆا بەشتی وا بکا؟

ئیسسمیر دیاکوف، راست پۆژی پووداوہکە پیلانەکەي داریژتووہ و فیئ لە خوئی ھیناوہ و لە پلیکانەکانەوہ خوئی بەرداوہتەوہ - بە چ ئامانجیک؟ بەو

ئامانجەى كە بەرلە ھەموو شتىك، گريگورى ويستوويه دەواكەى بەخو، ئەويش دەبىنى ھىچكەس نىيە ئاگادارى لە مالاكە بكا، پاشكەز دەبىتەو ە و گوى قولاغ دەبى. دواى ئەو، ئەربابەكەى كە دەبىنى ھىچكەس نىيە پارىزگارىي لىكا و دەترسى كورەكەى بىت، دوو ھىندە ورياتر دەبى و ھەست رادەگرى. پىموايە بەو ئامانجەش كە ئىسمير دياكوف لە چىشتخانەكەو دەبرى بۆ ژوورەكەى گريگورى، يانى لە شوپىنيك كە جيا لەوانى دىكە دەخەوت و بە ئارەزووى خوى ھاتوچوى دەكرد، دەگويزىتەو ە بۆ ژوورى پىشخزمەتەكان، شوپىنيك كە ھەركاتى سەرودلەكەى لىدەھات دەيانبردە ئەوى، سى ھەنگاو لە قەرەوئلەكەى گريگورى و خىزانى دووربوو، ھەر لە وەتاغەكەدا پەردەيەكيان كىشابوو و لەو پشت پەردە رايان دەكىشا. لەو كاتەو زانىبوويان ئىسمير دياكوف فىدارە، ئەرباب و مارتائىگناتىفناى دلنەرم و خاوەن بەزەي ئەو شوپىنيان بۆ تەرخانكرد كە لەوكاتانەدا بىيەنە ئەوى و ئاگادارىي لىكەن. ھەر وەك پىشوو دەبىنە پشت پەردەكە و پايدەكىشن، ئەويش دەستدەكا بە نالين و وادەنوئى كە وەك جاران فىى لىھاتوو، بەوشىو ئەو شەو ەنەيھىشت خەو بچىتە چاويان (ھەر وەك گريگورى و ژنەكەى شايەديان دا). ئىمەش دەبى باوەر بكەين كە ئەمانە بۆ ئەو بوو ە تاكو ساناتر لە جىي خوى ھەستى و بچى ئەربابەكەى بكورئى!

بەلام دەلین ئەو بۆيە خوى ئاوا ھىنا حالى جاو و فىى لە خوى ھىنا دا بۆ ئەو ەى شكى تىنەكەن، بۆيەش رازى پارە و ەلامەتەكانى بە دىمىترى گوت بۆ ئەو ەى وەسوەسەى بكا و تووشى ئەو قەتلە بىي، كاتىكىش قەتلەكە كراو ە قاتل پارەكەى ھەلگرتوو ە ھەلاتوو، كاتى ھەلاتنىش ھەتمەن بە ھەرا و ھاوار خەلكى لەخەو ھەستاندوو، دەبى برۆا بكەين كە ئىسمير دياكوف ھەستاو ە چۆتە نىو وەتاغەكەو ە. بۆچى؟ بۆ ئەو ەى جارىكىتر ئەربابەكەى بكورئىتەو ە پارەيەك كە دزراو، ھەليگرئى و بىيا؟ برايان، پىدەكەنن؟ خەجالەتى دەكىشم ئەو قسانە دەكەم، بەلام ئەگەرچى بۆ باوەر كردن نابى و ئاوا پياو سەرى لىي سوور دەمىنى، كەچى تۆمەتبار لە سەر ئەو سوورە. كاتىك ھەلاتوو ە ويستوويه بە نەردەكاندا ھەلگەرئى، گريگورىي داو ە بە زەويدا سەرى شكاندوو ە ھەرا و

هاواری وهری خستوو. دهلی ئیسمر دیاکوف ههستاوه، چۆته وهتاغ و باوکی کوشتوو و پارهکهی دزیوه! له سهر ئهوه پێداگری ناکهم که ئیسمر دیاکوف پیشتر بیرى لهو مهسهلهیه نهکردبێتهوه و پیشبینی کردبێ که ئه و کوربه تووربه و تونده تهبیعهته ههروا بێت و بهئهدبانه سهریک بکیشیته ژووری، لهگهل ئهوهی عهلامهتهکانیشی زانیوه، بگهڕیتهوه و غه نیمهتهکه بو ئیسمر دیاکوف بهجی بیلێ. برایانی لیژنه ی داوهری، ئه و پرسیارهتان زور خۆمانه عهرز دهکهم؛ ئه و کاته چ کاتیک بووه که ئیسمر دیاکوف توانی ئه و جینایهتهی تیدا ئه نجامدا؟ پیمبلین چ کاتیک بووه؟ دهنا لهخۆرا ناتوانن تۆمه تباری بکهن.

بهلام رهنگه به راستی فیتی لیها تبی، ئه و پیاوه نهخۆشه له ناکاو چاک دهبیتهوه، گوێی له هاواریک دهبی و دهچیته دهری. دهی - پاشان چی؟ چاو یک له دهو روبه ری خۆی دهکا و دهلی: «بۆ نهچم ئه رباب بکوژم؟» دهی ئه و چووزانی چی قه و ماوه، چونکه تا ئه و کاته بیهۆش کهوتوو. بهلام ئه م خه یال و گومانانهش ئه ندازهی ههیه.

تاقمیک خه لکی وردبین پیمدهلین: «ههروایه، بهلام ئه گهر ئه وان پیکه وه دهست بهیه کیان کردبێ چی؟ ئه گهر کوشیتیتیان و پاره که یان بهشکردبێ چی - ئه و کاته دهلین چی؟» به راستی پرسیاریکی باشه! راستیه کیش که قه بوولیده کهن جیی سه رسوورمانه. که سیک تاوان ئه نجامده دا و له هه یچ به لایه ک نا پرینگیته وه و خۆی دهخاته مه ترسییه وه، هاو دهسته که شی له لایه ک راکشاوه و خۆی نهخۆش خستوو، بۆ ئه وهی دهو روبه رییه کان تووشی گومان و در دۆنگی بکا و ئه رباب و گریگوریش بترسین. جیی خویه تی سه رنج بدهین و بزانی چ ئه نگیزهیه ک بۆته هۆی ئه وهی ئه م دوو هاو دهسته پیلانیکی ئاوا در دانه دارپژن.

بهلام رهنگه ئه م هاو دهستییه له لایه ن ئیسمر دیاکوفه وه که مه تر خه میی تیدا کرابی یان به زۆری رازی کرابی؛ رهنگه ئیسمر دیاکوف له ترسانا قه بوولی کردبێ و نه یو یستبێ به رگری لییکا. پیشبینی ئه وه شی کردوو به یی تو هاوار نه کا یان له هه مبه ر قاتلدا خۆراگری نه کا و هه روا به ئاسانی ئیزن بدا ئه ربابه که ی بکوژن، پاشان ده که ویته بهر لافاوی لۆمه و سه رکۆنه، ئیزنی له دیمتری

کارامازوف ورگرتووه که خوی نه خوشبخت و ری بی چۆلَبکات -
 «هەرچۆنیکت پێخۆشه بیکۆژ، بۆ من گرینگ نییه.» به لَام ته نانهت ئه گهر ئاواش
 بووبی، چونکه فی لێهاتنی ئیسمیر دیاکوف ماله که ی تووشی ئالۆزی ده کرد
 مه حال بوو دیمیتری کارامازوف پیلانکیکی وا قه بوولبا. له گه ل ئه وه شدا،
 چاوپۆشی له و خاله ده کم. وای داده نین که دیمیتری کارامازوف قه بوولیده کا،
 دیسان به و ئاکامه ده گه ی که قاتل، یانی قاتل و هاندهری سه ره کی دیمیترییه و
 ئیسمیر دیاکوف هاوده ستیک بووه که له و کاردا چالاکی نه بووه، ته نانهت به
 هاوده ستیشی حساب نا کرئ. چونکه له ترسی گیانی قه بوولیکردووه، دلنیا شم
 دادگا ده توانی روونی بکاته وه، به لَام ئیمه چی ده بینین؟ تۆمه تبار، کاتیک
 قۆلبه سته ده کرئ هه رله رپۆه، ئیسمیر دیاکوف تۆمه تبار ده کا و هه موو خه تاکان
 ده خاته ئه ستوی ئه و. نه ک وه کو هاوده ستیش، به لکو وه ک قاتل. ده لی: «به ته نیا
 ئه و کاره ی کردووه. کوشتوویه تی و پاره که ی دزیوه. کاره ی خۆیه تی.» ئه وه یه
 هاوده ست هه رله رپۆه یه کتری تۆمه تبار ده که ن! شتی وا هه ر نابی! بیر له و
 مه ترسییه ش بکه نه وه که بۆ کارامازوف دپته پێشی. دوا ی کاره ساته که - ئه و
 قاتلی سه ره کییه و که سیکی دیکه نابیتته قاتلی سه ره کی - هه ر له و کاته دا که
 هاوده سته که ی له جیدا که وتوو، تاوانه که ده خاته ئه ستوی ئه و. به لَام ئه و
 که سه ی دیکه، یانی ئه و که سه ی له جیدا که وتوو، له وانه یه ئه و کاره ی زۆر
 پیناخۆشبووبی. له بهر پاراستنی گیانی دانی به راستییه که دا بنی. «ئیمه
 هاوده ست بووین، به لَام من قه تله که م نه کرد، به لَام له ترسانا له گه لی پیکهاتم و
 ئیزم پیدا.» چونکه ئه و، یانی ئیسمیر دیاکوف ده یزانی دادگا به را ده ی تاوانه که ی
 خوی سزایده دا. بۆیه لیکیده دایه وه و به و ئاکامه ده گه یشت که سزا که ی له
 تاوانباری سه ره کی که مته ر. به لَام دلنیا م به وشپۆه، دانیپیدا نه دهن، ئه گه رچی
 قاتلی راسته قینه له سه ر تۆمته بارکردنی ئه و پینداگری ده کا و ده لی ئه و به تاقی
 ته نیا ئه و کاره ی کردووه.

ئه نجا ئیسمیر دیاکوف کاتی لپرسینه وه گو تی خوی سه به ا رته به پا که تی
 پا ره و عه لامه ته کان بۆ تۆمه تبار دوا وه، دهن ئه و خه به ری ئه وشته نه ی هه ر

نه‌بوو. ئەگەر ئه‌و له‌ راستیدا هاوده‌ستی تاوانباره‌که بوايه، ئایا کاتی لێپرسینه‌وه ئاوا به‌تامه‌زرۆیی و راشکاوانه‌ ئه‌و قسه‌یه‌ی ده‌کرد، یانی ده‌یگوت خۆی تۆمه‌تباری له‌وانه‌ ئاگادار کردووه‌؟ به‌پێچه‌وانه‌، هه‌ولیده‌دا حاشای لێ‌بکا یان بېشاریته‌وه، یان زۆر به‌ سه‌رساردی چا‌و له‌ مه‌سه‌که‌ بکا. هېچکەس جگه‌ له‌ مرو‌فیی بیتاوان، که ترسی ئه‌وه‌ی له‌لدا نه‌بوو تۆمه‌تی هاوده‌ستی لێ‌دري، ئه‌و کاره‌ی ئه‌و ناکا. به‌ هۆی ماخولیا بوونه‌وه که ره‌نگه‌ کاردانه‌وه‌ی ئه‌و پروداوه و نه‌خۆشیه‌که‌ی خۆی وای لێ‌کردبێ، خۆی هه‌لواسی و کوتایی به‌ ژيانی خۆی بیتی. یادداشتیکی به‌جی هېشتوو که به‌ شیوازی خۆی نووسیویه‌تی: «به‌پێی ویست و ئیختیاری خۆم کوتایی به‌ ژيانم دینم، خه‌تای هېچ که‌سیکی تیدا نییه‌.» ئایا چی تیده‌چوو بۆ ئه‌و رسته‌یه‌کی دیکه‌ی پێ‌زیاد بکا: «قاتل منم، نه‌که‌ دیمتری کارامازوف؟» به‌لام ئه‌وه‌ی نه‌نووسی. ئایا ویژدانێ وایلیکرد خۆکوژی بکا، یان دانپێدانانی تاوان؟

دوای ئه‌وه‌ چی پرووی دا؟ هه‌ر ئیستا سێ‌هه‌زار روبلیان هینا بۆ دادگا، خۆشحالی‌شین که ئه‌وه‌ هه‌ر ئه‌و پارهی که له‌ پاکه‌ته‌که‌دا بووه، ئیستاش ئه‌و له‌هه‌مبه‌رماندا له‌ سه‌ر ئه‌و میزه‌ داندراوه و ره‌نگه‌ رۆژی پێ‌شوو له‌ ئیسمر دیاکوفی وه‌رگرتبێ. به‌لام پێ‌ویست ناکا ئه‌و دیمه‌نه‌ دلّه‌ژینه‌ وه‌بیر بێ‌نینه‌وه. ئەگەرچی ده‌مه‌وێ تۆزێ بیروپرای خۆم ده‌ربهرم و باسی یه‌که‌ دوو مه‌سه‌له‌ی که‌م‌باهه‌خ بکه‌م، که له‌وانه‌یه‌ له‌ روانینی یه‌که‌مدا به‌ جوانی ئاشکرا نه‌بێ و نه‌که‌وێته‌ به‌ر سه‌رنج. له‌لایه‌که‌وه‌ ویده‌چی ئیسمر دیاکوف پاره‌که‌ی دابیته‌وه و دوینی به‌ هۆی په‌شیمانیه‌وه‌ خۆی خنکاندبێ. (چونکه‌ ته‌نیا به‌ هۆی په‌شیمانیه‌وه‌ خۆی هه‌لواسی.) هه‌ر دوینیش له‌ لای ئیوان دانی به‌ تاوانه‌که‌یدا ناوه‌ - به‌ وته‌ی ئیوان فیودوروویچ. ئەگەر به‌ راستی وانه‌بووه، بۆ ئیستا ئیوان بیده‌نگه‌ی لێ‌هیناوه‌؟ که‌وايه، ئەگەر ئه‌و دانی به‌ تاوانه‌که‌یدا ناوه، دیسان ده‌پرسم بۆ له‌ودواین یادداشته‌دا که له‌ پاش خۆی به‌جیی هېشتوو، ئه‌و راستیه‌ی نه‌درکاندووه‌؟ خۆ ده‌یزانی تۆمه‌تباری بیتاوان رۆژی دوایی له‌گه‌ل ئه‌و موخاکه‌مه‌ ترسناکه‌ به‌ره‌وپروو ده‌بێ.

پاره به تهنیا نابيته بهلگه. ههوتووی پیشوو بهریکهوت من و دووکهسیتر لهو راستیه ئاگادار کراین، که ههردوو کهسهکه ئیستا لهم دادگایه جزووریان ههیه، گوايه ئیوان فیوڤدورویچ دوو کۆپینی پینچلهسهیدی که ههركامیان پینچهزار رۆبل بووه و له سهر یهك دهكاته دههزار رۆبل، ناردوویه بۆ ناوهندی پارێزگا بۆ ئهوهی بیگۆریتهوه به پاره. بۆیه ئهو قسهیهم کرد، بۆ ئهوهی پروونیکه مهوه که ههموو کهس، له کاتی تایبتهدا دهتوانی پارهی ههبی، کهوايه ئهگهر سیههزار رۆبلی لی هه لگري و لهگهڵ خوی بیهینی، ناتوانی بیسهلمینی که ئهو پارهیه ههر ئهم پارهیهیه، یانی ههر ئهو پارهیهی که فیوڤدورپاولوویچ له پاکهتهکهی خستبوو.

«له ئاکامدا ئیوان فیوڤدورویچ، دوینی دواي بیستنی ئهوه ههواله گرینگه له زمانی قاتل، دانهچلهکی و ههر گویشی نهدايه. بۆ لهپوه به دادگای رانهگهياند؟ بۆ ههتا ئهمرۆ بهیانی دهنگی نهکرد؟ پیموايه ههقی ئهوهم ههیه بلیم بۆ؟ چونکه له ماوهی ههوتووی رابردودا نهخۆش کهوتوووه: له لای دوکتۆر و دۆسته نزیکهکانی گوتوویه تووشی نارهحهتی رۆحی بووه و تاپۆی مردووان دهبینی: ئهوه خهریک بوو تووشی یاوی میشک دهبوو، که ئهمرۆ به جاری لی پیس کرد و برستی لیبری. لهو بارودۆخهدا له ناکاو ههوالی مههرگی ئیسمیر دیاکوفی پیدهگا و خیرا بیردهکاتهوه: «ئهو کورمه مردوو، دهتوانم تاوانهکه بخرمه ئهستوی ئهوه و براكهه پرگار بکهه. پارهشم ههیه. چهکهیهك پاره لهگهڵ خۆم دهبههه و دهلیم ئیسمیر دیاکوف بهه لهمردن پشیداوم.» دهلین ئهوه کاره شهرافهتمه ندانه نییه: تهنانهت تۆمهتبارکردنی مردوو و نهجاتدانی گیانی براش، شهرافهتمه ندانه نییه. وایه، بهلام ئهگهر لهرووی تینهگهیشتهوه ئهوه تۆمهتهی بداته پال چی؟ دیمهنی پیشووتان دی: حال و بالی تۆمهتبارتان دی. بهپوه راوهستابوو قسهیدهکرد، بهلام بیر و خهیاالی له کوئ بوو؟

له دواي شایه دیدانی ئهوه نهخۆشه، بهلگهکه یان هینا بۆ دادگا، یانی نامه ی تۆمهتبار که دوو رۆژ بهرله رووداوه که بۆ خانمی ویرخوفیتسیوفی نووسیوو و لهویدا به راشکاوی باسی سیناریوی ئهوه قهتله دهکا. کهوايه بۆ چاوهروانی

سیناریوییه کی دیکه له لایه ن که سانیکی تره وه بین؟ جینایه ته که راست به پیی ئه و نامه یه به پړوه چوو. هیچ که سیش جگه له نوو سه ری نامه که ئه نجامینه داوه. به لئ برایانی لیژنه ی داوهری به بی هیچ به رگیږه وه یه ک پرویدا! به ئه دهب و ریزه وه له بهر په نجیره که ی باوکمان هه لنه هاتین، ئه که رچی ته واو به و قه ناعه ته که شتوبوین که گراوه که مان له لای ئه وه. نا، ئه وه قه ت رپی تیناچی! ئه و چوو ژووری و باوکی کوشته. هه ر له گه ل چاوی به ره قیبه دزیوه که ی که وت، ئیتر چاوی به رایى نه دا و ئاوری بی ئامانی تیبه ربوو و کوشتی. به لام دواى کوشته که ی، که زور ویده چی به وه دسکاونه لیبدا بی. دواى ئه وه ی له مردنی دنیا ده بی، به وردی ژووره که ده گه ری و بوی مه علوم ده بی گراوه که ی له وئ نییه، پاره که ی وه بیر هاته وه، ده ستیکرد به ژیر بالنجه که دا و دهریه ئنا. پاره که ی هه لگرت و پا که ته که ی له وئ فریډا، پا که ته دپاوه که ش ئه وه تا له سه ر میزه که یه.

بویه باسی ئه و راستییه ده که م، دمه وئ سه رنجتان بو لای دیارده یه کی ئاشکرا راکیشم. ئه گه ر ئه و قاتلیکی خاوه ن ئه زمون بوايه و ئه گه ر ته نیا بو پاره ئه و کاره ی بکریایه، ئایا پا که تی پاره که ی له په نا ته رمه که فریده دا؟ ده ی بو وینه ئه گه ر ئیسمیر دیاکوف بو وده ده ستیه ئانی ئه و پاره یه ئه ربابه که ی بکوشتابیه، پا که ته که ی له گه ل خوی دهبرد، بی ئه وه ی زحمه تی هه لپچرینی له سه ر سه ری ته رمه که به خوی بدا؟ چونکه سوور ده یزانی پاره ی تیدایه . چونکه له بهر خاتری خوی فیودور پاولوویچ خستبویه نیو پا که ته وه و لاکوموری کردبوو ئه گه ر پا که ته که شی له گه ل خوی ببریایه، هیچکه س له مه سه له ی دزییه که ئاگادار نه ده بوو. برایانی لیژنه ی داوهری، له ئیوه ده پرسم، ئایا ئیسمیر دیاکوف ئاواى پیلانکه ی به ئه نجامده که یاند؟ ئایا پا که ته که ی هه ر له وئ به جی ده هیشت؟ نا، ئه و کاره کاری قاتلیکی تونده ته بیعه ت و به تالوکه یه . قاتلیک که دز نه بووه و بهر له وه ش به عومراتی خوی دزیی نه کردووه . پاره که ی له ژیر بالنجه که دهریه ئناوه، نه ک وه ک دزیک که بیه وئ بیدزی، به لکو وه ک ئه وه پاره که ی خوی له دزیک بستیتیه وه. چونکه ئه و پاره یه بیرۆکه یه ک بوو له زهینی کارامازوفدا و وه ک وه سوده سه یه کی شیتانه ی لیته اتبوو. کاتیک ئه و پا که ته ی ده سته که وت که هیچکات

چاوی پښینه که وتبوو، دراندی بۆ ئه وهی دَلنیا بـ پاره ی تیدایه یان نا، به فریدانی
 ئه و پاکه ته دراوه، به لگه یه کی پر مه ترسیی به دزی خوی به جی هیشتووه.
 هه مووشی به وهۆیه وه بوو که کارامازو فیه، نه ک ئیسمیر دیاکوف چونکه بیرى
 لینه کرده وه، دهرفته ی بیر کردنه وهشی نه بوو. تیى ته قاند و هه لات؛ نوکهرى پیر
 وه دواى که وت و نه راندی؛ نوکهرى پیر گوئی: «به لام قه وهی پیتی نه شکا و
 زه برى ده سکا ونکه که کارى خوی کرد و له عهرزى دا.

تومه تبار به زه یی پښیدا هات، له سه ر نه رده که هاته خوارى و چاوی لیکرد.
 باوه ر ده که ن؟ پښمان ده لى به زه یی پى دا هاتووه، له به ر دلسوزى، گه راپه وه
 سه رى بۆ ئه وهی بزانی ده توانى کارى کی بۆ بکا یان نا. ئایا ئه و کاته کاتى
 دلسوزى نواندن بووه؟ نا، ته نیا به و قه سته گه راپه وه بۆ ئه وهی دَلنیا بى تاقه
 شایه دى جینایه ته که ی مردووه یان زیندوو. جگه له وه هه ر هه ست و
 ئه نگیزه یه کی تر هه بى ناسروشتیه. ئه وه بزانی که سه باره ت به گریگورى خوی
 تووشى زه حمه ت کرد، سه رى به ده سته سـ پاک کرده وه و که دَلنیا بوو مردووه،
 په ریشان و شه لالى خوین به ره ومالى گراوه که ی پیتی پښوه نا. چۆن بوو بیرى
 له وه نه کرده وه چنگوپل و سه روچاوی خویناوییه و لى ئاشکرا ده بى؟ به لام
 تومه تبار خوی دَلنیامان ده کا که ته نانه ت بیرى له وه نه کردو ته وه که شه لتانى
 خوینه. ده توانین بر و ا به وه بکه ی، له راست ده چی. ئه و مه سه له یه بۆ ئه و جوړه
 تاوانبارانه له کاتى کی ئاوا هه ستیاردا دیته پښى. جارى وایه له خالىکدا
 زیره کیه کی وا له خوینا دهنوین ده سته شه ی تان له پشته وه ده به ستن، له
 خالىکی دیکه شدا هه موو شتیکیان له بیر ده چیته وه. به لام ئه و له و کاته دا، ته نیا
 بیرى له شتی که ده کرده وه. گراوه که ی له کوئی به ده یویست ده ست به جى تیگا
 گراوه که ی له کوئی به، بۆیه خیرا به ره و شوینی نیشته جى بوونى تیى تووراند و به
 هه والیکى چاوه ر وانه کراو و ناخوش ئاگادار بوو. گراوه که ی چووه بۆ ماکرویه
 بۆ ئه وهی چاوی به «ئاشقه که ی یه که م» ی، ئاشقه «هه قدار» ده که ی بکه وى.»

زېدمومړی له رمناسیدا. خیشک به چوارنال

کوتايی وتاری دادومر

نېپولیت کیریلوویچ بۇ پېشه کی وته کانی روه شتی میژوویی هه لېژارد، روه شتی که ته وای ئاخپوه رانی تووړه و دهمارگرژ هزی پېده کهن و له و چوارچیوهیه دا به ربه ستيک بۇ وتاره شه پۆل ئاساکه یان دهیینه وه. ئه و له م کاته دا سه باره ت به «ئاشقی هه قدار یه که م» ی گرووشنکا دوا و بیروکه گه لیکي سهرنجراکیشی به یان کرد.

«کارامازوف که شیتانه ئیره یی به هه موو که س دهر د، له ناکاو له هه مبه ر ئه و یه که م ئاشقه دا خو ی دۆراند و هه ستي به وردبوون کرد. ئه وه ی بابه ته که ی سه یر و سهرنجراکیش کردبوو، ئه وه بوو که گوايه بیر ی له و مه ترسییه تازه یه نه کردۆته وه که له وجود ی ئه و ره قیبه چاوه پروانه کراوه دا سه ری هه لداوه. به لام وه ک مه ترسییه کی دوورده ست چاوی لیکردبوو و کارامازوف هه میشه له ئیستادا ده ژ ی و بیر له رابردوو و داهاتوو ناکاته وه. ویده چی ئه وه ی وه ک ئه و سانه یه ک چا و لیکردبی. به لام دلّه برینداره که ی له پتوه تیگه یشته که ئه م ژنه ره قیبه تازه که ی شار دۆته وه و فریویداوه، چونکه ره قیبه تازه بۇ ئه و ژنه ئه و سانه نه بوو، ته نیا هیوا ی ژیا نی بوو. کاتی که له وه گه یشته له پتوه بۆری خوارد.

برایانی لیژنه ی داوه ری، جگه له و دیارده چاوه پروانه کراوه ی خووخده ی تاوانبار پالېستیکی تر نییه بۇ قسه کانم، دیارده یه ک که گوايه خو ش ی توانایی

ئەو ھى نىيە بىنويىنى. لە ناکاۋ ئارەزوۋىيەكى ۋا سەرتاپاى دادەگرىيى كە ناتوانى خۇپاگرى لە ھەمبەردا بكا. پىزدانان بۇ ئەۋ ژنە ۋ پىدانى مافى خۇشويستىن بۇ ئەۋ. ھەموو ئەۋانەشى لەۋ كاتەدا بۇ دەرکەۋت كە لە بەر خاترى ئەۋ ژنە دەستى بە خويىنى باۋكى ئالۋودە كىردىبوۋ! ئەۋەش راستە ئەۋ خويىنەى كە پىشتىبۋى ھاۋارى تۆلەى كىردىبوۋ، چونكە دۋاى فەۋتاندنى پۇچ ۋ ژيانى لەم دىنپادە، ناچار بوۋىبو ھەر لەۋ كاتەدا لە خۇى پىرسى، ئايا ئىستاش من بەپرواى ئەۋ ژنە جادۋوبازە، ئەۋ كەسەى لە پۇچم خۇشتىر دەۋى، لە ھەمبەر ئەۋ رەقىبەدا، ئەۋ «ئاشقەى يەكەم» كە ناتوانى حاشاى لىيكا، چ بايەخىكم ھەيە. چونكە ئەم ئەشقى پىشۋو كە بە تەۋاۋى لە كىردەۋى رابىردۋى پەشيمان بوۋىبوۋ، ئىستا بە ئەشقى تازە ۋ پىشنىارى شەرافەتمەندانە بە ۋادە ۋ بەلئىنى ژيانىكى نوى ۋ پىرەختەۋەرى، گەپابۋوۋ بۇ لای ژنىك كە جارىكى خەيانەت پىكىردىبوۋ. ئەۋىش پىاۋىكى چارەپەش ۋ لىقەۋماۋە ۋ ئىستا دەتوانى چ بەۋ ژنە بدا، دەتوانى چ دىارىيەكى پىشكەش بكا؟

كارامازۋف لە ھەموو ئەۋانە گەيشت، بۇى دەرکەۋت بە ھۋى جىنايەتەكەيەۋە ۋ بە ھۋى ئەۋەۋە تاۋانبارىكى مەھكۋومكراۋە، ھەموو دەرۋىيەكى لىبەستراۋە! ئەۋ بىرۋكەيەش بە جارى تىكىشكاند ۋ فەۋتاندى. ھەربۋىە خىرا ئەۋ پىلانە دىندانەيەى داپشت ۋ بەپرواى مۇۋىكى خاۋەن خوۋخەدى كارامازۋفىيانە ھەتمەن ۋەك دەرۋىيەك بۇ دەرپاز بوۋن خۇى نۋاندۋوۋ. ئەۋ دەرۋى دەرپازبوۋنەش خۇكوژى بوۋ. بۋىە بەپىرتاۋ دەچى بۇ لای پىرخوتىنى دۋستى كە دەمانچەكانى لە لای بە بارمە دانابوۋ، لە پىگا بەدەم ھەلەتتەۋە پارەيەك لە گىرفانى دەردينى كە بۇ ۋەدەستەيتانى دەستى بە خويىنى باۋكى رىمودە بوۋىبوۋ. ئاخ ئىستا لە ھەموو كاتىك زياتىر پىۋىستى بە پارە بوۋ. كارامازۋف دەمرى، كارامازۋف بە گۈللە لە خۇى دەدا ۋ لە يادى ھەموۋاندا دەمىنى! بە راستى ئىمە شاعىرىن، بە راستى، لە تەۋاۋى ماۋەى ژيانماندا ئەۋ وزەيەمان بەفپىرۋ داۋە. «بۇلای ئەۋ، بۇ لای ئەۋ! لەۋىش، ئاخ، تەۋاۋى دىنا بۇ مىۋانى بانگەيشت دەكەم. مىۋاندارىيەك

وهرېدهخه م بيوينه بئ و هه تا ماوهيه كي زور له بير نه چيټه وه و ببيته
 بنښته خوښه ي سهرزاري خه لك! له گه ل هاوار و به زمي مه ينوشان و سه ما و
 ئاوازي مه ستاني شاد و پرووخوشدا، پهرداخ، پهرداخ، به سه لامه تيي ژنيك
 ده نوشين كه خوښمان ده وي و مه تحيده كه ين. هه روه ها به سه لامه تيي
 به خته وه ريي تازه په يداوو ده خوينه وه! ئه و كاته، له ريوه له بهر پييدا، مي شي
 خو مان ده پر ژنيين و خو مان سزا ده ده ين! ژنه ش هيندي جار ميتيا
 كارامازوفي وه بير ديته وه و تيده گا چه نده ي خو شويستوو و به به رد له
 چوكي خو ي دده!»

ليرده له گه ل ئه شقيكي زيډر ويانه، ناهوميدى دلناسكيه كي رومانتيك و
 مه ترسيه كي وه حشيانه ي كارامازوفانه به ره وروو ين. به لي، به لام براياني
 ليژنه ي داوه ري، شتيكي ديكه ش له گوړيدا، شتيك كه له گيانيدا هاوار ده كا،
 به رده وام له زه ينيديا و خو ده نويني و هه تا سه ره مه رگ ژهر خواردى ده كا -
 ئه و «شته» ويژدانه، براياني ليژنه ي داوه ري، ئازاره سامناكه كه ي و
 خو سزادانه كه ي! داوه ري به كه ي، هه موو به ده مانچه كو تايي پي دي، ده مانچه
 ته نيا ريگاي دهر باز بوونه! به لام «ئو دنيا» نازانم ئايا كارامازوف له و كاته دا
 سه باره ت به دنيا ي دواي مه رگ پرسيا ري له خو ي كردو وه؟ بليي
 كارامازوفيش وهك هاملت، سه باره ت به دنيا ي پاش مه رگ پرسيا ري له خو ي
 كردي؟ نا، براياني ليژنه ي داوه ري، ئه وان هاملتيان بوو، به لام ئيمه تا ئيستا
 جگه له كه سانتيكي وهك كارامازوف كه سي ترمان نه بو وه!»

ليرده ئيپوليت كي ريلوويچ وينه يه كي له كه لوپه لي ميوانداري و ئه و
 ديمه نانه ي روويداوه له مالي پيرخوتينه وه هه تا ده گاته ماكرويه و ته واوي
 ئه و قسه و كرده وانه ي شايه دييان له سه ر بوو، باسيكرد. ئه وه ش
 كار دانه وه يه كي باشي له سه ر خه لكه كه هه بوو. تاواني ئه و مروقه هيوابر او و
 وه زاله هاتوو، كاتيک كه هه موان راستييه كانيان ليكدايه وه، وهك ديمه نيكي
 روناك و قه ناعت پيښه ر كه و ته به رچاوي هه مووان.

«ئەو چ پىۋىستىيەكى بە خۇپارىزى ھەبوو؟ دووسى جار ھەتا پادەى دان پىنان، ئاماژەى پىکرد، بەلام راشكاوانە ھىچى نەدرکاند.» (پاشان شايدەى دانى شاھيدان بەدوايدا ھات.) تەنانت گوراندى و بەو لادىيەى گوت كە بە فایتون بردى بۆ ماكرۆيە - ئاندري - : «دەزانى خەرىكى پياوكوژىك لەگەل خۆت دەبەى؟» بەلام مەحال بوو بۆى بتوانى راشكاوانە باسى مەسەلەكە بكا، دەبوو بگاتە ماكرۆيە و چىرۆكە ئاشقانىكەى دواىى پىيىنى. بەلام چى چاوەروانى ئەو پياوہ چارەدەشە بوو؟ ھەر لەگەل گەيشتنە ماكرۆيە لە يەكەم سائدا بۆى دەرکەوت و بە تەواوى تىگەيشت كە رەقىبە لەشكان نەھاتووەكەى رەنگە بە ھىچ شىۋەيەك ئاوا لەشكان نەھاتوو نەبى و خواردنەوہش بە سەلامەتى ئەوبەختەوہرييە تازەيەى ئەوان پەسند نىيە. بەلام راستىيەكان، ئاغايانى لىژنەى داوہرى، ھەر لەسەرەتاي يەكەم لىپرسىنەوہوہ لە ھەمووى ئاگادارن. كارامازوف بە سەر رەقىبەكەيدا زالبوو و سەرکەوتنى وەدەستەيتا، لىرەشدا - ئاخ - لىرەدا رۆحى دەكەويٹە قوناغىكى تازەوہ، رەنگە سامناكترىن قوناغ بى كە رۆحى پىيدا تىپەريوہ يان تىدەپەرى. برايانى لىژنەى داوہرى، بە دلنباى دەتوانىن بلىين كە سروشتى شىۋاو و وەحشى و دلى تاوانبار زۆر لە حوكمى دنباى و عەدالەتى مرقوف زياتر تۆلە دەستىنى. سەرەراى ئەوہش، عەدالەت و سزاي ئەم جىھانە سزاي سروشست كەمدەكاتەوہ و سووكىدەكا. لە راستىدا بۆ رۆحى تاوانبار لەوساتانەدا زۆرىش پىۋىستە چونكە لە ھىوابرواى نەجاتىدەدا. چونكە ناتوانم ترس و ئازارى وىژدانى كارامازوف بىنمە بەرچاوى خۆم كە لەو كاتەدا تىگەيشت ژنە خۆشىدەوى و لە بەر خاترى ئەو «يەكەم ئاشقى ھەقدار»ى جواب كرد و مىتباى بەرەو ژيانىكى نوئى راكىشا و بەلىنى بەختەوہرى پىدا، چۆن بووہ؟ ئەويش لە چ كاتىكا؟ كاتىك كە ھەموو شتىك گەيشتبووہ كۆتايى و ھەموو دەرگاكانى لە سەر داخرابوون!

لىرەدا، خالىكى گرىنگ دىنمەوہ بىرتان كە بۆ پوون كردنەوہى حال و وەعزى تۆمەتبار لەو ساتەدا پىۋىستە. ئەم ژنە، ئەم ئەشقەى ئەو، ھەتا

دوایین کات، ههتا کاتی قۆلبه سترکرا نی میتیا، وهک کیوی قاف وابوو، یانی بهئواته وه بوو پییڭگا، بهلام به هیچ شیوهیهک دهستی پیپرا نه دهگه شت و له گهل ئهوانه شدا، بۆ له و کاته دا به گولله له خوی نه دا؟ بۆ چاوپۆشی له پیلانه کهی خوی کرد و تهنا نهت له بیرى چۆوه ده مانچه کانی له کوین؟ راست ئهم ئاره زووی ویساله و هیوای به دلدار گه شتنی وازی له وکاره پیهینا. له ماوهی بهزم و رهزم و کهیف و نه ههنگه که یاندا له پال گراوه خۆشه ویسته کهیدا بوو، پیکه وه سه رخۆش بوون و له بهرچاویشی له هه موو کاتیک زیاتر جوان و دلرفین بوو، بۆیه دلی نه هات لیی دوور که ویتته وه و له بهر پییدا نیوچاوانی نایه زهوی. ئه و ئه شقه گه رموگوهری بۆ ساتیک جگه له ترسی قۆلبه سترکان، ئازاری ویژدانیشی له بیر برده وه. ساتیک، ئاخ، ته نیا ساتیک. حالاتی زهینی تاوانباریک که پابه ندی سی شته و به چروپری شوینی له سه ر دانا وه، ده توانم هه ستی بکه م و بیه ینمه بهرچاوی خۆم - یه که م - شوین دانی شه راب، هه را و هوریا، دلله رزه، به زمی سه ما و هه لپه رکی و موسیقا و ئاوان، ئه و ژنه ش، که شه راب گه شان دوویه ته وه، که سه مای بۆ دهکا و گوژانی دهلی و پیده که نی! دووه م، هیوادار بوون به وهی که جاری ئه و ئاکامه تال و نه خسه دووره و ئه وانیش لانی که م هه تا به یانی نایه ن بۆ قۆلبه سترکردنی. که وایه چه ند سه عاتیکی ده رفهت هه بوو. ئه وه شی لی سه روزیاده! له چه ند سه عاتدا مرۆف ده توانی بیر له زۆر شتان بکاته وه. پیموایه هه ستی وهک هه ستی ئه و تاوانبارانه وابوو که به رهو شوینی سزادان راکیش ده کرین. ئه وان شه قامیکی دوور و دریژی دیکه یان له پیشه که ده بی به بهرچاوی هه زاران که سدا تیپه پ، ئه ویش زۆر به گرژی و ههنگاوی خیرا. پاشان بادانه وه به رهو شه قامیکی تر، له کوتایی شه قامه که شدا دیمه نی دلله ژینی سیداره! پیموایه پیای مه حکووم له سه ره تای سه فه ردا، کاتیک سواری عاره بانه ده بی، رهنگه هه ستبکا هیشتا ژیانیکی بی کوتایی له پیشه. ماله کان دوور ده که ونه وه، فایتوون ریگا ده بری، ئاخ، ئه و هیچ نییه، هیشتا هه تا پیچی شه قامه که ی تر ریگایه کی دریژی له پیشه و ئه و هه روا بیباکانه چاو له

دهوروبه‌ری خوی ده‌کا، له‌و هه‌زاران مروّقه دلّ‌ه‌قه ده‌پوانی که چاویان تیبرپوه و پیاوانایه ئه‌ویش مروّقیکه وه‌ک ئه‌وان. به‌لام ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه به‌ره‌و شه‌قامیکی دیکه باداته‌وه. ئاخ، ئه‌وه‌ش هیچ نییه، هیشتا شه‌قامیکی ته‌واوی له‌پیشه، ئه‌گه‌رچی مالانیکی زور ماون به‌جیان بیلی، هیشتا پیاوانه زوری ماوه بگاته کوتایی ماله‌کان. به‌م‌شیوه‌یه هه‌تا کوتایی شه‌قامه‌که و شوینی سزادانه‌که‌ی زوری ماوه.

پیموایه حال و پوژی کارامازوفیش له‌و کاته‌دا ئاوا بووه. هه‌تمه‌ن به‌ خوی گوتووه: «هیشتا ده‌رفه‌تیا بۆ هه‌لنه‌که‌وتووه، هیشتا ده‌کرێ پێگه‌ی ده‌ربازبون په‌یدا بکا، ئاخ، هیشتا ده‌کرێ پیلانیک دارپێژی بۆ پارێزگاری له‌خوی، ئیستاش، ئیستا - ئه‌و چه‌نده شوخ‌وشه‌نگه‌!»

ترس وشله‌ژان پوچی داگرتبوو، به‌لام توانی نیوه‌ی پاره‌که‌ی وه‌لا بخات و له‌ شوینیک بیشاریته‌وه ون بوونی نیوه‌ی ئه‌و سێ‌هه‌زار پوڤله‌ی له‌ ژیر بالنجه‌که‌ی باوکی ده‌ریه‌ینابوو، ناتوانی پوون کردنه‌وه‌یه‌کی له‌وه‌ باشتر به‌ ده‌سته‌وه‌ بدا. پێشتریش زیاتر له‌جاریک چووبوو بۆ ماکوویه، له‌وێ دوو پوژ له‌گه‌ل ئه‌و خه‌ریکی به‌زم و که‌یف و نه‌هه‌نگ بووبوو، ئه‌و ماله‌ گه‌وره‌ی به‌ دالان و سووچ و قوژبنه‌کانیه‌وه‌ ده‌ناسی. پیموایه نیوه‌ی پاره‌که‌ی، ماوه‌یه‌ک به‌رله‌ قوڵبه‌ستکران له‌وێ شارده‌بووه، له‌ که‌لین و قوژبنیکدا، له‌ ژیر چه‌قی ژوریکدا، له‌سووچیکدا، یان بن‌میچیکدا. ده‌پرسن: به‌ چ ئامانجیکه‌وه‌؟ پووداوه‌که له‌وانه‌یه زور زوو بقه‌ومی، ئه‌و هیشتا بیرى نه‌کردبووه چۆن له‌گه‌لی به‌ره‌وپووی. هه‌لی بۆ نه‌ره‌خسابوو، که‌وتبووه دلّه‌کوتی و خه‌یالی لای «ئو» بوو، به‌لام پاره - پاره به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک بۆ زور پێویست بوو! پیاو به‌ پاره‌وه پیاوه. په‌نگه ئه‌و جوړه پێشبینیه بۆ داها‌تو له‌ کاتیکی ئاوا‌دا له‌پروانگه‌ی ئیوه‌وه‌ سروشتی نه‌نوینی! به‌لام خوی دلنیا‌مان ده‌کا که‌ مانگیک له‌مه‌وبه‌ر، له‌ کاتیکی ناسک و پرده‌خو‌ریه‌ی دیکه‌دا، پاره‌که‌ی کردووه به‌ دوو به‌شه‌وه‌ و به‌شیکی له‌ تووره‌که‌یه‌کی ناوه. ئه‌گه‌رچی ئه‌و وته‌ راست نه‌بوو، هه‌ر به‌جو‌ره‌ی که‌ ده‌یسه‌لمینین، ده‌رده‌که‌وێ که‌ ئه‌ندیشه‌یه‌کی ئاوا بۆ کارامازوف

ئەندىشەيەكى ئاشنا بوو. لەگەل ئەو دەشتدا، كاتىك لە لىپرسىنە وەدا گوتى كە
 ھەزاروپىنچ سەد رۆبلى لە توورەكەيەك ناو (كە ئەو شتە ھەر نەبوو) لە
 ھوانەيە ئەو توورەكە چۆلەي كتوپر بە زەيندا ھاتى. چونكە دووسەعات
 بەرلەو ھە پارەكەي كەردبوو بە دووبەشەو ھە ھەتا بەيانی نيوەي لە ماكرۆيە
 شارديبوو، تەنيا لە بەر ئەو ھەي لە لای خۆي نەبى. دوو جەمسەر، برايانی
 لىژنەي داوھري، لە بىرتان نەچى كارامازوف دەتوانى لەكاتىكدا لە سەر دوو
 جەمسەر ھەلۆستە بكا. ئىمە ھەموو كەلین و قوژبنى مالەكە گەراوين و
 پارەكەمان بۆ نەدۆزراو ھەو. لەوانەيە ھىشتا ھەر لەوئ بى، يان لەوانەيە
 دواتر ون بووبى و ئىستا لە لای تۆمەتبار خۆي بى. ھەرچۆنىك بى لە لای
 «ئەو» بوو، لە بەردەميا بە چۆكدا ھاتبوو، ئەويش لە سەر چرپاكە پال
 كەوتبوو. كارامازوف ھەردوو دەستی بۆ لای ئەو راكيشابوو و مەستی ئەشق
 و جوانىيەكەي بووبوو ئاگاي لە مەحمودى بىزەواد نەبوو. تەنانت تریەي پىي
 ئەو كەسانەشى نەبىست كە چووبوون بۆ قۆلبەستكردى. دەرڤەتى نەبوو
 شيوھەك خوراكى لە زەينى خۆيدا ئامادە بكات. خۆشى و زەينىشى خافگير
 كران.

ئەويش لىزەيە، بەرھەرپووي دادوھر و قازىيەكان دانىشتووھ كە چارەنووسى
 لە دەستی ئەواندايە. برايانی لىژنەي داوھري، لە كاتى بەرپوھبردنى
 ئەركەكانماندا جارى وایە ناتوانين لەگەل كەسيك بەرھەرپوو بين، بە برۆي
 ئەويش ئاوا دژوارە! كاتى ھەلۆيستە كردن لە سەر ئەو ترسە ھەيوانىيە، كاتىك
 تاوانبار دەبينى ھەموو شتىك بەبا چوو، بەلام ھەروا كىشمەكىش دەكا، ھەروا
 قەستى ئەو ھەيە گىرەوكىشە ساز بكا، ئەو كاتانەي كە غەريزەي دان
 بەخوداگرتن لەرپوھ لەناخيدا سەرھەلەدا و ئەو بەچاويكى وردبين و خەمبار و
 پر پرسيارەوھ چاوتان لىدەكا، بىر لە روخسار و ئەندىشەتان دەكاتەوھ، نازانى
 لە كام لاوھ زەبرى لىدەدەن، زەينىشى لە ساتىكدا ھەزار پىلان دادەريژى، بەلام
 ھەروا لە قسە كردن دەترسى. دەترسى خۆي پتوھ بكا و بەدەمى خۆي راستى
 لە خۆي بلى! ئەم ئازارى رۆحە، ئەم تامەزرۆيە بۆ دان بەخودا گرتن، ئەم

ساتانهی رۆچی مرۆقی تیدا سووکوچرووک دهبی، زۆر سامناکه، هیندی جار
تهنانهت قازیش تووشی ئهو ترس و دلسۆزیه دهبی و بهزهیی به تاوانباردا
دی. ئهوهش شتیك بوو كه لهو كاتهدا بهچاوی خۆمان دیمان.

سههرتا تووشی سهرسوورمان بوو و لهترسانا چهند جار وشه ی زۆر
سازشكارانهی به زاردا دی. «خوین! ههقم بووه!» بهلام خیرا دانی به خۆیدا
گرت. خۆی ئاماده نهكردبوو و نهیدهزانی بلی چی، دهبی چ وهلامیك بداتهوه،
جگه له حاشاكردنیکی وشك و خالی ههچیتری به زاردا نهدههات. «من
تومهتباری مهrgی باوكم نیم.» لهو دهمودهستهدا گردوولكه ی ئیمه ئهمه بوو و
هیوداربووین پشت ئهو تیرهگه بکهینه مهتهریز. سهبارهت به وشه ی
سازشكارانه ی پێشوو به پهله دهستیگرد به پروونکردنهوه و گوتی تهنیا
بهپررسی مهrgی گریگورییه. «تاوانی رشتنی خوینی ئهو له ئهستۆ دهگرم،
بهلام ئاگیان کی باوكمی كوشتووه، کی كوشتوویهتی؟ ئهگهر من
نهكوشتووه، ئه ی کی كوشتوویهتی؟» گویتان لێیه، ئهو پرسیاره ی له ئیمه
دهگرد. له ئیمه كه چووبووین ههر ئهو پرسیاره له ئهو بکهین! گویتان لێیه، ئهو
قسه یه. «ئهگهر من نهكوشتووه» - به چ پهلهپهلیکی خاویلكانه دركاندی، به چ
مهكريکی هه یوانی و ساویلکه یی و بیسهبرییه کی کارامازوفییانهوه؟ به پهله
دانی پێدانا (بهپهله بوو زۆریش بهپهله) من نهكوشتووه و نابێ پێتان وابێ
من كوشتوومه! دهمویست بیکوژم، ئاگیان، دهمویست بیکوژم، بهلام بهوه
تاوانبار نابم، من بکوژی ئهو نیم. له لای ئیمه دانی پێدانا كه ویستویه
بیکوژی، دهتگوت دهلی تیدهگهن چهنده راستوێژم. ههر بویه زۆر زوو بۆتان
دهردهکهوی کاری من نییه! ئاخ، لهو جۆره کاتانهدا تاوانبار زیاتر به شیویهکی
سهرسوهرینه روالهتبین و خوش باوه ره.

لهو کاتهدا، یهکیك له پارێزه ران، وهك بلیی به ههلهکهوت، پرسیاریکی زۆر
ساده ی لیکرد: «بلی ئیسمر دیاکوف نهیکوشتی؟» پاشان به پێی چاوهروانی
ئیمه، بهو پرسیاره خافلگیر بوو، بهرلهوه ی بشتیوانی ساتیکی لهبار بو هینانی
ناوی ئیسمر دیاکوف ههلبژیرێ، به توندی رقی ههستا. وهك هه میشه ههلات

بۆ ئۇو جەمسەرەى دیکە و دەستیکرد به خاترجەم کردنى ئیمە و گوتى کارى
 ئیسمر دیاکۆف ھەر نییە و ئۇو قەتى ئۇو کارە لە دەست نایە. بەلام باوەر به
 قسەکانى مەکن، ھەمووی فیل و دەھۆیە و بەس. لەپاسیتدا، بیرى ھەر لە لای
 ئیسمر دیاکۆف بوو. دەویست به ھەر شیوەیەکە دیسان مەسەلەى ئۇو
 بینیتەوہ گورپی. چونکە لە پاستیدا جگە لە ئۇو کەسى پێشک نەدەھات. دەستە
 چەورەکەى خۆى لە سەرى ھەلساوى، بەلام دواتر ئۇو کارەى ھەر دەکرد،
 چونکە دەیزانى جارى کاردانەوہى نابى، پەنگە پۆژى دواىى، یان تەنانەت
 چەند پۆژ دواتر، لە ناکاو دەرەفتى دینا و ھاوارى دەکرد: «دەزانن، من لە ئیوہ
 زیاترم شک لە ئیسمر دیاکۆف بوو، خوتان خو ئەوہتان لە بیرە، بەلام ئیستا
 خوشم دلنایم ئیسمر دیاکۆف کوشتوویەتى. ئەرئ ھەر کارى ئۇو!» بەلام
 جارى بە حالەتیکى خەمبار و وەرەزەوہ دەستیکردوہ بە حاشاکردن. لەگەل
 ئەوہشدا، بیسەبرى و رق ھانیدا دەستبکا بە پوون کردنەوہیەکى نابەجى و
 قسەیەکى کرد کە ھیچکەس ناتوانى برۆا بکا، لە پەنجیرەکەوہ چاوم لە
 ژوورەکەى باوکم کرد و بەرپیز و ئەدەبەوہ کشامە دواوہ. لە ھەمووشى
 خراپتر ئەوہیە، ئاگادارى ئۇوہ بوو گریگورى زیندووە و شایەدى دەدا.

دەستمانکرد بە پشکینى و ھەموو گیانى گەپاین. ئۇو کارەش زۆرى
 رقیسەستاند و ھەر لەو کاتەشدا ھیوادارى کرد و بەوہ دلخۆشبوو کە
 سىھەزار رۆبلەکەى پى نییە، بەلکو نیوہى پێیە. بیگومان ھەر لەوکاتەى رقی و
 بیدەنگیدا بوو نەقلی ئۇو توورەکە چکۆلە بە زەینى گەشیت. بیگومان خوشى
 دەیزانى ئەوشتە لەپاستى بەدوورە و ھەولیدەدا ھەرچونیکە بیسەلمینى و تان
 و پۆى نەقلەکە وا پیکەوہ بتەنى وەک پاست بنوینى. لەوجۆرە کاتانەدا، ئەرکى
 یەکەم و گرینگترین ئەرکى دادوہر ئەوہیە کە پێگا لە خەبابەتى تاوانبار بگرئ
 و بە شیوەیەکى چاوەروان نەکراو بیخاتە داوہوہ. بۆ ئەوہى ئۇو بیر و
 ئەندیشانەى ھیواى گەورە و گرانی پێیانە، بە شیوەیەکى سادە و ئاسایى
 بدرکینى. تەنیا بە پرسىارى کتوپر و چاوەروان نەکراو دەتوانن تاوانبار وەقسە
 بینن، بە شیوەیەک کە وا بنوینى ئۇو پرسىارە بە ھەلکەوت بووہ و پاستییەکى

نوی و بارودوڅیکی زورگرینگه و پیشتړ لږی ټاگدار نه‌بووه و نه‌یتوانیوه
پیشبینی بکا. ئیمه‌ئو راسستیانه‌مان به‌دهسته‌وه‌بوو، ماوه‌یه‌کی زور‌بوو‌ئاماده
بوو. -ئو‌شایه‌دی‌دانه‌ی‌گریگوریش‌سه‌بارت‌به‌ئاولا‌بوونی‌ده‌رگاکه، که
تومتبار‌له‌وږه‌درباز‌بوو‌بوو. -ئو‌مه‌سه‌له‌ی‌به‌جاری‌له‌بیر‌بر‌دبووه‌و
ته‌نانه‌ت‌پښی‌وانه‌بوو‌گریگوری‌دیویشییه‌تی.

کاردانه‌وه‌که‌ی‌سه‌رسور‌هینه‌ر‌بوو. پاچله‌کی‌و‌هاواریکړد: «که‌وايه‌ئیس‌میر
دیاکوف‌کوشتوویه، کاری‌ئیس‌میر‌دیاکوفه!» به‌و‌شټوویه‌ه‌موو‌شتی‌کی
لږ‌ئاشکرا‌بوو‌و‌ئیت‌ر‌پڼگه‌ی‌حاشاکردن‌و‌به‌رگریکړدن‌له‌خوی‌لږ‌پرایه‌وه.
چونکه‌روون‌و‌ئاشکرایه‌کاتیک‌ئیس‌میر‌دیاکوف‌ده‌توانی‌ئو‌قه‌تل‌ه‌ی‌کردبڼی
که‌گریگوری‌دابی‌به‌زه‌ویدا‌و‌ه‌ل‌اتبڼی. کاتیک‌گوت‌م‌گریگوری‌به‌رله‌که‌وتن
چاوی‌به‌ده‌رگاکه‌که‌وتووه‌ئاولا‌بووه، ه‌روا‌که‌له‌وه‌تاغی‌خه‌وه‌که‌ی
هاتبووه‌ده‌رئ، گوڼی‌له‌نال‌ه‌نالی‌ئیس‌میر‌دیاکوف‌بوو‌بوو. -کارامازوف‌به
جاری‌تیکشکا، هاوکاری‌به‌رږیز‌و‌قوشمه‌م، نیکولای‌پارفنوویچ‌دواتر‌پی‌گوت‌م
که‌به‌دیتنی‌ئو‌خه‌ریک‌بووه‌ده‌ستبکا‌به‌گریان. پاشان‌تومه‌تبار‌ده‌ستیکرد‌به
گیرانه‌وه‌ی‌نه‌قلی‌تووره‌که‌که‌. -باشه، ئیستا‌گوڼ‌له‌وه‌قایه‌ته‌بگرن!

برایانی‌لږ‌نه‌ی‌داوهری، پیشتړ‌گوت‌م‌که‌بوچی‌ئو‌ه‌قایه‌ته‌به‌شتی‌کی
نا‌راست‌و‌ورڼه‌یه‌کی‌بڼ‌بنه‌ما‌ده‌زانم، -ئ‌گه‌ر‌پیاو‌له‌سه‌ر‌مه‌رج‌بیگوت‌بایه
چیروکی‌کی‌زور‌نا‌ئاسایی‌ده‌گیرمه‌وه‌که‌هیچ‌کس‌نه‌ییبستڼی‌و‌جڼی‌باوه‌پیش
نه‌بڼی. ه‌ر‌شتی‌کی‌ئاوای‌ده‌گیرپرایه‌وه. خراپی‌ئو‌جوړه‌ه‌قایه‌ته‌ش‌له‌وه‌دایه
که‌ه‌قایه‌ت‌ویژانی‌زال، له‌به‌ر‌هیندیک‌ورده‌کاری‌تووشی‌سه‌ر‌لږ‌شټو‌واوی
ده‌بن‌و‌شکست‌ده‌خون‌و‌ژیانی‌راسته‌قینه‌ش‌جوانییه‌کانی‌خو‌ییان
لیده‌ستینیت‌ه‌وه، -ئ‌م‌ه‌قایه‌ت‌ویژه‌چاره‌ر‌ه‌ش‌و‌بڼ‌ورانه‌ش‌-ئ‌وان‌وه‌ک‌شتی‌کی
بیتایه‌خ‌له‌بیر‌خو‌یان‌ده‌به‌نه‌وه. -ئ‌وان‌بیری‌خو‌یان‌به‌وشته‌وردانه‌وه‌خه‌ریک
ناکهن. شه‌شدانگی‌بیر‌و‌هو‌شیان‌بو‌داهینانه‌مه‌زنه‌که‌یان‌ته‌رخانده‌کهن. بو
که‌سیک‌ده‌ویرئ‌شتی‌کی‌چکوله‌و‌بڼ‌بایه‌خیان‌پڼی‌زیاد‌بکا؟ به‌لام‌تاقه‌پڼگای
خافلگیر‌کردن‌یان‌ه‌ر‌ئ‌وه‌یه. پرسیار‌له‌تومه‌تبار‌کرا: «په‌رو‌ی‌تووره‌که‌

چکۆله کهت له کوئ هیتا و کئ بۆی درووی؟» «خۆم درووم.» «پارچه کهیت له کوئ هیتا؟» تۆمه تبار بهو پرسیاره زۆر تیکچوو، پێوابوو بهو پرسیاره که مبابه خه سووکایه تی پیکراوه، برۆاشده کهن په نجانکه ی زۆر سادقانه بوو! به لام هه موویان هه روان. نکوتیکم له کراسه کهم بری.» «که وایه سه بهینی له نیو کراسه کانتدا ئه و کراسه بر دراوه دده و زینه.» جا بهیته به ره چاوی خۆتان براییانی لیژنه ی داوه ری، ئه گهر به راستی ئه و کراسه بر دراوه مان بدۆزیبایه ته وه (بۆ ده کرا ئه و کراسه له نیو دۆلاب یان یه غدانی کدا بدۆزیته وه؟) وهک به لگه یه ک حیسابی له سه ر ده کرا و ده بووه به لگه یه کی ئاشکرا بۆ سه لماندنی قسه کانی! به لام توانایی ئه و ئه ندیشه یه ی نه بوو. «له بیر نییه، پیموانیه له کراسه کهم بریی، پاره کهم نایه توئی کلاویکی خاوهن ماله کهم و درووم.» «کلاویکی چۆن بوو؟» «بزگوره که تانیکی کۆن بوو له سه ر عه رزه که که وتبوو.» «ئه وه ت به جوانی له بیره؟» «نا، له بیرم نییه.» زۆر به توندی تووره بوو، بیرری لی بکه نه وه، سه ره پای ئه وانه ش وه بیرری نایه! مرۆفیک له دژوارترین ساتی ته مه نیدا، بۆ وینه کاتیک ده یبه ن بۆ پای سیداره، ئه و شته ئاساییانه ی وه بیر دیته وه. هه موو شتیکی له بیر ده چیته وه، جگه له و سه ربانه سه وه زی که به لایدا تیه په یوه، یان قشقه په یه ک له سه ر خاچیک - ئه وه ی وه بیر دیته وه. دروونی ئه و تووره که چکۆله ی له ئه ندامانی بنه ماله که شارده وه، حه تمه ن ترسی ئه وه ی بووه ئابرووی بچی، نه کا که سیک بچیته ژووری و بیینی ده رزی و دروومانی به ده سته وه یه، هه ر گوئی له ده نگ و خشه یه ک بوایه هه لده ات بۆ بن په رده که و خۆی ده شارده وه. (شوینی نیشته جی بوونه که ی په رده یه کی لیه.)

ئییۆلیت کیریۆویچ له نا کاو گوراندی: «براییانی لیژنه ی داوه ری، بۆ ئه م شته بیابیه خانه تان بۆ باسده کهم؟ چونکه ده زانم له م ساته به دواوه تۆمه تبار له سه ر ئه و قۆریاته پیداغری ده کا. له و شه وه نه خسه وه هه تا ئه مرۆ دوو مانگ رابردوو و هیچی بۆ پوون نه کردووینه ته وه، تا قه ده لیلیکی راسته قینه و پوون که ره وه ی به قسه پرگومانه کانی پێشووی زیاد نه کردوو؛ هه مووشی

قسه‌ی ه‌ل‌یت و پ‌ل‌یت. «چونکه پ‌یاو‌یک‌ی شه‌رافه‌تمه‌ندم ده‌بی بر‌وا به قسه‌کانم بکه‌ن.» ناخ، زورمان پ‌خ‌وشه باوه‌ر بکه‌ین، زور زوریشمان پ‌خ‌وشه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له سه‌ر قه‌ولی شه‌ره‌ف‌یش بی! بو ئیمه‌ چه‌قل و گورگین تینووی خوینی مرو‌ف بین؟ ته‌نیا به‌لگه‌یه‌کمانن نیشانبده‌ن به‌قازانجی تومه‌تبار بی و بیسه‌لم‌ین‌ی که تاوانبار نییه، ئیمه‌ خو‌ش‌حال ده‌بین. به‌لام به‌لگه‌یه‌کی راسته‌قینه و عه‌ینی بی، نه‌ک وه‌کو قسه‌کانی برای تومه‌تبار که بر‌وای به‌براکه‌ی کردبوو و ده‌یگوت کاتیک براکه‌ی به‌مشت له‌سینگی خوی داوه، حه‌تمه‌ن مه‌به‌ستی ئه‌و تووره‌که چک‌وله‌بووه که به‌ملیا هه‌لیواسیوه، به‌و تاریکه‌ ئاماژه‌ی به‌وه‌کردووه. ئه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌کی تازه‌راده‌ستی دادگا بکه‌ن زور خو‌ش‌حال‌ده‌بین و یه‌که‌م که‌س ده‌بین که تومه‌ته‌کان ره‌ته‌ده‌که‌ینه‌وه و تومه‌تبار فحیل ده‌که‌ین، به‌لام ئیستا عه‌داله‌ت هاوار ده‌کا و ئیمه‌ پ‌یداگری ده‌که‌ین که ناتوانین هیچ شتیک ره‌ته‌که‌ینه‌وه.»

لیره‌دا ئیپ‌ول‌یت کیریل‌وو‌یچ گه‌یشه‌ کوتای‌ی وته‌کانی، ده‌نگوت ژانیک‌ردووه و که‌وت‌وته چه‌قو‌چو. باسی خو‌ین‌یک‌ی ده‌کرد که هاواری تو‌له و قین ده‌کا، خو‌ینی باو‌یک‌یک که به‌ده‌ستی کور‌ه‌که‌ی ر‌ژاوه و به‌ه‌وی ئه‌نگیزه‌ی خو‌یر‌پ‌یانه‌ی دزیه‌وه کوز‌راوه! ئه‌و ئاماژه‌ی به‌هه‌ماهه‌نگی تراژیک و دروه‌شاوه‌ی ر‌استیه‌کان کرد.

ئ‌یپ‌ول‌یت کیریل‌وو‌یچ نه‌یتوانی دان به‌خویدا بگری و ئاماژه‌ به‌م باب‌ه‌ته‌نه‌کا. که: «هه‌ر وته‌یه‌ک‌یش له‌پاریزه‌ریکی خاوه‌ن مرخ و به‌ناوبانگ بییستن، هه‌رچه‌نده‌ زمان پاراو‌بی و هه‌ست و سو‌زی ئیوه‌ بجو‌ول‌ین‌ی، له‌بیرتان بی که له‌م ساته‌دا له‌به‌رده‌م په‌رستگه‌ی عه‌داله‌ت دان. له‌بیرتان بی ئیوه‌پاریزه‌رانی عه‌داله‌تی کومه‌لگا‌که‌مانن، پاریزه‌رانی عه‌داله‌تی ر‌ووسیای پ‌یرو‌ز - بنه‌ماکه‌ی، بنه‌ماکه‌ی و هه‌ر شتیک که به‌پ‌یرو‌زی ده‌زانن! به‌ل‌ی، ئیوه‌ل‌یره‌ له‌م ساته‌دا نو‌ینه‌رانی ر‌ووسیان، حو‌کی ئیوه‌ش نه‌ک به‌ته‌نیا له‌م ته‌لاره‌دا ده‌بیست‌ری، به‌ل‌کو له‌سه‌رانسه‌ری ر‌ووسیادا ده‌نگ ده‌داته‌وه. ته‌واوی خه‌ل‌کی ر‌ووس‌یش وه‌ک پاریزه‌ر و دادوهری ولاته‌که‌یان حو‌که‌که‌تان ده‌بیستن و هوم‌ید و هیوا‌بر‌وایی ر‌ووسیا له‌گره‌وی ئیوه‌دا ده‌بی. ر‌ووسیا و چاوه‌روانییه‌کانی

تووشی ناھومییدی مەكەن. ئەو خێشكە نەخسەى ئیمە بەپرتاۋ پەنگە بەرەوناخى فەوتان بپوا، تەواۋى خەلگى پووسيا ماۋەيەكى زۆرە دەستەودوعا دەپارپنەۋە بۆ ئەۋەى ئەم تىژ تى پەپنە بى باكانەيەى ئیمە كۆتايى پى بى. ئەۋەش كاتىك دەگونجى كە تەواۋى نەتەۋەكانى دىكەى جىهان خۆيان لەو خېشكە دوور پەرگەن، بۆ پىزگرتىش نا، ئەو جۆرەى كە ئەو شاعىرە دەلى، لە ترسانا. سەرنج بدەن، لە ترسانا، يان لە بەر رِق و بىزارى. زۆر باشىشە خۆيان دوور پەرگەن و پىگا بەردەن، بەلام لەۋانەيە پوژىك ئەو كارە نەكەن و لە بەر خاترى سەلامەتى و رۆشنىرى و ژياريان دىۋارىكى قايم لە سەر رپى ئەو تاپو تىژ تىپەرە ھەلچن و بەر بە ھىرشى شىتەنە و بى باكانەمان بگرن. دەنگى پەرگەن ياندنى مەترسىمان لە فەرەنگ بىستۋە، ئەۋان ۋەدەنگ ھاتۋن. تووشى ۋەسۋەسەيان مەكەن! بە حوكم پىدانىك كە كوشتنى باوك بە دەستى كورەكەى بە باش دەزانى، ئاگرى رِق و بىزارىيان مەگەشىنەۋە و بە دەستى خۆتان ئىزنگ و ئاوردۋى پىۋەمەنن!

ۋەلھاسل ئىپۋىلەت كىرلىۋىچ لەگەل ئەۋەى سادقەنە ھەژا بوو، وتارەكەى بەۋ داخۋازە پوون و ئاشكرەيە كۆتايى پىپىنا - شوپىنىكى زۆرىشى لە سەر خەلكە دانە. كاتىك وتەكانى تەۋاۋ بوو، بەپەلە پویشتە دەرى ۋ ھەرۋەك پىشتر گوتۋومە، لە ۋەتاغەكەى تەنىشىتى ھۆلەكە دەكرى بلىپىن بوورايەۋە. دەنگى چەپلە لىدان لە ھۆلى دادگاۋە نەدەبىسترا، بەلام ئەو كەسانەى جىددى بوون زۆر شاد و پازى دىار بوون. ژنان زۆر پازى نەبوون، ئەگەرچى ئەۋانىش زماۋ پاراۋىيەكەيان بەدل بوو، بەتايىبەت ئەۋەى سەبارەت بە ئاكامى محاكەمەكە دلگران نەبوون و ئىمانىكى تەۋاۋيان بە فىتى يۆكۋىچى پارىزەر ھەبوو. «ئاخرى دىتە زماۋ و پىياندەلى پووتىك چەن سىيە». ھەموو چاۋيان لە مېتىا بربوو. سەرى داخستىۋ و دەستى ھەلدەگولۋى و ددانى پىكدا دەنا، لە ماۋەى ئاخافتەكەى دادۋەردا مەقى نەكرد. بەلام جارجار سەرى ھەلدىنا و گوپى پادەگرت، بەتايىبەت كاتىك كە ناۋى گرووشنكا دەھاتە گورپى. كاتىك دادۋەر بىرورپاى پاكىتىنى سەبارەت بە گرووشنكا گىرايەۋە، بزەيەكى توورپە و

پر سووکایه تی نیشته سەرلئوی میتیا و به ورتەورتیکی وا که دەنگی دەبیسترا گوتی: «بیرناردانه!» کاتیک ئیپۆلیت کیریلۆویچ گوتی له ماکرویه کاتی لیپرسینهوه ئازاری داوه، میتیا گوێ قولاغ بوو و سەری هەلێنا. له شوینێکدا تۆزیک مابوو هەستیتە سەرپی و بنه‌پینی، به‌لام دانی به‌ خۆیدا گرت و به‌ رق و بێزارییه‌وه شانی هەلته‌کاند. خەلک دواتر باسی ئاخافتنی دادوهر و سەرکه‌وتنه‌ به‌رچاوه‌که‌ی لیپرسینه‌وه‌ی گوندی ماکرویه‌یان ده‌کرد و ئیپۆلیت کیریلۆویچیان وه‌به‌ر پلاری ته‌شه‌ر و توانج دابوو و به‌ گالته‌وه‌ ده‌یانگوت: «مه‌گین ده‌کرێ پیاو ئه‌وه‌وه‌ مووه‌ سه‌باره‌ت به‌ زیره‌کیی خۆی چاوه‌راو بکا.»

کو‌تایی محاکمه‌که‌ راگه‌یه‌ندرا، به‌لام بۆ ماوه‌یه‌کی کورت، نزیکه‌ی چاره‌گیک یان بیست‌ده‌قیقه‌. خه‌لکه‌که‌ ده‌ستیان کرد به‌ سرت‌وخورت و پرسیار و وه‌لام. بێک له‌و قسانه‌م له‌ بیر ماوه‌.

له‌ نێو پولیکدا کابرایه‌ک به‌ له‌بزیکی جیددی گوتی: «ئاخافتنیک به‌ کاکل بوو.» ده‌نگیک تر گوتی: «زۆری گرنگی به‌ ره‌وانناسی دا.»

- به‌لام هه‌مووی راست بوو، لا‌پ هه‌قیقه‌ت بوو!

- ئه‌رێ له‌ ره‌وانناسیدا شاره‌زایه‌.

- هه‌مووی برده‌وه‌ سه‌ریه‌ک.

ده‌نگیک دیکه‌ هه‌لیدایه‌: «ئه‌رێ ئیمه‌شی برده‌وه‌ سه‌ریه‌ک. له‌ بیرتانه‌ له‌ سه‌ره‌تای قسه‌کانیدا راشکاوانه‌ گوتی هه‌موومان وه‌ک فیۆدۆر پاولۆویچ واین؟»

- له‌کو‌تاییشدا، به‌لام هه‌مووی قسه‌کانی هه‌لیت‌وپلیت بوو.

- زۆریش ته‌م‌وم‌ژاوی.

- چاک که‌وتبووه‌ ژێر کاریگه‌ریی ئیحساسات.

- بێ‌ئینسافانه‌یه‌، بێ‌ئینسافانه‌، کاکه‌.

- نا، هه‌رچۆنی داده‌نیی، داینی، به‌لام کاره‌که‌ی شاره‌زایانه‌ بوو. ماوه‌یه‌ک

بوو چاوه‌روان بوو، ئاخ‌ری قسه‌ی خۆی کرد هی - هی!

- بلێی پارێزه‌ر بلێ چی؟

له پۆلیکی دیکه دا بیستم:

- نه ده بوو ئاوا بهو کابرا پتر زبورگییه وه بدا؛ «دهسته و داوینی ئی حساساتی ئیوه بی» - له بیرته؟

- ئه ری زور ناحه ز بوو.

- زوریش به په له بوو.

- مرو فیککی تو و په و تۆسنه.

- ئیمه پیده که نین، به لام تۆمه تبار له چ حالیکدایه؟

- ئه ری، بلای میتینکا له چ حالیکدا بی؟

پۆلیکی دیکه سهریان پیکه وه نابوو:

- ئه و خاتوونه چکاره یه، ئه و قه له وه چاویلکه له چاوه، که له و سه ره وه دانیشتووه.

- ژنی ژینرالیکه، ته لاقی وه رگرتووه، ده یناسم.

- خویه تی، هه ر ئه و خاتوونه چاویلکه ی له چاودایه.

- خو ئه وه ندهش جوان نییه.

- ئاخ، نا، ژنیکی زور دهم هه راشه، بزانی دهمانخوا.

- دوو ریز له پشت ئه وه وه ژنیکی قژ زه ردی چکۆله دانیشتووه، ئه و جوانتره.

- قۆلبه سترکردنی میتیا له ماکرویه کاریکی زور زیره کانه بوو، نا؟

- ئه ری زیره کانه بوو. پشتریش بیستومه، له هه رکوی داده نیشی خیرا ده یگیریته وه، کردوویه ته بنیشته خو شه که!

- ئیستاش نه یوانی خوی لی ببویر. به شانازییه کی گه و ره ی ده زانی.

- مرو فیککی پ قه له زگه، هی - هی!

- ئه ری، زووش قسه به دله وه ده گری. زوریشی قسه ی زل و هه له وه ری کرد.

- ئه ری، ده یه وه ی وریاییمان پی بدا. له سه ری هه وه لیده دا وریاییمان پیدایه.

خو نه قلی خیشکه که ت له بیره؟ هه روه ها نه قلی «ئه وان هاملیتیان هه یه و ئیمه ش کارامان و فمان هه یه!» زیره کی له قسه کانی ده باری!

- ئەو دەيوست ماستاو لەبەر لیبرالەکان سارد کاتەو، زۆریان هیلکە لەبەر دەکا.

- ئەری بۆ یاساناسانیش ھەروایە.

- ئەری، بلی فیتی یۆکوویچ بلی چی؟

- ھەرچی بلی دەردیک لە سەری گوندنشینەکانی ئیمە کەم ناکاتەو.

- وابیر دەکەیتەو.

- دەستە ی چوارەم:

- ئەوێ سەبارەت بە خێشک گوتی زۆر سەرنجراکیش بوو، مەبەستم ئەو بەشە کە پێوەندی بە نەتەوێکانی ترەو ھەبوو.

- شتیکیشی سەبارەت بە تاقەتھێنانی نەتەوێکانی دیکە گوت، راست وایە.

- مەبەستت چییە؟

- ئاخر ھەوتووی رابردوو لە پارلەمانی ئینگلیس یەکیک لە ئەندامان ھەستا و سەبارەت بە نیھیلیستەکان پرسیاری لە ھەيئەتی وەزیران کرد و گوتی کاتی ئەو نەھاتوو قۆلی لی ھەلمالێ و دەرسیکی عیبرەت بەوتاقمە وەحشییە بدەن؟ ئیپولیت بیرى لەو دەکردهو، دلنایم. سەبارەت بە مەسەلەى ھەوتووی پیشوو دەدوا.

- کاریکی ھەروا ئاسان نییە.

- کاریکی ئاسان نییە؟ بۆ؟

- دەى کروڤنشات دادەخەین و ناھیلین گەنم بەرنەدەری. ئەو کاتە گەنم لەکوێ دینن؟

- لەئەمریکا. ھەر ئیستاش لە ئەمریکای وەردەگرن.

- قسەى قۆر دەکەى!

- لەپەر زەنگیان لێدا، ھەموو بەپەلە لەجینی خۆیان دانیشتنەو. فیتی یۆکوویچ چوو پشت میزی ئاخافتن.

وتەى پارىژكارى . شمشىرى دوودەم

هەر كە قسەكانى ئاخىوەر، پارىژكارى بەناوبانگ لە دادگاكدە دەنگى دايەو، ھەموو بىدەنگبوون. ھازىران ھەموو چاويان تىبىرى. زۆر سادە و راشكاوانە دەستىپىكرد، بە ھال و ھەوايەكى ئارام و خاترجەمەو، بىئەو ھى چكۆلەترىن نىشانەى غروور و خۆنەندىن بە قسەكانى ھەو نەدەبىنرا. لە سەر رەوانىيەى و زمان پاراوى و بزواندى ھەستى بەزەبى دادرەكان پىداگرى نەكرد. وەك كەسەك وابوو كە لە نىو كۆرى ھەوال و ھاورپىيانى ھاودلى خۆيدا قسە دەكا. دەنگى بەرزى لەدل دەنىشت و سەداقتە و ساكارى بەدەنگى ھەو دياربوو. بەلام ھەمووان بۆيان دەرەكەوت كە ئاخىوەر لەوانەى لە ناكاو پەنا بۆ بەزەبى و پارانەو بەرى و «دەرگای دل بە وزەبەكى نەوئىژراو بكاتەو» قسەكانى لەقسەى ئىپۆلىت كىرىلوويچ رىكوپىكتەر نەبوو. بەلام بە وردبىنىيەكى زياتر و لەسەرەخۆتر قسەى دەكرد. شتىكى بەدلى ژنەكان نەبوو: ئەو بەردەوام بۆ پىشەو دادەھاتەو، بەتايبەت لە سەرەتاي ئاخافتەكەيدا. ناكرى بلەين دادەھاتەو، بەلكو دەتگوت سىلە لە بىسەرەانى دەگرى، پىشتەدرىژەكەى ھەتا نىو ھى دەنووشتەندەو، دەتگوت نىو ھى راستى ئەو پىشتە درىژ و بارىكەى فەنەرى تىدایە كە دەيتوانى ئاوا دابىتەو. سەرەتا وتەكانى پچرپچر و دەتوانىن بلەين بە شىو ھەكى ئاسايى و مەنتقى نەبوو، راستىيەكانى جىاواز لە يەكتر ھەلدەسەنگاند، ئەگەرچى

له کۆتاییدا ئه و راستیانیهی هه موو پیکه وه پێوه ند دایه وه. ده کړی و ته کانی
 بکه ین به دوو به شه وه، به شی یه که م داگری ئه و به لگانه بوو که تۆمه ته که ی
 رده ده کړده وه و هیندی جار تانه و توانجی پێوه بوو. به لام له به شی
 دوو هه مدا له ناکاو له بز و شیوه ی ئاخفتنه که ی گوړی و خستیه باری
 به زه یی و دلۆقانی. وایده نواند که خه لکه که هه موو چاوه پوان و تاسه و
 تامه زرۆیی وه له رزینی خستوون.

فیتی یۆکوویچ راست چوه سه رباسی سه ره کی و ته کانی و ئاوا دهستی
 پی کرد و گوئی ئه گه رچی له پترزبورگ ئیشی پاریزه ری دهکا، له جاریک زیاتر
 نه چوه بۆ شاره کان تا کو پاریزه ری له و تۆمه تبارانه بکا که به بروای خوی
 بیتاوانن، یان لانیکه م له پیشدا هه ستیان به بیتاوانی کردوه. له پوون
 کردنه وه ی و ته کانیدا گوئی: «هه ر له م په رو نه دیه ی ئیستادا ئه وه م بۆ هاتۆته
 پیشی. هه ر له وه که م راپورتانه ی پوژنامه کاند مه سه له یه ک له پیشدا
 به قازانجی تۆمه تبار سه رنجی راکیشام. وه لحاسل شتیک له هه موو شتیک
 زیاتر سه رنجی راکیشام، راستیه ک بوو که له کاری پاریزه ریدا دیته پیشی،
 به لام قه ومانه که ی به م شیوه تایبه تی و زیده ره وییانه ی له په رو نه دیه کی وه ک
 ئه م په رو نه دیه دا هه یه، ده گمه نه. ده بی له کۆتایی و ته کاندا بیمه سه رباسی
 ئه م تایبه تمه ندیه، به لام هه ر له م سه ره تایه وه ئه و کاره ده که م، چونکه
 که م ئه زموونی من له وه دایه راست ده چمه سه ربابه تی سه ره کی و تیره کانم
 له تیرداندا راناکرم و له ئاخفتندا ده ست به وشه وه ناگرم و زیده ره وی
 ده که م. ئه م مه سه له یه ره نگه له لایه ن منه وه چاونه ترسانه بی، به لام لانیکه م
 سادقانه یه. ئه وه ی له زه ینمدا یه ئه مه یه: بریک به لگه هه یه به زیانی تۆمه تباره،
 هه ر له و کاته دا ئه گه ر به شیوه یه کی جیاواز هه لسه نگیندرین، ره نگ ده گوړن.
 ئه م په رو نه دیه م له پی پوژنامه و راپوړته کانه وه ناسی و به وردی که و تمه
 پی وشوینی. جار له گه ل جار زیاتر سه رنجی راده کیشام، تائه وه ی له ناکاو
 له لایه ن خزم و که سانی تۆمه تبار وه داواکارییه کم به ده ست گه یشته، که
 پاریزه ری له و په رو نه دیه وه ئه ستو بگرم. به هه شتاو هاتم بوئیره و لیږه

به ته‌واوی به‌وقه‌ناعه‌ته گه‌یشتم که پاریزه‌ری لی‌بکه‌م. بویه‌شم قه‌بو‌لکرد تا‌کو
ئه‌و زه‌نجیره به‌لگه سامناکه پس‌پس بکه‌م و نیشانیان بده‌م که هه‌موو
به‌لگه‌یک به شیوه‌ی جیاواز سه‌رنجی بدریتی، خه‌یالی و نه‌سه‌لمیندراوه.»
پاریزه‌ر به‌و شیوه ده‌ستیکرد به قسه‌کردن و گوتی:

«ئاغایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، من لیژره پیاویکی غه‌ریبه‌م و هه‌ربویه ده‌توانم
سه‌باره‌ت به کاردانه‌وه‌یه‌ک که خه‌لکی ئه‌م شاره له سه‌ر که‌سیک هه‌یانه، به
شیوه‌یه‌کی بی‌لایه‌نانه داوه‌ری بکه‌م. تۆمه‌تبار که پیاویکی سه‌ره‌رۆ و
تونده‌ته‌بیعه‌ته، هه‌یج بی‌حورمه‌تی و سووکایه‌تییه‌کی به‌من نه‌کردوو. به‌لام له‌م
شاره‌دا ره‌نگه سووکایه‌تی به سه‌دان‌که‌س کردبی و زۆرکه‌سی له خۆی
توو‌ره و ره‌شبین کردبی. هه‌لبه‌ت ده‌زانم خه‌لکیش هه‌قیانه به‌دژی راوه‌ستن و
رقیان لی‌بی، چونکه تۆمه‌تبار ڕق‌ئه‌ستوو‌ر و سه‌ره‌رۆیه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له
هه‌موو کۆر و کۆبوونه‌وه‌کاندا به‌شداریده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌مالی دۆستی
زۆربه‌پیزم جه‌نابی دادوه‌ریش به‌گه‌رمی پی‌شوازی لی‌ده‌کرا.

(زۆر چاک سه‌رنج‌بده‌ن. دووسی که‌س له نیو حازریاندا به‌م قسه‌یه‌م
پیکه‌نین، به‌لام خه‌را دانیان به‌خویندا گرت، به‌لام هه‌موو تیگه‌یشتن.
هه‌موومان ده‌زانین دادوه‌ر به‌پی‌چه‌وانه‌ی ویستی خۆی ڕیگای به‌میتیا دها
بچیته‌ مالی. چونکه ژنه‌که‌ی حه‌زی به‌هاموشوی ده‌کرد. هه‌لبه‌ت خه‌زانی
دادوه‌ر ژنیکی زۆر پاک و به‌پیزه، به‌لام پی‌چه‌قین و وازی‌وازییه، هه‌ر له‌خۆرا
ده‌یویست له‌گه‌ل بیرو‌رای می‌رده‌که‌ی دژایه‌تی بکا. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش میتیا
زۆری هاتو‌چۆی ماله‌که‌یان نه‌ده‌کرد.)

پاریزه‌ر له دریژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: «به‌و حاله‌شه‌وه ده‌توانم به‌دل‌نیایی
بلی‌م که جه‌نابی دادوه‌ر ئه‌گه‌رچی خاوه‌نی بی‌ریکی سه‌ربه‌خۆ و خووخده‌یه‌کی
بی‌لایه‌نانه‌یه، ویده‌چی ده‌ره‌ق به تۆمه‌تباری چاره‌په‌ش تووشی
ده‌مارگرژییه‌کی نابه‌جی و ره‌شبینانه بووبی. ئه‌وه‌ش زۆر ئاساییه؛ ئه‌م پیاوه
چاره‌په‌شه‌ش مسته‌هه‌قی ئه‌وده‌مارگرژی و ساردییه بووه. ئه‌خلاقیکی
سووکایه‌تی پیکراو و له‌سه‌روو ئه‌وه‌شه‌وه هه‌ستیکی جوانیناسانه‌ی

سووکایه تی پیکراو، زۆر جار بێیه زهیییه. دادوهری به پێز له وتهکانیدا لێکدانهوهیهکی زۆر توندی له سهر خووخده و ئاکاری تۆمهتبار ههبوو، که ههموومان گویمان لیبوو. بیروپرای توند و رهخنه گرانهی ئهو به پێزه له سهر پهروهنده که به ئاشکرا دیار بوو. کهچی بوو پروون کردنهوهی چۆنایهتی بابته که، چوو هه سهر خالگه لێکی باریکی رهوانناسانه، به لام ئه گهر که مترین دهمارگرژیی ئاگاداران ه و رهشبینیشی دهرهق به تۆمهتبار ببوایه ئهو کارهی نه ده کرد. به لام له وه بستی نه دا شتیک ههیه که ته نانه ت له باری رهشبینی و ناعه داله تییه وه زۆر له وه خراپتر و پرمه تر سیتره. ئه وهش له کاتیکدایه که غه ریزه ی هونه ری، یان به وتهیه کی تر، ئاره زوی خولقاندنی به ره ه می هونه ری - بووینه نووسینی رۆمان - به تایبته ئه گهر خودا ناسینی رۆح و رهوانی پێ به خشی بیتین، له ری هه تله مان دهکا. به ره له وه ی به ره و ئیره وه ری بکه وم، له پتر زبۆرگ وریایان پیدام و خوشم له وه ئاگادار بووم: که له گه ل رهقیبکی زۆر زانا و خاوهن مرخ تیده که وم، که وردبینی و رهوانناسی ئهو به پێزه له کۆر و کۆبوونه وه قه زاییه کاندایه سالا نیکه ناوبانگی دهر کرد وه. رهوانناسی ئه گه رچی زۆر زانستیکی قووله، به لام وهک شمشیری دوو دهم وایه.» (خه لکه که پیده که نن) هه لبه ت داوای لیبور دن ده که م که ئاوی هه لده سه نگینم و پیکی ده گرم؛ نالیم زمان پاراوم و خوشمی پیوه رانانیم. به لام ده توانم هه موو وته کانی دادوهر بکه مه وه سه ریه ک و نموونه ی لیده رکیشم.

«تۆمهتبار که به نیو ئهو باخه تاریکه دا هه لاتووه، به نه رده کاندایه هه لده گه ری، پێشخزمه ت لاقی ده گری و ئه ویش به ده سکا ونگ ده کی شتی به سه ریدا و له سهر عه رزی تخیلی دهکا. پاشان باز ده داته خوار و نزیکه ی پینچ ده قیقه له ژوور سه ری هه لده ترووشکی و ده یه وه ی بزانی کوشتوویه تی یان نا. دادوهر نایه وه ی قه بوولی بکا که تۆمهتبار له بهر دلسۆزی گه راو ته وه سهر گری گۆری. ده لی: «ئهو جو ره هه سه ته له کاتیک ئاودا مه حاله، شتی وا هه رنابی، ئهو بویه گه رایه وه سه ری بو ئه وه ی دلنایبی شاهیدی کرده وه که ی مردووه یان زیندو، به و شیوه یه ش نیشانی نه دا که قه تلێ کردووه، چونکه

له بهر هېچ هۆيه كې تر نه ده گه پايه وه.» ليرهدا له گهل په وانناس تيكه وتوون؛ به لام ليگه پښ با هر نه وزانسته بگرين و به شيويه كې ديكه پيوه ندې بدهين به مه سه له كه وه، ئاكامه كې شي وښه چي هر به شيويه بڼ. ده لښ قاتل بويه بازيدا تاكو بوي ده ركه وي شاهيده كه زيندووه يان نا، له گهل نه وانه شدا، هه روه ك دادوهر خوشي به لگه ي بوي هينايه وه، له نيو ژووري متالا كړدني باوكيدا به لگه يه كې سه رسور هينه ر، پاكه تيكې دراو كه له سه ري نوو سراوه سي هه زار روبي تيدايه، به جي ديلى. «نه گه ر نه و پاكه ته ي له گهل خوي ببردايه، هېچ عيباد به شهريك له وپاكه ته و پاره كې نيو ئاگادار نه ده بوو و به ندې زور به ئاساني ده يتواني حاشاي ليكا.» نه وانه قسه ي دادوهر خويه تى. كه وايه له لايه كه وه سه رساردييه كې ته واو به رچاو ده كه وي، پياويكي له ون ليگور او له ترسانا هه لاتووه و به به جي هيشتنى نه و پاكه ته بيانوي داو ده ده ستيان، دوو ده قيقه دواتر كه سيكي تري كوشتووه و به ودا هه قمانه به مروقيكي دلره ق و خاوون دولاب و ده وي بزاني. به لام ته نانه ت نه گه ر نه وه شمان قه بوولې، به برواي من، ورده كاري په وانناسي نه و حوكمه ده كا كه له بارودوخيكي تايه تدا وهك هه لويه كې قه فقازي، چاو تيژ و خوين خور بم و له هه لومه رجيكي تري شدا وهك جرجه كويړيه كې تر سه نو ك و ايم. به لام نه گه ر نه وه نده خوين خور و فيلاوي بم كا تيك كه سيك ده كوژم بگه ريمه وه سه ري و بزاني زيندووه تاكو به زه رده ي من شايه دي بدا، بوي پينج ده قيقه له ژوور سه ري قوربانويه كه راوه ستم و به به روه روو بوون له گهل چه ند شايه دي ديكه خوم تووشى مه ترسي بكه م؟ بوي ده بې به خوين كړدنه وه خوين و خوري سه ري ده سته سره كه م له خوين هه لكيشم، تاكو دوايي بيته به لگه يه ك به دژي خوم؟ نه گه ر نه و هه تا نه و را ده يه دلره ق و فيلاوي بووه بوي هر به وده سكاو نكه چه ند زه بري ديكه ي له سه ري نه و خزمه تكاره پيره نه دا بوئه وه ي به يه كجاري بيكوژي و دلي خوي له مه ر شايه ده وه ئاسوده بكا؟

«له لايه كې تريشه وه، نه گه رچي به په له گه پايه وه سه ر شايه ده كه بوئه وه ي بزاني زيندووه يان نا، شايه ديكي ديكه ي هر له وي به جي هيشتن، ياني نه و

دهسكاونگه‌ی كه له مالّی فینیا هه‌لیگرتبوو و ئه‌وان ده‌یانتوانی ئه‌و ئاسنه‌واله‌یه بناسنه‌وه و شایه‌دی بدهن كه له‌مالّی ئه‌وان ده‌ستی داوه‌تی و بردوویه‌تی. له‌وه ناچی ئه‌و دهسكاونگه‌شی له‌به‌ر كه‌مه‌رخه‌می یان په‌له‌په‌ل له‌سه‌ر رینگه‌كه فریډاب، نا، چه‌كه‌كه‌ی توور هه‌لدابوو، چونكه پازده‌هه‌نگاو له‌ولای شوینه‌كه‌ی گریگورییه‌وه دۆزیمانه‌وه. بۆ کاریکی ئاواي كرد؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كوشتنی خزمه‌تکاریکی پیر تووشی خه‌م و كه‌سه‌ری كردبوو؛ دهسكاونگه‌كه‌شی له‌به‌ر تووره‌یی و قین توور هه‌لدا و نه‌حله‌تی كرد له‌وچه‌كه چه‌په‌ل و مه‌رگاوییه. خه‌تمه‌ن وابوو، دهن‌ا چ هۆیه‌کی دیکه‌ی هه‌یه فریډانه‌كه‌ی؟ ئه‌گه‌ر میتیا توانایي ئه‌وه‌ی بووبوایه كه به‌كوشتنی كه‌سیك هه‌ست به‌خه‌م و به‌زه‌یی بكا، بۆمان پرونده‌بیته‌وه ده‌ستی له‌كوشتنی باوكیدا نییه. ئه‌گه‌ر ئه‌وی بكوشتبایه، قه‌ت به‌هۆی به‌زه‌یییه‌وه نه‌ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ر قوربانیه‌کی دیکه؛ هه‌ر گویشی نه‌ده‌دایه و میشتیکیشی میوان نه‌ده‌بوو. شكیشی تیدانییه ئه‌و كاته بی‌به‌زه‌ییانه ده‌پویشت و ئاوریشی لینه‌ده‌دایه‌وه. یان ده‌گه‌رایه‌وه و به‌جیی ئه‌وه‌ی پینچ ده‌قیقه كاتی خۆی له‌ژوور سه‌ری پیره‌خزمه‌تكار به‌فیرۆ بدا، به‌زه‌بریکی دیکه میشتکی له‌به‌ریه‌ك ده‌برد. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو هه‌تا ئه‌و كاته ویژدانی پاکبووه و بۆ هه‌ستی به‌زه‌یی ده‌رگای پۆحی ئاواله‌ بووه. لیڤه‌دا له‌گه‌ل په‌وانناسیه‌کی جیاواز به‌ره‌ووین. برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، من به‌ ئانقه‌ست ئه‌م شیوه‌یه‌م له‌به‌ر چاو گرتوو، بۆئه‌وه‌ی نیشانی ده‌م كه ده‌توانین به‌ په‌وانناسی هه‌موو شتیک بسه‌لمین. به‌لام ده‌بی بزانی چۆنی به‌كار بین. په‌وانناسی ته‌نانه‌ت جیددیترین مروّفیش وا لیڤه‌كا ده‌ستبكا به‌ هۆینه‌وه‌ی هه‌قایه‌ت، ئه‌ویش ته‌واو بی‌ئیختیارانه. ئا‌غایان، من باسی په‌وانناسی پرله‌زیده‌وه‌ری ده‌كه‌م، یان كه‌لكوه‌رگرتنی خراپ له‌ په‌وانناسی.»

ده‌نگی پیکه‌نین و په‌سندکردنی قسه‌کانی، به‌قیمه‌تی ریسوا‌بوونی دادوهر، دیسان له‌ نیۆ دادگا‌كه‌دا كه‌وته به‌رگویی، نامه‌وی به‌وردی وته‌کانی دادوهر بگێرمه‌وه، ته‌نیا به‌شیک له‌ وته‌کانی دینمه‌وه.

پارەى چى و دزى چى؟

پاريزەر له وته كانيدا ئاماژەى بەشتىك كرد كه سەرنجى ھەموانى پاكىشا. ئەو بوونى سى ھەزار پۆبلە نەخسەكە و له ئاكامدا گريمانەى دزرانەكەى، بەتەواوى پەتكردهو.

ئاوا ھاتە قسە: «براىانى لىژنەى داوهرى، تايبەتمەندىى بەرچاوى ئەم پەروەندەى سەرنجى ھەموو چاوەدێرىكى تازە رادەكېشى، بەشەرتىك دەمارگرژانە چاوى لى نەكا. يانى تۆمەتى دزى و مەحالى بوونى سەلماندى ئەوھى شتىكى بۆ دزى لىبووبى. بە ئىمەيان گوتووھە كه ئەو پارەىھە - سى ھەزار پۆبل - دزراو، بەلام ھىچكەس نازانى پارەىھەكى وابووھە يان نا. چۆنمان نەقلە ئەو پارەىھە بىستووھە و كى دزىوھەتى؟ تەنیا كەسىك كە دىوھەتى لەپاكەتەكە خراوھە و لە لىپرسىنەوھى سەرھەتايىدا باسىكر، ئىسمىر دىاكۆف بوو. بەرلە پرووداوەكە نەقلە ئەو پاكەتە پارەىھەى بۆ تۆمەتبار و ئىوان فىودورووىچى براى گىراوھەتەو. بە خاتوو ئىسۆتيلوفىش و تراوو. بەلام ھىچكام لەو سى كەسە چاويان بەپارەكە نەكەوتبوو، ھىچكەس جگە لە ئىسمىر دىاكۆف نەىدىبوو.

لىرەدا ئەو پرسىارە دىتە پىشى، ئەگەر راستە پارەىھەك لەگۆریدا بووھە و ئىسمىر دىاكۆف دىوھەتى، دوايىن جار كە دىتى كەنگى بوو؟ ئەگەر ئەربابەكەى ئەو پاكەتەى لەژىربالنجەكەى دەرھىتابى و بى ئەوھى ئەو ئاگادار بكە، خستووھەتەوھە نىو سىندووقى پارەكانى چى؟ سەرنجبدەن بەپى گىرپانەوھى ئىسمىر دىاكۆف، پارەكەى ناوھەتە ژىربالنجەكەى؛ پەنگە تۆمەتبار

له ژیربالنجه که ده‌ریه‌تایی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌تانی و بالنج و دوشکی
سهر چرپاکه ده‌ستی لینه‌درابوو. ئه‌و مه‌وزووعه‌ش له شایه‌دنامه‌که‌دا تۆمار
کراوه. تۆمه‌تبار به‌بی‌ئوه‌ی جیوبانه‌که‌ی تیک‌دایی، پاره‌که‌ی چۆن
دۆزیوه‌ته‌وه؟ ئه‌ی چۆن به‌وچه‌نگ و پله‌ خویناوییه‌وه مه‌لافه‌ی سپی و
خاوینی سهرچرپاکه هه‌روا خاوینه و په‌له‌ی خوینی پیوه‌نییه؟ به‌لام ده‌لین
پاکته‌که‌ بۆ له‌چه‌قی ژووره‌که‌دا که‌وتوو؟ به‌لێ، واچاکه‌ چه‌ند وشه‌ش
له‌وباره‌وه بدوین. تارا‌ده‌یه‌ک تووشی سهرسوورمان بووم که بیستم
دادوهری لیزان و خاوه‌ن مرخ جه‌نابی ئیپۆلیت کیریلوویچ، کاتیک هه‌ولیده‌دا
تۆمه‌تبارکردنی ئیسمر دیاکۆف به‌هیچ نه‌زانی و بایه‌خی پینه‌دا، به‌ئاره‌زووی
خۆی - سهرنجبدن، به‌ئاره‌زووی خۆی بلێ: به‌لام ئه‌و پاکته، هه‌روه‌ها بۆ له
سهر عه‌رزه‌که‌ فریدراوه؟ هیچ عیبادبه‌شه‌ریک ئاگاداری ئه‌و پاکته‌ و
پاره‌که‌ی ناوی نه‌ده‌بوو، ئه‌گه‌ر وابی تۆمه‌تبار دزیویه‌تی. هه‌ربۆیه ئه‌و کاغه‌زه
دراوه به‌ نووسراوه‌که‌ی سهریه‌وه، هه‌روه‌ک دادوهر پای خۆی له‌ سهر داوه،
ته‌نیا به‌لگه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ سهر دزی پیداکری بکه‌ن. «ئه‌گه‌ر وانه‌بی
هیچک‌ه‌س له‌ودزییه و ره‌نگه‌ له‌پاره‌که‌ش ئاگادار نه‌بوايه.» به‌لام به‌پیتی
ئه‌وراستییه که ئه‌و پاکته‌ دراوه له‌وێ که‌وتوو، چه‌تمه‌ن ده‌بی له‌ سهر ئه‌وه
سووربین‌ه‌وه که پاره‌ی تیدا بووه و دزراوه؟ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌نگی
ناپه‌زایه‌تی به‌رز ده‌بیته‌وه که ئیسمر دیاکۆف پاره‌ی نیوپاکه‌ته‌که‌ی دیوه.
به‌لام له‌ئێوه ده‌پرسم، دوا‌ین جار که ئه‌و پاره‌یه‌ی دیوه که‌نگی بووه؟ من
له‌گه‌ل ئیسمر دیاکۆف قسه‌م‌کرد، ده‌یگوت دوو پوژ به‌ر له‌ رووداوه‌که
دیویه‌تی. که‌وايه بۆ ده‌بی بیر له‌وه نه‌که‌ینه‌وه که فیو‌دۆر پاولوویچی پیر، که
شیتانه چاوه‌روانی هاتنی دلبه‌ره‌که‌ی بووه و ئارا و قارای لێ‌هه‌لگیراوه و
ده‌رگای له‌ سهر خۆی گاله‌داوه، هه‌رخۆی پاکته‌که‌ی هه‌لپچریبی و پاره‌که‌ی
ده‌ره‌یتایی و خۆی پیوه‌ خاف‌لاندبی: «ئه‌و پاکته به‌کاری چی دی. باوه‌ریش
ناکا پاره‌ی تیدایه، به‌لام کاتیک چه‌که‌یه‌کی پاره‌ی سی‌هه‌زار پو‌بلی نیشاندەم،
زۆر چاکتری شو‌ین له‌ سهر داده‌نی و له‌خو‌شیانا ده‌می ئاو ده‌کا.» هه‌ربۆیه

پاکه ته که ددېږنې پاره که ی دهر دینې و پاکه ته دپاوه که فریده دا.» به وپییه که ده زانې خاوه نې ئه وه، بۆ به جیه پشتنې ئه وه به لگه یه خوی شلوی ناکا.

گوینگر براین، ئه م بۆچوونه ش وهک ته وای بۆچوونه کانی دیکه ری پی تیده چی و ده توانین به راستی بزاین. به چ هویه ک ده بی باوه رمان به و بۆچوونه نه بی؟ که وایه ئه گهر ئه وه بۆچوونه راستی، تومه تی دزی ده بی هه لوه شیه وه و وه لا بنی؛ چونکه ئه گهر پاره یه که له گوریدا نه بووی، دزییش نه کراوه. ئه گهر ئه وه پاکه ته دپاوه بکرته به لگه که پاره ی تیدابووه، بۆ له سهر پیچه وانیه ئه وه پیداکری نه که م که بویه ئه وه پاکه ته دپاوه هه روا که مته رخه مانه له وی فریدراوه، پیشترا خاوه نه که ی پاره که ی لیدره یناوه؟ به لام ده لین ئه گهر فیودور پاولوویچ خوی پاره که ی دهره یناوه، چی لی کردووه؟ بۆ کاتیک پولیس ماله که یان پشکنی نه یان دوزیه وه؟ به لام به شیکی پاره که یان له مجریه کی چکوله دا دوزیه وه، به شه که ی دیکه شی ره نگه هه ر ئه و پوژ به یانی عه سری پوژی پیشو دهره ینابی و به شیویه کی دیکه که لکی لیوه رگرتبی؛ ره نگه پیلان و ویسته که شی گورپی، بی ئه وه ی به پیوستی بزانی ئیسمیر دیاکوف له و پاشگه ز بوونه وه ی ئاگادار بکا. ئه گهر که مترین گریمانه بۆ ئه و مه سه له یه له گوریدا بی، چون ده توانین ئاوا لیبراوانه دیمتری فیودوروویچ تومه تبار به دزی قه تلکه ین. ئه وه ئیتر وهک هه قایه ت و ئه وسانه ی لیدی. ئه گهر پیداکری له سهر دزرانی بکه ن، ده بی ئه و شته نیشانبده ن، یان لانیکه م بیسه لمینن که شتیکی وا هه بووه. به و حاله شه وه هیچ که س چاوی به وپاره یه نه که وتووه.

«ماوه یه ک له مه و به ر له پترزبورگ لاویکی هه ژده سالانه، که له نیو بازاردا ده ستفرۆشی ده کرد، به پوژی پروو نه ته ورکه وه خۆده کا به دووکانیکی سه رپافیدا و زور نه ترسانه کابرای دووکاندار ده کوژی و هه زاروپینج سه د رۆبل هه لده گری و ده روا. پینج سه عات دوا ی پرووداوه که قۆلبه ست ده کری و ته نیا پازده رۆبلی خه ر جکردبوو و پاشماوه ی پاره که ی هه ر له باخه لدا بووبوو. کاتیک شاگرد دووکانه که دوا ی پرووداوه که ده گه رپته وه، به وردی

پۆلیس ئاگادار دەکا و پێیان دەلی چەندە پارە دزراوە و چەند گەلا و چەند کوته ئالتون بووه. ئەوانیش راست ئەو پارە و ئالتونانە لەگێرفانی تاوانباردا دەدۆزنەو. تاوانباریش چاری نامینی و دان بەتاوانەکیدادەنی. بایانی لیژنەی داوهری بەو دەلین بەلگه. چونکه ئەو پارەکه لەبەر چاوه، دەستی لێدەدە، دەبیژیری و ناتوانی حاشای لێکە. ئایا ئەم پەرەندە ی ئیستاش وایه؟ بەلام ئەوەتان لەبیر نهچێ لێردا مەرگ و ژیا نی مرقفیک لەگۆریدایه و دەبی چارەنوسی مەعلوم بکری.

«بەلی، دەلین تۆمەتبار ئەو شەو خەریکی عەیش و نوش و هەلەخەرجی بووه؛ مەلومیش بوو که هەزار و پینج سەد رۆبلی پێبووه. ئەو پارەیهی لەکوئ هیناوه؟ بەلام چونکه له هەزار و پینج سەد رۆبل زیاتری پینەبووه و هەزاروپینجسەد رۆبلەکه ی تری دیار نهبووه. به لەبەر چاوگرتنی کات، هەر له لیپرسینهوهی سەرەتاییدا دەرکەوت که تۆمەتبار دوا ی پۆیشن لەلای کلفهتهکانی گرووشنکا، راست پۆیشنوووه بۆ مالی پیرخۆتین و هیچ کوئی دیکه نهچوو. بهو شیوه بۆمان دەردهکهوئ له هیچ کوئ بهتەنیا نهبووه و ناکرئ بلین نیوهی پارەکه ی لەشویینکی نیوشار شار دۆتەوه. هەر بهو پێیه جه نابی دادوهر پێیوایه میتیا نیوهی سی هەزار رۆبلەکه ی له کهلین و قوژبنیکی ماکرویه هەشار داوه. ئاگیان بۆ نهلین له رهش چالهکانی ئادولفودا شار دوویه تهوه؟ بلنی گومانیکی ئاوا زۆر له راستی به دوور بی؟ سەرنجبدەن، ئەگەر ئەو گومانە له نیو بچی که پارەکه له ماکرویه نهشاردراوه تهوه، تۆمەتی دزی لهگۆریدا نامینی، چونکه دیار نییه ئەو هەزاروپینجسەد رۆبلە چیی به سەر هاتوو. به چ مۆجزهیهک وندا بووه و چۆن دەسەلمیندرئ که زیندانی بۆ شوینیکی دیکه نهچوو؟ ئیمەش دەمانههوی به خه یال و بۆچوونیکی هەقایهت ئاسایی ژیا نی مرقفیک له نیو بهرین!

١١- رۆمانیکی گوتیک ئان رادکلیف، بهناوی ئەسراری ئادولفۆ که ئەو کاته له رۆوسیا بهناوبانگ

«دهلین زیندانی نهیتوانیوه پرونی بکاته وه که ئەو هه زاروپینجسه د رۆبڵە ی له کوێ هیناوه و هه مووش ده زانن که پیش ئەو شه وه کوپکیکی پاره پینه بووه. به لام به رموون کێ دهیزانی؟ تۆمه تبار زۆر راشکاوانه و به پرونی گوتی پاره که ی چۆن وه دهستهیناوه. ئاگیان ئەگەر له و باره وه بیرو پای من ده پرسن، ده لیم که پرونکردنه وه ی تۆمه تبار راسته و ویناچی درۆ بکا، قسه کانیشی له گه ل خووخده ی به ته واوی یه کده گرێته وه. جه نابی دادوهر له نیو ته لیسمی ئەوسانه که ی خۆیدا گیری خواردووه. ده لێ: پیاویکی بی ئیراده یه، خۆی رازیکردووه بریک پاره له ده زگیرانه که ی وهرگرێ، ئەویش ئاوا به سووکایه تییه وه پیندا. ناکرێ نیوه ی پاره که ی له تووره که یه ک نابێ و زارکه که ی دووری بی و له ملی کردبێ، چونکه ئەگەر ئەو کاره شی کردبێ هه ر دوو رۆژ بووه. دوا ی دوو رۆژ هه لپچریوه و گه لایه کی سه د رۆبلی لی ده رهیناوه، به م شیوه یه هه موو پاره که ی له مانگی کدا خه رجکردووه. له بیرتانه ته واوی ئەو وتانه ی به له بزیک ی ئاوا ده ربړی و هپچ جوړه دژایه تییه کی پیکنه هینا. به لام ئەو مه سه له یه به شیوه یه کی دیکه پروی دابی چی؟ ئەگەر ئەوسانه یه کی تر ریکبخن، ئەویش سه باره ت به که سیکی تر چی؟ راست وایه، خۆتان که سیکی دیکه تان داتاشیوه.

«رهنگه بلین شایه ده کان گوتوویانه ئەو به رۆژیک ته واوی ئەو سی هه زار رۆبڵە ی خه رجکردووه که خاتوو ویرخوفتیسۆف مانگی ک به رله پرووداوه که پپی داوه، به و پپیه نهیتوانیوه ئەو پاره یه بکا به دوو به شه وه. به لام ئەو شایه دانه کین؟ دادگا بایه خی شایه دییه کانی له بهر چاو گرتووه؟ له گه ل ئەوه شدا پاره ی که م به ده ست که سیکی دیکه وه زۆر ده نوینی، هپچکام له شایه ده کانیش پاره که یان نه بژاردووه، به لکو هه موو رواله تی پاره که یان قه رساندووه. ماکسیمۆف شایه دیی ده دا که تۆمه تبار بیست هه زار رۆبلی به دهسته وه بووه. برایانی لیژنه ی داوهری، دیوتانه ره وانناسی شمشیری دووده مه. واکه ئیستا ئەو شمشیره وهرگیرم، با بزانی به چ ئاکامیک ده گه ی.

«مانگیک بهرله پرووداوه که، خاتوو کاترینا ئیوانا سى هه زار پۆبلى داوه به زیندانی تاكو به پى پۆسته بوى بنیرى بۆ مۆسکۆ. به لام پرسىار لیتره دایه: ئایا راسته که ئه و پارهیه به شیوهیه کی ئاوا پرسووکایه تی - به تهی دادوهر - پیدراوه؟ یه که م پروونکردنه وهی خاتوو ویرخوفتیسوف له سه ره ئه و مه سه له یه جیاواز بوو، ته واو جیاواز. له پروونکردنه وهی دووه مه دا ته نیا گویمان له ها توهاواری پر له ق و بیزاری بوو، بیزارییه ک که دیاربوو له میژه له دلیدا پهنگی خواردۆته وه. ههروه ها ئه و راستیه ش که شاید له یه که م شایه دیی خۆیدا راست نه پۆیشتوو، که وایه هه قمانه به و ئاکامه بگهین که شایه دیی دووه مه ش به پیچه وانه ی راستی بووه. دادوهر خۆی له قه ره ی ئه و باسه نادا، (خۆی گوته نی) ناویرى خۆ له قه ره ی بدا. منیش ناچه سه ره ئه و، به لام با شتیکتان عه رز بکه م، ئه گه ر که سیکی ماقوول و ئاداب زان، که خاتوو کاترینا ئیوانا زۆر به پیزه و بیگومان که سیکی وایه، ئه گه ر ئه و که سه له دادگا کتوپر ئیزن به خۆی بدا که له شایه دییه که ی یه که می پاشگه ز بیه وه - ئه ویش به و قه سه ته ی تۆمه تبار له نیو به ری - دیاره شایه دییه کی ئه و تو ناتوانی بی غه ره زانه بی. ئایا هه قی ئه و هه مان نییه پیمانوبی ژنیکی تۆله خواز له وانه یه له قسه کانیدا زیده ره ویی کردبی؟ به لى زۆریش ویده چی، به تایبه ت ئه و کاته ی سه باره ت به سووکایه تی و شکاندنی که سایه تی تۆمه تبار زیده ره ویی کرد و گوته ی وسته ویه به پیدانی ئه و پارهیه سووکی بکا. نا، ئه و پارهیه ی به شیوهیه ک پیداکه وه رگرته که ی ئابووو چوون و سووکایه تی به دووه نه بووه. به تایبه ت بۆ مروڤیکی که مه رখে می وه ک دیمیتری فیودوروویچ. له هه مووشی گرینگتر، تۆمه تبار به هیوابوو زۆر زوو ئه و سى هه زار پۆبله له باوکی وه رگرى که پى قه رزداربوو. ئه وه ش سه رساردی ئه و ده گه یینی. به لام هه ره ئه و سه رده ساردیه ی بووه هۆی ئه وه ی تائه و پاده یه دلنیابی که باوکی قه رزه که ی ده داده وه، یان ده یگه یینیته ده ستی، هه ربویه ده توانی پارهیه ک که خاتوو کاترینا ئیوانا پى سپاردبوو، به ئاگاتای خوشکی بگه یینی و له ژیر منه تی بیه ته ده ری.

«به لام دادوهر نایهه وئ قه بوولیکا که تۆمه تبار هر ئه و پوژه نیوهی پاره که ی وه لاختووه و له تووره که یه کی چکوله ی ناوه. ده لئ، خووخده ی ئه و وانیه، هر ناشبی ههستیکی وای بی. له گه ل ئه وانه شدا خو ی باسی خده و سروشتی به ربلاوی کارامازوفی ده کرد؛ سه باره ت به دوو پاژ ی زیده دهوی و که مه ر خه می. که کارامازوف ده توانی له یه ک کاتدا بیر له ههردوو لا بکاته وه. ده دوا. کارامازوف خاوه نی ئه و سروشته دوولایه نه یه و به شیوه یه ک له نیوان دوو بی سنووریدا خه ریکی که وتن و هه ستانه وه یه، که ته نانه ت کاتیک به هیژترین تاسه بو که یف و نه ههنگ گیانی دادگری، ئه گه ر له لایه کی دیکه وه شتیک به زهینیدا بی، ده توانی دان به خویدا بگری. له لایه کی تریشه وه ئه وین، ئه و ئه وینه ی که له دلیدا بلیسه ی ساندبوو و له بهر خاتری ئه و ئه شقه پیویستی به پاره بو؛ ئاخ، بو مه وزووعیکی زور گرینگتر له که یف و رابواردن له گه ل گراوه که ی. ئه گه ر گراوه که ی پیبگوتایه: «من ته نیا تۆم دهوی، فیوډور پاولوویچ به هیچ نازانم،» ئه و کاته ده بوو پاره ی به دهسته وه بی و بتوانی له گه ل خو ی بیبا. ئه مه ش زور گرینگتره له که یف و رابواردن. ئایا کارامازوفیک ناتوانی له وه بگا؟ ئه م دل خورپه یه ش راست ئه و شته بوو که تووشی بوو بوو. وه لاختسن و شارندنه وه ی ئه و پاره یه بو پوژی تهنگانه بو ده بی نااسایی بی؟

«زه مان رابرد و فیوډور پاولوویچ ئه و سی هه زار روپله ی به کورپه که ی نه دا؛ به پیچه وانه، به گوئی گه یشته وه که باوکی ده یهه وئ له وگوژمه پاره یه بو فریودانی گراوه که ی ئه و که لک وه رگری. له دلی خویدا گوتی: «ئه گه ر فیوډور پاولوویچ ئه و پاره یه م نه داتی، له بهر چاوی کاترینا ئیوانا سووکده بم و به دز ده رده چم.» ئه و کاته به دا لغهیدا هات بچی بۆلای خاتوو ویرخوفتیسوف و ئه و هه زاروپینجسه د روپله ی به ملیدا هه لیواسیبوو، له به رده می داینی و بلی: «من هیچ وپوچ و خویریم، به لام دز نیم.» که وایه لیژدها به لگه یه کی دوولایه نه مان به دهسته وه یه که بو وه ک چاوی خو ی ئاگاداریی له و پاره یه کردووه؟ بو ئه و تووره که چکوله ی نه دراندووه و هه رجاری گه لایه کی سه د روپلی

لیدەر هینى؟ بۆ دەبى حاشا لە هەستى شەپەف و وێژدان بکەین لە ناخى
تۆمەتباردا؟ بەلێ ئەو وێژدان و شەپەفى هەیه، بەلام دەزانین جیگۆرکى
پیکراوه. ئەوهش دەزانین کە زۆر جار هەلە پوودەدا. سەرەپای ئەوهش
هەیهتى و دەگاتە سنوورى ئەشق و شەیدابوون؛ ئەوهشى سەلماندووه.

«بەلام ئیستا مەزوووەکە پێچەلاوپووچتر دەبى؛ ئازارى ئێرەیی بردنەکەى
لەپادەبەدر دەبى و ئەو دووپرسىارە مێشکى پرتاویاوى زیاتر و زیاتر ئازار
دەدا: «ئەگەر پارەکەى کاترینا ئیوانا بدەمەوه، چۆن دەتوانم گرووشنکا هەلگرم
و برۆم؟» ئەگەر لە ماوهى ئەو مانگەدا بە شیوەیهکى وهحشیانە هەلسوکهوتى
دەکرد، مەشرووبى دەخواردووه و لەمەىخانە کیشە و هەرای سازدەکرد، پەنگە
هۆى ئەوه بووبى لەناخەوه ئارا و قارای لى هەلگیراوه و خۆى بە داماو
و بێدەرتان زانیوه و ئازار پۆخى هەلچوقاندووه. ئەم دووپرسىارە وا
لەدەروونیدا پەگاژۆ دەکا، ئاخىر بەرەوچاللى هیوابراوى پایدەکێشنى.
دواىین جار براچکۆلەکەى نارد بۆ مالى باوکى بۆئەوهى ئەو سى هەزار پۆلەى
بۆ وەرگرى، بەلام بى ئەوهى چاوه‌پێى وەلام بى، خۆى کرد بە مالى باوکیدا و
لەبەر چاوى چەند شاىەد پیرەپیاوى کوتا. دواى ئەوهى بى هومید بوو. بۆى
دەرکەوت کە ناتوانى ئەو برەپارەیه لە هیچکەس وەرگرى؛ دواى ئەو لیدانە
دەیزانى باوکى ئەو پارەیهى ناداتى. هەر ئەو ئیوارەیه لەسینگى خۆیدا، لەو
شوینەى سینگى کە توورەکەى پارەکەى پێوهبوو، سویندیشى بۆ براکەى
خوارد کە هۆکارى بە خوێرى دەرەچوونى لە ئیختیارداى، بەلام هەروا
خوێرى و هیچووپوچ دەمیتەتەوه، چونکە پێشبینى دەکرد کەلک لەو کەرەسەیه
وەرناگرى، توانایى ئەو کارەشى نییه و لەگەل خووخەدى ئەو یەکنەگریتەوه.
بۆ، بۆ جەنابى دادوهر برۆا بە ئالکسى کارامازوف ناکا، کە ئاوا راست و
سادقانه و ئاوا دلنیاکارانه شاىەدیى دا؟ بۆ ناچارم دەکا، باوهر بەپارەى
حەشاردراو لە کەلین و قوژبنى پەشچالەکانى کۆشکى ئادولفودا بکەم؟

«هەر ئەو ئیوارەیه، دواى وتووێژ لەگەل براکەى، تۆمەتبار ئەو نامە
نەخسەى نووسى. هەر ئەو نامەیهش بۆتە بەلگەیهکى زۆر گەوره و

سەر سوورپهینه‌ر که تۆمه‌تبار دزیی کردووه! «دهستی داوا بۆ لای هه‌موو که‌س درێژ ده‌که‌م و ئە‌گەر ئە‌و گوژمه‌ پارهی‌م وه‌ده‌ستنه‌که‌وئ، هه‌ر له‌گه‌ل رۆیشتنی ئیوان باوکم ده‌کوژم و ئە‌و پاکه‌ته‌ له‌ ژێر بالله‌که‌ی ده‌ردینم که به‌ بزگوریکی په‌مهیی به‌ستراوه‌.» به‌ ئیمه‌یان گرتووه‌ که ئە‌وه‌ سیناریوی بی‌که‌م و کووپی قه‌تله‌که‌یه‌، که‌وایه‌ کار کاری ئە‌و بووه‌. دادوهر نه‌راندی: «هه‌موو شتیکی به‌و شیوه‌یه‌ ئە‌نجامدا که نووسیویوی.»

«به‌لام به‌رله‌ هه‌موو شتیکی، ده‌بی بلیم ئە‌و نامه‌یه‌ نامه‌ی مرۆفیکی سه‌رخۆشه‌ و به‌وپه‌ری توورپه‌یه‌وه‌ نووسیویه‌تی؛ له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌وپاکه‌ته‌ ده‌بی بلیم به‌پنی قسه‌کانی ئیسمیر دیاکوف نووسیویه‌تی. چونکه‌ خۆی ئە‌و پاکه‌ته‌ی نه‌دیوه‌؛ هه‌روه‌ها راسه‌ نامه‌که‌ی نووسیوه‌، به‌لام چۆنی ده‌سه‌لمینن که کاریکی وایکردووه‌؟ ئایا زیندانی ئە‌و پاکه‌ته‌ی له‌ ژێر بالله‌که‌ ده‌ره‌ینا؟ بلێی پاره‌که‌ی دۆزیبێته‌وه‌؟ بلێی به‌راستی پارهی‌کی وا بووبی؟ بلێی بۆ وه‌ده‌ست هینانی ئە‌و پارهی‌ه‌. ئە‌گەر له‌بیرتان بی - ئاوا به‌ توورپه‌ی خۆی کردبی به‌ مالی باوکیدا؟ بۆ دزی نه‌ده‌چوو بۆ ئە‌وئ، به‌لکو بۆ دۆزینه‌وه‌ی مه‌وزووعیک، ده‌یویست بزانی ژنیک که ئارا و قارای لی‌هه‌لگرتبوو، له‌کوئیه‌. هیرشی نه‌ده‌برد بۆ مالی باوکی که سیناریوکه‌ی به‌ریوه‌ به‌ری، بۆئه‌وه‌ی نووسراوه‌که‌ی به‌ ئە‌نجامبگه‌یه‌نی، یانی نه‌ک بۆ دزیه‌ک که پیشتر بیرى لیکردبێته‌وه‌، به‌لکو به‌ شیوه‌یه‌کی کتوپر، له‌به‌ر رق و ئیره‌یی هیرشی برد. به‌لی! ده‌لین: به‌لام کاتیکی گه‌یشه‌ ئە‌وئ و فیودور پاولوویچی کوشت، پاره‌که‌شی دزی. به‌لام ئاخری باوکی خۆی کوشت یان نا؟ من تۆمه‌تی دزی به‌توندی ره‌تده‌که‌ومه‌. ئە‌گەر چۆنییه‌تی دزیه‌که‌ ده‌رنه‌که‌وئ و تیگه‌یشتنی مه‌حال بی، ناتوانی له‌خو‌را که‌سیک به‌تاوانی دزیکردن تۆمه‌تبار بکه‌ی: ئە‌وه‌ ریسایه‌کی گشتیه‌. به‌لام ئایا بی‌ئه‌وه‌ی دزی بکا کوشتی، ئاخری کوشتی یان نا؟ ئە‌وه‌ سه‌لمیندراوه‌؟ بلێی ئە‌مه‌ هه‌قایه‌تیکی هه‌لبه‌ستراو نه‌بی؟

مه‌تلیش له‌کوږېدا نه‌بوو

«برایانی لیژنه‌ی داوهری، ئیزن ده‌خو‌ازم وه‌بیرتان بی‌نمه‌وه که ژییانی مروڤنیک له‌مه‌ترسیدایه و ئیوه ده‌بی زور وردبین بن. بیستوومانه دادوهر خو‌شی ته‌سیقی کردووه که له پېشدا ئاگاداران‌ه بیر له‌و تاوانه کرابیته‌وه و هه‌تا ئه‌م‌پ‌روش هه‌ر سه‌باره‌ت به‌و مه‌سه‌له‌یه و تاوانی تۆمه‌تبار در‌دو‌نگ بووه. هه‌تا ئه‌و کاته‌ی نامه‌ دیزه‌که راده‌ستی دادگا کرا، هه‌روا در‌دو‌نگ بوو. «هه‌موو شتیک به‌وپیی‌ه‌ی نووسراوه، به‌رپوه چووه.» به‌لام دیسان دووپاتی ده‌که‌مه‌وه، تۆمه‌تبار بۆ ئه‌وه خو‌ی کرد به‌مالی باوکیدا، ده‌یویست گراوه‌که‌ی بدو‌زیت‌ه‌وه و خه‌می ئه‌وه‌ی بوو چوو‌بیته ژوانی باوکی. ئه‌وراستیی‌ه‌ش حاشای لیناکرئ. ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌ماله‌که‌ی خو‌ی بوایه، تۆمه‌تبار بۆ هېچ کو‌یی‌ه‌کی‌تر نه‌ده‌چوو و له‌لای ئه‌و ده‌مایه‌وه و به‌و شیوه‌یه ئه‌و کاره‌ی به‌رپوه نه‌ده‌برد که له‌نامه‌که‌دا نووسی‌بو‌وی. شیوه‌ی هه‌لاتنه‌که‌شی چاوهر‌وان نه‌کراو و به‌هه‌لکه‌وت بووه، هه‌تا ئه‌و کاته زور ویده‌چی ئه‌و نامه‌یه‌شی هه‌ر له‌بیر نه‌ما‌بی که به‌مه‌ستی نووسی‌بو‌وی. ده‌لین: «ئه‌وه‌ده‌سکا‌ونگه‌ی هه‌لگرت.» له‌بیریش‌تانه بناغه‌ی دنیا‌یه‌ک ره‌وانناسی له‌ده‌وری ئه‌و ده‌سکا‌ونگه‌ دارپ‌ژرا - بۆ تۆمه‌تبار ناچار بوو به‌چاوی چه‌ک‌یک بر‌وانیته ئه‌و ده‌سکا‌ونگه‌ و هه‌لی‌گرئ؟ لی‌رده‌دا بی‌رو‌که‌یه‌کی زور که‌م‌بایه‌خ به‌زه‌ینم گه‌یش‌ت: ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌سکا‌ونگه‌ له‌به‌ر چاو نه‌بوایه، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر می‌زه‌که‌دانه‌ندرایه و له‌نیو دۆ‌لابه‌که‌دا بووایه، ئه‌و پرو‌وداوه ده‌قه‌وما؟ ئه‌گه‌ر وا بوایه تۆمه‌تبار چاوی پئی نه‌ده‌که‌وت و به‌ده‌ستی به‌تال و به‌بی چه‌ک له‌وئ ده‌رویش‌ت و دل‌نیام که‌سی

نه ده کوشت. که وایه چوڼ ده توانین ده سکاونگیک بکهینه هو بۆ چه کدار بوونی
 تۆمه تبار و پیمان وابی قهستی پیښووی بووه؟

«به لای، به لای له مه یخانه کانیښدا باسی کوشتنی باوکی ده کرد و دوو پوڅ
 بهرله وه، ئه و شه وهی نامه که ی نووسی، زور ئارام و له سه رخو بوو و له نیو
 مه یخانه که دا ته نیا له گه ل دوو کانداریک شه پیکرد، چونکه «کارامازوف باکی
 له شه ر و قره نه بوو»! به لای وه لای من ئه وهیه که ئه گه ر به پیی نامه که پیلانی
 قه تلکی ئاوی داپشتی، لیم پوونه له گه ل دوو کانداریکیښ به شه ر نه ده هات،
 یان ویده چی سهری به مه یخانه دا نه کرد بایه، چونکه که سیک که پیلانی
 جینایه تیکی ئاوا داپیڅی، به شوین هیمنایه تی و ته نیاییدا ده گه ری، بۆئه وهی
 خوی له نیو به ری، له بیسته ران و بینه ران پاریز بکا، بۆئه وهی له بیران
 بچیته وه، ئه ویش نه ک ئه وهی پیښتر حیسابی بۆ کردی، به لکو له پرووی
 غه ریزه وه. برایانی لیڅنه ی داوه ری، ره وشتی ره واناښی شمشیری دووده مه
 و ئیمه ش ده توانین که لکی لیوه رگرین. به لای باسی کیښه و هه رای
 مه یخانه کان له ماوه ی ئه و مانگه دا، مه گین تانیستا که ممان بیستوه مندالان،
 یان پیاوانی سه رخوښ له مه یخانه دینه ده ری و ده گوړینن: «ده تکوڅم»؟
 ئه گه رچی ئه و شات وشووته ش ده کهن به لای هیچکه س ناکوڅن. به لای ئه و نامه
 دیڅه، پیتان وانییه ئه وه ش رق و هه لچوونکی مه ستانه یه؟ ئه وه ش هاواری
 که له شیر ی لاری نییه له ده ره وهی مه یخانه: «ده تکوڅم، هه مووتان ده کوڅم».
 هه ره ئه وه یه. بۆده بی وانه بی؟ چ هویه کی هه یه ئه گه ر ئه و نامه یه به جی قسه ی
 هه لیت و پلیت، «نه خس» ی پیلیین؟ به وهویه ی که باوکی کوڅراوه، به وهویه ی
 شایه دیک تومه تباری دیوه چه کی به دهسته وه بووه و به نیوباخه که دا
 هه لاتوه و به دهستی ئه و دراوه به زه ویدا و سه روچاوی شه لالی خوین
 بووه: که وایه هه موو شتیک هه ر ئه و جوړه ی له نامه که دا پیلانی بۆ داپیڅرا بوو
 به ریوه چوو، ئه و نامه یه ش «وپینه» نه بوو، به لکو «نه خس» بوو.

«ئیستا شوکر بۆخودا، گه یشتوینه ته خالی راسته قینه: «به وه دا که
 له نیوباخه که دا بوو، هه تمن باوکی خوی کوشتوه.» ته واوی ریگا کان بۆ

خواری سزا لهم چهند وشهیه دا حه شار دراوه: «به وهدا که... بوو، که وایه حه تمه». ئەگەریش «حه تمه» له ئارادا نه بووایه، ته نانه ت ئەگەر ئەو له ویش بووبی؟ چی؟ ئاخ، ته سیقی ده کهم که زهنجیره ی پروو کردنه وه کان. ده قادهق ی قسه کان پیشاندهری شتی که. به لام ته وای ئەو راستییانه با به جیاجیا و بی ئەوه ی چاو له پیوه ندیی نیوانیان بکهین، پیاندا بچینه وه. بووینه، مه قامی دادوهری بو باوه به قسه کانی تومه تبار ناکه، که ده لی له بهر په نجه ره ی ژووهره کی باوکی بووه و هه لاتوووه؟ له بزى توانج ئامیزی دادوهر سه باره ت به ههستی پرله ریز و «ئایینی» که له ناکاو تومه تبار له دلی دا هه لسه وکه وه ته که ی به ئەده بانه بی، وه بیر بیننه وه. به لام ئەگەر شتی کی له وچه شنه. ئەگەر نه لیین حورمه تی باوکایه تی، به لکو ناوی بنیین ههستی خو فی ئایینی. له گوړیدا بووبی چی؟ کاتی لیپرسینه وه ی سه ره تای تومه تبار راست ئەو قسانه ی کردووه: «لهو کاته دا حه تمه دایکم دوعای بو کردووم.» بهم شیوه یه هه رکه دلنیا ده بی خاتوو ئیسۆتیلۆف له لای باوکی نییه، به هه شتاو راده کا. جه نابی دادوهر ناره زایه تی دهرده بری: «به لام کوا به ته ماشا کردن له په نجه ره وه بو ی مه علوم ده بی؟» بو بو ی مه علوم نابی؟ بو؟ تومه تبار هه رکه ته قه ی له په نجه ره که هه ستاند و عه لامه ته کانی دا، په نجه ره که کرایه وه. ده ی حه تمه ن فیو دۆر پاو لوو وچیش شتی کی گوتوووه، قسه یه ک که تومه تباری دلنیا کردووه که گراوه که ی له و ی نییه. بو ده بی هه موو شتی ک ئەو جوهری که ده یهینینه بهرچاوی خو مان و بیر لیده که ی نه وه، ئەو جوهری که زهینمان ناچار ده کهین پروا بکا، له بهر چاو بگرین؟ له وانه یه هه زاران شت له م دنیا یه دا پروا بدا که له بهر ناسکترین هه ست و خه یال راده کا.

به لی، به لام گریگوری دیتی که دهرگا که کراوه ته وه و به وپیته ده بی تومه تبار حه تمه ن له ژووهری بووبی و که وایه ئەو کوشتوو یه تی. جائیستا سه باره ت به و درگایه، برایانی لیژنه ی داوهری... جوان سه رنجبه دن ئیمه له مه ر ئاوه لا بوونی ئەو دهرگایه وه ته نیا شایه دیکمان هیه، ئەویش له و کاته دا نه خو ش و بی هیز بووه و... به لام گریمان دهرگا که ئاوه لا بووبی؛ وای داده نیین تومه تبار بو

پاريزگار يکردن له خوى حاشاي ليکړدوه، که له بارودوخیکي وادا و بؤ که سيکی وهک ئەو شتيکی ئاساييه، بلين دروی کردوه؛ گريمان چوويته نيوزووره که ی باوکيشييه وه - دهی پاشان چی؟ چۆن دهتوانين به وئاکامه بگهين، که چونکه ئەولهوئ بووه، فيؤدۆر پاولوويچ به دهستی ئەو کوژراوه؟ له وانه يه وهک تيسکه ی تفهنگ خوی کردی به ژووریدا و هه موو وه تاغه کان گه رابی؛ له وانه يه پالی به باوکييه وه نابي و ليشيدابی؛ به لام هه رکه بوی ده رکه وتووه خانمی ئيسوتيلوف له وئ نييه، له خوشيانا پی پيوه نابي و هه لاتبی. که دیاره باوکی نه کوشتووه. پهنگه هه ر به و هویه وه خوی له داوی وه سو هسه پرگار کردی، چونکه ویزدانی پاک بووه و باوکی نه کوشتووه، زورخوشحال بووه. هه ستيکی بی وینه ناخی داگرتووه، هه ستي به زه یی و دلوقانی بووه و ساتیک دواتر، له بهر شادی و جه زم بوون گريگوری داوه به زه ویدا و گه راوه ته وه بؤ یارمه تی.

«دادوهر به زمانیکي ته ر له ماکرويه باسی شله ژانی رۆحيی تومه تباری بۆ کردین: کاتيک ئەشق له به رده می رسکا و به ره و ژيانیکي نوئ بانگيکرد و دهروويه کی نوئی بؤ کرده وه، ئەویش له کاتيکدا که به جاری هیوا براو بوو بوو، چونکه ته رمی خویناوی باوکی بوو بووه له مپه ری پښگای و له ولای ته رمه که شه وه سزادان. سه ره پای ئەوانه ش دادوهر ئەشقی پی په او بیني و به پی شیوازی خوی، هاته سه ر باسی مه ستييه که ی و تاوانباریک که به ره و شوینی سزادان و کوشتنه وه راکیش ده کری، هه روه ها گوتی هه تا شوینی ترسناکی سزادان پښگایه کی دوور و دريژی له به ره و... به لام دیسان له جه نابی دادوهر ده پرسم ئایا قاره مانیکي خه یالیت نه خولقاندووه؟ یانی تومه تبار ئەوهنده دل په ق و بی به زه ییه که دوا ی کوشتنی باوکی به چنگ و پلی خویناوییه وه بیر له ئەشق و وفرو فیل بکاته وه بؤ ده رباز بوون؟ نا، نا، نا! هه ر له گه ل بوی ده رکه وت گراوه که ی خوشی ده وئ و بانگيکرد بولای خوی و مزگینیی به خته وه رییه کی نوئی پیدا، هه ر ئەو کاته، ئەگه ر داخی کوشتنی باوکی له سه ر دلی بووايه، ئەنگیزه ی خۆکوشتنی دوو به رانه ر و سی به رانه ر هه ست پیده کرد. ناخ، نا، له بییری نه ده چووه ده مانچه کانی له کوئییه! من تومه تبار ده ناسم:

پیوهندی دانی ئەو دلرەقییه به میتیاوه، له لایەن جەنابی دادوهرهوه، له گەڵ خووخدهی ئەو یهکی نه دهگرتەوه. خۆی دهکۆشت، سوڕ دهزانم، خۆی دهکۆشت. راست به وهۆیهوه بوو که «دۆعای دایکی نه جاتی دابوو،» ئەو دهستی له کۆشتنی باوکیدا نه بوو، هۆی خهفته و شله ژانی ئەو شهوهی له ماکرویه ته نیا گریگۆری بوو، له بهرخودا دهپارایهوه ئەو پیرهپیاوه چاکبێتهوه و زهبرهکهی کاریگر نهبووبی، له چنگ ئەو ئازاری و یژدانه پزگاریبی. بۆدهبی شروقهی ئەو راستییانه مان قهبول نهبی؟ چ بهلگهیهکی جیی باوهرمان به دهستهوهیه که باوهر به تۆمهتبار نهکهین؟ بهلام دیسان دهپرسن: «تهرمی باوکی له وییه! ئەگەر نهیکۆشتوو و ههلاتوو، ئەی کێ کۆشتی؟»

دوو پاتیدهکه مهوه، تهواوی مهنتقی دادوهری هەر له م خاله دایه. جگه له ئەو کێ کۆشتی؟ کێ هیههه بتوانین ئەو تۆمهتهی بدهینه پال؟ هیچکەسی دیکه نییه. برایانی لیژنه ی داوهری، ئایا راستی وایه؟ پیتان وایه سه داسه د کاری ئەوه و دهستی هیچ کهسی دیکه ی تیدا نییه؟ بیستوومانه که جەنابی دادوهر ئەو کهسانه ی به قامک بژاردوو که ئەو شهوه له ماله کهدا بوون. ژماره یان پینچ کهس بوو. قه بوولمه که سی کهسیان ئەو کاره یان له دهست نه هاتوو. - کوژراوه که و گریگۆری پیر و ژنه کهی. که وایه ده مینیتتهوه دوو کهس، تۆمهتبار، دیمیتری فیودوروویچ و ئیسمیر دیاکوف. دادوهر به له بزیکێ کارتیکه رانه گوتی که تۆمهتبار ئاماژه ی به ئیسمیر دیاکوف کردوو، چونکه هیچ کهسی تر نه بووه بتوانی ئەو تۆمهتهی بداته پال، که سیکی شه شه میش له ماله کهدا بوایه، ته نانه تارمایی کهسی شه شه م، له ریوه دهستی له تۆمهتبار کردنی ئیسمیر دیاکوف هه لدهگرت و شکی ده په رییه سەر ئەو کهسه. به لام، برایانی لیژنه ی داوهری، بۆ من پینچه وانه ی ئەو مه سه له یه تان بۆ پروون نه که مه وه؟ دوو کهس گومانیان له سه ره، دیمیتری فیودوروویچ و ئیسمیر دیاکوف. من پاریزه ری زیندانیم و مافی ئەوه م هیه بلیم بۆ تۆمهتباری ده کهن، چونکه به هیچ شیوه یه که ئیسمیر دیاکوف تۆمهتبار ناکه ن و پا کانه ی بۆ ده کهن. راسته ته نیا چوار کهس، زیندانی و دوو برا که ی و خانمی ئیسوئیلوف ئیسمیر دیاکوفیان

تۆمەتبار كرد. بەلام كەسانىكى تىرىش ھەن كە تۆمەت دەدەنە پالى: تىگە يىشتىنى گوماناوى، دېدۆنگى و راپورتى لىئىل و تەمومژاوى لەگۆرپىدا ھەيە. ھەر ھەيە ئاويىتەيەك لە راستەقىنەى زۆر ئاشكرامان بە دەستە ھەيە كە، قەبوولى دەكەم، لىئىراوانە نىن و دەبنە ھۆى شىك و گومان. راست ئەو پۆژەى پووداوەكە بۆ شەوئى قەوما، ئەو سەرودلى لىدى، كە سەبارەت بە راست بوونى ئەو ئازارە دادوەر بە ئەركى سەر شانى خۆى زانىوہ پارىزگارىيەكى پىاوانەى لىيكا. دواى ئەو ھەش خۆكوشتنى كتوپرى ئىسمىر دىاكوف شەوئى بەرلەمحاكەمە. پاشان شاىەدىي سەرسوورھىنەرى ئىوان فىودوروويچ لىرە . لە دادگا . كە بەو قەناعەتە گەيشتبوو تاوانبار ئىسمىر دىاكوفە، ئەمرو قەكەيەكى پارە پادەستى دادگا كرد و بە ئاشكرا رايگەياند كە ئەو قاتلە. ئاخ، منىش ھەك قازىيەكان و جەنابى دادوەر لە سەر ئەو باوەرەم كە ئىوان تووشى ياوى مېشك بوو و پوونكردنە ھەكەى ھەوالىكى لىئىراوانەيە تاكو تاوانەكە بخاتە ئەستوى كەسىكى مردوو، بۆئەوئى براكەى نەجات بدا. بەلام ديسان ناوى ئىسمىر دىاكوف ھاتوتەوہ گۆرئ، ديسان دەليل و ھۆى پەرلە راز و نەينى لە گۆرپىدايە. ھىچ شىتىكى ئاشكراش نەماوہ و ئەگەر بشبى ئاشكرا ھەردەبى. بەلام ئىستا ناچىنە سەر ئەو ھەلىدەگرين بۆ دوايى.

«دادگا برىارى داوہ دريژە بەمحاكەمەكە بدا، بەلام ئىزن دەخوازم چەند وشەيەك سەبارەت بە كەساىەتى ئىسمىر دىاكوف بدويم، كە دادوەر زۆر بە وردى و لىئەتوويى راژەيكرد. بەلام لەگەل ئەوئى مەتھى لىئەتوويىەكەى دەكەم، ناتوانم لەگەلى ھاوپا بم. قسەم لەگەل ئىسمىر دىاكوف كردووہ و دەبى بلیم شويتىكى زۆر جىاوازی لە سەر من دانا. راستە مروفيكى لاواز و بىداروبارە، بەلام لە بارەى ورە و خووخدەوہ تا ئەو پادەيەش زەعيف نەبوو كە جەنابى دادوەر باسيكرد. ئەو ترس و لەرزەش كە جەنابى دادوەر ئەوئەندەى پىداگرى لە سەر دەكرد، من دياردەيەكم لەو ترسە پىوہ نەدى. ئەوئى پىوہم دى پەشبينى و دېدۆنگى لەپادە بەدەر بوو، كە لە ژيەر دەمامكى سايلۇحى و ھۆش و زۆرزانيدا شارەدبوويەوہ. دادوەر زۆر سەرسارد و سادە بووہ كە ئەوئى ھەك مروفيكى

ناهير و ئەقل سووک هاتۆته بهرچاو. شوینیک که له سهر منی دانا، زۆرباش
 خاترجه می کردم: یانی بۆم دهركهوت زۆر مروڤیکی دهخه زدار و بقله زگه، له پاره
 به دهر به خیل و رکوونی و ههلهوازه، زۆریش چاوبرسی و تامه زرووی پیگه و
 مهقامه. زۆرم پرسیار و لیکولینه وه ئەنجامدا: له بنهچهک و رهگهزی خوی بیزار
 بوو، زۆریشی پی شوورهیی بوو، ههركات وهبیری دههاته وه کورپی «لیزاوتای
 بۆگه نیو»، دهكهوته ددانه چیرپه و بیزی له خوی ههلهدهستا. بی حورمهتیی به
 گریگوری و ژنه کهی دهکرد، که به ساوایی ئاگادارییان لیکردبوو. ڤووسیای تف و
 نهحلهت دهکرد و به ئاواته وه بوو بچی بۆ فرههنا و بیته فرههنا. هه میسه
 دهیگوت ئەو ههلهی بۆ نارهخسی و پارهیهکی وای به دهسته وه نییه بۆ ئەو کاره.
 پیموایه جگه لهخۆکوشتن چارهیهکی تری نهبوو، چونکه زۆر مروڤیکی لهخۆپازی
 و بهدبین بوو و هیچ کهسی خۆشنه دهو نیست. پیوابوو فرههنگ و ژیار یانی
 جل و بهرگی جوان و تازه و کراسی خاوین و پۆستال و پیلای بۆیه کراو. به وهدا
 که دهیزانی کورپی ناشه رعیی فیۆدۆر پاولوویچه (لهو باره وه به لگه مان ههیه)،
 رهنگه به دیتنی بارودۆخی خوی و ئەو سی کورپه تری ئەربابه کهی، رقی
 ههستایی، که ئەوانه هه موو شتیکیان ههیه و ئەو هیچی نییه و ده بی خزمهتکاری
 ئەوانیش بی. ئەوان هه موو ماف و هه قتیکیان بوو، میرات و به شه مالیان بوو،
 ئەویش ئاشپه زیك بوو و هیچی تر. خوی پییگوت یارمهتیی فیۆدۆر پاولوویچی
 داوه کاتی پارهکانی خستۆته پا که ته که وه. چاره نووسی ئەو پارهیه - پارهیهک
 داهاتووی ئەوی دابینه کرد - رهنگه تووشی رق و بیزاری کرد بی. دهمزانی ئەو
 سی ههزار رۆبلی دیوه که هه مووی گه لای تازه و گۆله پشت بوون. (به ئانقه ست
 له و باره وه پرسیارم لیکرد) پیموایه باش نییه پارهی زۆر پیشان مروڤی به ئیره یی
 و تامه زرووی پیگه و مهقام بدری! یه کهم جار بوو چاوی بهو هه موو پارهیه
 دهكهوت به دهستی که سیکه وه. دیمه نی چه که رۆبلی گۆله پشت له وانه یه شوینیکی
 خراپ، به لام به بی ئاکامی له سهر بیر و خه یالی دانایی.
 دادوهری خاوهرن مرخ و لینهاتوو، له پاره به دهر وردبینانه، ته وای ده لیله
 رازی و ناره ییه کانی سه بارهت به مه سه له ی تاوانه که ی ئیس میر دیاکوف بۆ

به‌يانكردين، به‌تاييه‌ت ليماني پرسى كه ئيسمير دياكوف بو ئه‌وخو
 نه‌خوش‌خستنه چ ئه‌نگيزه‌يه‌كى بووه. به‌لام له‌وانه‌يه خوى نه‌خوش نه‌خستى،
 به‌لكو به‌ شيوه‌يه‌كى سروشتى في ليهاتى و هه‌روا سروشتيش هاتيه‌ته‌وه
 سه‌رحالى ئاسايى و چاك بووبه‌ته‌وه، په‌نگه به‌ ته‌واویش چاك نه‌بووبه‌ته‌وه،
 به‌لكو خه‌ريك بووبى وه‌هوش بيه‌ته‌وه . هه‌ر ئه‌و جوهرى كه بو نه‌خوشه
 فيداره‌كان ديه‌ته پيشى.

جه‌نابى دادوهر ده‌پرسى له چ‌كاتيكدا ئيسمير دياكوف توانيوه‌تى ئه‌وتوانه
 ئه‌نجامدا؟ به‌لام ده‌ستنيشان كردنى ئه‌و كاته زور سانايه. په‌نگه هه‌ر ئه‌و
 كاتى كه گريگورى به‌هيز و قه‌وه‌تى خوى هاواريكرد: «باوككوژ!» له‌خه‌و
 رچه‌نيبى (چونكه ئه‌و ته‌نيا خوى ليكه‌وتبوو . چونكه هه‌ميشه خه‌ويكى قورس
 به‌دواى فيليهاتنه‌كه‌دا دى). له‌و بيده‌نگى و تاريكه‌شه‌وه‌دا هاواريكى وابه‌رز
 له‌وانه‌يه ئيسمير دياكوفى له‌خه‌و هه‌ستاندى، كه ويده‌چى له‌و كاته‌دا خه‌وه‌كه‌ى
 زور قورس نه‌بووبى. په‌نگه سه‌عاتيك پيش ئه‌وه‌ش به‌ شيوه‌يه‌كى سروشتى
 خه‌به‌رى بووبه‌ته‌وه. له‌ پيخه‌وه‌كه‌ى ديه‌ته‌ده‌رى و به‌ده‌م خه‌وه‌وه به‌ره‌ولاي
 هاواره‌كه وه‌رى ده‌كه‌وى، بوئه‌وه‌ى بوى ده‌ركه‌وى چ‌باسه. به‌هوى
 سه‌رودل ليهاتنه‌كه‌وه هيشتا سه‌رى له‌گيزه‌وه هاتوه. هيشتا به‌ته‌واوى خه‌و
 به‌رينه‌داوه، به‌لام هه‌ركه ده‌گاته نيوباخه‌كه، ده‌روا بو به‌ر په‌نجيره‌ رووناكه‌كه
 و ئه‌و هه‌واله ناخوشه له ئه‌ربابه‌كه‌ى ده‌بيستى كه په‌نگه به‌ ديتنى ئيسمير
 دياكوف خوشحاليش بووبى. له‌پيوه زه‌ينى ده‌كه‌ويته كار. ئه‌ربابه‌كه‌ى به
 شله‌ژاوى هه‌موو شتىكى به‌ وردى بو ده‌گيريه‌ته‌وه، ورده ورده له زه‌ينه
 په‌ريشانه‌كه‌يدا ئه‌نديشه‌يه‌ك زه‌ق ده‌بيته‌وه . ئه‌نديشه‌يه‌كى ترسناك، به‌لام
 خاپينه‌ر و زوريش مه‌نتقى. كوشتنى پيره‌پياو و هه‌لگرتنى ئه‌و سى‌هه‌زار پوڤله
 و هينانى به‌ سه‌ر ديميتري فيودوروويچدا. جگه له ئه‌ربابى لاو ده‌كرى تومه‌ت
 بده‌يه پال كى؟ جگه له ئه‌و كى تر هه‌يه؟ ئه‌و له‌وى بووه و به‌لگه‌ى ته‌واویش
 له‌ده‌ستدايه. بوى ده‌رده‌كه‌وى كه هه‌چكه‌س گومان له‌و ناكا. له‌وانه‌يه تاسه و
 مگيزى ئه‌و پاره‌يه به‌سه‌ريدا زال‌بووبى. هه‌له‌كه‌شى زور له‌باره و چاكي بو

هه‌لکه‌وتوو. ئه‌و ئه‌نگیزه‌کتوپرانه‌سه‌ره‌لده‌دن و ئارا و قارای لی‌هه‌لده‌گرن، ئه‌وه‌ش زیاتر بۆ‌که‌سانیک‌دیده‌پیشی‌که‌پیشتر‌بیریان‌له‌و‌تاوانه‌نه‌کردۆته‌وه‌که‌ده‌یان‌ه‌وئ‌ئه‌نجام‌یدهن. ویده‌چی‌ئیس‌میر‌دیا‌کۆف‌چوو‌بیت‌ه‌ژووری‌و‌ئه‌ندیشه‌و‌پیلانه‌که‌ی‌یه‌کلای‌کرد‌بیت‌ه‌وه. به‌چی‌ده‌بی‌کوش‌تیت‌ی؟ ده‌ی، ره‌نگه‌به‌ردیکی‌له‌نیو‌باخه‌که‌هه‌لگرت‌بی‌و‌له‌گه‌ل‌خوی‌برد‌بیت‌ی. به‌لام‌بوچی‌و‌به‌چ‌ئامانج‌یک؟ ده‌ی‌دیاره‌ته‌ماحی‌ئو‌سئ‌ه‌زار‌پۆله‌، چونکه‌ئو‌پاره‌یه‌ده‌توانی‌داهاتووی‌داینبکا‌و‌به‌ئاواته‌که‌ی‌بگه‌یه‌نی، ئاواتی‌بوونه‌فه‌ره‌نسی. پیم‌وانییه‌قسه‌کانم‌هه‌له‌و‌نابه‌جئ‌بن‌زۆر‌ویده‌چی‌ئو‌پاره‌یه‌هه‌بووی. ره‌نگه‌ته‌نیا‌ئیس‌میر‌دیا‌کۆف‌زان‌بیت‌ی‌له‌کوئ‌حه‌شار‌دراوه‌، ئه‌ربابه‌که‌ی‌له‌کوئ‌داینب‌کرد‌وو. پاره‌که‌ش‌له‌نیو‌ئو‌پاکه‌ته‌دراوه‌دا‌بووه.

«تاویک‌له‌مه‌وبه‌ر‌داد‌وه‌ر‌له‌روون‌کرد‌نه‌وه‌ی‌قسه‌کانیدا‌زۆر‌به‌وردی‌گوتی‌ته‌نیا‌دزیک‌بی‌ئه‌زموونی‌وه‌ک‌کارامازۆف‌پاکه‌ته‌له‌سه‌ر‌زه‌وی‌فریده‌دا‌و‌که‌س‌یک‌ی‌وه‌ک‌ئیس‌میر‌دیا‌کۆف‌وه‌ک‌به‌لگه‌یه‌کی‌تاوان‌به‌جئ‌ی‌ناهی‌لی، له‌گه‌ل‌ئو‌هی‌گویم‌بۆ‌شل‌کرد‌بوو، بۆم‌ده‌رکه‌وت‌که‌مه‌به‌ست‌یک‌ی‌زۆر‌ئاش‌نا‌یه‌ده‌یب‌ستم‌و‌بروام‌پی‌بکه‌ن، راست‌ئو‌به‌لگه‌هینانه‌وه‌یه‌، راست‌ئو‌بۆ‌چوونه‌، که‌کارامازۆف‌چۆن‌هه‌لسوکه‌وت‌ده‌کا، دوو‌پۆژ‌له‌مه‌وبه‌ر‌له‌ئیس‌میر‌دیا‌کۆف‌م‌ب‌یست. هه‌ر‌ئو‌کاته‌قسه‌کانی‌سه‌رنج‌ی‌راک‌یش‌ام. بیرم‌کرده‌وه‌که‌سایلو‌حیه‌که‌ی‌ساخته‌یه‌و‌دلاود‌لی‌ده‌کرد‌و‌ده‌یو‌یست‌ئو‌ئه‌ندیشه‌یه‌م‌به‌جۆریک‌بخاته‌دل‌و‌زه‌ینه‌وه‌که‌پیموایی‌بیروکه‌ی‌خۆمه‌. به‌وته‌یه‌کی‌تر، ده‌یو‌یست‌پیمی‌ته‌لقین‌بکا. ئایا‌هه‌ر‌ئو‌ئه‌ندیشه‌یه‌ی‌به‌چیرۆک‌ته‌لقین‌نه‌کرد؟ ئو‌ئه‌ندیشه‌یه‌ی‌به‌چیرۆکیکی‌زۆر‌به‌مرخ‌و‌به‌ره‌فیش‌نه‌خسته‌دل‌مانه‌وه؟

«ده‌پرسن: که‌وا‌یه‌ئو‌پیر‌ژنه‌، ژنه‌که‌ی‌گری‌گۆری‌چی؟ ئو‌شه‌وه‌به‌رده‌وام‌گوینی‌له‌نال‌ه‌و‌ورپنه‌ی‌ئو‌پیاوه‌نه‌خۆش‌و‌فیداره‌بووه‌. به‌لی‌گوئی‌له‌نال‌ه‌بووه‌، به‌لام‌شایه‌دییه‌کی‌ئو‌تۆ‌رێزه‌یه‌ک‌جئ‌ی‌باوه‌ر‌نییه‌. ژنیک‌مه‌ناس‌ی‌سکا‌لای‌ده‌کرد‌که‌سه‌گی‌ک‌شه‌وئ‌تابه‌یانی‌له‌حه‌وشه‌که‌یان‌ده‌وه‌ر‌پ‌و‌نایه‌لی‌خه‌و‌بجیته‌چاوی. به‌لام‌ده‌رکه‌وت‌ئو‌گه‌مال‌ه‌به‌سته‌زمانه‌ته‌نیا‌دووس‌ج‌جار

وهرېبوو. ئه‌وه‌ش سروسشتييه. ئه‌گه‌ر كه‌سيك له‌خه‌ودايي و ناله‌يه‌ك ببيستي، راده‌چهن، به‌وراچه‌نينه‌ش، نارحه‌ت ده‌بي، به‌لام ديسان خه‌وي لينده‌كه‌ويته‌وه. دووسه‌عات دواتر ديسان ناله‌يه‌ك ده‌بيستي، راده‌په‌ري و ديسان خه‌وي لينده‌كه‌ويته‌وه؛ دواي دووسه‌عاتي‌تر ديسان بيستي ناله‌كه‌و راپه‌نين و خه‌وته‌وه. له‌سهره‌يه‌ك سي‌جار. به‌ياني پوژي دوايي ئه‌و كه‌سه‌ ده‌سته‌كا به‌سكالا كه‌شه‌وگاري ئه‌و شه‌وه‌ كه‌سيك نالاندوويه و نه‌يه‌شتووه‌ خه‌و بچ‌ته‌چاوي. ده‌بي هه‌رپيشيوايي: چونكه‌ مه‌وداي دووسه‌عاته‌ خه‌وه‌كه‌ي له‌بهر ناميني، به‌لگو ته‌نيا راپه‌نينه‌كه‌ي له‌بهر ده‌ميتي، هه‌ر بويه‌ وا هه‌سته‌كا كه‌ ئه‌و شه‌و خه‌وي لينه‌كه‌وتوه.

«دادوهر ده‌پرسی: به‌لام بو، بو ئيسمير دياكوڤ له‌دواينن نامه‌كه‌يدا داني به‌و تاوانه‌يدا نه‌ناوه؟ «بو ويژداني هانيدا هه‌نگاوي يه‌كه‌م هه‌لينيته‌وه، به‌لام هه‌نگاوي دووه‌م هه‌لنه‌هينيته‌وه؟» به‌لام ويژدان توبه‌ ده‌گه‌يه‌ني و خوكوژ له‌وانه‌يه‌هه‌ستي به‌توبه‌ نه‌كردبي و ته‌نيا هه‌ستي به‌ناهوميدي كردبي. توبه‌و ناهوميدي دوو شتي ليك جياوازن. كه‌سيك كه‌هيوابراره‌ له‌وانه‌يه‌ ناسازگار و تو‌له‌هه‌ستين بي و خوكوژ، ده‌ستبدا ته‌خوكوشتن، له‌وانه‌يه‌ ده‌ره‌ق به‌وه‌كه‌سانه‌ي كه‌ له‌ ماوه‌ي ته‌مه‌نيدا ئيره‌يي پي‌بردوون، هه‌ست به‌پق ويژاريه‌كي زياتر بكا.

«برايناي ليژنه‌ي داوه‌ري، خو له‌حوكمي ناهه‌ق ببوين! تا ئيستا ئه‌وه‌ي عه‌رزم كردوون، كامه‌ي هه‌له‌ و نااسايي بووه؟ خه‌تايه‌ك له‌ به‌لگه‌كانمدا بدوژنه‌وه، له‌كويدا پينم خوار داناوه‌ و له‌ راستي و ياسام لاداوه. ئه‌گه‌ر به‌لگه‌هينانه‌وه‌كانم ريزه‌يه‌كي شيمانه‌ لينده‌كري، مه‌حكومي مه‌كه‌ن. سويند به‌ته‌واوي پاكي و پيروزيه‌كاني دنيا، ئيمانم به‌ته‌واوي ئه‌و راڤه‌ و ليكو‌لنه‌وانه‌هه‌يه‌كه‌ له‌مه‌ر ئه‌و رووداوه‌وه‌ به‌ده‌ستمه‌وه‌ داوه. ئه‌وه‌ي بوته‌ هو‌ي توو‌ره‌يي و شله‌ژانم ئه‌وه‌يه‌كه‌ له‌ نيو ئه‌و هه‌موو به‌لگانه‌دا كه‌جه‌نابي دادوهر به‌زه‌ره‌دي تو‌مه‌تبار داوييه‌ به‌ده‌سته‌وه، ته‌نانه‌ت يه‌كدانه‌يان ئاشكرا و حاشا هه‌لنه‌گر نيه‌يه. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا تو‌مه‌تباري چاره‌په‌ش ئه‌و هه‌موو به‌لگه‌يه‌ له‌نيوي ده‌با.

ئەرى، زۆر بوونى بەلگەى تاوان سەرسۈرھىنەرە: خوڭىن، خوڭىنك كە لەقامكى دەچۆرى، كراسى شەللى خوڭىن، شەۋىكى تارىك كە ھاۋارى «باۋكۆز» لەدلىدا دەنگىدايەۋە و پىرەپىاۋىكى كۆلۈل بە سەرى شكاۋەۋە كەۋتوۋە بە زەۋىدا. دۋاى ئەۋەش ئەۋ ھەموو پۈۋنكرىنەرە و قسە و ئاماژە و ھاۋارانە! ئاخ! ئەمەش كارتىكەرىيەكى سەختى لىدەكەۋىتەۋە و دەتۋانى زەين توۋشى دەمارگرژى بكا؛ بەلام برايانى لىژنەى داۋەرى، بلىنى بتۋانى زەينى ئىۋەش توۋشى دەمارگرژى بكات؟ لەبىرتان بى كە توانايىەكى تەۋاتان پىدراۋە، توانايى پىۋنددان و ھەلپساندن. بەھەر چەندە توانايى زۆرتەر بى، بەرپرسايەتیش بەۋ رادەيە دژۋار دەبى. تەنانت ھەنگاۋىك لەۋەى گوتوۋمە پاشگەز نابمەۋە. بەلام وايدانن بۆ ساتىك لەگەل مەقامى داۋەرى دەبمە ھاۋىل و ھاۋران، پارىژگارى كەسىكىشم كە دەستى بەخوڭىنى باۋكى سۈۋر بوۋە. دوۋپاتى دەكەمەۋە، ئەۋە تەنبا شىمانەيەكە و بەس؛ تەنانت پىزەيەكىش گومانم لە بىتۋاننى ئەۋ نىيە. بەلام گرىنگ نىيە، واى دادەننن كە تۆمەتبار مەحكۇم بە تاۋانى باۋكۆزىيە. تەنانت ئەگەر ۋاشبى، تكتان لىدەكەم گۆيم بۆ راگرن. لەدلم دايە شتىكى تەرتان پىبلىم، چونكە ھەستەكەم كىشەيەكى گەۋرە لەدل و دالغەتان دايە. برايان، ببورن كە ئاماژە بە دل و زەينتەن دەكەم، بەلام دەمەۋى ھەتا كۆتايى سادق و خۇمانە ھەلسۈكەۋت بكەم. ۋا چاكە ھەموۋمان پۈۋراست بىن!»

لىرەدا چەپلەيەكى توند وتەكانى ھەلپرى. لەراستىدا، پارىزەر دۋاين وشەكانى بە سەداقەتىكەۋە دەربرى كە ھەموۋ ھەستىانكر شتىكى گرنگى بۆ وتن پىيە و دەيەۋى بىدركىنى. بەلام سەرۋكى دادگا بە بىستنى دەنگى چەپلە، بە دەنگىكى بەرز ھەرەشەيكر ئەگەر جارىكى دىكە دوۋپاتى بكەنەرە، ھەموۋيان لە دادگا دەكاتە دەررى. دەنگەكان دامركان و فىتى يۆكۈۋىچ بەدەنگىكى تازە و پىرەستەۋە و بە لەبىزىكى جىۋاز لەئاخافتنەكەى پىشۋوى دەستىكرەۋە بە قسەكرىن.

رېځکړی نندېشه

فیتی یوکوویچ به د دنگیکي پته و و ئاهه نگدار گوتی: «برایانی لیژنه ی داوهری، خو ته نیا ه لچننی به لگه نییه که هره شه ی فه وتان له تومه تبار دهکا، نا، ئه وه ی که له راستیدا هره شه ی له نیوچوون له تومه تبار دهکا راستیه که و به س - ترمی باوکی. ئه گهر ئه و پهره ونده په پهره ونده کی ئاسایی بووایه، پیداچوونه وه ی جیا جیای هه رکام له به شه کانی، به بی که م بایه خ بوون و که موکووړی چو نییه تی به لگه کان، تومه ته کانتان په تده کړده وه؛ یان لانیکه م، بو له نیو بردنی ژیانی مروځیک، به هو ی دهمارگرژییه ک که سه باره ت به ئه و له گوریدایه و به داخه وه شیاوی ئه وه ش هیه، دلاودل بووایه. به لام ئه م پهره ونده په پهره ونده ی قه تلکی ئاسایی نییه، په پهره ونده ی باوکوژییه. هه ر ئه و خاله ش شوین له سه ر زهینی خه لک داده نئ، ئه ویش به راده یه ک که بیبایه خ بوون و که م وکووړی به لگه ته نانه ت بو زهینیکی که به بی دهمارگرژیش که متر بی بایه خ و ناقیس ده بی. تومه تباریکی و ا چو ن فحیل ده بی؟ ئه گهر که سیکی به ده ست چووبی و رزگاریی له سزادان چی؟ ئه وه ش شتیکه که هه موو که سیک، که م تا کورتنی به شیوه یه کی غه ریزی، له دلیاندا هه ستیپنده که ن.

«به لی، رشتنی خوینی باوک ترسناکه - باوکیک که بنوسی بوونم بووه، خو شی ویستووم، ژیانی خو ی بو من ته رخانکړدووه، له سه رده می مندالییه وه تائیستا مشوورخوړم بووه. له ماوه ی ژیانیدا له بییری به خته وه ریمدا بووه و شه ریکی شادی و سه رکه و تنه کانم بووه. کوشتنی باوکیکی و ا - له خه یالیشدا ناگونجی. برایانی لیژنه ی داوهری، باوک چییه؟ باوکی راسته قینه؟ مانای ئه و وشه گه وره یه چییه؟ ئه م ناوه ئه ندیشه یه کی مه زنی له پشته وه یه. هه رئیستا

ههتا رادهیهک ئاماژه‌مان پیکرد که باوکی راسته‌قینه چیه و ده‌بی چی‌بی. له‌وپه‌روه‌نده‌یه‌دا که ئیستا پی‌وه‌ی سه‌رقالین و دلی‌وه‌ژان خستووین - له‌وپه‌روه‌نده‌ی ئیستادا، باوک، فیو‌دۆر پاولو‌ویچ کارامازوف، له‌گه‌ل واتایه‌ک که هه‌ر ئیستا سه‌بارت به‌ باوک باسمانکرد، یه‌ک‌ناگریته‌وه. که هوی چاره‌ره‌شیه. له‌راستیدا، هیندیک له‌ باوکان سه‌رتاپا چاره‌ره‌شین. واباشه‌ ئه‌و چاره‌ره‌شیه هیندیک وردتر پینداچوونه‌وه‌ی بۆ بکه‌ین. برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، سه‌رنجدان به‌گرن‌گایه‌تی بریاریک که ئیوه‌ ده‌یدن، نابی له‌ هیچ شتیک ڕوو وهر‌بگیرین. ئه‌رکی تاییه‌تی ئیمه‌یه که نابی وه‌ک مندالان و ژنانی تۆقیو، له‌ هیچ بیرۆکه‌یه‌ک سه‌لبه‌کین و ڕووی لی‌وه‌ربگیرین هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که داوه‌ری خاون مرخ و لی‌هاتوو به‌خته‌وه‌رانه به‌یانیکردوو.

«به‌لام ره‌قیبی به‌پیزی من (که به‌رله‌وه‌ی زمانم بگه‌ڕێ ره‌قیبم بوو) له‌دریژه‌ی ئاخافته‌ گه‌رموگه‌ره‌که‌یدا چهند جار ئاشکرایکرد: «من پاریزگاری له‌ تۆمه‌تبار ناخه‌مه‌ ئه‌ستوی پاریزه‌ریک که له‌پترزبورگه‌وه‌ هاتوو. من داوه‌رم، به‌لام، پاریزه‌ریشم!» چهند جاری ئاماژه‌ به‌وه‌ کرد، به‌لام له‌بیری نه‌بوو بلی ئه‌م تۆمه‌تباره‌ ترسناکه‌ بیست‌وسێ سالی ره‌به‌ق به‌رمه‌تی محیبه‌تی مرقۆتیک بی که نیوکیلو پسته‌ی بۆکریوه، پیتانوايه‌ ناکرێ که‌سیکی وا بیست‌وسێ سالی ته‌واو له‌بیری مابی که له‌حه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی مالی باوکی - هه‌روه‌ک پزیشکی دلو‌فان هیرتیزنیستیۆب گوتی - «پن‌خاوس» به‌ پانتۆلیکه‌وه‌ که به‌ ته‌نیا دوگمه‌یه‌ک به‌ندبوو» غار بدا؟

«ئاخ، برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، چ پتیویست ده‌کا وردتر بر‌وانینه‌ ئه‌م «چاره‌ره‌شی»یه، بۆ شتیک که هه‌موومان ده‌یزانین دووپاتی‌بکه‌ینه‌وه؟ تۆمه‌تبار کاتی هاتن بو‌ئیره، له‌مالی باوکی له‌گه‌ل چی به‌ره‌و‌وو بوو، بۆ ده‌بی ئه‌و به‌چاوی دیوه‌زمه‌یه‌کی دل‌ره‌ق و له‌خۆپازی ببین؟ ئه‌وه‌ سه‌ره‌ر‌پۆ و هه‌وسار پساندوو، وه‌حشی و سه‌ری‌زیوه‌ - هه‌ربۆیه‌ش ئیستا دادگایی ده‌که‌ین - به‌لام کێ به‌رپرسی ژيانی ئه‌وه؟ سه‌ره‌ر‌پای خووخده‌ی بیوتنه‌ و دلی چاکه‌خواز و پر‌هه‌ستی، کێ به‌رپرسی باره‌یتانی ئه‌وه‌ و به‌چه‌شنیکی شیاو

نهی عاملاندووه؟ ئایا به شیوهیهکی باش و ماقوولانه کهسیک باری هینا؟
 کهسیک بوو بیخاته سهرپینگهی راست و زهینی بهخویندن و زانین پرووناک
 بکاتهوه؟ کاتی مندالی خوشهویستی له کهسیک دیوه؟ تومهتبار وهک
 حه یوانیکی کینوی بهرهللا کرا. دواي سالانیکی زور دهردی دووری، رهنگه
 تامه زروی دیتنی باوکی بووی. به وهبیرهینانهوهی سهردهمی مندالی،
 له وانهیه هه زاران تاپوی ترسناک و توقینه که چنگیان نابووه ئه وکی خهون
 و خه یاله مندالانه کهی، ویستییتی ئه وانه له خوئی بتارینی و به ئاواته وه بووه
 سهر به سنگی باوکییه وه بئی و باوهشی پیدایا بکا و لییبوووری! دهی چی
 چاوه پروانی بوو؟ له گهل تانه و توانج و گومان لیکردن و گرفتی مالی
 بهرهوروو بوو. ژیانیکی تال و داهاتوویهکی لیال. جگه له قسهی شهیتانی و
 پرله ناهومیدی و رهشبینی که هه موو روژی کاتی «مهستی» گوئی لیده بوو،
 هیچی تری نه ده بیست. ئاخیری بوی دهرکهوت که باوکی به پارهی ئه و خه ریکه
 گراوه کهی لی هه لده فریوینی! ئاخ، برایان، ئه وه ئیتر زور قیزهون و زالمانهیه!
 زور کاریکی ناحهز و دزیوه. ئه و پیره پیاوه بهردهوام سکالای له دهست
 کوره کهی ده کرد و دهیگوت زالم و دلره قه و ریزی باوکایه تی له بهر چاو
 ناگری. له نیو خه لکدا به خراپه باسیده کرد، ههستی دهرپوشاند و ناوینتکهی
 لی هه لده دا و بوختانی پیده کرد و هه موو چه شنه فیل و ته له کهیه کی ساز
 ده کرد و به شه قهرزه کانی ئه وی ده کپییه وه و کاریکی ده کرد نه توانی
 بیداته وه، بوئه وهی بکه ویته به نیدیخانه.

«برایانی لیژنه ی داوه ری، کهسیکی وهک ئه م تومه تباره که من بوومه ته
 پاریزه ری، له پواله تدا تووره و سهره رو و یاخین، به لام له راسیتدا، زور
 دلناسکن و دان به خویندا ده گرن و ناید رکین. پیمه که نن، به و بیره و کهیه م
 پیمه که نن! داوه ری خاوهن مرخ زور بی به زیبانه پیکه نینی هات به ئه شقی
 تومه تبار، کاتیکی گوتی ئاشقی به ره مه کانی شیله ره - ئه شقیکی «جوان و
 پیروژ» - به لی ئه و جوړه سروشتانه - ئاخ، ئیزنم بدن بو به ره قانی
 له و سروشت و خووخدانه قسه بکه م - که به شک و گومانیکی زالمانه وه لییان

دهروان - ئەو سروشخانه به پيچەوانەى سەرەپۆيى و رق و توورەيان، زياتر
 تينووى خوشەويستى و چاكە و عەدالەتن - بى ئىختيار تامەزرۆى ئەو،
 بى ئەوئەى خوشيان بزەن، بەلام هەرچۆنىك بى تامەزرۆن. لەروالەتدا توورە و
 تۆسن و ئالەتين، بەلام هەرگى ئەوئەش هەن، ئاشقى ژنىك بن، ئەوئەش بە
 ئەشقىكى بەرز و پىروۆزەو. ديسان پيەپيەكەنن، ئەم مەسەلەيە گەلى جار
 لەگەل ئەو چەشنە خەدە و سروشخانه يەك دەگریتەو. بەلام ئەوان ناتوانن
 تاسە و حەزەكانيان كە - هيندى جار زۆر ترسناكە - بيشارنەو، ئەمەش
 وەبەرچاودەكەوئ، بەلام مروقى ناوەكى نابىندرئ. ئاگرپژين زوو دادەمركى؛
 بەلام ئەو مروقه بەروالەت توورە و سەرەپۆيە لەپال بوونەوهرىكى شەريف
 و بەرز و پىروۆزدا بە دواى ژيانىكى نويدا دەگەرئ، بۆئەوئەى خوى پاك
 بكاتەو، چاك بى، بەشەرەف و ئابروومەند بى، يانى «بەرز و پىروۆز و
 جوان»، ئەگەرچى ئەم وتەيە بۆتە هوئ پيەكەنين و لەقورتاندى تاقيەك.

«هەرئىستا گوتم كە نامەوئ پرکيشى بكەم و بچمە سەرباسى
 دەزگيرانەتتى تۆمەتبار لەگەل خانمى وىرخوفتيسوف. بەلام ئيزنم بەدن با
 شتىك بليەم. ئەوئەى بىستمان، شايدەى نەبوو، بەلكو هەرچۆنى ژنىكى
 ورووژاو و توورە و تۆلەئەستين بوو، ئەو نەيدەويست - ئاخ، نەيدەويست!
 تۆمەتبار سەركۆنە بكا، چونكە بۆى تىچاندوو! ئەگەر پيەزەيەك دەرفەتى
 بىركردنەوئەى هەبوايە، ئەو شايدەيەى نەدەدا. وريابن و باوهر بەقسەكانى
 مەكەن! نا، تۆمەتبار ئەو جورەش كە ئەو باسیدەكا وانيە، ئەو قەت ئەوئەندە
 دەر و دلرەق نيبە! مروف خوشەويست شەوى لە خاچدراوەكەى گوتى: «من
 شوانىكى باشم، شوانى باش گيانى لەپيناوى مەرەكانى دادەنى و ناھيلى
 هەيچ كاميان لەنيوبچى» قەت مەخوازن رۆحى مروفيك بە دەستى ئيمە
 لەنيوبچى!

«هەرئىستا پرسيم ماناى «باوك» چيە و گوتم كە وشەيەكى بەرز و
 پىروۆزە، ناويكى خوشەويستە. بەلام، برايان پياو دەبى وشەكان سادقانه

^{۱۲} - ئينجیلی يوحەننا، بەشب دەھەم.

بدرکیتی و من به پرکیشیه وه دهمهه وئ شته کان به ناوی راسته قینه ی خویان بخوینمه وه، به دروستی ناو دیریان بکه م: باوکیکی وهک کارامازوفی پیری کوژراو بوئه وه نابی ناوی باوکی لیبینی، شیاوی ئه وناوه نییه. خوشویستنی باوکیکی ناهیتزا مه حاله. چۆن ده توانی خوشتبوی؟ ناکرئ ئه شق له هیج بخولقیتی: ته نیا خودا ده توانی له هیج شتیك بخولقیتی.

«یه کی له پیغه مبه ران، به دلکیکی پرله گری ئه شقه وه ده نووسی: «ئه ی باوکان، مندا لانی خۆتان توورپه مه که ن.» له بهر خاتری تۆمه تبار نییه ئه و قسانه ده گێرمه وه، ئه وه بۆ ته واوی باوکانه با گوئیان لیبی و له گوئی گرن. کئ هه قی پنداوم که مه وعیزه بۆ باوکان بکه م؟ هیچکه س. به لام وهک مروفتیک و شارۆمه ندیکی ئیوه لیتان ده پاریمه وه - Vivos Voco ء - زۆر له م دنیا یه دا نامین، ئه وه هه موو کاره شه ی تانییه ده که ی، ئه وه هه موو وته شه ی تانییه به ده مماندا دی. که وایه وهرن هه تا پیکه وه ی، کاتیکی له بار و هه لیکی باش بره خسین و به باشی له گه ل یه ک بدوین. ئه وه ش کاریکه که من ده یکه م: هه تا لیژم، ئه وه ده رفه ته ده قۆز مه وه. ئه م شوینه یان به خۆپای پی نه داوین - ته واوی خه لکی رووسیا گوئیان له ده نگمان! ته نیا بۆ ئه و باوکانه قسه ناکه م که لیژه دانیش توون، بانگه وازم بۆ هه موو باوکانه: «ئه ی باوکان، مندا لانی خۆتان توورپه مه که ن.» ئه ری، واکه سه ره تا خۆمان فه رمانی مه سیح به ریوه به رین و ئه وسا چاوه پروان بین مندا له کانیشمان به ریوه ی به رن. ده نا، باوک نین، به لکو دوژمنی مندا له کانمان، ئه وانیش مندا لی ئیمه نین، به لکو دوژمنان، هه ر به ده ستی خۆشمان ئه وانمان کردۆته دوژمنی خۆمان. «هه ر به و پیوانه یه ی خۆتان پیتان پیواوه، بۆ ئیوه شی ده پیون^{۱۰}.» ئه وه قسه ی خۆم نییه، ئینجیل ده فه رمی. چۆن ده توانین ره خنه له مندا له کانمان بگرین، ئه گه ر به و پیوانه یه ی خۆمان بمان پیون؟

۱۳- ریساله ی پۆلسی پیغه مبه ر بۆ ئه فسه سیان، به شی شه شه م.

۱۴- «زیندووه کان بانگ ده که م.»

۱۵- ئینجیلی لوقا، به شی شه شه م.

«ماوهیهک له مه و بهر له فه نلاند، شکيان په ږييه سه رگلفه ټيک که به دزييه وه مندالی بووه. خستيانه ژيرچاوه ديږی، له قوژبنی ژووریکدا له پشت کوگایهک که رپو وچدا، سندو و قتيکیان ديه وه که هيچکس خه بهری ليی نه بوو. سندو و قه که يان کرده وه، تهرمی مندالیکی تیدابوو، که کلفه ته که کوشتبووی. هر له وسندو و قه دا ئيسک و پرووسکی دوو مندالی دیکه شيان ديه وه، که ژنه دانپيانا خوی کاتی له دايکبوون کوشتبوونی. برايانی ليژنه ی داوهری، ئايا ئه وه دايکه؟ راس ته ئه و مندا لانه ی بووه، به لام ئه رکی دايکايه تیی به جي هيناوه؟ ئايا که سيک دهوږی ناوی پيروزی دايک له و ژنه بنی؟ ئاغيان، وهرن با جه سور بين، وهرن با ته نانه ت بی باکيش بين. ئه رکی سه رشانمانه له م کاته دا و بين. له بړيک وشه و ئه ندیشه نه ترسين. وهک ژناني بازرگانی موسکوی که له «ئاسن» و «گوگرد» ده ترسن. نا، وهرن بیسه لمينين که پيشکه وتی ئه و چند ساله ی رابردو و شوینی له سر داناوین، وهرن راشکاوانه بلين: باوک ئه و که سه نييه مندالیک دروستدهکا، به لکو که سيکه کاتيک منداله که ی ده بی، ئه رکی باوکايه تیی به جي ديږی.

«ناخ، هه لبت مانايه کی تر، ليکدانه وه يه کی تر بؤ وشه ی «باوک» له گوړيدايه. که به پيی ئه وه پيداگری دهکن و ده لين هر باوکيک، ئه گهر درنده و ديوه زمه ش بی، ئه گهر دوژمنی منداله کانیشی بی، هر باوکمه، چونکه دروستيکړدووم. به لام ئه مه وهک واتايه کی عارفانه يه که به ئاوهرم ناتوانم تيبيگم. به لکو ده توانم به هو ی ئيمان وه قه بووليکمه، يان باشترايه بلیم له سر ئيمان، وهک زوربه ی ئه و شتانه ی تر که تيبانناگم، به لام ئايين فه رمانم پيده دا که ئيمانم پيان ه بی. به لام ئه و کاته و باشته به در له سه نته ری ژيانی راس ته قينه رابگری. له سه نته ری ژيانی راس ته قينه دا که له راستيدا هق و مافي خوی هيه، به لام ئه رکيشمان ده خاته سه رشان، له و به ستينه دا ئه گهر بمانه هو ی مروث بين. له راستيدا مه سيحي بين. ده بی له سر بنه ماي بير و

۱۶- شاتونامه ی «ره شه با» به ره مه ی ئيسترافسکی «ئاسن» و «گوگرد» وهک ديارده ی خورافات و کونه په رسته دیار دهکون.

باوه‌ریک چالاکی بنوینن که پروونکردنه‌وهی ئەزموون و ئاوه‌زی پێوه‌بی، که‌لکی شرو‌قه و لیکدانه‌وه تیپه‌ر‌بی؛ به کورتی و به کوردی ده‌بی ماقوولانه هه‌لس‌وکه‌وت بکه‌ین، نه‌ک شیتانه، جو‌ریکیش نه‌بی پێمانوابی له‌خه‌ون و ورینه‌داین، نه‌کا ئازار به که‌سیک بگه‌یه‌نین، خراپی له‌گه‌ل بجوولینه‌وه و له‌نیوی به‌رین. ئەو کاته‌یه که کاره‌که‌مان خوداپه‌سندانه ده‌بی، یانی جگه له‌عارفانه، ماقوولانه و مرو‌ف‌دوستانه‌ش...»

لێ‌رده‌دا ده‌نگی چه‌پله له هه‌موو لایه‌کی دادگاوه به‌رز بو‌وه، به‌لام فیتی یو‌ک‌وویچ ده‌ستی راته‌کاند، وه‌ک ئەوه‌ی له‌به‌ریان بپارێته‌وه نه‌په‌ر‌نه نیوقسه‌کانی و لینگه‌رێن باسه‌که‌ی ته‌واو بکا. بێ‌ده‌نگی دیسان دادگا‌که‌ی داگرته‌وه. پارێزه‌ر درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا.

برایانی لێژنه‌ی داوه‌ری، پێتانوایه منداله‌کانمان کاتی‌ک باردین و ده‌ستده‌که‌ن به مژیه‌وه‌ری، ده‌توان له‌جو‌ره پرسیارانه پارێز بکه‌ن؟ نا، ناتوان، ئیمه‌ش ده‌یان‌خه‌ینه ته‌نگ‌ژه‌وه و بیرو‌رای خۆمانیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پنین. دیمه‌نی باوکی نه‌شیاو پرسیاریکی تال و جه‌رگ‌ب‌ر ده‌خاته زه‌ینییه‌وه، به‌تایبه‌ت کاتی‌ک که باوکی له‌گه‌ل باوکانی بی‌وینه و هیژا هه‌له‌سه‌نگینی. وه‌لامی دیاریک‌راوی ئەو پرسیاره‌ش ئەمه‌یه: «ئەو دروستی کردی و تو گوشت و خوینی ئەوی، که‌وايه وه‌زیفه‌ته خۆشتبو‌ی.» لاوی‌ک، بی‌ئیختیار له‌خوی ده‌پرس‌ی: «به‌لام ئەو کاته دروستیکردم، خوشی‌ویستم؟ ئایا له‌به‌ر خاتری خۆم دروستیکردم؟ له‌و کاته‌دا، له‌وساته‌ی تاسه و هه‌وه‌سدا، یان په‌نگه له‌ئو‌وری مه‌شرووبدا، منی ده‌ناسی، ته‌نانه‌ت ئاگای له‌په‌گه‌زم بو‌و، یان ته‌نیا هه‌زی مه‌ی‌نو‌شینی بوجه‌سته‌ی من گو‌یسته‌وه. له‌وه زیاتر چیی بو‌و کردووم... له‌کاتی‌که‌دا دوا‌ی ئەوه هه‌ربیریشی لێ‌ته‌کردوومه‌ته‌وه؟»

«ئاخ، په‌نگه پێتانوابی ئەم پرسیاره تو‌سن و زالمانه‌یه، به‌لام ناب‌ی چاوهر‌وانیمان له‌زه‌ینی لاوی‌ک هه‌بی که له‌چوارچێوه‌یه‌کی دیاری‌ک‌راودایه. ئەه‌گه‌ر خووخده له‌ده‌رگاوه وه‌ده‌رینی‌ی، له‌په‌نجیره‌وه دێته‌وه.» له‌

هه مووشی گرینگتر. وهرن با له «گوگرد» و «ئاسن» نه ترسین، به لکو له مه پ
 پرسیاره وه له سهر بنه مای ئاوه ز و مرو قایه تی بریار بدهین، نه که له پرووی
 بیروکه ی عارفانه وه. له مه پ ئه وه وه چو ن بریار دهری؟ چاکه ئاوا: باشتر وایه
 کور له هه مبه ر باوکیدا راوه ستی و بپرسی: «باوه. پیمبلی بزائم بو دهبی تو م
 خوشبو ی؟ باوه، پیم نیشاند ه که دهبی خوشمبو ی،» جا ئه گه ر ئه و باوک ه
 بتوانی وه لامی بداته وه و ده لیلیکی باشی بو بینیت ه وه، ئه و کاته یه که پیوه ندی
 باب و فرزه ندی ده بیت ه پیوه ندیی ه کی راسته قینه و سروشتی و بناغه که ی
 ده مارگرژییه کی عارفانه نییه، به لکو بنه مایه کی ماقوولانه و بهرپرسانه و
 مرو ق دوستانه ی هه یه. به لام ئه گه ر وا نه کا، دهبی ده ست له پیوه ندیی بنه مال ه
 دابشو ی. ئه و ئیتر بو کور ه که ی باوک نییه و کور ه هه قیه تی به چاوی بیگانه و
 ته نانه ت دوژمن چاوی لیبکا. ئا غایانی لیژنه ی داوه ری، پینگه ی ئیمه دهبی
 مه کته بی ئه ندیشه گه لیک ی دروست و سالم بی.»

لیره دا دهنگی چه پله لیدان هو لی دادگای داگرت و به جو ریک بوو که
 کو نترۆل نه ده کرا و هینده شیتانه چه پله یان لیده دا پاریزه ره له وتاردان و یستا.
 هه موو خه لکه که چه پله یان لینه ده دا، به لکو نیوه یان و رهنگه زیاتر له نیوه شیان.
 دایکان و باوکان چه پله یان لیده دا. دهنگی هاوار و سه رسو پرمان له نیو ریزی
 تاییه تی ژنانه وه ده بیسترا و ده سره یان هه لده سو وړاند. سه رو کی دادگا
 به تو و په یی قامکی به زهنگه که دا نا. دیار بوو له ده ست ئه وخه لکه ئیمان
 هه رده بووه، به لام ئه مجاره هه ره شه ی ده رکردنی لینه کردن. ته نانه ت
 که سایه تییه پایه به رزه کان و پیره پیاوانی ئه ستیره داریش که له پشت
 قازییه کانه وه له شوینیکی تاییه ت دانیشتبوون، چه پله یان بو پاریزه ره لی دا و
 ده سره یان هه ل سو وړاند. به جو ریک که کاتیک ژاوه ژاوه که دامرکایه وه،
 سه رو کی دادگا هه میسان هه ره شه ی ده رکردنیانی دو و پاتکرده وه. فیتی
 یو کو و یچ شاد و سه رکه وتوو دریژه ی به قسه کانی دا.

«برایانی لیژنه ی داوه ری ئه و شه وه سامنا که ی که ئه مپو زوری باسکرا،
 له بیرتانه، یانی ئه و شه وه ی که کور ه به سه ر نه رده کاند ا بازیدا مالی باوکی و

له گهل دوژمنه ئه شكه نجه گهره كه ی، یانی ئه وه كه سه ی ژیا نی پی به خشیوو، به ره وپوو بوو. ته واو له سه ر ئه وه جه خت و پید اگری ده كه م كه بو پا ره خوی به مالی باو كیدا نه كرد: تومه تی دزی، هه ره كه پی شتریش سه له ماندم، ورینه یه و به س. بو كوشتنی فیو دور پاو لو و یچیش نه چوو. لی م پروونه نه بو دزی چوو، نه بو پیاو كوشتن. ئه گهر پیلانی کی وای به دهسته وه بوایه، لانی كه م خوی به چه ك ته یار ده كرد. خو ده مانچه شی هه بوو. ده سكاو نكه كه ش هه روا دهستی دایه، بی ئه وه ی خۆشی بزانی چه ده كا. وایدانی ی له په نجه ره كه ی داوه و باو کی هه لفریواندووه، گری مان ری گای بو كراوه ته وه بچینه ژووری - گوتووشمه كه باوه به وچیرۆ كه خه یالییه هه ر نا كه م، به لام قه ینا كا با وایی، گری مان وایه. ئا غایان، سویند به ته واوی پاکییه كانی دنیا، ئه گهر ئه وه كه سه باو کی نه بوایه، به لكو كه سی کی ئاسایی بوایه، دوا ی گه ران به نیو ژووره كا ندا و دلنیا بوون له وه ی كه ئه و ژنه له وئ نییه، به په له ده رده په ری بی ئه وه ی ئازار به ره قیبه كه ی بگه یینی. په نگبوو لییدا، یان پالیپوه بنی، له وه ش زیاتر هیچی نه ده كرد، چونكه نه بیر ی له و كا ره كرد بووه، نه ده رفه تی شی هه بوو. ئه و ته نیا ده یویست دلنیا بی گراوه كه ی له و ئیه یان نا. به لام باو کی، باو کی! دیتی باو کی، باو کی كه له مندالییه وه رقی لییبوو، دوژمن و ئه شكه نجه گه ری بوو، ئیستاش بوو بووه ره قی بی، هه ر ئه وه شی به سبوو له دین ده رچی! هه سی کی پرله رقی و بی زاری، ئارا و قارای لی هه لگرت و به سه ریدا زال بوو، خوین به ری چاوی گرت، له ساتیكا وه ك ئاگری به پووشو گری گرت! ئه نگیزه یه کی شیتانه بوو، به لام ئه نگیزه ی سروشتیش بوو، بو یه ئوقره ی لیبری و نه ی توانی خو له بهر ئه و وزه یه دا بگری (وهك هه موو شته كانی تری سروشت) ده ی توانی تو له ی پی شیلكر دنی یاسای ئه به دی بكاته وه. به لام ته نانه ت ئه و كا ته ش نه یكوشت - له وه دلنیا م و به ده نگی کی به رزی ش رای ده گه ییتم! - نا، له كا تی هه لچوونی رقی و بی زاریدا، ده سكاو نكه كه ی هه لینایه وه، نهك به قهستی ئه وه ی بیكوژی، نا نه ی ده ویست بیكوژی. ئه گهر ئه و ده سكاو نكه گلا وه ی به دهسته وه نه بوایه، په نگبوو ته نیا بیدا به زه ویدا، به لام نه ی ده كوشت، كا تی هه لاتن

نەیدەزانی ئەو پیرەپیاوێی کە دابووی بەعەرزیدا، کوشتووێتی یان نا. قەتلێکی ئاوا قەتل نییە. قەتلێکی ئاوا باوککوژی نییە. نا، کوشتنی باوکێکی ئاوا ناکرێ باوککوژی پێبڵێی. تەنیا بەهۆی دەمارگرژییەوه دەتوانین قەتلێکی ئاوا بە باوککوژی بزانی.

«بەلام من لەناخی دڵمەوه دیسان لیتان دەپارێمەوه؛ ئایا ئەو قەتلە بەراستی پوویدا؟ بایانی لیژنەی داوهری، ئەگەر ئەو مەحکوم بەسزا بکەن، بە خۆی دەلی: «ئەم مەروڤانە بۆ بارهێنان و دەرس خوێندم هیچ کاریکیان نەکردووه، بۆ باشکردنی چاره‌نووس و نیشاندانی رێگای راست و بە مەروڤ کردم هیچ هەولێکیان نەداوه. ئەم مەروڤانە هیچ خواردەمەنی و شەرابێکیان پێنەداوم، لەبەندیخانە و کاتی لێقه‌وماویدا سەردانیان نەکردووم و ئیستاش دەمنێرن بۆ بەندیخانە بەکاری دژواوه‌وه. سەربەسەر هاتووینەوه، ئیستا ئێر هیچیان پێقه‌رزدارنیم و هەتا دنیا بەدنیاوە هیچ شتێک بەکەس قەرزدارنیم. ئەوانە ناپاکن و منیش ناپاک دەبم. ئەوانە زالم و منیش زالم دەبم!» بایان، ئەوێ دەلی ئەمەیه. سویندیش دەخۆم بە مەحکومکردنی ئەو کارەکە بۆ ئاسان دەکەنەوه: وێژدانی ئاسوودە دەکەن، نفرین لەو خۆینە دەکا کە پشتووێتی و ئاخ‌وداخی بۆ هەلناکێشی. لەگەڵ ئەوه‌شدا رێگای ئەوێ لێدەبرنەوه کە ببێتە مەروڤێکی نوێ، چونکە پاشماوێ ژبانی هەر بەناپاکی و دڵکوێری دەمینێتەوه.

«بەلام دەمەه‌وێ بزانی دەتانه‌وێ سزایه‌کی قورسی بەسەردا بدەن. سامناکترین سزا، لەگەڵ ئەوه‌شدا نەجاتیبدەن و گیانی تووشی ئازار بکەن؟ ئەگەر بتانه‌وێ بەرەحمەت تێکی بشکێن! جا دەبین و دەبیستن چۆن وەلەرزین دەکەوێ و ترسی لێدەنیشی. «چۆن دەتوانم لەهەمبەر ئەو بەرەحمەتەدا تاقەت بینم؟ کوا تاقەتی ئەو هەموو ئەشق و خۆشەویستییه‌م هیه؟ پێتانوایه‌ شیاوی ئەوه‌بم.» ئەمەیه ئەوێ لەخوتانی دەپرسن. ئاخ، ئەو دڵ دەناسم، ئەو دڵ وەحشی و بەئەمەگە! لە هەمبەر بەرەحمەتی ئێوه‌دا کرنۆش دەبا؛ تینووی کردەوه‌یه‌کی گەوره‌ و پڕلەدڵۆقانییه‌، هەلدەگیرسی و

راده په پړۍ. مړوځگه لیک هه ن که له چوارچیوهی ته نگه به ری خویاندا ته وای
 مړوځایه تی سه رکونه دهکن. به لام یه کیک له و مړوځانه به په حمهت بږ بدن،
 خو شه ویستی و دلسوزی نیشانبدن، تف له رابردوی خوی دهکا، بږچی؟
 چونکه زوری نه نگیزه ی چاک له دلایه. دلی مړوځیکی ئاوا دهکریته وه و
 دهبنی خودا دلځانه و مړوځه کانیش چاک و به ئینسافن. ترس دایده گری،
 له ژیرباری په شیمانی و ئه رکیکدا که له وه به دواوه دهکه ویته سه رسانی پستی
 دهچه میته وه. ئه و کاته ئیتر نالی: «سه به سه ر هاتینه وه،» به لکو دهلی: «له به ر
 چاوی هه موو مړوځه کان تاوانبارم و له هه موو کهس خو پړی و ناچیزه ترم.»
 به فرمیسی توبه و دلله خورپه یه کی له شتاوینه وه دهلی: «هه موو خه لکی له من
 چاکترن، ویستیان نه جاتم دن، نهک له نیوم به رن!» ئاخ، به پړیوه بردنی
 په حمهت بږ ئیوه زور ئاسان بوو، چونکه به نه بوونی به لگه ی راسته قینه
 زورتان بږ دژواره رایگه یینن: «ئو تاوانباره.» فحیل کردنی ده تاوانبار
 چاکتره له سزادانی بیتاوانیک! گویتان لییه، گویتان لییه ئه ودهنگه پرشکویه
 له سه دهی رابردوی پر شانازیمان وه دی؟ له سه ر منی بچووک نییه
 وه بیرتان بینمه وه بوونی دادگای پووسیا ته نیا بږ سزادان نییه، به لکو
 بونه جاتدانی گیانی تاوانبارانیشه! لیگه پړین با نه ته وه کانی دیکه له بیر
 کوشتنه وه و به پړیوه بردنی راشکاوانه ی یاسادا بن، ئیمه چنگ له رڅی مانا
 گیر دهگه یین. نه جاتدان و چاککردنه وه و هیئانه وه سه رپړی هه له شه و
 پړلی ون بووان. ئه گهر ئه وه راست بی، ئه گهر پووسیا و عه داله ته که ی ئاوا
 بی، هیوادارم سه رکه وتوو بی! هه ولمه دن به خیشکی هه وسار پساو که
 ته وای نه ته وه کان به بیزاریه وه پاریزی لی دهکن، بمانترسینن. خیشکی
 هه وسار پساو نییه، به لکو فایتوونی شاهانه ی پووسیا به که به شکو و
 ئارامیه وه به ره و مه زلی خوی به پړیوه یه. چاره نووسی تومه تبار له دهستی
 ئیوه دایه، چاره نووسی پووسیا له دهستی ئیوه دایه. به ره قانی لی دهکن،
 نه جاتیده دن، دهیسه لمینن که که سانیک هه ن پاریزگاری لی دهکن و به
 دهستی که سی خوی ده سپړن!

لادیه کان قورس و قایم رادموهستن

فیتی یوکوویچ وتهکانی خوئی بهمشیه کوتایی پیهینا، خه لکه که هست و سۆزیاں وهک سیلاو ههستا بوو و نه دهنیشته وه. به هیچ شیوه یهک پیشیشی نه دهگیرا: ژنان دهگریان، زۆر له پیاوانیش دهگریان، ته نانهت دوو کهس لهو که سایه تییه گرینگانهی نیو دادگاش فرمیسیان هه لوه راند. سه روکی دادگا ته سلیم بوو، ته نانهت لی دانی زهنگه کهشی و هدرهنگ خست. ههروهک دواتر ژنان گوتیان: «دامرکاندنه وهی ئه وه هست و سۆزه ی خه لک وهک ئه وه بوو بیانیه وئ شتیکی زۆر پیروژ دامرکینه وه.» ئاخیه و خوشی دلی پر بوو بوو. هه ره لهو کاته دابوو ئیپولیت کیریلوویچ بۆناره زایه تی دهر برین هه ستا. خه لکه که به رق و بیزاریه وه چاویان لیده کرد. ژنان دهستیان کرد به سرت و خورت: «چی؟ ئه وه دهیه وهی بلئی چی؟ یانی هه ره به راست دهویرئ ناره زایه تی دهر برئ؟» به لام ئه گهر ژنانی دنیا، ته نانهت ژنه کهی خوشی، ناره زایه تییان دهر بریایه، لهو کاته دا نه یانده توانی پیشی پیبگرن. رهنگی بزپرکابوو، وا شله ژابوو، که وتبووه هه ناسه برکی و دهله رزی. ته نانهت چه ند وشه ی سه ره تای قسه کانی کهس لیی تینه گه یشت، نه یده توانی به پروونی باخوئی و زوو زوو قسه کهی لی ده شیوا. به لام زوو وه خو هاته وه. لهو دوا یین وتانه ی ئه وه ته نیا چه ند رسته تان بۆ ده گیرمه وه.

«... رهخنه م لیده گرن که هه قایه تی خه یالیم هه لبه ستووه. به لام ئه م به ره قانییه ی جه نابی پاریزه ریش هه ره ئه وه یه و به و پییه هه قایه ت له سه ره هه قایه ته! ته نیا شتیکی که مبوو، ئه ویش شیعر بوو. فیودور پاولوویچ،

لە کاتی کدا چاوەڕوانی گراوە کە یەتی، پاکەتی پارە کە دەدرێنی و فرییدە داتە سەرچەقی ژوورە کە. تەنانەت ئەوەی لە کاتی ئەو کردەووە سەرسوڕهێنەرەدا بە دەمیدا هات، بۆی گیراینەووە. ئەو ئەوە خەیاڵ نییە چییە؟ چەلگە یە کیشمان بە دەستەووەیە کە خۆی پارە کە ی هەلگرتوووە؟ کێ گۆی لە قسەکانی بوو؟ ئیسمیر دیاکۆف، ئەو گەمژە ی ئەقل سووکە، دەبیته پالەوانیکی با یرو ن شیووە و لە بەر زۆلییەتی خۆی تۆلە لە کۆمەلگا دەکاتەووە. ئەمە هەقایەتیکی بە شیووە ی با یرو ن نییە؟ کوریکیش کە خو دەکا بەمالی باوکیدا و دەیکوژی، بێ ئەوە ی بیکوژی، هەقایەتیکی خەیاڵی نییە. تۆقینەرە کە ی نەزێلە یە کمان لێ دادێنی و خوشی ماناکە ی نازانی. ئەگەر کوشتی، ئەووە کوشتوویەتی و بپایەووە. مانای کوشتنی ئەو، بێ ئەوە ی کوشتبیتی، نازانم چییە و تیناگەم. کێ سەری لەووە دەر دەچی؟

«پاشان، وریایمان پێدەدا کە ئەم شوینە شوینی ئەندیشه گەلی دروست و سالمە و لەم شوینەووە «ئەندیشه گەلی سالم» وتە ی ژیرانە دەبیستین کە «باوککوژی» بە باوککوشتن بزانی دەمارگرژییە کە و بەس! بەلام ئەگەر باوککوژی دەمارگرژییە و ئەگەر هەموو مندالیک ناچار بێ لە باوکی بپرسی، بۆ دەبێ خوشی بوێ، چیمان بە سەر دێ؟ بنەمای کۆمەلگا چیی بە سەر دێ؟ بنەمالە چیی بە سەر دێ؟ دەر دەکەوێ کە باوککوژی ترسینەر ی ژنە بازرگانه کانی مۆسکۆیە؟ خوشە ویستترین و پیرۆزترین پشتیوانی بۆ چارەنووس و داھاتووی عەدالەتی پووسی بە شیوہیەکی لاری و گەوجانە پیشانمان دەدرێ بۆ ئەوە ی بە ئامانجیک بگەین. - پاکانە یە بۆ شتیک کە ناتوانی پاکانە ی بۆ بکە ی. پاریزەر هاوار دەکا: «ئە ی خەلکینە، بەھۆی رەحمەتەووە تیکی بشکینن؛» بەلام ئەمە ئارەزووی تاوانبارە و سەبەینی دەیبینن چۆن تیکشکاوە. ئایا پاریزەر بە داواکارییەکی وشک و خالی بۆ فحیل بوونی تاوانبار شەرم و حەیا داینەگرت؟ پیتان چۆنە بۆ سەر بلیندی و شانازی «باوککوژی» دامەزراوہیەکی خیرۆمەند بینا بکەین بۆ ئەوە ی کارە جوانە کە ی بۆ بەرە ی داھاتوو وەک یادگار بمینیتەووە؟ ئایین و ئینجیل

هه‌له‌چنی ده‌کری - ده‌لین ئه‌مه‌ عیرفانه، مه‌سیحیه‌تی ئیمه‌ ته‌نیا مه‌سیحیه‌تیکه‌ که‌ بۆته‌ فه‌رمانبهر و چاوله‌به‌ری ئاوه‌ز و مه‌نتق. هه‌ربۆیه‌ قه‌لافه‌تی درۆینه‌ی مه‌سیحمان له‌هه‌مبه‌ردا قیت ده‌که‌نه‌وه‌! پاریزهر ده‌گورین: «هه‌ر به‌و پێوانه‌یه‌ی ده‌پپۆن، بۆ ئیوه‌شی ده‌پپۆن،» هه‌ر له‌پێوه‌ به‌و ئاکامه‌ش ده‌گا که‌ مه‌سیح فی‌رمان ده‌کا تا‌کو به‌و پێوانه‌یه‌ی بۆ ئیمه‌ پێوراوه‌، بیپپۆن - ئه‌ویش له‌ شوینی هه‌قیقه‌ت و فامی دروسته‌وه‌! ته‌نیا شه‌وی به‌ر له‌ مژولیا‌یش سه‌ر به‌ نێو ئینجیلدا ده‌که‌ین، تا‌کو له‌گه‌ل نووسراوه‌کانی ئاشنابین، چونکه‌ هه‌رچۆنیک بێ په‌سه‌نه‌ و له‌وانه‌یه‌ بۆ هه‌لخ‌راندنی هه‌ستی خه‌لک و شوین‌دانان له‌سه‌ریان به‌کاربی، به‌و وتانه‌ تووشی سه‌رسوورمانیان بکه‌ین - هه‌مووشی بۆته‌وه‌ی به‌ ئامانجه‌که‌مان بکه‌ین! به‌لام ئه‌وه‌ی مه‌سیح فه‌رمانمان پێده‌دا شتیکی ته‌واو جیاوازه‌: ئه‌و فه‌رمانمان پێده‌دا له‌ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌ پاریز بکه‌ین، چونکه‌ دنیای ناپاک خۆی ئه‌و کاره‌ ده‌کا، به‌لام ئیمه‌ ناچارین لی‌بور‌دوو بین و به‌و باره‌ی دیکه‌دا بیسوورپین، ئه‌ویش نه‌ک بۆ ئه‌شکه‌نجه‌گه‌ره‌کانی‌شمان هه‌ر به‌و پێوانه‌یه‌ بیپپۆین که‌ ئه‌وان بۆ ئیمه‌ی ده‌پپۆن. ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌ی خودا‌که‌مان فی‌ری کردو‌وین، فی‌ری نه‌کردو‌وین به‌رگری‌کردن له‌عه‌ولاد بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هیلین باوکی خۆی بکوژێ، ده‌مارگرژییه‌. ئیمه‌ش له‌ پینگه‌ی هه‌قیقه‌ت و فامی دروسته‌وه‌، ئینجیلی په‌روه‌ردگارمان هه‌له‌چنی نا‌که‌ین، په‌روه‌ردگاریک که‌ پاریزهر هه‌ر به‌وه‌ په‌سنده‌ ده‌کا که‌ ئه‌و ئاشقی له‌ خاچدانی مرۆ‌قایه‌تییه‌، راست به‌ پینچه‌وانه‌ی ته‌واوی خه‌لکی ئورتودۆکسی رۆوسیا که‌ ئا‌وای پێده‌لین: "چونکه‌ تۆ خودای ئیمه‌ی!"»

لی‌ره‌دا سه‌رۆکی دادگا هه‌ل‌دایه‌ و پێشی به‌و ئاخێوه‌ره‌ به‌جه‌رگه‌ گرت، داواشی لی‌کرد زی‌ده‌په‌وی نه‌کا و پێی زیادی دانه‌کیشی و... هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که‌ له‌به‌ینی سه‌رۆک دادگا‌کاندا باوه‌ و ده‌توانن فه‌رمانبده‌ن. خه‌لکه‌که‌ شله‌ژابوون: ته‌نانه‌ت بی‌رو‌رای زۆر تو‌وره‌ و تو‌سنانه‌ ده‌که‌وته‌ به‌رگو‌ی. فی‌تی یۆکو‌ویچ نه‌یده‌و‌یست وه‌لام‌بیداته‌وه‌؛ ته‌نیا کاریکی که‌ کردی ئه‌وه‌بوو چو‌وه‌ سه‌سه‌کۆکه‌ و ده‌ستی نایه‌ سه‌ردلی خۆی و به‌له‌بزیکی خه‌مبارانه‌، چه‌ن

قسەى غروور ئامىزى بە دەمدا ھات. ديسان بە لە بزيكى پەرلە سووکايەتى و کينايە ئاماژەى بە «دیرۆک دارپىزى» و «پەوانناسى» کرد و لە جىيى خۆيدا گوتى: «ژوو پىتير، تۆ رقت ھەستاوه، کەوايە لە ھەلەداى،» بوو ھۆى ئەو ھى خەلکە دەستبەن بە پیکەنين، چونکە ئىپوليت کيريلوويچ بە ھىچ شىو ھىک لە ژوو پىتير نە دەچوو. ئەنجا فىتى يۆکوويچ، سەبارەت بە تۆمەتەى کە باوککۆزى فىرى بەرەى لاو دەکا، بە پۆز و دەماریکەو ھى گوتى تەنانتە وەلامىشى ناداتەو. لەمەر ئەو تۆمەتەشەو کە باسى بىروباو ھى ئۆرتۆدۆکسى و دانانى مەسىح بە جىيى «خودا» و ھەک «ئاشقى لەخاچدانى خەلک»، ھەروەھا شتىكى ئاوا لە «پىگەى ھەقىقەت و فامى دروست» نابى ھەرباسبکرى، گوتى: «ئەمە تەلقىنىكى تاکەکەسىيە و چاو ھەروانىم لە دادگا ھەيە ئىزن نەدا بە تۆمەتانە، سووکايەتى بە ئابرووى منى و ھەفادار بە خاک و ولات بکرى.» بەلام سەرۆکى دادگا لىرەدا لە دەمى ئەو ھىشى دا. بەلام پارىزەر لە گەل چەپلە و ھاوارى خەلکە، بە کړنۆشک کوتايىي بە ولامنامەکەى ھىتا. ئىپوليت کيريلوويچيش بۆ ھەتاهەتايە لەبەر چاوى ژنانى شارەکە ھوت.

پاشان تۆمەتبار ئىزنى پىدرا قسە بکا. مېتيا ھەستا سەرپى. بەلام زۆرکەم دووا. لەش و پۆحى شەكەت بووبوو و خەرىکبوو لە پى دەکەوت. ئەو سەربەستى و حال و ھەوا و ھىزەى سەرلەبەيانى کاتى ھاتن بۆ دادگا بە ھەلسووکەوتىيەو دياربوو، کەم تاکورتى لە نىو چووبوو. واى دەنواند کە ئەو پۆژە لە کلى تاقىيارى ھاتۆتە دەرى و بۆ پاشماو ھى تەمەنى شتىكى زۆر گرینگ، کە ھەتا ئەو کاتە تىنەگەيشتبوو، فىزبوو. دەنگى کزبوو، ھەک پىشوو نەيدەنەپاند. و تەکانى ئاھەنگىكى تازەى پىو ھىار بوو، کە لىو پىژ بوو لە شکست و خاکەپايى و تەسليم.

ئاغايانى لىژنەى داو ھىرى، بلىم چى؟ ئىستا کاتى داو ھىريە، ھەستدەکەم دەستى خودا لە سەر سەر مە! کارى مروفىكى خەتاکار گەيشتۆتە کوتايى! بەلام لەدەرگانەى خودادا دووپاتىدەکەمەو، من دەستم لەکوشتنى باوکمدا نىيە و ئەو تۆمەتە لە من مەدەن! بۆ دوايىن جار دووپاتىدەکەمەو من قاتلى

ئەو نەبووم! من ھەلەيەكم كرد، بەلام لایەنگری چاکە بووم. ھەمیشە ھەولمەدا سەرم داخەم و ڕێگەي راست و چاکەکاری بگرمە بەر، بەلام وەك جانەوهریكى وەحشى دەژيام. زۆر سپاسى دادوهر دەكەم، زۆرشتى سەبارەت بەمن گوت كە نەمدەزانى؛ بەلام ئەم وتەيە راست نىيە كە باوكى خۆم كوشتبى، دادوهر بەھەلە چوو. پارىزەرەكەشم سپاسدەكەم. گویم لەقسەكانى گرتبوو، دەستمكرد بە گریان. بەلام ئەم وتەيە راست نىيە كە من باوكى خۆم كوشتبى، پێويستيش نەبوو ئاوا بىربكەنەو. باوهر بەقسەي پزىشكەكانىش مەكەن. تەواو ئەقلم لەسەرخۆيە، بەلام دلگرانم. ئەگەر واز لە من بێن، ئەگەر ئىزنەمبەدەن بڕۆم، دوعاتان بۆدەكەم. دەبمە مەروڤيكي باشتەر. لەبارەگاي خودادا قەولى شەرەفتان پێدەدەم كە مەروڤيكي باشبم! ئەگەر مەحكووم بكەن شمشیرەكە لە سەرى خۆمدا دەشكێنم و لەتوكوتەكەي ماچدەكەم. بەلام واز لە من بێن، خوداكەم لى مەرفین! خۆم دەناسم، ياخى دەبم! دلگرانم، ئاغيان... وازم لىبێن!

میتیا وەك ئەوھى لاقى شلبووبى و خۆي پێرانەگیرى كەوت بەسەر كورسییەكەدا؛ دەنگى لەگەروویدا كپ بوو؛ زۆر بەزەحمەت دوايىن رستەي دەربەرى. پاشان قازیبەكان بەپێويستیان زانى وتووێژەكە دوايى پێبێن و داوايان لە ھەردوولا كرد ئاكامى محاكەمەكە بخەنەو سەریەك. بەلام ناچمە سەر لایەنە وردەكان. ئاخري ئەندامانى لیژنەي داوھرى ھەستان و بۆ تەگبیر و ڕاویژ چوونە وەتاغیكى تر. سەرۆكى دادگا زۆر ماندوو بووبوو، ھەربۆیە بەدەنگیكى كز دوايىن داواکاریى خۆي لە لیژنەي داوھرى كرد: «بىلایەن بن، نەكەونە ژیرکاریگەرى و زمانپارایی پارێزەر، ھەموو بەلگە و بۆچوونەكان ھەلسەنگێن، لەبیرتان نەچى بەرپرسایەتیەكى گەورەتان لەئەستویە،» و...

ھتد.

ئەندامانى لیژنەي داوھرى چوونە دەرى و دادگا بە شیوھى كاتى تەعتیل بوو. خەلك دەیاننوانى لەجیى خویان ھەستن و بەم لا و بەولادا بڕۆن و بیرورا بگۆرنەو و لە چایخانەكە تۆزى لیویان تەر كەنەو. درەنگوخت بوو،

نزیكهی سه‌عاتیکی شه‌و لادابوو، به‌لام هیچكەس دادگای به‌جی نه‌هیشته‌ و
 بر‌وا به‌دوای کاری خۆیدا؛ هه‌موو كه‌وتبوونه‌ دل‌ه‌پراوكی و وچان و
 پشوودانیان هه‌ر له‌بیر نه‌بوو. هه‌موو به‌دل‌ه‌كویتوه‌ چاوه‌روانیان ده‌كیشا؛
 ئەگه‌رچی، له‌وانه‌یه‌ ئه‌م قسه‌یه‌ فشه‌ش بووبی، چونكه‌ ژنان بی‌ئوقره‌یه‌یه‌کی
 شیتانه‌ دایگرتبوون و دل‌یان په‌رۆش نه‌بوو. پێیانوابوو حوكمی فحیل بوونی
 تۆمه‌تبار یه‌كجارییه‌. هه‌موو خۆیان بۆ ساتیکی پرشادی و خوشیی گشتی
 ئاماده‌ كردبوو. ئەوه‌شم له‌بیر نه‌چی، له‌ نیو پیاوه‌كانیشدا زۆركه‌س بر‌وایان
 بوو حوكمی فحیل بوونه‌كه‌ی هه‌تمییه‌. تاقمێك شاد و رازی بوون،
 ده‌سته‌یه‌كیش گرژومۆن نیوچاوانیان تێكناوو، تاقمێكیش مه‌یموونه‌كه‌یان
 تۆپیوو و پێیان خۆش نه‌بوو فحیل بی. فیتی یۆكوویچ له‌ سه‌ركه‌وتنی خۆی
 خاترجه‌م بوو. ده‌سته‌یه‌ك له‌ ده‌وری كۆزلیكه‌یان به‌ستبوو و پیرۆزباییان
 لێده‌كرد و ماستاویان له‌به‌ر سارد ده‌كرده‌وه‌.

هه‌روه‌ك دواتر بۆیان باسكردم، ئەو به‌ تاقمێکی گوت: «تالێکی نادیار هه‌یه‌
 كه‌ پارێزه‌ر و ئەندامانی لیژنه‌ی داوه‌ریی پێكه‌وه‌ پێوه‌ند ده‌دا. ئەویش كاتێك
 كه‌ ئەو تالانه‌ شكلیان گرتیی، پیاو له‌ كاتی وتارداندا هه‌ستییده‌كا. له‌وانه‌
 ئاگادار بووم. ده‌زانم هه‌ن. ئێمه‌ به‌ئامانج گه‌یشتووین. خاترجه‌م‌بن.»

پیاویکی تێكسمر‌او‌ی خیل، كه‌ یه‌كێك له‌ مالیكانی ناوچه‌كه‌ بوو، خۆی له‌و
 ده‌سته‌یه‌ نزیككرده‌وه‌ كه‌ خه‌ریکی مشتوم‌ر و مقومقو بوون و گوتی: «ئێستا
 لادییه‌كانی ئێمه‌ ده‌بی‌ بلێن چی؟»

- به‌لام هه‌موویان لادییی نین. چوار میرزا بنووسی ده‌وله‌تیان له‌گه‌لایه‌.
 یه‌كێك له‌ ئەندامانی شور‌ای ناوچه‌كه‌، هاته‌ ریزی ئاپۆره‌كه‌وه‌ و گوتی:
 «ئهری، هه‌روایه‌.»

- نازاریف، ئەو بازرگانه‌ خاوه‌ن میدالیایه‌ی كه‌ یه‌كێك له‌ ئەندامانی لیژنه‌ی
 داوه‌رییه‌، ده‌یناسن؟
 - جا بۆ؟

- مروفیکی زۆر تیگه‌یشتووه‌.

- به لām زۆر که مدووه.

- چه قه سړوږی ناکا، به لām چاکتر. پښوښت ناکا ئه و کابرا پترزبۆرگیه
دهرسی دادا؛ خوی ده توانی ده رسی هه موو پترزبۆرگیه کان دادا. باوکی
دوازده منډاله. بیرى لښکه نه وه!

یه کیک له کارمهنده لاهوکانی ئیمه له گرووپیکی ترډا گوتی: «ئهرى هه ر
به راست بلنی فحیلی بکه ن؟»

کابرایه ک به دهنگیکی بهرز و راشکاوانه گوتی: «حه تمهن فحیلی ده که ن.»
کارمهندي لاو گوتی: «به راستی مایه ی شهرم و ئابرووچوونه ئه گهر
فحیلی بکه ن! وایدانین ئه وى کوشته. باوکمان هیه تا باوک! ئه و کاته شیت
بوو بوو... په نگه ته نیا ده سکاوونگه که ی هه لسو وړاندې پیره پیاوه که ی دابى
به زه ویدا و جگه له وه هیچ کاریکی تری نه کردې. به لām جی داخه که ناوی
ئو ئیسمر دیاکوفه خوږپیه یان هینایه گوږی، چونکه ته نیا شیمانیه کی
پوچ بوو! ئه گهر به جی فیتی یوکوویچ بووایه م، راست و په وان ده مگوت:
ئهو کوشته؛ به لām بیتاوانه، خو دنیا کاولنه ده بوو!»

- هه ر ئه و کاره شى کرد، به لām نه یگوت: «خو دنیا کاول نه ده بوو!»

سپه مین که س گوتی: «نا، میخایل سیمی یونچ ئه وه شى گوت.»
- ئاغایان، له رۆژانی پاریزدا ژنه ئاکته ریکی شاره که مان، که میرده
تولازه که ی خوی سه ربړی بوو، فحیل بوو.
- ئاخړی کاری برینه که ی ته واو نه کرد.

- فهرق ناکا، کاری برینه که ی ده ستيگرده بوو.

- بیروپاتان سه باره ت به و منډالانه که باسیکرد، چی بوو؟ مه حشه ربوو، نا؟
- مه حشه ر!

- هه روه ها سه باره ت به عیرفانیش!

که سیکي تر هاواریکرد: «ئاخ، عیرفان به توون. له مړو به دواوه چاو
له چاره نووسی ئیپولیت بکه ن. ژنه که ی له سه ر میتیا سبه نی چاوی ده ردیښی.
- ژنه که ی لیړه یه؟

- جا ٺهوه قسهيه؟ ٺهگهه ليره بوايه ههه ليره له دادگا چاوي دهردينا.

ددان ئيشه له مائي بهستويه ته وه. هي، هي، هي!

- هي، هي، هي!

له نيو گروويكي تر دا:

- پيموايه ئاخري ميتنكا فحيل دهكهن.

ٺهگهه سبهيني مه يخانه ي متروپوليس ژيره وژوور بكا، پيم سهرينييه. هه تا

ده رۆژ له سهر يهك ده خواته وه!

- نه حلهت له شهيتان!

- دهستي شهيتان له كاردايه. بۆ شهيتان كوئ له ئيره باشتر.

- ئاغايان داني پيداهه نيم كه زۆر زمانپاراوانه قسه ي كرد. سهره راي ٺه وهش،

شكاندني سهر ي باوك به دهسكاونگ كاريكي دروستينييه! ٺهگهه ئاوا پرواته

پيشي دهزاني چيمان به سهر دي؟

- عاره بانه، عاره بانه تان له بيره؟

- ئه ري؛ خيشكي كرده عاره بانه!

- سبه نيش، ٺهگهه به مهسله هه تي بزاني، عاره بانه دهكاته خيشك.

- له م سهر ده مه دا چهنده مان مروقي وريا هه يه. مهگين له پرووسيا

عه داله تيك هه يه كه بتوانين پيبيگه ين؟

له پ زهنگ ليدرا. ٺه دناماني ليژنه ي داوه ري راست له سه عاتيكداه به بي زياد

و كه م، راويژيان كرد. ههه له گه ل ٺه وه ي خه لكه كه له جي خويان دانيشتنه وه،

بيدهنگيه كي كروكپ بالي به سهر دادگادا كيشا. له بيرم نيه ٺه دناماني ليژنه ي

داوه ري چون هاتنه وه نيو هو لي دادگا. وه لاسل پرسياره كان به ريك وپيكي

دوو پات ناكه مه وه، راستيه كه ي ههه له بيريشم نيه. ته نيا وه لام ي يه كه م و

گرينگي سه رو كي دادگام له بيره: «ئايا تومه تبار چوو بوذي و به پي قهست

و پيلاني پيشوو قه تله كه ي كرد؟» (دهقي وشه كانيم له بير نيه.) بيدهنگي

ديسان دادگاي داگرته وه. وته بيژي ليژنه ي داوه ري، جيلا ترين كهسيان

له وچوار ميرزابنوسه‌ی ده‌ولت، به‌دهنگی‌کی فه‌سیح و به‌رن بیده‌نگیه‌که
تیکچرژاند و رایگه‌یاند:
- به‌لی، تاوانباره!

هر ئه و ده‌لامه‌شی بۆ هه‌موو پرسیاریک دووپاتده‌کرده‌وه: « به‌لی،
تاوانباره!» ئه‌ویش به‌ بی‌پیزه‌یه‌ک چاوپۆشی کردن. هه‌چک‌ه‌س ئه‌و
چاوه‌روانییه‌ی نه‌بوو؛ زۆربه‌ی خه‌لکه‌که پێیانوابوو میتیا فحیل ده‌بی و
ده‌به‌خشری. بیده‌نگی هه‌روا به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا زال‌بوو، هه‌موو خه‌لکه‌که مات
بوو‌بوون: هه‌م ئه‌وانه‌ی پێیان خو‌ش‌بوو مه‌حکوم بکری، هه‌م ئه‌وانه‌ش که
به‌ئواته‌وه بوون وه‌به‌ر عه‌فوو بکه‌وی، به‌لام سه‌رسوڤمانه‌که‌یان ته‌نیا چه‌ند
ساتیکی خایاند، قه‌رم‌وقال و ژاوه‌ژواویک به‌ داویدا سه‌ری هه‌ل‌دا. زۆربه‌ی
پیاوه‌کان شاد و رازیبوون. تاقمیک بی‌ئه‌وه‌ی هه‌ول‌بدن خو‌ش‌حالییه‌که‌یان
بشارنه‌وه له‌په‌ستا ده‌ستیان هه‌ل‌ده‌گولۆفی. ئه‌وانه‌ش که دژی هوکمه‌که‌ی
دادگا بوون، هه‌موو مات بوون و دیاربوو شکستیان خواردوو. شانیان
هه‌ل‌ده‌ته‌ک‌اند و خه‌ریکی مقومقو و سرت‌وخورت بوون. ده‌تگوت هه‌شتا له
مه‌وزووعه‌که نه‌گه‌یشتون. به‌لام چۆن باسی حال‌وبالی ژنه‌کان بکه‌م؟
پیمابوو هه‌ر ئیستا ئاژاوه‌یه‌ک وه‌رچ ده‌خه‌ن. سه‌ره‌تا برۆیان نه‌ده‌کرد.
پاشان له‌ ناکاو ئه‌م پرسیاره له‌ دادگا‌دا ده‌نگیده‌وه: «یانی چی؟ پاشان
چی؟» هه‌موو هه‌ستان. ده‌تگوت ده‌یان‌ه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌ هوکمه‌که لی‌کولینه‌وه
ئه‌نجام‌بدن. هه‌ر له‌و کاته‌دا، میتیا له‌ ناکاو له‌جیی خۆی هه‌ستا و ده‌ستی
هه‌ل‌نا، به‌ده‌نگی دل‌ه‌ژین هاواری‌کرد:

- به‌خودا و به‌پوژی سامناکی جه‌زا سویند ده‌خۆم من باوکم نه‌کوشتوو!
کاتیا، لی‌تخۆشده‌بم! براین، دۆستان، به‌زه‌بیتان به‌حالی ژنیکی تر‌دا بیه‌وه!
ئیت‌ر نه‌یتوانی درێژه به‌قه‌سه‌کانی بدا و ده‌ستیکرد به‌ گریان، گریانیک که له
هه‌موو لایه‌کی دادگا‌که‌وه ده‌بیس‌ترا، ئه‌ویش به‌ده‌نگیک ده‌گریا که هی‌خۆی
نه‌بوو، ده‌نگی تاز‌ه و سه‌رسوڤه‌ینه‌ر که خودا ده‌زانئ له‌کوێوه پێی‌رابوو.
له‌دوورترین سووچی دادگا‌که‌وه، له‌پشت ریزی ژنه‌کانه‌وه، نا‌له‌یه‌کی دل‌ته‌زین

ههستا - گرووشنكا بوو. توانیبوو ی بهرله دهستیپكردنی خویندنه وهی
 حوكمه كهی دادگا، ئیزنی هاتنه ژووری وهرگرئ. گریانه كهی زۆر جه رگب بوو،
 له وانه بوو هه مووان بگریینی. میتیایان برد. خویندنه وهی دهقی حوكمه كهیان
 هه لگرت بۆ پۆژی دوایی، ژاوه ژاو و زهنازهنا هۆلی دادگا كهی داگرتبوو.
 خه لكه كه هه ستابوون و دهیانویست برۆنه دهري. ئیتر پانه وه ستام، به لام له
 كاتی هاتنه دهريدا له بیرمه له سه ر پلیكانه كان گویم له چه ند وشه بوو:
 - سه فه ریكي بیست سالی له به ره و ده بی له كانگا پایبویری!
 - یانی حوكمه كه یه كجارییه!
 - به لی، لادییه كانمان قورس و قایم پاوه ستاون.
 - میتنكای ئیمه شیان ئاوا ته فروتونا كرد!